

تہفسیر و نامی

قرآنِ خپروز

دائرہ: مہلاعبدولکھریمی مودہرریس
 نامادہ کردنی: موحہممد علی قہرہداعی

سہرہرستی جاپی نوی: رهنووف مہحموودی

بۆدابهزاندنى جۆرهما كتيب: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدراي دانلود كتايهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تەفسیری نامی

بۆ قورئانی پیروۆز

www.iqra.ahlamontada.com

سرشناسه	:	مدرس، عبدالکریم، ۱۹۰۵ - ۲۰۰۵ م. Mudarris, Abd al - karim
عنوان و نام پدیدآور	:	ده‌قی ته‌فسیری نامی/دائرآوی عبدالکریمی موده‌رریس.
مشخصات نشر	:	سنندج: انتشارات کردستان، ۱۳۸۹.
مشخصات ظاهری	:	۶ ج.
شابک	:	دوره: 9649800363؛ ج.۱: 9649800370؛ ج.۲: 9649800387؛ ج.۳: 9649800394؛ ج.۴: 9649800400؛ ج.۵: 9649800417؛ ج.۶: 9649800424
وضعیت فهرست نویسی	:	فیبا
یادداشت	:	کردی.
عنوان دیگر	:	ته‌فسیری نامی بوقورثانی پیروز.
موضوع	:	تفاسیر اهل سنت -- قرن ۱۴ ق.
رده بندی کنگره	:	۱۳۸۶ ت۹/م۳۸/BP۹۸
رده بندی دیویی	:	۱۷۹/۲۹۷
شماره کتابشناسی ملی	:	۷۲۵۶۱۱۱

تەفسیری نامی

بۆ قورئانی پیرۆز

نووسینی:

مامۆستا مەلا عەبدولکەریمی مودەپرېس

بەرگی سېھەم

(ئەنعام، ئەعراف، ئەنفال، تەوبە، یونس و هوود)

بلاوکردنەوہی کوردستان

سنە

ئەم نۆسخە لە سەر ئیژنی بەرئیز «محمەدی مەلا کەریم» لە چاپ دراوە
و مافی لە چاپ دانەوێ ئەم نۆسخە پارێزراوە بۆ بلاوکردنەوێ کوردستان

انتشارات کردستان
Kurdistan Publication

سنه - پاساژی عیززەتی - تەلەفۆون - ۲۲۶۵۳۸۲

تەفسیری نامی

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	تەفسیری نامی (بەرگی سێهەم)
✓ دانراوی (تالیف):	مەلا عەبدولکەریمی مودەپرێس
✓ کەرەتی چاپ (نوبت چاپ):	یەکەم (اول): ۱۳۸۹
✓ ژمارە ی چاپ کراو (تیراژ):	۳۰۰۰ دەورە ی شەش بەرگی (دورە ی شش جلدی)
✓ ژمارە ی لاپەرە و قەوارە (تعداد صفحه و قطع):	۵۶۰ صفحە ی وزیر ی (شش جلد ۳۳۶۰ صفحە)
✓ بلاو کەرەو (ناشر):	بلاو کەردنەوێ کوردستان (انتشارات کردستان)

نرخ ی دەورە ی شەش بەرگی: شابک دورە: ۳ - ۰۳۶ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸
شابک ج ۳: ۴ - ۰۳۹ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸
تمەنە ۶۲,۰۰۰

www.iqra.ahlamontada.com

سورة «الأنعام» مكية وهي مائة وخمس وستون آية
[سوره تی ئه نعم، مه كه كيه و "١٦٥" ئايه ته]

ئيبنوعه باس ﷺ فهرموويه تی: ئەم سووره ته هه مووی مه ککیه شهش ئایه ت نه بی، ئایه تی: *قل تعالوا اتل ما حرم ربکم علیکم* تا ئاخری سنی ئایه ت و ئایه تی: *وما قدروا الله حق قدره* و ئایه تی: *ومن أظلم ممن افترى على الله كذباً*.
وه ریوایه ت کراوه له ئیبنوعه باسه وه له ئەنه سی کوری مالیکه وه ﷺ که چه زه ت ﷺ فهرموويه تی: هیچ سووره تی نه هاتووه ته خواره وه بۆ سه رم به جارئ له م سووره ته گه ورانه سووره تی «ئه نعم» نه بی، وه خودای ته عالا ئەم سووره ته ی بۆ ناردم له گه ل جوهره ئیلدا له گه ل په نجا مه لائیکه دا به شادی و شهوق هه تا له دلما ئارامی گرت و باش له به رم کرد.

وه خودای ته عالا عیززه تی دا به من به هزی ئەم سووره ته وه به عیززه تیکی وه ها که زه لیلی و داماو ی به دوایا نه هات. به م سووره ته قسه ی کافره موشریکه کان به ته واوی به تال کرایه وه و ئەم سووره ته دارای ده لائیلی ته وحید و عهدل و نوبووه ت و مه عاده و مه زه به ی ئەوانه به تال ئەکاته وه که له لایان وایه جیهان بی خواونه و ئەوانه که هیچ دین و ناییتکیان نییه و گه لی ئەحکامی خودا له م سووره ته دا هه یه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾

هرچی سہنا و ستایشه بۆ زاتی پەروەردگاری وایه که ئاسمانه کانی له نه بوون دروستکردووہ و عہرزی دروستکردووہ.

﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾

وہ خەلقى تاریکی و رووناکی کردووہ، تاریکی شەو بۆ ئارامی و ئاسایش کردن و رووناکی رۆژ بۆ رۆزی پەیدا کردن و کەسبی زانست و پیشەسازی بۆ ئەوہ کە گیانلەبەرێکی بە قیمەتی وەکوو ئادەمیزاد خودای خۆیان بناسن و ژێوار بکەن و خاک و نیشتمانی خۆیان بپاریژن. وە یا تاریکی گومراھی دروستکردووہ و رووناکی ئیمان و بیر و باوەرپیشی دروستکردووہ.

﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾

کەچی لە پاش ئەم هەموو ئاسارە گەورە کە دەلێن لە سەر خودا و لەسەر سیفاتی خودا، ئەو کەسانە کە کافرن و کوفری خودای خۆیان ئەکەن لە فەرمانی خودا لائەدەن وە یا بت و دار و بەردی تاشراو یا ئاگری هەلکراو لە گەل خودادا وەك يهك تەماشای ئەکەن و لەم رینگە راستە لائەدەن بۆ ئەو رینگە لارە نابارە.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ

أَنْتُمْ تَمُرُّونَ﴾

گویانهوه باریکی قورسی وهها که مانع بی له بیستیان بو نهو قورئانه به سافی و رهوانی.

﴿وَلَمَّ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾

وه نهك تهنیا ئەم قورئانه بهلكوو ئەگەر هەرچی ئایات و نیشانهی راستی تۆ ههیه ههموویان چاوپین بکهوئ هیشتا هەر ئیمانی پین ناهینن.

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأُولِينَ﴾

وهها کوفر له دلایانا خوئی گرتووه کاتی که دین بو لای تۆ موجداهلهت له گه لدا ئەکهن و ئەوانهی که کافرن ئەلین: ئەم قورئانه که تۆ ئەخوینیتتهوه هەر حیکایاتی ئەفسانه و ههلبه سراوی کۆنه کانه.

ریوایهت کراوه: کۆمه لئی له کافره کانی مهککه وه کوو ئەوانهی که ناومان نووسین کاتی که چه زهرهت ﷺ قورئانی ئەخویند گویان لئی ئەگرت، جا پرسیاریان کرد له «نضر»: ئەم شه خسه چی ئەلئی؟ ئەویش وتی: قهسه م بهو کهسه ئەم که عبهی دروستکردوو له من نازانم چی ئەلئی، ئەوهنده ههیه زمانی ئەجوولینیتتهوه و ئەفسانهی پیشیان ئەخوینیتتهوه وه کوو چون من حیکایه تی پیشیانانان بو ئەگیرمه وه، له ویدا ئەبووسوفیان وتی: حاشا وه که لالا.

فهرموودهی خودا: ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ الآية.

ریوایهت کراوه له ئینوعه باسه وه ﷺ ئەم ئایه ته نازل بووه له مامۆکانی پیغمه بهرا ﷺ ئەمانه له ناو کۆمه لالا له هه موو کهس زیاتر کۆمه کییان ئەکرد و له گه ل ئەمه یشا خویان دوور ئەخسته وه له دینه که ی و باوه پینکردنی.

وه بازى و توویانه: نازل بووه له کافره کانی مه ککه دا؛ به زاهیر مهنی خه لکیان نه کرد له نازاردانی موسولمانه کان و خۆشیان دوور نه که و تنه وه له ئیمان هینان. جا خودا فهرموی:

﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْعَوْنَ عَنْهُ﴾

ئو کافرانه مهنی خه لک نه کهن له نازاردانی حه زره ت ﷺ و له گه ل ئه وه دا دووریش نه که و نه وه لئی. یا خود ئه وان مهنی خه لک نه کهن له ده بر پینی بی باوه ری به قورئان وه کوو نه بوو سو فیان که مهنی ئه وه ره فیکانه ی نه کرد له نیه سه تدانی هه له له قورئان، له گه ل ئه وه یشدا خۆشی نه نه که وه شوینی.

﴿وَإِنْ يَهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾

وه ئه م کافرانه به م حاله ناشیرینه هه ر خۆیان خه ساره تمه ند نه کهن و به خۆیان نازانن و شوعووریان ناشکی به وه که ئه م حاله زیانه بو ئه وان.

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْسَٰ نَارُ وَلَا نُنْكَدُ بِثَابِتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

ئه گه ر ته ماشای ئه وه بکه ی له و کاته دا که رائه گیرین به سه ر ئاگری جه هه نه ما و ئه وان ئه لین: کاشکی بیانگیراینایه ته وه بو دنیا و ئیمانمان بهینایی به خودای ته نیا و به پیغه مبه ر و بی باوه ریمان نشان نه دایه پیمان و له موسولمانان بووینایی، ئه وه وه زعیکی زور ناهه موارتان نه هاته به رچاو که بو باس ناشی.

﴿بَلْ بَدَأَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ﴾

ئه ی خۆشه ویست باوه ر مه که به وه که ئه و داوای گه رانه وه و وه عده به ئیمان هینانه یان له رووی راستیه وه بی به لکوو ئه و واته یان له به ر بی ته واناییه له سه ر

عزازی دۆزهخ؛ چونکی بۆ ئەوان دەرکەوتوو تۆلهی ئەو نیفاقه که له دلایا بوو له خه لکیان نهشاردهوه یا تۆلهی ئەو کردهوه نابارانه که به دزییهوه نهیانکرد له پیش هاتنی رۆژی قیامهتا نهگهرنا درۆ نهکەن له گهراپانهویان بۆ ئیسلام.

﴿وَلَوْ رَدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ﴾

نهگهر بگهیراپراپهوه بۆ دنیا ههر نهگهراپهوه سهه نهو کوفر و نامهردییه که لینی مهنع کران.

﴿وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (۲۸)

وه به راستی نهمانه درۆزن.

﴿وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ (۲۹)

وه ئەو کافرانه دهوامیان بوو لهسهه نهوه که بۆ دهربرپینی بهراپه رکئی لهگه ل ههزه تا ڤه ئه یانوت زینده گی نییه زینده گی دنیا نه بێ که وا له بهر چاوا، وه به قه تعی ئیمه له پاش نهوه که مردین زیندوو ناکریننهوه.

وه لهسهه ئەم ئینکاره و ئەم بهراپه رکئی لهگه ل دینی ئیسلاما و لهسهه ئازاردانی موسولمانان و پهیرهوانی دین بهردهوام بوون.

﴿وَلَوْ تَرَى إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾

نهگهر تۆ تهماشای حالیان بکهی لهو کاتهدا که رانه گیرین له لای خودای خویمان خودا پینان نه لیت: ئایا ئەم حالهت و زیندوو کردنه وه تانه حهق نییه؟ نهوانیش نه لین: بهرئ وه ل لا خودایه، راسته و حهقه و ئیمه به هه له دا چوو بووین.

﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (۳۰)

جا خودا نهفه رمویت: دهی عزازی ئەم رۆژه وه رېگرن به هۆی ئەو کوفره وه که کردتان بهراپه به نهحوالی ئیمرۆتان. یانی نهگهر برۆانی وه زعی نابار نه بینی.

﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا
يُحَسِّرُنَا عَلَىٰ مَا فَرَطْنَا فِيهَا﴾

یانی به راستی که وتنه زیانه وه و زیانیان کرد نه و که سانه که ته کزیبی گه یشتن به خودایان نه کرد هه تا که قیامت له ناکاوا هات به سه ریانا نه لئین: نه ی حسره ت و نه دامه تی ئیمه له سه ر نه و قوسووره ی که به رابه ر به هاتنی قیامت کردمان.

﴿وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ﴾
وه نه وان گونا هه کانیان له سه ر پشتیان هه لئه گرن.

﴿أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ﴾ (۳۱)

بیداره وه بن که زور خراپه نه و باره ی نه وان هه لی نه گرن.

﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾

وه نه م ژبانی دنیا به بریتیه له گالته کردن و رابواردن.

﴿وَاللِّدَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَنْقُوتُ﴾

وه به راستی مالی پاشه رپوژ که مه شهووره به «قیامت» زور چاتره له مالی دنیا بو نه و که سانه که له خودا نه ترسن.

﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (۳۲)

نایا ئیوه هیشتا عقل ناگرن تا ریگه ی باش له خراپ و کرده وه ی باش له خراپ جیابکه نه وه؟

فہرموودہی خودا: ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ﴾ الآية.

ترمزی و حاکم ریوایہ تیان کردووه له ئیمامی عہلییہ وہ رضی اللہ عنہ کہ ئہبووجہ هل وتی بہ حہزرت رضی اللہ عنہ: ئیمہ تہکزیت ناکہین و تو له لای ئیمہ دا راستگۆی بہلام باوہر بہ قورئانہ کہت ناکہین! جا ئہم ئایہ تہ ہاتہ خوارہ وہ.

﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ﴾

بہ راستی ئیمہ ئہزانین ئہو قسہ بہ ئہو کافرانہ ئہیکہن دلگرات ئہکەن بہلام تو زور ئہہمیہت مہدہ بہو قسانہ و ئہو شتوہیش ئہوان وان له سہری؛ چونکی بہ راستی ئہو کافرانہ دوژمنی تو ناکہن.

﴿فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾

چونکی ہہرچہن بہ زاہیر بہ گز توڈا ئہچن و تہکزیت ئہکەن بہلام له حہقیقہ تا ئہو زالمانہ ئینکاری نایاتی خودای تہعلا ئہکەن.

﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرًا عَلٰی مَا كَذَبُواْ وَاُوْدُواْ حَتّٰى اَنۡلٰهُمۡ

نَصْرًا﴾

بہ راستی له پیش ہاتنی توڈا و له پیش زہمانی توڈا چہند رہہبہرئکی رہوانہ کراو له لایہنی ئیمہ وہ بو ئادہمیزاد، تہکزیب کران و بی باوہرپیان پی نشان درا و چہن بی شہرمی بہرابہریان کرا و ئہوان خوئیان گرت له بہر باری خودا له سہر ئہو تہکزیب و نازاردان و بی شہرمییانہ ہہتا کاتی خواستی ئیمہ ہات و یارمہ تیان بو ہات و قہومہ کہیان فہوتان. وہ ئہم یاسای رہوانہ کردنی رہہبران و راگہ یاندنی ئہوان و بی شہرمی ئادہمیزادہ و سہبری ئہوان و فریاکہوتنی ئیمہ بوئیان، کہلیماتی خودایہ و فہرمانی ئہوہ ہاتوہ ئہروا.

﴿وَلَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾

وه هیچ شتی نییه که فرمانی خودا و یاسای نهو بگورئ.

﴿وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبَائِ الْمُرْسَلِينَ﴾

وه به راستی لهو نایه تانهدا که له پیش نهم نایه تهدا نازل بوون پیتگه یشتووه بازئ نه خبری پیغه مبه ره کان که حالیان له گه ل نوممه ته که یانا وها بووه.

﴿وَإِنْ كَانَ كِبْرُ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اَسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْلُغِي نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ﴾

وه نه گهر زور گه وره و گران و دشوار و ناباره له سهر دلنا لادانی نهوان له ئیمان هینان و تو زور موشتاقی بو ئیمان هینانیاں دهی نه گهر نه توانی ده رگا و کونی بدوزیته وه و بیایا برویته ناو عه رزه وه له داخی ئیمان نه هینانیاں وه یا خود ده لیلیکی به هیزت ده سته کوئ بویان تا ئیمان بینن، وه یا پله کانی و په یژه یه کت ده سته کوئ سهر که وی بو ناسمانه کان به شیوه یه ک له شیوه کان و بیته وه بو لایان له گه ل نایه ت و بورهانی و کاریکی وها بیی به هوئ نه وه ئیمان بینن، فهرموو تیکوشه بزائم شتیکت بو نه کری؟! حاشا به بی خواستی خودا و به بی یارمه تی نهو هیچت بو ناکرئ.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى﴾

وه نه گهر خودا بیویستایه گردیان بکاته وه له سهر هیدایه ت و ئیمان هینان نه یتهوانی گردیان بکاته وه، به لام خواستی خودا له سهر یاسای تایه تی خوویه تی و نهو خواسته ی ناخاته کار بو کومه لئی که زور نامهرد و ناهه موار بن و ده سته لاتی خویمان ههر له عناد و دزایه تی له گه ل ره هبه رانا بینن و به رابه ر به فرمانی خودا سهر کیشی بکه ن. مادام وایه نیتر،

﴿ فَلَ تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴾ ﴿ ۳۵ ﴾

تۆ لەوانە مەبە کە بە یاسای خودا نازانن و داوای شتی ئەکەن لە گەڵ یاسای خودادا ری ناکەوئ.

﴿ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ ﴾

نەوێک فەرمانی خودا و پیغەمبەری خودا وەرئەگرئ مەگەر ئەو کەسانە کە لە گەڵ دلیکی هۆشیار و بیریکی ساغدا وتاری خودا و پیغەمبەر ئەبیسن؛ چونکی ئەم نەوعە کەسانە وەکوو تینووی روژی گەرم تاسوقن بە ئاوی زەلالی ئامۆزگاری پەرورەدگار.

﴿ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ﴾

بەلام مردوووەکان لە گۆرا خودای تەعالا زیندووێان ئەکاتەو لە روژی قیامەتا ئەوسا قسە وەرئەگرن و قسە ئەبیسن و لەو کاتەشدا قسە بیستن سوودی نییە بۆیان و ئەم کافرانیشت و ان بە دەوری تۆدا وەکوو ئەو مردوانەن.

﴿ ثُمَّ إِلَيْهِ يَرْجَعُونَ ﴾ ﴿ ۳۶ ﴾

جا لە پاش ماوەی ژیانی ئەم جیهانە هەمووتان، موسولمان و کافر، ئەگەر پێرئینەو بۆ لای خودا بۆ حسیب و سەرپەرستی بیرو باوەر و کردەوێ چاک و خراپ و هەرکەس بە جەزای خۆی ئەگات.

﴿ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ عَلَيْنَا آيَةٌ مِنْ رَبِّنَا؟ ﴾

کافرەکان وتیان: ئەو بۆچی نایەت و نیشانەیهکی گەورەیی وای بۆ نایەتە خوارەو؛ وەکوو قسە کردنی کێووەکان و، رامکردنی گیانلەبەرە هەردییهکان، لە لای خوای خۆیەو هەتا لە نیشاندانی ئەوانا کەس مەیدانی ئینکاری نەمیتئ!

﴿ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنْزِلَ آيَةً ﴾

تو نهی خوْشه‌ویست پیمان بلی: خودای ته‌علا ته‌وانای هه‌یه نه‌توانی نایه‌تیکتی
 وا دروست بکا که نه‌وان داوای نه‌که‌ن و فه‌رمانه‌که‌ی ره‌وانه بکا بؤم و نه‌م جوْره
 کاره گه‌وره و خواهن نرخانه زوْر بوون له لایه‌نی خوداوه نه‌وه‌تا ناده‌می له گل
 دروست کرد و، وشتری له به‌رد ده‌ره‌ینا بؤ سألح و، توْفانی هه‌لکرد بؤ قه‌ومی
 نووح و، ولاتی «سه‌موود»ی به‌رده‌باران کرد و قه‌ومی «عاد»ی به ره‌شه‌با به‌رباد کرد
 و ئیبراهیمی له ناو ناگرا پاراست و فیرعه‌ونی له ناوی نیلدا خنکاند و به‌نی ئیسرائیلی
 رزگار کرد و، عیسای به‌بی باوک دروست کرد و، قورنان، که یاسای پیروزی ناده‌میزاده،
 ناردیه خواره‌وه به نه‌وعی که که‌س ناتوانی به‌ره‌ه‌لستی بکا، به‌لام به زوْر نیمان
 بی‌هیتان قیمه‌تی نییه.

﴿لَٰكِنۢ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۳۷

به‌لام زوْربه‌ی ناده‌می له شینوه‌ی نه‌وان نازانن به‌م حه‌قیقه‌تانه.

﴿وَمَا مِنۢ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَّطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ﴾

وه هیچ گیانله‌به‌ری نییه که به‌سه‌ر عه‌رزا بروا یا په‌له‌وه‌ری نییه که به ناسمانا
 به‌ری مه‌گه‌ر ئوممه‌تیک و کۆمه‌له دروستکراویکه وه‌کوو ئیوه، هه‌موو دروستکراون،
 هه‌ستی پیویستی خوْیانیان بی دراوه و چهن شتی نه‌پینی وا خراوته دلپانه‌وه بؤ
 چلونی ژین و ژیوار و شوینه‌وار و چار کردنی نه‌خوْشی و خوْپاراستن له دوژمنی
 خوْیان که نه‌گه‌ر ئینسان باش ناگادار بیی لپیان زوْر له قودرته و ته‌وانایی خودا
 سه‌ری سوْرئه‌میننی و نه‌زانی په‌روه‌ردگاری جیهان هه‌موو شتیکی له عاله‌می نیمکاندا
 بی نه‌کرئ چ جای نایه‌تنی که بؤ توْی ره‌وانه بکا.

﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾

ته‌رکی هیچ شتی‌کمان نه‌کردوو له نووسراوی «لوح‌المحفوظ» دا یا له نایاتی ئەم کتیبه‌دا که نازل‌مان کردوو بۆ سەر عەرز بۆ تو وه ئەوهی که له عالهما بووه و ئەبێ هه‌مووی تێدایه و له جومه‌لی ئەوانه‌یه ته‌وانایی خودا به‌سەر هه‌موو مومکینیکدا.

﴿ثُمَّ إِلَيَّ رَجَبُهُمْ يَحْشُرُونَ﴾

وه له پاش برانه‌وهی ئەم جیهانه‌یش هه‌موو ئوممه‌ت و هه‌موو سینف و فه‌ردێکیان گ‌ردئه‌ک‌رینه‌وه له حوزووری خودادا و هه‌رک‌ه‌س به‌ پایه و مایه‌ی خۆی و به‌ گه‌نج و ره‌نجی خۆی نه‌گات.

﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا صُورًا وَبِكُمْ فِي الظُّلْمَاتِ﴾

وه ئەو که‌سانه‌یش که بێ‌باوه‌رپیان نیشان داوه به‌ دینی حه‌ق ئەوانه که‌رن له بیستنی نامۆزگاری و لال و بێ‌زمانن له وتاری راست و له ناو چه‌ن تاریکیدان؛ تاریکی جه‌هل و نه‌زانی و تاریکی گومرایی و بێ‌نیمانی.

﴿مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

خودای ته‌ع‌الا خواستی له‌سەر گومراکردنی هه‌رک‌ه‌سی هه‌بێ گومرای ئەکا و خواستی له‌سەر هیدایه‌تی هه‌رک‌ه‌سی بێ هیدایه‌تی ئەدا و ئەینخاته سەر ریگه‌ی راست.

بزانت! ئەم مه‌سه‌له به‌ نیه‌سه‌ت بۆ لای ته‌وانایی خودا واقیعی و راسته؛ چونکی خودا نه‌توانی هه‌رچی کافر هه‌یه له دنیا‌دا هه‌موویان هیدایه‌ت بدا و بیانکا به‌ پیاوچاک وه‌کوو نه‌توانی هه‌رچه‌ن ئەولیا هه‌ن له دنیا‌دا دلایان تێک بدا و بیانکا به‌ کافر، ئەمه بۆ موسولمان جینگه‌ی گومان نییه.

به‌لام ئەم ئایه‌تانه له‌سەر ئەم وه‌زعه نه‌هاتوون، به‌ل‌کوو له مه‌قامی ده‌ربرینی زویری و عاجزبوون له ئەوزاعی کافره‌کان و ملکیشییان له ئەمری خودا هاتوون،

وہ بہ کورتی ئەفەرمویت: ئەو کەسانە کە لە پاش ناردنی پیغەمبەری خوۆشەویست دەستیان کرد بە عەناد و سەرکێشی و نافەرمانی و روویان کردە ئارەزووی نەفس و بی‌شەرمی کردن لە گەڵ رەهەبرا و بی‌باوەری لە گەڵ دین و ئایاتی خودادا ئەو لەو حالەدا وا دائەنرئ کە کەرە لە بیستی حەق و، کوێرە لە چاوپیکەوتنی ئایات و، گیرخواردوو لە تاریکستانا و، خودایش لە تۆلە ی ئەو هەموو نامەردییە کابرادا سەرکوێری ئەکا و گومرای ئەکا ئەمجار بۆ ئیعلانی ئەو کە ئەو کەسە موستەحەقی ئەو دەردەبە خودا ئەئیت: هەرکەس خواستی گومرایی بکات گومرای ئەکا وە هەرکەس بیهوئ هیدایەتی بدا هیدایەتی ئەدا و ئەیخاتە سەر ریگە ی راست. جا خودای تەعالا بۆ ئیلزامدانی ئەو کافرانە ئەفەرمویت:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَدَابُ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةُ أَعْبَرِ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

ئە ی پیغەمبەری خوۆشەویست بلی بەو کافرانە: خەبەرم بەدەنی ئە گەر عەزابی لە لایەنی خودای تەعالاوە حەوالە بکری بۆ سەرتان وە کوو هاری، یا ماری یا زۆرداری یا ناساغییەکی نابار و ناھەموار، وە یاخود کاتی قیامەتی مەعلووم کە ئاخری ماوەی ئەم جیھانە یە بیت بۆتان ئیوہ لەو حالە تالەدا کەس هە یە غەیری خودا پەناتان بدا و هاواری بۆ بہن؟ جوابی ئەم پرسیارەم بەدەنەوہ ئە گەر راست ئەکەن، دیارە وە لامیان ئەوہ یە بە راستی کە بلین غەیری خودا کەس نییە پەنای بۆ بہین، جا خودایش ئەفەرمویت: مادام وایە چۆن وەھا مل بائەدەن لە ئەمری خودا و پیغەمبەر وە بۆچی موسوڵمان نابن؟ وە کوو خودا تەقریری ئەو جوابە ئەکا و ئەفەرمویت:

﴿بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ﴾

واز له‌وه بینن که بانگی غه‌یری خودا بکری و ههر بانگ له خودا نه‌که‌ن؛ چونکی دل خوی ناگاداره نه‌گه‌ر نه‌فس وازی لی بینی.

﴿فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَاءَ﴾

وه خودای ته‌علا ده‌فعی نه‌و به‌لا نه‌کا که هاوار نه‌که‌ن بوی [نه‌گه‌ر نار‌ه‌زووی لی بی].

﴿وَتَنْسَوْنَ مَا تَشْرِكُونَ﴾ (۴۱)

وه فه‌راموش نه‌که‌ن نه‌و بتانه که نه‌تان کردن به شه‌ریکی په‌روه‌ردگار.

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُم بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ﴾

﴿۴۲﴾

به راستی پیغه‌مبه‌رانمان ره‌وانه کرد بو سهر چهن نوممه‌تی له پیش زه‌مانی تودا و نه‌و نوممه‌تانه یه‌که یه‌که سهر‌کیشیان کرد له فه‌رمانی ئیمه و کوفریان به‌راه‌به به پیغه‌مبه‌ران ده‌ربری ئیمه‌یش له جه‌زای نه‌وه‌دا نه‌و نوممه‌تانه‌مان دو‌چاری فه‌قیری و لاتی و بی‌فامی و به‌لای ناکاو کرد به‌لکوو بیارپینه‌وه له خودا بو چاری نه‌و کاره‌ساتانه به سه‌ریانا هات، که‌چی ههر له‌سهر ناباری خو‌یان مانه‌وه و له خودا نه‌پارانه‌وه.

﴿فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا﴾

نه‌وه بوچی له‌و کاته‌دا که به‌لاکانیان له لایه‌نی ئیمه‌وه بی گه‌یشت لی‌مان نه‌پارانه‌وه هه‌تا رزگاریان بکه‌ین!؟

﴿وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾

﴿۴۳﴾

به‌لام دلّیان ره‌ش بووه‌وه و رووناکی تیدا نه‌ما هه‌تا ریگه‌ی رزگاری خوْیان
ببینن وه شه‌یتان جوانی کرد له‌بهر چاوایانا نه‌و کرده‌وه ناپه‌سه‌ندانه که نه‌وان نه‌یان
کردن.

﴿فَلَمَّا سُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمَ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ﴾

جا کاتی نه‌وان هه‌ر نامۆژگاری و په‌ندی که ئی‌مه بۆ نه‌وانمان ناماده و حازر کرد
ره‌هه‌ره‌کان پینانین ته‌گه‌یاند له‌بیری خوْیانان برده‌وه و موبالاتیان پین نه‌کرد،
ده‌رگای هه‌موو زیانیکمان کرده‌وه به‌سه‌ریانان له‌گرانی قووت و ژبووار و له‌ناشووبی
رۆزگار و بی‌سامانی ولات.

﴿حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُم بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾

هه‌تا حالّیان به‌هۆی هه‌وابازی و رابواردن له‌ئاره‌زووی نه‌فسا وای پین هات که
به‌وه‌زع و حالی خوْیان که‌یف خوْش بوون و دلّشاد بوون به‌و نازو نیعمه‌ته که
پینان دراوه و به‌خه‌یالی خوْیان وایان نه‌زانی له‌هه‌موو شتی رزگارن، نه‌وانمان گرت
و داگیرمان کردن له‌کو‌توپردا، وه‌یا به‌داگیر کردنیکی کو‌توپر، جا ته‌ماشات نه‌کردن
له‌کو‌توپردا که‌وته‌هه‌سه‌رت و غه‌مباری و هه‌ناسه هه‌لکیشان.

﴿فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

جا براهیه‌وه ئاخیری نه‌و قه‌ومه‌یانی دوایان هات وه‌یا نه‌سل و نه‌ته‌وه‌یان نه‌ما،
وه هه‌موو هه‌مد و سه‌نا و ستایشی بۆ خودایه که په‌روه‌ردگاری عالمه هه‌مووی
له‌سه‌ر نیعمه‌تی فه‌وتاندنی نه‌و زالمانه.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهُ
غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِهِ﴾

تو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست پیتان بلی: نه‌گه‌ر خودا چاو و گویتان لی وهر بگریته‌وه و دل‌یستان به مؤری غه‌یی مؤر بکات به نه‌وعی که بیی به مانیع له‌وه رووناک بیته‌وه به شو‌عوور و فامیکی به سوود، نه‌وه کتیه نه‌وه خودایه غه‌یری خودای عالم که نه‌وه گوئی و چاو و دلّه باشه‌ی به سووده‌تان بۆ بیننی و له ناو ئاده‌میزادا سه‌ریان به‌رز بکاته‌وه؟

﴿ انظُرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْأَيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿٤٦﴾ ﴾

جا تو تی‌فکره ئه‌ی ره‌هه‌ری خو‌شه‌ویست چلۆن نایات و به‌لگه‌ی راست و هۆی ته‌رغیب و ته‌ره‌یب هه‌له‌سه‌وو‌رینین بۆ ئه‌م نامه‌ردانه که چی له پاش نه‌وه هه‌موو ره‌هه‌ری کردنیانه هه‌ر ئی‌عراز نه‌نین و له ریگه‌ی راست لانه‌ده‌ن.

﴿ قُلْ أَرَأَيْتَكُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمُونَ ﴿٤٧﴾ ﴾

تو ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری ره‌هه‌ر به‌وه سه‌رکیشانه بلی: نه‌گه‌ر عه‌زابی خوداتان بۆ هات له ناکاو و له په‌نامه‌کی تاریکه شه‌ودا که که‌س پیتان نه‌زانئ وه یاخود به روژی رووناک و به ئاشکرا، ئایا که‌س به هیلاکدا نه‌چی له ئاده‌میزاد به هیلاکه‌تیکی زیاندار بۆ دنیا و بۆ قیامه‌ت غه‌یری نه‌وه که‌سانه و نه‌وه قه‌ومانه که سه‌مه‌کار و غه‌ددارن؟ ته‌بعه‌ن که‌س ناهه‌وتنی به‌وه شیوه سه‌مه‌کاران نه‌بن؛ چونکی موسولمانان هه‌رچه‌ن له دنیا‌دا بفه‌وتین له پاشه‌پو‌ژا به‌ختیار و سه‌رفرازن.

﴿ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ ﴾

ئیمه هه‌رگیز پیغه‌مبه‌ره‌کان نائیرین بۆ سه‌ر ئاده‌میزاد وه یا بۆ سه‌ر جین و ئینسان بۆ نه‌وه نه‌بن که ئه‌مر و فه‌رمانه‌کانی خودا له لایه‌نی ئیمه‌وه بگه‌یه‌نن به‌وانه و موژده‌یان

پئی بدهن به به‌هشت له سووره‌تی فرمانداریدا و بیان‌ترسینن به سزای دۆزه‌خ له سووره‌تی نافه‌رمانیدا. ئیتر بۆ نه‌وه‌مان نه‌ناردوون که خه‌لکی گالته‌یان پئی بکه‌ن، وه یاخود بۆ نه‌وه‌مان نه‌ناردوون که هه‌رچی ته‌سه‌ر‌وفاتی جیهانه بیده‌ین به‌وان هه‌تا بتوانن هه‌رچی دل‌خوازی کافره‌کان بئی جئی به‌جینی بکه‌ن.

﴿فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (٤٨)

جا هه‌رکه‌سی ئیمان بئینی به خودا له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌دا و فرمانی خودا بگریته گه‌ردن نه‌وه نه‌ترس و بیمیان نه‌بئی له پاشه‌پۆژیان و نه‌زویری و دل‌گرانیمان نه‌بئی له کاتی حازر و رابوردوویان.

﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا يَمْسُكُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ (٤٩)

وه نه‌و که‌سانه‌یش ته‌کزیبی ئایاتی ئیمه‌ بکه‌ن و باوه‌ر نه‌که‌ن به خودا و پیغه‌مبه‌ر نه‌وانیش عه‌زاب لئیان نه‌دا به هۆی نه‌وه‌وه که له فرمانی خودا ده‌رچوون.

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾

تۆ نه‌ی خۆشه‌ویست بلی به‌و کافرا نه‌ من ئینسانیکم راست‌کار و واقعی و له نه‌نده‌زی ئیمکانیاتی خۆم نارۆمه‌ ده‌ره‌وه، که‌وابوو پیتان نالیم که خه‌زینه‌کانی ره‌حمه‌تی خودا له‌داری و ته‌وانایی هه‌موو له‌لای من هه‌تا ئیوه به‌اومه‌ناو ته‌ماع و ته‌قالای دنیا، وه‌غیب و شتی په‌نامه‌کی له‌ئیوه نازانم هه‌تا به‌ئومیدی نه‌وه بئین بۆلام که له‌شتی غه‌یبی ئاگادار ببن و نایشلیم که من فریشته‌م و خواردن و خواردنه‌وه‌م ناوی، وه‌یاخود هیزم نه‌شکی به‌گه‌لی کاری گران که خاریج بن له‌حه‌دی ته‌وانای ئینسان.

﴿إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾

وه تاابع نابم ئیلا بهو ئایه تانه که به وه حی دین بۆ لام، وه به چ نهوعی فهرمانم پی درا ههله سووریم بۆ رزگار کردنی ئاده میزاد له بیر و باوه پی نابار و له کرده وهی ناهه موار.

﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾

تۆ بلنی ئه ی خو شه ویست: سو پاس بۆ خودا من چاوی سه رم هه یه و ئه بینئ، وه چاوی دلّم روونا که وه به قه ی خواستی خودا ده رکی حه قایق ئه کا، وه نه و که سانه که له ریگه ی ته من و ته ربیه مان ده ر ئه چن کو یرن و هه رگیز چاودار و بی چاو به یه ک نابن، ئایا پاش ئه م هه موو ده رسه تی نافرکن هه تا ریگه ی راست له ریگه ی لار جیا بکه نه وه؟

﴿وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ

وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾

وه بترسینه به و که لاهه که به وه حی بۆت دئ ئه و موسولمانانه وه یا ئه و دل بیندارانه و ئه و هوشیارانه که ئه ترسن له وه بانگ بکرین بۆ لای خودای خو یان و گرد بکرینه وه له حوزووری ئه و بۆ حسیب له حالئکدا که له غه یری خودا نه دۆستی و نه یارمه تیده ری و نه هاوپی و نه تکاررئیکیان نییه.

﴿لَعَلَّهُمْ يَنْقُونَ﴾

به لکوو ئه وانه له خودای خو یان بترسن و بگه رینه وه بۆ لای خودا.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ﴾ الآية.

ئینبو حیبیان و موسلیم و نه‌سائی و حاکم ریوایه‌تیان کردووه له سه‌عدی کوری نه‌بی‌وه‌قاسه‌وه نه‌لی: نایه‌تی: ﴿ولا تطرد الذين﴾ هاته‌ خواره‌وه له شه‌ش که‌سدا: له من و عه‌بدوللای کوری مه‌سعوود و بیلال و عه‌ممار و میقداد و سو‌هه‌بیدا، وتی: موشریکه‌کان وتیان به‌ حه‌زرت ﷺ که‌ ئیمه‌ ده‌ربکا له ده‌وری خو‌یا. وتیان: ئیمه‌ شه‌رم نه‌که‌ین، تا نه‌مانه‌ له ده‌وری تو‌دا بن نامشوت بکه‌ین! له‌م ه‌وو ه‌شتی که‌وته دلی حه‌زرت‌ه‌وه، جا خودای ته‌عالا نایه‌تی: ﴿ولا تطرد الذين﴾ ی نازل کرد هه‌تا: ﴿أليس الله بأعلم بالشاكرين؟﴾

وه ته‌به‌رانی و ئینوئه‌بی حاتهم و نه‌حمه‌د ریوایه‌تیان کردووه له ئینومه‌سعووده‌وه نه‌لی: کۆمه‌لی له قوره‌یش رابوردن به‌ لای حه‌زرتا ﷺ و له‌و کاته‌دا خه‌بابی کوری نه‌رت و سو‌هه‌یب و عه‌ممار و بیلال و غه‌یری نه‌وانیش له موسولمانه‌ نه‌دارا‌کان لای حه‌زرت بوون، وتیان: نه‌ی موحه‌مه‌د تو به‌م کۆمه‌له‌ بیه‌ده‌ست و بیه‌نه‌وایه ده‌سه‌رداری قه‌ومه‌که‌ی خوت بوویت؟ نایا نه‌مانه‌ خودا گه‌وره‌ی کردوون و قه‌ومه‌که‌ت هه‌موو مه‌ه‌تووکن و دوورن له تو؟ چۆن نه‌بێ؟ نایا ئیمه‌ نه‌بین به‌ تاییعی نه‌و گه‌دا و لاتانه‌؟! ده‌ی نه‌گه‌ر نه‌ته‌وی ئیمه‌ بکه‌وینه‌ شوین تو نه‌مانه‌ ده‌ربکه‌ هه‌تا ئیمه‌ بیه‌ن بو خزمه‌تی تو! جا خودا نایه‌تی: ﴿و أنذر به الذين يخافون﴾ هه‌تا: ﴿ولتستبين سبيل المجرمين﴾ ی نازل کرد.

وه ئینوچه‌ریر ریوایه‌تی کردووه له عه‌که‌رمه‌وه نه‌لی عوتبه‌ی کوری ره‌بیعه و شه‌یه‌ی برای و موعه‌می کوری عه‌دی و حارسی کوری نه‌وفل له‌گه‌ل چهن که‌سی له نه‌شرافی «به‌نی عه‌بدولمه‌ناف» له نه‌هلی کوفر چوون بو لای نه‌بووتالیب پیتیان

وت: نه گهر ثم برازیه ت ثم لات و هه ژاری دهوری خوویه دهریکا نه وه ئیمه دلمان پیی خوش نه بی و نه بی به هوی نه وه ئیمه شوینی بکه وین! جا بهم بونه وه نه بو و تالیب قسه ی له گهل حه زره تا کرد و عومه ری کوری خه تتاب عه رزی حه زره تی کرد: نه گهر به گوئی مامت بکه ی له م باره وه باشه تا بزاین چون نه بی. جا خودای ته علا ثم نایه تی: * وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ * یه نازل کرد هه تا: * أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ * وه له و کاته دا بیلال و عه ماری کوری یاسیر و سالمی مه ولای نه بو و حوزه یفه و ئینومه سعوود له گهل کومه لی ترا بوون، جا کاتن نه و نایه ته هاته خواره وه عومه ری کوری خه تتاب ﷻ هات بو خزمه تی حه زره ت ﷻ و عوزری بو هیناوه جا نایه تی: * وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ * نازل بوو.

﴿ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدْوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ﴾

تو نه ی پیغه مبه ری خوشه ویست نه و موسولمانانه دهرمه که که عیاده تی خودای بی شه ریک نه که ن له به یانی و ئیواره دا و خواستیان هه ر ره زامه ندی خودایه.

﴿ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ ﴾

حسیبی ئیمانی نه و فه قیرانه له سه ر تو نییه و له لای تو نییه مومکینه ئیمانی یه کن له وانه موقاییلی ئیمانی چه ند که س بی له م کافرانی قوره یشه کاتن موسولمان بین و حسیبی ئیمان و رازی دلی تویش له سه ر نه وان نییه.

﴿ فَطَرْدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾

هه تا تو نه وانه دهر بکه ی له به ر داوای نه و کافرانه و نه وسا له سه مکاران حسیب بکریت.

﴿كَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَ اللَّهُ عَلَيْهِم
مِن بَيْنِنَا﴾

بازی لەم خەڵکە بە ھۆی بازیکیانەوہ گیرۆدە ئەکەم و خەیاڵات ئەخەمە دلیانەوہ
ھەتا بلین: ئایا ئەم گەلە ھەزارە بە تەنیا خودا منەتی ناوہ تە سەریان بە ئیمان و ئەبێ
ھەر ئەوان بگەن بەم پایە؟!

﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾

جا خودایش بۆ رەدی ئەوان ئەفەرمویت: ئایا خودا لەوان چاتر ناگادار نییە لە
ئەحوالی سوپاسگوزاران و زانتر نییە بەو کەسە کە شیاوی نیعمەت و رەحمەتە؟!
(بەلێ)

﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ﴾

کاتی کە ئەو کەسانە ئیمانیاں ھێنا بە ئایاتی ئیمە و ھاتن بۆ لاتان تۆ پێیان بلێ:
سەلامتان لێ بێ.

﴿كُتِبَ لَكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾

خودا لەبەر فەزڵ و رەحمەتی عامی خۆی بریاری داوہ بۆ خۆی.

﴿أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا أَوْ جَهِلَةً ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ

فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

وہ ئەو رەحمەتە بریاری داوہ ئەمە لێ پەیدا ئەبێ ھەرکەسێ لە ئیوہ گوناحێ
بکا لە بەر نەفامی و لە پاشان تۆبە بکا و پەشیمان ببێتەوہ لەو کردەوہ نابارە و پاش
ئەویش نەگەرپێتەوہ بۆ سەری و لەوہوپاش ئیشی چاک بکا، واتە ئەگەر حەقی

کہ سیکھی لہ سہربوو بہ قہی ئیمکان بیداتہوہ و نہ گہرپتہوہ بو ئہو تاوانانہ کہ کردوونی جا خودای تہعلا تاوان بہخش و میہرہبانہ.

ریوایہت کراوہ: کوّمہ لئی ہاتن بو حوزووری پیغہمبہر ﷺ عہرزیان کرد: ئیمہ گیروڈہی گہلئی گوناہ بووین و حہزرت ﷺ جوابی نہدانہوہ و ئہم نایہ تہ ہاتہ خواریوہ.

﴿وَكَذَلِكَ نَفِصِلُ الْآيَاتِ﴾

بہو جوڑہ کہ وہرتان گرت نایاتی قورناتی پیروز نازل ئہ کہم بو باسی موسولمان و کافر و تاوانبار و بی تاوان و تاوانباری کہ تہوبہ ئہکا و روو ئہکاتہوہ بارہ گای رہحمہتی خودا ہہ تا پایہ و مایہی موسولمانہ فہرمانبہرہکان دہرہکہوئی.

﴿وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾

وہ ریگہی تاوانبارہکانیش رووناک بیتتہوہ لیتان.

﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾

تو ئہی پیغہمبہری خوڑشہویست بلئی بہو کافرانہ: کہ بہ راستی لہ لایہنی خوداوہ مہنع کراوم لہوہ کہ عیبادہت بکہم بو ئہو بتانہ کہ ئیوہ ئہیانپہرستن.

﴿قُلْ لَا أَتَّبِعْ أَهْوَاءَكُمْ﴾

بیان بلئی: بہ ہیچ جوڑی من ناکہومہ دواي ہہواو نارہزووی نہفسی بہدکیشی ئیوہ و شتی کہ لہسہر ریگہی دینی حہق نہبن نایکہم.

﴿قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾

من ئہ گہر شوین ہہوای ئیوہ بکہوم گومرا ئہبم و لہو کہسانہ نابم کہ ہیدایہت وہرگرن لہ لایہنی خوداوہ.

﴿قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ﴾

تو بفهرموو بهو کافرانه: که من وام لهسر ریگه یه کی رووناکي راست و کیتایکی وا ئه بی به دهلیل لهسر ئیسلامییهت بهلام ئیوه ئه وهنده بهدبخت و سهرسهختن موبالات به دهلیلی راست ناکهن و عهقلی خوتان ناخه نه بیر کردنه وه ههتا راست و لار له یهك جیابکه نه وه و له بهر ئه مه بی باوه پیتان دهربری به رابه ر بهم دینی منه و ئه م ده عوا و دهلیله راسته که له لایه نی خوداوه بوم هاتووه. وه به راستی بزائن ئه گهر خودا سهرفی نه زه رتان لی نه کا له تو له ی ئه م ئینکاره دا عه زابی خوداتان بو دیت به لام.

﴿مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ﴾

له لای من نییه هیز بو ناردنی ئه و سزایه که ئیوه په له په لی بو ئه که ن به شیوه ی کالته وه.

﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ يَقُضُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ﴾ (٥٧)

حوکم له زوو هاتنی سزادا یا له دیر که وتنیا ههر بو خودایه ئه و حه ق جی به جی ئه کا و ئه و باشتر فه رمانداریکه که حه ق و ناحه ق له یهك جیا ئه کاته وه.

﴿قُلْ لَوْ أَن عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَقُضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾

تو بلی: ئه گهر ئه وه ی ئیوه په له ی بو ئه که ن به من بکرایه و له لای من بوایه زوو ئیش ئه برپایه وه و نیزاع نه ده ما له بهینی ئیمه و ئیوه دا.

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ﴾ (٥٨)

به لام هه موو کارئ له لای خودایه و خودا له هه موو که س زاناره به وانه که سته مکارن و له دهستی خودا دهرناچن.

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا
رَطْبٌ وَلَا يَأْسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾

بزنان! «مفاتح» یا کۆی «مِفْتَح» به که سره ی میم، یا کۆی «مَفْتَح» به سه ری میم، جا له سه ری که می شیه «مفاتح» به مانا کليلة کانه، واته کليلة کانی ئه و شتانه که غهیب و په نهانن له لای خودان و ئه و کلیلانه عیباره تن له عیلم و زانستی خودا، یانی عیلم به ئه شیای په نهان هر له لای خودایه. وه له سه ری شیه ی دووم «مفاتح» به مانای «خزائن» واته خه زینه کانی شته په نهانییه کان هه موو له لای خودای ته عالان. به هر حال مه به ست ئه مه یه که عیلمی غهیب هر خاسه ی خودایه و که س غه بیزان نییه؛ چونکی زانینی غهیب یانی سیفه تیکی زاتی که له گه ل خواونه که یا بی به ده و امی زاته که ی وه به م شیه هر خودایه غه بیزان و دارای زانستی شتی په نهانه، وه هر که سنی له پیغه مبه ران ﷺ که زانینی غهیب ده ست بدا بۆیان ئه وه به وه ئه بی که خودا به هیزی وه حی یانی به هۆی فریشته وه که جییریلی ئه مینه له و غه یبه ناگاداریان ئه کات. وه یا به ئیلهام یانی ئه و زانسته ئه خاته ناو دلپانه وه. هه روا هر یه کئی له ئه ولیا و پیاهو دل سافه کان شتی له غه بییات بزنان ئه وه یش به ئیلهام و فیر کردنی خودایه یا خود خودای ته عالا په رده له به ینی ئه و عه بده و ئه و شته دا لائه با تا ئه و شته ئه زانی، وه ئه مه یش بۆ چهن کاتیکه و ده و امدار نییه. که واین عیلمی ئه نبیا و ئه ولیا به غه بییات داخلی عیلمی غهیب نییه به لکوو داخلی خه به ردار کردنه له لایه نی خوداوه بۆ ئه و که سانه به بازه شتیکی په نهان، خوا رووداوی پاشه روژ بی یا ئه و شتانه بی که زوو رابوردوون، وه یا به عزئی شوین بی که دیتته به رچاویان وه کوو جینگه ی ئه و سوپایه که هاته به رچاوی حه زره تی عومه ر کاتن مه شغوولی موازه ره ی ئه سحابه کان بوو.

بەلام ئەو کەسانە کە بە ھۆی ھیسابگەرییەو ھەبەر ئەدەن بە بازئ شتی وا روو ئەدا وەکوو باو باران و سەرما و گەرما، یا بازئ مالی دزراو - مەسەلا - ئەو ھیچیان عیلم و زانستی قەتعی نین بەلکوو بریتین لە بیر و باوەر و عەقیدە یەکی وا کە لە پایە ی زەن بەرز نەبوو تەو بە دەلیلی ئەو گەلئ جار ھەوآلی گەلئ شت ئەدەن و کەچی دوایی وا دەرناچیت.

و ئەگەر لە سوورەتیکا بە شیوہی یەقین بەو شتە بزانی ئەو یەقینە کە ی لە خۆیەو نییە بەلکوو بە ھۆی دەلیلەو بوو ئەو جار ئەلئین خۆی عیلمی نەبوو بە غەیب بەلکوو بە ھۆی ئەو دەلیلەو غەیبی بۆ پەیدا بوو. وەکوو ئەو بە جیھازی «ئەشیعە» ناو سکی ژنی دەرکەوئ و کابرا بزانی سکہ کە ی کورە یا کچە ئەمانە بە ھیچ شیوہی جینگە ی گومان و دوو دلئ نین لەم جینگە دا؛ چونکی وەکوو وتمان عیلمی غەیب زانستی یەقینی دەوامدارە لە گەلئ خواو نە کە یا «بالذات» نە ک بە ھۆی ئەسبابی خاریجەو. لە گەلئ ئەو دا کە بازئ شتی پەنھانی وا ھە یە کە غەیری خودا کەس نایزانی، وەکوو کاتی ھاتنی قیامەت و کونھ ی زاتی خودای تەعالا و سیفاتی ئەو، وە ئەم شتانە ناوئە برئین بە غەیبی موئلەق. وە ئەو شتانە کە بە ئەسباب ئەزانئین غەیبی موزافن، واتە بە ئیزافە و نیسبەت بۆ ئەو کەسانە کە وەسیلە ی دەرخستنی ئەو شتانە یان نییە غەیب و پەنھانە و نیسبەت بەوانە کە وەسیلە یان ھە یە زاھیر و ئاشکرایە - مەسەلا - بۆ کەسئ کە جیھازی کە شفی ناوسکی ژنی ھە یە و ئەزانئ بەو مندالە وا لە سکیا مندالە کە ئاشکرایە و غەیب نییە، وە نیسبەت بەو کەسە جیھازە کە ی نییە غەیبە و داپۆشراو و ئەم جۆرە شتە زانستە کە ی تاییە تی خودا نییە.

و خودای تەعالا وەکوو غەیبیات ئەزانئ کە وان لە ماوہ رای عەرز و ئاسمانا ھەروہا زانایە بەو غەیبیاتە ییش کە وان لە سەر عەرز ی و شکدا و وان لە ناو قوولئ دەریادا، وە ئەم غەیبیاتە ییش لە غەیبیاتی «موزافە» ن چونکی ئەو شتە وا لە عەرزئ

له ولاتى مه غربيا له لای نهو كه سه دا وا له نزيكيا ناشكرايه، به لام بو خه لكى مه شريق داخلې غه بيه و نامه علوممه، عه كسى نه مه يش هه روايه.

وه هيچ گه لايى له دارى ناكه ويته خواره وه خودا ناگاي لى نه بين و نه يزاني. وه هيچ دانه يى نيه كه كه وتبى له تاريكستاني عه رزا ياني له قوولى چالا و له ناو كونا وه هيچ ته ر و وشكن نيه ئيلا وا له كيتابى مه كشوفدا كه «لوح المحفوظ» وه ياخود وا له ناو عيلمى زاتى خودا كه زاهير و مه كشوفه له لاي خوئى.

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ﴾

خودا نهو خودا يه كه نه رواحى ئيوه وه رنه گريى له شهوا له كاتى نوستتانا و مه نعى نه كا له كه سبى نهو مه علوماته كه له كاتى خه به رداريدا نه يكره. وه نه يشزاني به وهى كه ئيوه كه سبى نه كه ن به روژا.

﴿ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ﴾

وه له پاش نوستنى شهو خه به ردارتان نه كات و هه لئان نه سينى له روژا.

﴿لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾

وه له بهر نه وه به شهوا روحتان وه رنه گريى و به روژا هه لئان نه سينى هه تا به تيكرارى نهو شهو و روژه نهو واده يه كه ديارى كراوه بو ژيان ته واو بى.

﴿ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

جا له پاشان گه پرانه وه تان بو لاي خودا يه و دواى نه وه ناگادارتان نه كاته وه له كرده وه كائنان و خه به ردارتان نه كا به وهى له ژيان تانا كرده وتانه.

﴿وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾

خودا نهو خودا يه كه خاوه ن ده سه لاته به سه ر عه بده كاني خويدا.

﴿وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً﴾

وه چهن پاسهوان و نيگابانى رهوانه نهكا بو سهرتان و نهو پاسهوانانه له نادهميزادن لهوانه كه ناسايشى دنيا رانهگرن، وه له فريشتهن نهوانهيان كه مهئموورن به پاسى نادهميزاد.

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا﴾

هه تا كاتى كه ناكام ديت بو يه كى له ئيوه جا مهئمووره فرستاده كانمان به جارى روحتان وه رنهگرن.

﴿وَهُمْ لَا يَفْرَطُونَ﴾

وه نهو نيرراوانه يش زياد و كه ناكهن لهو ئيشى گيان كيشانه دا نه به بهرو دوا له كاتا و نه به نازاردان، واته لهو نه ندازه برياردراوه زياتر نيبه.

﴿ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ﴾

جا پاش گيان كيشان رهوانه نه كرين بو لاي خودا كه گه وره ي راسته قينه ي نهوانه.

﴿أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسَيْنِ﴾

بيدار و ناگادار به رهوه نه ي به نى نادم، ههر بو خودايه حوكم و فه رماندان به گيان كيشان و گيان به بهردا كردن، وه خوداي تهعلا زورتر له هه موو موحاسيبين و باشتر له هه موويان موحاسه به ي به نده كان نه كا.

﴿قُلْ مَنْ يُنَجِّكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾

تو نه ي پيغه مبهري خوشه ويست بلئى بهو كافره مل باده رانه: كى ئيوه رزگار نه كا له تاريخيه كانى شه وه زهنگى سه رعه رز به تايبه تى له ناو قور و ناو و گه ناوى ناهه موارا له كاتى ريواريدا وه يا له كاتى گه رانتان به شوينى شتيكدا وه له تاريخيه كانى ده ريادا

لە کاتی کەشتی رانیدا و لەو گێژانەدا کە کەشتییەکان سوور ئەدەن و لە رینگە ی مەقسوود دووری ئەخەنەووە؟ کە حالتان وایە بانگ ئەکەن لە خودا بە زەلیلی و داماوێیەووە و لە پەنامەکیدا لەو کاتەدا کە ئەلین:

﴿لَئِنْ أُنجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (٦٣)

بە راستی ئەگەر رزگارمان بکە ی لەم تاریکستانەدا ئیتر لەو کەسانە ئەبین کە سوپاس و ستایشی زاتی تۆ بە جی دینن.

﴿قُلِ اللَّهُ يُبْحِيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ﴾ (٦٤)

تۆ پێیان بڵێ: خودا رزگارتان ئەکا لەم تاریکیانە و لە هەموو زەحمەتیکی تریش کە چی لە پاشانا ئیووە هەر شەریک بریار ئەدەن بۆ خودای عالم.

﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ

أَرْجُلِكُمْ﴾

تۆ ئە ی خۆشەویست بڵێ پێیان: هەر خودایە قادەر و تەوانایە لەسەر ئەووە کە عەزابێکتان بۆ بنێرێ لە ژوورتانەووە بە گەرمای هەوای هاوین یا بە سەرمای هەوای زستان وە یا بە بەفر و بارانی خوڕەم و بروسکە ی زیاندهر لە گیان و لە مال و لە کشتوکال و بە تەرزە ی وا شپرزەتان بکا، یا بە بەردەبارانی ئاسمان وە یا بۆمبارانی نامیهرەبانی دەستەلاتدارانی جیهان لە ئینسانی سیاسەتکاری زۆردار. یاخود عەزابتان بۆ بنێرێ لە ژێر پێتانەووە بە هۆی بورکانی عەرزەووە یا بە ژیراژوور کردنی ولاتەکەتان یا بە هێرشێ مشک و مارو دووپشک و حەشەرەتای زەوی و، یاخود بە زەرەکردنی ئەلغام و مەوادێ تەقینەووە.

﴿أَوْ يَلْسِكُمْ سُيُوعًا وَيَذِيقَ بَعْضُكُم بَأْسَ بَعْضٍ﴾

یاخود تیکەلتان بەکا بە یەکا بە چەن کۆمەئیکی جیاواز کە هەر یەکە بە ناوازی
بن و قسەتان یەک نەکەوئیت هەرکام چەقۆ لەوی تر بسوئ و تالای دووبەرەکی لە
دەستی یەک بچەژن.

﴿أَنْظِرْ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ﴾

جا تەماشای بەکە بزانی چۆن ئەنواعی سزای خۆمان ئەگۆڕین بەسەر ئەو کەسانەدا
کە لە فەرمان دەرئەچن. وە یاخود بڕوانە چۆن ئایاتی قورئان ئەگۆڕین بە وەعد و
وەعید و موژدەدان و ترساندن بۆ گێرپانەوێ سەر گوزەشتەیی ئەهلی دنیا و لادانیان
لە ئەمری خودا و مەحوبوونەوێیان لە قیامەتا بە رحەمت و کەرەمی خۆمان بۆ
تینگەیانندی ھۆشیاران.

﴿لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ﴾

بە ئومئید و ھیوای ئەو کە لە حەق حالی بین و حەق لە بەتال جیا بەکەنەوێ.

﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾

وێ لە گەل ئەم ھەموو روونکردنەوێ حەقەدا قەومە کەت ئینکاری و بێ باوەڕییان
دەربری بەو عەزابەیی کە حەوالە ئەکری بۆ نالەباران، یا بەو قورئانە کە رەوانە کراوێ
بۆ بەیانی رینگەیی دین، لە گەل ئەوێدا کە ئەو سزایە حەقە و ئەو قورئانە راستە و
رەھنومایە بۆ رینگەیی راست.

﴿قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾

جا تۆ پێیان بلی: من حەق گەیینم و رەھنومای رینگەم ئیتر زال نیم بەسەرتانا بۆ
ئیمان ھینانتان وە یاخود دەستم ناروا سزاتان بدەم یا سزاتان لی لادەم وە یا ھیدایەتتان
بدەم.

﴿لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ٦٧

بو هه موو خه بهرئ که له لایه نی خوداوه بی واقیعی هه یه و دامه زرانئ هه یه،
واته خه بهری خودا وه کوو خه بهری عاده تی ناو ئاده میزاد نییه که بازیکیان راستن
و بازیکیان پیچه وانه ی راستین، خه بهری خودا هه مووی راسته و له مه ولا ناگادار
نه بن و به راستی خه بهره کانی خودا و نه زانن نه و جهزایه که بریاری داوه دیته جئ.

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ

غَيْرِهِ﴾ ٦٨

هه رکاتئ چاوت که وت به و کافره موشریکانه ی وا که روئه چن له به درو خسته وه ی
نایه ته کانی ئیمه دا، نه وه دوور بکه وه ره وه لئیان و مه چوره کومه لئانه وه هه تا له و باسه
لانه دن و ده ست نه کهن به باسیکی تر؛ چونکی بیستنی واته ی نابار دل زامار نه کا
و موجداه له و شوړیش له گه لئانا ئینسان نه خاته ناو کاری ناهه مواره وه.

﴿وَمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾

٦٨

وه نه گهر جارئ شه یتان نه م منع و نه هیی ئیمه ی له بیر بردیته وه و رویشتی
بو ناو نه و کافرانه که گالته به نایین نه کهن نه وه هه رکاتئ مه نعه که ت که وته وه بیر
گورج هه سته له و مه جلیسه و له پاش نه و بیر که وته وه ئیتر دامه نیشه له گه ل نه و
کومه له کافره ناباره سته مکاره دا.

﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَنْقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾

نییه له سه ر نه هلی ته قوا و پاریز هیچ حسیبئ له حسیبئ تاوانباری نه وان.

﴿وَلَكِنْ ذِكْرٌ لِّعَلَّهُمْ يَنْقُونَ﴾ ٦٩

به لام هه ر نه وه نه یان له سه ره که ناموژگارییان بکه ن و خودایان بخه نه وه بیر، به لکوو له خودا بترسن.

﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَآءٍ وَهُوَ غُرَّتَهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا﴾
 واز بین له و کافرانه که به خه یالی خوین و نه زانن دینه که یان عیباده تکرده نه بو
 به کان و مهنی سه برینی بازه و شتریکه و مال به شکرده به یاسای نه زلام، وه نه م
 جو ره کارانه شتیکن له به رچاوی هو شیارا به گالته و گپ حسیب نه کرین. وه یا
 نه و که سانه که نه م دینه به رزه وه کوو نیسلام بی که دانراوه بوین به گالته ی نه زانن
 و موبالاتی پی ناکه ن. یا نه و که سانه که باوه ریان به هیچ دینی نییه و وا نه زانن دین
 بو ناده میزاد گالته کردن و رابواردنه. وه تهرکی نه م نامهردانه بکه ن که ژیانی دنیا بایی
 کردوون به تایبه تی ده و امی سال و دارایی و مال و زوری خزم و نه ولاد و مندال.

﴿وَذَكِّرْ بِهِۦٓ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ﴾

وه ناموژگارییان بکه به هو ی قورئانه وه نه کا هه ر نه فسی بگیری و مهنع بکری
 له ریگه ی رزگاری به هو ی نه و کرده وانه وه که کردوونی.

﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾

له حالیکه نییه بو هیچ که سی و هیچ نه فسی له غه یری خودا یارمه تیده ری وه یا
 تککاری.

﴿وَإِنْ تَعَدَّلْ كُلَّ عَدَلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا﴾

وه نه گه ر هه ر فیدیه یی بدا لی وه رناگیری.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا﴾

نه وانه کومه لیکن که مهنع کراون له هه موو خیری به هو ی نه و کرده وه خراپانه وه
 که کردوویانن.

﴿وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا زَكَاةَ﴾

وه فرمانمان بین دان که: دهوام بکن لهسهر بهجی هینانی نوژ و له خودا بترسن.

﴿وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾

وه خودای تهعلا نهو خودایه که بو لای نهو بانگ نه کرین.

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾

وه نهو خودایه خودایه که ناسمان و زهوی له نهوون دروستکردوه لهسهر شیوهی حکمهت و دروستکاری.

﴿وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلَهُ الْحَقُّ﴾

وه قسهی نهو لهسهر حق و حکمهت لهو روزه دا که به شتیک نهلی: ببه! نهویش نهبن. واته هر شتی که خودا خواستی لهسهر بی و بیی بفرموی ببه و نهویش بیی نهو فرمودهیه له گهل حکمهتدایه.

﴿وَلَهُ الْمَلَأُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾

وه هر بو نهوه ریاسهت و سهررداری لهو روزه دا که فوو نه کرئ به «صور» بو تیکدانی نهو زهوی و ناسمانه وه لهو روزهیشا که فوو نه کرئ به سوورا بو زیندوو کردنهوهی گیانله بهرانی مردوو له جینی و ناده میزاد.

﴿عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾

زانایه به هر شتی که په نهان بی له نیمه وه یاخود به دهروه بی له لای نیمه.

﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾

وه نهو خودا له کرده وه دا به حکمهت و ناگاداره لهسهر هه موو شتی.

جا به مونا سه بهی ئەوه وه که موشریکه کانی مه ککه گه لێ نازاری دلی پیغه مبهریان عَلَيْهِمُ السَّلَاطَةُ ئەدا خودای ته عالا بۆ دلخۆشی دانەوهی ئەو باسی باپیره گه وهی خۆی که ئیبراهیمه عَلَيْهِ السَّلَامُ وه باسی گیرۆده بوونی به دهستی قهومه کهی و باسی گه لێ له پیغه مبهرانی خاوهن پایهی بۆ کرد و ئەمری پێ کرد: پێویسته بۆ تو که به قهه ی هه موو ئەم زاتانه دهروونت گه وه بێ؛ چونکی ریساله ته کهت بۆ هه موو ئوممه تی و بۆ هه موو زه مانیکه هه تا هه تایه. وه فهرمووی:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ ءَأَزَرَ أَتَّخِذُ أَصْنَامًا ءَالِهَةً إِنِّي أَرَأَيْتَكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾

واته ئەه ی پیغه مبهری خۆشه ویست بیر بکه ره وه له و کات و چه رخه دا که تاریکی ئیشارک و بته پرستی جیهانی داگیر کردبوو، وه نه مروودی بابلی سته مکاری نامهرد دهستی گرتبوو به سه ر ئاده میزادی «بین النهرین» و خوارو ژووریشیا، جا ئیبراهیمی کوری ئازهر - که له سه ر واته ی میژوونوو سه کان یا له «کوئی» له خاکی بابلدا یا له «شه رقات»، یا له «سوس» له نزیکه ی هه ولێردا له دایک بووه - خودا ویستی بیکا به ره بهر و باوکی پیغه مبهران و له گه ل ئەوه دا که ئازهری باوکی سه رۆکی بته ره سته کان بوو، رووی کرده بیر کردنه وه له ریگه ی راست و دۆزینه وه ی پهروه ردگارا وه به دل حالی بوو که په رستیاری دار و به رد سوودی نییه و شتیکی هیچ و پووچه، به سه رسورمانه وه وتی به ئازهری باوکی: ئایا پیاوی زیره کی وه کوو تو ئەم بته تاشراوانه بریار ئەدهی به خودا یانێ که په رستیاری بکرتن؟! به راستی مادام له سه ر ئەم بیر و باوه رەن من عه قیده م وایه تو و کۆمه له کهت وان له گو مراهیه کی تاشکرادا.

﴿وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ﴾

وه ههر وه‌کوو دلّی ئیبراهیممان نوورانی کرد و هیزمان پیندا بۆ ئەو پرسیاره له باوکی، نیشانمان دا به ئیبراهیم ناساری ریاسه‌ت و ده‌سه‌لاتی خۆمان له ناسمانه‌کان و له زه‌ویدا بۆ ئەوه ئەوانه‌ بکا به ده‌لیل له‌سه‌ر بوون و یه‌کیه‌تی په‌روه‌ردگاری «واجب الوجود» وه بۆ ئەوه ببی به‌وانه که خاوه‌ن یه‌قین و زانستی راستن.

﴿فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا قَالَ هَذَا رَبِّي﴾

جا ههر له‌سه‌ر ئەو بیر و باوه‌ره که دار و به‌رد بۆ خودایی ناشین که‌وته گه‌ران و بیر کردنه‌وه بۆ دۆزینه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار، وه کاتی که شه‌و تاریکی هینا به‌سه‌را چاوی گنپرا چاوی که‌وت به ئەسته‌یه‌کی به‌پرت‌ه‌و - ئەلین زوه‌ره یا موشته‌ری بوو - وه وتی: ئەمه خودای منه که به ده‌ستکاری ئاده‌میزاد نییه و ده‌ستی پێ ناگا و رووناکیشه.

﴿فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أَحِبُّ إِلَّا فِلِينَ﴾

به‌لام کاتی له شوینی خۆی جوولاو ئاوا بوو وتی: من شتی بێ ده‌وامی زوولاچووم ناوی و خووشم ناوی.

﴿فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي﴾

جا کاتی مانگی چاوپێکه‌وت وتی: ئەمه په‌روه‌ردگاری منه.

﴿فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ﴾

جا کاتی مانگ ئاوا بوو فه‌رمووی: به راستی ئەگه‌ر خودا هیدایه‌تم نه‌دا ئەبم به یه‌کێ له گوم‌راهه‌کان.

﴿فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾

جا له پاش ئاوابوونی مانگ کاتی چاوی که‌وت به رۆژ به‌رزوه‌وه بوو له که‌ناری ناسمان وتی: ئەمه خودای منه و ئەمه گه‌وره‌تره له مانگ و ئەسته‌یه و رووناک‌تره.

﴿فَلَمَّا أَفَلَّتْ قَالَ يَاقَوْمِ إِنِّي بِرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾ (۷۸)

کاتی که روژیش ناوابو و ئیبراهیم فهرمووی: ئە ی کۆمه لی ولاتی من، به راستی من دوورم له و شتانه که ئیوه ئە یکن به هاوړی له خوداییدا و پاکم له بیر و باوهړی ئیشارك و هاوړی بریاردان.

﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا﴾

من وا به راستی و به یه ک دلی رووی خۆم هه ل سووړان بۆ به نده یی و عیبادت بۆ ئە و پهروهردگاره که ئاسمانه کانی دروستکردوو به روژ و مانگ و ئە ستیره کانه وه و زهوی – به دهشت و ههرده و کۆسارانوه – دروستکردوو، وه ئە مانه هه موو رامن بۆ خودای جیهان و ههریه کئی له مانه سه رگهردانه بۆ کاری پئی سپیرووه، وه حال م وایه لامدا له هه موو ئایین و دین و بیر و باوهړی کئی به تال بۆ لای خودای خاوه ن که مال.

﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۷۹)

وه من به قه تعی له و. که سانه نیم که شه ریک و هاوړی بۆ خودای عاله م بریار نه ده ن.

﴿وَحَاجَّةٌ قَوْمَهُ﴾

جا که ئیبراهیم بانگه وازی کرد له سه ر بیر و باوهړی ته و حید و خودا به یه کناسین، قه و مه که ی یا له بهر نه فامی و نه زانی وه یا له بهر ته قلیدی خه لک، وه یا له بهر ترسی نه ماننی پایه و مایه ی جیهانی ده ستیان کرد به موجاده له له گه لیا.

﴿قَالَ أَمْحَجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِي﴾

ئیبراهیم له جه و ابیاندا فهرمووی: ئایا تازه ئیوه موجاده له ئە که ن له گه ل ما له هوی خودا وه بۆ ئە وه من وه رگهړیم له ته و حید وه ل حال خودا هیدایه تی داوم بۆ ده سکه وتی زانستی بئ گومان به بوون و به کیه تی خودا.

﴿وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا﴾

وه ههر وه كوو له ناحیه ی عیلم و زانست و باوهر به خودا ئیوه سوودی وهرناگرن له موجداه له كه تان له گه ل منداه له ناحیه ی ترساندنیسه وه ئیستیفاده ناكه ن؛ چونکی من ناترسم له و بتانه كه ئیوه بریاریان نه ده ن به شهريك بو خودا؛ چونکی نه زانم نه وانه ناشین بو زیانگه یانندن به كه س مه گهر خودا خواستی زیانیکی ببی بو ئیمه به هوی نه وانه وه به م جوړه كه سته مكاری ته عه سوب بكا و له تۆله ی ته حقیری نه وانا زیانیكمان پی بگه یه نی.

﴿وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

خودا هه موو شتیکی ئیستیعب کردوو و داگیری کردوو له هوی عیلم و زانسته وه. واته زانایه به ههر سوود و زیانی.

﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾

نابا ئیوه بیر ناكه نه وه هه تا بزائن كه بته كان خوڤان هیچیان پی ناكری؟

﴿وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا﴾

من چۆن نه ترسم له و دار و بهرده كه ئیوه کردووتانن به شهريك بو خودا وه ئیوه ناترسن له وه كه کردووتانه به شهريكی خودا شتیکی وه ها كه خودا ده لیلیکی نه ناردوو له سه ر نه وه كه ئیعتیباری پی بکری به لكوو ده لیلی قه تعی و یه قینی داناوه له سه ر نه وه كه قابیل نییه خودای عالم هیچ شهريكیکی ببی چ جای نه و دار و بهرده!؟

﴿فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

جا کام لهم دوو به شه لایه قتر و قابیلتره به نهمن و ناسایش؛ به شی خودا به یه کناس یا به شی بته رستی موشریکی ناراس نه گهر ئیوه خاوهن عیلم و زانستن؟

فهرمووده ی خودا ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا﴾ الآية.

ترمزی و موسلیم و بوخاری ریوایه تیان کردووه له عه بدوللاوه ﴿اللَّهُ﴾ کاتنی که نایه تی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا أَيْبَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾ نازل بوو زور بوو به هوی نازاری دلئی موسولمانه کان، وتیان: نه بن کن بن له ئیمه که زولمی نه کردبن له نه فسی خوی؟ نه ویش فهرمووی: مه عنای نه وه نییه که ئیوه تی گه یشتون، مه به ست له و زولمه ئیشراکه، نایا نه تان بیستووه فهرمووده ی لوقمان به کوری خوی: ﴿یا بنی لا تشرك بالله إن الشرك لظلم عظیم﴾^۱؟ جا خودا فهرمووی:

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾

به ئوسوولی ده لیلی راست و رهوان نه و که سانه که ئیمانان هیناوه به خودا و ئیماننه که یان تیکه ل نه کردووه به سته می هاوړی بریاردان بو خودا نه واننه نهمن و ناسایشان هه یه و نه واننه شاره زا کراو بو ریگه ی راست و نه واننه گه یشتون به مه قسوود.

﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ﴾

نه واننه ی که به یانمان کردن له نه حوالی ئیبراهیم و ته ماشا کردنی ئاسمان و نه ستیره و مانگ و روژ و گه یشتنی به و نه نجامه که شتی ناپایه دار و بن ده وام و رامکراو بو

هاتوچؤ به دریژهی کات بو خودایی ناشی، هه موومان کرد به ده لیلی قه تعی بو ئیبراهیم له نفسی خویا و له سهر قه ومه که یشی، خوی گه یشت به حه قیقه تی خودا ناسی و قه ومه که یشی بی دهنگ کرد له موجداه له کردن.

﴿زَفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾

وه کوو پله پله پایهی ئیدراکی ئیبراهیممان بهرز کرده وه له مه قامی ئاده میزادیکی عاده تیه وه بهر زمان کرده وه بو نوبوهت و ریسالهت و کردمان به «شیخ الموحدین» و «ابوالانبیاء» هه روا هه رکه سی خواستمان له سهر بین به چهن پله بهرزی نه که ینه وه.

﴿إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾

به راستی خودای تو - نهی پیغه مبهری ره بهر - خاوهن حکمه ته له کرداره کانیا و زانایه به زاهیر و باتینی هه موو کارئ و هه موو که سی له وانه که هه لیان نه بژیئری و له غه یری نه وانیش.

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾

وه له پاداشی نهو سزا و جه فایه که تووشی بوو له سهر بانگکردنی ئاده میزاد بو دین ئیسه قمان پی به خشی له کاتیکدا هیوای په یدا بوونی مندالی نه بوو، وه یه عقوویشمان پی به خشی چونکی کوری کوریش کوره.

﴿كُلًّا هَدَيْنَا﴾

وه هه ردوکیانمان هیدایهت دا و شاره زمان کردن بو نه خلاقی بهرز و خوو و رهوشتی په سه ند هه تا پایهی ره بهریم پیدان.

﴿وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ﴾

وه نوو حیشمان له پیش ئیبراهیمدا هیدایهت دا بو خزمه تی حه قیقهت و پایهی ره بهریشمان پیدان.

﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾

وه بازی له نه ته وه کانی نوو حیسمان هیدایهت دا بۆ پایه ی ره بهری وه کوو داوود و سوله یمان که باوک و کورپی بوون خاوهن پایه ی ره بهری و خاوهن مایه ی نه فسهری و پادشایی و سهروهری.

﴿وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ﴾

دوو پیغه مبهری گیرۆده به ئازار و زه حمهت و گه یشتوو به پادشایی عیززهت و سهروهت و ره حمهت.

﴿وَمُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾

دوو پیغه مبهری ناودار و دوو برای خوش رهفتار.

﴿وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾

هه ره وه کوو چۆن جهزای ئه م پیغه مبه رانه مان داوه جهزای هه موو خاوهن ئی حسان و کرده وه چاکیش ئه دهینه وه.

﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ﴾

وه له و بازه نه ته وه ی نوو حه یه زه که ریا و یه حیا ئه م باوک و کوره که له ریگه ی دینا بوون به فیدایی.

﴿وَعِيسَىٰ وَإِلْيَاسَ﴾

دوو ره بهری دوور له په یوه ندی دنیای دوون.

﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾

هه موو فهردی له مانه له وانه بوون که بۆ خودا سولحا بوون و رهفتار و ئاساریان

پاک و چاک بوو.

﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ﴾

لهو بازه نه‌ته‌وه‌یه نیسماعیل و نه‌لیه‌سه‌ع که دوو پیغه‌مبه‌ری ئارامکار و خاوه‌ن نیعتیار بوون.

﴿وَيُوشَاقَ وَلُوطًا﴾

وه نه‌م دوو زاته‌یش که ره‌ه‌به‌ریکی ره‌وانه کراون بو سه‌ر قه‌ومیکی سه‌ر‌سه‌خت به‌لام ئوممه‌تی یوونس له نه‌نجاما گه‌یشتن به پایه‌ی ئیمان و ئوممه‌تی «لوط» هه‌ر له‌سه‌ر ناه‌فرمانی مانه‌وه هه‌تا خودا فه‌وتاندنی.

﴿وَكَأَلَّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾

وه هه‌موو فه‌ردیک له‌م ره‌ه‌به‌رانه‌مان فه‌زل دا به‌سه‌ر نه‌هلی عاله‌می زه‌مانی خۆیاندا و به‌ نیستی‌قامه‌ت خزمه‌تی ته‌و‌حیدی خودایان کرد - دروودی خودا له‌سه‌ر نه‌رواحی خۆیان و نه‌تباعیان بی هه‌تا کاتی گه‌یشتن به‌ خودای ته‌عالا - .

﴿وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ﴾

وه هیدایه‌تی بازیکمان دا له‌ باوک و نه‌ته‌وه و برای نه‌م کۆمه‌له ره‌ه‌به‌ره ناوبراوانه.

﴿وَأَجْنِبْتَهُمْ وَهَدَيْتَهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾

وه هه‌لمان بژاردن بو خزمه‌ت و عیباده‌ت و شاره‌زمان کردن بو ریگه‌ی راست.

﴿ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾

نه‌م پایه‌ی عیباده‌ت و خوداناسی و ره‌ه‌به‌ریه به هیدایه‌تی خودا و عینایه‌ت و ریعایه‌تی نه‌وه که ته‌عبیریان لی نه‌دریته‌وه به ته‌وفیق، هیدایه‌تی نه‌وانه‌ی پی نه‌دا که خواستی له‌سه‌ر هیدایه‌تیان بی له به‌نده‌کانی.

﴿وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ۸۸

ئه گهر، فهرزن، پاش ئه و پایه بهرزه یش له ته وحید وهرگه رانایه ته وه و شهریکیان بۆ خودا قه رار بدایه - په نا به خودا - ههر کرده وه یه کی چاکه یان هه بوو دانه که وت و نرخ می نه ده ما.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾

ئه م کۆمه له ره هبه ره گه وره که سانیکن که له لایه نی خۆمه وه کیتابم پیداون جا ههر یه کی کتیبکی سه ره بخۆ یا به دوو کهس یا چهن کهس ههر له سه ر کتیبی مابنه وه وه کوو پیغه مبه رانی به نی ئیسراییل هه تا هاتنی چه زره تی عیسا هه موو ره فتاریان کردوه به ته ورات و هه روا حکمه ت و ره هبه ریم پیداون.

﴿فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هُنَّ لِأَنَّ فَعَدَّ وَكَلَّمَا بِهَا قَوْمًا لَيَسُوًّا بِهَا بِكُفْرِيْنَ﴾ ۸۹

جا ئه گهر ئه و کۆمه لی قوره یشه کوفر ئه کهن و ئینکاری پیغه مبه رایه تی ئه وانه ئه کهن ئه وه ناماده مان کردوه بۆ ئیمان و باوه ر به وانه قه ومی که باوه ریان به وانه هه یه وه کافر نین پێیان، وه کوو کۆمه لی ئه سحابه له موهاجیرین و ئه نسار و باقی ئه سحابه و تابعین به شیوه ی کرداری پاک تا روژی قیامه ت.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَنَّهُمْ أَقَدَّةٌ﴾

ئه و کۆمه له پایه بهرزانه که سانیک می ئه وتۆن که خودا هیدایه تی داون بۆ ریگه ی راستی، خۆیان به و ریگه دا رویشتون و عیبادی خودایشیان بانگ کردوه بۆ سه ر ئه و ریگه، جا له بهر ئه وه تۆ ره وانه کراوی بۆ ته واو کردنی دینی حق و ئه خلاق ی بهرز و روونا ککرده وه ی ئاسمان و زه وی، تۆ ئیقتیدا بکه به هه موویان، واته به قه ی هه موویان ئه خلاق ت بهرز بێ، واته ههر ره وشتیکی بهرز له لای ههر که سی له وان بێ پیوسته تۆ بی به خاوه نی و به و ره وشته سلووک بکه ی له جیهانا.

﴿قَدْ لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾

تو ئەي پىڭھەمبەرى خۆشەويست بلى بەو كافرانە: من داوايى مزدو تۆلەتان لى ناکەم لەسەر گەياندىنى كىتاب و ئامۆزگارىتان. ئەم قورئانە كە بۆ من ھاتووە و بە ئىوھى رائەگەيەنم ھەر وەعز و ئامۆزگارى و بىر كەردنەو بە لە گەورەيى خودادا و ھاتووە بۆ رىنومايى ھەموو عالەم، وە ئىمە بەس تەبلىغ ئەكەين، وە پاداشى تەبلىغىش لە لاي خودايە.

فەرموودەي خودا: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾

ئىبنونەبى ھاتەم و ئىبنولمونزىر رىوايەتيان كەردووە لە سەعيدى كورى جوبەيرەوہ رضي الله عنه ئەلئى: پياوئ ھات بۆ خزمەتى ھەزرت عليه السلام ناوى مالىكى كورى سەيف بوو، دەستى كەرد بە واتەي ناپىك لە خزمەتيا، جا ھەزرت فەرمووي: سوئىدت ئەدەم بە خودا خويئندوو تەوہ لە تەوراتدا خودا ئىنسانى قەلەوى خۆش ناوئ؟ وە كەبرائىش قەلەو بوو جا رقى داھات و سوئىدى خوارد كە خودا قەت ئايەتى نەناردوو تە خوارەوہ بۆ سەر ئادەمىزادا! لەويا رەفيقەكانى لە جوولەكە وتيان: خودا بتگرئ! ئەي خودا تەوراتى نەناردووہ بۆ مووسا؟ ئەويش سوئىدە پىشووہ كەي دووبارە كەردەوہ. جا ئەم ئايەتە ھاتە خوارەوہ و فەرمووي:

﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ﴾

ئەو جوولەكە و وئىنەي ئەو خوداياتان نەناسيوہ بە ناسىتتىكى راست لەو كاتەدا كە وتيان: خودا ھىچ ئايەتتىكى نازل نەكەردووہ بۆ سەر ئادەمىزاد.

﴿قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ﴾

تو ئەي خۆشەويست پيى بلي: ئەي ئەووە كي ئەو كتيبەي نازل كر دووہ كە موسا ﷺ ھيناي بۆ لاي ئيوە كە حالي وايە بووہ بە رووناكي بۆ دل و دەروونتان و بووہ بە ھۆي ھيدايەت و شارەزاييتان بۆ ئادەمیزادي بەني ئيسرائيل؟

﴿تَجْعَلُونَهُمْ قَرَأِطِيسَ بُدُونَهَا وَتُخْفُونَ كَثِيرًا﴾

كە ئيسته ئيوە ئەيكەن بە چەن بەشي و ھەر بەشيكي بتانەوي دەري بخەن و زياني نەبن بۆ دلخوازي ئيوە ئەينووسنەوہ لە ناو چەن پارچە كاغەز يكداو بلاوي ئەكەنەوہ بە ناو بەني ئيسرائيلدا وە بەشيكيشي كە حەز ناكەن بلاوي بکەنەوہ ئەيشارنەوہ وەكوو ئەو ئەحكامە كە ناتانەوي تەبتيقي بکەن و ئەو نيشانانەي حەزرەتي موھەممەد و پەپرەواني كە ناتانەوي مەشھووري بکەن.

﴿وَعَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ﴾

وہ بەو كتيبە تەعليمتان كرا و نيشانتان درا ئەو ئەحكامانە كە نە ئيوە و نە باوك و باپيرەتان نەتان ئەزاني، جا تەبەعن ئەوان جوابي ئەم پرسيارەت ئادەنەوہ؛ چونكي زياني ھەيە بۆ كياني موزەبيھەفي خويان، كەوابي تو خۆت جوابي پرسيارەكەت بدەرەوہ.

﴿قُلِ اللَّهُ تَعَالَى ذَرَهُمْ فِي حَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾

خۆت بلي: زاتي «اللہ» خوداي «واجب الوجود» ئەو كتيبەي ئارده خوارەوہ لە پاش ئەو جوابە ئيتەر جيداليان لەگەلا مەكە و وازيان لىن بەھينە با لە ناو بىر و باوهرى پووچى بەتالى خويانا گالته بکەن بە ژياني خويان. جا كە جوابي پرسيارەكەت دايەوہ دەرئەكەوي كە خودا تەوراتي نازل كر دووہ بۆ سەر حەزرەتي موسا ﷺ وە كاتي ئەوہ موسەللەم بوو ئەمجار ديارە خودا عيني خودايە و بەشەريش ھەر بەشەرە و وەحى لە لاي خوداوہ بۆ تويش قاييلە و ئەم ئايە تەيشمان بۆ ئاردى كە ئەئيم.

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ مُصَدِّقٌ لِّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾

وہ ئەم قورئانەش ناردوو مانەتە خوارەوہ بۆ سەر تۆ خاوەن فەرپ و پیرۆزییە؛ چونکی ھۆشیاران شارەزا ئەکا بۆ بەختەوہری ئەم جیھانە و جیھانی پاشەپۆزیش وە باوەر دەرئەبەری بەو کتیبانە کہ لە پیش خۆیا ھاتوونەتە خوارەوہ.

﴿وَلَنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا﴾

وہ ناردوو مانە بۆ ئەوہیش کہ ئەھلی مەککە - کہ دایکانەى شار و دێھاتەکانى حىجازە - وە ئەھلى ئەو ولاتانەش وان بە ئەترافى مەککەدا لە خۆرھەلات و خۆرنشین و شىمال و جەنوب بترسىن.

﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾

وہ ئەو کەسانە کہ بە وێژدانى خۆيان شوعوور بە مەسئولییەت ئەکەن و دلایان دامەزراوە لەسەر ئەو کەردەوہى چاک و خراپ تۆلەى ھەيە لە پاش مردنا باوەر ئەکەن بەو قورئانە، چونکی کەسى ئەوئەندە وێژدانى پاك بى، شوعوور بکا بەوہ کہ ئادەمیزادى چاک ئەبى چاکەى بىتە رى و ئادەمیزادى خراپیش ئەبى تۆلەى خۆى وەرگرى ئاسان ئەبى لەسەر دلای کہ باوەر بکا بە کتیبى سەماوى و دەستوورى خودایى، یاخود مەبەست لە «موئىنین بە ئاخیرە» ئەوانەن کہ ئىمانیان بە ھەزرت ﷺ ھىناوە، واتە ئەو کەسانە کہ لەسەر ئىمان و باوەر بە تۆ باوەرپان ھەيە بە قیامەت وەکوو ئەسحابە کانت بن ئەوانە ئىمانیان ھەيە بە قورئان، وە ھەر ئەو کۆمەلەشە باقى ئەحکام بەجى دىنن، وە خودا عىبادەتە گەورەکەى جیا کردووەتەوہ و فەرموویەتى:

﴿وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾

وہ ئەوانە موخافەزەى نوێژەکیان ئەکەن و ھەمیشە دەوامى لەسەر ئەکەن.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾

ئه‌م ئایه‌ته‌ نازل بووه له شانی موسه‌یله‌مه‌ی که‌ز زابدا که له هۆزی به‌نی‌حه‌نیفه بوو و داوای پیغه‌مبه‌رایه‌تی ئه‌کرد و ئه‌یوت: وه‌حی دیت بو لام، جا ئه‌م ئایه‌ته‌ نازل بوو.

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾

کییه که‌ زالمتر و غه‌ددارتر بی له‌و که‌سه که‌ درو هه‌ئه‌به‌ستی به‌ زمانی خوداوه له هه‌ر بابته‌تی بی.

﴿أَوْ قَالَ أُوْحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾

یاخود بلئ: به‌ تاییه‌تی وه‌حی کراوه بو لام که‌چی هه‌یج وه‌حی نه‌کرای بی لای! وه‌ فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿و من قال: سأنزل مثل ما أنزل الله﴾ نازل بووه له شانی عه‌بدوللای کوری سه‌عدی کوری سه‌رحدا، ئه‌یوت: منیش ئه‌توانم ئایه‌ت نازل بکه‌م وه‌کوو خودا ئایه‌ت نازل ئه‌کا. جا خودا فه‌رمووی:

﴿وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾

کییه زالمتر بی له‌و که‌سه بلئیت: منیش له‌مه‌ولا ئایه‌ت ئه‌ئیم و نازلئ ئه‌که‌م وه‌کوو ئه‌و ئایه‌تانه که‌ خودا نازلئ کردوون.

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمْرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ
أَخْرَجُوا أَنفُسَكُمْ يَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾

ئه‌گه‌ر چاوت لی بوایه له‌و کاته‌دا که‌غه‌دداره‌کان وان له‌گیژی ناهه‌مواری مردنا و فریشته‌ی گیان‌کیشان ده‌ستیان دریژ کردوو به‌گیانین که‌وه‌ری بگرن (وه‌ئه‌مه‌ کینایه‌یه‌ له‌ته‌حقیقی قه‌بزی رۆحه‌که‌یان) وه‌له‌و کاته‌دا فریشته‌کان ئه‌لین: گیانی خۆتان ده‌ربکه‌ن، ئه‌م‌رۆ جه‌زاتان ئه‌دریته‌وه‌ به‌جه‌زای ته‌حقیق به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ قسه‌ی ناحه‌قتان له‌سه‌ر خودا هه‌ئه‌به‌سه‌ت و فیز و ده‌مارتان ئه‌کرد له‌وه‌رگرته‌ی نایاتی خودای ته‌عالا، ئه‌وه‌له‌و کاته‌دا شتیکی به‌هه‌یه‌ت و سامناکت ده‌بینی.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ﴾ الآية.

ئینولموزیر و ئینوئه‌بی حاته‌م ریوایه‌تیان کردوو له‌عه‌که‌مه‌وه‌ ئه‌لی: ئه‌م نایه‌ته‌ هاته‌خواره‌وه‌ له‌شانی نه‌زری کورپی حارسدا که‌ئه‌یوت: له‌قیامه‌تا «لات» و «عوززا» تکام بۆ ئه‌که‌ن له‌لای خودادا. جا خودا فه‌رمووی:

﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾

واته‌خودا له‌رۆژی قیامه‌تا ئه‌فه‌رمویت به‌و کافره‌و به‌هاووینه‌ی ئه‌و: به‌راستی وا ئیوه‌هاتن بۆ لامان به‌تاقی ته‌نیا یه‌که‌یه‌که‌ بۆ مه‌یدانی حیساب و بۆ وه‌رگرته‌ی جه‌زای بیر و باوه‌ر و کرده‌وه‌ی دنیا‌تان به‌بی ئه‌وه‌که‌ستان له‌گه‌لدا بی، وه‌کوو چۆن یه‌که‌مجار دروستم کردن که‌هاتن بۆ دنیا.

﴿وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْتُمْ وَّرَاءَ ظُهُورِكُمْ﴾

وه‌ئه‌وه‌ی که‌پینمدابوون له‌دارایی و نه‌ولاد و خزمه‌کانتان به‌جیتان‌هیشته‌ و هاویشته‌نه‌پشتی خۆتانه‌وه‌ به‌بی ئه‌وه‌سوودیان لی وه‌رگرن.

﴿وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ﴾

وه نایینین له‌گه‌لتانا نه‌و تکاکارانه که گوماننان وا پین‌نه‌بردن نه‌وان هاوبه‌شی خودای ته‌عالان له عیباده‌تکردنی ئیوه‌دا و عیباده‌ته‌که‌تان بۆ نه‌وانیشه و بۆ خودایشه.

﴿لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ ﴿٩٤﴾

وه به راستی بچرا و نه‌ما نه‌و رشته‌ی په‌یوه‌نده که له ناو ئیوه‌دا بوو. وه زایه بوو و ون بوو له ئیوه نه‌و بتانه که برواتان وابوو سوودیان هه‌یه بو‌تان.

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى﴾

چۆن ئیوه تو‌زی بیر ناکه‌نه‌وه له کاری خودا و له ته‌سه‌روفتاتی له ئاسمان و زه‌ویدا هه‌تا وا جه‌ساره‌ت نه‌که‌ن که دارو به‌رد بکه‌ن به شه‌ریکی؟ به راستی خودا نه‌و خودایه‌ته که هه‌زیکی دروست کردوو له دانه‌ی وه‌شینه‌راو له ناوکی خورمای دا‌پۆش‌راوا که بروین و نه‌ش و نه‌ما بکه‌ن به ته‌وانایی و په‌روه‌ردگاری خۆی.

﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ﴾

وه گیانله‌به‌ر دروست نه‌کا و ده‌ری نه‌کا له ماده‌ی که مردوو و جم‌وجوولی تیدا نییه وه ماده‌ی بی‌گیانیش ده‌ر نه‌کا له ماده‌ی زیندوو.

﴿ذَلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ تُوْفَكُونَ﴾ ﴿٩٥﴾

ئه‌م ئیشه ورده سه‌رنج‌کیشه ئیشی خودایه، ئیتر چۆن ئیوه له مولا‌حه‌زه و ته‌ماشای ته‌وانایی نه‌و لا نه‌درین بۆ لای غه‌یری نه‌و.

﴿فَالِقُ الْإِصْبَاحِ﴾

خودا خودایه‌کی وایه که رووناکی سه‌بینی له به‌ره‌به‌یاندا ده‌ر نه‌کا له پیستی ره‌شی بی‌رووناکی شه‌و بۆ نه‌وه که گیانله‌به‌ران هه‌ولّ بدن رزقی خۆیان په‌یدا بکه‌ن.

﴿وَجَعَلَ الْبَلَّ سَكَنًا﴾

وه خودا خودایه‌کی وایه کاتی شه‌وی کردوو به کاتی ئارامی و ئاسایش بو‌تان.

﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾

وه خودا نهو خودایه ته که روژ و مانگی له ده رکه وتن و ناوابوونا و له گورانی مه دارو شیوه دا کردوه به هوی حسیب کردن و حیسابراگرتنی ناده میزاد له ماوهی ژیا نا بو زانست و زانیاری و بو پیشه وهری و سنعه تکاری و بو ده رکه وتنی وادهی قهرز و قولهی مامه له و بازرگانی و کات راگرتن بو کشتوکال و هاتوچو له سهر پانایی عه رزا و له سهر رووی ده ریادا.

﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾

ئهم ریڅخستنی بیوستی ناده میزاده به هوی گورانی روژ و مانگه وه ته دبیر و ریڅخستنه له لایه نی نهو خودا وه که ته وانایه و زاله به سهر به جی هینانی خواستی خو یا و زانایه به سهر تاو نه نجامی هه موو کار و کرده وه یه ک.

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾

وه نهو خودا خودایه که که نه ستیره کانی ناسمانی ریڅخستوه بو نیوه له سهر شیوهی تایه تی خو یان له کاتی ده رکه وتن و ناوابووندا بو نه وه که به هوی نه وانه وه شاره زای کارو بار و ریڅگه و ریڅگوزاری خو تان بین له سارا و بیابان و له که شتیرانی سهر رووی ده ریای بن ساماندا.

﴿فَدَفَّضْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾

ئیمه نهو نایات و نیشانانهمان ته فسیل داوه بو کومه لنی که زانان و فامی نامورگاری خودای جیهان نه که ن.

﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ﴾

نهو خودایه خودایه که که هه موو نیوهی له هه موو ولاتنی و له خاوه نی هه موو زماننی و له هه موو خاوهن شیوه و رهنگ و علامه تی دروست کردوه له یه ک ئینسان

که ئادهمه ﷺ وه له پاش ئهوه که پهرهتان سهند و زۆر بوون و چهن لقتان لئی پهیدا بوو بلاوبوونهوه به جیهانا و بازه شویتیکتان کرد به جینگهی مانهوه و ئارامگرتن، واته کردنتان به شار و دیهات و ئارامتان گرت تیايانا لهبهر ئهوه که له گهل ژیوارتانا ری ئه کهوت و بازی شویتیشان کرد به شوینی ئهمانهتی وه چهن کات و ساتی تا دینهوه جووله بۆ جینگهیی موناستبر و به سوودتر.

﴿قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ﴾

به راستی ئایاتی رووناکی خویمان درێژه پیدا بۆتان بۆ تیگه یاندنی کۆمهلی که فامیده و له مانای ژیان و ژیوار حالی ئهبن.

﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ﴾

وه خودا ئه و خودایه ته که بارانی له ئاسمانهوه نازل کرد بۆ سه رهز و به هوی ئه و ئاوی بارانهوه رواندمان بۆتان هه موو جوړه گیایی له وهی بۆ خواردنی ئینسان وه یا باقی گیانله به ران ئه شی و له وانهی ئه بی به ده رمان بۆ تیماری بریندار و ده رده دار وه له وهی که رووی زهوی نه کا به گولزار.

﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا مُّخْرَجًا مِنْهُ جَبًا مُّتْرَاكِبًا﴾

وه رواندمان له گیا نه و عه گیایه کی سه وزی وا که له کاتی پیگه یشتنا چهن دانه یه کی یه ک له سه ره یه کی به سوودی لئی ده رته که یین بۆ ژیواری ئاده میزاد و باقی گیانله به ران.

﴿وَمِنَ النَّخْلِ مِنَ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ﴾

وه سه وز ئه که یین و ده رته که یین له عه رزا له جینسی دارخورما دارخورمایه کی وا که له گولووکه که یه وه بۆ سه ره هووشه ده رته چی و ئه و هووشه دانه ی خورمای لئی پهیدا ئه بی و هووشه کانیش شوڤر بوونه ته وه.

﴿وَجَنَّتْ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُسْتَبَاهًا وَعَيْرَ مُتَشَبِهَةٍ﴾

ههروا چهن باخیک ئهروینین و داری زهیتوون و داری هه نار ئهروینین که ئه هه نارانه لهو دارانه پهیدا ئهبن بازیکیان له ئه ندازه دا له یهک ئه چن و موشابه هه یان به یهک زوره، وه بازیکیان له یهک ناچن، واته بازیکیان ئه وه نده پووچ و بی گوشت و بی مهغه لهو نهوچه ناچن و کهس نایهوی، ئه م نهوچه بهره بی قیمه ته له باخه کانا زوره، جا خودا بو نیساتی ئه م وه زعه ئه فهرمویت:

﴿انظروا إلى ثمره إذا أثمر وینعه﴾

که لیمه ی «ینع» به فه تحه ی «ی» و که سره ی «ع» مه سده ره به مانا پین گه یشتنه. واته له کاتی بهر په یدا بوونی ئه و داره دا بروانن بو گه یینه که ی هه تا باش حالی بین که بازی لهو بهرانه باشن و بازیکیان زور پووچ و بی نرخن.

﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

به راستی هه یه له م جوړه ته سه روفات و ته ئسیراته له جیهانا و له زهوی و ئاسمانا چهن ده لیلینکی به قیمهت له سه ر وجودی زاتی پهروه ردگاری «واجب الوجود» و له سه ر یه کیتی ئه و و له سه ر عیلم و حکمه تی له هه موو کاریکدا بو ئه و که سانه که ئیمان دینن، ئه نا ئیسانی بن ئیمان له هه یچ ئایه تی دهرس وهر ناگرئ به دهرسئ که سوودی هه بی.

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ﴾

له گه ل ئه م هه موو ئاساری وجودی خودای تاك و ته نیادا ئه و کافرانه هاتوون شه یاتینیان کردووه به شه ریک بو خودا وه لحال ئه یشزانن به وه که خودا دروستی کردوون نهک ئه و شه یاتینه.

﴿وخرقوا له بنین وبننت بغير علم﴾

وه هه لیان بهستوه بو خودای تهعلا چهن کور و کچی وه کوو نهوه که یه هوود
 نه لئن: «عوزهیر» کورى خودایه ـ په نا به خودا ـ و گاوره کان نه لئن: عیسای مه سیح
 کورى خودایه و باقى کافره کان نه لئن: مه لائیکه کان کچی خودای تهعلان، وه ئهم
 نه خلاقه ناپه سه نده یشیان له گه ل عیلم و زانستا نییه و بهس به تهقلیدى بازى ئینسانى
 نه زان له باوك و باپیره ی خو یان ئهم قسانه نه کهن.

﴿سُبْحٰنَهُۥ وَتَعٰلٰی عَمَّا یَصِفُوْنَ ﴿۱۰۰﴾﴾

پاکى و بى عیبى بو خودایه له و عه یبانه که نه وان نیسه تیان له زاتى خودا نه ده ن.

﴿بَدِیْعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ﴿۱۰۱﴾﴾

ئهو خودایه خالیق و دروستکهرى ئاسمانه کان و زهوییه له نه بوونه وه به بى وینه.

﴿اِنِّیْ یَكُوْنُ لَهٗۤ وَلَدٌۭ وَّلَمْ تَكُنْ لَهٗۤ صٰحِبَةً ﴿۱۰۲﴾﴾

چلۆن زاتى وه ها خاوه ن ته وانایى و بى نیاز، نه ته وه ی ئه بى وه ل حال زنى نییه و
 په یوه ندی له گه ل عالهمى موحتاج به نه ته وه نییه و ههر بووه و ههر ئه بى و پیوستى
 به پاراستنى نه وه نییه؟

﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ وَّهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمٌ ﴿۱۰۳﴾﴾

وه هه موو شتیکی دروست کردوه له نه بوونه وه و به هه موو شتیکیش زانایه.

﴿ذٰلِکُمْ اِلٰهُ رَبِّکُمْ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ فَاَعْبُدُوْهُ ﴿۱۰۴﴾﴾

﴿وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ وَکِیْلٌ ﴿۱۰۵﴾﴾

ئهو زاته باسمان کرد ناوی «الله» یه و، هیچ خودایه نییه ئهو نه بى دروستکهرى
 هه موو شتیکه، ده ی عبادت و به نده یى بو بکه ن، ئهو نیگابان و چاودیرى هه موو
 شتیکه.

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾^۱

چاوانی سهر که ماده بینن نیحاته نادهن بهودا نهو دهرکی چاوان و خاوهن چاوان نهکا، له بهر نهوه چاو دهرکی ناکا که له تیف و نازکه و، له بهر نهویش چاوان و خاوهن چاوان دهرک نهکا که خه بیر و ناگاداره به هه موو شتیک.

بزانت! مه سرووق ﷺ نهئی: پالم دابووه وه له لای «أم المؤمنین» عائشه دا ﷺ فرمووی: سئ شت هه ن هه رکه س زمانی هه لسوورئ به یه کئی له وانه نهوه درؤیه کی گه وره ی کردووه له سهر خودای ته عالا:

یه که م: که سئ باوه ری وایی که موحه ممه د له دنیا دا خودای چاوی بیکه وتووه نهوه درؤی هه لبه ستووه، خودا فرموویه تی: «لا تدركه الأبصار وهو يدرك الأبصار»، وما كان لبشر أن يكلمه الله إلا وحياً أو من وراء حجاب،^۱ نهئی منیش دانیشتم وتم: نهی دایکی موسولمانان مؤله تم بده و په له م لی مه که! نهی نهوه نییه خودا فرموویه تی: «ولقد رآه نزلة أخرى»^۲ نهی نه یفه مووه: «ولقد رآه بالأفق المبين»^۳ نهویش فرمووی: من خؤم یه که م که س بووم که نه م پرسیاره م له حه زرت کرد، فرمووی: نهوه ی که م چاوم بیکه وتووه جو بره نیل بووه که له سووره تی خؤیا نه مدیوه نهو دوو جاره نه بی.

دووهم: که سئ باوه ری وه هابی که موحه ممه د که تمی شتیک ی له وه حی کردووه نهوه درؤی هه لبه ستووه له سهر خودا، خودا فرموویه تی: «يا أيها الرسول بلغ ما أنزل إليك من ربك و إن لم تفعل فما بلغت رسالته»^۴

۱. الشوری؛ ۵۱.

۲. النجم؛ ۱۳.

۳. التکویر؛ ۲۳.

۴. المائدة؛ ۶۷.

سێهەم: هەرکەسێ باوەرپی وایێ کە موخەمەد عیلمی غەیبی بوو و لە خۆیەوه بە رووداوی داها تووی زانیو ئەو درۆی هەلبەستوو، خودا فرموویەتی: «قل: لا یعلم من فی السموات و الأرض الغیب إلا اللّٰه» ئەمە تا ئێرە ریوایەتی ترمزی و موسلیم و بوخاری بوو.

پێویستە بزانی کە بریار دراوێ لە دینی ئیسلاما کە عیلمی غەیب بە مانای ئەو سێفەتە زاتییە کە لە گەڵ زاتا هەیه «مادام الذات» هەر بۆ زاتی خودایە و خودا فرموویەتی: «وللّٰه غیب السموات و الأرض»^۱ «و ئەو ئەو کە پێغەمبەران ﷺ ئەیزانی «اظهار الغیب» ه نەك «علم الغیب» خودا فرموویەتی: «فلا یشهر علی غیبه أحداً ﴿۱﴾ إلا لمن ارتضى من رسول»^۲ «و ئەم «اظهار الغیب» ه کە لە بۆ پێغەمبەران و «اولیاء اللّٰه» هەیه ئەمەیه خودای تەعالا لە کاتی تاییبەتیدا دلێ ئەو ئینسانە وەها نوورانی ئەکا وەکوو بەرقی بەهێز کە پەردە ئەدرێ بۆ دوور و نزیک و بۆ زەوی و ئاسمان و بۆ مردوو و زیندوو و کەشفی ئەوێ بۆ ئەکرێ کە خودا بریاری داو، و ئەم حالەتە کە «اظهار الغیب» ه بۆ خودا و «ظهور الغیب» ه بۆ ئەو پێغەمبەرە یا ئەو وەلییە ئەوەندە مەعلووم و قەتعییە هەموو موسوڵمانیکی ساغ ئەیزانی و باوەرپی بێ ئەکا و شوینی گومان نییە.

بەلام بینینی خودای تەعالا لە دنیادا ئەو لەسەر زاھیری ئەو حەدیسە کە بە مەعنا ریوایەتەمان کرد لە دنیادا بۆ کەس رێک نەکە و توو بەلام گەلێ لە عالمانی دین و ئینووعەباس لەسەر ئەوەن کە حەزرت لە شەوی میعراجدا دوو جار زاتی خودای

۱. النمل؛ ۶۵.

۲. النحل؛ ۷۷. ئەم ئایەتەمان لە جینگە «لا یعلم الغیب إلا اللّٰه» دا دانا؛ چونکە ئەم رستەیه فرمودەوی خودا نەبوو - بلا و کردنەوێ کوردستان.

۳. الجن؛ ۲۶-۲۷.

دیوھ بە دیتنی کە شیاوی ئەو بی. وە ئەنەس - وەك ئینوخوزەیمە ریوایەتی کردووە - فەرمویەتی: موحەمەد خودای بینی. وە ریوایەت کراوە لە ئینووعەباسەوھ رضی اللہ عنہما لە تەفسیری: «ما کذب الفؤاد ما رأى و لقد رآه نزلة أخرى عند سدرۃ المنتهی» دا فەرموویەتی: دوو جار بە دلی خودای دیوھ. بەلام دیارە مەبەستی چاوی دلە نەك چاوی سەر. وە ریوایەت کراوە لە ئەبووزەرەوھ ئەلی: لە پیغەمبەرم پرسی: خودات بینی؟ فەرمووی: ئەو نووریکە چۆن ئەبینی! ئەمەیش موسلیم و ترمزی ریوایەتیان کردووە. ئەم ھەدیسەیش تەئیدی ئەوھ ئەکا کە چاوپیکەوتنی بە دل بوو.

﴿قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا ۗ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾

ئەى ھۆشیاران بە راستی گەلنی ھۆی تینگەشتتان لە لای پەرورەدگاری خۆتانەوھ بۆ ھات لە ئایاتی رووناك و موعجزات و کارەساتی گەورە دەى ھەرکەسى رینگەى راست بینی ئەوھ بۆ سوودی خۆى ئەبینی، وە ھەرکەسى کوێر بی و چاوی دلی راستی ئەبینی ئەوھ لەسەر زیانی خۆى کوێر ئەبی و من لەسەر ئیوھ نەکراوم بە نیگابان بەس تەبلیغم لەسەرە.

﴿وَكَذَلِكَ نُنْصِرُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ﴾

وہ ھەر بەو جۆرە کە خۆت ئەیزانی ئایاتم گۆریوہ و باسی وەعد و وەعید و سەرگوزەشتەى قەدیمەم بۆ کردوون و مەیدانی ئەوھ ئەدەم بلین بە تو: کە ئەم قورئانەت بە دەرس خویندووہ و لە زانایانی رووداوی قەدیمەوہ وەرت گرتووہ؛ چونکی لە ھەموو عەھد و چەرخیکدا لە کاتی ھاتنی رەھبەرانا کۆمەلنی بوون کە نامەرد بوون و بەرانگاری ئەو تەمینی ئەوانە بوون ھەروا کۆمەلئیکیش بوون کە لە راستی حالی بوون و نایەتەکانیان بە تەواوی وەرگرتووہ، وەکوو ئەفەرمویت:

﴿وَلْيُنَبِّئَهُمْ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (۱۰۵)

وه تا حوكمی خوتمان و مانای نایه ته كان رووناك بکهینه وه بو کومه لنی له نوممه تی فامیده ی زانای هوشیار.

﴿اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱۰۶)

نه ی پیغه مبهری خو شه ویست تو بکه و ره شوینی نه و قورنانه که له لایه نی خودای خو ته وه هاتوو و بوت و غیری نه و خودای تویه هیچ خودایه نییه، وه روو هه لسوورینه له و کافره موشریکانه و باوه به قسه یان مه که و له نازاریان تیک مه چو.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾

نه گه ر خودا خواستی بوایه نه م کافرانه ئیشرکیان نه ده کرد.

﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾

ئیمه تو مان نه گنراوه به موراقیب به سه ر نه وانه وه و تو لئیر سراوی حالی نه وان نیت.

﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ (۱۰۷)

وه تو له سه ر نه وانه وه کیل و موهیمین نیت.

فهرمووده ی خودا: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ﴾

ریوایه ت کراوه له قه تاده وه نه لنی: موسولمانه كان جنتیویان نه دا به بته كان جا کافره کانیش له داخا نه هاتن جنتیویان نه دا به خودا - په نا به خوا - .

«سه موود». دهی توبش نیشانه یه کی وها بینه لهسه ریساله تی خوت هه تا ئیمان
 پین بهینین! جا چه زهت فهرمووی: چهز نه کهن چیتان بو بینم؟ نه وانیش وتیان:
 ته پۆلکهی «سه فا» مان بو بکه به ئالتوون جا باوه رت پین نه کهین! له ویا چه زهت عَلَيْهِ
 فهرمووی: یا ره بی فریامان بکه وه! جا جویره ئیل هات بو لای فهرمووی: نه کهر
 نه ته وی سه فا نه کهم به ئالتوون و نه کهر ئیمانیا ن نه هیتنا نه وسا عه زابیان نه ده م، جا
 نه م نایه تانه هاتنه خواره وه و فهرمووی:

﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَإِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ لِّيُؤْمِنُوا بِهَا﴾

واته نه و کافرانه سویند نه خۆن به خودا به سویند یکی به دل نه کهر له لایه نی
 خودا وه موعجیزه به کیان بو بیت ئیتر ئیمان دینن به چه زهت و موعجیزه که ی.

﴿قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

تو نه ی پیغه مبه ری خوشه و یست بلێ به و موشریکانه: به راستی نایات و موعجیزات
 هه موو وان له قه بزه ی قودره تی خودادا هه ر کاتی خواستی هه بی نه توانی هه موو
 موعجیزه یی دروست بکا، به لام چی ئیوه ی حالی کردوه نه و نایه تانه که هاتن ئیوه
 ئیمان نایه نن؟ واته ئیوه به وه نازانن به لام من نه زانم نه و نایه تانه یش ده ربخه ی هه ر
 ئیمان ناهیتن و ناردنی نایات بو قهومی ئینکار سوودی نییه.

﴿وَنَقَلِبْ أَعْدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أُولَٰئِكَ مَرَّةً﴾

وه چی ئیوه ی حالی کردوه له وه کاتی که نه و نایه تانه بنترین هه روا وه کوو
 پیشان دلیان وه ره گه یز له وه رگرتنی راستی و چاویان نه بله ق نه کهین و نه بیر
 نه که نه وه له موعجیزاتی مه عنه و ییه دا وه کوو نه سراری قورئان و نه ته ماشای شتی

به‌رچاوی نه‌که‌ن و له‌سه‌ر حاله‌تی نه‌زانی و دل‌رہ‌قی پیشوویان نه‌میننه‌وه وه‌کوو نه‌وه‌ل جار که نایاتیان بو نه‌هاتبوو و نایه‌تیان نه‌دیبوو.

﴿وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾

وه نه‌یان هیلینه‌وه له‌و حاللی توغیان و له‌حق لادانیانه‌دا به‌سه‌رگه‌ردانی و به‌حه‌یرانی.

﴿وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَكِيَّةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ

قُبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ﴾

وه نه‌گه‌ر ئیمه به‌خیلافی عاده‌ت فریشته‌کان بنترینه‌ خواره‌وه بو لایان و مردوو‌ه‌کان قسه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن و هه‌موو دل‌خواز و داواکراویکی نه‌وان گرده‌بکه‌ینه‌وه به‌چین چین و کۆمه‌ل کۆمه‌ل، نه‌وان له‌وانه‌نین نیمان بینن مه‌گه‌ر خودا خواستی هه‌بی، به‌لام گه‌لنی له‌م کافرا نه‌فامن و نازانن به‌حه‌قیقه‌تی حال.

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي

بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾

وه تو نه‌ی ره‌هه‌ر دل‌ت له‌خۆت دانه‌مینن؛ چونکی شیوه‌ی ئاده‌میزاد به‌راه‌به‌ر به‌ره‌به‌ران له‌هه‌موو زه‌مانیکدا وا بووه، وه له‌هه‌موو کاتیکا قه‌رارمان داوه بو هه‌ر ره‌به‌ری گه‌لنی له‌ئیبلیسه‌مه‌لعوونه‌دوو له‌ره‌حه‌مه‌ته‌کان له‌ئاده‌میزاد و له‌دیوان، وه بازیکیان نه‌خه‌نه‌دللی بازیکیان‌ه‌وه له‌وتاری بین‌سه‌رو بین و بین‌ناغه‌له‌به‌ر بایی بوونیان و لادانیان له‌ریگه‌ی راست.

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾

وه ئەم کارانه هه‌رچهند خودا هه‌زیان پێ ناکا به‌لام ئەگەر خواستی نه‌بوایه له‌سه‌ریان ئەوانیش ئەوه‌یان نه‌ده‌کرد وه خواسته‌که‌یش له‌سه‌ر یاسای سوننه‌توڵلا و حکمه‌ت و به‌دکاری ئەو کافرانه‌یه که مۆلّه‌ت دراون له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی خێر و شه‌ر، ده‌ی وازیان لێ بێنن با له‌سه‌ر فیتنه و ناشووبی خو‌یان و هه‌لبه‌ستنی شتی درۆ ده‌وام بکه‌ن تا کاتی خو‌ی.

﴿وَلِصَغِيِّ إِلَيْهِ أَفْعَدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ
وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ﴾ (۱۱۳)

وازیان لێ بێنه با ئەوانه‌یش که ئیمانیا‌ن نبیه گوی بگرن له‌و شه‌یتانه به‌دبه‌ختانه وه رازی ببن به‌ قسه‌کانیا‌ن و که‌سبی ئەوه بکه‌ن که دل‌خوازیانه تا کاتی ئەوه دێ که هه‌قی ئەوه‌ل و ناخریان لێ نه‌ستینم.

﴿أَفغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ
مُفَصَّلًا﴾

تو بلی ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست: ئایا من داوای حه‌که‌مێ و فه‌رماندا‌ریکی غه‌یری خودا نه‌که‌م وه‌لحال خودا ئەوه به‌ ته‌نیا که ئەم کتێبه‌ گه‌وره به‌ نرخه‌ی ناردووه‌ته‌ خواره‌وه‌ بو‌ لاتان به‌ ره‌سای و رووناکی؟

﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ﴾

وه ئەو کۆمه‌له‌یش که کیتابمان پێداون له‌ یه‌هوود و نه‌سارا به‌ راستی ئەزانن ئەم کتێبه‌ که قورثانی پیرۆزه له‌ لایه‌نی خوداوه هاتووه‌ته‌ خواره‌وه به‌ شیوه‌ی راستی بو‌ نامۆزگاری ئاده‌میزاد و دوورخه‌ستیا‌ن له‌ نا‌ره‌وایی بێر و باوه‌ر و کرده‌وه، وه ئیسته له‌ به‌ر عه‌ناد و نامه‌ردی دانی پیا‌ نا‌نین.

﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَمَرِّينَ﴾ ۱۱۴

دە تۆ قەت لەوانە مەبە کە خاوەن وەسوەسە و دوو دڵن لەوەدا کە ئەھلی کیتاب ئەزانن ئەم قورئانە لە لایەنی خوداوە ھاتوووە تە خوارەووە.

﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ

الْعَلِيمُ﴾ ۱۱۵

وہ بزانی کە ئایاتی خودا و کەلامی خودا کە نازل بووہ بۆ لای تۆ گەیشتووہ تە سەر بەرزى بالا لە راستیدا و لە ئیعتیدالا و لە میانە کاریدا وە کەس ناتوانی یەکنی لەو حوکمانە بگۆرئ بە چاکتر لەوہ؛ چونکی کەلامی کەسیکە کە ھەموو عیلم و حیکمەتی لەوہوہ ئەگات بە عالەم وە یاخود کەس ناتوانی کەلیماتی ئەو کەلامە بگۆرئ، چونکی خودا خۆی حافیز و نیگابانی ئەو کەلامیە و خودا ھەموو شتی ئەبیسئ و بە ھەموو شتی ئەزانئ.

﴿وَإِنْ تَطَّعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾

ئەى پینغەمبەرى خۆشەویست ئەگەر فەرمانداری زۆربەى ئەھلى عەرز بەکەى گومرات ئەکەن و دوورت ئەخەنەوہ لە رینگەى خودا.

﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ ۱۱۶

چونکی ئەوانە ھەر بە شیوہى گومان و تەخمین رەفتار ئەکەن و تاییعی گومانى خۆیان ئەبن و گومان کاری ھیچ سوودی نییە.

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۗ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾

﴿۱۱۷﴾

به راستی پهروه ردگاری تو عالمتره له تو بهو که سانه که گومرا بوون و دوور که وتوونه ته وه له ریگهی خودا که مهنه جی حه قیقه تی نیسلامه و نهو عالمتره به وانه که شاره زای ریگهی راستن.

فهرمووده ی خودا: ﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ﴾

نه م نایه ته له شانی جه ماعه تی له جووله که دا هاتووه ته خواره وه که هاتنه لای جه زره ت ﷺ وتیان: نه ی موحه ممه د نیمه گوشتی نهو حه یوانانه نه خوین که خو مان نه یان کوژین، نه ی چ عه جه ب گوشتی نهو حه یوانانه ناخوین که خودا نه یان کوژی؟ واته مرداره وه بووه کان، جا خودا فهرمووی:

﴿فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ﴾

بخون له گوشتی نهو حه یوانانه که ناوی خودایان له سه ر نه بری له کاتی سه ر برینیناندا نه گهر نیوه باوه پرتان به نایه ته کانی خودا هه یه.

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ﴾

چیتان ده ست نه که وی نه گهر نه خوون له گوشتی نهو حه یوانانه که ناوی خودایان له سه ر براوه له کاتی سه ر برینینا وه لحال خودای ته عالا ته فسیلی داوه بو تان نهو حه یوانانه که حه رام کراون له سه رتان مه گهر له کاتی ناچاریتانا بو نه وانه؟

﴿وَإِنْ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾

وه به راستی زور له ناده میزاد گومرا نه بن به هوی ناره زوو بازی خوینانه وه به بی نه مه که به گویره ی زانست برؤن به ریندا.

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ﴾ ﴿۱۱۹﴾

به راستی خودای تو زانتره له همموو کهسی بهوانه که له سنووری دین دهرئه چن.

﴿وَذَرُوا ظَهْرَ الْأِثْمِ وَبَاطِنَهُ﴾

ئهی هوشیاران ته رکی همموو گوناھیکی دیاری بکن لهوانه که به بهدین ئه کری به دهست و پئی و دم و چاو و گوچک و زمان و دم و عهورات، وه همموو گوناھیکی په نامه کی لهوانه کی که وان له دلدا وه کوو بیر و باوه پی خراب و رهزله له وینه کی و ناره زووی خراب و رق گرتن و خه لک به سووک زانین.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْأِثْمَ سَيَجْزُونَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ﴾ ﴿۱۲۰﴾

به راستی ئه و که سانه که که سبی تاوانی دیاری یا نادیاری ئه کهن له پاشه کاتی نزدیکدا توله یان لی ئه کریته وه له سهر ئه و تاوانانه که کردوونیان.

فهرمووده ی خودا: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾

ته به رانی و ئینووجه ریر ریوایه تیان کردووه له ئینووعه باسه وه ﴿عَلَيْهِ﴾ ئه لی: کاتی نایه تی: *ولا تأکلوا مما لم یذکر اسم الله علیه* هاته خواره وه قهومی فارس جواییان نارد بو لای عهره بی قوره یش که: برؤن موجدله بکن له گهل موحه ممهدا و پئی بلین: چوئن ئه وهی که تو به دهستی خووت سهری بیری حه لاله و ئه وهی که خودا سهری بیری (واته مرداره وه بوو) حهرامه؟

جا خودا ئه م نایه ته ی نارد خواره وه. وه ئینووعه باس فهرموویه تی: «الشیاطین» فارسه و «ئه ولیاکان» یان قوره یشه جا خودای ته عالا ئه فه رمویت:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾

واته مه‌خۆن نه‌ی موسولمانه‌کان گوشتی نه‌و چه‌یوانه سه‌ربراوه که ناوی خودا نه‌برایی له کاتی سه‌ربرینیا و خواردنی گوشتی چه‌یوانی وه‌ها ده‌رچوونه له سنووری دین.

﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِيَخُونُ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَدِّ لَكُمْ﴾

وه نه‌و شه‌یتانانه نه‌گه‌یه‌نن به‌ دۆستانی خو‌یان له کافرانی قوره‌یش بازه واته‌یه‌کی پووچی بئ سه‌ر و بئ بو نه‌وه که موحاده‌له‌تان له‌گه‌لدا بکه‌ن و نازاری دل‌تان بده‌ن.

﴿وَإِنِ اطَّعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (۱۲۱)

وه نه‌گه‌ر ئیوه‌یش له‌سه‌ر فه‌رمانی نه‌وان ره‌فتار بکه‌ن ئیوه‌یش له‌ موشریکه‌کان نه‌ژمیررین.

جا له‌ چه‌یوانیکی سه‌ربراوایا له‌ نه‌چیریکدا که ناوی خودای له‌سه‌ر نه‌برایی ئیمامه‌ موحته‌هیده‌کان گه‌لئ را و بیریان ده‌ربرپوه:

یه‌که‌م: نه‌گه‌ر به‌ عه‌مدی ته‌رکی ناوی خودای کرد له‌سه‌ریان نه‌وه چه‌رامن، وه‌ ئه‌مه‌ بیرى ئیمامی چه‌نه‌فی و نه‌سحابه‌کانیه‌تی، وه‌ ئیمامی مالیک و ئینولقاسمی شاگردی له‌سه‌ر نه‌م بیرهن، وه‌ نه‌گه‌ر به‌ سه‌هو ناوی خودای نه‌بردبئ نه‌وه گوشتیان نه‌خوری.

دووهمه‌م: نه‌گه‌ر به‌ عه‌مدی یا به‌ سه‌هو ته‌رکی ناوی خودای له‌سه‌ر کردبئ هه‌ر گوشتیان نه‌خوری و مه‌به‌ست له‌ ناو نه‌بردنی خودا نه‌وه‌یه که ناوی به‌ت‌کانیان له‌سه‌ر برایی، وه‌ ئه‌مه‌ بیرورای ئیمامی شافعی و چه‌سه‌نی به‌سریه‌. وه‌ ریوایه‌ت کراوه له‌ ئینوعه‌باس و عه‌تا و نه‌بووه‌هوره‌یره و سه‌عیدی کوری موسه‌یب و جابیری کوری زه‌ید و عه‌کره‌مه و نه‌بووه‌ع‌یاز و نه‌بوورافیع و تاوس و ئیبراهیمی نه‌خه‌عی و عه‌بدوړه‌حمانی کوری نه‌بووله‌یلا و قه‌تاده‌وه، وه‌ ریوایه‌تیش کراوه له‌ ئیمامی مالیکه‌وه رضی‌الله‌عنہ.

سپههم: ئەمەیه که به عەمدی تەرکی ناوی خودا بکا یا به سه هو هر حەرامه.
چوارم: ئەمەیه که به عەمدی تەرکی ناوی خودا بکا گوشتەکهی حەرام نابێ
به لام مەکرووه.

پنجەم: ئەمەیه که تەرکی ناوی خودا به عەمدی گوشتەکهی حەرام ناکا مادام
ئەو تەرکه لەسەر گالته کردن نەبێ.

فەرموودهی خودا: ﴿أَوْ مَن كَانَ مِيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ﴾

ئینولموزیر و ئینوئەبی حاتەم ریوایەتیان کردوو له زەیدی کۆری ئەسلەمەوه
ئەلی ئەم نایەتە هاتە خواروو له شانی عومەری کۆری خەتاب و عەمری کۆری
هیشامدا که مەشهوورە به ئەبووجەهل ئەمانە لەبەر گومرایی وەکوو مردوو وا بوون،
و بە بارانی میهرەبانی ئیمان، عومەری کۆری خەتابی زیندوو کردوو و فەرمووی:

﴿أَوْ مَن كَانَ مِيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ
كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾

ئایا ئەو کەسە که مردوو بە گومرایی جا ئیمە بە تەوفیق و یارمەتی غەیبی و
هیدایەت زیندوو مان کردوو و بە پرتەوی ئیمان و باوەڕی راست، رووناکێ و
چرایەکی پر له زەیتی مەعریفەتم بو هەلگیرساند که بە هۆی ئەووە برۆا بە ناو
ئادەمیزادا له خوۆشی و ناخوۆشی و تاریکی رۆژگاردا وەکوو یەکنێ ئەبێ که وینە
ئەو له تاریکستانا بێ و تاریکی دڵ و کویری و تاریکی شەو و تاریکی چەرخ
بەسەرا هاتبێ بە نەوعی که نەتوانی لەو تاریکیانە دەرچن؟ - حاشا وە کەللا - ئەم
دوو ئادەمیزادە وەکوو یەک نین.

﴿كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

وه کوو چؤن جوان کراوه له بهر چاوی موسولمانانا نیمان و بیر و باوه‌ری جوان و کرده‌وی په‌سندی ئینسانانه و موسولمانانه، وه‌ها جوان کراوه له بهر چاوی کافره‌کانا نه‌وی که نه‌وان ئه‌یکه‌ن له ره‌فتاری ناشیرین و کرده‌وی ناهه‌موار که سه‌ره‌نجامی بیر و باوه‌ری ناهه‌مواره.

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمَّكُرُوا فِيهَا﴾

هه‌روا له هه‌موو ئاوه‌دانیه‌کدا پیاوه گه‌وره ده‌ست رو‌یشتووو تاوانباره‌کانم کردووو به که‌سانی که ناشیرینی کرده‌وی خۆیان له به‌رچاوا جوانه له بهر نه‌وه که له‌سه‌ر یاسای هه‌وای ژیا‌نی جیهانی خۆیا‌نه وه ئی‌مه‌یش له‌سه‌ر یاسای مؤ‌له‌تدانی خۆمان به‌ره‌ل‌لامان کردوون تا ماوه‌یین با به هه‌موو جو‌ری هاتو‌چۆ بکه‌ن له جیهانا و مه‌کر و حیهله بکه‌ن له‌گه‌ل موسولمانانا و له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا که هاو‌بیریا‌ن نین.

﴿وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾

به‌لام نه‌وانه هه‌ر مه‌کری بکه‌ن هه‌ر مه‌کر به نه‌فسی خۆیا‌ن ئه‌که‌ن نه‌ک به که‌سی‌تر؛ چونکی هه‌رچه‌ن به زاهیر زیان نه‌ده‌ن له فه‌قیر و هه‌زار و داماوان، به‌لام نه‌نجامه‌که‌ی ئه‌گه‌ر یته‌وه بو‌سه‌ر خۆیا‌ن و زیانی دنیا و قیامه‌ت له خۆیا‌ن نه‌ده‌ن، نه‌مما له دنیا‌دا له بهر نه‌وه زال بوون به‌سه‌ر حال و مال و پایه‌دا وه‌ختی و بی‌ده‌وامه، وه نه‌مما بو‌ دوایش خودا ئاگاداره و تو‌له‌ی لی نه‌کاته‌وه.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ﴾ الآية.

ئهم ئایه‌ته نازل بووه له شانی ئه‌بووجه‌هل و بازی له قوره‌یشدا؛ وتیان: ئی‌مه مونا‌فه‌سه‌مان کرد له‌گه‌ل به‌نو عبه‌دی مه‌نافدا هه‌تا ئی‌مه و نه‌وان بووین به دوو

﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾

ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خودا به‌ عینایه‌تی خۆی بیه‌وئ هیدایه‌تی بدا و رووی بکات له‌ خێر و پیروزی سینه‌ی گوشاد نه‌کاته‌وه‌ بۆ وه‌رگرتنی بیرو باوه‌ری ئیسلام و بۆ به‌جئ هینانی به‌نده‌کانی و خوو و ره‌وشتی به‌رزی پین نه‌دا.

﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ، يُجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ﴾

وه‌ ئه‌و که‌سه‌یش که‌ بیه‌وئ گوهرای بکا سینه‌ی ته‌نگ و تاریک نه‌کا و پری نه‌کا له‌ نازار و بیزاری کاتی ئه‌یه‌وئ له‌و حاله‌دا باری گران ئه‌بئ وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ به‌رزبیتته‌وه‌ بۆ ئاسمان به‌ بئ بال و بئ چوونه‌ ناو بالدان.

﴿كَذَلِكَ يُجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

ئاوه‌ها خودا باری نازارو بیزاری دل ئه‌هاوێته‌ سه‌رشانی ئه‌و که‌سانه‌ که‌ به‌رابه‌ر به‌ په‌یامی خودا و په‌یام‌هینه‌ره‌کان عه‌ناد ئه‌که‌ن و مل با ئه‌ده‌ن و ئیمان نایه‌نن. واته‌ من که‌ ئاده‌میزادم دروست کردووه‌ عه‌قل و هۆشم پینداوه‌ هه‌روا به‌ چه‌واس و شوعوور و هیزی ده‌ماخ رازاندوومه‌ ته‌وه‌ و شتیکم پینداوه‌ له‌ ده‌سته‌لات که‌ بتوانی رووبه‌رووی پیروزی و به‌ختیاری بجوولیتته‌وه‌ و ئه‌گه‌ر تیکۆشی له‌سه‌ر ئه‌مرو فه‌رمانی من هیدایه‌تی ئه‌ده‌م و بریارم داوه‌ و وتوومه‌: ﴿والذین جاهدوا فینا لنه‌دینهم سبلنا﴾ به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌ست بکا به‌ ئاره‌زووبازی و رینگه‌ی ناسازی و فرو فیل بگریته‌ به‌ر ئه‌وه‌ منیش باری ئه‌و ئه‌گۆرم و له‌گه‌ل ده‌وامی ئه‌و حاله‌ ناباره‌دا یارمه‌تی ئاده‌م و هیدایه‌تی ئاده‌م هه‌تا ئه‌گه‌ریتته‌وه‌ بۆ لامان.

﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾

وہ ئەم ئەحکامی عەقیدە و بیر و باوەرە رووناکە و ئەم ئەحکامی ئەعمال و کردەوی چاکە و ئەم ئەخلاق و خوو و رەوشتی بەرزە رینگەیی خودای تۆیە و حالی وایە رینگەییەکی راستە هەرکەسێ پیا بروا ئەگات بە شاری مرادی خۆی.

﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ﴾

وہ بە یانی ئەحکامی خۆمان کردووہ بە ئایاتی قورئان بۆ کۆمەڵە نەدەمیزادی وەها کە بیر ئەکەنەوہ لە سەرەتا و ئەنجامی ئیش و کاردا.

﴿لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

وہ بۆ ئەو موسولمانانە بەهەشت کە «دار السلام» و خانووی ئاسایش و جینگەیی رەحمەتە، وە ئەم خانووەیشیان لە لای خودای خۆیانەوہ دەست کەوتووہ بە رەحمەتی ئەو، وە خودا سەردار و دۆست و یارمەتیدەریانە بە هۆی ئەو کردەوانەوہ کە کردوویانە لە رەفتاری چاک.

﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَلْمَعُشَرُ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْرَثْتُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾

تۆ ئەو پینغەمبەری خۆشەوێست باسی ئەو رۆژە بکە کە خودای تەعالا هەموو نەدەمیزاد و پەری زیندوو ئەکاتەوہ و گردیان ئەکاتەوہ لە مەیدانی قیامەتا بۆ کیتاب و حیساب و خودای تەعالا ئەلێت: ئەو کۆمەڵی پەری ئیوہ بەشی زۆرتان وەرگرتووہ لە نەدەمیزاد بۆ گومراھی و هاوگیری خۆتان.

﴿وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَّغْنَا أَجَلَنَا

الَّذِي أَجَلْتَنَا﴾

وه له‌و مه‌یدانه‌دا که خودا روو نه‌کاته ئاده‌میزاده‌کانیش و پێیان نه‌لی: بۆچی که‌وته‌
 دوای بیر و باوه‌ری ناباری په‌ریه‌کان؟ نه‌لین نه‌وانه‌ی که‌ دوستی جینی بوون له
 ئاده‌میزاده‌کان: نه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه‌ بازیکمان له‌ بازیکمان ئیستیفاده‌ی خوشی
 و رابوردنی نه‌کرد، واته‌ هۆی که‌وته‌ شوینمان بۆ نه‌وان نه‌وه‌ بوو که‌ نه‌وان بازی
 خه‌یالاتی ناره‌زووبازی و ناباریان نه‌خسته‌ دل‌مانه‌وه‌ و ئیمه‌یش نه‌که‌وتینه‌ شوینان
 وه‌کوو نه‌وانیش نه‌که‌وته‌ شوین ئیمه‌ و له‌ ژبانی دنیا‌دا راما‌ن بوارد و گه‌یشتین به‌و
 واده‌ و سه‌عاته‌ که‌ تو‌ بریارت دابوو بۆمان و ئیسته‌ واین له‌ به‌ر باره‌گای تو‌دا واین
 له‌ مه‌یدانی حسیا.

﴿قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ

عَلِيمٌ﴾

خودایش نه‌فه‌رموئ تازه‌ ئیسته‌ مه‌جالی عوزره‌یتانه‌وه‌ نییه‌ و پارانه‌وه‌ سوودی
 نییه‌ و له‌سه‌ر بریاری خۆم ناگری دۆزه‌خ ماوا و مه‌لبه‌ندی ئیوه‌یه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ مه‌گه‌ر
 نه‌وه‌ی که‌ خودا خواستی له‌سه‌ر رزگارکردنی بچ‌ وه‌کوو نه‌وانه‌یان که‌ ئیمانیا‌ن بووه‌ به‌
 خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا و به‌س تاوانبار بوون. به‌ راستی خودا خاوه‌ن حیکمه‌ت و
 دروستکارییه‌ له‌ جه‌زادانه‌وه‌ی به‌نده‌کانی خۆیدا و زانایشه‌ به‌ بیر و باوه‌ر و کرده‌وه‌یان.

﴿وَكَذَلِكَ نُؤَيِّدُ بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

هه‌روه‌ها بازی له‌وانه‌ که‌ سه‌میا‌ن له‌ خۆیا‌ن کرد به‌ ده‌رچوون له‌ یاسای ئایین و
 سه‌مه‌یشیا‌ن له‌ خه‌لکی کرد به‌ ده‌ست بردن بۆ نه‌فس و نامووسیا‌ن نه‌یا‌نکه‌ین به‌
 دۆست و هاو‌رپی بازیکیان له‌ ناگری دۆزه‌خا به‌ هۆی نه‌و که‌سه‌به‌ ناشیرینه‌وه‌ که‌
 کردوو‌یا‌ن.

﴿يَمَعَشَرِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾

جا خودا بانگ نه کا له هه موو جین و ئینس و نه لئی: ئایا چهن ره هه برئ له لایه نی
ئیمه وه نه هاتوو ه بؤ لاتان هه تا له م نه حکامی ئیسلام و دینه تان بؤ باس بکه ن و
ئایاتی متان بؤ به یان بکه ن و بتان ترسینن له گه یشتن به م روزه؟

﴿قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا﴾

ئه وانیش نه لئین: ئیمه شه هاده ت نه ده یین له سه ر نه فسی خو مان که بیرو باوهر و
کرده وه مان باش نه بووه.

﴿وَعَرَّتَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾

وه نه وانه ژبانی دنیا بایی کردبوون و ترسی نه م روزه یان له لا نه ما بوو.

﴿وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾

وه شایه تییان دا له سه ر نه فسی خو یان که به راستی کافر بوون.

﴿ذَلِكَ أَن لَّمْ يَكُن رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا غَفْلُونَ﴾

ئمه که له رۆژی قیامه تا پرسیار نه که م له ئاده میزاد و په ری و به قه ی حسیی
خو یان جه زایان نه ده مه وه له بهر نه وه یه که من پیغه مبه رانم ره وانه کردوو ه بؤ لایان
و ته می کردوون و قه ت نه بووه ولاتن و نه هلی ولاتن بغه وتینن و نازاریان بدا به
سته م و ناحق و نه هلی نه و دیهاته ناگادار نه بووبن له نه حکامی خودا، به لکو و له
پیشا ره هه برم ناردوو ه و ته می کردوون جا هه رکه سی ملکیشی کردوو ه فه وتاندوو مه
و له قیامه تیشدا جه زام لی سه ندوو ه.

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا﴾

وه بو هه‌رکه‌سی له نه‌هلی ته‌کلیف چهن پایه‌یی هه‌یه له خوسووسی کرده‌وه و جه‌زای کرده‌وه‌وه.

﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾

وه به‌قه‌تعی خودای تو غافل نییه له‌وه‌ی که نه‌وان نه‌یکهن.

﴿وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ﴾

وه خودای تو ده‌وله‌مه‌ند و بی‌نیازه له ئاده‌میزاد و په‌ری و له‌غه‌یری نه‌وانیش و له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا میه‌ره‌بانه و خاوه‌ن ره‌حمه‌ته که به‌هوی تاوانه‌وه به‌ته‌واوی به‌ربادتان نا‌کا.

﴿إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ءَاخِرِينَ﴾

نه‌گه‌رنا نه‌گه‌ر خودا خواستی بی‌لاتان نه‌با و نه‌تان مرئیی و به‌ربادتان نه‌کا و له‌پاش ئیوه قه‌ومئ‌تر به‌دوای ئیوه‌دا دئینی له‌وانه‌ی که خوی خواستی له‌سه‌ر بی‌وه‌کوو چۆن ئیوه‌ی دروست کردووه له‌تووی چهن باوکیکی‌تر و قه‌ومئ‌کی غه‌یری ئیوه.

﴿إِنَّ مَا تَعْمَلُونَ لَأَبْ وَّمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾

به‌راستی نه‌وه‌ی که خودا وه‌عه‌ده‌تان پئ نه‌دا له‌خیر و شه‌ر و له‌فه‌وتاندنی نه‌هلی ئیفساد و سته‌م و له‌جه‌زادانه‌وه‌ی هه‌موو خاوه‌ن ته‌کلیفه‌کان له‌سه‌ر کرده‌وه‌ی خویان له‌زۆر و له‌که‌م هه‌مووی دیت و دیتته‌جئ و ئیوه ناتوانن به‌رانگاری کاری خودا بین و یه‌کئ له‌و ئیشانه‌مه‌نع بکه‌ن.

﴿قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ﴾

تۆ ئەی رهه بهری خوۆشه و یست بلی پیان: ئەی قەومی من ئەی کهسانی که من له لایه نی خوداوه رهوانه کراوم بۆ ته می و ته ربیهت و نامۆزگاریتان، چیتان له دهست دیت له بهرانبه رکئی و موعارهزه ی من بیکهن، وه منیش له سه ره ئه و یاسایه خودا نه مری پی کردووم کار نه کهم، واته ته بلیغی نه حکامی خودا نه کهم وه نه گهر قهومه کهم وه ریان گرت نه وه زۆر باشه وه نه گهر وه ریان نه گرت و نازاری منیان دا من خووم نه گرم له بهر باری خودادا.

﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَن تَكُونُ لَهُ عَقِبَةُ الدَّارِ﴾

وه له مه و لا ئیوه نه زانن و حالی نه بن کئی له ناخرا نه نجامی خیری نه بن له خانووی دنیا دا وه یا له مه نزلی روژی قیامه تا کام لامان له ناگرا نه بین و کام لامان له به هه شتا نه بین.

﴿إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾

به راستی رووداوی گرنگ نه مه یه که سه مکاران رزگار نابن. جا خودای تهعالا بۆ هه لچه رخانندی دلئی هوشیاران له بیر و باوه ری بته رسته کان بازی له ئاساری باوه ری بی فه ریان به یان نه کات و نه فه رمویت:

﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا

هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا﴾

واته له نه فامی بته رسته کانه نه مه که نه هاتن نه وه که خودای تهعالا دروستی کردووه له بهرامه ی کشتو کال و له مالیاتی زیندوو به شیکیان دانه نا بۆ خودا، له گه ل نه وه دا نه گهر ته ماشای دروستکردن بکری هه موو نه م جیهانه هه ر بۆ خودایه و

کس بهشی تندا نییہ. وہ ئیانوت: ئم بهشہ بؤ خودایہ و پیوستہ لہ ریگہی رہزای
 ئہوا سہرف بکری، ئمہیشیان بہ درؤ ئہوت و بہ خیلافی نہتی دلیان بوو، وہ ئم
 بہشہیش بؤ ئہوانہیہ کہ ئیمہ دامان ناون بہ ہاورپی خودا.

﴿فَمَا كَانَ لَشُرْكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا
 كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرْكَائِهِمْ﴾

وہ لہ پاش سہرفکردنی بازی لہو مالانہ ئہگہر بہشہکہی خودا بیپرایہ تہوہ ئہوہ
 لہ بهشی ہاورپیکان ہیچ نہئہخرایہ لای خوداوہ و ئیتر بی بہش ئہمایہوہ، وہ ئہگہر
 بهشی شہریکہکان تہواو بیوایہ و سہرف بکرایہ لہ دہست و پہیوہندی بتہکاندا
 ئہہاتن لہ بہشہکہی خودا پینہیان ئہکرد، واتہ لہو بہشی خودایانہ ئہخستہ سہر
 بہشی شہریکہکان، کہواوو گہلی جار بہشہکہی خودا نئدہما بہلام بہشی شہریکہکان
 قتہ بنہپر نئدہبوو.

﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾

زور ناشیرینہ ئہمہی ئہوان برپاریان ئہدا.

﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِّكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتَلَ
 أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ﴾

واتہ ہہر وہکوو ئہو کافرانہ گوہرا بووبوون و مالیان بہش ئہکرد لہ بہینی خودای
 تہعلا و بتہکانا ہہروہہا گوہراہیہکی تریان بہسہرا ہاتبوو کہ بریتیہ لہمہ: ئہو
 بتانہ، واتہ ئہو شہیاتیجین و ئینسہ کہ ئہوانی فیری بتپہرستی کردبوو و جوانی
 کردبوو لہ پیش چاوی کافرہ موشریکہکانا کہ نہتہوہکانیان - ہہرکام کچ بن -
 بیانکوژن و زیندہہچالیان بکہن لہبہر ہہندی شوبہہی بی سہرو پی، وہکوو ترسی

عار یا هیرشی دوژمنی به دکار، نهو شهیتانانیش نه م بیره نابارانان یان بویه خستبوه دلی کافره کانه وه هتا زورتر هیلاک و مال ویرانیان بکن و دووریان بخه نه وه له دین، وه بو نه وه که نه سلی دینه راسته که ی ئیبراهیمی خلیل علیه السلام که ته وحید بوو بیگورن له سهریان.

﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾

وه نه گهر خودا خواستی له سهر بوایه که نهو کافرانه منع بکا له و کاره ناباره نه یان نه کرد، به لام له نه ساسا مه جبور نیبه به زور نهو خه لکه بیئیت بو سهر باری راستی، به تاییه تی که نه وانه عقل و هوشی خو یان زایه نه کرد بو شتی پروبووچ، ده وازیان لی بینن له گهل نهو ئیفتیرا و درو و ده له سه با ده وام بکن.

﴿وَقَالُوا هَذِهِ أَنْعَمٌ وَحَرَّتْ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِرِزْقِهِمْ وَأَنْعَمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَمٌ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً عَلَيْهِ﴾

وه له جومله ی بیر و باوه ره هه له ناباره که یانه نه مه که نه یانوت: نه م به شی شهریکانه بریتیه له مهرو و شتر و گاو بزنی که مه منووعن له هه موو که سن و لییان ناچه ژئ له سهریان و له بهریان - نهو که سانه نه بن که ئیمه خواستمان له سهری بن وه کوو خزمه تکاری په یوه نده ی ده رباره ی بته کان، نه مه ش هه ر زه عم و درو و ده له سه بوو نه گه رنا له ژیره وه چو ن ئاره زوویان بکر دایه سهرفیان نه کردن. وه نه یانوت بازی تر له و شتر و مالیاتمان پشتیان حه رام کراوه که س سواریان نابن و باریان بن نابهن، وه بازی و شتری وه هایش که له کاتی سهر برینیا ناو ی خودایان له سهر نابهن و بهس ناوی بته کان نه برن، وه نه مه ش به هو ی درو هه له بته سته وه له سهر خودای عالم، نه نا خودا به م شته پووچانه رازی نیبه.

﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتُرُونَ﴾ ۱۳۸

خودا له‌مه‌ولا توله لهو کافرانه ئه‌ستینی به هوی ئه‌وه‌وه که ئه‌م درؤ و ده‌له‌سه هه‌لئه‌به‌ستن.

﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَيَّازُوجِنَا وَإِن يَكُن مِّمَّةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ﴾

وه له جومله‌ی ئاساری بیرو باوه‌ری ناباری ئه‌وانه ئه‌مه که ئه‌یانوت: ئه‌وه‌ی وا له سکی ئه‌م و شترانه‌دا که «به‌حیره» و «سائیبه» ن‌خاسه به ئه‌ولادی نیرینه‌ی ئیمه‌وه و حه‌رامه له‌سه‌ر کچه‌کانمان، به‌لام ئه‌گه‌ر به مردوویی داکه‌وت ئه‌وه هه‌ردوو به‌شه نه‌وه‌کانمان، چ کچ چ کور، شه‌ریکن تیایا و گوشته‌که‌ی بخۆن، واته ئه‌وانه مرداره‌وه‌بوویان ئه‌خوارد.

﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ ۱۳۹

خودا له‌مه‌ولا جه‌زایان ئه‌داته‌وه له‌سه‌ر ئه‌م وه‌سف و به‌یانه درؤیانه به‌لام خودا کاتی بؤ داناوه؛ چونکی به راستی خودا له کرده‌وه‌ی خۆیا خاوه‌ن حیکمه‌ته و زانا‌یه به‌بیر و باوه‌ر و خودا زه‌ره‌ی لی و ن‌نابئ.

﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ﴾

به راستی زیانم‌ه‌ند بوون ئه‌و کافرانه که ئه‌ولادی خۆیان کوشتووه وه یا ئه‌یکوژن به‌بی‌هۆشی به‌بن‌عیلم و زانست و ئه‌وانه‌یش که حه‌رامیان کردووه له‌سه‌ر خۆیان ئه‌وه‌ی که خودا کردوویه‌تی به‌رۆزی ئه‌وان به‌شیوه‌ی ئیفتیرا له‌سه‌ر خودا.

﴿قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾

به راستی نه‌مانه گومرا بوون و نه‌مانه شاره‌زا نه‌بوون و نابن بو ریگه‌ی راست.

﴿وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُمُ وَالزَّيْتُونَ وَالرَّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ﴾

خودا نه و خودایه که دروستی کردوه بو ئیوه باخ و داری بلند له سهر که‌پر و نزمی عهرزی بن‌که‌پر و دارخورما و کشتوکالنان که له نه‌نواعی خوارده‌مه‌نی لی پیدا نه‌بن و زه‌یتوون و هه‌ناری وا که بازیکیان له یه‌ک نه‌چن و بازیکیان له یه‌ک ناچن و جیاوازن.

﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾

وه خودا به زمانی غه‌یی بانگیان لی نه‌کا: بخون لهو به‌رانه کاتی که پینگه‌یشتن.

﴿وَأْتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾

وه حقی واجبی خودای لی بدن لهو روزه‌دا که دره و نه‌کرین و ده‌رامه‌یان وه‌رنه‌گیری.

﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾

به‌لام زیاده‌ره‌وی مه‌کن له سهرفا و هه‌میشه ئیعتیدال و میانه‌کاری رابگرن نه‌مه بو ژین و دین به‌سووده.

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾

به راستی خودای ته‌عالا زیاده‌ره‌وانی خوش ناوی؛ چونکی زیاده‌ره‌وی نه‌بن به هوی زبانی دین و دنیا.

بزانت! زانایانی ئاین له‌سه‌ر مه‌عنای: *واتوا حقّه یوم حصاده* چهن بیر و رایه‌کیان ده‌ربریوه:

[بیری یه‌که‌م]: ئە‌نه‌سی کورپی مالیک و ئینوعه‌باس و تاووس و حه‌سه‌نی به‌سری و ئینوزهد و ئینولحه‌نه‌فییه و زه‌حاک و سه‌عیدی کورپی موسه‌یب فه‌رموویانه: ئە‌م حه‌قه‌زه‌کاته و ده‌یه‌ک تا بیست یه‌که و له‌سه‌ر ئە‌م بیریه ئە‌سحابی ئیمامی شافعی رحمته‌الله. وه‌ وتراوه که ئە‌م ئایه‌ته له‌ مه‌دینه‌ی مونه‌وه‌رده‌ا نازل بووه؛ چونکی زه‌کات له‌وی فه‌رز کراوه.

[بیری] دووه‌م: بیری عه‌لی کورپی ئیمامی حه‌سین و عه‌تا و حه‌که‌م و حه‌ماد و سه‌عیدی کورپی جو به‌یر و مو جاهد، ئە‌مانه فه‌رموویانه: ئە‌م حه‌قه‌غیری زه‌کاته و خودا ئە‌م‌ری کردووه بدری، به‌لام به‌ شیوه‌ی سوننه‌ت نه‌ک فه‌رز، وه‌ ئە‌مه‌ ریوایه‌ت کراوه له‌ عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عومه‌ر و مو حه‌مه‌دی کورپی حه‌نه‌فییه‌وه، وه‌ ئە‌بو‌سه‌عیدی خدری ریوایه‌تی کردووه له‌ حه‌ززه‌توه رحمته‌الله.

بیری سینه‌م ئە‌مه‌یه: که ئە‌مه‌ حه‌قی بووه له‌ شاری مه‌که‌که‌دا به‌لام مه‌نسوخه‌ به‌ حه‌قی زه‌کات؛ چونکه ئە‌م ئایه‌ته مه‌کییه و زه‌کات له‌ مه‌دینه‌دا فه‌رز کراوه به‌ ئایاتی زه‌کات و به‌ ئایه‌تی: *خذ من أموالهم صدقة*^۱ و ئە‌مسالی ئە‌مانه.

ئە‌مجار بزانت بینا له‌سه‌ر ئە‌وه که ئە‌م ئایه‌ته بو‌زه‌کات بی، ئیمامی ئە‌بو‌وحه‌نیفه رحمته‌الله ئیستیدلالی کردووه به‌ عومومی ئایاتی زه‌کات و به‌ زاهیری حه‌دییسی: «فما سقت السماء العشر، و فما سقي بنضح أو دالية نصف العشر» که زه‌کات واجبه‌ له‌ هه‌ر شتی له‌وه‌دا که زه‌وی بیروینی خو‌ارده‌مه‌نی یا غه‌یری خو‌ارده‌مه‌نی، هه‌روا به‌و حه‌دیه‌ش که ریوایه‌ت کراوه له‌ حه‌ززه‌تی عایشه‌وه رحمته‌الله که حه‌ززه‌ت رحمته‌الله فه‌رموویه‌تی: «فما

أُنبتت الأرض من الخضر زكاة»، به‌لام موحه‌دیسه‌کان فه‌رموویانه: له باوه‌رپی‌کراوانی نه‌سحابی مه‌نسور - که له عایشه‌وه ریوایه‌تی کردووه - که‌سیان به‌م جوّره ریوایه‌تیان نه‌کردووه و ئەم له‌فزه قه‌وڵی ئیبراهیمه و به‌س.

وه کۆمه‌له‌ی زاناکان ته‌حقیقی عوموومی ئایه‌ت و حه‌دیسه‌که‌یان کردووه به‌ فه‌رمووده‌ی حه‌زرت ﷺ: «لیس فی ما دون خمسة أوسق من تمر أو حب صدقة» وه ئیمامی شافعی رحمته‌الله له‌سه‌ر ئەم بیره‌یه.

وه ئیرشادی ئینسان ئەکا بۆ حه‌قیقه‌تی حال که خودای ته‌عالا له پیش وه‌فاتی حه‌زرت تا دینی ئیسلامی به‌ته‌واوی دامه‌زراند و فه‌رموویه‌تی: «اليوم أكملت لكم دينكم و أتممت عليكم نعمتي»^۱ هه‌روا موحه‌ققه‌قه که حه‌زرت هه‌یج حوکمی له ئە‌حکامی دینی که‌تم نه‌کردووه به‌تایبه‌تی ئوسوۆلی ئە‌حکام، وه خودا فه‌رموویه‌تی: «یا أيها الرسول بلغ ما أنزل إليك من ربك و إن لم تفعل فما بلغت رسالته»^۲ وه خه‌لکی ئە‌ترافی مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره و مه‌ککه و نه‌فسی ئە‌و شویتانه ئە‌زانن که له «طائف» و بازی شویتنی ترا هه‌نار و قوڤ و پرته‌قال و کاله‌ک و شووتی و خه‌یار بووه و که‌س نه‌یستووه که حه‌زرت ﷺ باسی زه‌کاتیان بکا.

«بناء عليه» بیری جو‌مه‌وور دامه‌زراوه له‌سه‌ر ئە‌مه که ئە‌وه‌ی له‌عه‌رز ده‌رئه‌چئ ئە‌بئ له‌قووت بئ، واته‌ له‌وانه که ژبواریان پئ نه‌کرئ له‌ئیختیارا وه‌کوو گه‌نم و جو و برنج و زه‌رات و خورما و ترئ و میوژ. نه‌ک له‌باقی شته‌کانا که ژبواریان پئ ناکرئ. هه‌روا ئە‌بئ میقداره‌که‌یشیان بگات به‌پینج ویسق، وه‌کوو له‌شه‌رعا باس کراوه. وه «جوهری» ئە‌لئ: ویسق عبارة‌ته‌له: شه‌ست ساع، وه‌خه‌لیل ئە‌لئ: ویسق باری وشتره‌یانی پینج ویسق ئە‌کاته‌پینج بار.

۱. المائدة: ۳.

۲. المائدة: ۶۷.

وه ئیمه تاقیقمان کرد له پینج ویسقه که به ته‌نه‌که‌ی نه‌وت چل و پینج ته‌نه‌که‌ی دارماله، وه به کیلو چه‌وسه‌د و بیست کیلویه. جا باش له‌م باسه‌ ناگادار بن.

﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَشٌ﴾

وه خودا دروستی کردوه بو‌تان له «انعام» دا باره‌به‌ر وه‌کوو و شتر و گا، وه فه‌رش که له لای بازی مه‌عنای نه‌وه‌یه له خوری و مووه‌که‌یان فه‌رش دروست نه‌کری. وه بازی فه‌رموویانه: مانای فه‌رش نه‌وه‌یه بدری به زه‌ویدا و سه‌ری بېرن.

﴿كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ

عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾﴾

ده‌ی بخۆن له هه‌موو نه‌م شتانه که خودا کردوویه به رزقتان چ له‌وه‌ی له‌عه‌رز ده‌رچوووه چ له گوشتی گیانله‌به‌رانی چه‌لال وه مه‌که‌ونه شوین ره‌فتاری شه‌یتان و له خو‌تانه‌وه گوشتی بازه چه‌یوانی چه‌رام مه‌که‌ن؛ چونکی شه‌یتان دو‌ژمنتیکی دیارییه بو ئیوه.

﴿ثَمَنِيَّةَ أَرْوَجٍ﴾

نه‌م «چه‌مووله» و «فه‌رشه» که چه‌یوانی زه‌ره و ورده‌یه هه‌هه‌شت جینسن:

﴿مِنَ الضَّكَّانِ أَثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ أَثْنَيْنِ﴾

له نه‌وعی مه‌ردا دو‌ان: نیر و میه‌ک. مه‌ر و به‌رانی‌ک. وه له بزنیشا دو‌ان: بزنی‌ک و سابری‌تی.

﴿قُلْ أَلَّذَكَرْتَنِي حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيْنِ أَمْ مَا اسْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ

الْأُنثَيْنِ﴾

تو ئه ی پیغه مبهری خو شه ویست بلی به و کافرانه: ئایا خودا ئه و دوو نیره ی حه رام کرد؟ یا ئه و دوو میه، یا ئه و به چکه که ئه رحام و مندالدانی میچکه کان داگیری کردبوو؟

﴿نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^{۱۴۳}

خه بهرم بده نی به خه بهری که له عیلم و زانستی راسته وه په یدا بیی ئه گهر ئیوه راست ئه که ن.

﴿وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ﴾^{۱۴۴}

وه له نهوعی وشتر دوان، نیر و میهک. وه له نهوعی ره شه و لاخ دوان، گایهک و مانگایهک.

﴿قُلْ أَلَّذَكَرَتِينَ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثِيَّيْنَ أَمْ مَا أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَّيْنَ﴾^{۱۴۵}

تو بلی به و کافرانه: ئایا خودا ئه و دوو نیره ی له و دوو نهوعه راکیشاوه و حه رامی کردوون له سه رتان گوشتیان بخون؟ یا ئه و دوو میچکه یه وه یا خود ئه و دوو به چکه یه که مندالدانی ئه و میچکانه داگیری کردووه؟

﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا﴾^{۱۴۶}

یا خه یر ئه م حوکمانه به هوی مواجه هه و رووبه رووه وه وه رتان گرتووه و خو تان له و کاته دا حازر بوون که خودا ناموزگاری کردوون پیی؟

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾^{۱۴۷}

ده ی کئی زالمتره له و که سه که درۆ هه لئه به سستی له سه ر خودا بو ئه وه که خه لکی وه ها گو مری بکا به بی عیلم و زانستی؟

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

به راستی خودای تەعالا رینوماپی زالمان و زۆرداران ناکا و یارمه‌تیان نادا.

﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

جا تو - ئەه ی پێغه‌مبەر - بۆ دەفەعی شوبه‌هی خه‌لك ئیعلان بکه و بلی: من له‌و که‌لامی خودادا که به وه‌حی ئە‌گات به من نابینم حه‌رام له‌سه‌ر ته‌عام خۆری مه‌گه‌ر ئە‌و مرده‌ره‌وه‌بووه‌ بی یاخود خۆینیکی رزاو بی یا گوشتی به‌راز؛ چونکی به راستی ئە‌وه پیسه؛ یا حه‌یوانیکی سه‌ربرای خاریج له یاسای ئیسلام بی به‌م ره‌نگه له کاتی سه‌ربرینیا ناوی غه‌یری خودای له‌سه‌ر برایی، جا هه‌رکه‌س ناچار بی بۆ خواردنی ئە‌م جۆره شتانه ئە‌گه‌ر ته‌جاوزه‌ که‌ به‌سه‌ر به‌شی که‌سا - وه‌کوو دوو ناچار به‌کینکیان به‌شی خۆی و په‌فیه‌که‌ی بخوات - و لا نه‌دا له ئە‌ندازه‌ی خۆیشی به زۆر خواردن، ئە‌وه بزانی خودای تە‌علا به‌رابه‌ر به‌و که‌سه تاوان‌پۆش و میه‌ره‌بانه. ئە‌م یاسا که باس‌مان کرد بۆ ئومه‌ته‌ی ئیسلامه.

﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ﴾

وه له وه‌ختی خۆیا له‌سه‌ر ئە‌و که‌سانه که دینی یه‌هوودیان بوو حه‌رام‌مان کرد له‌سه‌ریان خواردنی گوشتی هه‌ر گیانه‌به‌ری که په‌نجه‌ی پیتی لکایی به یه‌که‌وه جا له گیانه‌به‌ری زبه‌دا وه‌کوو و شتر و وشتر مرغ که پارچه‌ی پێیان یه‌ک جیلمه‌یه و پارچه پارچه نییه، وه له ورده‌دا وه‌کوو سۆنه و قاز.

﴿وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمَنا عَلَيْهِمُ شُحُوْمَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ﴾

وه له گا و مانگا له ههر سنفی بین و له مهر حرمانمان کرد له سهر جووله که پیوه که یان جگه له وهی په یوهندی هه بی به پشتیانوه یا نه وهی که ناوسکی حه یوانه کان په یوهندی هه بی پیوه وه یا نه وهی که تیکه لی ئیسقان بی.

﴿ذَٰلِكَ جَزَآئُهُم بِغَیْبِهِمْ﴾

بهم جوړه حرمانکردنی گوشته جهزای نه و جووله کانهم دایه وه له بهر ناباری و لادانیان له یاسای نه حکامی من.

﴿وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ ۱۴۶

وه به راستی نیمه راستین له نه خبار و گیرانه وهی نه حکامدا.

جاییر ریوایه تی کردووه له پیغه مبهروه ﷺ فهرموویه تی: خودا جووله که بکوژی و غهزه بیان لی بگری کاتی خودا پیوی مهر و گا و مانگای له سهر حرمانکردن ههستان پیوه که یان توانه وه و فروشتیان و پاره که یان خوارد.

﴿فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ﴾

جا نه گهر نه و جووله کان ه باوه ریان پی نه کردیت له گیرانه وهی نه حکامانه دا تو بیان بلنی: خودای ئیوه خاوهن میهره بانیه کی گوشاده. له وانه یه مؤله تتان بدا و توله تان دوا بخات.

﴿وَلَا يَرُدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ ۱۴۷

بهلام مانای وانیه که توله که ی دوا خست ئیر وازیان لی بینن، توله ی خودا له تاوانباران ناگه ریته وه.

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا
 مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بِأَسْنَانِهِمْ﴾

به راستی ئەو موشریکانه قسه‌یه‌کی پووچ و ده‌لیلێکی بێ‌بناغه دینه‌وه و ئەلێن:
 ئیمه که موشریکین نابین به جیگه‌ی تۆله؛ چونکی له‌سه‌ر خواستی خودا بووه ئەو
 ئیشراکی ئیمه و شتی که له‌سه‌ر خواستی ئەو بێ‌چاوپۆشی لێ کراوه! له واقیعدا
 ئە‌گەر خودا مه‌یلی له‌سه‌ر ئەوه بوایه که ئیمه شه‌ریکی بۆ قه‌رار نه‌ده‌ین نه‌ ئیمه و
 نه باوک و باپیرانمان شتی وامان نه‌ده‌کرد و هیچ گوشتیکیشمان حه‌رام نه‌ده‌کرد! جا
 خودا به‌ درۆیان ئە‌خاته‌وه نه‌ک له‌به‌ر ئەوه که قسه‌که‌یان درۆیه، به‌لکوو له‌به‌ر ئەوه
 ئەو قسه له‌گه‌ڵ ئەوه‌دا که راسته‌ ده‌رمانی ده‌ردی ئەوان ناکا له‌به‌ر ئەوه له‌ کاتی
 ئەوه‌دا که ئیمه کرده‌وه‌یێ ئە‌که‌ین ناگامان له‌وه نییه که خودا ئەو شته‌ی ئیراده کردوه
 هه‌تا ئەیکه‌ین وه له‌و کاته‌دا ده‌ست ئە‌که‌ن به‌ کاره‌که له‌سه‌ر خیلانی ئەمری خودا
 و پینغه‌مبه‌ره و ئەوان به‌ ئاره‌زوو و به‌ ئینکاری ئەیکه‌ن و له‌ یاسای ئەمری خودا و
 پینغه‌مبه‌ری خودا ده‌رئه‌چن.

وه له‌ لایه‌کی‌تره‌وه موافقه‌ له‌گه‌ڵ خواستی خودادا نابێ به‌ هۆی ئەوه که ئەو
 شته په‌سه‌ند بێ له‌ لای خودا؛ چونکی خودا ئیراده‌ی غه‌یری مه‌حه‌به‌ته و هه‌رچی
 روو بدا له‌ دنیا‌دا له‌ کرده‌وه‌ی نابار وه‌کوو کوشتنی بێ‌تاوان و ده‌ست بردن بۆ مال
 و نامووسی خه‌لک، هه‌مووی له‌سه‌ر ئیراده‌یه هه‌موویشی تاوانباریه.

به‌ کورتی ئەوان له‌ پینشا که ده‌ست ئە‌که‌ن به‌ ئیشراکه‌که‌یان نازانن که موافیقی
 ئیراده‌یانه هه‌تا رابوردوه، وه له‌سه‌ر فه‌رزی زانستیشیان به‌و ئیراده موافقه‌ی ئیراده
 وه‌ختی ئە‌بێ به‌ عوزر که له‌گه‌ڵ موافقه‌ی ئەمردا بێ وه‌ مادام خودا به‌ شه‌ریک
 قه‌رار‌دان رازی نییه و ئەمریشی بێ نه‌کردوه ئە‌بێ به‌ تاوانی نابار له‌ سه‌ریان، هه‌روا

حرامکردنی به حیره و سائبه و باقی نهو شتانه که به خیلافی نه مری خودا کردوویانه. وه خودا نه فهرمویت کافره پیشووه کانیش ههر نه م دهلیله نه خوْشه یان نه هینایه وه بو کوفر و لادانیا.

﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا﴾

تو نهی پیغه مبهری خوْشه ویست پینان بلئی: ئایا له لاتان ههیه عیلم به دهلیلیکی وایشی بو دهلیل له سهر نه م ئیشراکه تان هه تا دهری بیرن بوْمان، وه یا به لگه یه کتان له لایه له خوسووسی عیلمتان به ئیرادهی خودا له پیش موباشه ره که تانا هه تا دهری بخهن بوْمان؟ حاشا عیلمیان نییه و به لگه ی عیلمیان نییه. نه م کافرانه له م شهریک قه راردان و حه لال به حهرام زانینه دا ههر له سهر گو مان نه روْن وه کوو خودا نه فهرمویت:

﴿إِن تَسْتَعْتُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾

واته ئیوه له م داوادا که نه یکن و له پاش نه وه که لاتان دا له ریگه، ئیستیدلال نه کهن به ئیراده و له پیش رووداوه که دا ناماده یی خوْتان روو نه که نه تاوانباری و ههر شوینی گو مان و بیر و باوه ری ناتاواو نه که ون و دروْ هه لئه به ستن به ده می خوداوه له مه دا که نه لئین خودا نه م وه زعی ئیمه یه پی خوْشه.

﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدْنَاكُمْ لَهْدًا مَّرْغُوبًا﴾

یانی: نهی خوْشه ویست بلئی به و کافره موشریکانه: مادام ئیوه له سهر نه و نه ساسه نه لئین: «لو شاء الله ما أشركنا...» نه گهر خودا خواستی و ابوایه به زور ئیوه موسوْلمان بکا ئیوه موسوْلمان نه بوون نه م جاره بزانتن که حوججه ت و ده لیلی به هیز ههر بو خودایه؛ چونکی راسته نه گهر خودا خواستی و ابوایه به زور ئیوه موسوْلمان بکا نه یتوانی هه مووتان موسوْلمان بکا، وه ئیمه ئینکاری نه وه ناکه ین، به لام خودا نایه وی

به زور کهس موسولمان بکا و ئیهوی ئیوه و غهیری ئیوهیش به ئارهزووی خوٲان و خواستی خوٲان ریگهی تهوئید و ئیسلامییهت بگرن بو ئهوه ههرکهسی ئیتاعهی نه کرد جهزای بداتهوه به دۆزهخ و باس لهسهر رهغهته نهك زورکاری.

﴿قُلْ هَلَمْ شُهِدْكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾

ئهی پیغهمبهری رههبر بلن بهوانه که ئهلین ئهم تهحریم و تهحلیله که ئیمه نهیکهین ههمووی له لایهنی خوداوهیه و خودا پینان رازییه، حازر بکهن ئهوشاهیدانه که شایهتیتان بو ئهدهن بهوهی که ئهوهی ئیوه حهرامی نهکهن خودا حهرامی کردوه و ئیوه لهسهر رهزای خودا ئهم تهشریعهانه نهکهن؛ چونکی ئینسان ههر داوایی بکا یا ئهبنی داواکهی ئاشکرا بی وه یا ئهبنی به بهلگهیی ئیسباتی بکا.

﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ﴾

جا نهگر چهن کهسینکیان هینا که شایهتی بدهن لهسهر ئهوشاوی ئهوانه ئهوه تو شایهتییان لهگهلهدا مهده.

﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايِنِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾

وه مهکهوه شوین ئارهزووی ئهوه کهسانه که ئایاتی ئیمه به درؤ ئهخه نهوه و ئهوه کهسانه که ئیمان نایهنن به روژی قیامهت.

﴿وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾

وه ئهوانه هاووینه بو خودای خوٲان بریار نهدهن.

﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ﴾

تو نهی پیغمبهری ره‌بهر بلئی به ناده‌میزادی روژی خوت: ورن بو لام هه‌تا بخوینمه‌وه به سهرتانا نه‌وی که خودای گه‌وره به روونی و گرنگی له‌بابه‌تی بیر و باوه‌په‌وه حه‌رامی کردووه له‌سهرتان.

﴿أَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾

نه‌مه‌یه به هیچ جوړی شهریک و هاوړی بو خودای خوتان بریار نه‌دهن و که‌س غه‌یری نه‌و به «واجب الوجود» و په‌روه‌ردگار نه‌زانن و که‌س به شیاوی نه‌وه نه‌زانن که عیاده‌تی بو بکری غه‌یری نه‌و.

وه له‌بابه‌تی شهرم و حه‌یا و خزمه‌تی باوک و دایکتانا به هیچ جوړی نازاری دل ره‌وا مه‌بینن بو دایک و باوکتان.

﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾

وه چاکه بکه‌ن له‌گه‌ل باوک و دایکتانا له‌مه‌سره‌ف کیشانیاندا و له‌مل که‌چ کردندا بو‌یان و به وه‌رگرتنی فه‌رمانیان و به گوی راگرتن بو ناموژگاریان.

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَئْتُمْ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾

وه نه‌ولادی خوتان مه‌کوژن له‌هوی نه‌بوونی دارایی و ماله‌وه ئیمه رزقی ئیوه و نه‌وانیش نه‌ده‌ین.

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾

وه نزیکگی گونا‌هی گه‌وره مه‌که‌ون نه‌وی که‌وا به‌ده‌ره‌وه و خه‌لک پیی نه‌زانن وه‌کوو مال تالان کردن و سووک‌کردنی موسولمانان و شه‌راب‌خواردن، وه نه‌وی خه‌لک پیی نازانن وه‌کوو ده‌ست بردن بو نامووسی خه‌لک و بو مالیان به‌دزیبه‌وه.

﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾

وه نهو نهفسانه كه خودا حهرامی كردوون لهسهرتان مهیانكوژن به هوی نهمری خوداوه نهبن وهكوو قیساس له پیاو كوژ، وه یا سهنگهسار كردنی نههلی زینا وه یا به هوی وهرگه رانیه وه له دینی نیسلام.

﴿ذٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۱۵۱﴾﴾

ئه مانه خودای تهعالا ناموژگاریتانی بن کردووه و نهیکا و نهام ناموژگاریهیشی بویه نهکا بهلکوو ئیوه عهقل بخه نه کار بو کهسبی بهختیاری و پیروزی دنیا و قیامت بو خو تان.

﴿وَلَا تُقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ ﴿۱۵۲﴾﴾

وه قهت نزیککی مالی ههتیو مه کهون مه گهر به شیوه یی که جوانترین شیوهی عاده تی بن وه کوو خزمه تکردنی و پاراستنی و زیادکردنی به شیوهی رهوای نایینی.

﴿حَتّٰی یَبْلُغَ اَشَدَّهٖ ط﴾

ههتا نه گاته حالی هیز و تهوانایی لهش و هوشیاری نهو که کاتی بلووغه.

﴿وَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ ﴿۱۵۳﴾﴾

وه پیوانه و کیشانه تان له مامه لهدا تهواو بکهن بو مال سین به شیوهی رسالی شهرعی.

﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا ﴿۱۵۴﴾﴾

وه ئیمه لهم داواکردنی رسالی تانه له مامه لهدا ههچ کهسن ته کلیف ناکه بن له وه زیاتر که له هیز و تهوانایا ههیه نه گهر غهرامی یا چه ن غهرامی کهم و زیاد هه لکهوت نه وه چاوپوشی لی نه کری.

﴿وَ اِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا ﴿۱۵۵﴾﴾

وه ههر کاتی قسه‌یه کتان وت له شایه تیدا یا له ریوایه تا وه یا له حوکم و فه‌سلی
خوسوومه تا وه یا له گترانه‌وهی وتارا له عاده تا راست برؤن له و وتاره‌دا.

﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ﴾

هه‌رچه‌ن نه‌و که‌سه‌یش که‌ده‌رباره‌ی نه‌و قسه‌که‌نه‌که‌ن خزم‌تان بی‌ن.

﴿وَيَهْدِي اللَّهُ أَوْفُوا﴾

وه وه‌فا بکه‌ن به‌ههر عه‌هدی که‌له‌گه‌ل خودادا کرد‌تان؛ به‌م جو‌ره نه‌زریک‌تان
کرد‌بن له‌سه‌ر خو‌تان یا به‌شایه‌تی خودا ته‌وبه‌تان کرد‌بی له‌تاوانی وه یا ههر شتی
که‌خودا برپاری داوه له‌سه‌رتان به‌وینه‌ی عه‌هدی که‌له‌به‌ینی دوو که‌سا رابورد‌بی
وه‌کوو عه‌هدی نویژ و روژوو و زه‌کات و حه‌ج و جیهاد و نه‌مر به‌چاکه‌ و نه‌هی
له‌خرابه‌به‌راستی و ته‌واوی به‌جیی بینن. وه یاخود به‌ههر عه‌دیکی شه‌رعی
که‌له‌گه‌ل موسولمانیک‌دا کرد‌بیتان وه‌کوو عه‌هدی موساله‌حه‌ و په‌یمانی دوستی له
نیوان دوو تایفه‌دا نه‌کری وه‌خودای تیدا نه‌کری به‌شایه‌ت وه‌فا بکه‌ن و مه‌یشکینن.
یاخود ههر وه‌عه‌ده‌یه‌کتان دا به‌یه‌کئی له‌کاریکی هه‌لا‌لدا رایبوژین و به‌جیی بینن و
خیلافی وه‌عه‌ده‌مه‌که‌ن.

﴿ذٰلِكُمْ وَصْنِكُمْ بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾

نه‌مانه‌که‌بو‌تان خوینزایه‌وه‌شتیکن خودای ته‌عالا وه‌سیه‌تی بو کرد‌وون جا رجا
وایه‌ئیوه‌باسی نه‌وه‌بکه‌ن که‌عه‌هدی خودای ته‌عالا واجبه‌چاودیری بکری.

﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ﴾

وه نه‌مانه‌ی که‌له‌م سووره‌ته‌دا نازل‌مان کرد‌وون نه‌مانه‌ریگه‌ی ئایینی منن و
حالیان وایه‌که‌راستن و پیویسته‌ئیوه‌په‌پره‌وییان بکه‌ن.

﴿وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾

وه مه‌که‌ونه شوینی هه‌واو ئه‌دیانی جیا جیا و مه‌که‌ونه دوا‌ی بیر و رای عالمانی
بئ‌عینایه‌ت و ریعایه‌ت وه مه‌که‌ونه دووی بیرو باوه‌ری کۆمه‌له‌ کۆمه‌له‌ کانی ئاده‌میزاد
له‌و به‌ندانه‌ی که به هه‌وا‌ی خۆیان دروستی ئه‌که‌ن هه‌تا ئه‌و حاله‌ ئیوه بلاوه پئ
بکا و دوورتان بخاته‌وه له ریگه‌ی راستی خودای ته‌علا.

﴿ذَالِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۵۳)

ئه‌م نامۆزگارییه جوانانه خودای ته‌علا وه‌سیه‌ت و نامۆزگاری ئیوه‌ی پئ کردووه
به‌لکوو خۆتان بپاریزن له سزای خودا و له دنیا‌دا له مه‌ینه‌ت و له دوا‌رپۆژدا له تو‌له
رزگار ببین.

ریویه‌ت کراوه له عه‌بدو‌ل‌لاوه فه‌رموویه‌تی: که‌سێ چه‌ز ئه‌کا ته‌ماشای نامه‌پئ
بکا که مۆری موحه‌مه‌دی پئوه‌یه با ئه‌م سئ ئایه‌ته بخوینتته‌وه؛ له «قل تعالوا...»
هه‌تا «تتقون». واته ئه‌م ئایه‌تانه له‌به‌ر ئه‌وه له موحه‌که‌مانن و بیرو باوه‌ری به‌رز و
ئه‌حکامی خوو و ره‌وشتی بئندی ئیسلامیان تئدایه و هه‌رچیان تئدایه له دینا به
حورمه‌تن هه‌موو نووسرا‌بوونه‌وه له نامه‌یه‌کدا و به مۆری چه‌زرت ﷺ مۆر کرا‌بوون.
وه له واقیعه‌دا سه‌ری هه‌موو باوه‌رپئ، باوه‌ره به خودای ته‌نیا و سه‌ری هه‌موو
چه‌یا و شه‌رمی، چه‌یا‌یه له باوک و دایک و بناغه‌ی نووری دئ، خۆپاراسته‌ له
گوناه‌ی گه‌وره و هۆی سه‌ربه‌رزی، زیان نه‌گه‌یاننده به نه‌فس و نامووس و ما‌ل و
حالی خه‌لک به تاییه‌تی ئه‌وانه‌ی که زه‌عیف و داماون وه‌کوو هه‌تیو. وه پاکی ئینسان
له‌سه‌ر ده‌ست‌پاکیه‌تی له موعه‌مه‌له‌دا و هۆی باوه‌ر به ئینسان راست‌وتارییه. وه
مایه‌ی به‌رزی ئوممه‌ت ئه‌مه‌یه ریگه‌یان یه‌ک ری بی و راست و به‌جئ بی. وه هه‌موو
ئه‌مانه له‌م چه‌ند ئایه‌ته‌دا هه‌ن.

﴿ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ﴾

پاش ئەوه که ئەم باسانەم بۆ کردن بزانی تهوراتمان دا به موسا بۆ ته‌واو کردنی نیعمه‌ته‌کانم له‌سه‌ر ئەو و له‌سه‌ر به‌نی ئیسرائیل ئەوانه‌یان کرده‌وه‌یان باش بوو وه عیباده‌تیان به‌باشی ئەکرد.

﴿وَتَفْصِيلاً لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾

وه بۆ رووناك کردنه‌وه‌ی هه‌موو ناداب و نه‌حکامی دین له هه‌موو باب‌ه‌تیکه‌وه و بۆ شاره‌زا کردنی به‌نی ئیسرائیل بۆ رینگه‌ی خودا په‌رستی و بۆ ده‌ربرینی میهره‌بانی خۆم له‌سه‌ریان.

﴿لَعَلَّهُمْ يَلْقَاءَ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ﴾ ۱۵۴

وه له‌م هه‌موو میهره‌بانیه‌دا مه‌به‌ست ئەوه بوو به‌لکوو ئەو به‌نی ئیسرائیلیانه ئیمان بینن به‌روژی قیامت و به‌لیقای خودای خۆیان.

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ ۱۵۵

وه ئەم قورئانه‌یش که ناردوو مه بۆ سه‌ر چه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ کتیبکی پیروژه؛ ده‌ی بکه‌ونه شوینی و له‌خودا بترسن له‌چاودیری عیبارت و ئیشارت و ده‌لاله‌ت و نه‌نوار و نه‌سراری ئەم کتیبه‌ به‌هیوای ئەوه که له‌لایه‌نی خوداوه میهره‌بانیتان له‌گه‌لا بکری.

﴿أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابُ عَلَيَّ طَائِفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ

دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ﴾ ۱۵۶

مه‌بادا بلین: کتیبی نه‌هاتوو ته‌خواره‌وه ئیلا بۆ سه‌ر دوو تایفه له‌پیش زه‌مانی ئیمه‌دا که بریتین له‌جووله‌که و گا‌ور و به‌راستی ئیمه‌یش له‌خویندن و خوینده‌واری وینه‌ی ئەوان بێ‌ئاگا بووین و مادام کتیب بۆ ئیمه‌ نه‌هاتوو ئیمه‌عه‌لاقه‌مان نییه‌ به‌شه‌ریعه‌تی ئەوانه‌وه و له‌لایه‌نی خوداوه موکه‌لله‌ف نین.

﴿ أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ ﴾

یاخود بلین: ئە‌ی قه‌ومی حیجاز ئە‌گەر کتیبی نازل ببوایه بۆ سه‌ر ئیمه‌ ئە‌وه ئیمه‌ شماره‌زاتر ئە‌بووین له‌ به‌نی ئیسرائیلیه‌کان به‌ ئە‌حکامی دین و چالا‌کتریش ئە‌بووین له‌ ره‌فتاردا.

﴿ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ وَهْدًى وَرَحْمَةً ﴾

ئە‌وه به‌ راستی هات بۆ‌تان ده‌لیل و بوره‌انیکی قه‌تعی له‌ لایه‌نی خودای خۆ‌تانه‌وه و هات بۆ‌تان کتیبی که‌ هۆی شماره‌زا بوونتانه‌ بۆ‌ ریگه‌ی دین و ئە‌وه کتیبه‌ میهره‌بانی و نیعمه‌تی خودایه‌ بۆ‌ ئێ‌وه.

﴿ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا ﴾

جا ئە‌وه کتیبه‌ زالمتر بێ‌ له‌ وه‌ که‌سه‌ که‌ ئایاتی خودا به‌ درۆ بخاته‌وه و پشتی لێ‌ هه‌لبکا؟

﴿ سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴾

له‌مه‌ولا سزای ئە‌وه که‌سه‌نه‌ ئه‌ده‌ین که‌ لا ئە‌ده‌ن له‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ به‌ سزادانیکی سه‌خت و ناهه‌موار به‌ هۆی ئە‌وه‌وه که‌ له‌ ئایاتی ئیمه‌ لایان ئە‌دا.

﴿ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ

آيَاتِ رَبِّكَ ﴾

ئە‌م کافرانی مه‌که‌که‌ ئە‌وه‌نده‌ سه‌ر سه‌خت و به‌ده‌ختن چاوه‌روانی ناکه‌ن بۆ‌ فریشه‌ی گیانکیشان نه‌بێ‌ بۆ‌ سه‌ریان یا بۆ‌ هاتنی ئە‌مری خودا به‌ فه‌وتانی گشتی یا بۆ‌ هاتنی بازی له‌ ئایاتی هاتنی رۆژی قیامه‌ت وه‌کووه‌ ده‌رچوونی رۆژ له‌ خۆ‌رنشینه‌وه.

﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَوَ تَكُنَّ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ
أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا﴾

وه لهو روژەدا که ئەو بازه ئایەتی نیشانهی هەڵسانی قیامەتە بیت سوود نادا
ئیمان‌هێنان و موسولمان بوونی هیچ کەسێ کە لە پێش ئەو روژەدا ئیمانی نەهێنابن
وه یا ئیمان و کردەوهی چاکەیی نەبووبێ. واتە سوودوهرگر له ئیمان که سیکیه یا ههر
ته‌نیا ئیمان‌ه‌که‌ی بووبێ له پێشا یاخود ئیمان و کردەوهی باشیشی بووبێ ئە‌گەرنا
یه‌کێ له پاش ئەو ئایەتە ئیمان بێنی ئەوه ئیمان‌ه‌که‌ی بێ سووده و تۆبه کردنیشی
نابوود و نامەقبوول و نارە‌وايه.

﴿قُلْ أَنْظِرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ﴾

ئە‌ی پێغه‌مبەری ره‌ه‌بەر بلی به‌و کافرانە: مادام ئیوه‌ حالتان وه‌هايه چاوهرێ بن
بۆ یه‌کێ له‌وانه وه‌ ئیمه‌یش چاوهرێ ئە‌بین.

بزانی! ئەم ئایەتە هاتوو له‌ مه‌قامی ناو‌می‌دی ده‌برین له‌ ئیمانی ئەو کافره‌ مل‌هورانه
و له‌ عینی کاتا هه‌ره‌شه‌یشه له‌وانه که تووشی یه‌کێ له‌م مسیبه‌تانه ئە‌بن یا یه‌که
یه‌که به‌ کافری ئە‌مرن، وه‌ یا سزای گشتیان له‌ لایه‌نی خوداوه‌ بۆ دیت، وه‌ یا خود
هه‌روا ده‌وام ئە‌که‌ن هه‌تا ده‌رگای تۆبه‌یان لێ دانه‌خری، ئە‌گەرنا له‌ واقیعدا ئە‌وانه
چاوهرێی ئە‌م شتانه‌یان نه‌کردوه هه‌ر ئە‌وه‌نده بووه‌ باوه‌ریان به‌ دین و ره‌ه‌بەری
پێغه‌مبەر نه‌بووه و به‌ مه‌غروری ژیاون هه‌تا له‌ جیهانا ماون.

ئە‌بووه‌هوره‌یره‌ ریوايه‌تی کردوه له‌ پێغه‌مبەر‌وه ئە‌فه‌رمویت: روژی قیامەت نایەت
هه‌تا روژ نه‌گه‌رێته‌وه، کاتی که روژ گه‌رایه‌وه خه‌لك هه‌موو ئیمان دینن، به‌لام ئە‌و
ئیمان‌ه‌یان کاتیکه هیچ سوودی نابه‌خشی.

هەروا ئەبووهورەیرە رێوایەتی کردوووە لە پیڤه مەبرەووە که فەرموویەتی: سێ شت دەرتەکهون که ئەوانە دەرکهوتن ئیتر ئیمان هێنان سوودی نییه: دەجال هەلسان، پەیدابوونی «دابة الأرض»، گەپانەوێی رۆژ لە خۆرئاواوە بۆ خۆرهلالات.

جا لەبەر ئەووە که موشریکەکانی حیجاز لایان دا بوو لە ئایینی ئیبراهیمی خەلیل و بپەرستیان وەرگرتبوو و هەر کۆمەڵی لەسەر بیتی و لەسەر ئەخلاقێ بوون هەروا گاوری و جوولەکەیش هەموو جیا جیا و بەش بەش بوو بوون لە ئادا با و ئەم بلأووە بوونی ئادەمیزادە لە بیر و باوەردا لەگەڵ یاسای دینا رێ ناکەوێ خودای تەعالا حەزرتی موحەممەدی ﷺ ئاگادار کردووە لە راستی که یەکیەتی دڵ و مەبدە و نامانجە و فەرمووی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ﴾

بە راستی ئەو که سانه که دینی خۆیان بلأو کردوووە تەو بە چەن بەش و هەر کۆمەڵی بەشی لەو هەیان وەرگرتوووە و بوون بە چەن تیرە و تایفە ئەو بزانە تۆ لەوانە نیت، وە یا تۆ حەقت نییه بە سەر بلأوی و جیاوازی ئەوانەووە.

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾

کاری ئەوانە و پاداشی بیر و باوەر و کردووەیان حەوالەتی خودایە، جا لە رۆژی خۆیا خودا ئاگاداریان ئەکا بە جەزای ئەوێ که ئەوان لە مەو پێش کردوویانە.

لیرەدا چەن باسی هەیه:

یەکم: هیچ ئوممەتی لە جیهانا ژێواری بەختیاری و کامەرانی نەبوووە و نابێ بێ یاسا و مەبدە، وە کۆمەڵی بێ مەبدە ئەبێ بە شوێرش و ئازاوە بژی و ئازاوەیش جگە لە بەدبەختی ئەنجامی نابێ.

دووم: مەبدە ھىزىكى ئەوئ بۇ ئەوئ پىي تەتبيق بىكى ئەگەرنا ياساين ھەر نووسراو بىن و كەس نەيىبا بە رىوہ ئەنجامى ھەر بى ئەنجامىيە، وە ئەم ھىزەش برىتبيە لە فەرماندارئ كە ھەلبىزىرئ بۇ ئىدارەى ئەو ئوممەتە و بۇ تەتبيقى ئەو مەبدە و ياسايە. وە ئەم ھەلبىزاردنەش پىويستە لە ھۆشيارانى ئەو ئوممەتەوہ بى و بە ئازادى بە بى زۆر و روو ئەو فەرماندارە ھەلبىزىرن و ئەوئش بەجئ ھىنانى مەبدەئە كە بگرىتە ئەستوى خوى.

سېھم: ھىچ ئوممەتئ نەبووہ و نابئ لە كاتى دەربرىنى عەقىدە و بىرو باوہرا ئىختىلافيان نەبئ چونكە ئەفكار جىاجيان، كەوابئ چارى دەفعى ئەم ئىختىلافە ئەمەيە كە دەقەكانى ئەو دەستور و مەبدەئە كە ھەيانە بىكى بە حاكم لەسەر ھەموو خاوەن بىرەكان و تا ئەتوانن لەو دەقانە دەرئەچن.

كە ئەم قسانە دامەزران بزائن پىويستە ئەو ئوممەتە ھەمىشە لە كاتى جىاوازىدا لاي زۆر بە بگرن و ھەر بىرئ پالپشتى زۆر بوو لە ھۆشيارانى ئەھلى نىزام ئەو بىرە بىكى بە ياساي رەفتارى رۆژ.

جا كاتى ئىمە تەماشاي ئەم قسانەمان كەرد ئەزانىن لە عالەمى دىنى ئىسلاما كە مەبدەئەكەى قورئانى پىرۆزە قەت ئوممەتئ نەبووہ بە قەدەرى ئوممەتئ ئىسلام دەقى مەبدە رابگرئ، وە ئەو جىاوازىيانە كە لە بەينى زانايانى دىندا بووہ و ھەيە لە ئەسلى دىندا نىيە بەلكوو لە بازئ مادەدا ھەيە كە لە فورووع و لە ئەحكامى عەمەلىيەن و دووركەوتنەوہى ئوممەت بە تەواوى لە جىاوازى لە فورووعدا وەكوو مەحال وايە و ئەم جۆرە جىاوازىيە زىان لە كيانى دىن نادا.

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى

إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦﴾

هه رکه سنی کرده وه یه کی باش و موافیقی حه ق بکا، نه وه ده قاتی کرده وه که ی پاداشی باشی هه یه، وه هه رکه سنی کرده وه یه کی خراب بکا هه ر به قه ی نه وه تو له ی هه یه و زیاده ی نییه؛ چونکی سته م ره وا نادرئ بو که س به تایبه تی بو نه وانه که وان له مهیدانی فرمانی خودادا.

نه بو وه وره یره ریوایه تی کردو وه له پیغه مبه ره وه که خودا فرموویه تی: هه ر کاتی به نده ی من ویستی چاکه یه ک بکا و نه یکرد پاداشی یه ک چاکه ی بو بنووسن وه نه گه ر کردی پاداشی ده چاکه ی بو بنووسن. وه نه گه ر ویستی خرابه یه ک بکا و نه یکرد هیچی له سه ر مه نووسن، وه نه گه ر کردی تو له ی یه ک خرابه که ی له سه ر بنووسن و دوایی نه م نایه ته ی خوینده وه:

﴿من جاء بالحسنة فله عشر أمثالها و من جاء بالسيئة فلا يجزي إلا مثلها وهم لا يظلمون﴾.

﴿قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيمًا مَلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

تو نه ی ره هبه ری خو شه ویست له مه قامی باسی نازو نیعمه تی خودا بلئی: به راستی خودا منی شاره زا کردو وه بو ریگه ی راست که بریتیه له دین و ناییتیکی راهه ستاوی دامه زراو که بریتیه له دینی ته وحید که دینی ئیبراهیمی خه لیله و ئیبراهیم حالی وابوو لای دابوو له هه موو شیوه یه کی نابار و له هه موو ناییتیکی ناهه موار بو لای دینی پاکی ئیسلام و له موشریکه کان نه بوو.

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

تو بلئی: به راستی نو ئیزی من و ئادابی حه جکردنم و ژیان و مردنم هه ر بو خودایه و به دهستی نه وه و پاداشم لای نه وه، نه و خودایه که پهروه ردگاری هه موو عالمه.

﴿لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (۱۶۳)

هیچ شریک له و هاوری نییه بو نهو خودایه و من نه مرم به مه پین کراوه وا بلیم و من له نهو وهل موسولمانه کانم به نیسه تى نه م نوممه ته وه که من ره هبهرى نه وانم.

﴿قُلْ أَغْنَى اللَّهُ أَبِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾

تو بلی: چون نه پین من بیجگه له خودای عالم بو خودایه کی تر بگه پریم و داخوازی بهنده پى نهو بکه م که چی خودای من خودای هه موو شتی که!؟

﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا نُزِرُ وَأَنْزِرُ وَزَرَّ وَزَرَّ آخِرَى﴾

وه بریاری نه وهی داوه که هه ر نه فسئ کاسبی ناکا له سه ر خوئى نه پین، وه هیچ که سیکى تاوانبار باری که س هه لناگری و تاوانی که سیکى تر ناخریته سه رشانى.

﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ﴾ (۱۶۴)

جا پاش نه م ژیا نه و له دواى چه رخی نه م جیهانه گه رانه وه تان بو لای خودای خوئانه جا خودا خه به رتان پین نه دا به حه ق له و شتانه دا که جیاوازی تان هه بو وه تیا یانا.

﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ﴾

خودا نهو خودایه یه که ئی وه ی ریز کردو وه له عالمی وجودا بازیکتان به شوپن بازیکتاندا دانه نیشنی له عه رزا وه بازیکتانی به رز کردو وه ته وه به سه ر بازیکتانا به چه ن پایه و پله پین.

﴿لِيَسْبُلُوكُمْ فِي مَاءِ آتَانِكُمْ﴾

بو نه وه که تاقتان بکاته وه له و پایه دا که پینی داون.

﴿إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

جا بزانی خودا که خواستی له‌سه‌ر تۆله‌سه‌ندن بی به‌گورجی تۆله‌ته‌ستینی وه به‌راستی خودا تاوان پۆش و میهره‌بانه.

سورة الأعراف مكية إلا من آية "١٦٣" إلى "١٧٠" فمدنية، و آياتها "٢٠٨"
نزلت بعد سورة ص.

[سووره تی ئه عراف، مه ککه ییبه، مه گهر له ئایه تی "١٦٣" تا "١٧٠" نه بی که
مه دینه ییبه، له دوای سووره تی "ص" هاتوووه ته خواره وه و "٢٠٨" ئایه ته]

ئهم سووره ته ناوبراوه به سووره تی «ئه عراف» له بهر ناوبردنی «أعراف» له ئایه تی:
﴿وعلى الأعراف رجال...﴾ و ئایه تی: ﴿ونادى أصحاب الأعراف رجالاً﴾ دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿المص ١﴾

خودای ته عالا خوی ئه زانی مه بهستی چی بووه بهم که لیمه.

﴿كَيْتَبُ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ لِيُنذِرَ بِهِ وَذَكَرَى

لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٢﴾

واته ئه مه کتیبیکه نازل کراوه بۆ لای تو و پیتویسته تو بیگه یه نی به خاوه ن هۆشان
و هه موویان بترسینی له سزای روژی قیامهت له کاتی نافه رمانی خودادا. وه ئه وانه که
موسولمان و خاوه ن ئیمانن بهم کتیبه بیریان تازه بکه یته وه و حق بخه یته بهرچاویان

و به یاسای عاده‌ت له‌م گه‌یاندنی کیتابه‌دا نازارت تووش نه‌بن و گیرۆده‌ی ئینسانی دوور له‌ماریفه‌ت نه‌بی ده‌ی با دلت ته‌نگ نه‌بی و له‌سینه‌تا نازار نه‌بن له‌م هه‌وه؛ چونکی نه‌مه یاسای ره‌هه‌رانه له‌جیهانا.

﴿اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾

بكه‌ونه دوای نه‌وه‌ی له‌لای خوداوه بۆتان نازل‌کراوه و مه‌که‌ونه دووی نه‌وانه‌ی که کردوونتان به‌دۆستی خۆتان بێجگه له‌خودای ته‌عالا.

﴿قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾

وه له‌که‌من جارێ ئیوه‌بیر له‌حالی خۆتان نه‌که‌نه‌وه و له‌نه‌نجامی ژیانتان تیده‌فکرن نه‌گه‌رنا کرده‌وه‌تان وا نه‌ده‌بوو.

﴿وَكَمْ مِّن قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَبَاءََهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ﴾

وه زۆر ئاواایمان و یران کرد و نه‌هله‌که‌یمان له‌ناو برد له‌به‌ر به‌دکرده‌وه‌یی خۆیان و نه‌وسزا که بۆم چه‌واله‌ کردبوون هات بۆیان له‌کاتی شه‌ودا له‌گه‌رمه‌خه‌ودا وه‌یاخود له‌کاتی نوستنی نیوه‌پۆدا و له‌و کاته‌دا که نه‌وان نوستبوون!

﴿فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بِأَسْنَاءٌ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾

وه له‌کاتی هاتنی سزاکه‌ماندا هه‌چ قسه و باسیکیان بۆ نه‌مابووه‌وه نه‌وه نه‌بی که نه‌یانوت: به‌راستی ئیمه‌سته‌مکار بووین و له‌فه‌رمانی خودا ده‌رچووین.

﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ﴾

وه به‌راستی بێ‌گومان و بێ‌شوبه‌ه له‌روژی قیامه‌تا په‌رسیار نه‌که‌ین له‌و کافرا‌نه که پێغه‌مبه‌ره‌کانمان ره‌وانه‌کردبوو بۆ لایان بۆچی به‌گویی ره‌هه‌ره‌کانیان نه‌کرد؟ وه په‌رسیاریش نه‌که‌ین له‌و پێغه‌مبه‌رانه که ره‌وانه‌کراون بۆ لای نه‌وان: که نه‌و کافرا‌نه

چون وه‌لامی ئیوه‌یان دایه‌وه؟ له به‌رچی مله‌جره‌یان کرد له وه‌رگرتنی ده‌ستووری ئیوه؟

﴿ فَلَنْقُصَنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ ۖ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾ ﴾

وه له و کاته‌دا که ینغه‌مبه‌ره‌کان ئه‌لین ئیمه‌ باش ناگادار نین له وه‌لامی کافره‌کان ئیمه‌ هه‌موو ماجه‌رایان بۆ ئه‌گێرینه‌وه له رووی زانسته‌وه؛ چونکی ئیمه‌ له و ره‌هه‌رانه و له ئوممه‌ته‌که‌یان غایب نه‌بووین هه‌تا شتی‌کمان له هه‌والیان لی گوم بیی.

﴿ وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ ﴾

جا کیشانی کرده‌وه‌ی خاوه‌ن ته‌کلیفه‌کان له و رۆژه‌دا له ئاده‌میزاد و په‌ری گه‌وره و بچووک دارا و نه‌دارا هه‌موو راسته.

﴿ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ خَفَّتْ

مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ ﴿٩﴾ ﴾

جا هه‌رکه‌س کیشانه‌ی کرده‌وه‌ی چاکه‌ی گران بێ ئه‌وه ئه‌وانه‌ رزگارن له سزا و ئازار، وه هه‌ر که‌سی‌کیش کیشانه‌ی کرده‌وه‌ی سووک بێ ئه‌وه زه‌ره‌رمه‌ند و ره‌نج له‌کیس چووه‌ به‌ هۆی ئه‌وه‌وه که له خوسووسی ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌وه‌ غه‌دریان کردووه و ئینکاریان کردووه.

﴿ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَةً ﴾

وه به‌ راستی من ئیوه‌م دامه‌زراندووه له زه‌ویدا و ئه‌سبابی ژین و ژیوارمان بۆ دانان و مه‌یدانی کاسییمان پێدان.

﴿ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١٠﴾ ﴾

به‌لام ئیوه‌ که‌م جار سوپاسی نیعمه‌تی خودا نه‌که‌ن.

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ﴾

به راستی باوکی ئیوه ئاده‌ممان دروست کرد و نه‌مرمان کرد که بازی گلیان هینا و شیلایان و کردیان به قورپکی ساف، پاش نه‌وه شیوه و په‌یکه‌رمان بو دروست کردن تا بوو به ئاده‌میزادیکی باش.

﴿ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾

نه‌مرمان کرد به فریشته‌کان پیمان وتن: که سوجه بیه‌نه بهر چه‌زهره‌تی ئاده‌م جا هه‌موویان سوجه‌یان برد بو ئاده‌م شه‌یتان نه‌بن نه‌و موبالاتی نه‌کرد و له‌کومه‌لی سوجه‌به‌ره‌کان نه‌بوو.

﴿قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾

خودا فه‌رمووی: نه‌ی ئیبلیس نه‌وه چی توی منع کرد و بوو به هوی نه‌وه که سوجه‌نه‌به‌ی بو ئاده‌م له‌و کاته‌دا که من نه‌رم پین کردیت؟ ئیبلیس له‌وه‌لاما وتی: من زاتیکی باشتر و عونسورپکی به‌ریزترم له‌ئاده‌م؛ تو منت دروستکردوو له‌ئاگری رووناک و ئاده‌مت دروستکردوو له‌گل.

﴿قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا﴾

خودایش فه‌رمووی: ده‌ی داپه‌ره‌ خواره‌وه له‌به‌هه‌شت و بو تو ره‌وا نییه که فیز و ده‌مار بکه‌ی له‌به‌هه‌شت؛ چونکه به‌هه‌شت جینگای چاکانه و جینی خراپکاری تیندا نایته‌وه.

﴿فَاخْرِجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّغِيرِينَ﴾ (۱۳)

دهی ده‌رچو له جینگای ریژ به راستی تو له‌وانه‌ی که قه‌دریان ناگیرئ.

﴿قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يَبْعَثُونَ﴾ (۱۴)

ئه‌ویش وتی: خودایا مادام له‌سه‌ر سو‌جده نه‌بردن بو ناده‌م منت ده‌رکرد مؤله‌تم بده تا روژی قیامت دادئ و مه‌یدانی وه‌سوسه نامینئ، هه‌تا به ناره‌زووی خوّم نه‌وه‌ی ناده‌م گو‌مرا بکه‌م.

﴿قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (۱۵)

خودایش فه‌رمووی: به راستی تو له‌وانه‌ی که مؤله‌تیا‌ن دراوه تا ئه‌و کاته‌ی داوات کرد.

﴿قَالَ فِيمَا آغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ (۱۶)

شه‌یتانیش وتی: مادام تو گو‌مرا‌ت کردم ئه‌بی من دابنیشم له‌سه‌ر ریگه‌ی راستی تو که دینی ئیسلامه بو‌یا‌ن بو ئه‌وه که به ناره‌زووی دنیا و پایه‌ی و مایه ته‌فیه‌یا‌ن بده‌م هه‌تا له ریگه ده‌ربچن.

﴿ثُمَّ لَآتِيَنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَنِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ﴾

وه له پاش ئه‌وه که ریگه‌ی دینی ئیسلامم لئ گرتن دیم بو‌یا‌ن له به‌رده‌مه‌وه و له پشته‌وه و له چه‌پ و راسته‌وه، واته به هه‌موو جو‌رئ که بکری مو‌حاوه له ئه‌که‌م بو ئه‌وه له دین لایان‌ده‌م و گو‌مرا‌یا‌ن بکه‌م و بیان‌که‌م به په‌یره‌وی خوّم.

بازئ فه‌رموویانه: یانی دیم بو ئه‌وه موسو‌لمانانه له ریگه‌ی قیامته‌وه به ئینکاری بوونی یا به ئینکاری سزا‌که‌ی وه له ریگه‌ی دنیاوه به جوانکردنی له پیش چاو‌یا‌ن، وه له ریگه‌ی خه‌یراته‌وه بو خودا که نه‌که‌ین یاخود عوجبی پئ په‌یدا بکه‌ن و له خو‌یا‌ن بایی ببن، وه له ریگه‌ی کرده‌وه‌ی خراپه‌وه به‌م جو‌ره وایان لئ ئه‌که‌م که زور

کردهوهی شهر بکهن وه یا به حالالی بزانی وه یا تهبههی لئی نه کهن، وه بهم جورانه مهشغوولیان نه بم ههتا زال نه بم به سهریانا و له دین لایان نه دەم.

﴿وَلَا تَجِدْ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ﴾

وه له نه نجاما ده رته کهوئ که زۆربهی نهو عیبادهانه فهرمانی تو نابهن به رپوه و نیتاعهت ناکهن.

﴿قَالَ أَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمَلَانَ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾

جا خودای تهعلا فهرمووی به شهیتان: ده ده رچۆ له بهههشت به بهدناوی و ده رکرایی سویند نه خویم هه رکهس له وان شوینی تو بکهوئ و پهیرهوی تو بکا نه وه دۆزه ختان لئی پر نه کهم، واته دۆزه خ پر نه کهم له شهیتان و پهیرهوه کانی له ئاده میزاد و په ری.

﴿وَيَتَادَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾

نه ی ئاده م نیشه جی ببه تو و ژنه کهت و دامه زرین له بهههشتا به نازادی و دلشادی.

﴿فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

وه خوورده مهنی بخۆن له م بهههشته دا له هه ر شویتیکه وه ئاره زووتان لئی ههیه؛ چونکی بهههشت وه کوو باخی سه رزهوی نییه له بازی کاتا خاوه ن میوه و خاوه ن بهر بئ و له بازی کاتا بئ بهرگ و بئ سه مه ر بئ، وه نیعمه ته کانی و میوه ی داره کانی له هه موو کاتیکدا هه ن و نابری نه وه. به لام نزیککی نه م داره مه که ونه وه که داری گه نمه هه تا کوو نه بن به خاوه ن ئاره زووی فاسید و داخلئ کۆمه لئ سته مکاران بین.

﴿فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ﴾

جا شه‌یتان له‌بهر نه‌و دوژمنایه‌تییه که بووی له‌گه‌ل ئاده‌ما به هؤی نه‌وه‌وه بوو به هؤی ده‌رچوونی له باره‌گای ره‌حمه‌تی خودا و له‌سه‌ر نه‌و مؤله‌ته‌ی که پیی درابوو له لایه‌نی خوداوه بو ته‌فره‌دانی ئاده‌م و ئاده‌میزاد، ده‌ستی کرد به فره‌دانی وه‌سوه‌سه و خه‌یالاتی پوچ بو ده‌ماخی ئاده‌م و حه‌وا بو نه‌وه که له‌و داره نه‌هی لئی کراوه بخؤن.

﴿لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْءَاتِهِمَا﴾

هه‌تا به هؤی خوارده‌نه‌که‌وه موحتاجی سه‌راو بین و نه‌و عه‌وره‌ته‌یان که له‌وه‌پیش به په‌رده‌ی که‌ره‌می خودایی داپوشراوه ده‌ربکه‌وی و نه‌و یاسای ژیانه که خودا بوی داناون تیک بچی؛ چونکی خودا نیعمه‌تی دای به هه‌رکه‌سی هه‌لی ناگری هه‌تا خاوه‌ن نیعمه‌ته‌که نه‌بی به هؤی لابردنی.

﴿وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنِ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَکَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ

﴿الْخَالِدِينَ﴾

وه شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو وه‌سوه‌سه‌ی خسته‌ دلپانه‌وه و وتی: له‌و داره بخؤن، نه‌وانیش وتیان: ناتوانین لئی بخؤین خودا نه‌هی کردوون له‌ خواردنی نه‌وه، نه‌ویش وتی: گویم لئی بگرن پیتان نه‌لیم: ئیوه به‌راوردی جیهانتان نه‌کردوو و سه‌رتان نه‌بردوو ته‌ ناو کاره‌وه، راسته خودا نه‌هی کردوو لیتان به‌لام نه‌و نه‌هییه‌ی له‌بهر نه‌وه لئی نه‌کردوون که حه‌ز ناکا به‌ خواردنی نه‌و گه‌نمه‌ هیزتتان زور بیی له‌سه‌ر عیبادت و بین به‌ فریشته‌ وه‌ یا له‌شتان نه‌ستور و خوگر بیی و موقاوهمه‌ی دهرد و به‌لا بکا و هه‌تا هه‌تایه‌ بژین. وهرن لئی بخؤن هه‌تا دلتان به‌هیز نه‌بی و له‌شتان خوئی نه‌گری

خودا له پشت پوره‌وه بانگی لی کردن: بۆچی واتان کرد به خوتان؟ نایا من نه‌هیم لی نه‌کردن له نزیك كه‌وتنه‌وه‌ی نه‌و داره و له خواردنی بهره‌که‌ی؟ نایا پیم نه‌گوتن به گوی شه‌یتان مه‌که‌ن شه‌یتان دوژمنتیکی دیاری ئیوه‌یه؟!

﴿قَالَ رَبِّنا ظَلَمْنا اَنْفُسَنا وَاِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَتَرْحَمْنا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾

جا ئاده‌م و حه‌وا پارانه‌وه له باره‌گای بی‌هاوتای په‌روه‌ردگار و وتیان: نه‌ی په‌روه‌ردگاری ئیمه به راستی ئیمه سته‌ممان له خۆمان کرد به ده‌رچوون له فه‌رمانی تو و ئیسته شی‌اوی تو له‌ین وه نه‌گه‌ر عه‌فومان نه‌که‌ی و میه‌ره‌بانی نه‌که‌ی له‌گه‌ل‌مانا له زیانکاران نه‌یین.

﴿قَالَ اَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَاَلَا تَرٰى فِى الْاَرْضِ مُسْتَقَرًّا وَمَمْنَعًا﴾

إِلَى حِيْنَ ﴿٢٤﴾

جا خودا پئی فه‌رموون، به خیتابی کۆمه‌ل له‌به‌ر ئیحتیرام یا ته‌ماشای موسته‌قبه‌ل: داپه‌رن له به‌هه‌شت له ژووری ئاسمانه‌کانه‌وه - به هیزی غه‌یبی خۆم به شیوه‌ی چاودی‌ری میزانی ژیان - بۆ سه‌ر زه‌وی، نه‌و زه‌وییه‌ی که بریارم داوه بۆتان و به ته‌بیعه‌تی حال بازیکتان دوژمنی بازیکتان نه‌بن؛ چونکی مادام که‌وتنه‌هه‌وای ژیان و پاراستنی که‌رامه‌ت نه‌که‌ونه که‌شان که‌شان بۆ په‌یدا کردنی سوود و بۆ ده‌فعی زیان و لیره‌دا غالب و مه‌غلوب په‌یدا نه‌بی و بازیکتان نه‌بن به دوژمنی بازیکتان. وه بۆ ئیوه‌یه له زه‌ویدا ئارامگرتن و مانه‌وه و له‌زه‌ت وه‌رگرتن له ژیوار و له پایه و مایه هه‌تا کاتی که بریار دراوه بۆتان.

﴿قَالَ فِیْهَا حٰیوٰنٌ وَفِیْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ﴾ ﴿٢٥﴾

خودا پینی فه رموون له زه ویدا نه ژین و له زه ویدا نه مرن و هه ر له زه ویش دینه وه ده ره وه و نه چن بۆ حه شر و حسیب و جیگه گرتنی به ده وام له کاتی قیامه تا.

﴿يَبْنِيْءَ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤْوِيْ سَوْءَ تِكُمْ وَرِشًا﴾

به مونا سه به ی نه وه وه که حه زره تی ئاده م له به هه شتا له گه ل حه وادا گه لای هه نجیریان نه لکان به عه وه تیانه وه هه تا ده رنه که وئی و نه مه یش نه وه ی لی ده رنه که وئی که ده رخسنتی عه وه رت به ته بیعه ت مو خالیفه بۆ که رامه تی ئینسان، خودای ته عالا بۆ منه ت دانان له سه ر نه ته وه ی ئاده م فه رمووی: نه ی ئاده میزادا! به راستی ئیمه له ئاسمانه وه بارانی کمان باران هه تا گیای په موو سه وز بیی و له و په مووه به رگ دروست بکری و ئیوه یش بیکه نه بهر، هه روا له ئاسمانه وه بارانمان باراند بۆ نه وه که گیای هه مه جوړه برویت و مه ر و بز و گا و مانگا و وشتر بیخوون و له و حه یوانانه خو ری و مه ره ز په یدا بیی و ئاده میزاد بیکن به به رگ و بیکه نه بهر و پینی جوان بین.

﴿وَلِبَاسٍ التَّقْوَىٰ ذٰلِكَ خَيْرٌ﴾

به لام به رگی پارێزکاری و خو لادان له هۆی سزای خودا باشته ره له م کراسه زا هیره که نه یکه نه بهر.

﴿ذٰلِكَ مِنْ اٰیٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَدْکُرُوْنَ﴾

وه نه م دروستکردنی لیباسه بناغه ی له سه ر په نداددانه و له نیشانه ی گه وه یی خودایه و ناردوو به تی به هیوای نه وه که ئاده میزاد بیر بکه نه وه له ریگه ی خودادا با دلیان به یادی نه و ئاوه دان بیی.

﴿يَبْنِيْءَ اٰدَمَ لَا يَفْنِنَنَّكُمْ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰبَوٰنَكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تِهِمَا﴾

نه‌ی ناده‌میزاد ناگادار بن که شه‌یتان دلتان تیک نه‌دا و لاتان نه‌دا له‌خودا په‌رستی و حورمه‌ت راگرتنی ئینسانی خاوه‌ن عیلم وه‌کوو له‌مه‌وپیئش که به‌فرو فیئل باوک و دایکی ده‌رکردن له‌به‌هشت و گه‌نمی دایه‌ده‌رخواردیان بۆ‌ئه‌وه که ئه‌و ئاساری که‌رهمه که‌وا له‌لایان نه‌میئنی و عه‌وره‌تیان ده‌رکه‌وئ هه‌تا عه‌وره‌تیانیان پیشان بدا.

﴿إِنَّهُ يَرِنُّكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ﴾

ئه‌و شه‌یتانه به‌و بی‌ره به‌دنه‌ندیشه‌خۆی و ده‌ست و په‌یوه‌ندی ئیوه‌ئه‌بینی به‌جۆری که ئیوه‌ئه‌وان نه‌بینن.

﴿إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۲۷)

به‌راستی ئیمه‌شه‌یاتینمان کردووه به‌دۆست بۆ‌ئه‌و که‌سانه که باوه‌ریان نییه به‌خودای عالم.

﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً﴾

وه‌ئه‌وانه که باوه‌ریان به‌خودای عالم نییه له‌کاتی‌کا گونا‌هێکی ناباری ناهه‌مواریان کرد وه‌کوو بته‌رستی، وه‌کوو عه‌وره‌ت ده‌رخستن، وه‌کوو تاوانیکی شه‌رم ئاوه‌ر و.. یه‌کێ ره‌خنه‌ی لێ گرتن یا وتی: بۆچی وا نه‌که‌ن؟

﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾

له‌وه‌لاما ئه‌لێن: ئیمه‌باوک و دایکی خۆمانمان له‌سه‌ر ئه‌م شه‌یوه‌دیوه و خودا فه‌رمانی بێ داوین وه‌ها ره‌فتار بکه‌ین.

﴿قُلْ إِنْ أَلَّفَ اللَّهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (۲۸)

تۆ‌ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست پێیان بلێ: خودای ته‌عالا ئه‌مری بێ نه‌کردوون به‌شتی وا؛ چونکی خودای ته‌عالا هێچ کاتی ئه‌مر ناکا به‌کاری که ناشیرین و ناره‌وا

بئی. ئایا ئیوه نه‌ه‌نده بئی‌شه‌رمن که درۆی وا به دهم خوداوه هه‌ئه‌به‌ستن که له واقعدا نییه و له خه‌یالاتی خۆتانه‌وه ده‌رئه‌چی؟

﴿ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴾

﴿ ۲۹ ﴾

تۆ پشیمان بلی: خودا نه‌مر به خراپه ناکا به‌لکوو نه‌مر به چاکه نه‌کا و به کورتی بۆ چه‌ن شتیکی گرنگ نه‌مری پئی کردوون؛ خودای من نه‌مری کردووه به میانه‌کاری له حوکم کردن له به‌ینی خه‌لکا، میانه‌کاری له عیاده‌تکردنا، میانه‌کاری له خۆشه‌ویستی و ناخۆشه‌ویستیدا، میانه‌کاری له هه‌موو خوو و ره‌وشتیکا که مه‌جالی خواست و ئیختیاری ئینسانی تیدا هه‌بئی، وه نه‌مری کردووه به‌وه که رووی خۆتان راست وه‌رچه‌رخه‌ن به‌ره‌و قیبله، وه نه‌مری کردووه به‌وه که له خودا بپارینه‌وه و دوعا بکه‌ن و حالتان وایی که دین و کرده‌وه‌تان ساغ بۆ خودا بئی وه نه‌و ره‌فتاره‌تان له‌به‌ر به‌جی هینانی فرمانی نه‌و بئی. وه نه‌وه‌یش بزانی وه‌کوو چۆن له نه‌وه‌وه‌له‌وه دروستی کردوون وه‌ها دواایی نه‌گه‌رینه‌وه بۆ لای نه‌و.

﴿ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ﴾

وه خودا هیدایه‌تی کۆمه‌ئیکی داوه و دینی له لا جوان کردوون، وه گومرایشی زāl کردووه به‌سه‌ر کۆمه‌ئیکدا.

﴿ إِنَّهُمْ أَخَذُوا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ

﴿ ۳۰ ﴾

له‌به‌ر نه‌وه گومراهی داگیری کردوون چونکی شه‌یاتیانیان گرتووه به‌دۆست بۆ خۆیان نه‌ک خودای عالهم وه له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا گومانیان وایه‌خواه‌ن هیدایه‌تن.

فهرمووده‌ی خودا: ﴿يَبْنِيْ اٰدَمَ حُدُوْا زَيْنَتَكُمْ﴾ الآية.

موسلیم ریوایه‌تی کردوو له نینوعه‌باسه‌وه ﴿يَبْنِيْ﴾ ئه‌ئنی: وا ئه‌بوو ژن ته‌وافی نه‌کرد به‌دهوری که‌عه‌دا به‌رووتی و هاواری ئه‌کرد له ژنی که‌ به‌رگینگی پی‌ بدات عه‌وره‌تی داپۆشی، جا ئه‌م ئایه‌ته‌هاته‌خواره‌وه و فهرمووی:

﴿يَبْنِيْ اٰدَمَ حُدُوْا زَيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾

ئهی به‌نی‌ئاده‌م به‌رگی باشی جوان له‌به‌ر بکه‌ن بۆ داپۆشینی عه‌وره‌ت له‌ لای هه‌موو مزگه‌وتیکدا چ بۆ ته‌واف برۆن یا بۆ نوێژ کردن.

﴿وَكُلُوْا وَاَشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ﴾ ﴿٣١﴾

بخۆن و بخۆنه‌وه به‌لام زیاده‌ره‌وی مه‌که‌ن به‌ حه‌رام کردنی حه‌لال و ته‌جاووز مه‌که‌ن بۆ لای حه‌رام؛ چونکی به‌ راستی خودا خۆشی نایێ له‌و که‌سانه‌ که‌ زیاده‌ره‌ون.

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زَيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْ اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖٓ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾

تۆ بلی: کئی حه‌رامی کردوو له‌ سه‌رتان ئه‌و زینه‌ت و جوانی و زیبایی به‌رگ و پۆشاک و خواره‌مه‌نییه‌ که‌ خودا ئیجادی کردوون و له‌ نه‌بوون ده‌ری کردوون بۆ بوون له‌به‌ر خاتری به‌نده‌کانی و بۆ ئاسایشی ئه‌وان، واته‌ مادام له‌ واقیعدا ئه‌مانه‌ له‌پاکه‌کانن سوود لێ‌وه‌رگرتنیان به‌ یاسای دین ره‌وایه‌ له‌ دنیادا.

﴿قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾

تۆ بلی: ئه‌مانه‌ هه‌موو بۆ ئه‌وانه‌ن که‌ له‌ دنیادا به‌ ئیمان‌ه‌و رایان بواردوو له‌ روژی قیامه‌تا هه‌ر مه‌خسوسێ ئه‌وانه‌ به‌ تاییه‌تی.

﴿كَذٰلِكَ نَفْصَلُ الْآٰیٰتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ﴾ ﴿٣٢﴾

ئاوا ئایاتی خوومان ته‌فسیل ئه‌ده‌ین بو خاتری تیگه‌یشتنی ئه‌و قه‌ومه که زانان به ئومووری ورده‌کاری.

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي﴾

بوخاری و موسلیم و ترمزی ریوایه‌تیان کردوو له عه‌بدوئلاوه ﷺ له حه‌زره‌ته‌وه ﷺ فه‌رموویه‌تی: کهس له خودا به غیره‌تر نییه بویه هه‌رچی کاری فاحیشه و شه‌رم‌ئاوه‌ره حه‌رامی کردوو ئه‌وه‌ی به ده‌روه‌ه بئ وه ئه‌وه‌ی به په‌نامه‌کی بئ، وه کهس نییه به قه‌ی خودا مه‌دح و سه‌نای بئ خووش بئ بویه خودا له‌گه‌لئ ئایاتی قورئاندا مه‌دحی خۆی کردوو. جا خودا ئه‌فه‌رمویت:

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾

تو ئه‌ی ره‌هه‌ر بلئ: خودای ته‌عالا هه‌رکاری فاحیشه‌ی حه‌رام کردوو، واته: ده‌ستبردن بو نامووسی خه‌لکی ئه‌وه‌ی به ده‌روه‌ه بئ وه‌کوو ئه‌و تاوانانه که له ره‌سمیاتا مه‌جالیان داوه به خه‌لک، وه ئه‌وه‌ی په‌نامه‌کی بئ وه‌کوو ئه‌و ئاره‌زووبازییه که ئینسانی خاوه‌ن ده‌سته‌لات له خانه‌دانی خۆیدا بۆی هه‌ئه‌سوورئ، وه خواردنی موسکیراتی حه‌رام کردوو که ئه‌بئ به هۆی تاوانباری و جینایه‌ت له‌سه‌ر نه‌فس و مال و عه‌قلی خۆی و خه‌لک، وه خودا ده‌ستدریژی حه‌رام کردوو بو سه‌ر خه‌لکی بئ تاوان به بئ ئه‌وه که ببئ به تۆله‌ی تاوانئ له‌و جینسه. ئه‌مانه هه‌موو له‌بابه‌تی کرده‌وه‌ن، وه له‌بابه‌تی بئیر و باوه‌ره‌یشه‌وه ئه‌وه‌ی حه‌رام کردوو که وا له فه‌رمووده‌ی خۆیا.

﴿وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْمُونَ﴾

ئهمه که شه‌ریک و هاو‌رئ بۆ خودا قه‌رار بده‌ن به‌ نه‌وعی که خودا هیچ ده‌لیل و هیچ بو‌ره‌نانیکی له‌سه‌ر نه‌ناردیته‌ خواره‌وه و درۆ به‌ ده‌م خوداوه‌ بکه‌ن که به‌ ئاره‌زوو بلیتن خودای ته‌علا ئه‌و خواره‌مه‌نییه‌ی له‌سه‌ر ئیمه‌ حه‌رام کردووه به‌ بی ئه‌وه که عیلمتان پیتی بیئ و به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعیتان به‌ ده‌سته‌وه بی له‌ سه‌ری.

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾

بزانن! له‌فزی «أجل» هاتوووه به‌ مه‌عنای ماوه‌ی بوونی شت، وه به‌ مه‌عنا دواکاتی بوونه‌که‌ی و... به‌ هه‌ر مه‌عنای ته‌ماشای بکه‌ی مه‌عنای ئایه‌ته‌که وه‌هایه: ماوه‌ی بوون بۆ هه‌ر که‌سێ و بۆ هه‌ر کۆمه‌لێ براوه‌ته‌وه که‌مکردن و زیاد کردنی، وه مه‌عنای ئایه‌ته‌که به‌م مه‌عنایه‌ موفیده بۆ ئه‌وه «أجل» یه‌کێکه و قسه‌ی موخالیف بایه‌خنی نییه؛ چونکی له‌سه‌ر یاسای باوه‌ر کردن به‌ خودا دیاره که خودا خه‌به‌رداره و عیلمی رابوردوووه به‌ ماوه‌ی بوونی هه‌ر بوویی و که‌م و زیاد له‌وه‌دا نییه. وه له‌سه‌ر یاسای ته‌ماشای دژی مان وه‌کوو عه‌واریزی ژبان ئه‌ویش هه‌ر کامیان بوو به‌ هۆی ته‌واو بوونی ماوه‌ی بوون هه‌ر ئه‌وه‌یه، وه ته‌ماشای کردنی ئه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌و ئینسانه‌ جوانه‌ مار پتیه‌وه نه‌دایه‌ په‌نجا سالی تر ئه‌ما ئه‌مه مه‌حزی ته‌ماشای خه‌یالاته و له واقیعدا سوودی نییه.

ئه‌مجار ئه‌گه‌ر که‌سێ بلی: ئه‌ی چی ئه‌که‌ی له‌و هه‌دیسانه‌ی که ئه‌وه ئه‌گه‌یه‌نن سیله‌ی ره‌حم یا خه‌یر و چاکه ته‌مه‌ن درێژ نه‌که‌ن؟ جوابی ئه‌وه‌یه له عیلمی خودادا رابوردوووه ئه‌و که‌سه ئه‌و خه‌یره ئه‌کا یا ئه‌و سیله‌ی ره‌حمه به‌جێ دینی و له‌سه‌ر ئه‌و بناغه‌یه ته‌مه‌نی به‌ زیاد نووسیوه، وه مانای وا نییه ته‌مه‌نه‌که له عیلمی خودادا هه‌شتا بوو به‌لام به‌ هۆی ئه‌و خه‌یره‌وه بوو به‌ سه‌د.

وه ئهم مه‌وزووعه وه‌کوو ته‌ئسیری ده‌رمانخواردن و ده‌رزی لێدان و عه‌مه‌لیات کردنی نه‌خۆشه‌ بو تيمار و چاره‌ی نازار و هه‌موویان به‌ سوودن و نه‌بن به‌ هۆی مانه‌وه‌ی یارۆی گیرۆده‌، به‌لام نه‌مانه‌یش له‌ عیلمی خودادا رابوردوه‌ کابرا به‌ هۆی ئهو ده‌رمانانه‌وه‌ نه‌مرد و نامرئ و ته‌مه‌نی ئه‌گاته‌ ئهو پایه‌.

ئهم‌ج‌ار بزانی ره‌خنه‌ گیراوه‌: ئه‌وه‌ داوای دواکه‌وتنی ئه‌ج‌هل مه‌عقوله‌ به‌لام پيشکه‌وتنی مه‌عقول نیه‌! وه‌لامه‌که‌ی به‌ سئ شته‌:

یه‌که‌م: ﴿ولا یستقدمون﴾ عه‌تف نیه‌ له‌سه‌ر ﴿لا یستأخرون﴾ هه‌تا شه‌رته‌که‌ی به‌سه‌را بیته‌وه‌ به‌لکوو عه‌تفه‌ له‌سه‌ر ته‌واوی جومله‌ شه‌رتیه‌که‌.

دووهم: مه‌عنا‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ کاتی ته‌وابوونی ئه‌جل دا هه‌ر وه‌کوو داوای پيشخستنی ئه‌ج‌هل مه‌عقول نیه‌، چونکه‌ کاتی شتی هات ناگه‌ریته‌وه‌ بو پيشه‌وه‌، وه‌ها داوای دواکه‌وتنیشی بی‌که‌لکه‌ و له‌به‌ر بی‌که‌لکی کابرای ئه‌ج‌هل هاتوو داوای ناکا.

سینهم: ئهم دوو جومله‌ فیعلیه‌ وان له‌ مانای یه‌ك جومله‌دا که‌ بریتیه‌ له‌ «لا مجال للتغیر» وه‌کوو چۆن «هذا الرمان حلو حامض» وا له‌ شوینی «هذا مز» دا.

ئهم‌ج‌ار خودای ته‌ع‌الا ده‌ستی کرده‌وه‌ به‌ ئامۆزگاری گشتی و ئه‌فه‌رمویت:

﴿يٰۤاَيُّهَا اٰدَمُ اِمَّا يٰۤاَيُّنٰكُمُ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقْضُوْنَ عَلَيْكُمْ ءَايٰتِيْ﴾

ئهی ئاده‌میزاد هه‌ر کاتی ره‌هه‌ران له‌ لایه‌نی ئیمه‌وه‌ هاتن بو لاتان و ئایاتی ئیمه‌یان بو گیرانه‌وه‌،

﴿فَمِنْ اَتَقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ﴾

هه‌رکه‌سئ له‌ ئیوه‌ که‌ له‌ خودا ترسا و کاری خۆی به‌ چاکی و پاکی برد به‌رپۆه‌ و به‌ینی خۆی و خودای چا‌ك کرد به‌ بیر و باوه‌ری راست و کرده‌وه‌ی دروست و میانه‌ی خۆی و خه‌لکی چا‌ك کرد به‌وه‌ که‌ له‌سه‌ر رینگه‌ی حه‌ق رابورد ئه‌وه‌ ئه‌وانه‌ ترس و بیمیان نابێ له‌ پاشه‌رۆژ و دل‌زویریش نابن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی رابوردوه‌.

﴿ وَالَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾

وه نهو که سانه‌یش باوهر ناکه‌ن به نایاتی نیمه و به درو‌یان نه‌زانن و فیز و ده‌مار نه‌که‌ن به‌رابه‌ریان، نه‌وانه‌یش وان له ناو ناگری دوزه‌خدا و نه‌وانه لهو ناگره‌دا نه‌میننه‌وه هه‌تا هه‌تایه.

﴿ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ﴾

نه‌وه کتیه زالمتر و سته‌مکارتر بی لهو که‌سه که درو به ده‌م خوداوه هه‌لئه‌به‌ستی یا نایاتی نهو به درو نه‌خاته‌وه؟

﴿ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ ﴾

نه‌مانه‌یش هه‌رچه‌ن کافر‌ن به‌لام به‌شی خو‌یان بی نه‌گا له رزق و رۆزی به پیی نه‌وه له «لوح‌المحفوظ» دا بو‌یان نووسراوه.

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رَسُولُنَا يُتَفَوَّنُهُمْ قَالُوا آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا ﴾

هه‌تا کاتی که مه‌لانیکه مه‌ئمووره‌کانمان دینه سه‌ریان بو گیان‌کیشانیان و رو‌حیان وهرنه‌گرن پینان نه‌لین: نه‌وه نهو مه‌عبودانه‌تان له کو‌ین که ئیوه بیجگه له خودا بانگتان نه‌کردن؟ نه‌وانیش نه‌لین: له ده‌ستمان ده‌رچوون و لیمان ون بوون.

﴿ وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴾

وه شایه‌تی نه‌ده‌ن له‌سه‌ر نه‌فسی خو‌یان که وه‌ختی خو‌ی کافر بوون و حه‌قیان نه‌به‌رستوه.

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ﴾

جا خودای تەعەلا پێیان ئەفەر مویت: بڕۆن بۆ ناو ئەو کۆمەڵە خەڵکە که له پیش ئیوه‌دا رابوردوون له پەری و له ئادەمیزاد که وان له ناگری دۆزه‌خدا.

﴿كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا﴾

هەر کاتێ بە دەوام بڕواتە ناو ئەو ناگرەووە کۆمەڵەیی نەفرین ئەکا له ویتە‌که‌ی خۆی و له‌و قەومە پێشوانە که بوون بە هۆی گومرا بوونی ئەوان.

﴿حَقَّ إِذَا آدَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَبْتُمْ وَأُؤْلِنْتُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ

أَصْلُونَا فَغَاتِبْتُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ﴾

هەتا ئەو کاتە‌ی که ئەو ئەهلی دۆزه‌خە ئەرۆن بە گژێ یە‌کتردا له‌و کاتە‌دا تا‌قمی دوا‌یی بە تا‌قمی پێشوو ئەلین: خودایە ئەو تا‌قمە بوون که ئیمە‌یان گومرا کرد دە‌ی خودایە دووقاتی ئیمە‌ سزایان بە‌ه‌ری له‌ دۆزه‌خا؛ بە‌شیکێ له‌سەر گونا‌هه‌که‌ی خۆیان و بە‌شیکێ له‌سەر ئەوه‌ که بوون بە‌ هۆی گومرا بوونی ئیمە‌یش.

﴿قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ﴾

خودایش ئەلێ: نه‌ وه‌ نه‌بێ بۆ پێشوو‌ه‌کان دوو قات و بۆ دوا‌ییه‌کان قاتێ بێ، بە‌ل‌کوو بۆ هەردوولا یە‌کی دوو قات سزا بڕیار دراوه‌؛ پێشوو‌ه‌کان له‌بەر کوفره‌که‌یان و له‌بەر ئەوه‌ که چینی دوا‌ییان گومرا کردوو‌ه‌ وه‌ بۆ دوا‌ییه‌کان له‌بەر کوفره‌که‌یان و له‌بەر ئەوه‌ که بیریان نه‌کرده‌وه‌ له‌ حاڵی خۆیان و له‌بەر چی ئەبێ له‌سەر ئەو ته‌قلید و چا‌ولی‌کردنه‌ رووته‌ بڕۆن، بە‌لام ئیوه‌ ئیسته‌ نازانن به‌وه‌ که سزای هەردوو لا دووقاته‌ هەتا تووشی ئەبن.

﴿وَقَالَتْ أُولَهُنَّ لِأَخْرَجَهُنَّ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ ۳۹

جا له پاش وه رگرتنی کهلامی خودا تا قمی پیشوو به تا قمی دوایی نه ئین: وا
دهرکهوت که ئیوه هیچ نوعه به شی و ئاسان کارییه کتان دهس نه کهوت به سهر ئیمه دا
و هردوو لامان له سزادا هاوپایهین، دهی جا سزا بچه ژن به هوی ئه و کرده وه و
رهفتاره وه که کردتان.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ
وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾

به راستی ئه و که سانه که ته کزیمی ئایاتی منیان کرد و فیزیان کرد و خویمان برده
پایهیی که دان نه ئین به ئایاتی خودادا ئه وه دهرگاگانی ئاسمانیان بو ناکرئته وه و
نارونه ناو به هه شته وه هه تا گوریسی ئه ستور ئه روا به کونی دهرزیدا.

﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ ۴۰

خاوهن تاوانی کوفر وها جهزا ئه دینه وه.

﴿لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ

﴿۴۱﴾

واته ئه وانه که خرا نه ناو دۆزه خه وه رایه خیکی ئاگریان له نه فسی دۆزه خه هیه
و له سه ریشیانه وه په ردهین له دۆزه خه هیه و وهك ئه وه وایه که ئینسانیک بخرئته
ناو ته نوورئیکی قه پاته وه که هه موو لایه کی وه کوو ئاگری سوور وایه و به م شیوه
جهزای سته مکارانی کوفر ئه دینه وه.

﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلاَّ وُسْعَهَا
 اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خٰلِدُونَ﴾ ﴿٤٢﴾

وه‌ئو که‌سانه ئیمانیان هیتاوه به‌خودا و پیغه‌مبه‌ر و قه‌بوولی دینی ئیسلامیان
 کردوو و به‌کرده‌وه‌ی شه‌رعی، ته‌تبیقی واجبات و ته‌رکی موچه‌رپه‌ماتیان کردوو
 به‌قه‌ی حال؛ چونکی ئیمه‌ ته‌کلیف ناکه‌ین له‌هیچ نه‌فسی به‌قه‌ی ته‌وانای خو‌ی
 نه‌بن، نه‌وانه‌ئه‌هلی به‌هه‌شتن و نه‌وان له‌به‌هه‌شتان هه‌تا هه‌تایه.

فه‌رمووده‌ی خودا: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلِيٍّ﴾ الآية.

ئه‌بووه‌وره‌یره‌ریوایه‌تی کردوو له‌پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ فه‌رموویه‌تی: له‌روژی
 قیامه‌تا جارکیش جار نه‌دا له‌ناو نه‌هلی سه‌عاده‌تا: به‌راستی بو ئیویه‌ئمه‌که
 له‌شتان ساغ بی و نه‌خوش نه‌که‌ون هه‌رگیز، وه‌بو ئیویه‌ئمه‌که‌ زیندووین و
 هه‌رگیز نه‌مرن، وه‌بو ئیویه‌ئمه‌که‌ جوان بن و هه‌رگیز پیر نه‌بن، وه‌بو ئیویه‌ئمه‌که
 که‌هه‌میشه‌له‌خوشی و راباردنا بن و هه‌رگیز تووشی ناخوشی و دل‌نازاری نه‌بن.
 جا‌ئه‌فه‌رموویت:

﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلِيٍّ﴾

وه‌لا‌ئه‌به‌ین له‌به‌هه‌شتا‌ئه‌وه‌ی‌وا له‌سینه‌ی‌نه‌وانا له‌گری و گه‌رد و دل‌یان پاک
 نه‌بیته‌وه‌له‌وه‌ی‌تیادا‌بووه.

﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ﴾

جۆباره‌گه‌وره‌کان له‌ژیر نه‌وانه‌وه، یانی له‌ژیر کورسییه‌کانیانه‌وه، ره‌وان نه‌بن.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدانا لِهٰذٰ وَاَمَا كُنَّا لِنَهْتَدٰى لَوْلَا اَنْ هَدانا اللهُ﴾

وه له مه‌قامی سوپاس‌گوزاری خودادا نه‌لین: هه‌رچی سه‌ناو ستایشه بو‌ئه و خودایه که ئیمه‌ی شاره‌زا کرد بو‌ ریگه‌ی دینی ئیسلام و ئیمه‌ خو‌مان له‌وانه نه‌بووین که شاره‌زا بین بو‌ئه‌م ریگه‌ئه‌گه‌ر خودا شاره‌زای نه‌کردینیه.

﴿لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولَ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾

به راستی پیغه‌مبه‌ره‌کانی خودای ئیمه به راستی هاتن و به‌حق و حه‌قیقه‌ت یاسای خودا په‌رستیان‌گه‌یاند.

﴿وَنُودُوا أَن تِلْكَمُ الْجَنَّةُ أَوْرِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

وه بانگ نه‌کرین له‌ لایه‌نی فریشته‌کانه‌وه‌ئه‌و به‌هه‌شته‌ئه‌و به‌هه‌شته‌یه‌ که بیتان دراوه و کراوه به‌مالی‌غه‌یره‌ ئیختیاریتان وه‌کوو میراتی باوکتان به‌هوی‌ئه‌و کرده‌وه‌باشانه‌وه‌ که نه‌تان‌کردن.

﴿وَنَادَى أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ﴾

وه له‌و کاته‌دا و له‌و مه‌قامی به‌هه‌شته‌دا له‌گه‌ل‌ئه‌وه‌دا که مه‌سافه‌ی به‌ینی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ زۆره به‌ئه‌ندازه‌یی مه‌گه‌ر عیلمی خودا پیا‌یا بگات به‌لام خودای ته‌ع‌الا‌ئه‌ه‌لی دۆزه‌خ له‌به‌رچاوی‌ئه‌ه‌لی به‌هه‌شتا ده‌رئه‌خا بو‌ئه‌وه‌ که زۆر زۆر سوپاسی خودا بکه‌ن له‌سه‌ر‌ئه‌و نبعمه‌تی به‌راتی به‌هه‌شته‌وه‌ئه‌ه‌لی به‌هه‌شتیش له‌به‌رچاوی‌ئه‌ه‌لی دۆزه‌خ ده‌رئه‌خا له‌به‌ر زیاده‌حه‌سه‌رت، وه‌ئه‌ه‌لی به‌هه‌شت بازیکیان بانگ‌ئه‌که‌ن له‌ئه‌ه‌لی دۆزه‌خ و پیا‌یا نه‌لین: ئیمه به‌بن‌گومان ده‌سمان که‌وت‌ئه‌و خیراته‌وه‌ئه‌و به‌هه‌شته‌که‌ خودای ئیمه‌واده‌ی پیندا‌بووین، نایا ئیوه‌ش ده‌ستان که‌وتوه‌ئه‌وه‌ی که خودا‌واده‌ی پینداون له‌نازار و سزا؟ به‌راستی‌ئه‌وانیش وتیان: به‌لێ ده‌سمان که‌وت.

﴿فَإِنَّ مُؤَدِّنَ بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ ٤٤

جا پاش دامه‌زرانی ته‌هلی به‌هه‌هشت و دۆزه‌خ هه‌رکام له شوینی خویا و ته‌واوبوونی نه‌و پرسیار و وه‌لامه له به‌ینیانا بانگده‌ری بانگ نه‌کا: له‌عنه‌تی خودا و نه‌فرینی و دوورخسته‌وه‌ی له سه‌ر سه‌مه‌کاران بی به‌هوی کوفر و دوورخسته‌وه‌ی خویان و هاو‌رییان له دین.

﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَفُورُونَ﴾ ٤٥

ته‌و سه‌مه‌کارانه خوو و ره‌وشتیان وایه مه‌نعی خه‌لکی نه‌که‌ن له رویشتن به‌ریگه‌ی راستی خودادا که تاینی نیسلامه و به‌لارو نابار و ناهه‌مواری دانه‌نین، وه‌یا به‌لار نیشانی ته‌و خه‌لکه نه‌زانه‌ی ته‌ده‌ن، وه‌له‌به‌ر ته‌وه‌یش و نه‌که‌ن که باوه‌رییان به‌پاشه‌پۆژ و حسییی رۆژی قیامه‌ت نییه.

﴿وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ﴾ ٤٦

وه‌له‌به‌ینی ته‌هلی به‌هه‌هشت و ته‌هلی دۆزه‌خا، وه‌یا خود له به‌ینی نه‌فسی به‌هه‌هشت و دۆزه‌خدا په‌رده‌یی هه‌یه، یانی ماده‌یی هه‌یه که نایه‌لی ته‌هلی ته‌و دوو شوینه تیکه‌ل بن به‌یه‌ک، یا سنووری ته‌و دوو شوینه جیا نه‌کاته‌وه له یه‌ک. وه‌زاهیر وایه که ته‌و په‌رده ته‌و شوورایی که هه‌له‌ته‌دری له به‌ینی ته‌و دوو جیگه‌دا وه‌ک خودا ته‌فه‌رمویت: ﴿فَضْرَبَ بَيْنَهُمَا سُورًا لَهَا بَابٌ﴾ ١

﴿وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ﴾ ٤٧

وه‌له‌سه‌ر به‌رزی و پۆپه‌ی ته‌و شوورای به‌ینی دۆزه‌خ و به‌هه‌هه‌هه‌دا چه‌ن پیاوی هه‌یه که هه‌موو ته‌هلی به‌هه‌هشت و دۆزه‌خ نه‌ناسن به‌دیمه‌ن و نیشانه‌کانیانداندا.

وابوو نارۆنه به‌هه‌هه‌شت و پێیان ئەلێن: فەرموون برۆنه ناو ئەو به‌هه‌هه‌شته که بۆتان ناماده کراوه و هیچ ترس و بیمتان له‌سه‌ر نییه و دلگرانیش نابن له‌هۆی هیچ شتی‌که‌وه.

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ افِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا لَئِن لَّا نَرَأِيَنَّكَ اللَّهُ حَرَمَهُمَا عَلَيَّ الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾﴾

جا خودای ته‌ع‌الا بۆ ئەوه که به‌چاوی سه‌ر ئەه‌لی دۆزه‌خ ئەه‌لی به‌هه‌هه‌شت بێنن و ئازار و بێزاری خۆیان و کامه‌رانی ئەه‌لی به‌هه‌هه‌شت بێنن، په‌رده له‌به‌ینی به‌شی له‌ئەه‌لی دۆزه‌خ و به‌شی له‌ئەه‌لی به‌هه‌هه‌شتدا لانه‌با و له‌حالی تینویتی خۆیان چاویان نه‌که‌وێ به‌ئاوی ساف و زه‌لāl و شه‌رابی پاکی حه‌لāl و باقی ناز و نێعمه‌ت جا له‌به‌ر ئەوه (ناچار چاوی نییه له‌عار) ئەو ئەه‌لی دۆزه‌خه سووتاوه داوا ئەکه‌ن له‌به‌هه‌هه‌شتیه‌کان: که بازێ له‌و [ئاوه] زه‌لālە برێژن به‌سه‌رمانا یا بپێژنه پیاڵه بۆمان یا له‌و نێعمه‌تانه که وا له‌لاتان به‌شمان بده‌ن، نه‌وانیش له‌وه‌لاما ئەلێن: ئەم داوای ئێوه له‌ده‌ستی ئێمه‌دا نییه و خودا ئەمانه‌ی له‌کافران حه‌رام کردووه.

﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾

ئەو کافرا‌نه که دینی خۆیان کردووه به‌هه‌وابازی و گالته‌کاری و به‌ئاره‌زووی خۆیان یاسا دانه‌مه‌زرێتن و ئاوی ئەنێن به‌یاسای دینی وه‌کوو بته‌په‌رستن و تۆران له‌بازه‌بتی و حه‌رامکردنی گوشتی بازێ حه‌یوان و ته‌وافی به‌یت له‌سه‌ر مه‌یلی خۆیان به‌رووتی، وه‌ئەو کافرا‌نه که ژیا‌نی دنیایی ئەوانی با‌یی کردووه به‌هۆی په‌یدا‌بوونی ما‌ل و مندال و ئازه‌ل و کۆمه‌له‌ی خزم و خویش و دارایی به‌سه‌ر بازه‌کارێکدا وه‌وا ئەزانن ئەوانه به‌ده‌وام بۆیان ئەمێنه‌وه، له‌گه‌ل ئەوه‌دا کاتی که نه‌هاتیان بۆ هات وه‌ها سه‌رگه‌ردان و مات ئەبن مه‌یدانی ئەوه‌یان نامێنی به‌سه‌ر خۆیانا بگرین؛ چونکی گریانیش دلێکی خالی ئەوێ.

﴿فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا﴾

جا ئیمه‌یش ئیمرۆ که قیامه‌ته و رۆژی تۆله‌ی کرده‌وه‌یه نه‌وان فه‌رامۆش ئه‌که‌ین و هه‌زار هاوار بکه‌ن لا ناکه‌ینه‌وه به لایانا وه‌کوو نه‌وان له دنیا‌دا ئه‌م حاله و گه‌یشتن به‌م رۆژه و به‌م حسیه و به‌م موحاسه‌به‌یان له بیر چوو‌بووه‌وه.

﴿وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾

وه وه‌کوو حسیه ئیمه‌یان بیر چوووه‌وه و ئینکاری ئایاتی ئیمه‌یان کرد (ئاوا له بیریان نه‌به‌ینه‌وه).

له‌م شوینه‌دا چهن باسی هه‌یه:

یه‌که‌م: به شیوه‌یی که ببین به‌ه‌لگه‌ی ته‌واو بۆ ئیمه‌ ده‌رنه‌که‌وتوووه ئه‌م بانگکردنی نه‌هلی به‌هه‌شت له نه‌هلی دۆزه‌خ و بانگکردنی نه‌هلی دۆزه‌خ له نه‌هلی به‌هه‌شته به‌چ شیوه‌یی بووه، به‌س ئه‌م باسانه‌ جینگای گومان و خه‌یالات نییه، به‌لام نه‌وه‌نده هه‌یه که عاله‌می قیامه‌ت وه‌کوو عاله‌می دنیا نییه و بینین و بانگکردنی قیامه‌ت وه‌کوو دنیا نییه، زۆر نزیکه که خودای ته‌عالا بۆ ده‌ربهرینی هیزی خۆی و بۆ زیاده نیعمه‌ت له‌سه‌ر نه‌هلی به‌هه‌شت و بۆ زیاده‌سه‌ره‌ت له‌سه‌ر نه‌هلی دۆزه‌خ، هه‌تا ماوه‌یی عاله‌می به‌هه‌شت ده‌ربخا بۆ نه‌هلی دۆزه‌خ، وه یا دۆزه‌خ ده‌ر بخا بۆ نه‌هلی به‌هه‌شت.

ئیه‌سه له‌م دنیا‌دا ئه‌م په‌ره‌وپه‌ری کوره‌ی زه‌وی بووه به‌مه‌یدانی شتی عه‌جایب و خه‌لکی مه‌غریب قسه‌ له‌گه‌ڵ خه‌لکی مه‌شریقدا ئه‌کا وه‌کوو له‌گه‌ڵ هاوهرپی مه‌جلیسدا ته‌نانه‌ت وا ئه‌بین که قسه‌که‌ی له‌گه‌ڵدا ئه‌کا چاویشی لینی ئه‌بین و ئه‌ویش چاوی له‌م ئه‌بین تا قسه‌که‌یان ته‌واو ئه‌که‌ن.

دوووم: ئەعراف عیبارەتە لەسەر ملە و بەرزى ئەو حیجابە کە لە بەینی ئەهلی بەهەشت و ئەهلی دۆزەخ وە یا لە بەینی بەهەشت و دۆزەخدايە. وە لەو پیاوانە کە بەسەر ئەو بەرزىیەوون دە قسە هەبە و گەلێ لە زاناکان تەرجیحی ئەو قەولەیان داوە کە ئەوانە کەسانیکن میزانی چاکە و خراپەیان وەکوو یەك وایە و هیچیان لەسەر ئەویان زیاد نییە، وە ئەمانە گەلێ کەس لە هاوچەرخی خزیان ئەناسن لە موسوڵمانان و کافران و تا ماوەی ئەو سەر بەرزىیە ئەبن پاش ئەو خودا ئەمر ئەکا ئەیانەن بۆ بەهەشت.

وە هەلئەگرێ ئەم ئەهلی ئەعرافە چەن کەسانێ بن لە هەموو ئوممەتەکانی پیغەمبەران ﷺ یا هەر لە ئوممەتی پیغەمبەری ئاخەرزەمان بن، وە هەموو ئەم وەزەانە گونجاون. وە ئەوێ کە مەشهوورە «ئەعراف» جیگەى منالی کافرانە یا جیگەى ئەهلی «فەترە» تە یانی ئەوانە کە بەعسەتیان پەن نەگەشتووە، راست نییە؛ چونکی بە ئوسوولی ئەهلی سوننەت و جەماعەت نە جیگەى هەبە لە قیامەتا لە بەهەشت و دۆزەخ بەدەر و نە ئینسانی هەبە نە کافر و نە موسوڵمان، بەلکوو ئەوانە کە موکەللەف نەبوون وەکوو مندالانی ئەهلی کوفر یا مندالی موسوڵمانان ئەو هەموو بەهەشتین، وە ئەوانەیش لە ماوەی فەترەتا بوون هەر موکەللەف نین و جیگەیان بەهەشتە، بەلام ئەو پایە بەرزانە کە بۆ موسوڵمانی خواوەن کردووە و بێر و باوەری باشە بۆ ئەوان نییە. وە هەرچی موکەللەفەکانیشە یا وان لە دۆزەخا بە ئەبەدی وەکوو کافران، یا بە قەی ماوەی سزا وەکوو موسوڵمانی کردووە خراپ، وە یا وان لە بەهەشتا وەکوو موسوڵمانی بێ تاوان لە پیغەمبەران و شەهیدان و پیاوچاکان.

سێهەم: داوا کردنی ئەهلی دۆزەخ لە ئەهلی بەهەشت بۆ ئاو یا باقی خواردەمەنی وەکوو وتمان ئیستە لەسەر ئەو یاسایە کە عەلەمی قیامەت لە هەست و شوعوورا وەکوو ئەهلی دنیا نین؛ چونکی ئەهلی بەهەشت ئەمێننەو هەتا هەتایە و ناساگی و

سیفاتی خراپه‌یان نبیه و میوه‌ی به‌هشت برانه‌وه‌ی نبیه و هم‌میشه به‌رده‌وامه، وه هم‌موو نه‌هلی دۆزه‌خیش هه‌ر ده‌وامدارن و له‌وانه‌یه هه‌ستان و دانیشتیان و نه‌حوالی‌تریشان له‌سه‌ر یاسای تایبه‌تی بئ که له‌گه‌ل زاهیری ئەم تایه‌ته‌دا بگونجی.

﴿وَلَقَدْ جَنَّاهُمْ بِكُتُبٍ فَوَلَّاهُم مَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾

به راستی هاتین بۆ لای ئەم هۆشیارانە به کتیبکی پیروزی وه‌هاوه که درێژه‌مان پیندا له‌سه‌ر عیلم و زانایی له هم‌موو هۆیه‌که‌وه بۆ بیر و باوه‌ر و کرده‌وه و خوو و ره‌وشت، وه حالی ئەو کتیبه‌ وایه که هۆی شاره‌زایی و ئاگادارییه بۆ دین و دنیا و هۆی میهره‌بانی خودایه بۆ قه‌ومی که ئیمان و باوه‌ریان هه‌یه به دینی حق.

﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ﴾

جا ئەم قه‌ومه که ئەم کتیبه‌یان بۆ هاتوووه و به‌م شیوه‌ ته‌مه‌لی ئە‌که‌ن له ره‌فتار بئ کردنیا نایا هه‌ر چاوه‌رپی ئە‌نجامه‌که‌ی ئە‌که‌ن که سزای روژی قیامه‌ته‌؟

﴿يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَبْلُ قَدْ جَاءتِ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾

جا له‌و روژه‌دا ئە‌نجامی کتیبی خودا دیتته پیشه‌وه ئەو کافرانه که ئەو کتیبه‌یان فه‌رمۆش کرد له‌مه‌وپیش له دنیا‌دا ئە‌لین: به راستی پینغه‌مبه‌رانی خودای ئیمه به حق هاتن و به دلسۆزی ئامۆزگاریان کردین به‌لام ئیمه بئ‌شوعوور بووین و موبالاتمان به فه‌رمانی خودا نه‌کرد.

﴿فَهَلْ لَنَا مِن شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾

نایا تکا‌کارانمان ده‌ست ئە‌که‌وئ هه‌تا تکا‌مان بۆ بکه‌ن، یاخود ئە‌گه‌ر پترینه‌وه بۆ دنیا و ژبانی پیشوو هه‌تا به شیوه‌یه‌کی شه‌رعی له‌سه‌ر ره‌زای خودا کارمان بکر‌دایه‌ غه‌یری ئەو کرده‌وانه که له دنیا‌دا کردمان.

﴿قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ (۵۳)

نه‌مانه له و روژدها بیر نه‌که‌نه‌وه به راستی نه‌فسی خو‌یان زایه کردووه و خو‌یان له ده‌س داوه و زایه و بئ‌سوود ده‌رچووه هرچی بوو له و شتانه که نه‌وان به ناحق به ده‌می خوداوه هه‌لیان نه‌به‌ست.

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾

به راستی په‌روه‌ردگاری ئیوه هه‌مووتان، نه‌و زاته‌یه که ناوی «الله» یه و خودایه‌کی وایه که هه‌موو ئاسمانه‌کان و عهرزی دروستکردووه له شه‌ش روژا له پاش نه‌وه فه‌رمانداری کرد به‌سه‌ر عه‌رشا.

﴿يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا﴾

وه شه‌و نه‌کا به په‌رده بو روژ بو نه‌وه شه‌و دابئ و ئاده‌میزاد ئاسایش بگرن و هه‌میشه شه‌و داوای داگرتنی روژ نه‌کا به په‌له و به تالووکه.

﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ﴾

وه خه‌لقی روژ و مانگ و نه‌ستیره‌ی کردووه که حالی نه‌مانه وایه هه‌موو رام کراون بو کار و هه‌ر یه‌کئ بو نه‌وعه وه‌زیفه‌یی که ببئ به هوی ژبانی گیانله‌به‌ران و بئگه‌یشتنی کان و روانی گیا و پشکووتنی گوول و ده‌سکه‌وتنی به‌رامه‌د.

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (۵۴)

بئدار بن که هه‌ر بو خودایه ئیجاد و دروستکردنی نه‌وه‌ی که خواستی هه‌بئ له نه‌بوونه‌وه، هه‌ر بو نه‌وه نه‌مر و فه‌رمان و ته‌سه‌ر و فه‌کردن له جیهانا، زور زور گه‌وره‌یه په‌روه‌ردگاری هه‌موو عاله‌مه‌کان و پاکه له هه‌موو شتی که بو زاتی نه‌و نه‌شی.

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾

بانگ بکه‌ن له خودای خۆتان به سه‌رکزی و په‌نامه‌کی لئی بی‌پارینه‌وه؛ چونکی خودا چه‌ز نا‌کا به‌وانه که ته‌جاوز نه‌که‌ن له کاتی دوعا کردندا له یاسای عاده‌ت و ده‌نگ به‌رز نه‌که‌نه‌وه زیاد له نه‌ندازه.

﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾

خرابه و به‌دکاری مه‌که‌ن له زه‌ویدا، پاش نه‌وه‌ی که زه‌وی چاک و پاک کرایه‌وه، وه بانگ بکه‌ن له خودا و په‌نای پین بیه‌ن و حال‌تان وه‌ها بپن‌خواه‌نی بیم و ترس بن له سزای خودا و خواه‌ن ته‌ماع بن له نیعمه‌ت و ره‌حمه‌ت و سه‌واییا.

﴿إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾

به‌خششی خودا و که‌ره‌می نه‌و نزیکه له‌وانه‌وه که نه‌هلی ئی‌حسانن و به‌دلسۆزی به‌نده‌یی خودا ده‌که‌ن.

﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ﴾

خودا نه‌و خودایه که «با» کان نه‌نیرئ به‌ موژده‌ده‌ر به‌ باران له پیش بارینیا.

﴿حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾

تا کاتی نه‌و بایانه هه‌وری قورس به‌رز نه‌که‌نه‌وه به‌ره‌و ئاسمان جا نه‌و هه‌وره لئ نه‌خو‌رپین بۆ ئاوه‌دانیه‌ک که له‌به‌ر وشکی مردووه و ئاوی باران نه‌رژینینه‌ خو‌ار بۆ سه‌ری و به‌و ئاوه‌ده‌ر نه‌که‌ین له ژیر زه‌وییه‌وه له هه‌موو جو‌ره به‌ش و باره‌یین به‌هۆی رواندنئ گیاهه‌، وه نه‌فسی نه‌و گیایه‌ نه‌بین به‌ خو‌راکی ئاده‌میزاد و باقی

گیانله‌به‌ران یا ته‌نیا بۆ یه‌کیکیان یاخود گیایه‌که ناخوری و به‌ره‌که‌ی نه‌خوری و به‌شینی له‌و به‌ره‌قووته و قنیاتی بئی نه‌کری و به‌شیکی بۆ رابواردن نه‌خوری.

﴿كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾﴾

وه هه‌ر وه‌کوو به‌بارانی ناسمانی له‌ژیر توویی زه‌ویدا له‌سه‌ر تۆم و ریشه‌وه یا بئی تۆم و بئی ریشه‌گیا ده‌رئه‌که‌ین و ولاته‌که‌ زیندوو نه‌که‌ینه‌وه، به‌و جوژه‌مردوو‌ه‌کانیش له‌ژیر زه‌وی ده‌رئه‌که‌ین و زیندوو‌یان نه‌که‌ینه‌وه بۆ نه‌وه‌برۆن بۆ مه‌یدانی حسیب و هه‌ر یه‌کێ به‌تۆله‌ی بیری و باوه‌ر و کرده‌وه‌ی خیری و شه‌ر بگات و مانای دادگه‌ری خودا بینه‌جی جا رجایه‌به‌م ورده‌کارانه‌بیری بکه‌نه‌وه و باوه‌رتان به‌ته‌وانایی خودا ته‌واو بیین.

﴿وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ﴿٥٨﴾﴾

ولاتی زه‌وییه‌که‌ی به‌پیت و به‌رامه‌د بئی گیای ده‌رئه‌چی به‌ئیزنی په‌روه‌ردگاری خۆی به‌به‌ش و باره‌ی باشه‌وه.

﴿وَالَّذِي خَبثَ لَا يَخْرِجُ إِلَّا نَجِسًا ﴿٥٩﴾﴾

وه‌زه‌وییه‌کی وا که‌پیس و بئی فه‌ر بئی گیای لئی ده‌رناچیی و گیا نارویننی مه‌گه‌ر به‌بئی سوودی و بئی خیری.

﴿كَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٩﴾﴾

ئاوه‌ها نیشانه‌ی ته‌وانایی خۆمان نه‌گۆرین و به‌بئی پتویست به‌ره‌که‌ت و به‌ر ده‌رئه‌که‌ین و نه‌مه‌نه‌که‌ین بۆ گه‌لێ که‌سوپاسی خودا نه‌که‌ن.

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّي إِلَّا غَيْرُهُ ﴿٦٠﴾﴾

﴿غَيْرُهُ﴾

به راستی نووحمان ره‌وانه کرد بۆ لای گه‌له‌که‌ی بۆ نامۆزگاری کردنیان نه‌ویش رویی و پنی وتن: نه‌ی گه‌لی خۆم به‌نده‌یی خودا بکه‌ن ئیوه هیچ مه‌عبوودیکتان نییه نه‌و نه‌بین.

﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ ۵۹

من له‌وه نه‌ترسم که ئیوه تووشی سزایه‌کی گه‌وره بین.

﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ۶۰

جا پاش نه‌وه که نووح ته‌بلیغاتی کرد کۆمه‌له‌ی پیاوی خاوه‌ن شانی گه‌له‌که‌ی بییان‌وت: به راستی ئیمه تو له ناو گومراهییه‌کی ناشکرادا ده‌بینین.

﴿قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ۶۱

نوح به گه‌له‌که‌ی فه‌رموو: نه‌ی گه‌لی من من گومرا نیم به‌لام من پیغه‌مبه‌رم له لایه‌نی په‌روه‌دگاری جیهانه‌وه.

﴿أَبْلَغُكُمْ رَسُولًا لِّي بَيِّنَاتٍ لَّكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ۶۲

وه مادام من پیغه‌مبه‌ری خودام له‌سه‌ر به‌جی هیتانی واجبی خۆم نه‌و بیر و باوه‌ره و نه‌و نادابی دینه که ره‌وانه کراوم بییان له لای خوداوه نه‌یان گه‌یه‌نم پیتان و خزمه‌تتان نه‌که‌م به ساغی و ته‌میتان نه‌که‌م به یاسای دین بۆ دوورکردنه‌وه‌ی ره‌وشتی خراب و وه‌رگرتنی ره‌وشتی باش و دلسۆزیتان بۆ نه‌که‌م به ناشکرا و په‌نامه‌کی و چی بۆ خۆم به باشی بزاتم بۆ ئیوه‌یش به باشی نه‌زانم و هه‌رچی چه‌ز بکه‌م خۆم ده‌ستم بکه‌وئ چه‌ز نه‌که‌م ئیوه‌یش ده‌ستان بکه‌وئ و به هۆی وه‌حیه‌وه له لایه‌نی خوداوه بازه شتی نه‌زانم که ئیوه نایان زانن، جا نه‌گه‌ر له نه‌حکامی ته‌بلیغه بن پتیوسته بیان گه‌یه‌نم به ئیوه و نه‌گه‌ر له به‌خشیشتی تابه‌تی بن نه‌وه ته‌بلیغی پتیوست نییه.

﴿ اَوْعِیْبَتُمْ اَنْ جَاءَكُمْ ذِکْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلٰی رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
وَلِنُنقُوْا ﴾

ثایا سه رتان سوړنه مینې له وه که له لای خوداوه ناموژگارییه کتان بو بیت و هوی
رزگاریتان له سهر دهستی پیاوی له رشته ی باوک و باپیره ی خوتان بو بیت، بو نه وه
که به و ناموژگارییه بتان ترسینې له سزای روژی قیامت وه بو نه وه که ئیوه یش
فهرمانی به جی بینن و له خودای خوتان بترسن؟

﴿ وَلَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ ﴿۶۳﴾ ﴾

به لکوو ئیوه بکه ونه بهر میهره بانی خودای میهره بان.

﴿ فَكَذَّبُوْهُ فَاَتَّخِذْنَہُ وَالَّذِيْنَ مَعَهُۥ فِي الْفُلْکِ وَاغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
بِآیٰتِنَا ۙ ﴾

نه وانیش هر چهن نوح تیکو شا بو ته ریبه تیان هر باوه ریان پی نه کرد و به
درویان نه خسته وه، وه ئیمه یش له سهر پارانه وهی نه و فهرمانی دروستکردنی که شتیمان
دا به نوح و که شتی دروست کرد و خو ی و گه لن پهیره وانی رویشته ناوی و
توفانی ناومان هه لکرد و جیهانمان غرقى ناو کرد. جا نوح و نه وانه له گه ل نه و
بوون رزگارمان کردن له ناو که شتیبه که دا و نه و که سانه که باوه ریان نه کرد به نایاتی
ئیمه غرقمان کردن له ناوا.

﴿ اِنَّہُمْ کَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنٌ ﴿۶۴﴾ ﴾

به راستی نه و گه لی نوحه کو مه لیکى کویر بوون له ده رک و هوشا هر چهن
چاویان نه بیینی.

﴿ قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ﴿٦٧﴾

ئه‌ویش له وه‌لامیانا فه‌رمووی: ئه‌ی گه‌لی من ه‌یچ سه‌فاهه‌ت و عه‌قل سووکیه‌ک له م‌یشکما نییه، به‌لام من فرستاده و پ‌یغه‌مبه‌رم له لایه‌نی په‌روه‌ردگاری جیهانه‌وه.

﴿ أَبَلِغْتُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ ناصِحٌ أَمِينٌ ﴾ ﴿٦٨﴾

وه‌ ئه‌حکامی خوداتان پ‌ی ئه‌گه‌یه‌نم و من به‌رابه‌ر به‌ ئیوه‌ دلپاک و ه‌یمنم.

﴿ أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ﴾ ﴿٦٩﴾

ئایا سه‌رتان سوورئه‌مینئ له‌وه که لای خوداوه زیکر و په‌ندیکتان بۆ بیت له‌سه‌ر ده‌ستی پیاویک له‌ خۆتان بۆ ئه‌وه‌ بتان ترسینئ له‌ سزای روژی قیامه‌ت؟

﴿ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادْنَا فِي الْخَلْقِ بَصُطَةً فَأذْكُرُوا ءَالَآءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ ﴿٧٠﴾

وه‌ یادی ئه‌وه بکه‌نه‌وه که ئیوه‌ ب‌ی‌ده‌سه‌له‌ت بوون و خودای ته‌عالا ئه‌سبابی به‌رزوه‌ بوونی پ‌یدان و له‌ پاش نووح بوون به‌ ج‌یگه‌نشینی پیاوه‌گه‌وره‌کانی ولات و شه‌دادی کوری عاد بوو به‌ پاشای جه‌زیره که یه‌کئ بوو له‌ ئیوه‌ و خودا له‌ باقی ناده‌میزادی جیا کردنه‌وه و له‌ له‌ش و قه‌واره‌دا ئیمتیازی پ‌یدان و هه‌یکه‌لی گه‌وره کردن به‌ جوړئ که خه‌لک شه‌رمی لئ ئه‌کردن، ده‌ی یادی نیعمه‌ته‌کانی خودا بکه‌نه‌وه به‌لکوو ه‌یزی عیاده‌تتان پ‌ی بدا و رزگار ببین.

﴿ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤَنَا ﴾ ﴿٧١﴾

﴿ فَأِنَّا بِمَا تَعَدُّنَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴾ ﴿٧٢﴾

وتیان: ئایا تۆ هاتووی بۆ لای ئیمه‌ له‌سه‌ر ئه‌ساسی ئه‌وه که هه‌ر به‌نده‌یی بۆ خودا بکه‌ین به‌ تاقی ته‌نیا و ته‌رکی ئه‌و بتانه‌ بکه‌ین که باوک و باپیره‌ی ئیمه‌ په‌رستوونیان؟

دهی نه‌گه‌ر راست نه‌که‌یت و له راست‌گوییانی نه‌و سزا که نه‌یلئیت و ئیمه‌ی پئ
نه‌ترسینی بۆمانی بینه.

﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رَجْسٌ وَعَضَبٌ﴾

جا هوودا عاش که حالی بوو نه‌و گه‌له هه‌ر له‌سه‌ر گو‌مراهی نه‌مینه‌وه و دنیایا بوو
که خودا نه‌یان‌فه‌وتینی پی‌ی فه‌رموون: به راستی بریاردردا و دامه‌زرا له‌سه‌رتان له لای
په‌روه‌دگاری ئیوه‌وه سزایه‌کی ناباری وا که نه‌تان‌گه‌نینی به‌سه‌ر یه‌کا و نه‌باری
به‌سه‌رتانا غه‌زه‌بی خودا له‌سه‌ر خواستی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌ی نه‌وو‌ه‌ل و ناخر لیتان.

﴿أَتَجِدِ لُنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتَ وَءَابَاؤُكُمْ﴾

ئایا ئیوه‌ موجداه‌له و شو‌رئه‌نگیزی له‌گه‌ل منا نه‌که‌ن بۆ خاتری دامه‌زراندنی
به‌نده‌یی بۆ چه‌ن بتیکی تاشراوی خاوه‌ن شو‌ره‌تی درۆ و خاوه‌ن ناوی بی‌ناوک که
نه‌وانه به‌س ئیوه‌ و باوک و باپیره‌کانتان ناوتان بۆ داناون و حه‌قیقه‌ت و نه‌سل و
نه‌ساس بۆ پی‌روزی نه‌وانه نییه.

﴿مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾

خودا هیچ ده‌لیل و بوره‌انئیکی عه‌قلی یا نه‌قلی نه‌ناردوو‌ه له‌سه‌ر گه‌وره‌یی نه‌وانه،
واته نه به وه‌حی ئاسمان بریاری داوه نه‌وانه قیمه‌تیان هه‌یه و نه بیرئیکی ساغی
دایه‌رانوو‌ه بۆ ده‌ماخی هۆشیاران له‌سه‌ر نه‌وه که نه‌و بتانه جئگه‌ی ئیعتیارن.

﴿فَانظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾ (٧١)

چاوه‌رئ بکه‌ن بۆ گه‌یشتنی نه‌و سزای خودایه و منیش له‌گه‌ل ئیوه‌دا چاوه‌روانم
هه‌تا بزانیان چیتان پئ نه‌کا.

﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِعَايِنِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (۷۲)

جا ته‌نیا هوود خوئی و نه‌و که‌سانه که له‌گه‌لیا بوون و ئیمانیاں هی‌نا بوو رزگارم کردن و ریشه‌ی نه‌و که‌سانه‌مان بری که ته‌کزیبی ئایاتی ئیمه‌یان کرد وه نه‌وه‌نده سه‌رسخت بوون له‌وانه نه‌بوون که ئیمان بینن.

ریوایه‌ت کراوه پاش نه‌م هه‌ره‌شه‌ی حه‌زره‌تی هووده خودا سی سأل بارانی لی گرته‌وه له پاشان هه‌ورئکی ره‌شی گه‌وره‌ی نارده راسه‌ریان گومانیاں وابوو نه‌بن به هوی بارانئکی نارامی وه‌ها که دنیا بژیته‌وه که‌چی بوو به بایه‌کی توندی سامناکی بن‌ئامان و ولاته‌که‌ی ویرانکردن و رووخاندی به‌سه‌ریانا و که‌لله و ده‌ماخی ئاده‌میزاده‌که‌یشی زایه‌کرد و به‌م جوړه نه‌و گه‌له بایسه به‌رباد بوون و بوون به په‌ند بو هوشیاران.

﴿وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾

وه ره‌وانه‌مان کرد بو سه‌ر قه‌بیله‌ی «سه‌موود» (که مه‌شه‌وور بوون به ناوی باپیره‌گه‌وره‌یانه‌وه سه‌موودی کورپی «عابر» ی کورپی «ارم» کورپی «سام» ی کورپی نوح عليه السلام)، سالحی کورپی «عبید» ی کورپی «أسف» ی کورپی «ماسح» ی کورپی «عبید» ی کورپی «حازر» ی کورپی سه‌موود له ولاتی «حجر» دا دانه‌نیشن له ناوبه‌ینی حیجاز و شامدا.

﴿قَالَ يَاقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾

فه‌رمووی: نه‌ی گه‌لی من به‌نده‌یی بکه‌ن بو نه‌و خودایه که په‌روه‌ردگار و ئاسمان و زه‌وی و دار و به‌رد و گیا و گیانله‌به‌ری له نه‌بوونه‌وه دروست کردوه و هه‌ر نه‌و زاته‌یه به‌نده‌یی بو نه‌کری و هیچ خوایه‌کی ترتان نییه جگه له‌و.

﴿قَدْ جَاءَ تَكْمُ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾

به راستی وا هات بؤ لاتان بهو جوړه که داواتان کرد شاهیدی له لایه‌نی خودای خوټانه‌وه.

﴿هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ﴾

نا ټه‌وهی که له پیش چاوتانایه و شتریکه بهس به هیزی ته‌وانایی خودا دروست کراوه و لهو به‌رده ده‌رچووه و حالی وایه بؤتان بووه به نیشانه‌ی گه‌وره‌یی خودا وازی لن بینن با بله‌وه‌رئ له گژ و گیای زه‌وی خودا.

﴿وَلَا تَمْسُوْهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

وه ده‌خیلتان بم قهت ده‌ستی لن مه‌دهن به خه‌یالی زیان پی‌نگه‌یاندنی نه‌وه‌ک سزایه‌کی سه‌خت و به ټازارتان تووش بین.

ریوایه‌ت کراوه چه‌زهره‌تی سالح گه‌لن ټاموژگاری کردن سوودی نه‌بوو هه‌تا روژئ له روژان سه‌روکی قه‌بیله‌ی سه‌موود «جندع» ی کورپی «عه‌مر» ئی‌شاره‌تی کرد بؤ به‌ردی‌کی گه‌وره له ولاته‌که‌یاندای بوو وتی: داوا بکه له خودا له‌م به‌رده و شتریکه زه‌لامی تووکن دروست بکا و ده‌ری بکا بؤمان. چه‌زهره‌تی سالح داوای ټه‌وه‌ی کرد له خودا و به فه‌رمانی خودا و شترئ له به‌رده‌که هاته‌ده‌ره‌وه و «جندع» و کو‌مه‌لئ له‌گه‌لیا ئی‌مانیان هیتنا به سالح و «ذواب» ی کورپی عه‌مر و «جبار» ی سادینی بته‌کان و «ریاب» ی کورپی «صخر» که کاهین بوون ئی‌مانیان نه‌هیتنا.

﴿وَأذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ

تَتَّخِذُونَ مِّنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْجِبُونَ الْجِبَالَ بِيُوتًا﴾

وه یادی نی‌عمه‌تی خودا بکه‌نه‌وه له سه‌رتان له‌به‌ر ټه‌وه که ئی‌وه‌ی کرد به جینگه‌نشینی گه‌وره‌کانی ولات له پاش له ناوچوونی قه‌بیله‌ی عاد له یه‌مه‌نا و دایمه‌زراندن له

زه‌ویدا و خاوه‌ن هیزی کردن و له شوینی نارام و ده‌شتا قه‌سر و بالا‌خانه‌ی جوان
 نه‌که‌نه‌وه و له که‌ژ و کیتی س‌خت و به‌رداویدا هو‌ده و ماوای دامه‌زراوی باش
 ده‌تاشن.

﴿فَاذْكُرُواْ آيَاتِ اللّٰهِ وَلَا تَعْتَوْاْ فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (۷۴)

باسی نه‌و هم‌وو نی‌عمه‌تانی خودایه ب‌کن که داویه‌تی پیتان و نی‌شی خراب و
 نابار مه‌کن له زه‌ویدا و به‌به‌دخوویی مه‌ژین.

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُواْ مِنْ قَوْمِهِ لِّلَّذِينَ اسْتَضَعُواْ
 لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنْتَ صٰلِحًا مَّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِ ؕ قَالُواْ اِنَّا
 بِمَا اُرْسِلَ بِهِءُ مُؤْمِنُونَ﴾ (۷۵)

جا نه‌و کۆمه‌له ناوداره‌ی وه‌ها که خاوه‌ن ده‌مار بوون له گه‌لی س‌الِح عَلَیْهِ و تیان
 به‌ کۆمه‌له‌یی له‌وانه که بی‌ده‌سته‌ل‌اتن به‌ تاییه‌تی به‌وانه‌یان که نی‌مانیان هی‌تاوه به
 س‌الِح: نایا نی‌وه نه‌زانن و باوه‌رتان هه‌یه به‌وه که س‌الِح ره‌وانه کراوه له لایه‌نی خوداوه
 و کراوه به پی‌غه‌مبه‌ری خودای خو‌ی بو س‌هر نی‌مه؟ نه‌وانیش له وه‌لاما و تیان: نی‌مه
 نی‌مانمان هه‌یه به‌وه‌ی که س‌الِح پی‌ی ره‌وانه کراوه و باوه‌رمان هه‌یه پی‌غه‌مبه‌ری خودای
 ته‌عالایه.

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُواْ اِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِءُ كٰفِرُونَ﴾ (۷۶)

جا نه‌وانه که خاوه‌ن ده‌مار بوون و فیزیان نه‌کرد و تیان: به‌ راستی نی‌مه باوه‌ر
 ناکه‌ین به‌وه‌ی که نی‌وه نی‌مانتان پی‌ هی‌تا.

﴿فَعَقَرُوا النّٰقَةَ وَعَتَوْاْ عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُواْ يَصْلِحُ اٰتِنَا بِمَا
 تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ﴾ (۷۷)

جا وشره‌که‌ی حه‌زره‌تی س‌ال‌ح‌ی‌ان په‌ی کرد، واته و‌ت‌ی‌ان به‌ پ‌ی‌او‌ی‌کی ن‌اپ‌ی‌او له‌ گه‌له‌که‌دا: بر‌و ده‌ست و پ‌ی‌ی نه‌و وشره‌ ب‌ی‌ره، نه‌و‌ی‌ش رو‌ی‌شت چ‌وار په‌لی وشره‌که‌ی بر‌ی. وه له‌ فه‌رمان‌ی خودا ل‌ای‌ان دا که نه‌مر‌ی کردبوو به‌وه ده‌ست نه‌به‌ن بو نه‌و وشره. پ‌اش نه‌وه بانگیان کرد له‌ س‌ال‌ح ع‌ل‌ی‌ه‌ و و‌ت‌ی‌ان: فه‌رموو نه‌گه‌ر تو پی‌غه‌مبه‌ری نه‌و ن‌ازار و به‌ل‌ایه‌مان بو بی‌نه که نه‌یمه‌ت لی ده‌ترساند.

﴿ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴾ ۷۸

جا له‌و سه‌رده‌مه‌دا کو‌توپ‌ر بوومه‌له‌رزه گرتنی و داگ‌یری کردن و هه‌ر له‌ ناو ماله‌کان‌ی خ‌و‌ی‌انا که‌وتن و مردن.

﴿ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴾ ۷۹

جا نه‌م کاره‌ساته‌هات و نه‌م نه‌هاته‌ رووی دا حه‌زره‌تی س‌ال‌ح پ‌شتی هه‌ل‌کرد له‌و شو‌ینه که بوومه‌له‌رزه که ل‌ی‌یداوه و له‌ شو‌ینیکی ت‌ایبه‌ت‌ی‌دا دان‌ی‌شت و له‌ خه‌م و په‌ژاره‌ی خ‌و‌ی‌دا به‌ر‌ابه‌ر به‌ گه‌له‌ مردوو‌ه‌که‌ی فه‌رموو‌ی: نه‌ی گه‌لی من! به‌ راست‌ی من په‌ی‌ام‌ی خودای خ‌و‌م پ‌ی گه‌ی‌اندن و نام‌و‌زگار‌یم کردن و د‌ل‌س‌و‌ز‌یم بو ده‌ر‌ب‌ر‌ین به‌لام نه‌وه نه‌و که‌سانه‌تان خ‌و‌ش ناو‌ی که د‌ل‌س‌و‌زن. وه ده‌گونج‌ی نه‌م قسه‌ی حه‌زره‌تی س‌ال‌ح ع‌ل‌ی‌ه‌ هه‌ر له‌ پ‌ی‌ش کاره‌ساته‌که‌دا بووب‌ین له‌و کاته‌دا که نه‌وان وشره‌که‌ی‌ان په‌ی کرد و و‌ت‌ی‌ان به‌ س‌ال‌ح چی نه‌که‌ی ب‌یکه.

﴿ وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴾ ۸۰

وہ باسی رووداوی زەمانی «لووت» ی کوری «ہاران» ی برای ئیبراہیمی خەلیل بکہ لەو کاتەدا کہ بە گەلەکە ی لە ئەھلی «سەوم» لە ولاتی «اردن» دا فەرموو: ئایا ئیوہ پیاوگەلنکی ئەوہندە بی شەرمن کہ کردەوہ ی ناھەمواری فاحیشە ئەکەن و لە دواوہ سواری نیرینە ئەبن؟ کہ حالی ئەم فەرمانە ناھەموارە وایە کہ س لە سەرسەری و تاوانبارانی جیھان نەکەوتووہ تە پیشی ئیوہوہ تیا یا؟ واتە ئەم رەفتارە نابارە لە ئیوہوہ رووی داوہ لە پیش ئادەمیزادانا بو ئەوہ کہ لە پاش ئیوہیش ھەرکەسێ بیکا ئیوہ شەریکی تاوانەکە ی بن.

﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّن دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾

بە راستی ئیوہ ئەچنە لای پیاوان نەك ژنان لەبەر بەجێ ھێنانی ئارەزووی نەفسی خۆتان و دەرکردنی گەرمی لەشتان. ئیوہ نەك ھەر لەم بابەتەوہ بەلكوو لە گەلێ بابەتی ترەوہ لە حەق لاتان داوہ، ئەگەرنا بەم شیوہ حەیا ی خۆتان و عالەمتان نەدەبرد و بە یاسای باش دەسبەردار ئەبوون.

﴿وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّا أَن قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِّن قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّنظَهُرُونَ﴾

وہ لە بەرابەری ئەم ئامۆژگاری لووتەوہ وەلامی گەلەکە ی ھەر ئەوہ بوو کہ وتیان: ئەم خانەدانی لووتە لە ئاوەدانی و دێی خۆتان دەرکەن؛ چونکی ئەمانە ئادەمیزادێکن خۆیان دوور ئەگرن لەم ئێشانە کہ ئێمە ئەیان کەین.

﴿فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُٓ إِلَّا أُمَّرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِّنَ الْغَٰثِرِينَ﴾

جا ئێمە لەو کاتەدا کہ ویستمان ئەو گەلە لە ناو بەرین لووت و ئەھلی لووتمان رزگار کرد ژنەکە ی نەبن لە ریزی ئەوانەدا دانرا کہ سزا ئەدرین و لە سزادا ئەمێننەوہ.

﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرَ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾

وه باران‌تیکی نا‌ئاساییمان باراند به‌سه‌ریانا جا بروانه که ئه‌نجامی به‌دیبری و به‌دکاری تاوانباره‌کان چۆن بوو تا حالی بیی و به‌چاو بروانی و بیینی ئه‌و گه‌له‌هه‌موو به‌رده‌باران ئه‌که‌ین و ولاته‌که‌یان دائه‌پۆشین.

﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا﴾

روانه‌مان کرد بوو ولاتی مه‌دیهن - که ولاتیکه مه‌دیهن ناوی کوری حه‌زره‌تی ئیبراهیمی تیدایه - برای خۆیان «شوعه‌یب» کوری «میکائیل» کوری «یسجر» کوری مه‌دیهن کوری ئیبراهیم علیه‌السلام وه ئه‌م زاته بییان ئه‌وت «خطیب الانبیا» له‌به‌ر نامۆژگاری کردنی گه‌له‌که‌ی به‌زۆری.

﴿قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنِّ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾

فه‌رمووی به‌گه‌له‌که‌ی: ئه‌ی گه‌لی خۆم به‌نده‌یی بکه‌ن بوو خودای عالم که ناوی «الله» به‌ و نییه بوو ئیوه خودایه‌کی تر و به‌راستی هات بوو لاتان شاهیدی و بورهانی بوو ریساله‌تی من له‌لایه‌نی خوداوه.

موفه‌سیره‌کان فه‌رموویانه: ئه‌و موعجیزه‌ی حه‌زره‌تی شوعه‌یبه علیه‌السلام له‌قورئانا به‌یان نه‌کراوه وه‌کوو گه‌لی موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌ران باس نه‌کراوه له‌قورئانا، وه‌ئه‌لین: ئه‌و موعجیزه‌ی شوعه‌یبه ئه‌و عاسایه‌بووه که داویه به‌مووسا علیه‌السلام و شه‌ری کردووه له‌گه‌ل ماری گه‌وره‌دا.

بازی فهرموویانه: مه به ست له «بینة» له و نایه ته دا هه ر ریساله تی شوعه بیه و قه سدی نه وه بووه که نه و ریساله ته و نه و نووری نویووه ت و حیکمه ته که کراوه به خه لات بو من له گه ل نه وه دا ئیوه نه زانن که من له پیش ریساله تا هیچم نه زانیوه نه وه نه بی به شان و شه رف بو من و به شایه ت بو ئیوه له سه ر نه وه که قسه ی من راسته.

﴿فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾

جا پیوانه و کیشانه ته واو بکه ن بو نه و که سانه مالتان لی نه کړن و هه قی خه لک که م مه که نه وه و به شی که س زایه مه که ن.

﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾

وه خراپه و زیانکاری مه که ن له زه ویدا پاش نه وه که خودا - به ناردنی پیغه مبه ران بو ته می ئاده میزاد - ئیسلاحی کردووه.

﴿ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

نه م پیاوته ی و راسالی و یارمه تی ره هبه رانه باشتره له وه که بین به دژ ئاموژگاری نه وان نه گه ر باوه رتان به خودا هه یه.

﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ

اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ، وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾

نه ی گه لی من ناپیاو مه بن و دامه نیشن له هه موو ریگه بی له ریگه ی نه و ئاده میزاده پاکانه دا که خه لکی بانگ نه که ن بو ئیمان هینان بو نه وه که هه ره شه یان لی بکه ن و بیان ترسینن و مه نعیان بکه ن له ته می کردنی نه زانه کان و بو نه وه که مه نعی نه وانه بکه ن که ئیمانیا ن هیناوه به خودا له رویشتن به ریگه ی راستی خودادا و گومانی

ناھموار بخنہ دلانہوہ بو نھوہ کہ تھرکی نھو ریگہ بکن و ریگہی راست بہ لار نیشان بدہن.

﴿وَأذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَرْتُمْ﴾

وہ بیرى نھو کاتہ بکنہوہ کہ نئوہ کہم بوون لہ ژمارہ و لہ نھسبابی جھنگدا وہ خودا بہ ماوہیہ کی کہم زوری کردن لہ ژمارہ و ہیزدا.

﴿وَأَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾

وہ تہ ماشا بکن کہ نھنجامی ناپاوہ بہ دکارہ کان چوون بوو لہسہر ستہمکاری و ناھمواری نھوان چلوون خودا قاری لی گرتن و بہربادی کردن نئوہیش بہوان تہمی خوار بین.

﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ، وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾

وہ نھگر تائفہ و کوہمہ لی لہ نئوہ نیمانان ہینا بہو دینہی من پینی رھوانہ کراوم وہ کوہمہ لی نیمانان نھینا و لہسہر کوفری خووان ماونہتہوہ، دہ چاوہرپی بکن ہہتا خودا فہرمانی خووی دیاری بکا لہ ناومانا بہ یارمہتی دانی موسولمانہ کان بہسہر کافرہکانا، وہ راستہ کہ خودا چاکترین فہرماندہری جیہانہ لہ ناشکراو پھنہانا.

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾

جا پیاو ماقوولہ کانی گہلی شوہیب علیہ السلام نھوانہیان کہ خاوہن فیز و دھمار بوون نیمانان نھینا و ہرہشہیان کرد لہ شوہیب و وتیان: بہ راستی تو و نھوانہ کہ

ئیمانیان هیناوه به خودا له گه ل تودا، ده رتان نه کهین له م ناوه دانی خو مانه یا نه بی بگه ریته وه بو سهر میلله ت و دینی ئیمه .

﴿ قَالَ أُولُو كُنَا كَرِهِينَ ﴾

شوعه بییش فه رمووی: ئایا نه گه ر چه زیش نه کهین و پییمان ناخوش بی هه ر نه مان گیر نه وه بو میلله ت و دینی خو تان؟ نه م جومله دوو مانا هه لده گری: یه که م: مادام ئیمه به دل عاجزین له دینه که تان قایل نییه بگه ریته وه بو سهری؛ چونکی دین به بی خو شو یستن دین نییه. دووه م: مادام ئیمه چه ز به دینه که تان نا کهین نه گه ر به زوری ئیوه ییش بگه ریته وه نه وه هه ر نه گه راوینه ته وه چونکی دین نه بی ئیختیاری بی نه ک به زورداری.

﴿ قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِّنْهَا ﴾

نه گه ر ئیمه له پاش نه وه خودا رزگاری کردین له و دینه نا ره وایه که بته په رستییه و گه یشتین به ته وحید، بگه ریته وه بو لای بته په رستی و هاوړی بو خودا دا بنیین نه وه دپاره درؤمان له سهر خوا کردوه و به درؤ و تو ومانه خودا شه ریکی هه یه .

﴿ وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا ﴾

وه قه ت نابی و به عاده ت مه حاله بو ئیمه بگه ریته وه بو میلله تی که خو مان نه زانین درؤیه و بی نه ساسه مه گه ر خودا خواستی و ابی نا ئومیدمان بکا له ره حمه تی خو ی و دل مان بگور ی - په نا به خودا - .

﴿ وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا ﴾

خودای ئیمه زانستی گوشاده جیگه ی هه موو شتیکی تیدا نه بیته وه و هه ر شتیکیش مومکین بی بو نه و ئاسانه و هه ر پشت به خودا نه به ستین و داوای نه وه نه کهین دل مان دامه زرینی له سهر دین و له ریگه ی حق لامان نه دا.

﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ ﴿۸۹﴾﴾

په‌روه‌دگار! به‌که‌رم و‌رحمه‌تی خۆت حوکم بده له به‌ینی ئیمه و گه‌له‌که‌مانا به‌حق، واته یارمه‌تی ئیمه بده زال بیهن به‌سه‌ر هیزی کوفر و گومر پیدایه تا هه‌ردوولا به‌راستی بناسرین، وه تو ئه‌ی خودا باشت‌ترین حاکم و فەرمانده‌ری له جیهانا.

﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا لَخَسِرُونَ ﴿۹۰﴾﴾

﴿۹۰﴾

جا ئه‌و کۆمه‌له‌ که کافر بوون له گه‌لی شوعه‌یب، وتیان به ئه‌فرادی گه‌له‌که‌یان به‌هه‌ره‌شه‌ی دنیا‌یی و به‌ئامۆژگاری ئایینی: ئه‌ی گه‌ل! وه‌للاهی ئه‌گه‌ر بکه‌ونه‌دوای بیر و باوه‌ری شوعه‌یب و ئیمانی پێ بیتن به‌راستی ئیوه زیان ئه‌که‌ن له دنیا‌دا؛ چونکی ئیمه لیتان قه‌بوول ناکه‌ین و بو دینیشتان زه‌ره‌ره؛ چونکی ئایینی شوعه‌یب باش نییه - دیاره به‌گومانی ئه‌وان - .

﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثْمِينَ ﴿۹۱﴾﴾

جا له کۆتوپرا بوومه‌له‌رزه و لاته‌که‌ی گرتن و له خانوو‌ه‌کانی خۆیانا مردن و که‌وتن به‌سه‌ر یه‌کا. وه ئه‌م جووره کاره‌ساتانه که دێ به‌سه‌ر نافه‌رمانه‌کانا سوپایه‌کی په‌نامه‌کی خودایه.

﴿الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ﴿۹۲﴾﴾

ئه‌و که‌سانه که شوعه‌یبیان به‌درو خسته‌وه وایان به‌سه‌رهات و له‌ناوچوون و شوینه‌واریان براوه وه‌ک هه‌ر نه‌بووبن و ناویان نه‌بووبن.

﴿الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ﴿۹۲﴾﴾

ئەو کەسانە کە شووعەییان بەدرۆ خستەووە ھەر ئەوان زیانیان پێ گەشت نەك ئەوانە کە باوەریان پێ کرد و ئیمانیاں پێ ھینا.

﴿فَنَوَىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾

ئەویش بە ئیش و ئازاریکی دلەوہ پستی ھەلکرد و دوور کەوتەوہ لەوان و بانگی کرد لە کۆمەلە لەناوچووہ کە و بانگی کردن وەکوو بانگ لە زیندوو بکا، وتی: بە راستی من پەيامی خودای خۆم پێ گەیاندن و بە دلسۆزی تیکۆشیم لە گەلتانا بەلام ناتوانم ھێچ غەمی ھەلبگرم بۆ کۆمەلی بێ باوەر و کافر.

﴿فَكَيْفَ ءَأَسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ (۹۳)

چۆن خەم بەخۆم لەسەر فەوتانی گەلێ کە بۆ خەمخواردن نەشین؟

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرِيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضَّرَّعُونَ﴾ (۹۴)

ھەرگیز رەوانەمان نەکردووہ ھێچ پیغەمبەری لە ھێچ ئاوەدانییە کدا ئیلا پاش سەرکێشی ئەوانە خەلکە کەمان دوچاری فەقیری و لاتی و نەخۆشی خراب کردووہ بەلکوو بیر بکەنەوہ و روو بکەنە خودا و تۆبە بکەن.

﴿ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا﴾

لە پاشا لە جیگە ی ئەو لاتی و نەخۆشییەدا دەولەمەندی و لەش ساغیمان پێدان ھەتا زۆر بوون لە مال و مندالاً و لە حورمەت و ئاسایشدا بەلکوو لایێ بکەنەوہ بە لای خواھنی ئەم کارەساتانە و ئەم حالە پیرۆزانەدا و لە ئەنجاما خودا بناسن.

﴿وَقَالُوا قَدْ مَسَّ ءِآبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ﴾

که چی وتیان: ئەم خوۆشحالی و بەدحالییه شتیکه ئەبی بیی له دنیا، وه باوک و باپیره ی ئیمه‌یش ئەم نه‌خوۆشی و دەوله‌مه‌ندی و نه‌داراییانه به‌سه‌را هاتوو، ئیتر نه‌بوو به‌هۆی بیر کردنه‌وه‌یان له‌ وجودی خودادا و له‌ په‌یره‌وی پیغه‌مبه‌رانا.

﴿فَأَخَذْنَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ٩٥

ده‌ی کو‌توپ‌ر نه‌وانه‌مان گ‌رت و تووشمان کردن وه‌ل‌حال ناگایان له‌ خوۆیان نه‌بوو له‌ هاتنی نه‌وه‌هاتییه‌دا.

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَأَتَقُوا لَفَنَحْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ﴾

وه‌ نه‌گ‌ر نه‌هلی دیهاتی ره‌به‌ران ئیمانیاں پی‌به‌ئینایه‌ن و له‌ خودا بترسیه‌ن و شوین ره‌به‌ران بکه‌وتنایی و شوین ئەسه‌بای دین و ژین بکه‌وتنایه‌ و فه‌رمانی خودایان له‌ خوۆ بگ‌رتایه‌ و کاسی ره‌واشیان بگ‌ردایه‌، ده‌رگای پیت و باره‌ی باشمان لی‌ نه‌کردنه‌وه‌ له‌ ئاسمان و زه‌وییه‌وه‌ بیاری به‌ سه‌ریانا.

﴿وَلٰكِنْ كَذَّبُوْا فَاَخَذْنٰهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ﴾ ٩٦

به‌لام نه‌وان دروۆیان کرد به‌راه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کان جا ئیمه‌یش نه‌وانمان گ‌رت به‌هۆی نه‌و کرده‌وه‌ نابارانه‌وه‌ که له‌ ته‌کزیبه‌که‌یانه‌وه‌ په‌یدا بوو کردیان.

﴿اَفَاَمِنَ اَهْلُ الْقُرٰٓى اَنْ يَّاْتِيَهُمْ بَاْسُنَا بِيْنَتَا وَهُمْ نَائِمُوْنَ﴾ ٩٧

ئایا پاش ئەم هه‌موو کاره‌ساته‌ ناهه‌مواره‌ که به‌سه‌ر جیهانا هاتوو هیشتا خه‌لکی دیهاتی ره‌به‌ره‌کان به‌ هیمنی و بی‌خه‌م رانه‌بوێرن و له‌وه‌ ناترسن که هیزی قاری من له‌ شه‌وا کاتی که‌ نوستوون و ناگایان له‌ هیچ نییه‌ داگیریاں بکا وه‌کوو نه‌وه‌ دیهاتانه‌ که له‌ شه‌وا به‌ بوومه‌له‌رزه‌ و لافاو و باران و ته‌رزه‌ و بروسکه‌ و هیری شی دوژمن...

له‌ناوبران؟

﴿أَوَمِنَ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾﴾

ياخود ئەمىن ئەبن خەلكى دىھاتى پىغەمبەران لەووە كە سزا و نازارى من بىتتە سەريان لە كاتى چاشتا لە حالىكدا ئەوان فەرامۆشن لە دەرد و كارەسات و گالته ئەكەن؟ واتە خوداى تەعالا زۆر بەى لە كاتى ناكاوا و لە وەختى بايى بوونا قارى ئەرژىنى بەسەر ئەوانەدا كە خواستى لەسەر نەهيشتىيانە.

﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾

﴿٩٩﴾

ئايا ئەم ئادەمىزادە بى هۆشە خودا فەرامۆش كەردوو، ئەمىن ئەبن لەو كەردەووە سەختە مال و وىرانكەرانەى خودايە بە وىنەى دوژمنى كە فىل لە دوژمنى خۆى بكە؟ نابى ئەمىن بن، قەت لە مەكرى خودا ئەمىن نابى ئەو كۆمەلە نەبى كە زيانكار و ئەنجام نابارن.

﴿أُولَٰئِكَ يَهْدِي لِلَّذِينَ يَرْتُوبُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ لَوْ نَشَاءُ﴾

﴿أَصَبْنَهُمْ بِذُنُوبِهِمْ^٤ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾﴾

ئايا دەرنەكەوتوو و رووشن نەبوو تەووە بۆ ئەو كەسانە كە ولات و دارايى وەرئەگرن لە پاش مردنى چىنى پيشوو ئەمىننەووە بە غافلى و بى بايى لە قارى خودا؟ ئايا دەرنەكەوتوو بۆيان ئەگەر خواستمان بىى بە تانى لە تۆلەى تاوانە كانيانا ئەيانگرين، بەلى ئەبى بزائن لەسەر حىكمەتى خۆم كاتى سزايان دوا ئەخەم هەتا وەختى دى، بەلام حالى حازر لەبەر ئەووە كە زۆر دووركەتوونەتەووە لە ئەحكامى خودا مۆرم ناوہ بە دليانا و خىرى تى ناچى جا بەو هۆوە پەند و نامۆزگارى نابىين.

﴿تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا﴾

نه‌هلی نه‌و دپهاتی پیغه‌مبه‌رانه وه‌کرو نه‌هلی دپهاتی نوح و هوود و سالح و لووت بازی له نه‌خبار و به‌سه‌ره‌اتیان بو تو نه‌گیرمه‌وه بو دلدانه‌وهی تو.

﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ﴾

وه به راستی پیغه‌مبه‌رانیان هاتن بو لایان به‌لام نه‌وان له‌وانه نه‌بوون که ئیمان بینن له‌بهر نه‌وه که دلایان ره‌شه‌وه بو‌وبوو له‌بهر تاوانباری و باوهر نه‌کردنیان به پیغه‌مبه‌ره‌کان له پیش هاتنی پیغه‌مبه‌رانی تازه‌دا، واته له پیش هاتنی پیغه‌مبه‌ره تازه‌کانا دوزمنایه‌تیان کردبوو له‌گه‌ل چینیکی پیش نه‌وان جا ههر شوومی نه‌و بی‌باوهریبه نه‌یهیشت باوهر بکه‌ن به پیغه‌مبه‌ره تازه‌کانیش.

﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾

به‌م جو‌ره مؤر‌کردنه که له نه‌نجامی به‌دنه‌ندیشه‌یی و به‌دکرده‌وه‌ییدایه خودا دل‌ی کافره‌کان مؤر نه‌کا، واته کافره‌کان نه‌که‌ونه دوا‌ی بیری تاریک و کرده‌وه‌ی ناهه‌موار و ئیمیش ره‌هه‌ران ره‌وانه نه‌که‌ین که نامؤزگاریان نه‌که‌ن نه‌وانیش به‌قه‌تعی موبالات ناکه‌ن جا خودایش قاریان لی نه‌گریت و دلایان مؤر نه‌کات.

﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ﴾

وه ده‌ستمان نه‌که‌وت له لایه‌نی زوربه‌ی نه‌وانه‌وه وه‌فا به‌په‌یمان، واته گه‌لی له‌و نوممه‌ته گومرا‌هانه گیر‌وده‌ی دهد بوون و عه‌دیان کرد نه‌گه‌ر رزگار بین ئیتر فه‌رمانبه‌رداری خودا بن که‌چی کاتی که رزگار بوون وه‌فایان نه‌کرد و فه‌رمانی خودایان به‌رپوه نه‌برد.

﴿وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾

وه زۆر بەی ئەوانم وا دەس کەوت که فاسق بوون و له یاسای ئیسلام و ئیمان دەرچوون و دەوامیان نەکرد.

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَظَلَمُوا بِهَا﴾

له پاش زەمانی ئەو پیغەمبەرە مەرانە مووسای کۆری عیمرانمان رەوانە کرد له گەڵ ئایات و موعجیزاتدا بۆ لای فیرعەون و کۆمەڵەی پەیرەوانی که چی ئەوانە ئینکاریان کرد و تەئویلیان کرد بە تەئویلاتی فاسید.

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ (۱۰۳)

جا بڕوانە که ئەنجامی ئەو بەدکارانە چۆن بوو و چیمان بەسەر هات.

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَفِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۴) ﴿حَقِيقٌ

عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَىٰ اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ﴾

وه مووسا فەرمووی: ئەی فیرعەون بە راستی من رەوانە کراوم له لایەنی پەرورەدگاری عەلمەووە بۆ لای ئێوە و زۆر سوورم لەسەر ئەوە دەربارەی خودا و ئەوەی خودا پێی رەوانە کردووم راست نەبێ هیچ نەئێم.

﴿قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (۱۰۵)

وه بە راستی هاتووم بۆ لای ئێوە بە موعجیزەووە وه بەنی ئیسرائیلیه کانیان له گەڵ بێتەرە بۆ ئەو زەوییه که باوک و باپیرەیان له وێدا بووه و مەیانکه به سوخره بۆ ئیش و کاری نابار و زەحمەت.

﴿قَالَ إِن كُنتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ﴾ (۱۰۶)

فیرعەون وتی ئەگەر راست ئەکەیت و موعجیزەت هیناوه دەی ناشکرای بکه و

بۆمانی دەربخه.

﴿ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ ﴾

جا چه‌زهره‌تی مووسا کو توپه‌ر عاساکه‌ی فه‌دا بو سه‌ر زه‌وییه‌که ته‌ماشایان کرد بوو به ماریکی زلی نابار.

﴿ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٨﴾ ﴾

وه ده‌ستی له باخه‌لی ده‌ره‌یتنا ده‌رکه‌وت سپی بوو په‌ته‌وی ئه‌دا بو ئه‌وانه‌که ته‌ماشایان نه‌کرد، نه‌ئین په‌ته‌وی نه‌و ده‌سته‌ی وه‌کوو په‌ته‌وی چه‌رای رووناک شه‌وقی ئه‌دایه‌وه.

﴿ قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ ﴾

وه له‌م کاته‌دا کو مه‌ئین له‌گه‌لی فه‌یره‌ون وتیان: به‌راستی ئه‌م مووسا جادوو‌گه‌ریکه زانا له‌پیشه‌ی جادوو‌بازیدا.

﴿ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ ﴾

ئه‌یه‌وئ به‌هیزی جادوو ئیوه ده‌ربکا له‌زه‌وی و خاکی خو‌تان، جا فه‌رمانتان چه‌یه و چه‌ون چه‌ری بکه‌ین؟

﴿ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ ﴾

ئه‌و کو مه‌له‌خاوه‌ن را و ته‌گبیره‌ وتیان به‌فه‌یره‌ون: ئه‌م زاته و براکه‌ی که هاروونه ئیشه‌که‌یان دوا بخه‌هتا ماوه‌ین و چه‌ن مه‌ئموورئ بئیره‌که جادوو‌گه‌ره‌کان گرد بکه‌نه‌وه و بیان‌هینن بو‌لات.

﴿ يَا تَوَكَّلْ عَلَىٰ كُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ ﴾

هه‌تا هه‌ر جادوو‌گه‌رئ که زانایه له‌فه‌نی جادوو‌گه‌ریدا بیان‌هینن بو‌لات.

﴿ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴾

وہ جادو و گہرہ کان ہاتن بؤ لای فیرعون و پیمانوت: آیا بہش و بہراتیکمان
تہبئی تہ گہر تئیمہ سہرکہوین بہ سہر موسا و براکہیا؟

﴿ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لِمِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴾

تہویش وتی: بہلی بہش و بارہ تان تہبئی و تئوہ لہ نزیکان و سہر بہر زانی بارہ گا
تہ بن.

﴿ قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِمَّا أَنْ تُتْلَىٰ وَإِمَّا أَنْ تُكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ ﴾

وتیان: تہی موسا تو لہ پیشا تہ سبابی خوت فرہ بدہ یا خود تئیمہ لہ پیشا تہ سبابی
خؤمان فرہ تہ دہین (تہ نیونین).

﴿ قَالَ أَلْقُوا ﴾

موسا فہر مووی: تئوہ لہ پیشا تہ سبابی خؤتان بنونین.

﴿ فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ

عَظِيمٍ ﴾

جا کاتی جادو و گہرہ کان تہ سبابی جادووی خؤیان دہر خست چاوی خہ لکہ کہیان
ہہ لسوراند بؤ لای خؤیان و جادوویہ کی وایان کرد کہ خہ لکہ کہ ہہر تہ ماشای
تہویان تہ کرد و ترسیان لی نیشت.

ریوایت کراوہ تہو جادو و گہرہ انہ چہن گورسیکی گہورہ و دریزیان فرہ دا و
چہن داریکی دریزیان ہینایہ مہیدانہوہ ہہموو لہ بہر چاوی خہ لکہ کہ دا بوون بہ
ماری گہورہ گہورہی و ہا کہ تئسان لیان بترسی و لہ بہریان ہہلی.

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿١١٧﴾﴾

وه ئیمه وه حیمان نارد بو موسا که عاساکت فره بده نه ویش فرهی دا که چی کتوپر بوو به ماریکی گه وری وه ها که هه موو درؤ و ده له سه که ی نه وانی پیچایه وه و قوتی دان.

﴿فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾﴾

جا حق و راستی ده رکه وت و نه وه ی نه وان کرد بوویان پوچ بووه [وه].

﴿فَعَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿١١٩﴾﴾

جا جادوو گه ره کان ژیر که وتن و سه رکز و داماو بوون.

﴿وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْدِينَ ﴿١٢٠﴾ قَالُوا ءَامَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢١﴾ رَبِّ

﴿مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿١٢٢﴾﴾

وه جادوو گه ره کان له په وروو که وتن و کړنووشیان برد و وتیان: ئیمانمان هینا به په روه ردگاری عالم نه و په زوه ردگاری عالمه که په روه ردگاری موسای کوری عیمران و هاروونی برابه تی.

﴿قَالَ فِرْعَوْنُ ءَأَمِنْتُ بِهِ قَبْلَ أَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ ﴿١٢٣﴾﴾

فیرعون وتی: ئیمانتان هینا به خودای موسا له پیش نه وه دا خه به رتان پی بدهم؟

﴿إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا ﴿١٢٤﴾﴾

﴿تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾﴾

به راستی نه م فرهدانی جادوو وه و نه م ئیتاعه و مل راکیشانه بو موسا فیلی بوو به ته گیری هه موو لایه کتان بو نه وه زال بین به سه ر ئیمه دا و نه هلی نه م شاره ده رکه ن، جا له مه ولا توله ی نه م فرو فیله نه زانن!

﴿لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأُسَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ﴾

وہ لّٰہی دەست و پیتان راست و چەپ ئەبرم لە پاش ئەوہ ھەلتان ئەواسم ھەتا
عالم تەماشای ئەو قەوارەتانە بکا و بین بە عیبرەت بۆیان.

﴿قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾

وتیان: ئەم جوۆرە سزا قیمەتی نییە؛ چونکی ئەنجامە کە ی ئەو یە کە ئیمە بمرین، وە
بە ھۆی مردنەوہ ئەگەر پینەوہ بۆ لای خودای خوۆمان و ئەگەین بە بارە ی رەزامەندی
ئەو کە لە ھەموو نیعمەتی گەورە ترە.

﴿وَمَا نَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا﴾

بەوہ یشدا ئەزانین کە ئیمە ئەگەر پینەوہ بۆ لای خودا؛ چونکی ئەزانین کە تو
ھیچ شتی نا کە ی بە ھۆی عەیبە و رقت لە ئیمە نییە ئەوہ نەبێ کە ئیمە ئیمانمان
ھیناوە بە مو عجیزاتی خودای خوۆمان کاتی ھاتە پیش چاومان. جا دوای ئەوہ کە
بۆیان دەرکەوت فرمان دەرچووہ لە سەر سزایان بە پارانەوہوہ وتیان:

﴿رَبِّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ﴾

خودایە سەبر بەرژینە بەسەر دلمانا وە کوو ئاویکی ساردی ساف ئەپرژینی بەسەر
لەشیکدا پتویستی ئاو بی و گیانە کەمان لی وەر بگرەوہ بە موسولمانی. جا لە بازە
ریوایە تیکا ئەلی ئەو ئەمرە تەنفیز کرا لە سەریان و شەھید کران، وە لە بازە ریوایە تیکا
ئەلی دواخرا ھەتا کوو فیرعەون و کو مەلە کە ی خنکان و ئەوانیش رزگار بوون.

﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾

﴿وَيَذَرُكَ ءَوَّالَهُتَّكَ﴾

وہ کۆمەلی پیاو مونا سببی فیرعهون وتیان به فیرعهون: ئایا تۆ مووسا و گەلە که ی واز لئی دینی هەتا ئەوان بێر و باوەرپی خەلک تێکبەدن و خراپە بخەنە و لاتەوہ و دینی مووسا وەر بگرن و واز لە خودا کانی تۆ بێنن؟

﴿قَالَ سَنُقْبِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾

ئەویش بە مل هوربێهەوہ جوابی دانەوہ و وتی: ئەمانە چینی و چییان بێ ئە کەری؟ لەمە ولایش وەکوو لەمە و پێش هەر مندالێکی نێرینەیان بێ سەری ئە بێرین هەرچی مینینەیان بێ ئە یهێلینەوہ بۆ کارە کەری و ئیمە دەسە لاتدارین بەسە ریان.

﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّا الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾

کاتی بەنی ئیسرا ئیل قسە ی فیرعهونیان بیست زۆر ترسیان لئی نیشت، جا حەزەرە تی مووسا بۆ ئەوہ دلێان قایم بکا فەر مووی: داوای یارمە تی لە خودا بکەن و خۆتان بگرن لە بەر هەرە شە ی ئەو کافرە دا و قسە و هەرە شە کانی بە گرن گ مە گرن؛ چونکی زەوی مولکی خودایە بە هەر کە سێ خواستی بێ ئە یدا و ئەنجامی پیرۆز بۆ ئەوانە یە کە خاوەن تەقوا و تاعە تن، جا لە پاشە رۆژا بۆ هەموو کە سێ و لە دنیا دا بۆ ئەوانە کە خودا خواستی لەسەر سەر کە وتیان بێ.

﴿قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾

جا بەنی ئیسرا ئیلیە کان وتیان بە مووسا: ئیمە گە لێ نازار و ئەزیه تمان دراوہ لە پێش ئەوہ دا کە تۆ بێیت بۆ لامان و پاش ئەوہ ییش کە هاتی.

﴿قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عُدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي

الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾

حه‌زره‌تی مووسا له‌به‌ر ئه‌وه که دلی قایم بوو به یارمه‌تی خودا فه‌رمووی به گه‌له‌که‌ی، رجا وایه که خودا دوژمنه‌کانتان له ناو بیا و ئیوه بکا به فه‌رمانداری ولات له باتی ئه‌وان، جا ئه‌مجار ته‌ماشاشا ئه‌کا ئیوه کرده‌وه‌تان چۆن ئه‌بی؛ ئایا بۆ سوپاسی ئه‌و خودایه که ئیوه‌ی رزگار کرد له سته‌مکاره‌کان کرده‌وه‌تان باش ئه‌بی؟ یاخود هم ئه‌که‌ونه‌وه شوین شه‌یتانی شووم و به‌دبه‌خت و سه‌رگه‌ردان ئه‌بن؟

﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقَصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾^(۱۳۰)

وه به راستی له‌سه‌ر ئه‌م نامه‌ردی و کوفر و ئینکاری ره‌هه‌بر و نازاردانی به‌نی ئیسرائیله ده‌سته و به‌سته‌ی فه‌یره‌ونمان دوچار ی گران ی قاتی و که‌م و کووری له پیت و باره‌ی کشتوکال و باخاتا کردن به‌لکوو بیر بکه‌نه‌وه که ئه‌م وه‌زعه له‌سه‌ر به‌دکرداری خویانه و بیر بکه‌نه‌وه له خوداناسی و ناسینی حوقوقی ئاده‌میزادا، که‌چی رۆژ به رۆژ خرابتر نه‌بوون.

﴿فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ﴾

ئه‌وه‌نده بی‌شوعوور بوون هه‌ر کاتی چاکه‌بی رووی تیبکردایه‌ن ئه‌یانوت: ئه‌مه حه‌قی خۆمانه و ئیمه‌گه‌لی سه‌رۆکی سه‌رزه‌وین. وه ئه‌گه‌ر جار ی خرابه‌بی رووی تیبکردایه‌ن وه‌کوو گران ی و ناساغی ته‌شانومیان به مووسا و ده‌سته‌ی مووسا ئه‌کرد و ئه‌یانوت: ئه‌م به‌لایانه له نه‌گه‌تی ئه‌وانه‌وه‌یه.

﴿أَلَا إِنَّمَا طَّيَّرَهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(۱۳۱)

بیدارەوہ بن! ھۆی نەگبەتی ئەوانە تاوان و گوناحیکە کہ وان لە لای خودا و دەفتەری خودادا و لە کردەوہ کانیانا نووسراوہ، ئیتر نە مووسا و دەستە ی مووسایە؛ چونکی رەھبەرەکان ئیشیان بانگکردنی ئادەمیزادە بۆ بیر و باوہری راست و بۆ کردەوہی چاک و ئەمانە ھۆی پیروزی و بەختیارین.

﴿ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنَسْحَرَنَّ بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴾

وہ لە باتی ئەوہ ئەم کارەساتە نابارانە بین بە ھۆی عیبرەت وەرگرتن و گەرانەوہ لە گومراھی بۆ ئیمان ئەو قیبتییانە بە جەسارەتەوہ روویان ئەکردە مووسا و پێیان ئەوت: تۆ بزانی ھەر ئایەتی و ھەر موعجیزەیی و ھەر دەردی لە تۆوہ دەربکەوئ بەرابەر بە ئیمە و بتەوئ کہ ئیمە رام بکە ی و دلمان ھەلسوورپینی بە لای خۆتا ئیمە لەوانە نین کہ ئیمان بینین بە تۆ و بە ئایینی تۆ و لە وەزعی خۆمان دەرچین.

﴿ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُّفَصَّلَاتٍ ﴾

ئیمەیش بۆ سزای ئەوان و بۆ بەرانبەری سەرکێشییەکیان ھێرشی ئاومان ناردە سەر خانووەکانیان و کوللەمان نارد بۆ سەر کشتوکالیان و سپیمان نارد بۆ سەر لەشی خۆیان و حەیانەکانیان و بۆقمان نارد بۆ سەر کاسە و کەوتیلیان و خۆینمان زال کرد بەسەر دەماخیانا کہ بە زۆری خۆینی لووتیان بەرئەبوو. کہ ئەمانە چەن شتیکی دیاری و ماوہدار بوون.

﴿ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴾

کەچی ھەر فیزیان کرد لە فەرمانی خودا و خۆیان بە گەلینکی تاوانبار نیشان دا و لە واقیعا بە دەوام کۆمەلینکی سەر سەخت و بەدبەخت و تاوانبار و ناھەموار بوون.

﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ (۱۳۴)

و لە ھەر کاتیکدا سزایەکی خودا داگیری ئەکردن و ئەکەوتنە ناو بەلاوہ ئەھاتن بەنایان ئەبرد بە موسا عَلَيْهِ السَّلَامُ و ئەیانوت: ئەی موسا بپارێرەوہ بۆمان لای خودای خۆت بەو شیوہ کە مەعلوموہ لە لای تۆ، واتە بەو ناوانی خودا کە لە کاتی پارێزەوہدا بە زمانتا دین، یا بەو شیوہ کە لە پیش دوعاکە و لە کاتی دوعاکەدا ئەیکە. وەکوو رۆژوو گرتن لە پیشا و دانیشن بە ئەدەب. وەللا ئەگەر ئەم سزیمان لێ دوور بخەیتەوہ ئیمانێ پێ دین و کۆمەلێ بەنی ئیسرائیل بەرەللا ئەکین لەگەلتا بێن بڕۆنەوہ بۆ ولاتی خۆتان.

﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ﴾ (۱۳۵)

جا لە کاتیکدا ئەو سزیمان - تا ماوہیەکی دیاری - لەسەر لائەبردن ئیتر بە گورجی ئەو سویند و ئاد و پەیمانەیان ئەشکاند.

﴿فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ (۱۳۶)

ئیمەیش لەسەر بپاری خۆمان تۆلەمان لێ سەندن. ئەو گەلەمان لە نیلدا خنکاند بە ھۆی ئەوہوہ کە ئینکاری ئایاتی خودایان کرد.

﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ
وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي
إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا﴾

وہ لە پاش ئەوہ کہ فیرعەون و دەستە و بەستەکە ی لە ئاوی نیلدا خنکان و ھیزی پاشایی پستی شکا ھیشتمانەوہ بۆ گەلی بەنی ئیسرائیل کہ بە بیچارە و ناتەوان دانەنران لە لای فیرعەون و دەستەکە یا خۆرھەلاتەکان و خۆرنشینەکان لەو زەویەدا کہ پیروزی و بەش و بارەمان تیندا داناوہ لە کشتوکالی چەن جۆر و لە باخ و بیستانی رەنگامە و لە ھەوای میانە و تەماشای جوان کہ بریتییە لە سنووری ولاتی میسر ھەتا ناخری ولاتی شام، یانی مابەینی نیل و فورات. واتە کہ ھیزی فیرعەون و سوپاکە ی شکان و بازارپان نەما ئەو ولاتەمان ھیشتەوہ بۆ بەنی ئیسرائیلیەکان کہ بە درێژایی رۆژگار بە بازووی کار کردن و تیکۆشین داگیری بکەن و بە ئازادی تیا یا بژین.

بزانن! حەقیقەتی تەفسیری ئەم ئایەتە گەلی گرنگە و دیقەتی دڵ رانەکیشتی؛ چونکی زاھیری ئایەتی: ﴿وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ...﴾ و ھەروا زاھیری ئایەتی: ﴿فَأَرَادَ أَنْ يُسْتَفْزِمَ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ...﴾ ھەتا ئایەتی: ﴿وَقَلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ﴾ لە سوورەتی «ئیسراء» ئایەتی (۱۰۳) و زاھیری ئایەتی: ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ ئایەتی بەنجا و نۆی سوورەتی «شوعەراء».. دەلالەت ئەکەن لەسەر ئەوہ کہ لە پاش ئەوہ فیرعەون و ئەو سوپایە لە گەلیا بوو ھەموو لە «نیل» دا غەرق بوون حەزرەتی موسا و بەنی ئیسرائیل لە میسردا مانەوہ؛ چونکی ھەردوو بەری رووباری نیل ھەر میسرە

و ئاوەدانی نییه. وه زیاد لهوه به عادهت قهرهبالغی بهنی ئیسرائیل له گهڵ مووسادا له ترسی فیرعهون له میسر ده‌رچوون و به ئەمری خودا له ئاوی نیل رزگار بوون، وه مادام خودا دوژمنه‌که‌یانی خنکاند خۆی و سوپاکه‌ی ئیتر ئه‌بێ کێ مه‌نعی مووسا و به‌نی ئیسرائیل بکا له مانه‌وه له‌و ولاته‌دا؟

وه له تەفسیری «منار» دا ئەلێ: له بازێ میژووی کۆنی میسر دا عیبارەتی وا هه‌یه که ده‌لاله‌ت ئەکا له‌سه‌ر راستی قسه‌ی بازێ له موفه‌سیره‌کانی ئیمه که فه‌رموو‌یه‌تی له پاش غه‌رقی فیرعه‌ون و سوپاکه‌ی هه‌زره‌تی مووسا میسری داگیرکرد و خۆی و به‌نی ئیسرائیلیه‌کان ماوه‌یی له‌وئ خاوه‌نی ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وا بوون. وه له بازێ نووسراوی بیگانه‌دا هه‌یه که هه‌زره‌تی مووسا سیازده ساڵ له میسر دا فه‌رمانه‌وا بوو، پاش ئەم ماوه‌یه قیبتیه‌کان به یارمه‌تی ولاتی حه‌به‌شه هاتنه‌ سه‌ر مووسا و به‌نی ئیسرائیل و له شاری میسری دوور خسته‌وه؛ چونکی به‌ره‌له‌ستی قیبتیه‌کانی پێ نه‌ده‌کرا. وه ئەم به‌یانه خیلافی ئەوه‌یه که مه‌شه‌وره، یانی که مووسا و به‌نی ئیسرائیل له میسر ده‌رچوون و به‌ره‌و ولاتی فه‌له‌ستین بۆ خۆره‌ه‌لات به‌ری که‌وتن هه‌تا گه‌یشتنه‌ ولاتی که‌ بته‌سه‌ر بوون، کاتی ئەو گه‌له‌یان دی داوای بتیان له مووسا کرد.

﴿وَدَمَّرْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَمَا كَانُوا

يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

وه له پاش خنکاندن فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی و نه‌مانی هێزی فه‌رمانیان ئەوه‌ی که فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی دروستیان کردبوو هه‌موومان وێران کرد و هه‌ر باخێ دایان نابوو وه یا هه‌ر قه‌سه‌ری که به‌رزکرا‌بووه‌وه هه‌موومان رووخاند و وێرانمان کردن.

﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامِهِمْ
لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ
تَجَاهِلُونَ﴾

پاش غه‌رفکردنی فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی له‌سه‌ر نه‌و نه‌مری هیجره‌ته‌که‌ دابوومان به‌مووسا. به‌نی‌ئیسرائیلیه‌کانمان دوورخسته‌وه‌له‌رووباری نیل و به‌ریم‌کردن تا گه‌یشتن به‌گه‌لنی‌که‌دامه‌زرابوون له‌سه‌ر ولاتی خو‌یان و نیشته‌جی بوون و په‌رستیاری چهن‌بتی بوون که‌خو‌یان دایان‌نابوون، وه‌له‌ویندا به‌نی‌ئیسرائیلیه‌کان - واته‌بازی له‌نه‌فامه‌کانیان - وتیان: نه‌ی مووسا تو‌یش بتی بو‌ئیمه‌قه‌رار بده‌په‌رستیاری بکه‌ین وه‌کوو چو‌ن نه‌م گه‌له‌بتپه‌رسته‌چهن‌خودایه‌کی بتیان هه‌یه، نه‌ویش به‌زویری جوابی دانه‌وه‌وتی: ئیوه‌گه‌لنکن نه‌زان و بی‌ناگا له‌حه‌قیقه‌تی دین و له‌مانای خوداپه‌رستی نه‌گه‌رنا چو‌ن داوای شتی وا‌هه‌له‌تان له‌من نه‌کرد.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُوا مَا آتَاهُمْ فِيهِ وَيَطْلُبُوا مَا كَانُوا يُعْمَلُونَ﴾

به‌راستی نه‌م گه‌له‌بتپه‌رسته‌نه‌و عیباده‌ته‌نه‌وانه‌پنی‌مه‌شغوولن و ده‌وام نه‌که‌ن تیایا بی‌مایه و پووچه و نه‌و کرده‌وه‌نه‌وان نه‌یکه‌ن و ناوی نه‌به‌ن به‌بنده‌یی به‌تال و بی‌مایه و زایه‌یه.

﴿قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾

﴿۱۴۰﴾

وه‌له‌پاش نه‌و قسه‌که‌پنی‌فه‌رموون فه‌رمووی: چو‌ن من رووم هه‌یه و ماوه‌م هه‌یه که‌داوای خودایی بکه‌م بو‌ئیوه‌غه‌یری خودای عالم، وه‌لحال خودای عالم ئیوه‌ی گه‌وره‌کرده‌وه‌به‌سه‌ر عالمی زه‌مانی خو‌تانا؟ جا جو‌مله‌ی ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُوا﴾

به‌یانی واقعی حالی بته‌کان و بته‌پرسته‌کان بوو، وه‌ئهم جومله‌یادی نیعمه‌ته‌گه‌وره‌کانی خودا بوو بو‌ئوه‌که به‌نی‌ئیسرائیلیه‌کان شه‌رم بیان‌گری و قسه‌ی زیاد نه‌که‌ن.

﴿وَإِذْ أُنجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ ط
يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ
رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾﴾

وه‌بیری‌ئوه‌بکه‌نه‌وه‌که رزگارمان کردن له‌ده‌سته‌و به‌سته‌ی غه‌داری فیرعه‌ون که موعامه‌له‌یان له‌گه‌ل‌ئه‌کردن به‌خراب و سزایان‌ئهدان به‌سزای‌ناهه‌موار: نه‌ته‌وه‌ی نیرینه‌یان‌ئه‌کوشتن و نه‌ته‌وه‌ی میینه‌یان به‌زیندوویی‌ئه‌هیشته‌وه‌بو‌کاره‌که‌ری و باره‌بری و له‌م ره‌فتاره‌ناهه‌مواره‌دا به‌لایه‌کی یه‌جگار گه‌وره‌ی تیندا بوو بو‌ئوه.

﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِّمَقْتٍ رَبِّهِ
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾

وه‌عه‌مان‌دا به‌مووسا‌ماوه‌ی چل‌روژ‌خوی‌جیابکاته‌وه‌بو‌حوزوور و مورا‌قه‌به‌ی خودای‌ته‌عالا‌ماوه‌ی سی (۳۰) روژ‌له‌و چله‌بو‌روژ‌ووگرتن به‌روژا و تا‌عت له‌شه‌وا و ماوه‌ی چل‌روژه‌که‌مان‌ته‌واو‌کرد به‌ده‌روژ‌بو‌باقی‌عباده‌ت و ئه‌وکاته‌خودا‌برپاری‌دابوو‌بو‌نازل‌کردنی‌ته‌ورات‌ته‌واو‌بوو‌که‌بریتی‌بوو‌له‌چل‌شه‌و.

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ
سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾﴾

وه‌حه‌زرتی‌مووسا‌کاتی‌رویشته‌بو‌به‌جی‌هینانی‌عباده‌تی‌چل‌روژه‌فه‌رمووی‌به‌هاروونی‌برای: له‌جینگه‌ی‌مندا‌دانبیشه‌و‌ئیش‌و‌کاری‌دینی‌و‌دنیا‌یی‌به‌جی

بیتە لە ناو گەلە کەما و با تەربییەتت بە شیوہی خۆم بێ؛ خۆت بگرە و مدارایان لە گەلا بکە و مەکەوہ شوپن ئارەزووی بەدخوو و بەدکارەکان و بە قسە نازاری کەس مەدە.

بزائن! ئیمامی رازی لە تەفسیری ئایەتی: ﴿وَإِذْ وَاوَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾^۱ لە سوورەتی «البقرە» دا ئەفەرمویت: خودا بە جاری وادە ی چل رۆژە کە ی دا بە موسا بەلام سی (۳۰) رۆژی بۆ رۆژوو و دە رۆژی بۆ عیادەتی تر وە کوو چۆن لە کەفارەتی حەج و عومرە بە شیوہی تەمەتووع بۆ ئینسانی نەدارا دە رۆژ رۆژوو، جاسی رۆژی لە ماوہی حەجدا و حەوت رۆژی لە کاتی گەشتنەوہ بە ولاتی خۆی، ئیتر مەعنای ئایەتی سوورەتی ئەعراف ئەمە نییە کە لە پینشا خودا وەعدە ی سی رۆژی دا و لە پاش ئەوہ دە رۆژی تری زیاد کرد؛ چونکی ئەم ئایەتی سوورەتی «البقرە» و جوملە ی ﴿فَمِيقَاتِ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾ دە لیلن لەسەر ئەوہ کە وەعدە کە بە یەك جار بوو.

وہ ئەم وەعدە کە خودا دای بە موسا و موسایش دای بە گەلە کە ی ھەر لە میسردا بوو پیش خنکاندن ی فیرەون، وە موسا فەرمووی ئەگەر خودا رزگاری کردین لە دەستی فیرەون ئەرۆم بۆ موناجات لە لای خودا و کتیییکتان بۆ دینم بە کاری ھەموو نادابیییکتان بێ، وە لەسەر ئەو وەعدە یە لە پاش دەرچوونیان لە میسر حەزرەتی موسا رویشت بۆ موناجات و سی رۆژ بە رۆژوو بوو دە رۆژ عیادەتی تری کرد تا وەعدە کە تەواو بوو ئەلواحی وەرگرت و لە لای خودا وە ھاتەوہ بۆ ناو گەلە کە ی.

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ
قَالَ لَنْ رَأِيَنِي وَلَكِنِ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ

تَرْنِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَعِقًا فَلَمَّا
 أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ بُنْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۷۳﴾

وہ کاتی موسا عَلَيْهِ السَّلَام رویشت و گەیشت بە تەوفیقی خودا لە کاتی بریار دراوا بەو شۆینە خودا بۆی دیاری کردوو و خودای تەعالا گفتوگۆی لەگەڵ کرد بەو شیوە کہ بۆ زاتی بێ وینە ی ئەشی و موسا ئەوەی بیست لە ھەموو لایە کەو و نەفسی ھەزرەتی موسا عَلَيْهِ السَّلَام ھێمن بوو و وە ئولفەتی گرت بە خوداوە، کەوتە دلێوە کہ وەکوو چۆن خودای تەعالا قسە ی لەگەڵ کرد و ئەمیش بیستی وەھا خۆشی نیشان ئەدا و ئەمیش ئەبیینی، وە عەرزی بارەگای بێ نیازی کرد: پەرورەدگارا خۆتم نیشان بەدە با بۆت بڕوانم، وە خودای تەعالا فەرمووی: تۆ بە ھیچ شیوە بێ لەم نەشئەدا من نابینی بەلام ئەمەوی بۆ ئەوە حالی بیی کہ نەبیینە کە ی تۆ بۆ من لەسەر بێ لوتقی من نییە بەلکۆ لەسەر ئەوەیە کہ تۆ و وینە ی تۆ لە مادە ی مەخلووقات ی ئەم جیھانە تاقەتی ئەوە یان نییە، بڕوانە بۆ ئەو کێوە کہ مەشھوورە بە «جبل زبیر» کہ من پرتەوی زاتی خۆمی بۆ ئەنوینم جا ئەگەر لەبەر پرتەوی ئەنواری زاتی مندا ئارامی گرت و مایەو ئەوە تۆیش لە پاش ئەوە ئەمیینی. جا کاتی خودا جیلووی نووری خۆی دا بۆ کێوە کہ کردی بە مادە یەکی ھارراوی ورد و نەرم وەکوو سورمە ی چاوە، وە لە حالی بوونی ئەم وەزە بە ھەیبە تە موسا بێ ھۆش کەوت، وە کاتی ھاتەو سەر خۆی وتی: پەرورەدگارا گەورە و بێ باکی و پاکی لە ھاو وینە، وا من تەو بەم کرد لە تاوانی داوا کردنی تەماشای زاتی تۆ وە ھیوای لی بوردنم ھەبە و من یە کەم کہ سەم لەم ئوممە تە کہ ئیمان بێنم بەو کہ تۆ لە دنیا دا نابیریت لەبەر بێ تاقەتی و ناتەوانی ئیمە.

﴿قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلِمِي﴾

خودا فہرموی: ئەی موسا بە راستی من تۆم ھەلبژارد و ئیختیارم کردی بەسەر غەیری خۆتا بە ناردنی تەورات بۆت و بەوہ کہ بە بێ واسیتە ی وەحی قسەت لە گەڵدا بکەم.

﴿فَخُذْ مَا آتَيْتَكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾

دە ی وەر بگرە ئەوہی کہ من پێت ئەدەم وە لەوانە بە کہ سوپاسی نێعمەتی من ئەکەن.

ریوایەت کراوہ: حەزەرەتی موسا مانگی «ذی القعدة» بەرۆزوو بووہ و دە ی ئەووەلی «ذی الحجە» یش عیبادەتی کردووہ وە لە رۆژی «عەرەفە» دا داوای دیتنی خودای کرد و بە پرتەوی زات بێ ھۆش کەوت، وە لەو رۆژە دا ھۆشی بۆ ھاتەوہ، وە لە رۆژی دەھەما خودا ئەلواحی پێدا.

بازئی ئەلین: ئەو ئەلواحانە دە لەو ح بوون و بازئی ئەلین حەوت لەو ح بوون، وە بازئی ئەلین تەورات ھەر ئەوہیہ کہ لەسەر ئەلواحەکان نووسراوہ، وە بازئی ئەلین تەورات لە پاش وەرگرتنی ئەلواح ھاتوونەتە خوار بۆ سەر موسا.

وہ من باوہریم وایە مادام خودای تەعالا تاریفی «ئەلواحی» کردووہ بەوہ کہ تەفسیلی ھەموو شتیکیان تێدایە کہ تەورات لە ناو ئەلواحەکانا نووسراوہ وە کوو فہرمویەتی:

﴿وَكَتَبْنَا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ﴾

وہ نووسیمان بۆ موسا لە ئەلواحا لە بارە ی ھەموو شتیکیەوہ لە کار و باری دین و نایین و دەرس و پەند و ئامۆژگارییەك، ھەر وا نووسیمان بۆ موسا روونکردنەوہ بۆ ھەموو حوکمی کہ رەفتاری بێ بکری.

﴿فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَاخُذُوا بِأَحْسَنِهَا﴾

ئەى موسى تۆ ئەو ئەلواحه بە ھىزى دَلْ و نىشاتی لەش و ەربگرە و نەمر بکە بە گەلەكەت كە رەفتار بکەن بەو ئەلواحه کامیان کەوا ئىحتياتى زۆرتر تىايە و دوورترە لە خراپەى نەفس و نزيكترە بۆ راگرتنى ياسای دین.

﴿سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٤٥﴾﴾

لەمەولا خانوو و ماواى فاسقه لە دین دەرچووھ کانتان نیشان ئەدەم لە قیامەتا، وە یا لە دنیادا راتئەبویرم بەسەر ماوا و جیگایانا ھەتا بزانی چۆن ویران بوو.

﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾

لەمەو پاش دوورنەخەمەو لە سوودوھەرگرتن لەو دەلیلانە کە لە جیھانا دروستم کردوون و لە وجودی ئینسانا دامناون ئەو کەسانە کە خۆیان بە گەورە تەماشائە کەن بەرابەر بە فەرمانی ئیمە بە ناحق و ناراستی. واتە من لە ئافاقا و لە نفووسدا گەلنى نیشانەم داناون کە دەلالەت ئەکەن لەسەر بوونی خۆم و لەسەر تەوانایی و زاناییم بە سوودن بۆ ئەھلى ماریفەت بەلام ئەو کەسانە کە بەرابەر بە من دەمار ئەفرۆشن و فیز ئەکەن لەو دەلیلانە بێبەش و بێبارەن.

﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ

لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾

و ئەو خاوەن فیزانە ھەموو ئایەتێ بێنن ئیمانی بێ ناهینن، وە ئەگەر رینگەى راست بێنن نایکەن بە رینگەى خۆیان و پیاا نارۆن، وە ئەگەر رینگەى گومرایی بێنن ئەیکەن بە رینگەى خۆیان.

﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾﴾

نم نه گبه تی و به دبه ختییه هم مووی له بهر نه وه یه که باوه پریان نه کرد به نایه تی
ئیمه و همیشه غافل بوون و دوور بوون له وه رگرتنی نه و نایاتانه.

﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ ﴾

وه نه و که سانه باوه پریان به نایاتی ئیمه نه کردوه و باوه پریان نییه به تۆله و پاداشی
روژی قیامت نه وانه کرده وهی چاکه یان له دنیا دا هم مووی بی قیامت و پووجه و
پاداشی چاکه ی نابی له قیامت تا.

﴿ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

نایا نه و ناده میزادانه جهزایان نه در یته وه به غهیری نه وهی که کردوو یانه و نه یکه نه؟
نه خهیر، واته له بی سوودی کرده وه یاندا هر لومه و سه رزه نشی خو یان نه کری؟
چونکی خو یان وایان به خو یان کرد.

﴿ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا ﴾

پاش نه وه که موسا عليه السلام رویشت بۆ میقات، له سه ر راویژ و ته گیری «سامری»
له و خشل و زیره که بوویان گویره که یه کیان دارشت، نه و گویره که که دایان پرشت
له شی بوو دهنگ و قوره ی لی پیدا نه بوو وه کوو گویره که ی راسته قینه، جا خودا
عیتابیان لی نه گری و نه فه رموی: نایا نابینن نه م گویره که ماده یه کی بی دهنگه و
قسه یان له گه لدا ناکا و ناتوانی شاره زایان بکا بۆ ریگایی که سوودی تیدا بی و
نه فه رمویت: زۆر مایه ی زیان و خه ساره ته بۆ نه وانه نه م کرده وه ناباره یان کرد.

﴿ اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴾

نه و قهومی موسا نه م گویره که یانه هینایه مهیدانی په رسته وه و له واقیعدا سته مکار
بوون به رابه ر به خو یان.

ریوایەت کراوە: کە بەنی ئیسرائیلیەکان جەژنیکیان بوو لەو جەژنەدا خۆیان ئەرازانەووە بە زیر و زیو، لەو جەژنەدا گەلێ خەشلیان بە خواستەمەنی وەرگرتبوو لە قیبتییەکان، کاتی بە ئەمری خودا دەرچوون لە میسر و لە ئاوی نیل پەڕینەووە و فیرەهون و سوپاکە ی خەنکان ئەو خەشلە لە لای بەنی ئیسرائیلیەکان مایەووە، کاتی حەزەرەتی موسا رویشت بۆ بەجی هینانی «میعقات» واتە عیبادهتی چل رۆژە سامیری ناو کە ئینسانیکی نامەرد و موناقد بوو فرسەتی هینا رویشت وتی بە قەومەکە: من ئەتوانم بتی دروست بکەم بۆتان کە وەکوو بتی ئەو قەومە واین رابوردن بەسەریان، ئیوە بین ئەو خەشلی قیبتییانەم بۆ بینن، ئەوانیش خەشلە کە یان هینا و سامیری زەرەنگەر بوو چوو قالدییکی دروست کرد بۆ هەیکەلی گوێرەکە و ئەو خەشلە ی تواندەووە و رزاندیە ناو قالدە کەووە تا هەیکەلی گوێرەکە یەکی لێ پەیدا بوو، وە لە ریگەدا کاتی کە لە میسر دەرچوون سواریکی ئەبینی لە پیش دەمی موساوە کە لە کاتی هەنگاودانانی ئەسپەکە یا ژیری پیکانی سەوز ئەبوون ئەویش زۆری بە لاوە عاجباتی بوو وە تینگەیی کە ئەو خۆلی ژیر پیتی ئەسپە نەینییەکی تێدا یە، وە بازی لەو خۆلە ی هەلگرت و لای خۆی هیشتیەووە، وە لەو کاتەدا کە ئەو گوێرەکە یە بە قالد دارشت بازی لەو خۆلە ی کردە ناو دەمی ئەو گوێرەکەووە و بە قودرەتی خودا گوێرەکە قالدە کە گیانی هات بە بەرا و بوو بە گوێرەکە یەکی راستەقینە و ئەیقۆراند، وە کوو لە نایەتە کەدا ئەفەر مویت: «لە خوار»

وە بازی لە موفەسیران ئەلین: ئەو هەیکەلە هەر بی گیان بوو بەلام سامیری وەهای دروست کردبوو کە لە بازی کاتدا بە هیتز باین ئەهاتە ناو دەمی ئەو گوێرەکەووە دەنگیکی لێ ئەهات وە کوو قۆرە ی گوێرەکە.

به هەر حال فیتنه‌که‌ی خسته ناو به‌نی ئیسرا ئیلیه‌که‌نوهه جا پاش نه‌وه که هوشیاره‌کان
حالی بوون نه‌مه وه‌زعینکی موخالیفی حقه و گیروده بوون به گوناح په‌شیمان
بوونه‌وه وه‌کورو نه‌فه‌رمویت:

﴿وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا﴾

وه له کاتیکدا په‌شیمان بوونه‌وه و بویان ده‌رکه‌وت که گومرا بوون.

﴿قَالُوا لَئِن لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ

الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

وتیان: وه‌للاهی نه‌گهر خودا ره‌حمان پین نه‌کا به‌وه که کتیبه‌که‌مان بو بئیری و
تاوانی گویره‌که په‌رستیمان نه‌به‌خشی له‌وانه نه‌بین که زیانکار و خه‌ساره‌ت بارن.

﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا﴾

جا کاتی حه‌زره‌تی مووسا له کتوی توور گه‌رایه‌وه به‌غه‌مباری بو لای قه‌ومه‌که‌ی؛
چونکی هەر له میقاتا بوو خودای ته‌علا خه‌به‌ری پیدا که قه‌ومه‌که‌ت ده‌ستیان
کردوه به‌گویره‌که په‌رستی.

﴿قَالَ بِسْمَا خَلَفْتُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ﴾

مووسا وتی: جینگریکی خراب بوون و کاریکی زور ناشیریتان کرد که من دیار
نه‌بووم! نایا ته‌رکی وه‌عه‌دی خودای خوتان کرد و نه‌وه‌عه‌یه که درابوو پیتان بو
مانه‌وه‌ی چل روژی من له میقاتا و خودا گرتنی، ئیوه له‌سه‌ر یاسا و شیوه‌ی خوتان
له‌سه‌ر ئایینی خوتان له شوینی خوتانا بوچی وا خوتان به‌ده‌بخت کرد و دلی متان
بریندار کرد؟

﴿وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ﴾

وہ ئەو لەو حانە کە خودا دابوونی پیتی و ئادابی دینیان تێدابوو بە عاجزییە و پەرتی کردن نەك وەها بیانشکینن، وەکوو ئەو ئە یگێز نەو بە بێ تەحقیق، حاشا کە رەهەران ئایین و عەلاقە ی ئایین بشکینن، وە نەك بە بێ ئەدەبی سەد حاشا کە پیغەمبەران شیوەی بێ ئەدەبی بنوێنن، بە لککوو بە زویری و دلگرا نی و پەریشانی لە بەر نەزانی و نەفامی گە لە کە ی کە بە فیتنە ی سامیری خە لە تان.

﴿وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ﴾

وہ سەری هاروونی برای گرت و بە هیز رای کیشا بو لای خۆی لە سەر یاسای نەدەمیزادی بە حورمەت کە لە سەر پەیدا بوونی کاری ناهەموار لە برا و کەسی خۆی توورە ئە بێ.

﴿قَالَ ابْنُ أُمِّ إِبْرَاهِيمَ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي﴾

هاروون عەرزى کرد: ئە ی کۆری دایکم من لە سەر فەرمانی تو چاودیریم کردن و مەنعم کردن لەو کە شوێن بێر و باوەری سامیری بکەون بە لام ئەو گە لە چەقاوہ سووہ موبالاتیان بە قسە ی من نە کرد و پاپایان بە هانا و هاواری من نە بوو بە بێ کەس و بێ دەسیان زانیم و بە هۆی کیشە کیشی منەوہ نزیک بوو دەستم بو رادەن و بمکوژن و من لە بەر ناتەوانی خۆم دەست بەرداریان بووم.

﴿فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾

ئێتر تو کارێکی وەها مە کە بە من کە دوژمن حەزی لێ بکا و دوژمنە کانم بێ شادکام مە کە و لە ریزی ستەمکاران و زۆرداران حسییم مە کە.

﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ

الرَّحِيمِ﴾

جا کاتی که حه‌زرتی موساء علیه السلام له وه‌زعه که حالی بوو گه‌رایه‌وه بو سهر یاسای عاده‌تی و له خودا پارایه‌وه فه‌رمووی: په‌روه‌ردگارا خۆت نه‌زانی من له میقاتا بووم له حوزووری تۆدا و هاروونی برایشم به قه‌ی ته‌وانای خۆی هه‌ولی له‌گه‌ل گه‌له‌که‌دا داوه و نه‌وان موبالاتیان پین نه‌کردووه، ده‌ی خودایه تاوانی من بیه‌خشه له‌و سهر راکیشانی هاروونی برامه‌دا و تاوانی نه‌ویش بیه‌خشه نه‌گه‌ر که‌م و کوورپیه‌کی بووبی له چاودیری نه‌وانا. وه بمان‌خه‌ره ناو باره‌گای میه‌ره‌بانی خۆته‌وه و تو له هه‌موو میه‌ره‌بانی میه‌ره‌بانتری.

﴿إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾

ئه‌و که‌سانه که گویره‌که‌که‌یان دروست کرد و یارمه‌تی سامیریان دا له قالبرێژیدا و که‌وتنه شوینی له په‌رستیا به راستی به‌م زوانه قاری خودایان پین نه‌گا به‌وه که تۆبه‌یان کوشتنی خۆیان و سووکی [و] رسوایان تووش نه‌بین له ژینی مووه‌قه‌تیانا.

﴿وَكَذَلِكَ بَجَرَى الْمُفْتَرِينَ﴾ (۱۵۲)

وه هه‌ر به‌م جوژه جه‌زایه جه‌زای نه‌وانه نه‌ده‌ینه‌وه که درۆ به‌ ده‌م دینه‌وه نه‌که‌ن و نایینی راست نه‌گۆرن و خه‌لکی گومرا نه‌که‌ن.

﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَءَامَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۵۳)

وه نه‌و که‌سانه‌یش که به‌ نه‌فامی و به‌دبه‌ختی کرده‌وه‌ی ناشیرین و ناپه‌سه‌ندی خراب نه‌که‌ن و له پاشان تۆبه نه‌که‌ن و ئیمان دینن به خودای خۆیان و نه‌که‌ونه شوینی ره‌هه‌ری نه‌مین به راستی خودا له پاش نه‌و ته‌وبه و ئیمانه تاوانه‌خش و میه‌ره‌بانه.

﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ﴾

وه کاتی که قار و قین بئ دهنگ بوو له دلی حهزرتی مووسادا و گه رابه وه بۆ سه ر واجبی خۆی که رینمووی ناده میزاده، نه و نه لواحانه که له لایه نی خوداوه هینابووی هه لی گرتن. وه زاهیری نه م جومله یشه ده لیله له سه ر نه وه که نه لواحه کان به ساغی ماونه ته وه و نه شکاون.

﴿وَفِي نُسُخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ﴾

وه له نووسراوی سه ری نه و «نه لواحه» له لایه نی خوداوه، وه یا له هه ر نوسخه یه کدا له بهر نه و نه لواحه بنووسریته وه، رینوما یی و شاره زا کردنی هۆشیاران بۆ رینگه ی پیروزی هه ردوو جیهان و ده رکه وتنی میه ره بان ی خودا هه یه بۆ نه و که سانه که به دل له خودای خۆیان نه ترسن و خۆیان نه پارێزن له و بیر و باوه رانه و له و کرده وه نابارانه که خودا قه ده غه ی کردوون لیان.

﴿وَأَخْبَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا﴾

جا به فه رمانی خودا پاش نه وه توژی ماندووی حه سایه وه حه فتا که سی هه لبارد له به نی ئیسرا ئیلیه کان له هه ر لق ی له نه ته وه کانی یه عقووب عَلَيْهِ شه ش که س، جا دوو که س زیاد بوون له و ژماره و «کالب» و «یوشع» له ناو خه لکه که دا به جی مان، وه له گه ل حه فتا که سه که دا رویش ت بۆ میقات بۆ عوز ره هینانه وه له باره گای خودا له سه ر تاوانی گویره که په رستی، کاتی که نزیك بوونه وه له شوینه که هه وری په یدا بوو نه وانی داگرت و مووسا له وان زۆرت ر رویش ت نه و هه و ره که وه و خودا فه رمایشی له گه لا کرد و هه موو حه فتا که سه که فه رمووده کانی خودایان بیست له نه مر و نه هی و وه عد و وه عید، کاتی که هه و ره که به رزه وه بوو مه حو بووه وه قه ومه که وتیان به مووسا: به خوا ئیمه ئیمان ناهینین به وه ی نه وه که قسه ی له گه ل تو دا کرد خودا بوو

هه تا ئیمه‌یش چاومان پیی نه که‌وئ! موسا زۆر هه‌ولی دا که له‌م بیره وه‌رگه‌رین سوودی نه‌بوو، له‌و کاته‌دا تریشقه‌یین له‌ ئاسمانه‌وه داپه‌ری به‌سه‌ریانا و هه‌ر حه‌فتا که‌سه‌که هه‌موو مردن و حه‌زرتهی موسا له‌م کاره‌ساته زۆر مات و په‌ریشان بوو.

﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَائِيَّ﴾

کاتی که زه‌لزله یاخود تریشقه‌گرتنی حه‌زرتهی موسا عه‌رزى باره‌گای کرد: په‌روه‌ردگارا من نه‌زانم نه‌م هه‌موو عاجزی و قاری تویه قورتی نه‌گه‌تی گویره‌که په‌رستیه‌که‌یه ده‌ی نه‌گه‌ر خواستت ببوایه نه‌و قه‌ومه و منیشت نه‌کوشت له‌ پیش نه‌وه‌دا بین بۆ میقات و من گیرۆده‌ی نه‌م رسواییه نه‌ده‌بووم، ئیسته من هه‌زار سویند بخۆم نه‌وان قه‌ناعه‌ت ناکه‌ن و نه‌ئین موسا به‌ پیلانیک نه‌و حه‌فتا که‌سه‌ی له‌ناو‌برد.

﴿أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا﴾

نایا تو ئیمه هه‌موو نه‌فه‌وتینی به‌ هۆی نه‌وه‌وه که به‌نی ئاده‌مه عه‌قل سووکه‌کانی

ئیمه کردیان؟

﴿إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ﴾

نه‌م کاره‌ساتانه هه‌ر نه‌وه‌یه رووداوێکی به‌راوردی می‌خه‌ت‌سازیه له‌سه‌ر حیکمه‌تی خۆت له‌ لایه‌نی تۆوه، وه نه‌و که‌سه‌ی خواستت له‌سه‌ر گو‌مرا کردنی بی گو‌مرا‌ی نه‌که‌ی به‌م جو‌ره‌ کاره و نه‌و که‌سه‌یش خواستت له‌سه‌ر هیدایه‌تی بی هیدایه‌تی نه‌ده‌ی و نه‌ئیی نه‌م رووداوانه‌ سزای دنیان و سزای دنیا له‌ تۆله‌ی قیامه‌ت سوو‌کتره.

﴿أَنْتَ وَلِنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾

په‌روه‌ردگارا تو ساحیب و خاوه‌ن کاری ئیمه‌ی، ئیمه داوای چاوپۆشی و میه‌ره‌بانیت لێ نه‌که‌ین و به‌ ره‌حمی خۆت تاوانمان به‌خسه و میه‌ره‌بانیمان له‌گه‌لدا بکه‌ تو باشتر تاوان پۆشیکێ.

﴿وَأَكْتُبُ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدْنَا إِلَيْكَ﴾

ئه‌ی خودا بنووسه بۆ ئیمه به میهره‌بانی خۆت له جیهانی ژینا ژینتیکی باش به ئاسایش و سه‌ربه‌رزی و فه‌رمانکاری خۆت وه له‌و جیهانی‌شا گه‌رانه‌وه‌یه‌کی باش به‌ عه‌فو و سه‌رفی نه‌زه‌ر و شادبوونمان به‌ لبقای زاتی تو و به‌ نارامگرتنمان له به‌هه‌شتی جاویدانیدا.

﴿قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾

[خودا] له وه‌لامی دوعای مووسادا فه‌رمووی: ئه‌ی مووسا سزای من پیتی گه‌یروده ئه‌که‌م ئه‌و که‌سه‌ی که خواستم لێ بێ و میهره‌بانیم گوشاده هه‌موو که‌سێ و هه‌موو گیانله‌به‌رئ نه‌گه‌رته‌وه و که‌م و کووری تیندا نییه.

جا بازئ له موفه‌سه‌یره‌کان ئه‌لێن: پاش ئه‌م سه‌کالای مووسا خودای ته‌ع‌الا ئه‌و هه‌فتا که‌سه‌ مردووی زیندوو کرده‌وه و له‌گه‌ل مووسادا رو‌یشتنه‌وه بۆ ناو گه‌له‌که‌یان. وه بازئکی تر ئه‌لێن ئه‌و هه‌فتا که‌سه نه‌مردبوون به‌لکوو به‌و زه‌لزه‌له یا به‌و تریشقه که دای به‌ کتیه‌که‌دا کاس و شپه‌زه بوون و پاش ماوه‌یه‌ی به‌ دوعای مووسا هاتنه‌وه سه‌ر خۆیان و له‌گه‌ل ئه‌وا به‌ ساغی هاتنه‌وه بۆ ناو به‌نی ئیسرائیل.

﴿فَسَأَلْتُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا

يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٦﴾

وه خودا فه‌رمووی به‌ مووسا عليه‌السلام ئه‌و ره‌حه‌مه‌ته‌م که هه‌موو شتی و هه‌موو که‌سێ دانه‌گه‌رئ به‌ خوسووسی و تابه‌ته‌ی ئه‌ینووسم به‌ نووسینی نه‌گۆرئ بۆ ئه‌و به‌نی ئیسرائیلیانه که خۆیان ئه‌پارێزن له‌ کوفر و گوناح و نافه‌رمانی پینغه‌مبه‌ر و سه‌ده‌قه‌ی واجب له‌ مائی خۆیان ده‌رته‌که‌ن و ئه‌یده‌ن به‌ موسته‌حه‌قه‌کان و به‌ تابه‌ته‌ی ئه‌و ره‌حه‌مه‌ته‌ ئه‌نووسم بۆ ئه‌و که‌سانه‌ باوه‌ر ئه‌که‌ن به‌ هه‌موو ئایاتی من له‌وانه که ئه‌بن

به ده‌لیل له‌سه‌ر بوونم و یه‌کیه‌تیم و دووریم له‌که‌م و کوورپی و داراییم بۆ هه‌موو که‌مالات. وه‌ئو به‌نی ئیسرائیلیانه که له‌مه‌ولا ئه‌م ره‌حه‌ته‌ی خۆمه‌یان بۆ ئه‌نووسم.

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا
عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۗ فَاَلَّذِينَ
ءَامَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ ۗ أُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾

واته‌ئو که‌سانه‌ن که به‌په‌ره‌وی ئه‌که‌ن له‌کاتی خۆیا بۆ پێشه‌وا و ره‌هنوماپی که دارای نۆ سیفه‌ته:

یه‌که‌م: ره‌سووله و فرستاده‌ی خودایه بۆ سه‌ر هۆشیارانی په‌ری و ئاده‌میزاد بۆ گه‌یانندی ئه‌حکامی ئیعتقاد و عه‌مه‌ل و نیشاندانی بیر و باوه‌ری په‌سه‌ند به‌خودا و فریشته‌کانی و به‌پێغه‌مبه‌ره‌کانی و به‌و کتیبانه که ناردوووه‌تی بۆیان، وه‌به‌وه که هه‌موو چاک و خرابی خودا ئیجادی ئه‌کا و به‌زیندوووبوونه‌وه له‌پاش مردن بۆ ئه‌وه که حسینی کرده‌وه بکری و تۆله‌ی خۆی وه‌ریگری.

دووهم: ئه‌وه‌یه که «نبی» یه‌یانی خاوه‌نی پایه‌ی به‌رزه له‌لای خوداوه و پایه‌ی به‌رزتره له‌هه‌موو ئاده‌میزاد و په‌ری و فریشته له‌جیهانا.

سێهه‌م: ئه‌وه که «أمی» یه‌وه‌کوو له‌دایک بووه وه‌ها ماوه‌ته‌وه و نه‌یخویندوووه و دانشخانه‌ی نه‌دیوه، له‌به‌ر دوو حیکمه‌ت؛ یه‌که‌م گومانی ئه‌وه‌ی لێ نه‌کری ئه‌و زانیارییه‌ی هه‌یه‌تی به‌خویندن فیری بووبی و له‌مامۆستایه‌کی وه‌رگریتی. دووه‌م

ئەووە که دەرکەوتنی ئەو ئاسارە گەورە و ئەو زانیارییە بەرزە [که] له لای ئەووە بێی بە بەلگە لەسەر ریسالەتەکە و لەسەر رێژەنی بارانی میهره‌بانی خودا بەسەریا.
چوارەم: ئەووەیە که نووسراوە بە ناو و نیشانه و رشته‌ی مەلەبەند له ته‌وراتی حەزرتی موسادا؛ وەکوو ئەووە که له سیفیری «شعیبا» دا نووسراوە:

پرتەوی نووری خودا وەکوو له ولاتی «ساعیر» دا شەوقی دا‌بەووە و له کتیی «سینا» دا دەرکەت وەها له کتیی «فاران» دا دەرئەکەوێ، که کتیی «فاران» ئەو کتێوەیە له نزیکێ شاری مەککەدا که حەزرت ﷺ له‌ویدا وەحی بو‌هات. هەر‌وا له «ئینجیل» دا حەزرتی عیسا موزدە‌ی داو‌ه بە‌ووە که خودا ره‌ه‌ب‌ریکی پی‌رو‌ز ئە‌نیرێ بو‌سەریان جیهان رووناک ئە‌کات‌و‌ه وە ئە‌م نیشانه‌ی بو‌ئە‌ووە بە‌یان کرد‌و‌ه که بە‌نی‌ئیس‌رائیلیه‌کان پاش هاتنی حەزرت ﷺ بیان‌وویان نە‌مینێ له ناهەرمانیدا.

پنجەم: ئەووەیە که ئەو پی‌غە‌م‌بەرە فەرمان ئە‌دا بە بیر و باو‌ه‌را پاک و کرد‌ه‌و‌ی چاک که گرد ئە‌بیت‌ه‌و‌ه له فەر‌مو‌ود‌ه‌ی حەزرتا ﷺ که ئە‌فەر‌مو‌ی: «التعظیم لأمر الله والشفقة علی عباد الله» یانی ئینسانێ ئە‌مری خودا بە گە‌ورە بگ‌ری و د‌ل‌س‌ۆز بێ بو‌بە‌نده‌کانی خودا.

شە‌شەم: ئەووە که نە‌ه‌ی ئە‌کا له هە‌موو خراپ‌ه‌یی له بیر و باو‌ه‌را وە‌کوو پە‌رس‌تیا‌ری غە‌یری خودا، وە له کرد‌ه‌و‌دا وە‌کوو سته‌م‌کاری و بێ‌نام‌و‌وسی و بێ‌شە‌رمی له‌گە‌ل عیبادی خودادا له پی‌غە‌م‌بەر‌ان و ره‌ه‌ب‌ران‌ه‌و‌ه هە‌تا دام‌او‌ان و کار‌که‌ران.

حە‌وتە‌م: ئەووەیە که هەر‌چی ته‌بی‌عه‌تی میانه بە پاک و چاکی بزانی - له خوار‌ده‌مە‌نی - حە‌ل‌الی ئە‌کا بۆیان.

هە‌شتم: هەر‌چی ته‌بی‌عه‌تی میانه بە نابار و ناشیرینی بزانی - له خوار‌ده‌مە‌نی - حە‌رامی ئە‌کا له‌سە‌ریان جا ئە‌و نابارییە له‌بەر زیان بێ بە تە‌ندروستی وە یا زیان بێ بە عە‌قل و هۆش وە یا زیان بێ بە ئابووری و ژبو‌ار وە‌کوو زیاده‌په‌وی.

نوهم: نه‌وه که نه‌و گرانباریه زوو له‌سه‌ریان بوو له‌تایینی کوندا له‌سه‌ریانی لائبا وه‌کوو خو‌کوشتن بو تویه و برینی هه‌ر پارچه‌یین که تاوانی پین کردین و هه‌رامکردنی بازی گوشت و چه‌وری بپ له‌سه‌ریان، وه‌نه‌خواردنی چیشتی ده‌ستی ژنی خاوه‌ن عوزر و وه‌کوو کارنه‌کردن له‌روژی شه‌مه‌دا و هه‌سری نوپژ له‌که‌نیه‌دا. جا نه‌و که‌سانه‌ نیمانیان هینا به‌و پیغه‌مبه‌ره که جامیعی نه‌م سیفه‌تانه‌یه و به‌گه‌وره ته‌ماشای نه‌که‌ن و یارمه‌تی نه‌ده‌ن و په‌یره‌وی نه‌و رووناکییه نه‌که‌ن و شوینی نه‌و کتیه نه‌که‌ون که بوی هاتوو‌ته‌خواره‌وه و له‌گه‌ل ریساله‌تی نه‌وا نیراوه، نه‌و که‌سانه‌ رزگارن له‌نازاری روژی قیامت.

بوخاری و موسلیم و ترمزی ریوایه‌تیا‌ن کردوو له‌هه‌زره‌ته‌وه ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: کاتی که خودا خه‌لکی دروست کرد له‌کیتابا نووسی و له‌ژووری عه‌رشه‌وه داینا «إن رحمتی غلبت غضبی» به‌راستی میه‌ره‌بانی من زال بووه به‌سه‌ر قار و غه‌زه‌بما.

﴿قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾

تو نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست بلێ له‌سه‌ر فه‌رمانی من: نه‌ی ئاده‌میزاد من فرستاده‌ی خودام بو لای تپوه هه‌مووتان.

﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

نه‌و خودایه که پادشایی و سه‌رداری له‌ناسمانه‌کانا و له‌زه‌ویدا هه‌ر بو نه‌وه.

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾

هیچ که‌س نییه به‌نده‌یی بو بکری نه‌و نه‌پن، وه‌حالی وه‌هایه گیانه‌به‌ر دروست نه‌کا گیانیا‌ن بو دروست نه‌کا و نه‌شیا‌ن مرینی به‌خواستی خو‌ی.

﴿فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ

وَكَلِمَاتِهِ، وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

دە ی ئیویش ئیمان بینن بەو خودا و بەو پیغەمبەرە ی که فرستادە ی ئەو و
خاوەن پایە و شانە لەلای ئەو و نەخویندەوارە که چی لە غەیری خۆی زیاتر زانا
و هۆشیارە، ئەو پیغەمبەرە ی که ئیمانی هیناوە بە خودای خۆی و بەو وتارانە ی که
نازلی کردوون بۆ سەر هەموو پیغەمبەرە کان و پەیرەوی ئەو بکەن رجا یە بگەن بە
ئەنجامی پیروژ و شارەزای ریگە ی رزگاری هەردوو جیهان بین.

﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾

و هەر وه کوو لە قەومی مووسادا کۆمەڵی بوون لە دین لایان دا و گوێرە که
پەرسستیان دامەزراند وه کۆمەڵی بوون که بۆ عوزر هینانە وه لە سەفاهەتی ئەوانە
رۆیشتن بۆ میقات، هەروا ئیستەش کۆمەڵیکیان هە یە که خەلک شارەزا ئەکەن بە
شیوێ ی حەق بۆ ئیمان هینان بە حەزرەتی موحەممەد ﷺ وه لە ناو خۆیانا بە حەق
حوکم ئەکەن وه کوو موسولمانانی ئەهلی کیتاب لە زەمانی حەزرەتا.

﴿وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا أُمَّةً﴾

جا پاش هاتنە وه لە میقات بۆ جاری دوو هەم و پاش دامەزرانی گەلی بەنی ئیسرائیل
لە خاکی «فەلەستین» دا لە کەناری «بەحری ئەحمەر» دا بەنی ئیسرائیلیه کانمان کرد
بە دوازدە پارچە که حالی ئەمانە وابوو لە نەتە وه ی دوازدە کورپە که ی «ئیسرائیل»
بوون و هەریه کی ئوممەتێ بوون و لە ناو خۆیانا ئاداب و تەقالیدیکی تایبەتیان
بوو، وه لەبەر ئە وه جیامان کردنە وه لە یەك هەتا بەرە ی هەر کورپێ لەوانە خزمەتی
خۆیان بکەن و گەورە و بچووک بریار بدەن و نەبن بە هەرچی و پەرچی و فیتنە
و ناشووب لە ناویان پەیدا نەبی و بۆ ئە وه ی ش که حەزرەتی مووسا لەسەر هەر
قەیلە یی لەوانە پێشەوایی دابنی چاودیری یاسای دین و دنیا یان بکا، وه کوو
وتوو یانە:

ئاده می ناژین بی یاسا و ئاین
 ئارامی به شهر بو ژین و ژیار
 ئاسکی بیابان، مهر و بزنی کینو
 ئه وهی وهرنه گری فرمان له دهلیل
 بویه خوداوه ند بو گرووی به شهر
 ره هبهر بو یاسای دین و دنیا به
 بو تیکوشینه له ریسی ژیا نا
 یاسا نه ته وهی مه ردی مردووه
 یاسایه هویه له بو ئاسایش
 ئه و بابه ئه مرئ با کورپی نه بین
 «إنا أعطینا» موژده ی ره هبهره
 «نامی» به هه رکه س خواوه ن یاسا بی

بین گه و ره و بچووک له رووی سه رزه مین
 بی یاسا نابین، بی سهر و سه ردار
 ده لیلیان هه یه بو به رزی و نشیو
 به کزی ئه زی، ده خیل سه د ده خیل!
 ره هبهری هه نارد یانی پیغه مبه ر
 بو پیشه ی باش و خو لکی ره سایه
 هه تا بمینی له رووی جیهانا
 به خواوه ن یاسا مه ئین مردووه
 له بو سه ره رزی و له بو نومایش
 مادام یاساکه ی ره سا و به جئ بی
 مادام خواوه نی یاسای ئه نوهره
 نامرئ یاساین خواوه ن عاسا بی

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمَهُ ۖ أَنِ اصْرِبْ لِقَوْمِكَ
 الْحَجَرَ ۖ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
 مَّشْرِبَهُمْ﴾

مووسامان خه به ردار کرد له و کاته دا که قه و مه که ی له و ده شتی فه له ستینه دا له
 که ناری ده ریادا داوای ناوی خو شیان لی کرد و پیمان وت: به عاساکه ت بده له و
 به رده گه و ره که وا له «جبل حوریب» دا که له شیوی «سینا» دایه. وه له ته وراتا جیگه ی
 ئه و به رده گه و ره یه دیاری کردووه، وه بازی له ئیسرائیلیه کان ئه لئین: ئه و به رده وا له
 شو ئیتیکدا مه شهووره به «وادی اللجاء» و حه زره تی مووسا له سه ر فه رمانی خودا
 دای له و به رده به عاساکه ی و دوازه سه رچاوه ی لی ده رچوو وه هه ر یه کئ له وانه ی

دیاری کرد بۆ یەكئ لەو دوازدە تایفە بۆ ئەو لەسەر ئاوە گزێن و ئاشووب لە ناویانا پەیدا نەبێ. وە لە واقعدا ئەو بەردە بەردیکی گەورە وە بێن کە جینگە دوازدە سەرچاوەی جیاوازی تێدا بیتهو و خەلکی بتوانن راوەستن لە بەریانا و ئاوە بەرگرن. ئەمە هەم موعجیزە بە کە بە لێدانی ئەو عاسا ئەم دوازدە سەرچاوە دەرچوو و هەم مەعقوولە، چونکە مونسایی هاتوچۆی قەرەبالغی ئەو دوازدە بەشە یە لە بەنی ئیسرائیل کە لەو سارای سینادا ژمارەیان گەیشتوو بە شەش سەد هەزار کەس، وە ئەو یە کە ئەلین بەردیکی بچووک بوو بە قەی کەللە ی گاین بوو، پاش لیکۆلینەو بەلگە ی بۆ ئیستیدلال بشێ دەستمان نە کەوت لەسەری.

﴿وَضَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ﴾

وە لەبەر ئەو کە ئەو دەشتە گەرمیان بوو بەنی ئیسرائیلیه کان لە میسرا جینگە و ماویان خۆش بوو ئولفە تیان نە گرتبوو بە گەرماو هەرمان کرد بە چەتر و سایە بە راسەریانا.

﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّانَ وَالسَّلْوَى﴾

وە بۆ ئەو کە بێ بەش نەبێن لە شیرینی، گەزۆمان باراند بە سەریانا (وێ کوو لە کێوانی خۆمانا) [کوردستان] گەزۆ ئەبارئ بەسەر گەلا دارا و «شۆکە» ئەبارئ بەسەر بەردا، وە پەلەوهری (شەلاقە) مان لە لای جەنوو بەو بە ئاسمانا هینا و ئەمان باران بەسەریانا و ئەوانیش ئەیان گرتن و سەریان ئەبڕین و ئەیان خواردن. وە لەسەر زمانی موسا و تمان:

﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾

پیمان راگە یاندن کە بخۆن لەم خورادە مەنییه جوانانە ی کردوومان بە رۆزی بۆ ئیو، کە چی لە گەل ئەم هەموو نیعمە تەدا کە پێمدان ئەو بەنی ئیسرائیلیه بەدبەختانە

کوفری نیعمه‌تیاں کرد و ده‌ستیاں کرد به نافرمانی و سه‌ریچی و له ریگه‌ی راست لایان دا.

﴿وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (۱۶۰)

ئه‌وان به‌و ستمه‌ کردیاں ستمیاں له من نه‌کرد به‌لام ستمیاں له نه‌فسی خو‌یاں کرد.

موفه‌سیره‌کان نهم ده‌شته که به‌نی ئیسرائیلی تیدا بوو به سارای «ته‌ین» ی ناو ئه‌بن و بازی ئه‌لین نهمه له پیش «ته‌ین» دا بووه و ئه‌و سارا نه‌بووه. به‌لام له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ت سارا عه‌ینی سارایه، نهمما رووداوی عاجز بوونی به‌نی ئیسرائیل له‌و جو‌ره خوراده‌مه‌نییه که ئه‌یخو‌ن و موخاله‌فه‌یاں بو حه‌ززه‌تی موسا، پاش نهم ته‌ئریخه بوو؛ چونکی نهمری پی‌کردن که له‌و ده‌شته ده‌رچن و برؤن بو «بیت المقدس» و داگیری بکه‌ن ئه‌وانیش فه‌رمانه‌که‌ی موسایان وه‌رنه‌گرت، جا خودا غه‌زه‌بی لی گرتن و چل سال له‌و زه‌ویه‌دا هیشتی‌نه‌وه وه‌کوو له‌م ئایه‌ته‌دا ئه‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَإِذ قِيلَ لَهُمْ أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَّغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۶۱)

وه باسی ئه‌وه بکه که له لایه‌نی موساوه وترا به‌نی ئیسرائیلیه‌کان برؤن نیشته‌جی بین له‌و ئاوه‌دانییه‌دا که شاری «بیت المقدس» ه، و مادام دامه‌زران و که‌وته موعامه‌له و کاسبیه‌وه ئه‌توانن هه‌موو جو‌ره خوراده‌مه‌نییه‌کی جوان به‌ ئاره‌زووی خو‌تان بخو‌ن، وه برؤنه ناو ده‌رگای باره‌گای ئه‌و شو‌ینه پی‌روژه به‌ کر‌نوش بردن بو خودای خو‌تان و به جاری ئی بی‌پارینه‌وه و بلین: په‌روه‌ردگارا مه‌به‌ستمان دا‌که‌وتنی باری تاوانه له‌سه‌ر شانمان؛ جا نه‌گه‌ر نهم فه‌رمانه به‌جی‌بینن، وه به‌ ته‌بیعه‌تی حال پنیو‌سته

جیهاد بکه‌ن و ده‌سته‌رداری ناره‌زووی نه‌فسی خوٚتان بین هه‌تا بگه‌ن به پایه و مایه و ولاته‌کان وه‌برگره‌نوه له دوژمن، له جهزای ئه‌و جیهاد‌ده‌دا هه‌ر تاوانیکتان هه‌بی ئه‌یبه‌خشم و زیاد له تاوان به‌خشین پایه زیاد ئه‌که‌ین بو ئه‌وانه که خاوه‌ن ئیخلاص و خاوه‌ن چاکه‌ن.

﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾

به‌لام ئه‌و گه‌له که ئه‌م ئه‌مره‌یان بی کرا و سته‌مکار بوون له خوٚیان و موبالاتیان به‌فرمانه‌که نه‌کرد و بی‌ئهمری مووسایان کرد، جا له ئاسمانه‌وه سزا و نه‌گه‌تم بو ناردن و نه‌خوٚشم خستن و کز و داماو و بی‌گوزه‌ران و بی‌پایه و شانم کردن به‌هوی ئه‌و موخاله‌فه و بی‌ئهمریه‌وه که ئه‌و سته‌مکارانه کردیان.

وه‌حاسلی ئه‌م دوو ئایه‌ته‌ئهمه‌یه به‌کورتی که‌حه‌زره‌تی مووسا‌فرمووی به‌به‌نی ئیسراییل مادام ئیوه‌ئه‌تانه‌وی به‌راستی به‌نده‌یی خودای خوٚتان بکه‌ن و پایه و مه‌قامی کۆن وه‌برگره‌نوه ئه‌بی جیهاد بکه‌ن و برۆن شاری قودس بگرن و «بیت‌المقدس» ناوه‌دان بکه‌نه‌وه و کیانی دین و دنیا‌ی خوٚتان به‌ن به‌ریوه ئه‌وسا خودایش تاوانتان ئه‌به‌خشی و زیاده‌پایه‌تان بی‌ئه‌دا له دنیا و دینا، وه‌ئه‌وانیش سه‌ریپه‌چیان کرد و جیهادیان نه‌کرد و خودا‌غه‌زه‌بی لی‌گرتن و گیرۆده‌ی کردن به‌مانه‌وه له‌سارا و ده‌شتی سینادا و سه‌رکز بوون هه‌تا پاش وه‌فاتی مووسا عليه‌السلام ده‌ستیان کرد به‌جیهاد له‌گه‌ل نه‌بی ییوشه‌عدا عليه‌السلام و قودسیان گرت.

﴿وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ﴾

ئەي پىغەمبەرى خۆشەويست پرسیاریان لی بکه بۆ شەرمەسار کردنیان لە وەزعی ئەهلی ئەو شارە که لە قەراخی دەریای «قولزم» (بەحرى ئەحمەر) دا بوو لەو کاتانەدا که لایان ئەدا لە فەرمانی شەرعی خۆیان لە رۆژانی شەممەدا.

﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ حِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا
يَسْبُتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ﴾

لەو کاتەدا که لە جەزای سەرکێشییان لە فەرمانی شەرع گیرۆدەمان کردن بەو حالە که لە رۆژانی شەممەدا که رۆژی حورمەت گرتنە، ماسییە گەورەکانی دەریا ئەهاتن بۆ قەراخی دەریا بە جۆری که لەسەر ئاوە که دا دیار بوون، بەلام لەو رۆژانەدا که شەممە نییە و لەسەریان نییە حورمەتی رۆژە که بگرن دەرناکەون و نایەن بۆ قەراخی ئاوە که و خۆیان ون ئەکەن.

﴿كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾

ئا بەو جۆرە ئیمتیحانمان ئەکردن بە هۆی ئەوێوە که ئەوان لە حوکمی خودا دەرئەچوون.

ئەو شارە لەم ئایەتەدا بە «قەریه» ناوی ئەبا موفەسیرەکان ئەلین شاری «ئەیلە» بوو لە بەینی «مەدیەن» و کئیوی «توور» دا یا ئەفسی شاری «مەدیەن» بوو یا شاری «تەبەرییه» بوو، وە بە «قەریه» ناوی ئەبا لەسەر یاسای قورئان که ئەو شارانە وەها ناو ئەبا. موفەسیرەکان ئەیان فەرموووە ئەو کارەساتە لە چ چەرخیکدا بوو، وە لەو چەرخەدا خودای تەعالا بپاری داوە رۆژی شەممە رۆژی بەندەیی و ریزی بەنی ئیسرائیل بێ، وە لەو رۆژەدا مەنعی کردوون لە راوەماسی کهچی بۆ فیتنەیی دلی ئەوان و بۆ ئەوێ نادابی شەممە بشکێنن ماسییە گەورەکان لەو رۆژەدا بە کۆمەل ئەکەوتنە سەر ئاوە که و لە رۆژەکانی تر دا دەرئەکەوتن. ئەوانیش لە رۆژی شەممەدا

تۆرپان دائەخست لە ناو ئاوەکەدا و لە رۆژی یەك شەممەدا تۆرەکەیان دەرئەهینا و ماسییەکانیان ئەگرت و وایان مانا لێ ئەدا یەوێ کە ئەم موعامە لە رێکی شەرعه؛ چونکی لە رۆژی شەممەدا ماسییەکانیان لە تۆرەکە دەرناهینن لەگەڵ ئەوێدا ئەمە فیتلە و یاسای دینی پێ ئەشکێ؛ چونکە مەبەست لە فەرمانی دینەکە ئەوێ بوو کە لەو رۆژەدا هەر مەشغوولی دینداری بن و نەرۆن بۆ راوهماسی.

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا لَّهِ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَىٰ رَبِّكُمۢ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٦٤﴾﴾

وێ باسی ئەوێ بکە ئەو پێغه مەبری خۆشەوێست کە ئەو قەومە لە بنی ئیسرائیل لەو شاری قەراخی دەریادا بوو بوون بە سنی بەشەوێ؛ بەشیکیان لە دین لایان داوو لە رۆژی شەممەدا تۆرداویان دائەنا لە دەریاکەدا و بەشیکیان لەسەر شیوێ زانایان و عالمان و ئامۆزگاران، ئامۆزگاری ئەو بەشە تاوانبارەیان ئەکرد و مەنعیان ئەکردن لەو تۆردانانە، هەرچەن ئەوان گوێیان لە ئامۆزگارییەکیان نەبوو، بەشی سێهەمیان ئەیانوت بەو زانایانە: ئیوێ بۆچی ئامۆزگاری قەومێکی وا دەکەن کە خودا بپاری داوێ بیانفەوتینی وێ یاخود سزایەکی ناھەمواریان بدا، ئەوانیش لە وێلاما ئەیانوت لەبەر ئەوێ ئەم ئامۆزگارییە پێ بە عوزر بۆ ئیمە لە رۆژی قیامەتا لە حوزووری خودادا؛ چونکی هەرکەس چاوی کەوت بە کاری خراب و گوناح واجبە لەسەری مەنعی بکا بە هینزی خۆی ئەگەر دەستی بپروا، ئەنا بە زمان بە دەست رۆشتووین [بلی] تا ئەو مەنعی بکا، وێ یاخود بە دل حەزی لێ نەکا، وێ لەبەر هیوای ئەوێش لە خودا بترسن و خۆیان لەو تاوانە بپارێزن.

﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِۦٓ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوٓءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَعِيسٍۭ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾﴾

جا لە کاتیکدا ئەو بەشە تاوانبارە کە ھەموو ئەو ئامۆزگاریانیان خستە پشت گۆی و لە بیری خۆیانیاں بردەووە ئەوانە کە مەنعی ئەوانی ئەکرد رزگارمان کردن لە سزا، وە ئەوانەیان کە ستەمیان لە خۆیان کرد گرتنمان بە سزایەکی نابار و ناهەموار بە ھۆی ئەووە کە لە فەرمانی خودا دەرچوون.

وہ ئەم سزا کە لەم ئایەتەدا دەربرراوە غەیری ئەووەیە کە لە ئایەتی دوایدا دئی، ئەم سزا سووکە بە نەسبەت ئەووە؛ چونکی ئەمە تۆلەیی فەرماویش کردنی ئامۆزگاری زاناکانە و بریتییە لە گرانی و نەخۆشی و نیختیلاف و ئاشووبی ناوخوا کە ھەموو ئەمانە نابار و ناهەموارن و سزای دوايي زۆر گرانه وەکوو خودا ئەفەرمویت:

﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ﴾

جا لە کاتیکدا دەمار و فیز و توغیانیاں نیشان دا بەرابەر بەو تەجاوزاتە کە نەھیان لئێ کرابوو، وە لە پایەیی یە کەمدا ئامۆزگارییە کەیان بەشەرمەووە فەرماویش ئەکرد و لەم پایەدا ئەگەر یە کئی پەندی دادایین ئەچوون بە گژیا و سووکیان ئەکرد، جا ئیمەیش غەزەب و قارمان لئێ گرتن و فەرمانمان دا بین بە مەیموونی سووکی گالته پئێ کراو، واتە خواستمان ھاتە سەر ئەووە کە شیوہی ئادەمیزاد لەوانە گۆری بە شیوہی مەیموون کە گیانلەبەرێکی زۆر سووک و بئێ نرخی؛ ئەوانەیان کئوین لە چینی گیانلەبەری زیاندارێ سووکدان، وە ئەوانەیشیان خانە کین مندالان گالتهیان پئێ ئەکەن و لە ئیشی سووکا بە کاریان دئینن.

وہ جو مھوور لەسەر ئەوون کە ئەوانەیان سەرۆک بوون لە شکاندنی شەممەدا و لەو توغیانەدا خودا گۆرپینی و کردنی بە مەیموون، وە بازێکیان بە بەراز و لە پاش سئێ رۆژ مردن. وە «مجاھد» بیری وایە ئەلئ: مەسخی ئەوانە بریتی بوو لە مەسخ و گۆرپینی خوو و رەوشت، واتە خودا رەوشتی گۆرپوون بە رەوشتی مەیموون و بەراز.

وہ بہ بیرى من گۆرانی ئەخلاق زۆرە و تاییەتی بەنى ئیسرائیل نەبووہ و نییە و گەلنى کەس ھەییە بە ھۆی بى دینی و بى شەرمییەوہ رەوشتیان چووہ تە سەر رەوشتى رىوی و گورگ و مەیموون و بەراز و مار و دوویشک، بەلکوو ئەمانە خراپترن؛ چونکی ئەم حەیانانە زیانەکیان کەمە و تەجاوز ناکا لە تەبیعیەتی ئەو جۆرە، بەلام زیانی ئادەمیزدای ناھەموار بە قەی زیانی چوار پینچ جۆر گیانلەبەزى درپندەییە: فیتلبازە وەکوو رىوی و، لان گیرە وەکوو سەگی ھار و، بى نامووسە وەکوو بەراز و، خائینە وەکوو گورگ ... - پەنا بە خودا!! - وە ھەموو ئەم دەردانە لەسەر تەماعی مالى دنیا و دارایی یا ئارەزووی شەھووتراپی یا پایە و شانی بەرز، وەکوو حەزەرەت ﷺ فەرموویەتی خۆشویستنی دنیا سەری ھەموو تاوانیکە. کە وایى ئەو مەسخە وەکوو جومھوور فەرموویانە ھەر مەسخی شیوہ بووہ ھەتا بین بە پەن بۆ تەماشاکەرەن.

﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

باسی ئەوہ بکە کە خودا عەزمی ئەوہی کردووہ کە لە ھەموو ماوہیە کدا بنیژی بۆ سەر بەنى ئیسرائیل کەسانیکى وا کە بە ناھەمواری موعامەلەیان لە گەلدا بکەن و سزایان بدەن بە سزایەکی نابار و ماوہی ئەوہ نەدا کە قەرار بگرن و ئارام بین ھەتا رۆژی قیامەت؛ چونکە بە راستی خودا بە بى تەفرە ئەتوانى سزای ئەوانە بدا خواستی وا لەسەر سزایان و خودا تاوان بەخش و میھرەبانە بۆ ئەوانە کە ئیمان دینن، وە بریاری خودا تیک ناچى.

بزانن! لەم ئایە تەدا چەن قسە بى ھەییە:

یە کەم: ئەم ھەرپەشە کە خودای تەعالا کردووہ روو ئەکاتە ئەو جوولەکانە کە لە فەرمانی دین دەرچوون و بۆ ئەوانە نییە کە وەختی خۆی ئیمانیان ھیناوە بە

پینگەمبەرەکانی بەنی ئیسرائیل و لەسەر ئیمان مردوون وە یا ئەوانە کە ئیمانیان هێناوە بە پینگەمبەری ئاخەر زەمان وەکوو عەبدوڵلای کوری سەلام و هاووێنەکانی.

دووهم: مەبەست لەم ئایەتە ئەوە نییە کە هیچ کاتێ بەنی ئیسرائیل پایە و شانیان نابێ؛ چونکی ئەوەتە لە پاش حەزرەتی موسا بە سەرۆکی حەزرەتی یوشوع کوری نوون عليه السلام رویشتن شاری قودس و «بیت المقدس» یان داگیر کرد و لە زەمانی داوود و سولەیمان بوون بە ئوممەتێکی بەرز لە خاکی فەلەستین دا تەنانت سولەیمان «جزیرة العرب» یشی داگیر کرد، بەلکوو مەبەست ئەمە یە کە ئەم ئوممەتە ئەوەندە ئوممەتێکی یاخی و سەرسەختن ئارام و دامەزراوییان نابێ وە ئەگەر لە ماوەیە کدا سەربەرزێ وەریگرن ئەو سەربەرزێیە دەوام ناکا و بە هۆی بشتیوەی ناو خۆیانە وە یاخود بە هۆی بەدرەفتاری خۆیانە وە تەماشاکردنی مافی دراوسێکانیانە وە تووشی مسیبەتی خراب ئەبن وەکوو لە میژوو دا ئاشکرایە کە لە پیش لە دایک بوونی عیسا دا بشتیوە کەوتە ناویانە وە و حکوومەتە کە یان بوو بە دوو بەشی لاوازی بێ نرخی وەها کە هەمیشە لە لای دراوسێکانە وە دەستیان بۆ درێژ ئەکرا و کیانیان تێک ئەچوو، وە لە لایەنی بەختەنەسری بابلییە وە ولاتە کە یان وێران کرا، وە بە هۆی رۆمیەکانە وە لە پاش لە دایک بوونی عیسا دووبارە تووشی وێرانی و پەڕیشان حالی بوون بە جووری وەزعیان تێک چوو.

وە ئەگەر یەکن بلی: ئەی ئەوە نییە کە ئیستە لەم چەرخەدا یەهوودیەکان لە فەلەستینا کیانیان هەیه و دەست درێژ ئەکەن بۆ سەر دراوسێکانیان؟ ئەوە وەلامە کە ی ئەوە یە کە: ئەم حکوومەتە بە ناو حکوومەتی یەهوودە ئەگەرنا لە راستییە کە یا مەرکەزێکی فیتنە و ناشووبە کە بێگانەکان لەو عەرزەدا دروستیان کردوو و کردوویانە بە شێرپەنجە بۆ عالەمی عەرەبی و ئیسلامی وەکوو روونە لە لای ئەوانە کە هۆشیارن.

زیاد له‌مانه خودای ته‌عالا له‌ئایه‌تی (۱۱۲)ی سووره‌تی ئالی عیمراندا ئەم جوړه ماده‌یه جیا کردوو‌ه‌ته‌وه و فه‌رموو‌یه: ﴿وَضَرَبْتَ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةَ أَيْنَمَا تَقْفُوا إِلَّا جِبِلَّ مِنَ اللَّهِ وَجِبِلَّ مِنَ النَّاسِ﴾ واته دامامی وه‌کوو چه‌تر دراوه به‌سه‌ریانا له‌هه‌ر لایه‌کدا بن و له‌هه‌موو حالێکدا مه‌گه‌ر له‌ حالێکدا به‌سرابن به‌ په‌یمانی خوداوه که ئیمان هێنانه، وه‌ یا ئیلتیزامی سه‌رانه، وه‌ یا به‌ په‌یمانی ئاده‌میزاده‌وه وه‌کوو په‌یوه‌ندی یه‌هوودی ئەم زه‌مانه‌یه به‌ حکوومه‌ته بیگانه‌کانه‌وه که هه‌موو عاقلنی ئاگای له‌ وه‌زعیانه.

له‌گه‌ڵ ئەوه‌یشدا له‌و رۆژه‌وه که ئەو یه‌هوودانه هاتوونه‌ته‌وه فه‌له‌ستین و ئیعلانی کیانیان کراوه که میژوووی نۆسه‌د و چل و هه‌شته هه‌تا ئیمرو که نۆسه‌د و چه‌فتاو هه‌شته هه‌رچه‌ند له‌ زاهیرا ئەو یه‌هوودانه کیانیان هه‌یه به‌لام به‌ ده‌وام وان له‌ ژیر ئاگری فیدایی عه‌ره‌ب و ئاشووبا و به‌ باوه‌ری من ئەم وه‌زعه‌ ده‌وام ناکا؛ چونکی خودای ته‌عالا له‌ سووره‌تی ئیسرادا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَإِنْ عَدْتُمْ عَدْنَا﴾ واته ئە‌گه‌ر ئیوه‌ بگه‌رێنه‌وه بۆ خراپه‌ و ئاشووب دروستکردن و لادان له‌ یاسای حه‌ق ئیمه‌یش ئە‌گه‌رێنه‌وه بۆ له‌ناوبردنتان و تۆله‌ لێ سه‌ندنه‌وه‌تان.

﴿وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ﴾

وه‌ ئەو به‌نی ئیسرائیلیانه پاش ئەوه‌ گه‌لێکی ته‌نها بوون له‌ قیاده‌ی مووسای کو‌ری عیمران و یووشه‌عی کو‌ری نوون و داوود و سوله‌یماندا ده‌ستیان کرد به‌ ئاشووب نانه‌وه‌ و له‌ به‌ینی خو‌ریانا به‌ش به‌ش بوون، وه‌ بازی له‌وانه‌ کرده‌وه چاک و دل‌ پاک بوون و با‌زیکیان دل‌ تاریک و سه‌رلی شتواو و کرده‌وه‌ ناته‌واو بوون.

﴿وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾

وه ئیمتیحانمان کردن به رژاندنی نیعمت و گیرۆده کردن به زه‌حمهت به ئومیدی
 نه‌وه که به یه‌کئی له‌م دوو باره‌دا بگه‌رپنه‌وه بو لای خودا و وه‌رگرتنی فه‌رمانی و
 ژیانی به‌ختیاری بو خویمان.

﴿ فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى ﴾

وه له نه‌ته‌وه‌ی ئه‌وان بوو به جینگه‌داریان کۆمه‌لێ ئه‌ولادی ناپیاو که به میرات
 له باوک و باپیره‌یانه‌وه ته‌وراتیان ده‌ست‌که‌وتبوو که‌چی حالیان وایه نه‌که‌ونه شوین
 ئاره‌زووی نه‌فسی ناپاک و وه‌رته‌گرن مالی ئه‌م دنیا په‌سته له به‌رتیلا بو موافقه‌کردنی
 گه‌وره‌کانیان له‌سه‌ر لادان له‌دین و ته‌ئویلی ناره‌سای ته‌ورات و ئینکاری ریساله‌تی
 پینغه‌مبه‌ری ئاخ‌ر زه‌مان موحه‌مه‌د ﷺ.

﴿ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا ﴾

وه بو بیانوو له‌سه‌ر ئه‌و تاوانانه که ئه‌یان‌که‌ن ئه‌لین: خودا له‌ روژی قیامه‌تا له
 تاوانی ئیمه‌ خو‌ش ئه‌بێ.

﴿ وَإِنْ يَأْتِيهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ ﴾

وه له‌و کاته‌دا که دان ئه‌نێن به تاوانه‌که‌ی خو‌یا‌نا به ئومیدی عه‌فوی خودا نه‌گه‌ر
 میقداریکی تر له مالی دنیا و به‌رتیلیان بو بیت له لایه‌نی گه‌وره‌کانیانه‌وه هه‌م وه‌ری‌ته‌گرن
 و هه‌یج گوی ناده‌ن به‌وه که ده‌وام له‌سه‌ر تاوانباری ئه‌بێ به هۆی شه‌رمه‌ساری.

﴿ أَلَمْ يُوْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا
 مَا فِيهِ ﴾

ئایا ئه‌م نه‌ته‌وه زانا دینییه ناپیاوه ئاد و په‌یمانیا‌ن لێ وه‌رنه‌گیرا له‌سه‌ر یاسای
 ته‌ورات که له‌سه‌ر حه‌ق ده‌وام بکه‌ن و ره‌فتار به ته‌ورات بکه‌ن و هه‌رچی وا له

تهوراتا بیگرنه گهردنی خویمان و نهو نیشانی پیغه مبهری ناخر زه مانه بو خه لک به یان بکه ن؟ خو نه زانن و نه وهی و له تهوراتا به دهرس خویندوو یانه و باش لیی حالی بوون.

﴿وَالَّذَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾﴾

وه مه علومه که نیعمهت و رهزای خودا له مالی پاشه پوژا باشتره له ههرچی دارایی و پایه و مایه ی دنیا، ئایا هیشتا ههر عقل ناگرن و راستی نه انجام نافامن؟

﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ

الْمُصْلِحِينَ ﴿١٧٠﴾﴾

وه نهو که سانه که دهستیان گرتوو به دهسته بهندی کتیبی خوداوه و رهفتاری پی نه که ن و ئیمان دینن به پیغه مبهری ناخر زه مان و نویره کانیا ن نه که ن نه وانه له خیرخواهان و پیواچاکان نه ناسرین و ئیمه پاداشی چاکان زایه ناکه ی ن.

﴿وَإِذْ نَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا

ءَاتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾﴾

وه باسی نه وهیشیان بو بکه و بیریان بخه ره وه که نه وان گه لیککی که لله رهق و دل سهخت بوون و له وهختی خو یا بو نه وه که هیزی ته وانایی خو میان بو دهر بخه م کیوی توورم له بن هه لکه ند و وه کوو چه تر به رزم کرده وه به راسه ریا نا و گومانیا ن برد که نهو کیوه نه که وئ به سه ریا نا و له ناویان نه با، وه له کاتی دهر برینی نهو ته وانایی خو مانه دا له سه ر زمانی مووسا و تمان به به نی ئیسرا ئیل: وه ربگرن نهو کیتابه که بو م ناردوون به هه موو هیزی دلتان و به راسالی رهفتاری پی بکه ن و نه وهی و له و کتیبه دا له بیر و باوه ر و له کرده وه و بهنده یی و له خو و ره وشت، وه ری بگرن

به ده رس بیخوتین و تالمی ورده سالانی بکه ن به لکو و گیان و دلثان رووناک بیته وه به ایمان و کرده وهی باش و خوتان بیاریزن له و بیر و باوه ره نابارانه و له و کرده وه ناپه سندانه و له و خو و رهوشته ناشیرینانه که نه بن به هوی به دبه ختی و بین به کومه لئیکی به ختیار.

جا وه کوو له م نایه تانه دا خودای ته عالا باسی نه وهی کرد که گه لن میهره بانیم له گه ل به نی ئیسرا ئیلدا کرد به وه که رزگارمان کردن له سته می فیرعه ون و کوتوبی ناسمانیمان نارد بو مووسا تا ته می و ته ربیه تیان بکا که چی نه وان له ریگه ی راست لایان دا، وه سه ره پای نه وه من عه فوم کردن و له و سارادا گه زوم به سه را باراندن و شه لاقه م بو ناردن تا گوشتی بخون. هه روا له گه ل هه موو ناده میزادیشدا میهره بانیم کردووه به مه که له پیش نه وه دا بینه مهیدانی ته کلیفه وه من قسه م له گه ل رو حیانا کردووه و ناد و په یمانم له گه لا به ستوون و پیم وتوون: ره هبه رتان بو نه نیرم ناگاتان له خوتان بی. به م مونسه به وه نه فه رمویت:

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾

نه ی پیغه مبه ری خوشه ویست باسی نه وه بکه بو ناده میزادانی حازر له زه مانی خوتا له جووله که و گاور و غهیری نه وان که وه ختی خوی خودای تو وه ری گرتووه له پشتی ناده میزاد ماده ی نه ته وه کانیا ن.

﴿وَأَشْهَدُهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمُ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا﴾

وه نه وانی کردووه به شاهید له سه ر خویان له به ستنی عه هد و په یمانا و فه رموویه تی به وان: نایا من پهروه ردگاری ئیوه م و ئیوه م له نه بوون دروست کردووه؟ وتیان: به لنی تو ئیمه ت دروست کردووه و تو پهروه ردگاری ئیمه ی نه م په یمانه مان قه بوول کرد.

وہ ئەو پەیمانە درێژەکە ی و مەعنا راستەکە ی ئەو یە خودای تەعالا پاش دەرکردنی ئەو نەتەوانە و موشەرەف کردنیان بە عەقڵ، پیتی فەرموون: من پەروەردگاری ئیووم و لەسەر باری واقع پەروەردگار ئەبێن پەروەردەکراوەکانی خۆی تەمب و تەربییە بکا و نامادە ی بکا بۆ پیروزی و بەختیاری، یانی توانای چاکە و خراپە ی بێن و هیزی عەقڵ و کردەووە و عەزمی پێن بدا و هۆش و گۆش و تیگەیشتن و تەوانای تیکۆشیننی بێن، وە بیجگە لەمانە رەهەبریکی پیروز و دڵسۆز و سەرگەرم و دڵنەرم رەوانە بکا بۆ سەری و بە قە ی حال یارمەتی بدا و ئاگاداری بکا لە حالی خۆی و لە گەورە یی خودا و یاسای ژین و دینی پێن بدا.

جا من ئەو ی شیای پەروەردگاری بێن ئەیکەم و ئەبێن ئەو ییش شیای بەندە یی و پەروەردەکراو بێن ئیووە بەجیتی بێنن و فەرمانی رەهەبرەکە بەجێ بێنن و ئەگەر یەکن مەنعتان بکا لە چاکە دەری بکەن و ئەگەر لە چینی پیشینیانیا یاسای ناحەق دامەزرابوو پاش راگە یاندنی فەرمانی رەهەبر موبالات نەکەن بەو یاسا ناپەسەندانە، ئەوانیش وتیان: باشە تۆ خودای ئیمە ی و ئەم فەرموودەمانە وەرگرت و عەهد و پەیمانە قەبوولی خودایی تۆ و ئیتاعە کردنی رەهەبرمان گرتە گەردن و بە وتاری رەوانی زمانی پاک و جوان ئەم پەیمانە رابورد.

﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾

وہ من ئەم پەیمانەم لەبەر ئەو لە گەلیانا بەست مەبادا لە روژی قیامەتا لە کاتی پرسیار و حسینی بیر و باوەر و کردەووەدا ئەو ئادەمیزادانە بلێن: خودایا ئیمە لە یاسای دین و لە جەزای روژی قیامەت بێن ئاگا بووین؛ چونکی لە پاش پەیمانە قەدیم و لە پاش هاتنی پیغەمبەران و باسکردنی ئەم پەیمانە ئیتر مەجالێ عوزر نامینێ.

﴿أَوْ نَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهِنِّكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾

یا خهیر مهبادا بلین: باوک و باپیره مان وهختی خوی هاوریان بو خودا برپار دابوو وه ئیمهش مندالی ئهوان بووین و به تهبیعهتی حال کهوتینه سهر یاسای ئهوان، ئیمه خهتامان چییه! خودایه ئایا تو ئیمه سزا ئهدهی به کردهوهی ئیشراک و یاسای خرابی ئهو بهتال کارانه؟ واته ههتا مهیدانی ئهم باسهتان نه میننی؛ چونکی وهختی خوی پهیمانهمه واکرد هه رکهسی مهسئولی خویهتی و رههبره کانیش خستیانه وه بیرتان، ئیتر مهیدانی قسهتان نییه.

بیدار بن! معنای ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ﴾ و تهقریری «ربوبیهت» وایه که من لیرهدا نووسیم وهکوو زانا بهرزهکان فهرموویانه، ئه گهرنا تنها به پهیمان لهسهر خودایی خودا به بنی بهیانی عهد و ناردنی رههبران و تهئیدی عهدهی سایبق دوو جوملهی: ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ و ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا﴾ تهواو نابن، وهکوو له لای هوشیاران دیاره.

لهم شوینهدا چهن باسی ههیه:

یه کهم: ئهم ئایهته پیروزه زاهیره لهوهدا که خودای تهعالا نهتهوهکانی چین چین له پشتی باوکی خویانهوه دهرکردوو و گهلئ حه دیسی وا ههیه که نهتهوهکان له پشتی نهفسی حهزرهتی ئادهم عليه السلام دهرکراون.

ئیمامی ئهحمهدی کوری حهنبهل عليه السلام ریوایهتی کردوو که دهربارهی ئایهتی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ الایه. پرسیار له حهزرهتی عومهری کوری خهتاب کرا، ئهویش فهرمووی: له پیغه مبهرم عليه السلام بیست

کە پرسباری ئەم ئایەتە ی لئ کرا، فەرمووی: خودا ئادەمی خەلق کرد له پاشان دەستی راستی هینا به پشتیا و زورپه تیککی لئ دەرھینا و فەرمووی: ئەوانەم بۆ بەهەشت دروست کردوو و به کردەووی ئەھلی بەهەشت کار دەکەن. له پاشان دەستی به پشتیا هینا پەو و زورپه تیککی تری لئ دەرھینا و، فەرمووی: ئەوانەم بۆ دۆزەخ دروست کردوو و به کردەووی ئەھلی دۆزەخ کار دەکەن. جا فەرمووی: ئەی پیغەمبەری خودا ئەمە چۆن کارپکە؟ فەرمووی: کاتئ خودا بەندەیه کی بۆ بەهەشت دروست کرد دەینخاتە سەر ریگە ی ئەھلی بەهەشت تا له سەر کردەووی ئەھلی بەهەشت دەمرن و به و کردەووی دەچنە بەهەشت. وه کاتئ بەندەیی بۆ ناگر دروست کرا دەکویتە سەر ریگە ی ئەھلی دۆزەخ هەتا له سەر ئەو کردەووی دەمرئ و به و هۆو دەکویتە دۆزەخ. جا هۆی ریگەوتنی ئەو ئایەتە پیرۆزە له گەئ ئەم حەدیسەدا ئەمەیه که مراد له «بەنی ئادەم» له ئایەتە کەدا حەزرەتی ئادەم و نەتەووە کە یەتی. بەلام له ئایەتە کەدا تەغلیبی جانیبی ئەولادەکانی کراوه بەسەر خۆیا؛ چونکی ئەوان زۆرن و ئادەم یە کەسە. وه یا مەبەست له «بەنی ئادەم» ی ناو ئایەتە کە ئینسانە که دەست ئەدا بۆ نەفسی حەزرەتی ئادەم و بۆ نەتەووە کانیشی.

دووهم: له حاشیە ی «جەمەل» له سەر تەفسیری «جەلالەین» دا عیبارەتی هەیه ئەمە تەرجمە کە یەتی: زاناکان له فەرموودە ی خودادا: ﴿وَ إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾. الآیة. دوازده پرسباریان هەیه:

[پرسباری] یە کەم: خودا ئەم پەیمانە ی له کوئ له بەنی ئادەم وه رگرتوو؟ وه لامە کە ی: له «بطن نعمان» دا که شوئینیکه له نزیککی خاکی عەرەفاتا له سەر فەرموودە ی ئیبنوعەباس وه بازئ فەرموویانە له خاکی «سەرەندیب» له هیندستانا ئەو شوئینە که حەزرەتی ئادەمی تیکەوت کاتئ له بەهەشت دەرکرا و هاتە خوارەووه. وه بازئ ئەلئین: له بەینی مەککە و تائیفدا. وه ئیمامی عەلی فەرموویەتی: له بەهەشتا بووه.

وہ ہم فہرمودانہ ہمومو ئیحتیمالیان ہہیہ و زیان نیہہ لہ زانینی جیگہی واقعیدا
و علاقہی نیہہ بہ بیر و باوہرہوہ.

پرسیاری دوہوم ئەمہیہ: چلۆن خودای تہعلاا ئەو نہتہوہیہ لہ پشتی ئادہم
دہرکردووہ؟ وہلامی ئەمہ ئەوہیہ: لہ سہحیحی بوخاریدا ہاتووہ کہ خودای تہعلاا بہ
قودرہتی خۆی ئەوانہی دہرکردووہ وہکوو میروولہی وردی زۆر ورد وہکوو عہرہق
لہ لہشی مرۆف دہربین.

پرسیاری سبہم ئەمہیہ: چۆن ئەم میروولہ وردانہ جوابی خودایان داوہ بہ
کہلیمہی «بلی»؟ ئایا ئەمانہ زیندوو بوون و عاقل بوون و بہ زمان جوابیان دایہوہ
یاخود چۆن؟ وہلامہکہی: زاہیر وایہ زیندوو و ہۆشیار بوون و بہ زمان جوابیان
داوہتہوہ و ئەمہ بہ عہقل مومکینہ.

پرسیاری چوارہم: مادام ئەوان ہمومو بہ «بلی» جوابیان دایہوہ چۆن ئەبئی لہ
عالمی «ظہور» دا بازیکیان بہ موسولمان و بازیکیان بہ کافر دہرچن؟ وہلامی ئەمہیہ:
ہمومو ئیقراریان کرد بہوہ کہ خودا پەرہردگاری ئەوانہ لہبەر ہیرشی ہہیبہتی
خودای تہعلاا، بہلام لہ عالمی زوہوورا کہ نەفس و ہہوا و مہوانیج پەیدا بوون
بہشی زۆریان لہو پەیمانہ پاشگەز بوونہوہ وہکوو ئەو کہسانہ کہ زانای ہمومو
شتیکن و کہچی گوئی بہ فہرمانی خودا نادەن.

پرسیاری پینجہم ئەمہیہ: ئەگەر ئەم عہد و پەیمانہ بہسراوہ ئیستہ ئیمہ بۆچی
بیرمان ناکووتتہوہ؟ وہلامہکہی ئەمہیہ: ئەو پەیمانہ لہ لای خواوہن سہفاکان مہعلومہ
وہکوو ئەلئین بیسراوہ لہ گہلئی پیاوہ گہورہکان فہرموویہتی: من بیرم دئی ئەو پەیمانہ
چۆن بووہ. وہ باقی موسولمانہکان لہو پایہدانین بہ پەردہی گوناہیا بہ ہۆی غەفلہتی
نەفسہوہ ئەو عہد و پەیمانہیان لہ بیر چووہتہوہ. نابینن کہ ئینسان بہ بازی کارہسات
کہ بہ سہریا دین گہلئی ئەحوال و مہعلوماتی خۆی لہ بیر ئەچیتتہوہ.

پرسیاری شەشەم: ئەمە یە ئایا ئەو «زەرپاتە» لە شتووی ئینساندا بوون یا نە؟ وەلامی ئەمە ئەو یە: لەم بابەتەو دەلیلی بە ئیمە نەگەشتوو.

پرسیاری حەوتەم ئەمە یە: ئایا ئەو زەرپاتە لە پیش دەرچوونیا نا گیانیان کراو بە بەردا یا خود لە پاش دەرچوونیا نا؟ وەلامە کە ی ئەمە یە: فەرموویانە کە لە پیش دەرچوونیا نا زیندوو کراو نەتەو، وەکوو مندالی لە سکی دایکیدا گیان نە کرئ بە بەریا.

پرسیاری هەشتەم: حیکمەت لەم عەهد و پەیمانەدا چییە؟ جوابە کە ی ئەمە یە: حیکمەت دامەزرانی حوجەتە لە سەر ئەوانە کە وەفایان بەو پەیمانە نە کردوو.

پرسیاری نۆھم: ئایا بە زیندوویی ئیعادە کرانەو بو پستی باوکیان یا لە پاش مردنیا نا؟ وەلامە کە ی ئەمە یە: زاهیر وایە لە پاش وەرگرتنەو ی گیانیان.

پرسیاری دەھەم: ئەرواحی زەرپات، پاش ئیعادە ی ئەمانە بو پستی باوکیان، بو کوئ چوون؟ وەلامە کە ی: دەلیلیکمان دەس نە کە وتوو لە سەر دیاری کردنی شوینی ئەوانە.

پرسیاری یازدەھەم: لە حەدیسە ئەفەرموئیت «ذریة» کان لە پستی ئادەم دەرکران وە ئایەتە کە ییش ئەفەرموئیت لە پستی باوکی خوئیا نا! وەلامە کە ی ئەمە یە: کە حەدیسە کە تەفسیرە لە بو ئایەتە کە، بەلام ئیکتیفای تیدا کردوو بە باسی ئادەم لە باسی ئەولادەکانی.

پرسیاری دوازدەھەم: ئایا ئەو عەھدنامە یە وا لە کوئیدا؟ وەلامە کە ی ئەمە یە: هاتوو لە حەدیسە کە ئەو نامە یە خراو تە «حجر الأسود» وە، وە ئەمە هەرچەن بو ئیمە روون نییە بەلام ئەتوانین ئیکتیفا بکە یین بە ئیمان و تەماشای بکە یین بە واقع و راست.

بە تاییەتی لەم باسەدا ئەلئیم: لە هەرلایین شتی لە ئومووری دینی دائیر بوو مادام موافیقی عەقل و عادەت بێ ئەو جینگە ی قسە و باس نییە، وە ئەگەر عەقل وەری گرت و بەلام خیلافی عادەت بوو وەکوو ئەم باسە کە ئیستە قسەمان لێ کرد، ئەو ئەگەر

دەلیلێکی واقعی لە کتێب یان لە سوننەت لە سەری بوو ئەووە پێویستە موسولمان باوەڕی پێ بکا وەکوو «تەسبیح» کردنی وردە بەرد لە دەستی حەزەرە تا ﷺ و تەسبیح کردنی پەلەوەر لە گەڵ حەزەرەتی داوودا ﷺ و شەھادەتی دەست و پێی ئینسان لە رۆژی قیامەتا لەسەر ئینسان... وە وێنەی ئەمانە کە زۆرن لە دینا بە تاییبەتی خودا ئەفەر مویت: *سبح لله ما في السموات وما في الأرض وهو العزيز الحكيم*.

سێهەم لە باسەکان ئەمەیه: موفەسیری مەشھوور بە یزاوی - رەحمەتی خودای لێ بێ - لە تەفسیری *وإذ أخذ ربك من بني آدم... دا فەر موویەتی: یانی خودا بە لگەی خۆیایەتی خۆی بو دانان و عەقڵ و بیربانی و لێ کرد بپروا بەو بە لگانە بکەن و وایان لێ هات چوونە جینگەیی ئەوانەیی کە خودا رووی خیتایبان بە *أأست بریکم؟* لێ بکات و ئەوانیش بلێن «بلی» بەلام عەلامە «طیبی» لە بەراوەری ئەم بیرەدا فەر موویەتی: ئەگەر لە تەفسیری ئەم نایەتەدا تەنیا حەدیسێ بوایە کە حەزەرەتی عومەر ﷺ ریبوایەتی کردوو ئەووە لەوانە بوو لەسەر ئەو تەئویلە برۆین بەلام لەم نایەتەدا حەدیسێ ئیبنوعەباس ﷺ هەیه کە حەزەرەت ﷺ فەر موویەتی: «أخذ الله الميثاق من ظهر آدم (بنعمان)، یعنی: عرقه، فأخرج من صلبه كل ذرية ذراها، فنثرهم بين يديه كالذر، ثم كلمهم قائلاً: أأست بریکم؟ قالوا: بلی شهدنا. و هذا الحديث مخرج في كتاب النسائي لا يَحتمل من التأويل ما يحتمله حديث عمر ﷺ، لظهور المراد منه. أقول: لأن قوله ﷺ (ثم كلمهم قائلاً) بإيراد التكليم والقول كالصریح في أن الإشهاد هو التكليم والقول والجواب أيضاً القول الحقيقي، وإلا لما كان لإيراد التكليم وإيراد القول كبير وجه انتهى المقصود منه.»

و لەحاسل تەئویلی بە یزاوی بو ئەم نایەتە ریک ناکەوئ لە گەڵ ئەو حەدیسانەدا کە لە بە یانی نایەتەدا هاتوون بە تاییبەتی حەدیسێ ئیبنوعەباس کە نەسە لەووەدا

ئەم واقعە لە عەرزی «نعمان»دا لە عەرەفاتا بوو لە خاکی مەككەدا وە لەفری تەكلیم و قەول لە حەدیسە كەدا زاھیرە لە مەعنای مەشھووردا، كە وابێ ھەر لەسەر زاھیری ئایەت و حەدیسە كە برۆین جوانە و پتویست نییە بە بئ داعی تەئویلی ئەم ئایەت و حەدیسە بكەین.

چوارەم: بازئ لە زاناكان فەرمووینانە كە خودای تەعالا ئەرواحی لە پیش ئەجسادا دروست كەردوو و ئەم بیره بیری جو مھووری «متكلمین» و مو حەمەدی كوری نەسری مروزی و ئیبنو حەزمی زاھیری ئەندەلووسی و غەیری ئەمانەیشە لە عولەما. وە لەم ھۆو ئیستیدلال ئەكەن بە حەدیسێ كە عەمری كوری عەبەسە سەلەمی ریبوایەتی كەردوو و فەرموو یەتی: «سمعت رسول اللہ ﷺ یقول: إن اللہ خلق أرواح العباد بألني عام فما تعارف منها ائتلف و ما تناكر منها اختلف» وە ئەم زانا یانە ئیستیدلالیان كەردوو لەسەر قسە ی خو یان بە چەن ئایەت و ئاساری، لەوانە: ئایەتی: ﴿وَ إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ﴾ وە فەرموو یانە: ئەم ئیستیشھاد و ئیستیتاقە بۆ رۆح ئەبئ چونكە لەو كاتەدا ئەجسادە كان مەوجود نەبوون.

جا من ئەئیم: ئەگەر ئینسان بیتە سەر تەئویلی ئەو ئایەتە باش ئەو یە كە تەئویلی بكا بە قسە كەردنی زاتی خودا لە گەل نەفسی ئەرواحی ئەو بەنی ئادەمەدا؛ چونكی ئەرواح بۆ ھەموو كەلام و خیتابئ قاییلن.

وە بازئ لە ئەھلی تەسەووف ئەفەرموون: عالەمی «مثال» ھە یە كە عالەمی كی عەجیبە و لە بۆ ھەموو یەكئ لە مەوجودات لە زەوی و ئاسمانا و ینە یە كی تاییەتی ھە یە نەك تەنیا تاقە و ینە یی، بەلكوو و ینە ی ھەموو حالئ كی، مەسەلا و ینە یئ بۆ كاتئ لە دا یك ئەبئ و و ینە یئ بۆ باقی حالەكانی كە بە سەریا دیت. واتە كاتی مندالی، موراھیقی، و، بالغی، و، جوانی، و، كاملی، و، پیری و.. ھەر شتئ بەسەر ئەم

مەوجوداتەدا بێ لەم جیهانەدا لە پێش ئەوەدا بەسەر ئەوا بێت لە عالەمی میسالددا هەیه. وە ئەو ئەسلە و ئەم عالەمە فەرە و لەو کاتەووە کە کائینات دروست کراوە ئەویش هەیه.

وہ مەلا سەعد لە شەرحی مەقاسیددا ئەم باسە نەقل ئەکا بەلام لە ئاخرا ئەئیت:
ئەھلی تەسەووف بۆ ئیسیباتی ئەم میسالە شوبەھە یەکیان نییە، چ جایی ئەووە کە بەلگەیان بێ.

من ئەئیم: ئەھلی تەسەووف فەرموودە کە یان لەسەر موکاشەفاتی ویجدانی و عیلمی قەلبی خۆیانە، وە ھەرکەسێ لەوانە بگاتە ئەو پایە کە شفی عالەمە کە ئەکا و ھەرکەسێک نەگات بەو حالەتە و تاییعی ئەوان بێ، باوەر ئەکا. وە ھەرکەس باوەر ئەکا با نەیکا، خۆ ئەم باسە باسێ نییە کە بناغە ی باوەری موسولمانان بێ بەلکوو لە بابی مولھەمات و مەکشوفاتە.

جا لەسەر باوەری ئەھلی تەسەووف ئەگەر تەئویلی ئایەتی: ﴿وَ إِذْ أَخَذَ رَبُّكَ﴾ بکری بە خیتابی خودا لە گەل ئادەم و ئادەمیزادا لە عالەمی میسالددا دوور نییە، بەلکوو لە قسە کردن لە گەل رۆحی تەنیا جوانترە.

گێرراوە یەکی ناسک لە بابەتی عالەمی میسال:

لەو چەرخەدا کە مودەرپرپس بووم لە «بیارە» چەن جار لە خوالی خوشبوو شیخی بیارەم - عەلادین - رحمۃ اللہ علیہ بیستوو ئەیفەرموو: جاری لە خزمەتی باوکمدا شیخ عومەر - ضیاءالدین - رحمۃ اللہ علیہ لەوبەری «سیروان» لە دیی «گومە»دا بووم کۆمەلێ خەلیفە و مەنسووب لە سلیمانییەووە هاتن بۆ زیارەتی، رۆژی لە کۆرپێکدا قسە لە عالەمی «میسال» کرا، باوکم فەرمووی: عالەمەکان باوەر ئەکەن یا نایکەن مەقسوود نییە، من خۆم عالەمی میسالم بە شەخسی خۆم کە شفی کردوووە و بە حوزووری میسالی

هه‌زره‌تی پیغه‌مبه‌ر گه‌یشتووم، میسالی کاتی مندالی که لای «حه‌لیمه‌ی سه‌عدیه» بووه له‌و ده‌شته‌دا، وه‌ میسالی نه‌و کاته‌ی که وه‌حی بو‌هاتوووه و بووه به‌ پیغه‌مبه‌ری خودا و میسالی کاتی میعراجی، وه‌ نه‌هلی مه‌جلیسه‌که به‌ عه‌قیده و باوه‌ره‌وه یان له‌ به‌ر موجامه‌له ته‌سدیقیان کرد.

سێ روژ پاش نه‌و قسه و باسه‌ چهن سواری له‌ لایه‌نی به‌گژاده‌ی «شه‌ره‌ف به‌یانی» یه‌وه هاتن بو‌ خزمه‌تی باوکم که خالۆ روسته‌م به‌گ به‌ گولله‌ پیکراوه و له‌ کاتی‌کا ئاگای له‌ خۆی بووه داوای کردوووه شیخ عومه‌ر بیت بو‌ سه‌ری.

باوکم نه‌میری کرد له‌گه‌ل چهن که‌سه‌ی له‌و نه‌هلی موزاکه‌ره‌ی میساله‌دا رویشتین بو‌ لای خالۆ روسته‌م به‌گ، که رویشتین بو‌ لای بی‌هۆش بوو وه‌ راکشا بوو پاش ماوه‌یی که‌م باوکم فه‌رمووی: له‌م روژانه‌دا ئیمه‌ باسی عاله‌می میسالمان کرد، وه‌ ئیسته‌ من مه‌شغوول ئه‌بم و ته‌ماشای میسالی خالۆ روسته‌م به‌گ نه‌که‌م له‌ عاله‌می میسالدا. نه‌گه‌ر له‌وانه‌ بی‌ به‌م کاره‌ساته‌ نه‌میری من له‌ویدا له‌شی به‌رز نه‌که‌مه‌وه تا رانه‌وه‌ستیتته سه‌ر بی‌ جا رای نه‌کیشمه‌وه، وه‌ نه‌گه‌ر وا حالێ بووم نه‌میری ده‌ستی لی‌ ناده‌م، ئیوه‌ موراقه‌به‌ی خالۆ روسته‌م به‌گ بکه‌ن! پاش نه‌وه شیخ مه‌شغوول بوو به‌ نزیکه‌ی چاره‌کێ ته‌ماشامان کرد خالۆ روسته‌م به‌گ له‌ خۆیه‌وه راسته‌وه بوو راکشاوه، وه‌ له‌ پاش چهن ده‌قیقه باوکم سه‌ری به‌رزوه کرد، فه‌رمووی: له‌ عاله‌می میسالدا میسالی خالۆ روسته‌م به‌گم چاو پیکه‌وت و حالێ بووم به‌م کاره‌ساته‌ نامیری و راستم کرده‌وه و رام کیشایه‌وه. ئیوه‌ چیتان چاو پیکه‌وت؟ ئیمه‌یش عه‌رزمان کرد: که‌ چاومان که‌وت به‌ خالۆ روسته‌م به‌گ راسته‌وه بوو راکیشایه‌وه، وه‌ زۆر باوه‌رمان به‌ ئیدراکی باوکم زیاد کرد. وه‌ له‌ واقیعا خالۆ روسته‌م به‌گ پاش چهن روژی شیقای بو‌هات و برینه‌کانی خۆش بوونه‌وه.

مه‌به‌ستم لهم حیکایه‌ته نه‌مه‌یه که عالم گوشاده و عیلم به نیعتیاره و هرچی موخبیری سادق خه‌به‌ری پنداوه یا به شیوه‌یه‌کی راست گه‌یشت به نیمه پیوسته باوه‌ری پی بکه‌ین و حالی خو‌مان نه‌که‌ین به میزان. ﴿وما أوتیتم من العلم إلا قلیلاً﴾!

﴿وَكَذَلِكَ نَفِصَلُ الْآیَاتِ وَلَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ﴾

تا به‌م ته‌فسیله به‌مه‌غزه و به‌سووده نایات و ده‌لائیل نشان نه‌ده‌ین بو نوممه‌ت به‌لکوو بگه‌رینه‌وه له باتل و له دواکه‌وتنی شتی پووج بو سهر حق و حه‌قیقه‌ت و بو‌ره‌فتار کردن به دینی نیسلام.

جا بو نه‌وه که هه‌زره‌تی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست ناموزگاری جووله‌که‌کانی مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره بکا که به هوی بازی له زانستی ته‌ورات بایی نه‌بن له خو‌یان و له‌سهر فه‌رمانی راستی خودا ده‌وام بکه‌ن خودای ته‌عالا فه‌رمووی:

﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾

واته نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست بخوینه‌روه به‌سهر جووله‌که‌کانی مه‌دینه‌دا وه یا به‌سهر نه‌هلی عیلم و ماریفه‌تی قه‌ومه‌که‌تا، ده‌نگوباسی نه‌و زانایه که عیلم و ماریفه‌تمان پیدابوو به نایه‌ته‌کانی خو‌مان بو نه‌وه ره‌فتاری پی بکات و ریگه‌ی خو‌ی پی بگرئ که‌چی له‌و عیلم و زانستییه‌ دارنرا، واته نه‌و لیباسه‌ پاکه‌ی له‌به‌ر داکه‌نرا له‌به‌ر به‌دبه‌ختی خو‌ی و ناره‌زووی نه‌فس جا بوو به نیسانیکی خراپی وا که شه‌یتان که‌وته شوینی، یانی نه‌وه‌نده کاری ناباری نه‌کرد یه‌کی نه‌یوت نه‌م کابرا ماموستای شه‌یتانه و دهرس به شه‌یتان نه‌لی! یاخود پاش نه‌وه که شه‌یتان کافری

کرد شه یان که و ته شوینی به هه ر لایه کدا برۆیشتایه شه یان ده نگوباسیکی خرابی
ئه خسته شوینی و به پیاویکی گومرا و نابار ده رته چوو.

بازی له ئه هلی ته فسیر ئه ئین ئه و شه خسه «بلعام» ناوی کوری (باعورا) بووه
که له زانایانی به نی ئیسرا ئیل بووه له زه مانی چه زره تی موسا دا عَلَيْهِ السَّلَامُ. ئیبنومونزیر و
ئینونه بی حاتم ریوایه تیان کردووه له مالیکی کوری دیناره وه ئه ئیت: چه زره تی
موسای کوری عیمران عَلَيْهِ السَّلَامُ به لعمامی کوری باعورای نارد بو لای پاشای «مه دینه»
بو ئه وه که ئامۆژگاری بکات و ده عوه تی بکا بو دینی موسا، کاتی گه یشته لای،
کابرا زور حورمه تی به لعمامی گرت و گه لێ مولک و مالی پێدا و رازی کرد که له
عه رزی ئه وا بمینیتته وه ئه ویش رازی بوو له لای پاشای مه دینه مایه وه.

جا چه زره تی موسا به ئه مری خودای ته عالا ده ری کرد و له ئه نجاما کابرا بوو
به یه کتی له نامه رده کانی رۆژگار.

وه عه بدی کوری چه مید و نه سائی و ئیبنوجه ریر و ئیبنولمونزیر و ئیبنونه بی حاتم
و ئه بوو شیخ و ته به رانی و ئیبنومه رده وه به یی ریوایه تیان کردووه له عه بدوللای کوری
عومه رده وه فه رموو یه تی: مه به ست له «الذي آتينا آياتنا» ئومه ییه ی کوری ئه بوو
سه لتی سه قه فیه.

وه ئیبنوعه ساکیر ریوایه تی کردووه له سه عیدی کوری موسه ییه وه ئه ئیت: فاربعه ی
خوشکی ئومه ییه هات بو خزمه تی چه زره ت عَلَيْهِ السَّلَامُ له پاش فه تحی مه ککه، چه زره ت
پێی فه رموو: هه یج شیعره له شیعه ره کانی ئومه ییه ی برات له به ره؟ وتی: به ئی. له ویدا
چه زره ت عَلَيْهِ السَّلَامُ فه رموو: «إن مثل أخيك كمثل الذي آتاه الله آياته فانسلك منها».

وه ئومه ییه له پێش عه هدی ریساله تی چه زره تا عَلَيْهِ السَّلَامُ رۆیشت بو «به حره یین» و
چه زره ت عَلَيْهِ السَّلَامُ بوو به پیغه مبه ری خودا و ئومه ییه هه شت سأل له به حره یین مایه وه،

جا ئومه ییه هات گه یشت به پیغمبر ﷺ له گه ل کۆمه لێ له ئه سحابه کانیا و
 چه زرهت بانگی کرد بۆ قه بوولی دینی ئیسلام و سورتهی یاسینی له ئه ووه له وه تا
 ناخر به سهردا خوینده وه. جا ئومه ییه ههستا و رویشت بۆ ناو «قوره یش» ئه وائیش
 لئیان پرسی: ئه ی ئومه ییه ده رباره ی موحه مه د چی ئه لئیت؟ وتی: شایه تی ئه ده م که
 موحه مه د له سه ر حه قه. وتیان: تۆ شوینی ئه که وی؟ وتی: با بزانه م چۆن ئه بێ و
 فکری حالی خۆم بکه م. وه له پاش ئه مه ئومه ییه رویشت بۆ شام و له شام هاته وه
 به نیازی ئه وه موسولمان بێ، کاتێ باسی کوزراوه کانی «به در» ی بیست ته رکێ
 ئیسلامیه تی کرد، واته موسولمان نه بوو رویشت بۆ «تائیف» و له تائیفدا مرد. وه
 ئایه تی: ﴿واتل علیهم نبأ الذي آتیناه آیاتنا فانسلخ منها...﴾ له شانی ئه ودا هاته خواره وه.
 وه بازێ له زاناکان فه رموویانه ئه م ئایه ته هاتووه ته خواره وه ده رحه ق به هه رکه سه ی
 که خودای ته عالا عیلم و زانیاریه کی باشی پێ بدا و شانیکێ بێ که چی ئه و که سه
 ئه و پایه و مه قامی خۆیه زایه بکا و له و زانیاریه سوود وه رنه گری، به لکوو سه رفی
 بکا له ریگه ی چهوت و ناله بارا، وه کوو زانایانی بێ دین و پێشه وایانی دین فروش
 و خاوه ن حورمهت و شانەکانی ئاره زووباز و دنیاخواه .

﴿لَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهَا﴾

ئه گه ر خواستمان ببوایه ئه و شه خسه مان له مه قامی دیندا به رز ئه کرده وه به هۆی
 ئه و ئایه ته وه که پیمان داوه.

﴿وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ﴾

به لام ئه و شه خسه مه یلی لای زه وی کرد، واته بۆ لای پهستی و سووکی و دنیا
 په رستی، وه که وته شوینی هه وای نه فسی خۆی.

﴿فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثَ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ﴾

جا حال و وینهی نهو کهسه وه کوو سهگ وایه: نه گهر هیرش ببهیته سهری زمانی دریز نهکا و زمان له ده می دهر دینن، وه نه گهر وازیشی لئ بئنی ههر زمان دهر دینن و خهریکی هاسکه هاسکی خوئی نه بن له بهر حیرسی خوئی.

﴿ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾

نه وهی باسما ن کرد له حالی سهگ نه وه وینهیه بو حالی نه وانه که نایات و موعجیزات و هه وائی ره هبه رانی من به درو نه خه نه وه، نه وانه هه موو حهریسن له سهر ته ماعی دنیا و ناره زووی شان و پایه و مایه ی دنیایی و بو هه موو حالی وان له تنگه نه فسی و زمانه ملاسکن و هه نکه هه نکدا به دووی هه وای خوئیانا.

﴿فَأَقْصِبْ قَصِصَ الْقَصَصِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾

جا نه م چیروکی به لعمامه بگنیه وه به سهر جووله که کانداه لکوو وردینه وه له حالی نه و و حالی خوئیاندا و به هوئی نه وه وه ته می خوار بین.

﴿سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾

زور خراب و ناهه مواره له هوئی حاله وه سیفهت و وینهی نه وانه که نایاتی ئیمه یان به درو نه خسته وه و نه وانه به هوئی نه و بین باوه ری و بین موبالاتی به نایاته ههر سته میان له نه فسی خوئیان کرد و خوئیان به دبه خت کرد نه نا ئیمه زیانمان لئ ناکه وی و له نه حوالی چاک و خرابی عالم باکمان نییه.

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾

ھەرکەسنى خودا ھىدايەتى بىدا و چاودىرى بىكا - وە ئەم ھىدايەت و چاودىرىيە لەسەر بەراورد بۆ ئەو كەسانەيە كە حالىان ميانەيە بەرابەر بە فەرمانى خودا و بى ئىنساڧ نىن - ئەو ھەر ئەوانەن كە ھىدايەت وەرئەگرن و بە ئەنجامى چاك ئەگەن.

﴿وَمَنْ يُضِلِلْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾

و ھەرکەسنى كە خودا چەپۆكى سىياچارە بى بىدا بەسەريا - وە بە بەراورد ئەمانەيش ئەو كەسانەن كە رىنگەى ئارەزوو بازى ئەگرنەبەر و بە ھۆى خۆپەرستى و بى ئىنساڧيەو ە دل نادەن بە ئامۆزگارى رەھبەران و خۆيان بە بى لايەنى ورد نابنەو ە لە نەفسى خۆيان و لە ئەحوالى جىھاندا - جا ھەر ئەوانەن زىانكار و خەسارەتبار و ئەنجامى بەد ھەر بۆ خۆيانەو بەس.

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾

و ە بە راستى ئامادەمان كەردوو ە بۆ چوو ە دۆزەخ و بۆ ئازاردان گەلى كەس لە پەرى و لە ئادەمىزاد، ئەو ەيش لەبەر ئەو ە نىيە كە خۆبەخۆ بە بى ھۆ و امان كەردىن، بەلكو لەسەر ئەو ە بوو ە كە عىلم و ئىدراكمان ئىحاتەى داو ە بە ئەحوالى ناھەموار و بەدكارى و گوى ئەدانىندا بە بەلگە و ئاياتى ئىمە و لەبەر ئەو ە.

﴿هُم قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾
﴿يَسْمَعُونَ بِهَا﴾

دلىكيان ھەيە كە راستى بىن و ەرنارگرن و گوىيان قسەى باش نايىسى و بە چاوەكانيان شت نايىن بە جورى بىكەن بە دەلىل لەسەر رۆيشتن بە رىنگەى راستا.

لە واقىعدا ھەواسى ئىنسان مەئموور و خزمەتكارى دلن، ھەرچى كە دل فەرمان بىدا ئەوان ئارەزووى ئەو ە ئەكەن، دەى مادام دلى كافران بە بىرى بەد تارىك بوو ە

حه‌واسیش له‌سه‌ر نه‌و شتیه‌ی تاریکییه‌ی نه‌رۆن و نه‌ دل‌ خیر له‌ هه‌واس نه‌بینی و نه‌ هه‌واس روو نه‌که‌نه‌ شتی به‌سوود، جا له‌سه‌ر نه‌م وه‌زعه‌یه‌ خودا فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۷۹﴾﴾

نه‌و کافرا‌نه‌ که‌ په‌یره‌وی ره‌هه‌ر نا‌که‌ن و سوود له‌ چاو و گوئی و دل‌یان وه‌رنا‌گرن وه‌کوو مه‌ر و بز و وانه‌ له‌وه‌دا که‌ دل‌یکی خاوه‌ن سوودیان نییه‌، به‌ل‌کوو نه‌مانه‌ گو‌مه‌تر و دوورترن له‌ هه‌یوانات له‌به‌ر نه‌وه‌ که‌ زۆر رۆچوون به‌ غه‌فله‌ت و بی‌ئا‌گایدا، وه‌کوو ئینسانی سه‌رسام هه‌رچی هه‌ولی له‌گه‌لا بده‌ی بی‌سووده‌، به‌لام هه‌یوانات به‌ زۆری شو‌انه‌که‌یان گرده‌نه‌وه‌ و له‌ زیان دوور نه‌که‌ونه‌وه‌.

جا له‌به‌ر نه‌وه‌ کافرا‌نی مه‌که‌که‌ بی‌شه‌رمی‌یان نه‌کرد له‌ به‌کاره‌یتانی ناوه‌کانی خودادا و ئینکاری با‌زیکیان نه‌کرد، و با‌زیکیان نه‌گو‌ری و نه‌یان‌کرد به‌ ناو بو‌ته‌کانیان، مه‌سه‌لا که‌لیمه‌ی «الله» یان نه‌کرد به‌ «لات» و که‌لیمه‌ی «عزیز» یان نه‌کرد به‌ «عزی» و «منان» یان نه‌کرد به‌ «مناة»... خودا فه‌رموو‌ی:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِيٓ
أَسْمَائِهِٖ ۚ﴾

بو‌ خودایه‌ ناوه‌ جوانه‌کان، بانگ بکه‌ن له‌ خودا و په‌په‌رینه‌وه‌ لئی به‌و ناوانه‌ و بل‌ین: «یا الله، یا رحمن، یا رحیم، یا عزیز، یا منان...» واز له‌و کافرا‌نه‌ به‌یتن که‌ له‌ به‌کاره‌یتانی ناوی خودادا له‌ ریگه‌ی راست لانه‌ده‌ن و ناوه‌کانی به‌ که‌م و زیاد نه‌گو‌رن و «الله» نه‌که‌ن به‌ «لات» و بو‌ته‌کانیانی به‌کار دینن.

﴿سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸۰﴾﴾

له‌ داها‌توو‌یه‌کی نریکدا، له‌ دنیا‌دا یا له‌ قیامه‌تا، جه‌زایان نه‌دریته‌وه‌ له‌سه‌ر نه‌و کرده‌وه‌ نابارا‌نه‌ که‌ نه‌یان‌که‌ن.

بزانن! خودای تەعالا لە چوار سوورەتی قورئانا جوملەیی: ﴿لە الأسماء الحسنی﴾ ی فرموو: لەم سوورەتەدا، لە سوورەتی بەنی ئیسرائیڵدا، لە سوورەتی تاهادا، لە سوورەتی حەشردا. وە ئەسمای حوسنا بۆ زاتی خودای تەعالا بریتین لەو ناوانە کە لە قورئانی پیرۆز و حەدییسی شەریفدا هاتوون، وە کوو باسیان ئەکەین، خواھ ئیسمی زات بن وە کوو «اللہ» یا ئیسمی «صفة» بن وە کوو «خالق، رازق، هادی...» و غەیری ئەمانەیش. وە زاناکان قسەیان کردوو لەو ناوا دروستە ئینسان غەیری ئەو ناوانە کە وارید بوون لە کیتاب و سوننەتدا بە کاری بێنی یانە؟ وە راجیح ئەوێه کە دروست نییە غەیری ئەوانە ئیستیعمال بکا؛ چونکە ئەبێ بە ئیلحداد لە ئەسمادا بە تاییەتی ئەگەر بۆنی نوقسانی لێ بێ وە کوو «زارع، حارث، عارف، عاقل...» وە لە «مواقف» و شەرھە کە یا ئەلێ: ئەو ناوانە کە «توقیف» و ئیزنیان لەسەر هاتوو بێنا لە مەشھووری عام نەوێ و نۆ ناون. لە بوخاری و موسلیمدا هاتوو: خودا نەوێ و نۆ ناوی هەیه هەرکەسێ لەبەریان بکا و رەفتار بە حوقوقیان بکا ئەچیتە بەهەشت. وە لە بوخاری و موسلیمدا دیاری نەکراون، بەلام ترمزی و بەیھەقی دیارییان کردوون، وە کوو لە کتیبی «دلائل الخیرات» دا نووسراون.

و لە مەواقیفدا تەرجمەیی ئەم عیبارەتە هەیه ئەفرمویت: لەبەر ئەو فرمووی «لەسەر مەشھوور نەوێ و نۆ ناون»؛ چونکی تەوقیف بە غەیری ئەوانەیش وارید بوو، هەرچی لە قورئاندا وە کوو «مولی، و نصیر، و غالب، و قاهر، و قریب، و رب، و ناصر، و أعلى، و أكرم، و أحسن الخالقین و أرحم الراحمین، و ذي الطول، و ذي القوة، و ذي المعارج» و لە حەدییسیشا وە کوو «حنان، و منان» وە لە ریوایەتی ئینبوماجەدا چەن ناوی هەن کە لە ریوایەتی مەشھوورەدا نین وە کوو «تام» و «قدیم» و «وتر» و «شدید» و «کافی». و غەیری ئەمانەیش.

وه له م جینگه دا مونا سبه ئیتمه هه موو ئه و ناوانه، له مه شهوور و غهیره مه شهوور، له سه ر ئا گاداری خو مان بنووسین، وه له سه ر ریزی حورووفی هه جاء ئه لیم ئه و ناوانه بریتین له مانه که دین:

«الله، الأحد، الأول، الآخر، الأكرم، الأعلى، أحسن الخالقين، أرحم الراحمين، البر، الباری،، الباقي، الباسط، الباطن، الباعث، البصير، البديع، البرهان، التواب، التام، الجواد، الجميل، الجامع، الجبار، الحق، الحی، الحسیب، الحمید، الحاکم، الحکم، الحکیم، الحلیم، الحافظ، الحفیظ، الحفی، الخیر، الخالق، الخلاق، الدائم، ذوالجلال والإكرام، ذوالطول والإنعام، ذو القوة المتین، ذو المعارج، الرفیع، القریب، الرؤف، الرزاق، الرحمن، الرحیم، رب المشرقین و المغربین، رب العالمین، الستار، السميع، السلام، الشاكر، الشکور، الشدید، الشهيد، الصمد، الصادق، الصبور، الظاهر، العلی، العالم، العلام، العلیم، العفو، العزیز، الغفار، الغالب، الغنی، الغفور، الفاع، الفتاح، الفاطر، الفرد، فائق الحب والنوی، القیوم، القدوس، القادر، القاهر، القهار، القدير، القديم، القریب، قابل التوب، الكرم، الكبير، الكفیل، الكافی، اللطیف، المولی، الهالك الملك، الملیك، المتكبر، المتعالی، المنان، المین، المقندر، المنتقم، المستعان، الهاجد، المعز، المذل، المبدي، المعید، المؤمن، المهیمن، المحی، المیت، المقیث، المحیب، المحیط، المصور، المعین، النور، الناصر، النصیر، الولی، الوالی، الواحد، الواجد، الواسع، الوارث، الوتر، الودود، الوکیل، الوهاب، الهادی» وه بازئی له زاناكان له فزی «هو» هی له ناو اوه كانا حسیب كردوو وه كوو له ته فسیری «روح المعانی» دا له ته فسیری سووره تی «اخلاص» دا باسی كردوو.

﴿ وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴾ (۱۸)

وه هه ر وه كوو له م كو مه له ئاده میزاده دا گه لئ و اهیه پهیره و ی ره به ران نا که ن و ناماده بوون بو سزای دوژه خ، هه روا له وانده دا که دروستمان کردوون له هه موو چه ر خینکا ئوممه تی هه یه که خو یان پهیره و ی ره به ریان کردوو و ریگه ی راستیان وه رگرتوو، هه روا باقی ئاده میزادیش شاره زا ئه که ن بو فه رمانی خودا به نیشان دانی

ئه‌حکامی راستی واقیعی وه ههم به ته‌تبیقکردنی حه‌ق له ناو ئاده‌میزادا دادگه‌ری به‌جی دینن.

ئهم ئایه‌ته زۆر به نرخه و ئهمه‌ی وا تیا که وه‌کوو له ههر چه‌رخیکدا قه‌ومیکه‌ی ناباری ئاشووب‌کار هه‌یه که موبالات به حه‌ق ناکه‌ن، هه‌روا له به‌رابه‌ری ئه‌وانه‌وه قه‌ومیکه‌ی راستی راسال هه‌یه خۆیان شاره‌زای حه‌قن و خه‌لکیش شاره‌زا ئه‌که‌ن، واته خۆیان به نیه‌سه‌تی وه‌زعه‌وه کامل و ره‌سان، پاش ئه‌وه خه‌لکیش ته‌ریبه‌ی و ته‌می ئه‌که‌ن و له خراپه‌وه لایان ئه‌ده‌ن بۆ چاکه و ریگه‌ی سه‌رفرازی. وه له‌مه‌وه ده‌رئه‌که‌وی مادام ئه‌وانه ئیتیفاق بکه‌ن له‌سه‌ر ههر حوکمیکه‌ی دینی واجبه‌ی په‌یره‌وی ئه‌وان بکری؛ چونکه قه‌ومی خودا شایه‌تیان بۆ بدا و ته‌زکیه‌یان بکا له واقیعه‌دا دلپاک و کردووه چاکن و په‌یره‌وی ئه‌وانه حه‌قه و له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌ هه‌زه‌رت ﷺ فرموویه: تا رۆژی قیامه‌ت کۆمه‌لێک له ئومه‌ته‌ی من له‌سه‌ر راستی ئه‌میننه‌وه.

﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (۱۸۲)

وه له‌به‌ر ئه‌وه له‌م شوینه‌دا گومانی ئه‌و په‌رسپاره هه‌یه: ئایا ئه‌گه‌ر قه‌ومه‌ باشه‌کان وجوودیان به سووده بۆ عالمه و له لای خودا به حورمه‌تن چلۆن خودای ته‌عالا مه‌جاله‌ی ئه‌و که‌سانه ئه‌دات که ئایاتی خودا به درۆ ئه‌خه‌نه‌وه؟ جا له وه‌لاما خودای ته‌عالا ئه‌فه‌رمویت: ئه‌و که‌سانه که‌وا فه‌رمانی ئیمه‌ به درۆ ئه‌خه‌نه‌وه ئیمه‌ به‌ چاوی ریز بۆیان ناروانین و ههر به‌رزیه‌ک و نیه‌مه‌تیک بدری به‌وانه بۆ ته‌فه‌ردانیانه و بۆ فه‌وتاندنیانه و ئه‌وانه پله پله به‌رزیان ئه‌که‌ینه‌وه به شیوه‌یه‌ی نازان که ئه‌نجامه‌که‌ی به‌دبه‌ختیه‌ی و دوا‌ی ئه‌یان فه‌وتینم.

﴿ وَأْمُرْ لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴾ (۱۸۳)

وہ ماوہیان پین ئەدەم بۆ رابواردن بەلام بۆ دەمار دەرھینانیان؛ چونکی ریز گرتنی دۆژمنی راستی لە لایەنی ئیتمەوہ نییە، وە ئەم شتە بەرچاوییە کہ لە گەڵ ئەوانا ئەکری وەکوو فیل وایە بۆ فەوتاندنی دۆژمن و بە راستی گرتنی ئەوانە زۆر توندە و بە جوۆی داگیر ئەکرین ماوہی ھانا و ھاواریان نامینی.

﴿أُولَٰئِكَ يَنْفَكُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾﴾

ئایا بیر ناکەنەوہ لە ھالی ئەم پیغەمبەرەدا کہ لە گەڵ ئەوانا ژیاوہ کہ بە ھیچ شیوہی شیتی و دیوانەیی و بیر و باوہری نابار و وتاری ناھەموار و کردەوہی نارپکی نەبووہ و نییەتی؟ ئەو ئینسانیکە پیغەمبەرکە ئادەمیزاد و پەری ئەترسینی لە ئەنجامی ناشیرینی نافەرمانی خودا.

﴿أُولَٰئِكَ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾

ئایا ناروانن بە چاو و بە دل بیر ناکەنەوہ لەم ئاساری مولک و سەرداری خودادا لە ئاسمانا و لە زەویدا لە نزمی و لە بەرزیدا لە وشکان و لە دەریادا ھەتا بھامن کہ ئەم کائیناتە کەوا رازاوہتەوہ بە مادەیی قووتی گیان و ھۆی ژیان و بە رووناکی ئەستیرە بەرزەکان و بە بەرو بارەیی کانی سەرەرزەکان و لە ھەر شتیک کہ خودا دروستی کردوون ھەتا ئەگەر شتیک بە دیمەن بچووک بێ و بە نرخ سووک بێ لە ھەقیقەتا چەن سوودی تێداہی؟ ئایا بیر ناکەنەوہ لەمانەدا ھەتا ئەم یاسا بکەن بە دەلیل لەسەر ئەوہ کائینات خاوەنی ھەییە و یاسای داناوہ و رەھبەرائی ئاردووہ بۆ ئەوہ کہ ھەموو کەسێ شوعوور بکا بە مەسئولییەتی خۆی و بزانی واجبە لەسەری ھەق پەرسی بکا و بە سەربەستی نەمینیتەوہ خۆ بۆ ژیانی جاویدانی دروست نەکراوہ!

﴿وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ﴾

وه به راستی واقع نهوه به که نزیکه ناکام داوینگیریان ببی و مهیدانی کرده وهی باشیان نه مینن.

﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (۱۸۵)

نه گهر باوه ریان نه ببی بهم قورثانه به رزه شیرین ته رزه که به یاسایه کی ره وان ناموزگارییان نه کات ئیتر پاش قورثان باوه به چ کتیبی نه کن؟

﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (۱۸۶)

به راستی نهی پیغه مبهری خوشه ویست نه م گه له کافره موشریکه ببی ده ماخه نه وهنده سه رکیشی و نافه رمانیان کردوه خودا قاری لی گرتون و گومرای کردون، وه هرکه سیش خودا گومرای بکا ئیتر که س نیبه هیدایه تی بدا و بیگه یه ننن به نه نجامی خیر، وه به ره لایان نه کا له ناو نهو هه و ابازیه دا که بووه به هوی توغیان و لادانیان له حق [با] هه ره سرگردان ببن.

خودا په نامان بدا لهو شتانه که نه بن به هوی گومرای و سابتمان بکا له سه ره ریگهی راست.

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾

پرسیارت لی نه کن نهی پیغه مبهری خوشه ویست له کاتی ناکامی نه م جیهانه جوانه که ی دپته جی، که ی نه م وه زعه ته واو نه ببی و نه م ناسمان و زه ویبه که ی تیک نه چی؟

﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلا هُوَ﴾

تو له وه لامیانا بلن: زانستی کاتی نه مانی هه ره له لای خودایه نه م کاته تایه تیه که ئیسانی ژیر چاوه پروانی نه کا ده ری ناخا له واده ی خو یا خودا خو ی نه ببی، وه هه ره نهو نه توانی شیرازه ی نه م جیهانه تیک بدا.

﴿ثَقُلْتَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْثَةٌ﴾

زۆر قورسه ئەم کاره ساته له ناو زانیاران له ئاسمانه کانا و له زه ویدا، له واقیعدا هەر ئینسانی زانا حالی ئەبێ و ئەفامی که نرخێ رووداوی جیهان چه ندیکه. وه ئەو کاره ساته روونادات و نایه ته لاتان له ناکاوا نه بێ و له زه مانیکێ زۆر کورتدا و کوت و پر.

پێغه مبهز ﷺ فهرموویه: به تایبه تی جیهان تیک ئەچی له کاتیکا پیاوی وا له ناو چهوزی ناوا پاکێ ئەکاته وه، وه پیاوی سه رگه رمی ناودانی مه ر و مالآتیه تی، وه پیاوی چه ریکێ فرۆشتنی قوماشی دووکانیه تی و، پیاوی مه شغوولی کیشانه ی ئەو ماله یه ئەیفروشی... وه له م کاتانه دا به ناکاوا دیت به سه ریانا و کاره که یان بو ته واوا ناکرێ، خودای ته عالا ته وانایه به سه ر خواستی خۆیا که به جیتی بیئێ له که متر کاتا، وه فهرموویه تی: ئیسی هاتن و به جیهاتنی قیامه ت وه کوو چاوتر و کاندنیکه.

﴿يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾

پرسیارت لێ ئەکه ن به تایبه تی و به جوړی وه ک ئەوه تو زۆر ناگاداری له و شته و تو ئەیزانی، به لام وانیه و تو پێیان بلێ؟ ناگاداری له تیکچوونی دنیا و هاتنی قیامه ت هەر له لای خودایه هەر ئەو له نه بوون دروستی کردووه و هەر ئەو ئەتوانی وێرانی بکا و هەر خۆی ئەزانی که ی کۆتایی دنیا دی.

﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

به لام زۆر به ی ناده میزاد ئەمه نازانن و گومانیان وایه که غه یری خودایش ناگاداره که ی دنیا ته واوا ئەبێ، له سه ر گومانی ناراستی خۆیان.

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾

نه ی پیغه مبهری خو شه ویست تو بلی بهو ناده میزادانه: من خو م خواوه نی سوود و زیانی خو م نیم و هیچم له ده ستا نییه شتی نه بن که خودا خواستی و ابن به من بکری، وه کوو نه وهی که خودا بیخاته دل موه داوای بکه م و نه ویش بوم بکات. وه هر وه کوو خواوه نی هیچ شتی نیم له راکیشانی سوود و دوور خستنه وهی زیان به خواستی خودا نه بن، هر واه خو موه وه هیچ شتیکی په نامه کی نازانم مه گهر به هو ی نه وه وه که خودا تیم بگه یه نی و پیم نیشان بدا.

﴿وَلَوْ كُنْتَ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْرَهْتُمْ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ﴾

وه نه گهر من خو م له خو موه شتی په نامه کیم بزانیایی و بزانیایه چ شتی بوم به سووده و چ شتی زیانی هیه بوم زور شتی به سوودم بو خو م په بدا ده کرد و هر گیز زیانم پن نه ده گه یشت، که چی وایش نییه گه لی سوودم له کیس ده چی و زور زیانیشم پن ده گات.

﴿إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

من هر نه وه نده یه ئینسانیکم تر سینهر و موزده ده ری به سوودم بو گه لی که ئیمانیا ن پیم هیه و باوهرم پن نه کن.

وه لحاسل ئه م جیهانه و هر چی واهم جیهانه دا هر خودا له نه بوونه وه دروستی کردووه و نهو جو ره یس له مه خلوقات که به نرخه وه کوو ناده میزاد هر بوونیا ن به زات و نه حوال له ده ستی خودا دایه و که س هیچ شتیکی له ده ستا نییه دروستی بکا و که س له خو یه وه هیچ کاریکی په نامه کی نازانی هتا خودا نیشانی نه دا، جا بو هر که سی خواستی هه بن به رزی بکاته وه ئیله امی نه سبابی به رزه و بوونی نه کا و هیزی پن نه دا به کاریان بیننی و بگات به ئامانجی خو ی و بیه وی هر که سی زانا بکا به شتی نه سبابی زانیاریه که ی پن نه دا، جا نه گهر له ئومووری عاده تی بن نه وه

ئه سبابی ئه وهی پێ ئه دا، بۆ وینه: که سێ ئه نیری حالی ئه کات، وه یا جیهازیکی بۆ ئه نیری ته ماشای ئه عزای نه خووش بکا، وه یا ته ماشای ئه ستیره کانی ئاسمان بکا، وه یا ته ماشای چین چینی قوولی زهوی بکا، وه باش ئه وانه تی ئه گات. وه ئه گه ر شته که له ئومووری غهیره عاده تی بێ وه کوو ئه و په نامه کیانه له پاشه پوژا ئه بن خودای تهعالا شیوهی ئه وانه [ی] نیشان ئه دا. وه یا شتی په یوه ندی به دلّه وه بێ ئه وهی وا له دلّا به شیوهی ئیخبار بۆی دهر ئه خا.

ئه بێ بزانی «علم الغیب» بریتیه له وه به بێ واسیتهی خاریجی خاوه ن عیلمه که به دهوام شتی په نامه کی بزانی و دهری بخات، وه ئه مه هه ر بۆ خودایه و بهس و هه رگیز بۆ کهس نییه. وه ئه وهی که فریشته کان بیزانی وه یا پیغه مبه ران بیزانی وه یا پیاوانی راسال واته «اولیاء الله» بیزانی هه مووی به ئاگادار کردنه وه و به ئیلهامه له لایه ن خودا وه بۆ ناو دلی ئه وانه، وه ئه وه نده هه یه که زانیاری فریشته کان و زانیاری پیغه مبه ران ﷺ گومانی تیدا نییه و راسته، به لام زانیاری ئه ولیا و پیاوچا کان ده گونجی گومانی راست دهر نه چی. وه پایه ی ئه مانه جیاوازه: ﴿وفوق كل ذي علم علم﴾

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾

خودا خودایه کی وایه که هه مووتانی دروست کردوه له نه فسیکی ته نیا و هاوسه ری ئه و تاقه نه فسه شیی له زاتی ئه و وه یا له سینفی ئه و دروست کردوه تا له گه لیا ئارام بگری و ژین به رنه سه ر.

﴿فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ﴾

وہ له کاتیگدا له گه‌لیا نوست له نه‌ته‌وه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌لگرت له سکيا به هه‌لگرتنیکی سووک و هاتوچۆی پێوه کرد.

﴿فَلَمَّا أَتَيْتَ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِن آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾

وہ له کاتیگدا ئه‌و ژنه قورس بوو، واته باری گران بوو سکه‌که‌ی گه‌وره بوو. خۆی و مێرده‌که‌ی له خودا پارانه‌وه و عه‌رزیا ن کرد و وتیان: خودایه ئه‌گه‌ر مندالێکی باشمان پێ بده‌ی زۆر سوپاسی نيعمهت و ميه‌ره‌بانیت ئه‌که‌ین.

﴿فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا﴾

که‌چی کاتی که خودا ئه‌ولاده سالحه‌که‌ی پێدان ئه‌مان هاوړی و شه‌ریکیان بریاردا بۆ خودا، واته له ناودانانیا، وه ناویان بوو به «عبدالغزی» و «عبدالمناف» و وینه‌ی ئه‌مانه، وه یا گومانی فاسیدی ئه‌وه‌یان وه‌رگرت که غه‌یری خودا هۆیه‌کی تر له په‌یدا‌بوونی ئه‌و کوره‌دا هه‌یه.

﴿فَتَعَلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

خودای ته‌عالا زۆر زۆر به‌رز و دووره له پایه‌ی ئه‌و شتانه که ئه‌وانه ئه‌یکه‌ن به شه‌ریکی، وه دووره له‌وه‌ی شه‌ریک وه‌رگرتی.

﴿أَيْشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ﴾

نایا ئه‌و ئینسانه بی‌شوعوورانه دار و به‌ردیکی وا ئه‌که‌ن به شه‌ریکی خودا که ناتوان هه‌یج دروست بکه‌ن، به‌لکوو خۆیان دروستکارون و به‌ده‌ست تاشراون و به‌زۆر په‌رستراون؟

﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾

وه ناتوانن یارمه تی نهو بته رستانه بدهن و هه روا ناتوانن نه سره تی خو یان بدهن
وه نه گهر یه کئی بر وا بۆ یان بیان شکیننی ناتوانن دووری بخه نه وه.

﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ

صٰمِتُونَ ﴿۱۹۳﴾

وه نه گهر بانگیان بکهن بۆ لای شاره زایی به ریگهی حق، نابیسن و نافامن و
له بهر نه م حاله په پیره وی ئیوه ناکه ن و روونا که نه هیدایه ت و یه کسانه بۆ ئیوه بانگیان
بکهن بۆ هیدایه ت وه یا خود بی دهنگ بین.

ئه وهی نافامی به دل و ده روون	بن سووده بۆ نهو ده رسی کامل بوون
هه زار ماریفه ت بکهی به گو ییا	فه رقی نایین له حالی خو یا
داخیشی بکهی به خو ی نازانی	کهی له شی سږ بی به ئیش نه زانی؟!
سا نه گهر گیانی هاتو به به را	قاییله بر وا به ری ره هه به را
رسوایی عالم بته په رستییه	بناغهی نه وه یش خو په رستییه
هه تا له م خووه خو ت نه پاریزی	بزانه تاقیق هه ر بی ته میزی
به لکوو بته په رست که سه رگه ردانه	به خو په رستی رسوای جیهانه

بزانی! له ئایه تی: ﴿هو الذي خلقكم من نفس واحدة﴾ الآية. دا ئیشکالی هه یه که
بریتییه له مه زاهیره کهی ده لاله ت له سه ر نه وه نه کا که هه زره تی ئاده م ﴿عَالَمًا﴾ له گه ل
حه وادا نیسه تی ئیشراکیان لی بدری، وه نه مه یش له خانه دانی نوبوه ته وه دووره.
له وه لامی نه مه دا دوو قسه هه یه:

یه که م: نه مه یه له «ضمیر» ی ﴿جعل له شركاء﴾ دا ته ئویلن هه یه و مه عنای وایه
﴿جعل أولادهما له شركاء﴾ واته: نه وهی ئاده م و حه واه لامی وایان تیندا په یدا ده بی
شه ریک بۆ خودا قه رار بدا.

دووم نه‌مه‌یه که: ثم نایه‌ته خیتابه له‌گه‌ل نالی «قُصِي» دا؛ چونکی نه‌مانه دروستکراون له‌نفسی «قُصِي» و ژنه‌که‌یشی هر له‌خویان بوو له‌قوره‌یش بوو وه‌له‌و کاته‌دا داوایان کرد له‌خودا که کوری باشیان بداتنی کاتنی که کوره‌کانی پیدان له‌باتی ناویان بنین به «عبداللّه» و «عبدالرحمن» ناویان نان به «عبدالمناف» و «عبدالشمس» و «عبدقُصِي» و «عبدالدار»... ثم ته‌ئویله زور جوانه «ضمیر»ی *ایشرکون ما لا یخلق... * نه‌گه‌ریتته‌وه بو سهر نه‌ته‌وه‌ی نه‌وان.

جا خودای ته‌عالا بو زیاده سهرزه‌نشتی بته‌پرسته‌کان و بو گالته کردن به‌ته‌کان نه‌فهرمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ﴾

به راستی نه‌وانه که ئیوه بانگیان نه‌که‌ن و لینیان نه‌پارینه‌وه له‌غیری خودا چهن به‌نده‌یه‌کی داماری بی‌چارهن وه‌کوو ئیوه و له‌ئیوه‌یش گه‌لنی که‌مترن؛ چونکی بی‌گیان و بی‌هستن.

﴿فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنَّكُمْ صَادِقِينَ﴾

جا نه‌گه‌ر باوهر به‌م قسه‌ناکه‌ن بانگ بکه‌ن له‌ته‌کانتان ده‌با وه‌لامی ئیوه بده‌نه‌وه نه‌گه‌ر راست نه‌که‌ن که نه‌و بتانه‌خواهن هیز و زانا و ته‌وانان!

﴿أَلَمْ أَرْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾

بیر بکه‌نه‌وه که بو‌خواهن کار ده‌ست پئیویسته بو‌هلمه‌ت بردن و بی‌پئیویسته بو‌به‌ریگه‌رۆیشتندا و چاو پئیویسته بو‌دیتن و گوی بو‌بیستن، جا‌نایا نه‌و بتانه پئیان هه‌یه‌هه‌تا بتوانن پئیان برۆن به‌ریندا؟ یاخود ده‌ستیان هه‌یه که هه‌لمه‌تی پین

بەن؟ یا چاویان ھەبە کە خۆشەویست و نەتەویستی پێن جیا بکەرتەو؟ یا گویچکەیان ھەبە کە ئامۆزگاری پێن وەر بگرن؟ وە یا خود شکاتی داماوئیکی پێن ببیستن؟ حاشا ھێچیان لەمانە نییە.

﴿قُلْ اَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوْنَ فَلَا تُنظِرُوْنَ﴾ (۱۹۵)

تۆ بۆلێ ئەو پینغەمبەری خۆشەویست بەو بێپەرستانە: بانگ بکەن لەوانە کە کردووتان بە شەریک و ھاوڕێ بۆ خودای عالم با نامادە بین بۆ دوژمنایەتی من و پاش ئەو چیتان لە دەس دێن لە ھەموو بەند و باو و فرۆ فیلێن بیکەن لە گەلمدا و ھێچ مۆلەتم مەدەن بزائم ئەتوانن چی بکەن!

﴿اِنَّ وِلٰى اِلٰهِي الَّذِي نَزَلَ الْكِتٰبُ وَهُوَ يَتَوَلٰى الصّٰلِحِيْنَ﴾ (۱۹۶)

بە راستی دۆست و یارمەتیدەر و چاودێریکەری من و پارێزەرم ئەو خودایە کە قورئانی پێر لە ھیکمەت و دەرسی بیر و باوەری ساف و خوو و رەوشتی بەرز و ناداب و یاسای عەدالەت و ئینسافی ناردوووەتە خوارووە بۆ سەر زەوی و ھەر ئەو خودایەتە کە چاودێری ئەوانە ئەکا کە لەسەر رینگە ی بیر و باوەر و کردەوی مونااسب ئەرۆن بە رێدا.

﴿وَالَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَسْتَجِيبُوْنَ نَصْرَكُمْ﴾

و ئەو بتانە کە ئیوہ داوای یارمەتییان لێ ئەکەن و لە خودا دوور ئەکەونەو بە ھێچ جوۆی ناتوانن یارمەتی ئیوہ بەدەن.

﴿وَلَا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُوْنَ﴾ (۱۹۷)

بەلکوو ئەگەر یەکی بڕوات بۆیان بیان شکینێ ناتوانن چاری خۆیان بکەن و لە دەستی ئەو کەسە خۆیان رزگار بکەن.

﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا﴾

نەك ھەر ناتوانن یارمەتی ئیوھ بەدن و ناتوانن چاری خۆیان بکەن و پایەیی گەورەیی وەر بگرن بە لکۆو ئەگەر وەکوو سەرگەردان و داماوێك تەماشایان بکەن و بتانەوئ بانگیان بکەن و رزگاریان بکەن لە گومراھی و رینگەیی راستی مەبەستی حەقیان نیشان بەدن ئەو بانگی ئیوھ نابیین [(نابیین)؛ چونکی بەردی بئ گیان و داری وشکی کێوانن و دروست کراون لە مادەیی بئ شوعووری بئ فامی نەزان.

﴿وَتَرَبَّهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾

وہ تەماشائەکەیی و وەھا دینە بەرچاوت کە بۆ تۆ ئەروانن؛ چونکی بە قولەنگ و قەلەم و کەرەسەیی تاشین رەسمی سەر و روخساریکی داکیشراو و چاویکی زاقی نەقووچاویان بۆ کراوہ و ئەوان ھیچ شتی نابینن، چونکی چاوی بئ تاو و قەوارەیی بئ گیان نابئ بە خواەنی ھەست و شوعوور و دوورە لە نرخیی ئادەمیزادی خواەن فام و نوور. جا ئەیی پێغەمبەری پایەدار.

﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾

تۆ لە سەر یاسای رەسای خودا قەرارداوی خۆت بژی؛ ھەر رینگەیی کە ئاسانە بۆ دەوام خۆت برۆ پیاپیا و خۆت ماندوو مەکە بە جۆری کارت پئ نەکرئ و بەرابەر بە پەپرەوہ کانت لئ بوردن و چاوپۆشی و سەرفی نەزەر بکە بە پیشە بۆ خۆت و ھەر خزمەتی کە ئاسانە و بۆ ئەوان ئەکرئ لێیان وەر بگرە و داوای باری ناباریان لئ مەکە و فەرمانیان پئ بەدە بۆ ھەر شتی کە بۆ ئینسان جوانە لە جیھانا، لە بیر و باوہری چاک و کردەوہیی بە سوودی پاک و خوو و رەوشتی کۆمەلایەتی بەرز، وە ئەگەر گیرۆدەیی ئادەمیزادی نەفامی بئ دەماخ بووی خۆتیا لئ دوور بگرە و سەر

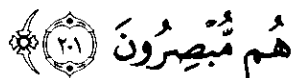
مه‌نیره سه‌ریان و خۆت ماندوو مه‌که له به‌ریان هه‌تا به‌سه‌رهاتی چه‌رخ‌ی گه‌ردوون نه‌رمی نه‌کا جا یا نه‌مری و ناشووبی داوینت ناگری یا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه بۆ مه‌یدانی فام و ویزدان و مل رائه‌کیشی بۆ فه‌رمانی یه‌زدان.

﴿وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

وه هه‌ر کاتی به‌ هۆی کاره‌ساتی نابار وه یا گیرۆده بوون به‌ ئینسانی ناهه‌موار وه یا دواکه‌وتن له مه‌به‌ستی خۆت له‌سه‌ر قه‌زای خودا شه‌یتان فرسه‌تی هه‌ینا و وه‌سوه‌سه و دالغه و دلگرائیه‌ک لئی دایت، گورج په‌نا داوا بکه له‌و زاته‌خواه‌ن که‌ماله که‌ ناوی «الله»یه؛ چونکی نه‌و بریاری نه‌وه‌ی داوه فه‌ریادپه‌سی ره‌به‌رانی خۆی بکا و به‌ دل و بزانه که‌ هه‌موو کاتی به‌ واته‌ی سه‌رزمان و به‌ رازی نیهانی دلان نه‌زانی؛ چونکی به‌ راستی خودایه هه‌موو رازی نه‌بیسێ و هه‌موو نیازی ده‌زانی و نه‌م فه‌ریادپه‌سی خودایه ته‌نها بۆ تو نییه به‌لکوو نه‌مه یاسای په‌روه‌ردگاره له‌ جیهانا و هه‌ر وا بووه و هه‌روا نه‌بێ.

﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾

به‌ راستی نه‌وانه که له خودا نه‌ترسن و په‌یوه‌ندی راستیان له‌گه‌لیا هه‌یه هه‌ر کاتی که‌ خه‌یالێک له‌ لایه‌نی شه‌یتانه‌وه لێیان بدا و پالیان پتوه بنی بۆ هه‌وادانیا‌ن گورج بیرى خودای په‌روه‌ردگار نه‌که‌نه‌وه و په‌نای بۆ نه‌به‌ن و خودایش زوو حالیا‌ن له‌ په‌ریشانییه‌وه ده‌گۆرێ بۆ شادمانی و چاویان بۆ دیتنی ریگه‌ی راست نه‌کریته‌وه.

﴿وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ﴾

بەلام برا ناپاکەکانی کافرەکان و بێپەرستەکان ئەک ئەوان رزگار ئەکەن لە گومرایی بەلکوو هیزیان زۆر ئەکەن لەو بیره تاریکەدا و لەو رینگە لاره باریکەدا و پاش ئەوەیش کۆتایی ناکەن لە پال پێوەنانیان هەتا بەدبەختیان ئەکەن.

رێڕەوانی شەو بێ شوولە ی چرا   بە زەحمەت ئەگەن لە دەشت و دەرا
چرا بە دەستی هۆشیاری سەر بەست   زۆر بە ئاسانی دێتەووە سەرا

﴿وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِم بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتَهَا﴾

کاتی که ئەو کافرە موشریکانە داوای ئایە تییکت لی بکەن لە وینە ی ئایاتی قورئان که باسی شتی بکا لە مەبەستەکانی ئەوان یاخود داوای دەربرینی موعجیزە یەکت لی بکەن و تۆیش بۆت نەکرئ و ماتل ببی ئەوانە ئەلین: ئەووە بۆچی خۆت ریکت نەخست؛ چونکی گومانیان وایە که ئایە تەکانی قورئان لە وتاری خۆیەتی و ئەو شتانە که بۆیان دەرئەبرئ لە دروستکراوی خۆین! حاشا!

﴿قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي﴾

تۆ بلی ئە ی پیغەمبەری خۆشەویست: من هەر ئەکەومە شوینی ئەو ئایە تانە که خودا بە وەحی رهوانەیان ئەکا بۆم و ناتوانم لە خۆمەووە وتارئ دروست بکەم و هەرکارئ که لە لایەنی منەووە روو بدا و ببی بە دەلیل لەسەر پیغەمبەرایەتی من هەر لهوانە یە که لە لایەنی خوداوە بۆم ئەکرئ.

﴿هَذَا بَصَائِرٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾

وہ جوملہ ی ئایاتی قورئانی پیرۆز کہ وا ئیمە ئەیان خوئیننەووە و ئیوہ ئەیان بیسن هەموو لە خوسووسی بیر و باوەر و کردەووە و خوو و رەوشتەووە هۆی چاوپروونی و هۆی شارەزایین لە لایەنی خودای ئیوہووە و هەرکەسی بکەوئتە دووی رووناکی

ئەوانە گومرا نابى و ئەو نایاتە ھىدايەت و شارەزایى و مېھرەبانى رەسان بۆ كۆمەلنى
 كە ئیمانیاں بە خودا و پیغەمبەرى خودا بىن.

جا مادام ئەم قورئانە ئەوئەندە پیرۆزە و ھۆى بەختیارىیە بۆ عالەمى خواھەن باوەر.

﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۲۴﴾﴾

كاتى كە ئەو قورئانە خوینترایەووە لە نزیكى ئیوهدا گوئى لى رابگرن بۆ ئەووە كە
 لەفزەكانى وەرېگرن، وە لەو كاتەدا بى دەنگ بن با ھەموو كەسنى بە قەى حالى
 كەلىمەكانى لى دەرکەوئ و بەقەى ھیزی دل لە مانایان ناگادار بىن، ئومید ھەبە
 كە لە لایەنى خوداوە رەحمتان بىن بگرن و یارمەتیتان بدرئ بۆ وەرگرتنى ئەلفاز و
 فامى مەعنايان و رەفتار پىكردنیاں بۆ ئەووە بىن بە ھۆى بەختیاریتان.

بزانن لە ھۆى واریدبوونى ئەم ئایەتەووە گەلنى فەرموودە ھەبە:

بەكەم: كە فەرموودەى حەسەنى بەسرى و زاھیریە ئەمەبە كە ئەم ئایەتە لەسەر
 عومومى خۆى ئەروا، واتە ھەر كاتى و لە ھەر شوئىنى قورئانى پیرۆز خوینترایەووە
 واجبە لەسەر ھەموو موسولمانىكى بالفى عاقل كە بى دەنگ بىن و گوئ بۆ قورئانەكە
 رابگرن ھەتا تەواو ئەبىن.

دووھەم ئەمەبە: نازل بوو لە حەرامكردنى قسە كردندا لە كاتى خوتبەى جومعەدا،
 واتە مەبەست لە قورئان - لئیرەدا - خوتبەبە بە مەجاز.

سێھەم ئەمەبە: نازل بوو لە حەرامكردنى قسە لە ناو نوئزا، وەختى خۆى لە سەرەتای
 ئىسلامەووە لە نوئزا قسەیان ئەکرد، ئەیانوت: سەلام لەسەر فلان و سەلام لەسەر
 فلان، جا بەم ئایەتە مەنە كران.

چوارەم ئەمەبە: كە نازل بوو بۆ تەركى جەھر بە قیرائەت. واتە دەنگ بەرز
 كردنەووە بە خوئندنى قورئان لە پشتى ئىمامەووە.

ریوایه‌ت کراوه له نه‌بوو هوره‌یره‌وه ﷺ فه‌رموویه‌تی: نه‌م ئایه‌ته نازل بووه له به‌رزکردنه‌وی ده‌نگدا له پشتی چه‌زره‌ته‌وه ﷺ وه بو هی‌زدان به‌م قسه نه‌نووسم: موس‌لیم ریوایه‌تی کردووه له عیمرانی کوری حسه‌ینه‌وه نه‌لی: چه‌زرت ﷺ نو‌یژی نیوه‌رو‌ی بو کردین یا نو‌یژی عه‌سر و له پاش نو‌یژه‌که‌ی فه‌رمووی: کامتان بوو له پشتی منه‌وه سووره‌تی: *سبح اسم ربك الأعلى...* ی خویند؟ پی‌اوئ عه‌رز ی کرد: من خویندم. جا چه‌زرت ﷺ فه‌رمووی: به راستی زانیم که بازیکتان دل‌ی خسته‌مه خه‌ته‌ره‌وه به خویندنی نه‌و سووره‌ته. واته به هوی ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه‌که‌ی نه‌وه‌وه دل‌م که‌وته دال‌غه‌وه.

وه ریوایه‌ت کراوه له عوباده‌ی کوری سامیته‌وه نه‌لی: چه‌زرت ﷺ نو‌یژی به‌یانی کرد به‌لام قورئان خویندنی به‌لاوه گران بوو له‌و نو‌یژه‌دا کاتی ته‌واوی کرد فه‌رمووی: به راستی من حالی بووم که ئیوه له پشتی ئیمامه‌وه قورئان نه‌خوینن، عه‌رز یان کرد به‌لی نه‌خوینن یا ره‌سووله‌للا. فه‌رمووی: نه‌که‌ن هیچ مه‌خوینن مه‌گر ته‌نیا «أم الكتاب» واته سووره‌تی فاتیحه.

جا ئیمامی شافیعی رحمته‌الله‌علیه ئیستیدلالی کردووه به‌م دوو حه‌دیه‌سه و به‌و حه‌دیه‌سه که فه‌رموویه‌تی: نو‌یژ دروست نییه بی‌قورئان خویندن و نو‌یژ دروست نییه بی‌خویندنی سووره‌تی فاتیحه، وه به فه‌رمووده‌ی خودا که فه‌رموویه‌تی: *فاقرؤا ما تیسر منه*.. که واجبه مه‌ئمووم له پشتی ئیمامه‌وه فاتیحه بخوینن به په‌نامه‌کی به جو‌ری خو‌ی ده‌نگی خو‌ی بیسی و نه‌بی به هوی سه‌رلی شیوانی باقی مه‌ئموومه‌کان له‌گه‌لیا.

وه یاسای «شافیعی مه‌زه‌ب» وا‌هاتووه وه‌کو‌وه له «مه‌جموعی ئیمامی نه‌وه‌وی» دا هه‌یه که له نو‌یژه ئاشکراکانا، وه‌کو‌وه نو‌یژی به‌یانی و مه‌غریب و عی‌شا، کاتی که

ئیمام فاتیحە ئەخوینتی مەئمووم گوئی رانە گری و بئ دەنگ ئەبئ هەتا ئەگاتە «ئامین» لەویدا مەئموومەکان لەگەڵ ئیماما ئامین ئەکەن، جا ئیمام بئ دەنگ ئەبئ و لەو ماوەدا دوعا یەکی تایبەتی هەیه ئەیخوینتی، کە ئەم دوعا یە: «اللهم باعد بيني وبين خطاياي كما باعدت بين المشرق والمغرب، ونقي من خطاياي كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس، واغسلني من خطاياي كما يغسل الثوب بالماء والثلج والبرد». وە لەم ماوەدا مەئموومەکانیش فاتیحە ئەخوینتن بەم جۆرە ئەتوانن گوئی لە خویندنی ئیمام رابگرن بۆ ئەو سوورەتە یا ئەو ئایەتانە کە لە پاش فاتیحە ئەیان خوینتی. وە لە نوژی پەنامە کیدا مەئموومەکان لە پاش ئیمام نیەت دینن و «تە کبیری تەحەرۆم» ئەکەن و دوعا ی «استفتاح» ئەخوینتن و سوورەتی فاتیحە ئەخوینتن لە هەموو رکاتەکانا، وە لە دوو رکاتی یە کەم و دوو هەمدا سوورەتی یا چەن ئایەتی لە قورئان ئەخوینتن، بەم جۆرە لەگەڵ ئیمامدا ئەرۆن تا سەلام ئەداتەو.

وە لە تەفسیری ئەبوو سعوودا ئەئێ: «و أما خارج الصلاة فعمامة العلماء على استحبابها». وە لە تەفسیری جەلالەبندا ئەئێ: «نزلت في ترك الكلام في الخطبة وعبر عنها بالقرآن لاشتمالها عليه. وقيل: في قراءة القرآن مطلقاً».

وە لە حاشیە «جمل» دا ئەئێ: «وقوله: في قراءة القرآن مطلقاً. أي فالأمر للندب». من ئەئیم: ئەوێ دڵ لەسەری دامەزرئ ئەمە یە: ئەگەر ئەم ئایەتە بۆ نیرشادی کافرەکان بئ گوئی راگرتن لە قورئانی پیرۆز و بئ دەنگ بوونیان و بیر کردنەو یان لە مەعناکە یا وەکوو گەلی لە موفەسیرەکان فەرموویانە، ئەو ديارە، وە ئەگەر خیتاب بئ بۆ موسولمانان کە لە کاتی بیستنی قورئانا گوئی رابگرن و بئ دەنگ بن هەتا سوودی لئ وەر بگرن ئەو ئەو ئەمرە بۆ نەدبە، واتە: گوئی راگرتن لە قورئان و بئ دەنگ بوون لە کاتی بیستنی مەندووبە و سوننەتە بە قەرینە ی ئەو کە حەزرت ﷺ

ئەمری نەکرد بەو کەسانە کە لە پشتیەو قورئانیان خویند لە نوێژا نوێژە کەیان بکەنەو و عیبارەتی وای نەفەرموو کە بینی هەرەشە ی لئ بئ و بەیانی گوناھ بکا، ئەوەندە ی فەرموو «خالجنیها» واتە کەلیمەکانی لە من تیک ئەدا. وە ئەمە بۆ گوئی راگرتنی ئەو مەئموومانە یە لە خویندن لە نوێژا، وە ئەمما لە غەیری نوێژا، وە کوو ئەبوو سعوود فەرموویەتی، عامە ی عالمەکان لەسەر ئەو ن کە بئ دەنگ بوون و گوئی راگرتن لە قورئان سوننەتە.

بەئنی لە کاتی خویندنی قورئاندا دەنگ بەرزەووە کردن لە وتارا بە جوړی کە تەشویش بدا بە خەلک لە بیستنی قورئان ئەو حەرەمە مادام ئەو خویندە لەو کاتەدا مەشروع بئ، واتە نەبئ بە هوی تەشویش لەسەر نوێژکەر، یا هەراسکردنی نەخۆش و نوستوو، یا نەبئ بە مانع لە فیربوونی حوکمیکی واجب یا مەندووب وە کوو لە کتیبە شەرە کاندای بە درێژی باس کراوە.

﴿وَأَذْكُرَتِكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾

وە یادی خودای خۆت بکە لە نەفسی خۆتدا بە جوړی کەس پینی نەزانی خودا نەبئ حالت وایی زۆر خۆت کز بکە لە بەرابەری ئەو لەسەر کە مەتەر خەمی و دواکەوتن لە یادی ئەو، وە زیکری خودا بکە و ناوی ببە و باسی بکە بە سەناخوانی وە کوو «الحمد لله» و بە تەنزیه و دوورخستنه وە ی لە نوqsان وە کوو «سبحان الله» و بە - تەوکید - بە یەکناسینی وە کوو «لا إله إلا الله» و بە داوای لئ خۆش بوون و لەش ساغی وە کوو: «اللهم إني أسألك العفو والعافية» و بە داوای دامەزران لەسەر حەق وە کوو: «اللهم ثبت قلبي على دينك» وە بە پەنا گرتن بە رەحمەتی لە غەزەبی وە کوو: «اللهم إني أعوذ برضاك من سخطك و بمغافاتك من عقوبتك» وە بە داوای بەش و بارە ی

ھەردوو جیھان ۋە کوو: ﴿ربنا آتانا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار﴾^۱
 بەلام ئەمانە ھەموو بە پایەیی نزمتر لە واتەیی ئاشکرای ۋا کە خەلکی لەم لاو لەولاو ھە
 بیسن.

﴿بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾

ۋە ئەم یادی خودا و زیگری زاتە لە سبەینیکان لە پاش دەرھاتنی رۆژ ۋە لە
 ئیوارانا پاش عەسرەکان، ۋە ئیحتیمالی ھەبە کە باسی بەیانی و ئیواران، کینایە بێ لە
 دەوامدان بە یاد و زیگری خودا بە قەرینەیی ئەو ھەدا کە لە پاش ئەوانە ۋە ئەفەر مویت:

﴿وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾

کە نەھیبە لە ھەزرەت ﷺ لەسەر زاھیری سیاقی ئایەتەکان، لەو کە لە کاتنی
 لە کاتەکانی ژبانی خودا فەرماؤش بکا و بێ ئاگا بێ لە زیگری بە دڵ یا بە زمان، بە
 پەنامەکی یا بە ئاشکرا.

ئاگادار بن! لەسەر ئەم نووسراوی منە لەم ئایەتە پیرۆزەدا باسی دوو شت ھەبە:
 یە کەم: زیگر بە دڵ کە مەشھوورە بە «زیگری قەلبی» و ئەھلی تەسەووف زۆر
 بە گەرم ئەیگرن، خواھ زیگری جەلالە بێ یا زیگری «لا إله إلا الله» ۋە ھەرکام
 لەمانە یاسای تاییەتی خۆی ھەبە و بە ھیچ جۆر زمان پەیوەندی پێیانە ۋە نیبە. ۋە
 مەعنای تەواوی ئەمە بو ھەموو کەسێ دەوامە لەسەر یادی خودای تەعالا بە دڵ.

دوو ھەم: زیگری زمان، ۋە یاسای مەشرووعی ئەمەبە کە کەمتر بێ لە جەھری
 عادیەتی بە جۆری ۋە ھا خەلک قەلس بکا، ۋە ئەم زیگری زمانە دوو جۆرە زیگر
 ئەگریتە ۋە، یە کە میان زیگری نەھنی شەرعی ۋە ھا کابرا تەنیا خۆی بیسی، دوو ھەمیان

۱. البقرة؛ ۲۰۱.

زىكرى ئاشكرا كە وەھا بىن ئەو كەسانە وان لە پالیا بىبىسن و مەعنای: ﴿دون الجهر من القول﴾ ئەمەيە نەگا بە پایەبى خەلك قەلس بكا، چونكى ئەو جۆرە لە زاتى خویا مەشروع نىيە و ھەر كاتىك بىتتە ھۆى ئىزعاجى خەلك حەرامە.

بەلام لە كىتیبە تەفسىرەكانا وا بەیان كراوہ كە مەبەست لەم ئايەتە ھەر زىكرە بە زمان بەلام بەو جۆرە بى كە خۆى بىبىسى و نەگاتە پایەى ئاشكرا.

وہ بازىكيان فەرموويانە: ئەم ئايەتە ئەمرە بە مەئموومىن كە فاتىحە و سورەتى قورئان لە پشتى ئىمامەوہ بە پەنامەكى بخوینن، وەھا كە نەبىن بە تەشويش بۆ باقى نوێژكەرەكان. جا خودا بۆ تەئىدى ئەمرى خۆى بە ئادەمیزاد كە زىكرى خودا بكنە فەرمووى:

﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ﴾

ئەو كەسانەى كە خاوەن پایە و نزیكن لە خودای پەروەردگارى تۆوہ وەكوو پیغەمبەرەكان ﷺ و فریشتەكانى بارەگای بارى تەعالا و پیاوہ خاوەن ھەستەكان، قەت خویان بە زل ناگرن بە جۆرى لابدەن لە عىبادەت و بەندەبى خودا و بە دەوام تەسبیحاتى ئەكەن و تەنزیھى لە كەمى و كورتى ئەكەن و ھەر بۆ ئەو سوجدەى بەندەبى ئەبەن.

بزانن! ھەر كاتىك یەكئ ئايەتى لە ئایاتى سوجدەى تىلاوہتى خویندەوہ سوننەتە بۆ خۆى و بۆ ھەر كەسى گویى لى بىن سوجدەى تىلاوہت ببا و سوجدەى تىلاوہت چواردەبە:

یه‌که‌م: له ناخری سووره تی «ئه‌عرف» دا. ^۱ دووهم: له سووره تی «ره‌عد» له لای ﴿بالغدو والاصال﴾ دا، سێهه‌م: سووره تی «نه‌حل» له لای ﴿ویفعلون ما یؤمرون﴾ دا، چواره‌م: له سووره تی «به‌نی ئیسرائیل» [ئیسراء] له لای ﴿ویزیدهم خشوعاً﴾ دا. پینجه‌م: له سووره تی «مه‌ریه‌م» له لای ﴿خروا سجداً و بکیاً﴾ دا. شه‌شهم و هه‌وته‌م: له سووره تی «حه‌ج» له لای ﴿إن الله یفعل ما یشاء﴾ و له لای ﴿وافعلوا الخیر لعلکم تفلحون﴾ دا. هه‌شته‌م: له «فورقان» له لای ﴿وزادهم نفوراً﴾ دا. نۆهمه‌م: له «نهمل» له لای ﴿رب العرش العظیم﴾ دا. ده‌هه‌م: له «الم ته‌نزیل» دا [سه‌جده] له لای ﴿وهم لا یتکبرون﴾ دا. یازده‌هه‌م: له سووره تی «حم السجده» دا [فصلت] له لای ﴿وهم لا یسأمون﴾. ^{۱۱} دوازده‌هه‌م: له سووره تی «النجم» له لای ﴿فاسجدوا لله واعبدوا﴾ دا. سیازده‌هه‌م: له سووره تی «ئینشیقاق» له لای ﴿و إذا قرئ علیهم القرآن لا یسجدون﴾ دا. چواره‌ده‌هه‌م: له سووره تی «عه‌له‌ق» له لای ﴿واسجد و اقترب﴾ دا. ^{۱۴}

به‌لام سووجه‌ی سووره تی «صاد» له لای ئایه تی ﴿وخر راکعاً و أناب﴾ دا ^{۱۵} ئه‌وه سووجه‌ی شوکره و سووجه‌ی تیلاوته نییه.

وه سووجه‌ی تیلاوته پینوستی به ته‌هاره‌ت و داپۆشیننی عه‌وره‌ت و رووکردنه قیبله هه‌یه و ئه‌گه‌ر له ناو نوێژدا بوو ئه‌بێ «الله أكبر» بکا به بێ به‌رزوه کردنی ده‌سته‌کان و دانه‌وی بۆ سووجه و سه‌ره‌رزوه‌هه‌ کا و ده‌سته بکاته‌وه به‌و شوێنه‌ که

۱. ئایه تی ۲۰۶.	۲. ئایه تی: ۱۵.	۳. ئایه تی: ۵۰.
۴. ئایه تی: ۱۰۹.	۵. ئایه تی: ۵۸.	۶. ئایه تی: ۱۸.
۷. ئایه تی: ۷۷.	۸. ئایه تی: ۶۰.	۹. ئایه تی: ۲۶.
۱۰. ئایه تی: ۱۵.	۱۱. ئایه تی: ۳۸.	۱۲. ئایه تی: ۶۲.
۱۳. ئایه تی: ۲۱.	۱۴. ئایه تی: ۱۹.	۱۵. ئایه تی: ۲۴.

هەبەتی لە نۆیژە کە یا، وە ئە گەر سوجدە کە لە ئاخری سوورە تدا بوو ئەو سوننەتە کە راستەو بوو شتی لەو سوورەتە یا سوورەتییکی تر بخوینێ جا بروات بە روکووعدا. وە ئە گەر لە غەیری نۆیژا بوو «اللّٰه اکبر» بکا لە گەڵ نییەتی سوجدە کە دا و دەست بەرزەو بەکا، جا بۆ جاری دووم «اللّٰه اکبر» بکا بۆ دانەوین و دەست بەرزەو نە کات، جا سوجدە بیا و سەر بەرزەو بەکا لە گەڵ تە کبیردا و بە هەردوو لادا سەلام بداتەو. وە سوننەتە لە سوجدە کە دا بلیت: «سجد وجهي للذي خلقه وصوره بحوله وقوته فتبارك الله أحسن الخالقين».

و دەلیل لە سەر سوجدە ی تیاووت ئەمە یە: ئیبنو عومەر رضی اللہ عنہما ئە لیت: پیغە مە بەر ﷺ قورئانی بە سەرا ئە خویندینەو و کاتی کە ئە گە یشت بە ئایەتی سوجدە «اللّٰه اکبر» ی ئە کرد و سوجدە ی ئە برد و ئیمە یش سوجدە مان لە گە لدا ئە برد، وە ئە گەر قورئان خوینە کە سوجدە ی ئە برد با گو یگرە کە سوجدە بیا؛ چونکی ئەم سوجدە سوننەتە بۆ هەردوو یان و بەو کە یە کیکیان تە رکی بکا لە سەر ئەویان لا ناچێ. وە ئە گەر ماوێ سوجدە بردن نە بوو بلیت: «سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم» ئەمە جیگە ی سوجدە کە ئە گریتەو.

سورة الأنفال، مدنیة إلا من آية "۳۰" إلى "۳۶" مکیة و آیاتها خمس و سبعون،
نزلت بعد سورة البقرة

اسووره تی نه نفال، مه دینه بییه، مه گهر له ئایه تی "۳۰" تا "۳۶" نه بی که
مه ککه بییه، دواى سووره تی به قهره هاتوووه ته خواره وه و "۷۵" ئایه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ﴾

پرسیارت لى نه که ن نهى پیغه مبهرى خو شه ویست له حوکمی غه نیمهت - نهو
ماله ی به جهنگ وهر نه گیرى له کافره کان - وه چون بهش نه کری.

﴿قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾

تو له وه لامیانا بلئى: که حوکمی غه نائیم بو خودایه به ته شریع کردن و دامه زراندن،
وه بو پیغه مبهرى خودایه که شی بکاته وه بهو جزره که خودا فرمانی پیداوه، ئیتر
کهس حقی نه وه ی نییه داواى هیچ بکا له و ماله به خیلافی یاسای خودا.
له فزی «نه نفال» کوی «نه فل» ه و بو مالی تالانى که له کافرانه وه دهست بکه وئ
به کار دئ؛ چونکی نه وه زیاده به شیکه له لایه نی خودا وه دهست که وتوووه، وه بهو
ماله یش نه وترئ که سوپاسالار بریاری بدا بو نه و که سانه نه توانن ئیشیکى دیاری

بە نىرخ بىكەن ۋە كوو چۈنە مەيدانى پالەۋانىكى كافر، ۋە يا گرتنى قەلايىن لە قەلاكانى ئەۋان، ۋە يا ھىنانەۋەى دەنگوباسىتىكىان.

رىۋايەت كراۋە لە ئىبنوعەباسە ۋە رضي الله عنه كە رضي الله عنه ھەزرەت رضي الله عنه ھەرموۋىيەتى: يەككى يەككى بىكۆزى ئەۋەندە ۋە ئەۋەندەى ھەيە. يەككى يەككى بە دىل بگىرى ئەۋەندە ۋە ئەۋەندەى ھەيە. جا كۆرە گەنجەكان كەۋتنە خۆيان ۋە رۆيشتە ناۋ كۆرەى جەنگى بەدرەۋە ۋە پىرەكان لە دەۋرى ئالاكەدا مابوۋنەۋە ۋە لە پاش زالبون بەسەر كافرەكانا، جوانەكان ئەيانوت: ئىمە جەنگمان كىدوۋە ۋە تالانەكە بۆ ئىمەيە، ۋە پىرەكانىش وتيان: ئىمەيش پىشتى ئىۋەمان گرتبوۋ يارمەتىمان ئەدان ۋە ھەقى ئىمەيشى تىايە. جا ھەزرەت رضي الله عنه ۋە كوو يەك بەشى كىد بەسەريانا.

ۋە رىۋايەت كراۋە لە سەعدى كۆرى ئەبى ۋە قاسەۋە رضي الله عنه ئەلئى: لە رۆزى «بدر» عومەيرى بىرام كۆزرا مىنىش چووم لە تۆلەى ئەۋا سەئىدى كۆرى عاسم كۆشت ۋە شمشىرەكەيم ھىنا بۆ لاي ھەزرەت ۋە عەرزىم كىد: ئەمە شىرەكەى سەئىدە من كۆشتوۋمە بىدە بە خۆم. ھەزرەت ھەرموۋى: نە مالى منە ۋە نە مالى تۆيە بزىنىن خودا ئەمەرى چۆنە! بىرخەرە ناۋ تالانەكە. مىنىش زۆر دىلگىران بووم، ئەۋەندەى بىن نەچوۋ ئەم ئايەتە نازل بو، جا ھەزرەت ھات بۆ لام ۋە ھەرموۋى: داۋاى ئەۋ شىرەى سەئىدە لى كىدوم ۋە نەمتوانى بىدەمى ئىستە بوۋ بە ھەقى تۆ بىرۋ ۋەرى بگىرە بۆ خۆت.

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾

لە خودا بىترسن ۋە لە ناۋ خۆتانا ئاشووب مەگىرن ۋە ئەۋ گىرى ۋە گۆلە ۋە ئەۋ نازار ۋە بىزارە ۋا لە ناۋتانا دوورىان بىخەنەۋە لە خۆتان ۋە دىلتان دەرحەق بە يەك باش بىكەن.

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۱)

وه فه رمانی خودا و پیغه مبهری خودا وه ربگرن نه گهر به راستی موسولمانن و نیمانتان دامه زراوه.

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾

خاوهن نیمانه راسته کان نهو که سانهن که ناوی خودا برا له لایانا دلیان نهله رزی و له هه بیه تی خودا نه ترسی.

﴿وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (۲)

وه کاتی که نایاتی خودایان به سه را نه خوینریتته وه نهو نایاتانه نه بن به هوی زیاد بوونی نیمان بو نه وان و دلیان دائه مه زری و سینه یان گوشاد نه بی و پهریشانی له دلایانا نامینی و ههر پشت به خودای خویمان نه بهستن بو پیروزی و بهختیاری له دنیا و قیامه تا و ناروانن بو دهسکه وتنی دنیا و ناکه ونه شوین کیشمان کیشی ته معای تالان یا مالی موسولمانان.

﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ (۳)

وه نهو که سانهن که به لگه دیننه وه له سه ر نیمانه که یان به به جی هینانی نهو نویژه که به کیکه له پایه خاوهن مایه کانی نیسلام، وه به وه که نهو مالهی داومانه پنین به شیکه سه رف نه کهن بو باقی موسولمانان له ریگهی خودادا واته مال و داراییه که وا له دهستیانا و نه چه قیوه به دلایانا.

﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ

كَرِيمٌ﴾ (۴)

ئەو كەسانە كە دارای ئەو سیفەتانیە بوون ئەوان خاوەن ئیمانی راستین و بۆ ئەوانە هەیه چەن پایەى بەرز لە حورمەت و چەن بالەخانەى خاوەن پلەیان هەیه لە بەهەشتا و چاوپۆشى خودایان بۆ دى لەو تاوانانە كە بە پىی هەواى نەفس هاتوو بە سەریانا و رزق و رۆزىیەكى بە كەرامەت و بە حورمەتیان هەیه لە بەهەشتا.

﴿ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكُرْهُونَ ﴾

ئەم حالە كە جوانەكان بوویان لە هۆى ئەووە كە دەسكەوتى بەدر هەموو نەدرا بەوان و بەش كرا لە ناویانا وەكوو یەك و ئەو ئەنجامە خێرە بە سووودە كە لەو بەشەو پەیدا ئەبى و ئەوان نایزانن وەكوو ئەووە كە خودای تۆ تۆى دەركرد لە خانە و جینگەى خۆت لە مەدینەدا بە حیکمەتى خۆى لە گەل ھاوڕێكانتا لە موهاجیر و ئەنساڕ بۆ سەر كاروانى قورەیش كە لە شامەووە گەراپەووە بۆ مەككە. وە لەو كاتەدا تاقمى لە موسولمانەكان لەووە دلگران بوون كە خەتى رۆیشتنان لە كاروانەكەووە گۆرى بەرە و سوپای ئەهلى مەككە، ئەوانە كە هاتبوون بۆ رزگار كردنى كاروانەكە و بۆ جەنگ كردن لە گەل ئیووەدا.

﴿ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ ﴾

وە ئەو تاقمە دلگرانە موجدەلەیان ئەكرد لە چوونە ناو ئەمرى كە خودا بریاری دابوو لە پاش ئەووە دەركەوت بۆ حەزرت كە پىوێستە بى، وەكوو جەنگ كردن لە گەل كافرەكانا وە ئەیانوت: ئیمە هەر بۆ بەرانگارى كاروان هاتووین و نارۆین بۆ جەنگ؛ چونكى بە خەيالى شەر نەهاتووین و چەكى باشمان پى نیه و ئەم جەنگە زىانە بۆ ئیمە.

﴿كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾

وہ لہو کاتی موجدہ لہدا ئەوہندە ناحەز بوون لە رویشتیان بۆ جەنگ وەك بۆ مردن بېرىن و گومانیان وابوو ھەموو ئەفەوتین و ئەوانیش ئەیانروانى بۆ ئەسباب و نیشانەى مردن كە بریتی بوو لە كەمى خۆیان و زۆرى دوژمن و لە بى چەكى و خۆیان پرچەكى دوژمن و لە بى ئىستیعدادى و بى مادەىى خۆیان و بۆ ئىستیعدادى دوژمنەكان.

وہ درێژەى باسەكە ئەمەىە كە كاروانىكى قورەيش لە شامەوہ ھاتەوہ رووبەرووى مەككە و مالىكى زۆريان پىن بوو، چل سواريش پاسەوانى بوو كە ئەبوو سوڤيان و عەمرى كورپى عاس و مەخرەمەى كورپى نەوفەل و عەمرى كورپى ھىشام لەو سوارانە بوون. جوڤرەئىل ھەوالى گەرانەوہى ئەم كاروانەى دا بە ھەزرەت ﷺ و ئەویش ھەوالى دا بە ئەسحابەكان ئەوانیش پىيان خۆش بوو بړون بۆ ئەو كاروانە؛ چونكى مالىكى زۆر و لەشكرىكى كەمى لەگەلدا بوو، كاتى دەرچوون لە مەدینەى مونەووہرە ئەم باسە گەيشت بە ئەھلى مەككە و ئەبوو جەھل رویشتە سەر بانى كەعبە و بانگى كرد: خەلكى مەككە پەلە پەل بەكەن و فرىاى مال و دارايیەكەتان بەكون بە سوارە و پىادەوہ؛ چونكى ئەگەر موخەمەد ئەم كاروانە بگريئ ئىتر ئىوہ دائەكەون و قەت رزگار نابن.

جا ئەبوو جەھل بە سوڤاى مەككەوہ كەوتە رى بەرەو سەرچاوەى بەدر كە ئاوىكە لە بەینى مەككە و مەدینەدا و سالى روژى عەرەبەكان لەو شوینەدا گرد ئەبوونەوہ. وە لەو كاتەدا ئەوان گەيشتنە نزىكى بەدر پىغەمبەر ﷺ و ھاوپرىكانى لە شىوى «دفران» دا بوون و جوڤرەئىل ھاتە خوارەوہ بۆ لای و وەعدەى پىندا كە: يا كاروانەكەى دەسگىر ئەبى، يا بە سەر سوڤاى كافرەكاندا زال ئەبى. جا ھەزرەت ﷺ لەو شوینەدا

راویژی کرد بە هاوڕێکانی؛ بازنکیان لەم راویژه دلگران بوون و وتیان: تۆ بۆچی
 وهختی خۆی باسی جەنگی مەككەییەت بۆ نەکردین تا خۆمان بۆ شەڕ نامادە بکەین؟
 ئێستە جەنگ بۆ ئێمە دەست نادا حەزەرەت ﷺ فەرمووی: ئێمە لە راستیدا بۆ
 کاروانە کە هاتین و ئێستە کاروانە کە لە رێگە کەناری دەریاوە دەرچوون و ئەبوو
 جەهل بە سوپای ئەهلی مەككەو هاتوو بۆ نزیککی ئێمە با برۆین جەنگ بکەین
 لەگەڵیان، ئەوانیش وتیان: نەخەیر هەر برۆین بە شوئیتی کاروانە کەدا، جا لەوێدا
 حەزەرەت ﷺ رقی داهاات و ئەبووبەکر و عومەر هەستان قسەیان کرد و قسە
 باشیان کرد لە بۆ ئەو پێویستە بە فەرمانی حەزەرەت ﷺ رەفتار بکەین. جا میقدادی
 کورپی عەمر وتی: ئەی پێغەمبەری خودا فەرموو برۆ بۆ هەر کاری کە خودا ئەمری
 پێن کردوویت ئێمە واین لەگەڵتا لە هەر شوئیتیک بێ و بە وینە ی بەنی ئیسرائیل
 نالین: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ﴾^۱ وە ئەلین: «اذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا
 إِنَّا مَعَكُمْ مُقَاتِلُونَ». حەزەرەت لەوێدا زەرە خەنە یەکی کرد.

جا رووی کردە کۆمەڵی ئەنسار و فەرمووی: «أَشِيرُوا عَلَيَّ أَيُّهَا النَّاسُ» لەویا سەعدی
 کورپی مەعاز ﷺ راستەو بوو و عەرزى کرد: ئەی پێغەمبەری خودا مەبەستت
 ئێمە یە؟ فەرمووی: بەلێ، ئەویش وتی: ئێمە ئیمانمان هیناوە پیت و باوەرمان پێن
 کردووی شایە تیمان داووە کە ئەو دینە تۆ هیناوتە حەقە و راستە و لەسەر فەرمان وەرگرتن
 و ئیتاعە کردن پەیمانمان پێن داوی و عەهدمان لەگەڵ کردووی، کە وای بۆ کوئ
 ئەرۆی فەرموو واین لە خزمەتتا سویند بەو کەسە ی تۆی ناردوو بە حەق ئەگەر
 بفرمووی برۆنە ناو ئەو دەریاوە ئەرۆینە ناوی و هیچ کەس لە ئێمە دوا ناکەوئ
 و دلگران نابین لەو کە لەگەڵ تۆدا بگەین بە دوژمنە کەمان و جەنگ بکەین. وە

ئیمہ له کاتی جهنگدا خوگرین و به راستی مهیدانداری نه کهین کاتی بگهینه دوژمن، وه هیوام وایه که خودا چاوت روون بکاته وه به ئیمه و بهو کرده وه یه که له ئیمه وه نه یینی.

جا چه زرت ﷺ گه لنی دلشاد بوو فهرمووی: «سیروا علی بركة الله فإن الله قد وعدني إحدى الطائفتين، و الله لكأني أنظر إلى مصارع القوم».

وه له م باسه وه ده رکهوت که بازی له نه سحابه کان خواستیان له سهر جهنگ نه بوو له بهر بی نه سبابی و که می ژماره وه زۆربه یان خواستیان له سهر جهنگ بوو، وه له واقیعا سوپای چه زرت ﷺ سیسه د و سیازده هه تا نۆزده بوون وه تاقه دوو نه سپ سواریان تیدا بوو: میقدادی کوری نه سوه د و زوبه یری کوری عهوام. وه کافره کان له هه زار کهس زیاتر بوون و نامادهش بوون بو جهنگ به هه موو جوژی، به لام یارمه تی له لای خودا وه به.

﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ﴾

واته: نهی پیغه مبهری خو شه ویست باسی نه وه بکه که خودای ته عالا وادهی ده سکه وتی یه کئی له م دوو کۆمه له تان بی نه دا: یا کۆمه له ی کاروانه که به هه موو مال و داراییه وه، یا کۆمه له ی شه رکه ره کانیان به م شیوه که زال نه بن به سه ریان و گه لنی له پاله وانه کانیان نه کوژن و گه لیکیان به دیل نه گرن، به لام خواستی ئیوه له سهر نه وه یه که کۆمه له بی درکه نارامه که بو ئیوه بی؛ چونکی بی جهنگ و داوا ده ست نه کهوت له واقیعا کاروانه که چل سواری تیدا بوو که شیریان به دهسته وه بی و جهنگ بکه ن وه نه وانه ش به رانه بر به نه سحابه کان قیمه تیان نه بوو.

﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحَقِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ﴾

وه خودای تهعلایش خواستی لهسهر ئهوهیه که دینی ئیسلام دابمهزینتی و رهگ وریشهی کافرهکان ببری. به کورتی ئیوه ئهتان ویست مالتان دهست بکهوی به بین جهنگ و ئیمهیش ویستمان کافر کز بیی و ئیسلام بهرزوهه بیی به هوی فرمانی خویهوه.

﴿لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَطْلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ ﴿٨﴾

وه خودا بویه خواستی لهسهر ئهوه بوو، ههتا حق دابمهزینتی و بهتال نه مینتی هه رچهند کافرهکان پیمان ناخوش بیی.

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَكَةِ مُرَدِّفِينَ﴾ ﴿٩﴾

وه ئهو دامهزرا نی حقه و بهرباد بوونی بهتاله لهو کاته دا بوو که ئیوه داوای پهنا و یارمهتیتان نه کرد له خودا و خودای تهعلایش قه بوولی هانا و هاواره که ی کردن بهوه که فرموی ئهوا یارمهتیتان نه دهه به ههزار فریشتهی پیروز که حالیان وایه نه خرینه شوینی موسولمانهکان یا بازیکیان دانه بهزن به شوینی بازیکیانا، یا خود نه مانه دوو ههزار فریشتهی تر به شوینی خویانا دینن.

﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ ﴿١٠﴾

وه خودای تهعلا ناردنی ئهو فریشتانهی کرد به هوی موژده و شادمانی بو ئیوه لهسهر زمانی پیغه مبهری خوشه ویست ﷺ وه بو ئهوه که دلتن دابمهزینتی و له وهسوهسه بکهوی، وه له واقیعدا خودای تهعلا حهزرتی له ناردنی ئهو فریشتانه ناگادار کردووه و نهویش ههوالی به یارانی داوه ئه گه رنا نهوان ئهو فریشتانهیان به

چاو نه دیوه، به لئی ریوایهت کراوه که بازی له و نه سحابانه فریشته کانیان دیوه. وه ریوایهت کراوه له «ابو اسید» که یه کئی له و نه سحابانه که حازری واقعیهی به در بووه فرموویه تی - له پاش نه وه کویر بووه - : نه گهر ئیمرو له به درا له گه لئان بوایه م چاوم بینایه نه و جیگه م پیشان نه دان که مه لائیکه ی لئ ده رچوو. وه یارمه تیش نییه و نه سهرت به فریشته و به غهیری فریشته ههر له لایه نی خوداوه یه، [به راستی خودا به ده سه لاتی کار به جییه].

﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِّنْهُ﴾

وه باسی نه و منه تی خودا بکه ن له سهرتان له و کاته دا که خودای ته عالا خه وه نوچکه ی نارد بو سهرتان و داگیری کردن له بهر کیشانی بهرگی نه مینی و هیمنی به سهر دلتانا و موبالات نه کردنتان به و تووویژی ترسناکی ناوخو و به که می و بی چه کی خو تان و زوری و پرچه کی دوژمنه که تان، وه زور باش خه وه نوچکه داگیری کردن و به خو شی نوستن.

﴿وَيُنزِلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾

وه باسی نه و منه تانی خودا بکه ن له سهرتان که له شه و ا نوستبوون دوور له ناوی «به در» خودا له ئاسمانه وه بارانی باراند و ناوی رزان به سهرتانا بو نه وه که به ده نتان پاک بکاته وه به و ناوه له بن ده سنویژی و له ش پیسی و چلک و عاره قی له شتان و دلتان پاک بکاته وه له وه سه وه شی شیتان که خسته یه دلتانه وه به هوی بی ناوی و دووریتان له «به در» وه بو نه وه که باوه ر به سستی به دلتانه وه و بو نه وه که راوه ستاوتان بکا له سهر جیهاد له ریگه ی خودادا، یا پیتان دابمه زرینتی له سهر نه و عهرزه لمینه که باران پته وی کردبو وه نه مانه هه موو منه تی خودای ته عالان له سهرتان.

بزائن! لە باسی کاتی ئەم خەوینوچکە و باران بارینهدا گەلێ قسە کراوە. بازی ئەلێ ئەمە لە ناوەراستی جەنگی «بەدر» دا بوو وەها خەو هاتوو بە سەریانان بە جاری شمشیر لە دەستیان دابکەوئ بۆ ئەووە که دلێان بەو خەوینوچکە ئارامی وەربگری، وە بازی و توووەتی لە پاش جەنگەکه بوووە که ئەمێن بوونەووە لە شەری کافرەکان خەو بردنیەووە. بەلام ئەمانە راست نین و موافیقی حەق ئەمەیه که لە گەلێ تەفسیری باوەرپێکراوا هەیه که خەوینوچکە شەوی پێش جەنگەکه بوووە و حەزرت ﷺ پاش ئەووە راوێژی کرد بە ئەسحابەکان و بریاری دا بێن بۆ جەنگ لە گەل کافرەکان، هاتن دابەزین لە شوێنتیکی لمینی بێ ئاو لە نزیکی ئاوی «بەدر» کاتی دابەزین کەوتنە دالغەووە که ئەم شوێنە بێ ئاو و ئیمە کەمێن و دوژمن زۆرن، ئیمە کەم چەکین و ئەوان پێر چەکن و ئاومان لێ دوورە بۆ غوسل و دەسنوێژ و چیشت و نان و خواردنەووە و گەلێ دالغە کەوتە دلێ بازیکیانەووە بە تاییەتی ئەوانە که دلێان بە جەنگەووە نەبوو. بەلام میهرەبانی خودا زوو بەزوو بە خەوینوچکە داگیری کردن و خەویان لێ کەوت و باش نوستن و هەر لەو شەووەدا بارانیککی باش باری و سبەینی گۆمەلتەهی زۆریان دروست کرد بۆ دەسنوێژ و غوسل و خواردنەووە و دلێ لە دالغە پاک کردنەووە و عەرزه کەیشی پتەو کردەووە بۆ هاتوچۆ بە ئاسانی، سبەینی لەو شوێنە هەستان و رویشتن هەتا دابەزین لە عەرزی رەقی چەقانا لە لای ئاویک که لە خواری هەموو ئاوەکانی «بەدر» بوو لەویا «حەبابی کورپی مونزیر» عەرزی حەزرتی کرد:

ئەم دابەزینە بە وەحیە یا لەسەر بیر و رایە؟

ئەویش فەرمووی: لەسەر بیر و رایە. جا عەرزی کرد: مادام وایە ئەمەر بفرموو با برۆین لە لای ئاوە ژووڕوووە که دا دابەزین و هەموو ئاوەکان بکەونە دەستی ئیمە و کافرەکان لە ئاوەکان بێ بەش بێن.

فرموی: باشه و نهمری فرموو باریان کرد و له لای ناوی سهروودا که ئیسته
 وا له بهره می مزگه و ته که دا دابه زین و هه موو ئاوه کان که وتنه دهستی نه سحابه کان.
 جا سه عدی کوری مه عاز، له نه نسا ﷺ، داوای ئه وهی کرد که پری بیهستن بو
 چه زهت ﷺ له سه ر ئه و ئاوه و بازی له یاران له خزمه تیا بن ئه گه ر خودا سه ری
 خستن به سه ر کافره کانا ئه وه باشه ئه گه رنا با ئه و رزگار بیی و نه که ویتته ده ستیان
 به م جوړه که پریکیان بو به ست.

جا هه ر له ویدا هه موو لایین دلایان دامه زرا و نیشاتیان زیاد بوو و چه زهت ﷺ
 دهستی کرد به دلخوشی دانه وه یان و موژدهی ئه دا به یارمه تی خودا بو یان، هه تا
 ئه یفه رموو: ئا ئه وه جینگه ی فلان کافره که ئه کوژری و ئه وه جینگه ی فلان کافره تا
 ژماره یی. وه هیشتا کافره کان هه ر دوور بوون له و شویتانه، وه دوای شه ره که ده رکه وت
 که له و شویتانه دا کوژران و ئه و روژه پینج شه ممه ی شازده ی ره مه زانی پیروژ بوو،
 هه ر له و شویتنه دا مانه وه و شه ویش له وئ بوون و سه ینی روژی جو معه ی چه فده ی
 ره مه زانی موباره ک نه سحابه کان ده رچوون به ره و پرووی کافره کان که لیان نزیك
 بوو بونه وه و رویشتن بو ئه و باسکه دریژه وا له روژئاوای به درا بو جهنگ کردن
 له گه لیانا و چه زهت ﷺ دوو زکات نوژی کرد و دهستی کرد به دوعا و پارانه وه
 له حوزووری خودادا یا خود به ریوایه تی دوعا که ی هه ر له ئیواره ی شه وی جو معه دا
 بوو «به عورفی موسولمانان» فرموی:

«اللهم هذه قریش قد أقبلت بخيلائها و فخرها تحادك و تكذب رسولك، اللهم فنصرك
 الذي و عدتني، واللهم أحنهم الغداة»

هه روا ئه پاراپه وه هه تا ئه بووبه کر باوه شی پیداکرد و عه ززی کرد: «یا رسول الله
 أبشر فوالذي نفسي بيده لينجزن الله لك ما وعدك». هه روا موسولمانه کانیش هه ر له و

شه وهدا له خودا نه پارانه وه به ئیخلاص و دلگه رمی به هیوای یارمه تی، جا له سبه ینتی
 روژی جومعه له حه قده ی ره مه زانا له پاش دوو سال له کوچی حه زره ت عزیر بو
 مه دینه جهنگ دامه زرا له به ینی نه سحابه و کافره کانا و حه زره ت عزیر مشتت گلی
 هه لگرت و به ره و پرووی کافره کان فره ی دا و فره مووی: «شاهت الوجوه»: یا خودا
 رووی نه و کافره ناشیرین ببی، واته بشکین و ناوچاوانیان تال ببی به هوی نه و
 شکانده وه، یا خود سه ر و چاویان بهر شیر و تیر بکه وی و عه بیدار ببی، وه یا خود
 بهرچاویان تاریک ببی و بهر پیی خویمان نه بینن هه تا نیشاتیان ببی له جهنگه که دا.
 وه فیعلهن وایان به سه راهات.

﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأَةِ أَنِّي مَعَكُمْ﴾

واته دلتان دابه مه زرتنی له و کاته دا که خودا وه حی کرد بو لای مه لائیکه که من
 وام له گه ل ئیوه دا به یارمه تی و کومه کی کردن بو موسولمانه کان.

﴿فَثَبَّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾

ئیوه یهش نه ی فریشته کان مه ئموور بن له لایه نی منه وه بو نه وه دلی موسولمانه کان
 قایم بکه ن و دای به مه زرتن له سه ر جهاد کردن و نه ترسانن و مه روانن بو زوری
 ژماره ی کافره کان و پایه و مایه و شانیان و مه زانن زال نه بن به سه رتانا.

﴿سَأَلْتِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾

به راستی و ته ئکید ترس و بیم نه هاویمه ناو دلی کافره کانه وه.

﴿فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾

نه ی فریشته کان بده ن له لاورو رووی گهردنی کافره کان و لییان دهن به شیر له
 هه موو په نجه و نه ترافی له شیان.

﴿ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُّوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُۥ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُۥ فَكَانَ اللّٰهُ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴾ ﴿۱۳﴾

نهم کوشتن و برینه و نهم زام و برینه‌م دا به سهر نه‌و کافرانه‌دا له بهر نه‌وه که زور دوژمنایه‌تییان له‌گه‌ل خودا و پیغه‌مبه‌ری خودادا کرد، وه ههرکه‌سی دوژمنایه‌تی له‌گه‌ل خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا بکا نه‌وه خودا به‌رابهر به‌وانه سزای سه‌خت و بی‌سامانه. جا روو نه‌کاته کافره‌کانیش پییان نه‌فهرمویت:

﴿ ذٰلِكُمْ فَذُوقُوْهُ وَاَنْتَ لِلْكَافِرِيْنَ عَذَابُ النَّارِ ﴾ ﴿۱۴﴾

نه‌و سزایه بو‌نیویه ده‌ی بی‌چیژن و بزنان که سزای سه‌ختی نه‌براهه به ناگری دوزه‌خ له‌بو کافره‌کانه.

بیندار بن! له سهر زاهیری نایه‌تی: ﴿ اِذْ يُوْحٰى رَبِّكَ ﴾ فریشته‌کان جه‌نگیان کرد له‌گه‌ل کافره‌کانا له واقیعه‌ی «به‌در» و لییان کوشتون و برینداریان کردوون به گویره‌ی فه‌رمانی خودا. واته نه‌وانه‌یان که ناکامیان هاتبوو به فه‌رمانی خودا له‌و سه‌عات و روژه‌دا کوژراون و بریندار کراون به ده‌ستی فریشته‌کان یا به ده‌ستی موسولمانه‌کان. وه نه‌و قسه که و تراوه: بو‌چی که‌س چاوی نه‌که‌وتوووه به فریشته‌یی؟ یان بو‌چی هه‌موو کافره‌کانیان نه‌کوشت؟ چونکی نه‌یانتوانی هه‌موویان بکوژن به‌لکوو به تاقه یه‌کیکیان ولاتی به‌رباد نه‌بی؟، واته‌یه‌کی زور هه‌له و بی سهر و به‌ره چونکی فریشته مه‌نمووری غه‌بیین چاوی هه‌موو که‌س نایان‌بیینی و ده‌ست وه‌شانندی مه‌لائیکه له ههرکه‌سی له‌سهر فه‌رمانی زاتی خودایه و جویره‌ئیل ناتوانی په‌نجه‌ی که‌سی بی‌ری هه‌تا خودا نه‌م‌ری بی نه‌کا: ﴿ لَا يَعْصُوْنَ اللّٰهَ مَا اَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُوْنَ مَا يُؤْمَرُوْنَ ﴾

ئەو ەندە دەستیان وەشاندا کە ئەمریان پیندرا بوو لەو ە زیاتر نەیان توانی. زیاد لەمە ئەگەر لە ھەر جەنگێکدا فریشتە بێنە خوارەو ە و دوژمنەکان بکوژن ئیتر قیامت بۆ جیھادی ئەسحابە یا باقی موحاہیدان نامینئ.

و لەحاسل ھەر کاتئ خودا ویستی فریشتە نازل بکا ئەیانئیرئ لەگەل رەو ە و رەحمەت و پیرۆزی مەعنە ویدا بە جوړئ کە ئەفرادی سوپای موسولمان سەر مەست و سەر بەست بکا و بە راستی مەیدان بگرن و جیھاد بکەن. ئیتر شەرت نیبە کاتئ فریشتە ھاتە خوارەو ە خودا لە سوننەت و ریبازی برباردراوی خوئ لایدا و بە جارئ جیھان ویران بکا. وە لادان لە زاھیری ئەم ئایەتە بە تەئویلات و قیل و قال - بە بیر و باو ەری من - یا لە بئ ھیزی باو ەر ە وە یا لە کەمی زانستە بە کرداری خودای تەعالا.

یا فریشتە ی غەیب لە دەستی بگری ئەبئ تەختە کە ی پەنای مەولا بئ پتویستە شیفای زامی نەفسی بئ بدا لە فیرعەون بئگومان ئەمرئ ئەبئ مەرکەزی دەور ە ئیحسان بئ دای لە ھەر دلئ بە نوور و تاو ە رووناکئ ناکا ھەزار چرایئ روو ە ئیسانە ماباقئ توئکل بەلام بە بئ خواست بەندی بەک بای ە زرئ و تاس کلاو بە حق بپوشین بە تاقە بەردئ «جالووت» ی بۆ کەوت ھەر تەو ە کولە بناغە ی دەرزم

شیرئ لە کوور ە ی غەیبئ ئاو بدرئ میرئ کە تاجئ خواستی خودا بئ دەمن کە جیگە ی نەفحە ی قودسی بئ دەستی کە عەسای موسا ھەلبگری تا مەیلی خودا یاری ئینسان بئ وینە ی جیلو ە ی حق جیلو ە ی ھەتاو ە کاتئ لایدا لە ھەر سەرایئ لەسەر حەقیقەت نووری تەو ە کول ئەسباب لە بۆ کار یاسای خودای ە فرزە تیکوشین تالی بئوشین بەلام بە زرئ «داوود» سەرنە کەوت «نامی» وائەلئ تا لەسەر عەرزم

جا خودای تهعلا بو دل قائمکردنی موسولمانهکان به تایه تی لهو کاته‌دا که هیشتا ژماره‌یان زور نه‌بوو بو و پتویستیان به خوراکرتن و فیداکاری زور بوو پتی فهرموون:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيَهُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمُ
الْأَذْبَارَ ﴿١٥﴾﴾

ئه‌ی کهسانی که نیمانان هه‌یه به خودا و پیغه‌مبه‌ر و به راستی دینه‌که‌تان و به هاتنه‌جینگه‌ی جه‌زاتان و خو‌تان نه‌ناسن، کاتی گه‌یشتن به‌وانه‌ی کافرن به‌دینی نیوه و حالیان وابوو که به زوری هیرشیان نه‌هیتا، قه‌ت پشتیان لی هه‌ل مه‌که‌ن (هه‌زار مه‌ن ناو، به‌ردی ناشکینی).

﴿وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤَمِّدْ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِنَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ
فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَا وَهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾﴾

وه هه‌رکه‌سی له‌ روژی گه‌یشتن به‌ دوژمنه‌کانا پشتیان لی هه‌ل بکا و بگه‌ریتته‌ دواوه - نیلا به‌ شیوه‌ی فه‌ن‌بازی بو جه‌نگ کردن - واته‌ به‌ فیل‌خوی بشکینی بو دوژمنه‌کان بو نه‌وه بگه‌ریتته‌وه سه‌ریان یا بو نه‌وه که بگات به‌ جینگه‌ی کومه‌لی له‌ هاو‌ریکانی له‌ نزیک‌ی نه‌وه ره‌زمگادا، نه‌وه به‌ راستی گه‌راوه‌ته‌وه له‌ گه‌ل‌غه‌زه‌بی خودادا و جینگه‌ی نه‌وه دنیا‌یشی دۆزه‌خه‌ و خراب‌ شو‌ینتیکه‌ دۆزه‌خ.

فهرمووده‌ی خودا: ﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ﴾ الآية.

به‌ هیزترینی قسه‌کان نه‌مه‌یه که نه‌م نایه‌ته‌ نازل بووه له‌ پاش رووداوی «به‌در» کاتی که نه‌سحابه‌کان باسی هاتو‌چۆی خو‌ریانیان نه‌کرد و نه‌یانوت: فلانمان کوشت

و فلانه که سمان گرت. به شیوه کی وها که بینی تاریفی نه فسی لئ نه هات. جا خودای ته عالا نهّم نایه ته ی نارد بوّ ده برینی حه قیقه ت و بوّ نه وه که نه و زالبوونه له خوداوه بزائن.

وه لهّم نایه ته دا پرسیار نه کری: نه گهر مه به ست له نه فی کوشتن وه خوّل فره دان نه فی ئیجاد و خه لقه نه وه به یاسای ئیسلام شتیکی دیارییه و بوّ باسکردن ناشی؛ چونکی مه علوومه که هه موو شتی خودا دروستی نه کا، وه نه گهر مه به ست نه فی که سب و موباشه ریه نه وه راست نییه؛ چونکی که سبی کوشتنه که و ره میه که له موباشه ره کانه وه بووه!

وه لامی نهّم پرسیاره نه مه یه: که مه به ست نه فی خه لئ و ئیجاد نییه به لکوو مه به ست نه فی که سب و موباشه ریه به لام نه ک به ئیعتیباری نه سلّی که سه که به لکوو به ئیعتیباری نه و ناساره زوره که له و کرده وانه په یدا بووه. یانی خودا نه فه رموئیت به نه سحابه کان.

﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ﴾

ئیه که نه و کافرانه تان کوشت زاهیره ن ههر به هیزی نه فسی خو تان نه بوو.

﴿وَلَكُمْ أَلَّهُ قَتَلَهُمْ﴾

به لام خودا یارمه تی ئیه ی دا و هیزی فریشته کانی نارد بوّ یارمه تیتان و بوّ دل گهرم کردنتان وها که ترس له دلتانا نه ما. وه مادام نهّم نه وعه ته ئییده نه بوایه جوژی ناخر له عیله تی کوشتنه که یان نه ده هاته جئ و به هوّی نه وه وه عیله ت ته واو بوو نه وه خودا نه و کافرانه ی کوشت، وه کوو یه کئ سهری که سئ بیری تا نیوه و که سیکی تر چه قویئ تیترت بیئتی و سهری که سه که جیا بکاته وه له له شه که ی نه لئین نهّم ئیسانه

دوو مه سهری فلانی بری. وه فه رموویشی به چه زره ت عَلَيْهِمُ

﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ﴾

واته خوئىكى وا كه بگا به چاوى هموو كافرته كان به تو فرته نه نه درا لهو كاته دا كه تو خوئله كهت فرته دا به ره و پرووى نه وان، به لام خوداى تهعلا نهو به رد و خوئله فرته دا به جورى بگا به چاوى هموو نهو كافرته و هموو مهشغوول ببن به چاويانه وه هه تا نه سحابه كان فرسه تيان لى ببن و زال ببن به سه ريانا.

﴿وَلَيْسَ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنَاتٌ لِّلَّهِ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

وه خوداى تهعلا نهو ميهره بانبيه گه وره به كرد له گه لتانا بو نه وه كه نيعمهت برزئىنى به سه ريانا به شيوه به كى جوانى وه ها دهنگ بداته وه له دنيا دا؛ چونكى به راستى خوداى تهعلا هاوار و لاله و پاله و پارانه وهى موسولمانه كانى بيست و زانائش بوو به مه به ستى دلان و بو به رزكردنه وهى دينى ئيسلام نهو هات و هاوار يانه نه كرد.

﴿ذٰلِكُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ مُؤَهِّنُ كَيْدِ الْكٰفِرِيْنَ﴾

نهو نيعمهت رزانه به سه ر موسولمانه كانا جيگه ي خوئى گرت وه بزائن كه خودا مه كر و فيلى كافرته كان نه شكينى. جا خوداى تهعلا به رووى سه رزه نش و ته حقيره وه روو نه كاته كافرته كان و نه فه رمويت:

﴿اِنْ تَسْتَفِيحُوْا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ﴾

نهى نه هلى مه ككه، نه گهر داواى فهتج و يارمه تى نه كه ن له خودا به سه ر موسولمانه كانا وه لهو كاته دا هاتن به ره و پرووى به در دهستان گرت به په رده ي خانووى كه عبه وه و پارانه وه له خودا وا چاوتان كه وت به فهتج و نه سه رت هات بوتان به لام نه بوو به مالى ئيه به لكوو بوو به به شى خودا پيدا وه كان كه موسولمانه كانن.

﴿وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾

وه نه گهر دهست به ردار بین له هاوړی بو خودا دانان نه وه باشه بو ئیوه چونکی
نه بی به هوی سه لامه تی دنیا و قیامه تان.

﴿وَأِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتِكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ﴾

وه نه گهر ئیوه بگه رینه وه بو سهر جهنگ کردن له گهل موسولمانانا بو هیزدان به
کوفر نیمه یش نه گه رینه وه بو سهر یارمه تیدانی موسولمانه کان، وه هتا هتا یه نه و
قه ره بالغه و نه و هه واخواهانی ئیوه قازانجیکی به نرختان پی نادهن هه رچهن زوریش
بن.

﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

بزانن خودا وا له گهل موسولمانه کانا و گه لیک که خودا له گه لیانا بی نه گهر جار
به جاریکیش نزم بین ههر بهرز نه بنه وه مادام راست بکهن.
جا خودا روو نه کاته وه به لای موسولمانه کانا و نه فه رمویت:

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ
تَسْمَعُونَ﴾

نه ی کهسانی که ئیمانان هیناوه به دینی ئیسلام فه رمانبه ری خودا و پیغه مبه ری
خودا بکهن و پشت ههل مه کهن له پیغه مبه ری خودا وه لحال ئیوه گویتان وا له که لامی
خوداوه که به سه رتانا نه خویتریته وه و گویتان وا له ناموزگاری پیغه مبه ره وه ﷺ.

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ (۲۱) ﴿إِنَّ
شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يُعْقِلُونَ﴾ (۲۲)

وه به وینه ی نه و کافرا نه مه بن که نه لین: بیستمان، که چی به راستی نابیسن، به
راستی خراپترین و بی فه رترین و بی سوودترین گیانله به رانی دنیا له لای خودا نه وانه ن

که که‌رن و نامۆزگاری نابیتن وه نه‌وانه‌ن که لالئن و ناتوانن که عوزری خۆیان به‌یان بکه‌ن وه نه‌مانه نه‌و حه‌یوانانه نین که فی‌علنه که‌ر و لال بن به‌لکوو نه‌وانه‌ن که عه‌قلیان ناشکی به‌ حه‌قدا؛ چونکا گیانله‌به‌ر که عه‌قلی نه‌بوو و فه‌رقی سوود و زیانی راسته‌قینه‌ی نه‌کرد نه‌وه هه‌رچه‌ن دهم و چاو و گوئی بیی شتی به‌ نرخ وه‌رناگری.

ئیبسوعه‌باس فه‌رموویه‌تی: ئەم ئایه‌ته نازل بوو له شانی چهن که‌سێک له «بنی‌عبدالدار» دا نه‌یان‌وت: ئیمه که‌ر و لال و کویرین ده‌رباره‌ی نه‌وه که موحه‌ممهد هیناویه‌تی وه به‌ قه‌زای خودا هه‌موویان له جه‌نگی به‌درا کوژران و که‌سیان لی رزگار نه‌بوو دوان نه‌بی: «مه‌سه‌عی کوپی عومه‌یر» و «سویتی کوپی حه‌رمه‌له».

﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ﴾

ئه‌گه‌ر نه‌مانه حالیان وابویه که خودای ته‌عالا خیرێک و نیازێکی باشی له دلێانا ده‌رک بکردایه نه‌وه نامۆزگاری و ئایاتی خۆی نه‌خسته گوئیانه‌وه به‌ نه‌وعی که سوودی هه‌ردوو جیهانی لی وه‌ربرگن، وه مادام که خیر نییه له حالێانا و نیازیان باش نییه خودایش نه‌و نه‌وعه ده‌رس و بیسته‌یان فیر ناکا و پی ناگه‌یه‌نی وه ته‌نبا - ئه‌گه‌ر بیکا - فیری بیستن و بیساندنیکی ئاسایان نه‌کات.

﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾

جا له‌م حاله‌ته‌دا که نیازیان خیر نییه ئه‌گه‌ر خودا ده‌رسیکی عاده‌تیشیان دابدا هه‌ر پشت هه‌له‌که‌ن و وه‌ری ناگرن و به‌ ده‌وام نه‌وانه پشتیان له حه‌قه و موبالات ناکه‌ن به‌وانه که راستییان نیشان نه‌ده‌ن.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّهُ اللَّهُ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾

ئەى كەسانى كە ئىمانتان ھىتاوھ بە دىنى ئىسلام بە پەلە وەلامى خودا و پىغەمبەرى
 بدەنەوھ و حازر بن بۇ فەرمان وەرگرتن كاتى كە پىغەمبەر بانگى كردن بۇ وەرگرتنى
 دىنى كە وەكوو رۇحى ئىنسان وایە و زىندووتان ئەكاتەوھ بەو دىنە، وە ئەو كاتى
 بانگكردن بۇ وەرگرتنى دىنە بە فرسەت بزنان و زایەى مەكەن. بزنان كە خوداى
 تەعالا زویر بوو لە كەسنى بە ھۆى موبالات نەكردنیەوھ بە بانگى ئىسلام ئەبى بە
 حائیل و مانىع لە بەینى ئەو ئىنسانە و دلیا ئیتر نایەلنى حەق پراوۋا تە ناوی و رووناك
 بىتتەوھ بە نوورى ھىداىەت.

واتە بانگكردن بۇ دىنى ئىسلام نىعمەتە مادام ئىنسان پشتى لەو نىعمەتە ھەلكرد
 و زوو نەھات وەرى بگرى ئیتر لە دەستى دەرئەچى.

لەم ئایە تەدا چەن مەعنایى تریان بەیان كردووه:

بە كەم: ئەى موسولمانان ئىتاعەى رەھبەر بكەن؛ چونكى ھەموو كاتى دل زىندوو
 نابى و ئىنسان باوھەرى بە ژیان نابى بى؛ چونكى خودا ئەبى بە حائیل لە بەینى
 ئىنسان و حەياتى دلیا، واتە ئىنسان ئەمرى و پاش مردن مەجالى خودا پەرسى و
 بەندەبى نىیە، وە تا بەسەر زىندوون نامادە بن بۇ ئىتاعەى پىغەمبەرى خودا.

دووھەم: ئەمەىە كە مەبەست لە «قلب» عەقل و ھۆشە، واتە ھەموو كاتى خواھنى
 عەقل و ھۆش نابن و وا ئەبى خودا ئەبى بە مانىع لە بەینى ئىنسان و عەقلا، واتە
 عەقلە كەى لى ئەستىنى و شىتى ئەكات و لە پاش شىتى مەجالى كردهوھ نامىنى.

سىھەم: ئەمەىە ئەم ئایە تە ھەر شەىە بەمە كە خودا زۆر نزىكە لە دلی ئىنسانەوھ
 و ناگادارە لەسەر ھەر شتى وا لە دلدا، واتە پەلە بكەن بۇ ئىتاعەى رەھبەر، وە ئەگەر
 بىرى بى ئىتاعەىبتان بى خودا ناگادارى ئەو بىرەىە؛ چونكى عالمە بە وەسوەسەى

نهفس و خودا وا له بهینی ئینسان و دلّیا و ههر خه یالّی بی به دلّیدا له خودا ون نابین.

﴿وَأَنَّهُ إِلَيْهِ مَحْشُرُونَ﴾

وه بزانی به راستی که ئیوه بو لای خودا نه گیرینه وه و گردنه کرینه وه له لای خودا له روژی قیامه تا بو پرسیار و موخاسه بهی بیر و باوه و کرده وه کانتان.

﴿وَأَتَقُوا فِتْنَةَ لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾

له پاش نه وه که خودای تهعالا نه مری فهرموو به وه که موسولمانان به قهی تهوانای خویمان بچن به دهم فهرمانی پیغه مبه ره وه و پهیره وی بکهن، نه مری پی فهرموون به خو پاراستن له فیتنه و فهرمووی: خو تان بیاریزن له مسیبه تی که تاوانبار و بی تاوان نه گریته وه؛ وه کوو راگرتنی مونکه ر و کاری ناره وا له ناو گهل و کومه لدا و موداهه نه و رووپامایی له نه مر به چاکه و نه می له خراپه له ناوتانا. وه وه کوو ناکوکی پهیدا بوون له بهینی پیوانی قسه ره وای ولاتا وه کوو نه وه که کومه ئی فکرینی نابار ده برن که خیلافی مه سلّه حه تی گشتی بی و نه وانه که خاوهن دهسته لاتن نه چن به گزیا؛ بو نمونه: وه کوو نه وه که بازی له «ئه سحابی به در» سوور بوون له سه ر نه وه که برۆن به شوین کاروانه که دا و نه برۆن بو جهنگ له گهل کافره کانا، نه مه حه ق و ابو که باقی ئه سحابه کان به رانگاری بکهن؛ چونکی ئه گهر له سه ر بیری نه وانه موعامه له بکرایه هه موو لاین گیرۆده ی زه حمه ت ئه بوون، وه پیویسته له هه موو روژیکا به قهی تاقه ت تیکۆشی بو چاری.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

بزانی به راستی خودا تو له ی به شیدده ته به رابه ر به و که سانه که له فهرمانی خودا

ده ره چن.

جا لیره دا پرسیارئ ههیه: که چۆن خودای «أرحم الراحمین» ئه و فیتنه یه عام ئه کا بۆ تاوانبار و بئ تاوان؟ وه لآمی ئه م پرسیاره نه مه یه: خودای ته عالا موختاره له هه موو کارینکدا، ته ماشا نه که ی مندال به مندالی ئه مرینئ و، باوکی مندالان نه کوژئ و، ئینسان که ر و کویر و لال ئه کا و کهس ناتوانئ به رابه ر به م کاره ساتانه قسه بکا؛ چونکی ئه گه ر خودا موحاسه به بکرئ له کرده وه یدا مه عنای خودایه تی خودا نامینئ، بۆیه فه رموویه: ﴿لَا يَسْتَلْ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ﴾.

زیاد له مه یش مه به ست له زالمه کان له م ئایه ته دا ئه وانن که خه ریکی کاره ناهه مواره که ن و ئه و که سانه یش که به رابه ر به و کاره ناهه مواره قسه ناکه ن هه ر تاوانبارن و مه حو کردنه وه ی ئه وانیش له سه ر تاوانی بئ ده نگی و قسه نه کردنه که یانه؛ چونکی که سئ بئ ده نگ بئ له سه ر مونکه رات له کاتی ده ست رویشتنا ئه وه یش تاوانباره و هاوبه شه له گوناھی زالمانا، به لئ بئ ده ستلآت و غه یره موکه لله ف بئ تاوانن و پاداشیان ئه دریتته وه.

﴿وَأذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾

ئهی موسولمانه کان بیری ئه وه بکه نه وه که ئیوه ژماره تان که م بوو و بئ هیز بوون له عه رزی مه که که دا.

﴿تَخَافُونَ أَنْ يَخَطَفَكُمْ النَّاسُ فَعَاوَنَكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ﴾

بیمتان بوو که کافره کانی قوره یش له و عه رزه هه لتان بگرن و دوورتان بخه نه وه له ئاوه دانی که چی خودا به میه ره بانی خوئ جیگه ی کردنه وه له شاری مه دینه ی مونه ووهره دا و دامه زران به هۆی هیزی خوئیه وه و خاوه ن هیزی کردن به وه که نه سه رته ی دان و زالی کردن به سه ر کافره کانا له رووداوی «به در» دا.

﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (۲۶)

وه رزقى پيدان له دارايى و مالئيكى په سەندى ماقوول كه مالى تالانى كافره كانى به در بوو بهلكوو ئيوه سوپاسى نيعمه تى خوداى خوٲان بكهـن.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ﴾

ئەى كه سانئى كه ئيماننان هئناوه به دىنى ئىسلام خه يانه ت مه كه ن له گه ل پئغه مبه رى خودا به تەركى ئەو واجبانه و ئەو سوننه تانه كه خودا برپارى داون له سه رتان، وه خه يانه ت مه كه ن له به كتر به تايه تى له و ماله دا كه مالى گشتييه وه كوو مالى غه نيمه ت له پئش دابه شكر دنيا.

﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (۲۷)

وه ل حال ئيوه ئەزانن كه ئەمانه ت چۆنه و خه يانه ت چۆنه.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا ءَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ

عَظِيمٌ﴾ (۲۸)

وه بزنانن به راستى دارايى و ئەولادنان هوى فئتنه و ئيمتئحانن بو ئيوه، وه ده رچوون له و فئتنه به هه موو كه س ناكړئ وه ده سه بردار بوونيان گرانه وه بزنانن كه خوداى ته علا هه به له لاي بو ئيوه پاداشئكى گه وره نه گه ر ئنسان هه تا له ته وانايا ببئ جانئيبى خودا و پئغه مبه رى خودا به راستى بگړئ وه لانه دا به لاي دوژمنانى دىنى ئىسلاما له بهر خزمه تى ئەولاد و داراييه كه ي.

موفه سيره كان فه رموويانه: ئەم نايه ته نازل بووه له شانئى ئەبوو لوبابه ي كورئ عه بدو لمونزيرى ئەنساريدا كاتئى كه چه زره ت ﷺ گه مارۆى به هوودى «قريظه» ي دا بيست و يه ك شهو. جا داواى سولئحيان كرد له چه زره ت به و جوړه كه سولئحئ

کردوووه له گه‌ل یه هوودی «بنی نصیر»! له سهر ئه‌م قه‌راره بار بکه‌ن بۆ «اذرعات» و «اریحا» له ولاتی شام، وه‌ه‌زه‌رت به‌مه‌ رازی نه‌بوو هه‌تا دینه‌ سهر ئه‌و حوکمه‌ که‌ سه‌عدی کوری مه‌عاز رازی ئه‌بێ. ئه‌وانیش قه‌بوولیان نه‌کرد و داوایان کرد له‌ه‌زه‌رت ﷺ که‌ ئه‌بوو لوبابه‌ بنیرئ بۆ لایان؛ چونکی تیکه‌لی هه‌بوو له‌گه‌لیانا و ما‌ل و مندالی له‌ ناو ئه‌وانا بوو، وه‌ه‌زه‌رت ئه‌بوو لوبابه‌ی نارد ئه‌وانیش وتیان: ئه‌ی ئه‌بوو لوبابه‌ تو‌ بیر و رات له‌م کاره‌دا چۆنه‌؟ ئه‌ویش ئیشاره‌تی کرد بۆ لای گه‌ردنی خۆی. واته‌ ئه‌گه‌ر به‌ حوکمی سه‌عدی کوری مه‌عاز رازی بین سه‌رتان ئه‌برن!!

ئه‌بوو لوبابه‌ ئه‌لئ وه‌للاهی هه‌ر له‌و شوینه‌دا حالی بووم که‌ ئه‌م ئیشاره‌تی منه‌ خه‌یانه‌ت بوو له‌گه‌ل خودا و پیغه‌مبه‌ری خودادا. وه‌ به‌ شوینی ئه‌وه‌دا ئه‌م ئایه‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه‌. که‌ ئایه‌ته‌که‌ هاته‌ خواره‌وه‌ ئه‌بوو لوبابه‌ رویشته‌ به‌ گوریسی خۆی به‌سته‌وه‌ به‌ کۆله‌که‌یین له‌ کۆله‌که‌کانی مزگه‌وته‌وه‌ و سویندی خوارد وتی: وه‌للاهی نان و ئاو ناچه‌ژم هه‌تا خودا ته‌وبه‌م قه‌بوول ئه‌کا یا ئه‌مرم! وه‌ حه‌وت رۆژ مایه‌وه‌ و هیچ خواردنی نه‌خوارد هه‌تا بێهۆش که‌وت! جا قه‌بوولئ ته‌وبه‌ی نازل بوو و موژده‌یان بۆ برد که‌: خودا ته‌وبه‌ی قه‌بوول کردی، ئه‌مجار سویندی خوارد ئه‌م گوریسه‌ ناکه‌مه‌وه‌ له‌ خۆم هه‌تا هه‌زه‌رت ئه‌یکاته‌وه‌، جا هه‌زه‌رت ﷺ هات و گوریسه‌که‌ی کرده‌وه‌.

جا ئه‌بوو لوبابه‌ وتی: ته‌واوی ته‌وبه‌که‌م ئه‌مه‌یه‌ که‌ ته‌رکی ئه‌و شوینه‌ بکه‌م که‌ تووشی ئه‌م گونا‌هه‌ بووم تیا‌یا و له‌و ما‌ل و دارایی خۆمه‌ ده‌ست‌به‌ردار بيم. جا هه‌زه‌رت ﷺ هات فه‌رمووی: کیفایه‌ت ئه‌کا سی‌یه‌کی ئه‌و دارایی خۆته‌ بکه‌ی به‌ خیر، ئه‌ویش کردی.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَنقُوا اللَّهَ يَجْعَل لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾

بزانن! «تقوی» بە مانا خۆپاراستنە، وە سێ پلە یە:

یە کەم: پارێزە لە گەورەترین گوناھ کە کوفەرە - پەنا بە خودا!-

دووھەم: پارێزە لە گوناھە گەورەکان غەیری کوفەر.

سێھەم: پارێزە لە خۆشەویستی دنیای دوون و تیکەڵبوون بە کاری ناھەمواری

ناموناسب.

جا لەسەر مەعنای یە کەمی تەقوا، مەعنای ئایەتە کە ئەمە یە ئەگەر خۆتان بپارێزن لە کوفەر خودا رووناکییەکی وا ئەخاتە دڵتانەووە کە فەرقی حەق و باتل و ئیمان و کوفری پێ ئەکەن وە ھەموو گوناھەکانی پێش ئیسلام بوونتان دانەپۆشی و شیوی عەیبە کە ی لائەبا لەسەرتان لە دنیا دا و عەفوتان ئەکا لە قیامەتا؛ چونکی خودا خواوەن فەزڵ و ئیحسانیککی گەورە یە.

بەلام باز ئی کەس فەرموویانە: ئەم مەعنای یە کەمی تەقوا مونا سب نییە لەم شوێنە دا؛ چونکی خودا قسە لە گەڵ ئەھلی «بەدر» دا ئەکا و ئەوانیش لە گەورە موسولمانەکان بوون. مەگەر بلێن تەقوا لە کوفەر نیسبەت بەوان بریتی یە لە خۆپاراستن لە «ردە» و وەرگەرانی وە لە دین ئەمەیش مونا سبی حالی ئەوان نییە.

وە ئەگەر «تقوی» لەسەر مەعنای دووھەم بێ ئەو مەعنای ئایەتە کە وایە: ئە ی کەسانی ئیمانتان ھیتا وە بە دینی ئیسلام ئەگەر ئیو خۆتان بپارێزن لە گوناھە گەورەکان کە یە کئی لەوانە موخالەفە ی حەزەرە تە ﷺ ئەو لە جەزای ئەو دا خودا نووری ئەخاتە دڵتانەووە کە فەرقی حەق و بەتالی پێ ئەکەن، وە گوناھە بچوو کە کانتان

دائه پوښی له دنیا دا وه عه فووتان نه کا له سزا که یان له پاشه روژا وه خودا خاوه ن فهزل
و ئیحسانه و هه موو شتیکی پین نه کری.

وه له سهه مه عنای سپههه نه لی: نهی موسولمانه کان نه گهه ئیوه خو تان بپاریزن له
روچوون له دنیا دا و له خودا غافل نه بن و پایه ی پاس خاترتان ببی نه وه خودای ته عالا
به میهره بانی خو ی ههه تاوانیکتان لی پهیدا ببی له غهیری خودوود و حقوقی
ناده میزاد له دنیا و قیامه تا دایان نه پوښی و سهرفی نه زهه رتان لی نه کات؛ چونکی
خودا میهره بانی زور گه وره ی هه یه وه ئیحسانی بپین نه ندازه ی هه یه وه نه توانی هه موو
نه وعه پیروزیهه ک بدا به به نده ی ساغی خو ی.

﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ
وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾

واته ی نهی پینغه مبهه ری خو شه ویست بی ری نه وه بکه ره وه که کافره کانی مه که که
که وتنه موئامه ره و فرو فیل له تو له «دارالندوة» دا بو نه وه که چه پست بکه ن و
به ندت بکه ن له خانوویه کدا هه تا نه مر ی یا بتکوژن وه یا له ولاتی مه که که ده رت
بکه ن بو شویتتیکی دوور و به وردی راویژیان کرد له سهه نه م باسانه و فرو فیلیان
نه خسته کاره وه، وه خودای ته عالا یس که زانایه به نه حوال و هه موو شتیکی پین
نه کری کاریکی وای کرد که هه موو فیلبازه کان پتیا ناکری وه تو ی رزگار کرد، وه
بزانه خودا له هه موو خاوه ن بی ری وه خاوه ن ته گبیری بو دوژمنان زانتر و ته واناتره.
نه بوو نه عیم و به یهه قی ریوایه تیان کردوه له ئیبنوعه باسه وه که کو مه لی له قوره یس
گردبوونه وه له «دارالندوة» دا پاش نه وه له جاری دوا ییدا مه دینه ییه کان به یعه تیان
کرد به چه زهه ت ﷺ و بازیکیان وتیان: موحه ممه د له خانوویه کدا چه بس بکه ی ن
تا نه مر ی و، بازیکیان وتیان: له مه که که ده ری که ی ن، وه ئیبلیس له شیوه ی پیاویکی

«نه جد» یدا هاته ناویان پیی وتن ئەم تەدبیرانە سوودیان نییه؛ چونکی ئەگەر حەبسی بکەن جەماعەتی بەنی هاشم و بەنی مۆتەلیب رەحمیان ئەجۆشی و دین رزگاری ئەکەن، وە ئەگەر دەری بکەن ئەروا لە دەروە دەستە و بەستەیی پەیدا ئەکا و دینە وە سەرتان... کە وابی بیری رووناک ئەمەیه لە هەر تاقتی لە قورەیش جوانی حازر بی و هەموو بە جاری بیکۆژن وە لەو کاتەدا خزمەکانی دەرفەتی هەموو قورەیش نایەن و هەموو قورەیش ئەتوانن خۆینەکەیی بەدەن بە خۆین پەرسەکانی، هەموو بە جاری ئەم بیرەیان پەسەند کرد. جا حەزەرەتی جوهرەئیل خەبەری دا بە حەزەرەت ئەویش رویشت بۆ مائی حەزەرەتی ئەبووبەکر و دەرچوون بۆ ئەشکەوتی «سەور» و لەوێوە کۆچیان کرد.

﴿وَإِذَا نُنَادِي عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (۳۱)

واتە کاتی کە ئایاتی قورئانی پیرۆز نازل بوو لە لایەنی ئیمەو ئەخوینریتەو بەسەر کافرەکانا، ئەو کافرانە ئەلین بە راستی ئیمە ئەو ئایەتانەمان بیست، وە ئەگەر خواستمان لەسەری بی ئەتوانین وینەیی ئەوانە بلین، وە ئەم ئایەتانە ئەو قسانەن کە پیشیان نووسیویانە و ئەم زاتە بیستوویەتی و ئەویش دئی بە زمانیا. خاوەنی ئەم وتە «نەزری کوری حارس» بوو کە زەلامیکی بە عەناد و دەماخ پووچ بوو، قسەکەیی هەلەیه لە چەن روووە:

یە کەم: ئەگەر «اسطوره»ی ناو عەرەب بوو بۆچی ئەو و وینەیی ئەو بەر لە حەزەرەت ﷺ وە یا لە زەمانی حەزەرەتا نەیان گێرایەو؟

دوووە: ئەگەر حەزەرەت ﷺ برۆشتایەتە شوینی کە ئەو قسە و باسەیی تیدا بوایی بە هەر حال رینگەیی گومان بوو بەلام موحەممەد نە لە مەککە دەرچوو وە نە لە مەککەدا کەسێ بوو کە ئەو قسانە بگێریتەو.

سیہم: نگہر ئه یان توانی ئه و جورہ قسانہ بکهن بؤچی له ماوهی ژبانی چه زره تا کهسی نه بوو له وان وینهی ئه و نایه تانه بلی و له ناو خهلکا ده ری بری؟

﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ هَذِهِ حَقًّا فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

واته: باسی ئه وه بکه که کافره کان ئه یان وت: خودایا ئه گهر ئه م کهلامه موچه ممه د ئه یخوئیتته وه راسته و له لایه نی تووه هاتووه ته خوار و ئیمه ئینکاری ئه که ین دهی به رد بیارینه به سه رمانا له تو لهی ئه و ئینکاره دا یا خود سزایه کی سه ختمان بؤ بئیره. خاوه نی ئه م قسه یشه هه ر نه زری کوری حارسه به لام بؤیه نیسه ت دراوه له کافره کان چونکی نه زر له ناو ئه وانا بووه و ئه وانیش به م واتیه رازی بوون و پشیمان خو ش بووه.

جا خودا له جوابی ئه م دو عادا ئه فهرمویت:

﴿وَمَا كَانَتْ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾

به عیلمی خودادا رانه بوردووه که سزای ئه م قه ومه بدا هه تا تو وای له ناویانا.

﴿وَمَا كَانَتْ لِيُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾

وه خودای ته عالا سزایان نادا و سزاده ری ئه وان نییه مادام ئه وان له کاتی هه لسوورانیان به ده وری «کابه» دا داوای لی خو شبوون له خودا بکهن و بلین «غفرانک اللهم» وه یا مه به ست له و جومله ی ﴿وهم يستغفرون﴾ ئه و موسولمانه زه عیفانه یه که له مه که که دا بوون واته ئه گهر سزای بنه برکه ر بیته سه ریان هه موویان - چاک و خراب - تیا ئه چن، وه ئه مه ریک ناکه وئ له گه ل بوونی ئه و موسولمانانه دا که وان له مه که که دا له پیش زه مانی کوچکردن بؤ مه دینه ی مونه ووهره.

﴿وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ﴾

جا نه‌گه‌ر له به‌ر وجودی تو و موسولمانه‌کان نه‌بوابی له مه‌ککه‌دا بوچی سزای کافره‌کانمان نه‌نه‌دا؟ وه چی هه‌بوو بو نه‌وان ببی به هوی نه‌وه که خودا سزایان نه‌دا وه‌لحال نه‌وان بیجگه له فیتته‌ی کوفر و نیشراک و نامهردی خویمان نه‌وه‌نده به‌دره‌وشت بوون که مهنعی تو و باقی موسولمانان نه‌که‌ن له‌وه که له که‌عبه‌دا و له ده‌وری که‌عبه‌دا دابنیشن و به‌نازادی ته‌واف و عیاده‌ت بکه‌ن وه له راستیشدا نه‌وان خاوه‌ن کاری که‌عبه‌ن نین.

﴿إِن أَوْلِيَاءُؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ﴾

وه خاوه‌ن کاری که‌عبه‌ن نییه ئیلا نه‌وه که‌سانه که خاوه‌ن پاریزن له کوفر و له تاوانه گه‌وره‌کان و له خووی ناشیرین.

﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾

به‌لام زوربه‌ی نه‌وانه وان به‌ده‌وری کابه‌دا نه‌وه‌نده نه‌زان و بی‌شوعوورن نازانن که خاوه‌ن کاری مه‌ککه و که‌عبه‌ن نه‌بی ئاده‌میزادی موسولمانی نه‌خلاق باش بن.

﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصَدِيَةً﴾

وه قه‌ت مه‌روانن بو نه‌وه کافرانه و بو هاتوچویمان به‌ده‌وری که‌عبه‌دا و بو دوعا کردنیان له کاتی ته‌واف و هه‌لسوورپانا به‌ده‌وری کابه‌دا؛ چونکی نه‌وه دوعایانه هه‌ر بریتیه له قیزه‌قیژ و قه‌ره‌بالغ و چه‌پله‌لیدان و هوسه و مه‌نعکردنی موسولمانان له تاعه‌ت و ته‌وحیدی خودای عالم و نوێژ و عیاده‌تی راستی راسال.

﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾

دهی جا پاش کۆچی موحه ممهده ﷺ له مهککه سزای خودا بچهژن به هۆی
 نهوهوه که وهختی خۆی کافر بوون و لهسهر نهو کوفرهیش دهوام نهکهن.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾

به راستی دهوله مهندانى نهو قهومه که کافرن و موشریکن مالى خۆيان بهخت
 نهکهن له خهرجى جهنگدا بو نهوه که موسولمانان مهنع بکهن له رهفتار کردن به
 دینی خودا و بلاو کردنهوهی نایینی ئیسلام.

﴿فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً﴾

نهوانه به راستی نهو مالى خۆيانه سهرف نهکهن بهلام نهو مال سهرف کردنه
 نهبی به حسرهت لهسهر دلایان؛ چونکی ماله که یان رۆیی له جهنگی بهدرا و سه ریشیان
 فهوتا وهکوو خودا نهفه رمویت:

﴿ثُمَّ يَغْلِبُونَ﴾

واته له پاش سهرفی دارایی و ماله که یشیان ژیر نهکهن.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾

وه خودا به سزای دنیا دهسبهردار نابین لییان؛ چونکه نهوانه که کوفری خودا
 نهکهن بهرهو خانووی دۆزهخ گردنه کرینهوه و پهوانه نهکرین.

﴿لِيَمِزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ

فِي رُكْمِهِ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾

وه خودای تهعالا بو نهوه کافرهکان ههشر نهکا بو دۆزهخ ههتا کافرهکان که
 بیسن له بیر و باوهپ و رهوشتا جیایان بکاتهوه له موسولمانهکان که پاکن لهوانا وه
 پیسهکان بازیکیان بخاته سهر بازیکیان له بهر ئیزدیحام و دایان نهنی له دۆزهخا.

﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ﴾

ئه مانه ههه زهانن زيانكار و مائه پووچ له پاشه روژا.

موقاتيل فهرمويه تى: ئايه تى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ تا ئاخه نازل بووه له شانى ئه وانهدا كه خواردنيان ئهدا به سويا له روژى به درا و ئه مانه دوازده كه س بوون، ئه بوو جههلى كورپى هيشام و «عتبة» و «شيبه» كورپانى ره بيهه و «نبية» و «منبه» كورپانى «حجاج» و «ابوالبحترى» كورپى هيشام و نه زرى كورپى حارس و چه كيمى كورپى چه زام و ثوبه كورپى خه له ف و زه معهى كورپى «اسود» و چه رسى كورپى عاميرى كورپى «نوفل» و عه باسى كورپى «عبدال مطلب» و هه موو ئه مانه له قوره يش بوون و هه ريه كئى له مانه روژى ده و شترى ئهدا.

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾

ئهى پيغه مبهه رى خو شه ويست بلئى بهو كه سانه كه كافرن به دينى ئيسلام و بهو قورئانه كه هاتوو ته خواره وه بو تو: ئه گهه له مه ولا ده سبه ردار ئه بن له م عه ناد و ئاشووب و فيتنه يه و روو ئه كه ن له ئيسلام ئه وه هه رچى رابوردوو له كه م و زور ئه به خشرين لئى و سزاتان لئى هه لئه گيرئى، وه ئه گهه ئه گهه پيئنه وه بو سه ر ئاشووب و جهه نكردن ئه وه بزاتن ياساى خودا رابوردوو له پيشينانا و خودا چى كردوو به كافره پيشوو هه كان و چى كرد به كافره كان له به درا ئه وه يش له گهه ل ئيوه دا ئه كا، واته ئه تان شكينئى و بن ده ستان ئه كات. وه ئه م ئايه ته نازل بوو له شانى ئه بوو سو فيان و وينه ئه وه له كافرانى مه كه كه له پاش رووداوى به در.

﴿وَقَبِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كَلَهُ لِّلَّهِ﴾

ئەى پىنغەمبەرى خۆشەويست و ئەى يارانى فيداكار، جەنگ بەكن لەگەڵ ئەو كافرانه كە دەسبەردار نابن لە ئاشووب نانهوه هەتا فيتنەى تايين و لادان لە تەوھيد نەمىنى لە ولاتا و ھەموو كردهوه و رەفتارى ساغ بىتھەوہ بۆ خوداى تاق و تەنيا.

﴿فَإِنِ أَنْتَهُوَ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (۳۹)

جا ئەگەر دەست بەردار بوون لە ئاشووب ئەوجارە بزائن كە خودا بينايە و خەبەردارە لەوہى ئەيكەن.

﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَانَكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ (۴۰)

وہ ئەگەر پشتيان ھەلکرد لە ئامۆژگارى و دەواميان کرد لە سەر فيتنەجۆيى، جا بزائن كە خودا ناسر و يارمەتيدەرتانە و بە راستى خودا چاك يارمەتيدەريكە و چاك ھيزدەريكە بە دوستانى خۆى.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ إِن كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا
أَنْزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقَىٰ أَجْمَعِينَ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۴۱)

بزائن ئەى موسولمانان ئەوہى كە وەرى بگرن بە جەنگ لە كافرەكان چ كەم چ زۆر ئەوہ پىويستە پىنج يەكى بەش بەكنەوہ بەم ياسا كە دىت: بەشى يەكەمى بۆ خودا و پىنغەمبەر، بەشى دووہم بۆ ئەوانە كە خزمایەتبيان ھەيە لەگەڵ پىنغەمبەرى خودادا بەو پىيە كە خۆى فەرموويەتى، واتە لە نەتەوہى ھاشم و نەتەوہى موتەليب، كە دوو كورى «عبدالمناف»ن، بەشى سىھەم بۆ مندالانى بى باوك، وە بەشى چوارەم

بۆ فهقیر و میسکین، بهشی پینجهم بۆ ئه و موسافیرانه که مالیان پین نه ماوه. ئه مه بهشکردنی مالی غه نیمه ته به کورتی. وه له درێژه که یا گه لێ جیاوازی بیر و را هه یه که له شوینی خۆیا باس کراوه.

به گوێره ی مه زه به بی ئیمامی شافعی رحمته الله علیه بهم جۆره یه: بهر له هه موو شتی ئه و بهرگ و پۆشاکه که به کافرانه وه بووه جیا ئه کرێته وه بۆ ئه و که سه کوشتوو یه تی: مادام دیار بی کئییه، ئه مجار مه سرفی پاسی ئه و مالّه و باقی نه فقهاتی لێ ده رته کرێ بۆ خاوه نه که ی، جا هه رچی مایه وه ئه کرێ به پینج به شی ریکه وه، چوار به شی ئه درێ به شه رکه ره کان وه کوو یه ک؛ بۆ سوار سنی بهش دائه نرێ و بۆ پیاده به شی.

وه به شی پینجهمی ئه کرێ به پینج به شه وه:

به شی یه که م که بۆ خودا و پینغه مبه ری خودایه دائه نرێ بۆ مه سلّه حه تی موسولمانان و ئه درێ به وانه که له ریگه ی خودادا له سنووری ولاتی ئیسلاما نه میننه وه بۆ جیهاد و چاودیری ولات و پاراستنی له کافران، وه بۆ ئه هلی عیلم ئه وانه که مه شغوولی فیربوونی ئه حکامی دین له هه موو نه وعه عیلمی و ئه درێ به ئیمامانی نوێژ و بانگده ران هه رچه ند ده وله مهن د بن، وه هه رکه سنی سوودیککی گشتی دینی هه یه، وه بۆ قازی و موفتی و ئه وانه ته ئلیف ئه که ن بۆ پاراستنی دین، وه ئه وانه که ناتوانن که سب و کار بکه ن. وه ئه ندازه ی به شی ئه مانه حه واله ی بیرى سه روکی موسولمانانه که به «خه لیفه» ناو ئه بری، وه ئه م به شه ئه وه بوو که ئه درا به حه زره ت رحمته الله علیه له حه یاتی خۆیا وه مه سرفی لێ ئه کرد بۆ خۆی و بۆ عائیله ی و له ئاخری عومریدا به شی سالیکی لێ هه لئه گرت و باقیه که ی بۆ مه سلّه حه تی موسولمانان سه رف ئه کرد. به شی دووه م: له م پینج به شه ئه درێ به نه ته وه ی هاشم که باپیره ی دووه می حه زره ت بووه و نه ته وه ی «موته لیب» - بۆ نیرینه دوو بهش و مینینه به شی، وه کوو

میرات - که برای باوک و دایکی هاشم بووه، وه ئیعتیبار به نەسەبی ئەمانەیه له لایەنی باوکەوه ئیتر نادری به نەتەوهی «عبدالشمس» هەرچەند ئەویش برای باوک و دایکی «هاشم» و «مطلب» بووه، وه به نەتەوهی «نەوغل» که برای باوکی ئەوان بووه لەسەر بریاری حەزرت ﷺ چونکی وهختی خووی یارمەتی حەزرتیان نەداوه له رینگەیی راگەیانندی دیندا. وه له بەشی ئەم نەتەوانەدا فەرقی فەقیر و دەولەمەند نییه، بەلام له لای بازیتر له ئیمامەکان به مەرجی فەقیری ئەیان دریتنی و به دەولەمەند نادری.

بەشی سێهەم: بۆ هەتیوانی موسولمانان به مەرجی ئەوه فەقیر بن.

بەشی چوارەم: بۆ فەقیر و هەژاری موسولمان.

بەشی پینجەم: بۆ ئەو سەفەریانەیی که دەستیان له دارایی خوێان پراوه.

بیدار بن! مەبەست له مەساکین له تەقسیمی غەنیمەدا مەعنای عامە بۆ فەقیر و

میسکین له زەکاتا و هەردوو لایان به یەکی ئەژمێرین.

وه ئەم تەقسیمە بریارمان داوه رهفتاری پێ بکەن، وه به راستی بزانی ئەگەر

ئیمانان هەیه به خودا و بهوهی که ناردمانه خوارهوه بۆ سەر عەبدی خویمان

موحەممەد ﷺ له رۆژی جیا کردنەوهی حق له بەتال و موسولمان له کافر، واتە

له رۆژی «بەدر»! بۆ تەئیدی دینی ئیسلام له نایات و له فریشتەیی خویم و له یارمەتی

لهو رۆژەدا که هەردوو کۆمەڵ گەشتن به یەك کۆمەڵی ژماره کهمی مەنسور و

کۆمەڵی ژماره زۆری له خودا دوور. به راستی خودا بهسەر هەموو شتیکدا تەوانایه

و ئەوهی بیهوی ئەیکات.

زاناکان فەرموویانە: ئەم نایەتە هاتە خوارهوه له «بەدر»، وه بازی فەرموویانە:

بەشکردنی غەنائیم و دیاری کردنی خومس (پینج یەك) هەمووی له غەزای «بنی قینقاع» دا

له پاش رووداوی بهدر به مانگیك و سئ روژ له نیوهی مانگی شهوالدا له سه ر سه ری بیست مانگ له هیجرت هاته خواره وه.

﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْمُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْمُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾

ئهو روژی فهرقی حهق و بهتاله ئهو روژه بوو که ئیوه له و قهراخه شیوه دا که نزیکه له مه دینهی مونه و وه ره وه و کافره کان له قهراخه شیوی دوور له مه دینه وه بوون و کاروانه که ی له خوار ئیوه وه بوون به مه سافه ی سئ میل، واته چوار کیلو مه تر و نیو.

﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتَفَأْتُمْ فِي الْمِعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾

واته زور له وهخت و واده ی مونسبدا هاتن که م و زیاد ی تیدا نه بوو. وه ئه گه ر له سه ر واده و په یمان بهاتنایی به عاده ت وه هاتان بو ری نه ده که وت، به لام خودا ریکی خست بو ئه وه کاره ساتیکی و ا به جئ بیئنی که به جئ هات له ناو ئیوه دا، یا خود بریار دراوه له عیلمی خودادا.

﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ﴾

هه تا بکوژری ئه وه ی کوژرا له کافره کان له گه ل تیگه یشتنی حوجه ت و ده لیل له سه ر حه قانیه تی دینی ئیسلام و به تالی کوفر، وه بزئیی ئه وه ی ژیا له گه ل ئه و حوجه تا، واته: که ئه و کومه له گه وره خاوه ن چه ک و ناماده یه له گه ل ئه و کومه له که مه بی چه که و بی ماده هاتن به یه کا و له کاتیکی که مدا ئه و ژماره که مه سواری سه رشانی ئه و سوپا گه وره بوون و لییان دان و سه ریان برین و دیلیان لی گرتن،

دهرکهوت بو هه موو ژیری له کافر و موسولمان که دینی نیسلام حقه و خودا یارمه تی دان نهنا به عادهت مه حال بوو نهو رووداوه وها بیته جی و نهو کافرا نه وهایان به سه را بی.

﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (۴۲)

وه به راستی خودای تهعلا گوئی له واته و پارانه وهی موسولمانه کانه وه [یه] و زانایه به نه حوالیان و پیروزی دینه که یان، وه کوو گوئی وا له پارانه وهی کافره کان کاتی که له مه که که دا به دهوری که عبه دا نه سوورانه وه و داوای یارمه تییان نه کرد، وه زانایه به نیه تی دلیان له سه ر کوفر و ئی شراک.

بزانی! «عدوة» به زه ممه و فه تحه ی نه وه ل به مانا قه راخی شیوه، وه که سی بر وا ته ماشای شه رگا که ی به در بکا نه زانی که موسولمانه کان له قه راخی نه مبه ری شیوه که وه بوون که وا له لای مه دینه وه و کافره کان له قه راخی نه وه ره وه بوون که دووره له مه دینه وه وه جهنگه که له شیوه که دا کرا، «عدوة» به زمانی کوردی «دانه» و به رزی یا «مله».

﴿إِذْ يُرِيكَهُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَلَوَ آرَأَيْتَهُمْ كَثِيرًا لَفََسَلْتَهُمْ وَلَنَنْزَعْنَهُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (۴۳)

واته باسی نه وه بکه که خودا کافره کانی له خه ودا به کهم نیشانی تو نه دا و تو باسی نهو خه وهت کرد بو نه سحابه کانت بو نه وه که دلیان نه ستوور بی له سه ر جهنگردن له گه لیانا وه نه گه ر به زور نیشانی بدانی تو نه وهت نه گپراهه وه بو یاران و نه وان نه ترسان و شکست نه بوون و له ده ستکردن به جهنگدا نا کوکی نه که وته

ناوتانه وه، به لام خودا له و ناشووبه پاراستنى له و کاته ناسکه دا. به راستى خودا زانا به به وهى وا له دلى ناده ميزادا و هموو شتى له و روونه.

﴿وَأَذِيرِ كَمُوهُمْ إِذِ التَّقِيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَاللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورَ﴾

واته: وه کوو چۆن خودای ته عالا له خه ودا کافره کانی به کهم پیشانی تودا هه تا موسولمانه کان دل ته ستور بین، باسی نه وه یش بکهن که خودای ته عالا له عالمی خه به رداریشدا و له کاتی به رانه بری و دهسته و به خه دا خودای ته عالا کافره کان نه خاته پیش چاوی ئیوه به کهم بو نه وه که دلتان نه ترسی و راوهستن بو جهنگ، وه ئیوه یش له بهر چاوی نه وان به کهم نشان نه دا هه تا هیرش بینن بو سهرتان و بینه به رده ستان بو نه وه ده ست بکهن به کوشتیان و نه توانن رابکهن و هه ل بین، وه نه وهی خودا بریاری داوه بیته جی. وه بزنان هر بو لای خودا نه گه ریته وه هموو کارى و هموو فه رمانى و نه وه نه زانى چی نه کا و چلون دۆسته کانی زال نه کا و دوژمنه کانی بهر باى فه وتان نه دا.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا لَقِيْتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

نه ی که سانى که ئیمانتان هیتاوه به دینی ئیسلام! کاتی گه یشتن به کو مه لى کافران بو جهنگ کردن باش به مهردانه و هیز دامه زرين و خوتان رابگرن به جورى که ترس بخه نه دلى دوژمنه کانه وه و دل و ده ستیان شل بین، نه مه بو لایه نی مادیتان. وه زور زیکری خودا بکهن به زمان و «الله اکبر» بکهن و به دل بیر بکه نه وه له وه دا که ئیوه بو بهر زکردنه وهی که لیمه ی «لا إله إلا الله» جهنگ نه کهن و نه گه ر زال بین

به سه ریانا به ختیارن و نه گهر شه هید بکرین له به هشتا پایه دارن و نه مهیش بو مه عنه ویاتان، جا وه ها ره فتار بکن به لکوو رزگار بین.

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَزَعَوْا فَنَفْسُلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ﴾

وه ئیتاعه ی خودا و پیغه مبهری خودا بکن بو نه وه که یارمه تی خوداتان له گه لدا بین، وه له ناو خویشنانا مه چن به گز یه کا بو نه وه پوچ و سووک بین و هیزتان بروا و ترستان له دلی دوژمنانا نه مینن.

﴿وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

وه نه گهر نازارتان تووش بوو به کوشتن یا بریندار بوون یا مال رویشان یا ماندوو بوون خوٚتان رابگرن له بهر ره زای خودا، به راستی خودا به هه موو باری که ره مکاری نه کا له گه ل خوگرانا.

﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِشَاءَ النَّاسِ

وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾

نه ی موسولمانه کان ئیوه وه کوو نه و کافرانی نه هلی مه که مه بن نه وانه ی کاتی له مالی خوٚیان ده رچوون بو دیفاع له کاروانه که یان ده رچوون به که شخه و ده مار و خوٚنیشانان به خه لک، وه لحال که بو نه وهیش ده رنه چوون که له واقیعا مه نعی موسولمانان بکن له رویشان به و ریگادا خودا پی خوشه، به لکوو ئیوه به نیازی ره زامه ندی خودا و به پاریزگاری و پارانه وه له خودا و بو به رزکردنه وه ی دینی ئیسلام له مالی خوٚتان ده رچن هه تا خودا به میهره بانی خوٚی بتانگه یه نی به یه کئی له و دوو پایه به مایه که به ختیار ی دنیا یا رزگاری قیامه ته، وه خودای ته عالا به کرده وه ی نه وانه هه موو ناگاداره و کرده وه کانیا و له دهستی زانیاری خودادا.

﴿وَإِذْ زَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ
مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَكُمْ﴾

وێ باسی ئەوێ بکە کاتێ کافرەکان لە مەککە دەرچوون شەیتان لە شیوێ «سراقە»ی کۆری مالیکێ کەنەنەبیدا دەرکەوت بۆیان، وێ دەستی کرد بە قسەێ خۆشکردن لە گەلیانێ و ئەو کردەوێ ناپەسەندانەێ ئەوانەێ جوان کرد لە بەرچاویانێ کە پێویستە بپۆن بۆ پاراستنی داراییەکانتان کە ئەبێ بە هۆی پارێزێ شەرەفتان، جەنگ بکەن لە گەل موحەممەد و یارانیا بەربادیان بکەن، ئێوێ سوپایەکی گەورەن لەم رۆژەدا کەس زāl نابێ بەسەر ئێوێدا وێ منیش وام لە گەلئانا و پەنا و پشتم بۆتان.

﴿فَلَمَّا تَرَأَتْ الْفِئْتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَىٰ مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾

جا کاتێ کە هەردوو سوپاکە یەکتریان چاوپێکەوت و سوراقە تەماشای وێزعی ئەو موسولمانانەێ کرد و ناگادار بوو بە هۆی نیشانەێ نەسەر تەوێ کە خودا نەسەر تیان ئەدا گەرایەوێ لەسەر هەردوو پاژنەێ خۆی وێ تەوێ بە کافرەکان: بە راستی من دوورم لە ئێوێ و خۆم تێکەلئان ناکەم، وێ بە راستی من شتی وێها ئەبینم کە ئێوێ نای بینن، و من لە خودا ئەترسم، وێ خودا سزای بۆ تاوانباران سەختە. ئەم تەفسیرە لەسەر زاھیری ئایە تەکە. وێ بە یزای ئەلئیت: ئەو شەیتانە نەسبەت بە هەرکام لە کافرەکان لە خەیاڵی خۆیاندا بوو، واتە هەرکەسێ لە کافرەکان شەیتانە کەێ خۆی ئەو بایی کردنەێ ئەخستە دلێوێ هەتا کاتێ واقعە ئەو شەیتانە لەو ئیلقاناتە کەوت و خەیاڵی پەشیمانی بە کافرەکان نیشان ئەدا.

وێ لەسەر تەفسیری یە کەم لە بە یزاویدا ئەلئیت: شەیتان لە شیوێ سوراقەدا دەستی

لە دەستی حەرسی کۆری هیشامدا بوو کاتێ چاویان کەوت بە سوپای موسولمانەکان

دهستی له دهستی چهرس بهردا و دای به سنگی چهرسا و رویشته و گهلی له گهلیانا بوون رویشتن، کاتی کافرهکان گهراپهوه بو مهککه وتیان: نهو سوپای ئیمه سوراقه بوو به هوی شکاندنی و سوراقه سویندی خوارد وتی: من ناگام نهبووه لیتان ههتا باسی شکان و گهراپهوه تانم بیستووه، یانی وادهرکهوت «یارو» شهیتان بووه و چوووته شیوهی سوراقهوه.

﴿إِذْ يَكْفُلُ الْمَنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَوَاهُ﴾
 دینهم

باسی نهوه بکه که موناپههکانی مهدینه وه نهوانه که له دلیانا نهخوشی کوفر ههیه به شیوهی گالتهپن کردن نهلین: نهم موسولمانانه پیای مهیدانداری نین بهس نهو ههوا چوووته میشکیانهوه به ناوی دین نهوانی مهغروور و بایی کردووه، بهلام ئیوه نابج بهو تانه و تهوهره دلنان تیک بجی و ههرپشت بهستن به خودای خوئان.

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

وه ههرکهس پال بداتهوه له سهه میهرههانی خودای خوئی نهوه بهسیهتی، چونکی به راستی خودا خوئی خاوهن عیزهته و خواستی لهسهه ههرکهسی و ههر کومهلی بدا عیزهتی پینهدا و خاوهن حکمهته له کارهکانیا.

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ وَأَدْبُرَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾

ئهی خوشهویست نهگهه چاوت لین لهو کاتهدا که فریشتهی گیانکیشان گیانی نهو کهسانه نهکیشی که کوفریان کردووه به ئایینی ئیسلام و حالی نهو فریشتانه وایه نهدهن له دهم و چاو و پشتیان و پینان نهلین: سزای سووتان بچهژن. نهگهه نهمهت چاو پینبکهوتایه شتیکی به سامت نهبینی.

﴿ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ﴾ ﴿٥١﴾

وه فریشته‌کان نه‌لین بهو کافرانه: نهو سزای که دی به سهرتانا به هوی نهو کرده‌وه نابارانه‌وه‌یه که خوٲان به جیتان هینا، وه به قه‌تعی خودای ته‌علا خاوه‌ن سته‌م نیبه له‌سهر به‌نده‌کانی و نیسه‌تی سته‌می لی نادری.

﴿كَذَابٍ ءَالَ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ ﴿٥٢﴾

نه‌م سزای کافرانه له‌جیه‌تی فریشته‌کانه‌وه له‌سهر بازه‌خوو و ره‌وشتیکی نابه‌سه‌نده‌وه بوو له‌کوفر و کرده‌وی نابار، وه‌کوو داب و خوو و ره‌وشتی ده‌سته و به‌سته‌ی فیرعه‌ونی مووسا و، ده‌سته‌و به‌سته‌ی پاشا‌نا‌هه‌مواره‌کانی پیش فیرعه‌ون که کوفریان کرد و ٲینکاری زاتی خودا و ده‌ستوری پیغه‌مبه‌رانیان و نایاتی هاتوو‌ه‌خواره‌وه و موعجیزاتی نیشان‌دراوی نه‌وانیان ٲینکار کرد، جا خودایش نه‌وانی به هوی نهو تاوانانه‌وه گرت‌حه‌قی بهر و دوا‌ی لی سهندن، وه به راستی خودای ته‌علا «جبار» و «قهار»،ه، توٲه و سزای سه‌خته، وه‌کوو نه‌لین: «خودا دره‌نگ گیر و سه‌خت گیره» به‌نا به خودا!

﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿٥٣﴾

وه نهو توٲه‌ی ناهه‌مواره که گه‌یشت بهو کومه‌له له‌سهر نهو نه‌ساسه‌یه که خودای ته‌علا ههر نان و نیعمه‌تی و ههر ناز و ره‌حمه‌تی داییتی به ههر قه‌ومنی یاسای وا نه‌بووه ٲینکی بدا و لییان بسینتته‌وه و بیگوری به مه‌ینه‌ت و نه‌گبت هه‌تا نهو قه‌ومه نه‌و حاله‌ پیشوو‌ه که بوویانه له‌سوپاسی خودا و خزمه‌تکردنی گشتی و قه‌ناعه‌تی

نه‌فسی، گۆریویانه به ناسوپاسی و پشت هه‌لکردن له خه‌لک و خه‌لک تووره کردن و عالم تۆراندن و بینیتاعه‌یی خودا و له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه‌یه که خودا شه‌وا و زانایه به هه‌موو سیفه‌تی و به هه‌موو حالێ.

﴿ كَذَابٍ ءَاِلِ فِرْعَوْنَ ۗ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ ۗ فَاهْلَكْتَهُمْ يَذُوبُهُمْ ۗ وَاعْرَقْنَا ءَاِلَ فِرْعَوْنَ ۗ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾

وه‌کوو سیره‌ت و ره‌وشت و کرده‌وه‌ی تالی فیرعه‌ون و ئه‌وانه‌ی رابوردن له پیش نه‌وانا که له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا خودای ته‌عالا ده‌سته‌لاتی پیدابوون سوپاسی خودایان نه‌کرد و ئه‌و نیعمه‌ته‌یان له خۆیان دوور کرده‌وه به هۆی ئه‌وه‌وه که ته‌کزیبی ئایاتی خودای خۆیانان کرد و سته‌میان کرد له به‌نی ئیسرائیل و غه‌یری به‌نی ئیسرائیلیش جا هه‌موومان فه‌وتاندن به هۆی تاوانه‌کانیانه‌وه، ده‌سته‌ی فیرعه‌ونمان خنکاند له ده‌ریای نیلدا و له واقیعا هه‌موویان به‌ر و دوا سته‌مکار بوون.

﴿ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

خراپتر و نابارترینی گیانه‌له‌به‌رانی به‌سه‌ر زه‌ویدا بگه‌رێن ئه‌و که‌سانه‌ن که کافرن و ئینکاری ته‌نیایی خودا نه‌که‌ن و ئه‌مانه ئیمان ناهینن.

﴿ الَّذِينَ عَاهَدتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَنْقُونَ ﴿٥٦﴾

ئه‌و که‌سانه که موعا‌ه‌ده‌ت له‌گه‌لدا کردن و په‌یمان‌ت لێ وه‌رگرتن که زیانکاری نه‌که‌ن به‌رانبه‌ر به موسولمانان که چی له پاشانا ئه‌و په‌یمان‌ه‌یان تینک ئه‌ده‌ن له هه‌موو جارێکدا جار له دوا‌ی جار و هه‌رگیز پارێز نا‌که‌ن و ناترسن له نا‌په‌یمانی و بین‌وه‌فایی.

﴿فَأَمَّا ثَقَفْتُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِدْ بِهِمْ مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدَّكُرُونَ﴾

له شهرتیکدا گه یشتی بهو کافره په یمان شکینانه له جهنگدا و زوو به هوی زال بوون به سهر نه وانا و زیان پیگه یاندنیان نه وانه یش وان له پشتیانوه له کافره کانی مه ککه هموویان بلاو بکهره وه به لکوو بیر بکه نه وه بزنان وه کوو دامان له وه په یمان شکینانه نه دهین له وانیش.

نهم نایه ته هاته خواره وه له شانی جووله که ی «بني قریظه» دا نهمانه په یمانیاں به ست له گهل حه زره تا عليه السلام و نه وه په یمانیاں هه لوه شانده وه به ناردنی چه ک بو کافره کانی مه ککه، وه کاتی که حه زره ت عليه السلام فرمووی: بوچی واتان کردوه؟ عوزریان هینایه وه به وه که له بیریاں چووه، نه مجاره یش که عبی کوری نه شرف رویشت بو مه ککه و په یمانی به ست له گهل نه هلی مه ککه دا و بوون به پشتی مه ککه یی له شهری «خندهق» دا، جا نهمه به یانی حوکمی خودا بوو نیسبه ت به و کافرانه که به ناشکرا په یمان نه شکینن، وه له نهم نایه تی دوا ییه یشدا به یانی حوکمی نه و کافره په یمان به ستوانه نه کا که نیشانه ی په یمان شکاندنیان ده رنه که وی و به ته وای ده رنه که وتوو و خودا نه فرمویت:

﴿وَأَمَّا تَخَافُ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَأَنْذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾

وه نه گهر ترسای که خیانه ت له قومیکي هاو په یمانوه په یدا بی به هوی ده رکه وتنی نیشانه ی نه و شکاندنی په یمانوه تو بی له پیش نه وه دا جهنگیان له گهلدا بکه ی عهد و په یمان که یان بو فره بده روه با نه وانیش وه کوو نیوه موساوی و هاو پایه بن له ناگاداری له سهر نهمانی په یمان له ناوتانا یتر به بی عیلم و خه بر مه چن به گزیانا با نه بی به خه یانه ت بوتان.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ﴾

چونکه بە راستی خودا خائینانی خۆش ناوی؛ چونکی خیانت کردن دەرگای بێباوەری ئەکاتەو و رەوا نییە ئادەمیزاد خۆی سووک و خیانتبار بکا لە بەرچاوی کەسا، نە دوژمن نە دوست.

﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا إِنَّهُمْ لَا يُعْزِرُونَ﴾

با گومان نەبەن ئەوانە کە کافرن و رزگار بوون لە کوشتن و لە ئەسارەت لە روژی بەدرا، کە رزگار بوون و پیش کەوتوون لە کاروباری جەنگا، بە راستی ئەوانە خودا و پێغەمبەری خودا ماندوو ناکەن و عاجزیان ناکەن لەو کە بیانگرن، بۆ کوێ دەرئەچن؟ جا ئەم ئایەتە یا عامە بۆ هەموو کافرێ وە یا خود نازل بوو لە شانی ئەوانەدا کە لە بەدرا دەرچوون.

جا خودای تەعالا موسوڵمانان ئاگادار ئەکا لە وەزعی دنیا و لە مەلاسی دوژمن بۆیان و بۆ ئەو پێویستە بزانی دوژمندان زۆرە و نابێ بێدەستە و بەستە داکەون، ئەم ئەدا ئەفەرمویت:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ﴾

ئەو موسوڵمانەکان حازر و ئامادە بن بۆ چاری دوژمنەکان ئەوێ کە ئەتوانن لە هیزی جەنگ لە چەك لە رزق و روژی و، لە فیربوونی فونوونی جەنگ، لە ئاگاداری لەسەر هیزی دوژمن و لە چاری جاسووس و خۆگرتن لە دەرئەبڕینی ئەسرازی جەنگ و لە ئەسپ و هیستری دابەستەیی چوارنأل، وە لە سەیارە و تەیارە و غەواسە و کەشتی سەر دەریا و جیهازی موخابەرە و باقی پێویستیەکان لە چەرخوا.

﴿تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾

بۆ ئەوێ که بهم که‌ره‌سه و پێویستانه که ناماده‌تان کردووێ بۆ جه‌نگ، دوژمنی خودا و دوژمنی خوژتان بترسینن ئەوانه‌یان وان له په‌یمانانه‌وێرن په‌یمانانه‌که بشکینن و ئەوانه که له په‌یمانانه‌ین بین په‌یمان به‌ستن و جه‌نگ نه‌که‌ن له‌گه‌ڵ موسوڵمانانه‌، وه ئەوانه که ناماده‌ن بۆ جه‌نگ بی‌وره‌ بین، وه ئەم دوژمنانه که ئیسته‌ هه‌ن ئیوه ئەیان ناسن بریتین له‌ جووله‌که‌کانی ده‌وری مه‌دینه و له‌ کافره‌کانی مه‌که‌که‌.

﴿وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَا نَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾

وه هه‌تا بترسینن کومه‌لێکی تر غه‌یری ئەمانه که ئیوه نایان ناسن و پێیان نازانن خودا پێیان ئەزانن و ئەیان ناسن؛ وه‌کوو: عه‌ره‌بی هه‌وازین و، نه‌جد و، عه‌ره‌بی نزیکه‌ی غه‌سانیه‌کان و، باقی عه‌ره‌بی «جزیره‌ العرب» وه‌ یا ئەو دوژمنانه که له‌مه‌ولا په‌یدا ئەبن بۆ عه‌لمی ئیسلامی له‌ ئەوروپا و باقی ئەترافی قاره‌کانه‌وه‌. وه‌ ئە‌گه‌ر موسوڵمانه‌کان له‌ هه‌موو چه‌رخێکدا به‌ راستی ئەم ئەمره‌یان به‌جێ به‌هێنايه به‌ زانیاری و کرپداری و پیشه و سنعه‌ت و دارایی پێکه‌وه‌نان، حالیان بهم‌ حاله‌ نه‌ده‌گه‌یشت که پێی گه‌یشتوو. هیوامان وایه که موسوڵمانان بێدار بینه‌وه‌ بۆ باوه‌شکردن به‌ فه‌رمانی خودادا و بۆ ناماده‌کردنی ئەسه‌بایی به‌رزه‌وه‌ بوونی ئومه‌ته‌تی ئیسلام له‌ جیهانا.

﴿وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾

وه هه‌ر شتی سه‌رف بکه‌ن له‌ که‌م و زۆر له‌ رێگه‌ی به‌رزه‌وه‌ کردنی دینی خودادا هه‌مووتان پێی ئەدریته‌وه‌ و به‌ راستی ئیوه سه‌متان لێ ناکرێ و حه‌قتان نافه‌وتن نه‌ دنیا و نه‌ له‌ قیامه‌تا مادام له‌سه‌ر یاسای فه‌رمانی خودا به‌رۆن به‌ رێدا.

﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾

وه نه گهر کافره کان له موشریک و له یه هوود و له غهیری نه وان مه لیان کرد بو
 ئارامی و بو جهنگ نه کردن به به ستنی عهد و په یمان یا بو قه بوول کردنی شوروتی
 نیسلام و ده و امیان له جیگه ی خوینا، تویش مه یل بکه بو نه و سیلم و ئارامیه،
 له وه مه ترسه که به فیل و هها بکه ن و ئیعتی ماد بده ره سهر خودا، وه نه و ده ستوری
 خو ئا ماده کرده که خودا فهرموویه تی چاود پیری بکه؛ چونکی مه عنای «توکل» به
 راستی نه و یه نه سباب ناماده بکه ی به لام پال به عینایه ت و ته و فیقی خودا وه بده ی،
 مانای «توکل» ته مه لی و غه فله ت نییه، به راستی خودای ته علا قسه ی نه و کافرانه
 نه بیسی و زانایه به حالیان و نه گهر بیریان خراب بی تو ناگادار نه کا.

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي أَيْدِكَ بِنَصْرِهِ

وَبِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾

وه نه گهر نه مانه که مه یلی ئارامی نه کن، یا غهیری نه مانه، مه لیان له سهر نه وه
 بی که فیلت لی بکه ن مه ترسه به راستی خودا به سه بو یارمه تی تو، ههر نه و بوو
 یارمه تی دا به یارمه تی په نامه کی خو ی و به یارمه تی ئاشکرا به هو ی ده ست و
 بازووی موسولمانه کانه وه.

﴿وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَ بَيْنَ

قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾

وه خودای ته علا به میهره بانی خو ی ئولفه تی دانا له ناو دلئی نه و موسولمانانه دا
 که وان له گه ل تو دا له موهاجیرین و نه نسا ر له نه وس و خه زره ج له نه نسا ره کان
 له گه ل نه وه دا که چه ن کینه و رقه به ری کۆن له ناویان هه بوو نه مانه به جار ی وه کوو
 برای باوک و دایکی و خوشکی باوک و دایکیان بی هات له کاتی مندالیدا له پیش
 نه وه دا که ئاره زووی دنیا بکه و یتته به نیانه وه، وه به جازی به ی مه عنه وی نه مانه ی

به‌ست به‌یه‌که‌وه له‌حالی‌کدا نه‌گه‌ر هه‌رچی وا له‌عه‌رزا له‌عه‌ین و له‌نه‌خت له‌مال و دارایی خه‌رجت بکه‌ردایه له‌ری‌نگه‌ی یه‌کیه‌تی ناو نه‌واندا نه‌ت نه‌توانی ئولفه‌ت دامه‌زرتنی له‌ناوبه‌ینی نه‌وانا، چونکی نه‌و دنیا‌ته نه‌گه‌ر به‌فه‌رقی به‌ش بدایین به‌وان خاوه‌ن به‌شه‌که‌مه‌کان رازی نه‌ده‌بوون، وه نه‌گه‌ر وه‌کوو یه‌ک پیت بدانایین هه‌ر کامیان داوای زیاده‌ی نه‌کرد، وه فه‌رزه‌ن به‌زاهیر رازی بوونایین کینه‌ی دل‌یان ده‌رنه‌ده‌چوو، به‌لام خودا به‌میهره‌بانی خوی نه‌و کینه‌یه‌گوری به‌خۆشه‌ویستی و سه‌فای دل و ئولفه‌تی خسته‌به‌بینانه‌وه که به‌راستی خودا غالبه‌به‌سه‌ر خواستی خویا و خاوه‌ن حیکمه‌ته له‌کاره‌کانیا.

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

ئه‌م ئایه‌ته‌بازی له‌زانا‌کان فه‌رموویانه‌هاتووه‌ته‌خواره‌وه‌پاش رووداوی به‌در له‌«به‌ی‌دء»دا، واته له‌سارای نزیکه‌ی به‌درا، وه مه‌به‌ست نه‌وه‌یه نه‌ی پتغه‌مه‌بری خۆشه‌ویست به‌سه‌بو به‌جی هینانی مه‌به‌ستی تو له‌بانگ‌کردنی ئاده‌میزادا بو دینی ئیسلام خودای ته‌علا و نه‌وانه‌ی وان له‌گه‌لتا له‌موسولمانان، واته هه‌ر ئه‌م ژماره‌موسولمانه‌ریشه‌ی پتگه‌یشتنه‌وه‌به‌ره‌زیاد نه‌که‌ن و نه‌گه‌ن به‌مه‌به‌ستی خۆتان. وه‌بازی‌تر فه‌رموویانه‌وه‌ختی خوی له‌نه‌وه‌لی ئیسلامه‌وه (۳۳) پیاو و (۶) ژن موسولمان بوون و پاش ئه‌مانه‌عومه‌ری کوری خه‌تاب موسولمان بوو ژماره‌ی موسولمان گه‌یشت به‌چل که‌س، وه ئه‌م ئایه‌ته‌نازل بوو له‌سه‌ر ئیعتیباری نه‌وه‌که ئه‌م ژماره‌بناغه‌ی بینای دینی ئیسلامه‌وه له‌سه‌ر نه‌مه‌وه موسولمان په‌ره‌نه‌ستین.

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرِصِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَدِيرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا

أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾

پاش نهوه که خودا جاری نهوهی دا خودا و موسولمانان به سن بۆ یارمه تی پیغه مبه ره ﷺ له به جی هینانی ده عوه تا، خودا ریگهی نه سره تی خوی نیشان دا به وه که نه مری کرد به حه زره ت ﷺ: ته رغیبی موسولمانه کان بده له سه ر جیهاد و تیان بگه یه نه که خودا ناماده یه بۆ یارمه تیان و ئیوه یش خو تان ناماده بکن، وه نه گه ر (۲۰) که سی ساییری خوگر بی له ئیوه زال نه بن به سه ر (۲۰۰) دو سه د که سی کافردا - یه ک به ده - وه نه گه ر (۱۰۰) که سی خوگر بی له ئیوه زال نه بن به سه ر هه زار که سی کافردا، وه نه مه یش یه که م: له به ر نه وه یه که خودا نه یه وئ دینی نیسلام بلاو بکاته وه له عالهما، وه خودای تهعلا کاتی ویستی شتی بکا نه یکا. وه دو وه م: له سه ر ته ماشای هوی زا هیری موسولمانان دلیان به هتزه؛ چونکی باوه ریان وایه جهنگه که یان له به ر که سبی سه عاده ت و شه هاده ته له دنیا دا، وه سه ردار ی و سه رفه رازی له قیامه تا، به لام کافره کان قه ومیکن کو یرن و فامیان نیبه به نه ساسیکی وا جهنگی له سه ر بکن وه دلیان به ئیمان رووناک نیبه و هه ر به چاولنگه ری جهنگ نه کهن.

نه م نایه ته له هوی نه وه وه نازل بوو که خودای تهعلا خسته دلی پیغه مبه ره وه ﷺ حه مزه ی مامی له گه ل (۳۰) سوارا نارد وه گه یشتن به نه بوو جه هل له گه ل (۳۰۰) سوارا، وه به یارمه تی خودا که که و تنه جهنگه وه نه و تیه که مه نه م سوپا گه وره ی که ده قات بوون، شکاند و رایان کرد. به لام نه م یاسایه گران بوو له سه رشانی موسولمانان؛ چونکی به عاده ت راوه ستانی یه کئی له به رابه ری ده که سه وه زه حمه ته، جا خودا له پاش ماوه بی نه م نایه ته ی تری نازل کرد و فه رمووی:

﴿ اَلَّذِیْ خَفَّفَ اللّٰهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ اَنْ فِیْكُمْ ضَعْفًا فَاِنْ یَکُنْ مِنْكُمْ مَّائَةٌ صَابِرَةٌ یَغْلِبُوا مِائَتَیْنِؕ وَاِنْ یَکُنْ مِنْكُمْ اَلْفٌ یَغْلِبُوا اَلْفَیْنِ بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰبِرِیْنَ ﴾

واتە: خودا ئیستە باری سووک کرد لەسەر ئیوہ و عیلمی تەعەللوقی بەست بەو زەعیفیە عادەتیە کە ھاتووہ بە سەرتانا و برپاری ئەوہی دا: کە ئەگەر لە ئیوہ سەد کەسی خۆگر ببێ زال ئەبن بە سەر (۲۰۰) دووسەد کەسا، وە ئەگەر ھەزار کەسی خۆگر لە ئیوہدا ببێ، زال ئەبن بەسەر دوو ھەزار کەسا بە ئیزنی خودا و فەرمانی خودا و خواستی خودا، وە خودا یارمەتیدەری ئەوانە یە کە دامەزراو و خۆگرن.

بزائن! یاسای ئایەتی پیشوو لەسەر یەك بە دە بوو وە یاسای ئایەتی دوایی لەسەر یەك بە دوو، وە ئیختیاری کەلیمە «عشرون» وە کەلیمە «مأة» لەسەر ئەو ئەساسە بوو کە «سریة» لە بیست کەس کەمتر نەدەبوو وە سوپایش لە سەد کەمتر نەدەبوو وە ئەم دوو ژمارە یە لە ناوا دائیر بوون.

وہ ئەو زەعیفیە کە بوو بە ھۆی ئەم بار سووک کردنە زەعیفی ئیمان نییە و زەعیفی لەش نییە، بەلکوو زەعیفی نیشات و خواستی ئادەمیزادە و شتیکی تەبیعیە و عادەتیە؛ تەماشائە کەمی باوکی کە مرد و چوار کوری بوو مندال بوون وە تاقە کورپنکی گەورە ی بوو، گەورە کە غیرەت ئەکیشی بە شەو و رۆژ حەول ئەدا و کاسبی ئەکا و براکانی و خوشکەکانی و دایکی بەختیو ئەکا و پینی خۆشە و ماندوو نابێ بەلام کە براکانی پینگەیشن ئەو نیشاتە ی نامینی کە بە تەنیا حەول بەدا، ئەگەر براکانی کاسبی نەکەن لەگەلیا ئەمیش دیتە دواوہ ھەروا موسولمانان لە ئەووەلەوہ کەم بوون، بیست کەس پینان خۆش بوو خۆیان بگرن لە بەرابەرە ی دووسەد کەسا، بەلام پاش ئەوہ کە موسولمانان زۆر بوون ئەو نیشاتە کز بوو لەوہ ھیشتا ھەر باری یەك بە دە ھەلبگرن بۆیە خودا کردی بە یەك بە دو جا ئەگەر ئایەتی یە کەم لەسەر ئیجاب ھاتبی ئەوہ ئایەتی دووھەم ئەبێ بە ناسیخ بۆ ئەو وە ئەگەر لەسەر تەرغیب بووبی ئەوہ ئایەتی دووھەم ناسیخ نییە، بەلکوو ئیستەیش ئەگەر یە کئی لە بەرابەرە ی دە کافرەوہ دەوام بکا ھەر بە موعامەلە یەکی مەشروع و خیرومەندانە ی دینی ئەژمیرری و کەس

نالیت کابرا ئیشیکی نامەشرووعی کرد و بە ناحەق خۆی دا بە کوشت، بەلکوو کارەکی ئەبێ بە هۆی مەدح و بە باش زانین لە لایەنی شەرعهوه.

﴿ مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ تَرْيُدُونَ عَرْضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۗ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾

پاش ئەوه که سوپای ئیسلام لە بەدرا حەفتا کەسیان لە کافرەکان کوشت و حەفتا کەسیان بە دیل گرت و حەزرت ﷺ رازی بوو بەوه که «فیدیە» لە دیلەکان وەر بگرن ئەم ئایەتە هاتنە خوارەوه، خودا فەرمووی: ئەی پیغەمبەری خۆشەویست، رەوا نەبوو وە نییە بۆ هیچ پیغەمبەرییەکە بکەوێتە جەنگەوه لە گەڵ کافرا دیل رابگرێ هەتا زۆر زۆر هیز وەر نەگرێ و جینگەیی خۆی دائەمەزرتنی لە عەرزا، بەلکوو حەقیان هەر ئەوه بووه که دیلەکان بکوژن بۆ ئەوه که شافەیی کافرەکان نەمینی و جارێکی تر نەتوانن نامادە ببنەوه بۆ جەنگ کردن، بەلام ئیستە ئێوه خواستتان لەسەر مالی دنیا یە بۆیە فیدیەتان وەرگرت، وە خودای تەعالا خواستی لەسەر بەرزەوه بوونی ئیسلام و دەوامی جیهاده بۆ ئەوه بگەن بە پایە و مایەیی رۆژی قیامت. وە خودای تەعالا بە عیزەتە و غالبە بەسەر دۆژمنەکانا و خواوەن حکیمەتە لە کارەکانیا، وە ئەگەر فیدیە و مالی دنیا یشتان وەر نەگرتایین هەر دەولەمەند ئەبوون.

﴿ تَوَلَّا كَتَبَ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لِمَسْكُمْ فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾

ئەگەر حوکمی لە لایەنی خوداوه رانەبوردایە بەوه که کەس سزا نەدا هەتا نەرپا بە گۆز نەهیبی سەریح و ناشکرادا، وە یا بەوه که ئەهلی جیهادی بەدر سزا نادرتن، بە راستی لەو فیدیەدا که وەرتان گرت سزایەکی گەورەیی تیندا ئەبوو وە سزایەکی گەورەیی ئەدان.

جا کاتی که نه‌م نایه‌ته نازل بوو چه‌زرت علیه‌السلام و نه‌سحابه‌کان دلیان که‌وته دالغه لیدان و ده‌ستیان نه‌برد بو‌ئو تالانه‌یش که له به‌درا ده‌ستیان که‌وتبوو هه‌تا نه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه.

﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

واته: ده‌ی بخون له‌وه‌ی که ده‌ستان که‌وت له به‌درا که حالی وایه مالیکی چه‌لالی پاکه، یه‌که‌م له‌به‌ر نه‌وه له جیهاد بو‌به‌رزکردنه‌وه‌ی دینی نی‌سلام دا ده‌ستان که‌وت، دووهم له‌به‌ر نه‌وه که له نه‌ندازه‌ی نه‌و ده‌سکه‌وته ئیوه‌یش مالتان خورابوو له لایه‌نی نه‌و کافرانه‌وه، وه پاریز بکه‌ن له نافرمانی خودا، وه یا نه‌مجاره نه‌و فیدیه وه‌رتان گرتوو له دیله‌کان بیخون و جارئی‌تر وا مه‌که‌ن و خوتان پاریزن له نافرمانی خودا، به‌راستی خودا تاوان پو‌ش و گوناح‌به‌خشه.

ریوایه‌ت کراوه: له روژی به‌درا چه‌فتا دلیان هینا بو‌خزمه‌تی چه‌زرت علیه‌السلام که عه‌باسی مامی و عه‌قیلی ناموزایان له ناودا بوو، چه‌زرت راویژی کرد به نه‌سحابه‌کان: چی بکه‌ین له گه‌ل نه‌م دیلان‌ه‌دا؟ کومه‌ئی رایان هاته سه‌ر نه‌وه که چه‌زرت فیدیه‌یان لئ وهربگری، وه نه‌بووبه‌کر له‌وانه بوو، وه عهرزی کرد: یا ره‌سووله‌للا نه‌مانه قه‌ومی خو‌مانن و خزمن بیان هیله‌ره‌وه به‌لکوو موسولمان بین و خودا لیان خو‌ش بیی، وه فیدیه‌یان لئ وهربگریه و نه‌مه نه‌بی به هیز و ژیوار بو‌نه‌سحابه‌کان.

وه کومه‌ئی رایان له سه‌ر کوشتیان دا و عومه‌ری کوری خه‌تاب له‌مانه بوو عهرزی کرد: یا ره‌سووله‌للا نه‌مر بکه‌ بده‌ین له گه‌ردنیان من نه‌ده‌م له خزمه‌که‌ی خو‌م (فلان) و چه‌مه عه‌باس بکوژی و، عه‌لی عه‌قیل بکوژی. هه‌روا به‌م شیوه! چه‌زرت علیه‌السلام فه‌رمووی: نه‌ی نه‌بووبه‌کر تو له سه‌ر مه‌شره‌بی ئیبراهیمی خه‌لیلی که نه‌یفه‌رموو:

ومن تبعني فإنه مني و من عصاني فإنك غفور رحيم^۱، وه تؤ ئه ی عومەر له سەر مه شره بی نووحی که نه یفرموو: *رب لا تذر علی الأرض من الکافرین دیاراً*^۲، حه زرت عليه السلام نه سحابه کانی خاترخو کرد و رایان هاته سەر وه رگرتنی فیدیه و ئه م ئایه تانه نازل بوون.

لیره دا چهن شتی بزائن:

به کهم: ئه مه یه ئه م ماده ی قه بوولی فیدیه له دیله کانی به در به ئیجتههاد نه بووه له لایه نی حه زره ته وه عليه السلام چونکی ئه م باسه خرایه راویژه وه له ناو نه سحابه کانا و هه موو لایین له خاوه ن راکان بیری خو یان ده رپری و حه زرت له سەر ئه ساسی ئه وه که خاوه ن ره ئیه و عوزوی ره ئیسییه له راویژه که دا ئه و رایه په سه ند کرد که فیدیه وه ربگری له بهر چهن حکمه ت: یه کینکیان ئه مه بوو که ده رکه وت ئه م دیلانه له نه نجاما بوون به موسو لمان و گه وه ی ئه سحابه. دووهم له کوشتنی ئه مانه دا غهیری نازاری دلّی گشتی و قه تعی سیله ی رحه م و زور کردنی ده نگوباس سوودی تر پهیدا نه ده بوو. سیته م له و کاته دا ئه م کۆمه له ئه سحابه پیوستیان به ما ل و دارایی بوو وه ئه و فیدیه جینگه ی بو گرتن.

دوو هه م: ئه و که سانه که ئه لّین ئیجتههاد له کارا بووه و ئیجتههاده که هه له بوو، به هه له دا چوون؛ چونکه ئه گه ر ئه و ئیجتههاده هه له بوایه خودای ته عالا ئه مری ئه کرد به گه رانه وه ی فیدیه که بو خاوه نه کانیان و حوکمه که ی تیک ئه دا، که چی نه ئه و حوکمه ی تیکدا و نه فیدیه که ی گه رانه وه بو خاوه نه کانیان، وه ئه و عیباره ته که

۱. ابراهیم؛ ۳۶.

۲. نوح؛ ۲۶.

نه‌فهرموت: ﴿ماکان لنی... الآیة﴾ عیباره‌ته له به‌یانی نه‌وه نه‌م بیره‌تان هرچهن فه‌بووله به‌لام باشر له‌مه وهرنه‌گرتنی فیدیه بوو، به‌لام له‌بهر خاتری نه‌و میهره‌بانیه که له‌گه‌ل حه‌زرت علیه‌السلام و نه‌سحابه‌کانا بووی وه‌زعه‌که‌ی بۆ نیختیار کردن، وه نه‌و واقیعه که له‌بازی ریوایه‌تا هه‌یه گویا حه‌زرت علیه‌السلام له‌گه‌ل نه‌بووبه‌کردا گریان پاش هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌کان، نه‌وه مه‌عنای نه‌وه‌یه که حه‌زرت علیه‌السلام له‌که‌مالی نه‌ده‌ب و به‌نده‌بیدا بووه له‌حوزووری خودادا و له‌بهر نه‌وه ده‌رکی نه‌وه‌ی کردووه نه‌و وه‌زعه به‌«خلاف الأولى» ده‌رچووه خوشووع داگیری کردووه و گریاوه هه‌روا نه‌بووبه‌کریش له‌گه‌ل نه‌ودا گریاوه.

﴿يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلٌّ لِّمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلِمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَعْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست به‌فرموو به‌و دیلانیه‌ی وان له‌بهر ده‌ستانا: نه‌گه‌ر ئیوه دلتان خیری تیدا بئ ده‌رباره‌ی نیسلام و موسولمانان و عیلمی خودا ته‌عه‌لووق بیه‌ستی به‌ وجودی قه‌سدی خیر له‌ دلتانا خودا زۆرتتر و چاکتر له‌و مالیه‌ی وه‌گریاوه لیتان به‌رات نه‌کا بۆتان و له‌تاوانه‌کانی له‌مه‌وبه‌ریشتان خوش نه‌بئ و خودا تاوان‌به‌خش و میهره‌بانه.

﴿وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

وه نه‌گه‌ر خواستیان له‌سه‌ر خیانه‌ت بئ له‌گه‌ل تۆدا نه‌وه لیتان مه‌ترسه و گوئیان بئ مه‌ده؛ چونکه له‌مه‌وینیشیش خیانه‌تیان له‌گه‌ل خودادا کرد و ته‌بلیغاتی تۆیان

وهرنه گرت وه خودا زال بوو بهسه ریانا، وه بهم جوّره داماموی کردن و خودا زانایه به رازی نیهان و خاوهن حکمه ته له نهوزاع و همموو رووداوی جیهان.

ریوابهت کراوه له ئینوعه باسه وه ﷺ: فهرموویه تی: عه باسی باو کم فهرمووی: نهم ئایه ته له شانی مندا نازل بوو؛ چونکی من عهرزی حه زره تم کرد: که نه و بیست هوقه ئالتوونه بریار دراوه بو فیدیه ی من لیم وهرنه گری، نه ویش قه بوولی نه کرد، وه من حه قی خوّم دا و ئیخلاسم کرد بو خودای خوّم، له پاشان خودا بیست بهنده ی پندام ههر کام له وان به جوّری تیجاره تی بو نه کردم و خودا زیاتری پندام له وه ی که له دهستم ده رچوو، وه زیاد له وه یش رجای عه فوی خودام هه یه.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾

به راستی نه و که سانه که ئیمانان هیناوه و له بهر یارمه تی دینی ئیسلام کوچیان کرد و دارایی و خانووی خویان به جی هیشت و تیکوشان له ریگه ی دینا به سهرفی مال و روح و گیان وه نه و که سانه یش له مه دینه ی مونه ووه ره دا جیگه ی نه و کوچه رییانه یان کرده وه و به ماده و مهعنا یارمه تیان دان نه وانه بازیکیان میراتگری بازیکیان.

﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا مَا لَكُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجَرُوا﴾

وه نه و که سانه ئیمانان هیناوه و کوچیان نه کردووه نه وه له حوقوقی مه حه بیه تی ساغی وا که بین به هوی میراتگرتن له یه کتر دوورن هه تا کوچ نه که ن.

﴿وَإِنْ أَسْتَضَرُّوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ

وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٢﴾

وه نه گهر داواى يارمه تيتان لى بكن له دينا، واته دوژمنى دين له بهر دين نازاريان بدا و نه وانش هاوارتان بو بيتن، نه بى برؤن به هاواريانه وه نيللا مه گهر نه و دوژمنانه له تا قمى بن كه له بهينى نه وان و ئيوه دا په يمان بى نه وه حهفتان نيه جهنگيان له گه لدا بكن، وه خوداى ته علا بينايه به وهى ئيوه نه يكن.

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ﴾

وه نه و كه سانه يش كه كفرن به دينى ئيسلام بازىكيان دوستى بازىكيانن چونكى له پاش ئيمان هر كوفره و كوفر هه مووى گومراهيه.

﴿ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴾ (۷۳)

نه گهر رهفتار به و ياسا نه كهن كه بوم دانان و له به كتر بى عه لاقه بين نه وه خراپه و بشوى زور له عه رزا پهيدا نه بى و فه سادىكى گوره نه بى.

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَأُوا

وَنَصَرُوا أَوْلِيَاءَكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴾ (۷۴)

وه نه و كه سانه كه ئيمانين هيناوه و كوچيان كردوه و جيهاديان كردوه له ريگهى خودادا وه نه و كه سانه كه جيگهى نه وانين كردوه ته وه يارمه تيان داون نه وان به راستى خاوهن ئيمانن له لاي خودادا و له جهزاي نه و بىر و باوهر و كرده وه باشانه دا كه بوويانه له لاي خودا عه فوى تاوان و رزق و روزيه كى خاوهن پايه و شه رافه تيان هه يه.

﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ ﴾

وه نه و كه سانه كه ئيمان دينن له پاش زه مانى هيجره ت و كوچ نه كهن بو لاي ئيوه و جيهاد نه كهن له گه لتانا نه وانيش له ئيوه ن و له ريزى موهاجير و نه نسا را حسيب نه كرين، هه رچه ن پايه ي پيشوه كان زورتر بى و به رزتر بى.

﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

ئەوانە کە عەلاقە ی رەحمیان هە یە بە یە کە وە بازیکیان نزیکترن لە بازیکیانە وە لە بیگانە کان، واتە میرات بە وان ئە درئ ئە گەر میراتگری پستی نە بوو نە ک بە بیگانە کان، وە خودا بە هە موو شتی زانایە بۆ یە ئەم یاسایە داناوہ.

سوورہ تی تہوبہ، مہ دینہ یبیه، ۱۲۹ نایہ تہ

ثم سوورہ تہ گہ لی ناوی ہہ یہ لہ وانہ: «براءة» چونکہ لہ ئہ ووہ لہ ووہ ئیعلانی بہرائت و یہ خہ ہلئہ کاندنی پیغہ مہبری خودای تیاہ لہ پیماننداری لہ گہ ل کافرہ کانا، وہ پئی دہوتری سوورہ تی «تہوبہ» چونکی باسی قہ بوولی تہوبہ ی ئہو جہماعہ تہ ی تیدایہ کہ لہ غہزادا دواکہ وتن لہ سوپای حہزرت ﷺ

پرسیار کراوہ: بؤچی لہ ئہ ووہ لی ثم سوورہ تہوہ «بسم اللہ الرحمن الرحیم» نیہ؟ وہ لام دراوہ تہوہ بہ چہن وہ لامی:

یہ کہم: ریوایت کراوہ لہ ئیبنوعہ باسہ وہ ئہ لی: پرسیم لہ «عوسمان» بؤچی ثم سوورہ تہ لہ ئہ ووہ لہ ووہ «بسم اللہ» ی تیا نیہ؟ ئہ ویش فہرموی: پیغہ مہر ﷺ خوی جیگہ ی سوورہ تہ و جیگہ ی نایہ تی دہرئہ بری و دیاری ئہ کرد، وہ سوورہ تی بہرائت لہ ناخری سوورہ تہ کانی قورئانا بوو، وہ لہ پیش تہ عینی جیگہ یا حہزرت کؤچی دواپی کرد. جا لہ بہر ئہوہ کہ مہعنا و ئہ حکامہ کانی موناسبی سوورہ تی ئہ نفال بوو ہاتین لہ پاش ئہ نفالہ وہ داماننا.

بہ لام قازی ئہ فہرموی: زور دوورہ کہ حہزرت بہ یانی جیگہ ی ثم سوورہ تہ ی نہ کردبئ، وہ حہق وایہ کہ حہزرت ﷺ ئہ مری فہرموہ لہم شوئندہ دا دایتین و «بسم اللہ» لہ ئہوہ لیوہ نہبئ لہ بہر ئہوہ سوورہ تی دووری کردنہ لہ کافرہ کان و مہ جالی تہ بہر پروک نیہ بہ «بسم اللہ الرحمن الرحیم».

دووه م: ئهوهیه ریوایهت کراوه له «ئوبه ی کوری که عب» وه: [ئهئلی] ته ماشامان کرد که سوورتهی ئه نفال عهد و پهیمانی تیدایه و سوورتهی بهرائهت باسی تیکدانی ئهوانه ئهکا، [بۆیه] له پاش ئه نفال وه نووسرا.

سههم: ئه مهیه ئه سجا بهکان ئیختیلافیان بوو له وهدا که ئه نفال و بهرائهت یهک سوورتهن یا دوو سوورته! هه ر بازی له سه ر بیرئ بوون، جا له بهر ریعا یه تی ئه وه که یهک سوورتهن سوورتهی بهرائهت نووسرا له پاش ئه نفال وه له بهر ئه وه که مه علووم نییه یهک سوورته بن «بسم الله الرحمن الرحيم» نه نووسرا.

چواره م: ئه مهیه ئیبنوعه باس ئه لئێ پرسیارم کرد له چه زره تی عه لی: بۆچی «بسم الله الرحمن الرحيم» نه نووسرا له ئه وه لئێ ئه م سووره ته وه؟ ئه ویش فه رمووی: «بسم الله» شیعار ی هیمنی و سه لامه تی و دۆستییه، وه سوورتهی بهرائهت بۆ ئه مر به به کار بردنی شیر هاتووه له گه ل کافره کانا وه ناکه ونه یهک.

پینجه م: ئه مهیه رهنگه له بهر ئه وه که خودا زانیویه تی ئیختیلاف واقع ئه بی له وا ئاخۆ «بسم الله الرحمن الرحيم» له قورئانه یا نه، خودا ئه مری کردووه به چه زره ت که «بسم الله» نه نووسرئ له ئه وه لئێ ئه م سووره ته وه بۆ ته نییه له سه ر ئه وه که «بسم الله الرحمن الرحيم» بوو له ئه وه لئێ سووره ته کانه وه داخلی سووره ته کانه وه له م سووره ته دا که «بسم الله» نییه «بسم الله الرحمن الرحيم» داخلی سووره ته که نییه و له قورئانی پیروز نییه.

فه رموویانه هۆی هاتنه خواره وهی ئه م ئایه ته ئه مه بوو کاتئێ که چه زره ت ﷺ رووی بۆ غه زای ته بووک مو نافقه کانی شاری مه دینه نه رۆیشتن بۆ جههاد و گه لئێ ده بده به و قسه ی پوو چیان بلا و کرده وه و کافره مو شریکه کانی عه ره بیش ئه و عهد و په یمانه که کرد بوویان له گه ل چه زره تا تیکیان دا، جا چه زره ت ﷺ به فه رمانی

خودا عهده‌کهی فرهدایه‌وه بو کافره‌کان و نهم نایه‌ته نازل بوو ئیعلانی به‌رائه‌ت و بی‌په‌یمانی کرا.

ریوایه‌ت کراوه: له سالی هه‌شتی کۆچیدا چه‌زه‌ت ﷺ له‌شکری برد و مه‌ککه‌ی گرت و «عتابی کوری ئوسه‌ید»ی کرد به‌کاربه‌ده‌ستی ئیسلام له‌مه‌ککه‌دا، وه‌له‌ سالی نۆدا چه‌زه‌ت ﷺ له‌بووبه‌کری کرد به‌ئهمیری حه‌ج و ئهمری کرد که‌ببین به‌ره‌ئیس له‌حه‌جدا، جا کاتی نهم سووره‌ته‌ نازل بوو چه‌زه‌ت ئهمری کرد به‌عه‌لی که‌بروات نایه‌ی به‌رائه‌ت بخوینیتته‌وه‌ به‌سه‌ر کافره‌کانا، عه‌رزیا‌ن کرد: ئهمرت بکهدایه‌ به‌ئبووبه‌کر ئه‌بخوینتته‌وه‌وه. ئه‌ویش فه‌رمووی: عه‌هد و په‌یمان هه‌رکه‌سی بی‌کا ئه‌بی پووچکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ عه‌ده‌ یا ئه‌وه‌ که‌سه‌ بی‌کا که‌عه‌ده‌کهی کردوه‌ یا که‌سی له‌هاونه‌سه‌بی ئه‌وه‌. جا چه‌زه‌تی عه‌لی رویشت بو‌مه‌ککه‌ و له‌رینگه‌ی مه‌ککه‌دا گه‌یشت به‌ئبووبه‌کر، ئه‌بووبه‌کر پاش به‌خیر هاتنی فه‌رمووی: به‌ئهمیری هاتووی یا به‌مه‌ئمووری؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: مه‌ئموورم، جا چه‌زه‌تی ئه‌بووبه‌کر له‌روژی هه‌شتی «ذی‌الحجه»دا که‌روژی «ترویه»یه‌خوتبه‌ی خوینتته‌وه‌ به‌سه‌ر چه‌ج‌ج‌دا و نادابی چه‌جی نیشان‌دان و روژی جه‌ژن چه‌زه‌تی عه‌لی له‌لای «جمرة‌العقبه» راوه‌ستا و ده‌وری چل نایه‌تی له‌ئوه‌لی به‌رائه‌ته‌وه‌ خوینتته‌وه‌ به‌سه‌ریانا و فه‌رمووی: من فرستاده‌ی چه‌زه‌تم و ئهمرم پین‌کراوه‌ به‌چوارشت.

یه‌که‌م: له‌پاش نهم ساله‌ کافری موشریک نزیک‌ی به‌یتوللای شریف نه‌که‌وئ.

دووه‌م: ئینسانی روت ته‌وافی که‌عه‌به‌نه‌کا.

سه‌هه‌م: داخلی به‌هه‌شت نابین ئیلا نه‌فسی که‌ئیمانی بی.

چواره‌م: عه‌هدی کافره‌کان ره‌دبکریته‌وه‌ بو‌سه‌ریان و په‌یمانیا‌ن نه‌مین.

جا خه‌لکه‌که‌یش عه‌رزیا‌ن کرد: ئه‌ی عه‌لی عه‌رزى ئاموزات بکه‌ (واته‌ پیغه‌مبه‌ر):

وا ئیمه هه موومان پهیمانی کافره کانمان به تال کردهوه و له بهینی ئیمه و ئەوانا نییه مه گهر لێدان به شیر و وه شانندی رم.

خودا فهرموو یه تی:

﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱)

واته: ئەم رۆژه رۆژی جیابوونهوه و بێ پهیمانییه له لایهنی خودا و پیغه مبهری خوداوه له گهڵ ئەوانه که پهیمانان له گهڵدا کردوون له کافره موشریکهکان.

﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾

وه ماوه تان ههیه ئەی کافره موشریکهکان چوار مانگ له ولاتا بگهڕین به ئەمینی و کهس دهست نابا بۆ خۆتان و بۆ دهستوپه یوه ندتان، وه لهم ماوه دا ئە گهر دلتان هاته سه ر ئیسلام ئەوه باشه ئە گهر نا قه بوول نا کرئ لیتان به کافری بمیننهوه.

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّهُمْ غَيْرُ مَعْجَزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ﴾ (۲)

وه بزانی ئیوه ناتوانن خودا بێ دهست بکهن که نه توانی به رانهبری ئیوه بکا و یاخود نه توانی ئیوه بفهوتین، به لکوو تهوانایی خودا ده رکهوت، وه بزانی که خودا کافرهکان رسوا نهکا.

وه بزانی! نهو چوار مانگی ماوهی مؤله ته بۆ کافرهکان عبارهت بوو له «شهوال» و «ذي القعدة» و «ذي الحجة» و «محرم» چونکی نهو نایه ته له مانگی شهوالدا نازل بووه.

وه بازی فهرموو یانه: ئەو ماوه یه بیست رۆژ بووه له «ذیالحجه» و تهواوی «محرم» و «صفر» و «ربیع الأول» وه دوو رۆژ له «ربیع الثاني» چونکی ته بلیغی ئەم حوکمه له رۆژی جهزنی قوربانان بووه له لایهنی چهزهرتهی عهلییهوه (ﷺ) وه مؤله ته که له کاتی راگه یاندنهوه حسیب نه کرئ.

﴿وَأَذِّنْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾

واته: نه مه که نیسته به یانی نه که یین خه به ردان و جار دانه به ناو کومه له ی ناده میزادا له لایه نی خودا و پیغهمبه ری خوداوه له روژی حه جی زور گه وردها وه جار ه که نه مه یه که: خودا و پیغهمبه ری خودا به رین و دوورن و بی مه حه به تن و بی په یوه ندن به کافره موشریکه کانه وه و به هیچ جور میانه مان پتکه وه نیسه.

﴿فَإِنْ بَدَأْتُمْ فَوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾

جا نه گه ره توبه تان کرد له کافریتی و هاوړی قه راردان بو خودا و دینی ته و حیدتان گرته نه ستوی خو تان نه وه زور باشه بو دنیا و قیامه تان، وه نه گه ره پشتان هه لکرد له دینی ته و حید که دینی نیسلامه نه وه بزنان رزگار نابن له ده ستمان و ئیوه ناتوانن خودا مائل بکن له نیش کردن و زال بوون به سهر ئیوه دا.

﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

وه موژده بدن به وانه که کافرن به سزایه کی سهخت له لایه نی خوداوه.

﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾

واته: خودا و پیغهمبه ری خودا له روژی حه جی گه وردها ئیعلانی به رائهت و نه مانی په یمان نه کهن له گه ل موشریکه کانا نه وانه نه بی که په یمان تان له گه لدا کردوون

و له پاشا هیچ شهرتی له شهرته‌کانیان نه‌فه‌وتان و تیکیان نه‌دا و نه‌یان دایه پالی کهس و هیچ دوژمنتیکیان پشت‌قایم نه‌کرد له‌سهرتان نه‌وه ماوه‌ی په‌یمان‌که‌یان بۆ ته‌واو بکه‌ن و زیانیان لی مه‌ده‌ن تا ماوه‌ی نه‌و په‌یمان‌ه ته‌واو نه‌بن، به‌راستی خودا نه‌و که‌سانه‌ی خوش نه‌وی که خو‌یان نه‌پاریزن له په‌یمان‌شکاندن.

﴿ فَإِذَا أُنْسِلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ ﴾

جا کاتی نه‌و مانگانه که شه‌رکردن له گه‌ل کافره‌کان حه‌رام کراوه تیا‌نانا رابوردن، وه‌کوو باس‌مان کردن، نه‌مجار موشریکه‌کان بکوژن له هه‌ر شوئیتی‌کا ده‌ستان بکه‌ن وه بیان گرن به‌دیل و حه‌سریان بکه‌ن و مه‌یه‌لن هاتوچۆ و نال‌وویر بکه‌ن وه یان مه‌نعیان بکه‌ن له چوون بۆ ناو مزگه‌وتی حه‌رام وه بۆیان دابنیشن له هه‌موو رییازی‌کدا وه له هه‌موو شوئیتی‌کی وه‌هادا که مه‌زه‌نه‌ی کوشتن و گرتیان بن.

﴿ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾

جا نه‌گه‌ر ته‌وبه‌یان کرد له کوفر و نوئژه‌کانیان کرد و زه‌کاتیان دا ئیتر ریگه‌یان به‌ره‌لأ بکه‌ن و له جومله‌ی خو‌تان ته‌ماشایان بکه‌ن؛ چونکی به‌راستی خودا تاوان‌به‌خش و میه‌ره‌بانه.

له‌م شوئینه‌دا چه‌ن باسی هه‌یه:

[باسی] یه‌که‌م: نه‌مه‌یه به‌ زاهیر فه‌رق نییه له به‌ینی نایه‌تی یه‌که‌م و دووه‌م له مه‌عنادا؛ چونکی هه‌ردوو‌ولایان ئیعلانی به‌رائه‌ت و جیا‌بوونه‌وه‌یه له په‌یمان‌ی موشریکه‌کان ئیتر سوودی نه‌م ته‌کراره له‌م دوو نایه‌ته‌دا چییه؟

وہ لامہ کہی نہ مہیہ: [یہ کہم] مہ بہست لہ ئایہ تی یہ کہم بہرائہ تہ کہ بوو، وہ مہ بہست لہ ئایہ تی دووہم ئیعلانی ئو بہرائہ تہیہ. دووہم: مہ بہست لہ ئایہ تی یہ کہم بہرائہ تہ لہ عہد و پھیماں لہ گہل موشریکہ کانا. وہ مہ بہست لہ ئایہ تی دووہم قہ تعی مہ بہت و دوستیہ لہ گہل ہموو کافرہ کاندہ خواہ موشریک بن یا ئہلی کیتاب، وہ لہ ناو موشریکہ کانا خواہ پھیماں بووی یا پھیماں نہ بووی. سیہم: مہ بہست لہ ئایہ تی یہ کہم بہرائہ تہ لہ کافرہ موشریکانہ کہ پھیماں ہلہ شان دووہ تہ وہ، بہلام مہ بہست لہم ئایہ تہ بہرائہ تہ لہ موشریکہ کان بہ بی قہید و سیفت.

باسی دوہم: مہ بہست لہ حہ جی ئہ کبہر چییہ؟ وہ لامہ کہی نہ مہیہ: ئینوعہ باس و جہماعہ تی ئلین روژی حہ جی ئہ کبہر روژی عہرفہیہ؛ چونکی حہزرت ﷺ فرموویہ تی: «الحج عرفة» لہ بہر ئوہ کہ ہموو حاجیہ کان لہ یہک روژا واجبہ لہو شوئندہا گردببنہ وہ، واتہ لہ پاش زہوالی روژی نۆہمی «ذی الحجہ» ہتا تولووعی فہجری روژی جہژن بہلام باقی روژہ کان وہا نین.

وہ حہزرتی علی و ئینوعہ باس لہ ریوایہ تیکی دووہما وہ گہلن لہ زاناکان فرموویانہ: روژی حہ جی ئہ کبہر روژی جہژنہ؛ چونکی مہناسیکی حہج وہ کوو رہمی جہمرہی گہورہ و سہرتاشین و حیوان سہرپرین و تہوافی روکن، ہموو لہم روژی جہژنہدا جی بہ جی ئہ بی.

وہ بازی فرموویانہ: حہ جی ئہ کبہر حہجہ ہہرچون بی، وہ حہ جی ئہ سفہر عومرہیہ؛ چونکہ پایہی وہ کوو حہج نیہ.

وہ عامہی ناس ئلین: حہ جی ئہ کبہر حہجیکہ کہ راوہستانی عہرفہی لہ روژی جومعہدا بی، بہم ئیعتیارہ کہ روژی جومعہ روژی حہ جی مہساکینہ و راوہستانی ئو عالہمہ زورہیش لہ خاکی عہرفہاتا ئہ بی بہ دوو حہج.

وه ئیبنوکه سیر ریوایه تی ئەکا که حەزرت ﷺ له سالی «حجة الوداع» دا له عەرەفاتا خوتبە ی خویندەوه بەسەر موسولمانانا فەرمووی: ئەم رۆژە رۆژی حەجی ئەکبەرە.

بەلام لەم مەوزووعەدا حەدیسێکی سەحیح هەیه که بوخاری ریوایه تی کردووه له ئیبنوعمەرەوه ﷺ ئەفەرمویت: پێغەمبەر ﷺ له رۆژی جەژنی قورباندا له سالی «حجة الوداع» دا راووستا له بەینی کۆگا بەردەکانا و فەرمووی: ئەم رۆژە چ رۆژیکە؟ عەرزیا ن کرد: رۆژی جەژنی قوربانە. فەرمووی: ئەم رۆژە رۆژی حەجی ئەکبەرە. وه ئەم حەدیسە ریوایەت کراوه له لایەنی ئەبووداوود و ئیبنوماجەوه به «مەوسوولی». وه ئەم قسە ئیتر قسە ی حەقە و نيزاع ئەبڕیتتەوه لهوهدا که رۆژی حەجی ئەکبەر رۆژی جەژنی قوربانە.

هەر وا نەسی ئایه تی: ﴿وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ﴾ دەلیلی قەتعییه لەسەر ئەوه که ئەو رۆژە حەزرتی عەلی ﷺ ئیعلانی بەرانیه تی کرد رۆژی حەجی ئەکبەر بووه وه ئەو رۆژە جەژنی قوربان بوو، که وایێ به نەسی ئایه تی رۆژی حەجی ئەکبەر رۆژی جەژنی قوربان بووه، وه بازی کەس ئەلین له دینی ئیسلاما دیاره حەج روکتیکە له ئەرکانی خەمسە ی ئیسلام، وه ئەم روکنە کاتی موسولمان کەوتە ناویه وه له کاتی ئیحرام بەستنه وه ئیتر رۆژەکانی هەموو رۆژی حەجن، بەلام لەم رۆژانەدا رۆژی حەجی زۆر گەوره دەست ئەدا رۆژی عەرەفه بێ لهبەر ئەوه که قەرەبالغی حەجاج هەمووی له یەك عەرزا گردنەبیتتەوه مەگەر بازی دواکه وتوو، یانی بازی که نەگەشتبێن به راوستانێ عەرەفهدا له گەڵ کۆمەلی موسولمانانا.

وه دەست ئەدا رۆژی جەژن بێ؛ چونکی زۆر بەی ئادابی حەج لهو رۆژەدا جێبەجێ ئەبێن که وایێ به یانی حەجی ئەکبەر به هەرکام لهو دوو رۆژانە بکری دروستە.

زیاد لەمانە زۆر نزیکە که مەعنای «الحج الأكبر» لەسەر ئەو بەین که روژی حەجیکە سەرکەوتنی ئیسلامی تیا دەرکەوتوو بەسەر کوفرا و موسوڵمانەکان هەموو بەین ترس و بیم ئادابی حەج بەجێ دێتن و لەسەر ئەم مەعناوە ئەو حەجە که ئەبووبە کری سدیق ئەمیر بوو تیا یا لە سالی نوذا روژی حەجی ئەکبەر بوو، لەبەر ئەوە ئیسلام سەرکەوتبوو و حەزرەتی عەلی توانی که ئیعلانی بەرائەتی خودا و پیغمبەر و موسوڵمانان بکا لە کافران، هەروا ئەو روژەیش که حەزرەت ﷺ حەجی تیدا کرد لە سالی دەدا هەر «حج الأكبر» بوو لەبەر ئەوە که سەرکەوتنی ئیسلام زیاتر و ژمارە ی حەجی موسوڵمان زۆرتر بوو لە سالی نو، و هەموو موسوڵمانانیش یەك دَل بوون، وە پاش ئەم دوو حەجە ئیتر هیچ حەجی نەبوو که موسوڵمانان وەها یەك دَل بووبن و سەرشاری پیروزی بووبن، چونکە لە حوزووری پیغمبەر ﷺ بوون.

باسی سێهەم: خاوەن تەفسیرەکان فەرموویانە: تەئجیلی ئەو چوار مانگە بەم یاسا بوو: ئەوانە که عەھدیان شکاندوو و عەھدیان زیاد بوو لە چوار مانگ، یێنە خوارو وە بۆ چوار مانگ، وە ئەوانە که عەھدیان نەبوو وە یا عەھدیان نەماو وە چوار مانگیان بۆ دابنری، وە ئەوانە ی که عەھدیان کەمتر بوو لە چوار مانگ لەو تەئریخە وە چوار مانگیان بۆ بریار بدری، وە ئەوانە که عەھدیان نەشکاندوو وە لەسەر ماوێ عەھدی خۆیان بمینن.

وە مەبەست لەم جارپدان و ناگادارکردنە وە چەن شتی بوو:

یەكەم: ئەو کافرانە لە ماوێ ئەو چوار مانگەدا باش تەماشای کاری خۆیان بکەن، وە بزانتن که پاش ئەو ماوێ مەجالی سێ شتیان هەبە: یا جەنگ، وە یا موسوڵمان بوون، وە یا جیزیەدان - بۆ ئەوانەیان که ئەهلی کیتابن - جا وەزعی وەها ئەبێ بە هۆی ئەوە که دینی ئیسلام قەبوول بکەن.

دوہم: ہوتا موسولمانان نیسبت نہدرین بہ ہلؤہشانندنوہی عہد و پیمان. سیہم: خودا ویستی موشریکہکان دابگری بہ جیہاد وہ ماوہ بؤ ہموویان دابنی وہ کوو یہک لہبہر نیشاناندانی ٹوہ کہ ٹیسلام بہہیز بووہ وہ کافران ٹہبی بترسن لہبہر ٹوہ کہ ماوہ تہواو بوو ٹہکہونہ ٹہمری واقعہوہ.

وہ پیوستہ بزائن کہ لہ بیری زوری زانایاندا وہ یا بہ ٹیجماع وہ کوو وتراوہ بہم نایہتہ راوہستانی جہنگ لہ چوار مانگہی مہشہوور «ذیالقعده» و «ذی الحجہ» و «محرم» و «رہجہب» دا نہسخ بووہوہ، وہ دلیل لہسہر ٹہمہ ٹوہیہ کہ حہزرت ﷺ لہ مانگی شہوالدا - ہہرچہن مہعلووم نہبوو ٹہو جہنگہ کہی تہواو ٹہبی - رویشٹہ سہر قہیلہی ہہوازین وہ لہ مانگی «ذیالقعده» دا دہورہی تائیفی دا.

بہلئی عہتا ٹہلئی حورمہتی ٹہو مانگانہ و حورمہتی شاری مہککہ ہہر ماوہتہوہ وہ دروست نیہہ جہنگیان تیندا بکری مہگہر کہ ٹہوان دہست پی بکہن وہ یا مہشغوولی نامادہبوون بن بؤ جہنگ وہ ٹہو جہنگہی ہہوازین و تائیف بہم جوہرہ تہٹویل ٹہکا.

﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ﴾

وہ ٹہگہر یہکئی لہو کافرانہ کہ فرماندراوہ بؤ دہست بؤ بردنی، پہنای ہینا بہ تو ٹہوہ تو تہٹمیننی بکہ و ٹہمانی پیبده بؤ ٹہوہ کہلامی خودا بیسی و فکر بکاتہوہ لہ حہقیقہتی ٹیسلامدا، جا ٹہگہر موسولمان بوو ٹہوہ باشہ، وہ ٹہگہر موسولمان نہبوو بیگہیہنہوہ بؤ جیگہی ٹہمیننی خوی، کہ ٹہو شوینہیہ زوو تیایا بووہ، وہ ٹہم تہٹمین کردنہمان بؤ ٹہوہ قہرار داوہ کہ ٹہو کافرانہ کو مہٹیکن نازائن ٹیمان چییہ و قورٹان چؤنہ و ٹیسلامیہت چہندہ بہسوودہ، وہ ہیوایہ لہو ماوہدا کہ لہ ناو ٹیوہدا

دوام نه کا سوجه تی تو وه یاران وه بیستی بازی شتی به قیمهت تهئسیر بکا له دلی کابرادا وه ئیمان بینتی.

﴿كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَمُوا لَكُمْ
فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾

واته چلۆن و به چ حالیکه وه نهو کافرانه عهد و پهیمانی راستی دامه زراویان نه بی که له لای خودا و پیغه مبهه جینگه ی ئیعتیار بی جگه لهو کافرانه که له لای «مسجد الحرام» دا موعاهه ده تان له گه لدا کردن؟ که نهوانه بوون نه یان شکاند، نه مانه مادام له سهه ساغی و راسالی مانه وه له گه ل ئیوه دا ئیوه یش له گه ل نهواندا په یمان راگرین؛ چونکی به راستی خودا خوئی دی لهوانه که له نافه رمانی خودا خوئیان نه پاریزن.

﴿كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً
يَرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾

چلۆن عهد و په یمان نه بی بو موشریکه کان وه ل حال من نه زانم که حالی نهوان وایه نه گه ر روژی هه لکه وئی ده ستیان بروا به سه رتانا موراعاتی هیهچ په یوه ندی و موراعاتی سیله ی ره حم ناکه ن و ته ماشای مروهت و ویزدان ناکه ن؟! نه مانه له کاتی کدا دامابن به زمان قسه ی دوستیتان بو نه کهن و رازیتان نه کهن به واده ی ئیمان و ئیتاعه و وه فاکاری وه له عهینی کاتا دلیان مانیه له به جیهینانی نهو شتانه که نه یلین وه زۆریه ی نهوانه فاسقن و ده رچوون له یاسای نه خلاقی به رزی ئینسانانه. «إِل» سوینده، «ذمة» په یمان، یا نهو په یمان و نهو و یجدانه.

﴿أَشْتَرُوا بِعَايَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾

وهريان گرتوه - له باتی فهرمانبهرداری نایاتی خودا به ئیمان هینان و کرده وهی پاک و چاک - تۆله یه کی کم له دنیا نه وانه یان که وانه داران وه یا تۆله یه کی بی نرخ له ناره زووبازی نه وانه یان که دارا و خاوهن دهسته لاتن.

﴿فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾

جا هاتن منعی خه لکیان کرد له قه بوولی سولووکی ریگه ی خودا که ئیمان به قورئان.

﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

نه مانه به راستی زور خراپه نه وهی که نه وان نه یکن.

﴿لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَاذِمَةً﴾

چاودیری ناکه ن به رابه ر به موسولمانان نه عهد و په یمان و نه خزمایه تی و ویزدان.

﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ﴾

وه نه وانه هه موو نه هلی سته مکاری و جه فابارین.

﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ

وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾

جا نه گه ر نه و کافره موشریکانه په شیمان بوونه وه له کوفر و ئیشراک و نویره کانیا ن به ده وام کرد و زه کاتی مالی خوئیانیان دا به موسته حه قان، نه وه له و کاته دا نه بن به براتان له دینی ئیسلاما و موساوی نه بن له حقوقوقی دنیا و قیامه تا، وه ئیمه نه م نایاته به دریژی نازل نه که ین بۆ قه ومی که وازانا بن به حه قیقه ت.

﴿ وَإِنْ تَكْفُرُوا أَتَيْنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنَا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أُمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ﴾ ﴿۱۲﴾

مادام ئەوان ئەو عهدهەیان شکاند که له گەڵ ئیوه‌دا بەستبویان وه له پیش ئەویشدا عەزمیان کرد له‌سەر دەرکردنی پیغه‌مبەری خودا له مه‌ککه، ده‌ی بزانی ئەوانه پیشه‌وای عالەمی کوفرن وه ئیوه‌یش چاوه‌ڕێتان لێ ده‌کری که جه‌نگ بکه‌ن له‌گەڵ پیشه‌وایانی کوفرا؛ چونکه به‌ راستی ئەوانه عه‌هد و په‌یمانیان نییه، به‌ لک‌وو به‌ هۆی ئەو جه‌نگی ئیوه‌وه ده‌سه‌ر‌دار ببن له‌م ناعه‌هدی و نامه‌ردییه.

﴿ أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ أُولَئِكَ مَرَّةً ﴾

ئایا جه‌نگ ناکه‌ن له‌گەڵ قه‌ومێکدا که عه‌هد و په‌یمانی خۆیان شکاند و دایانه پال هۆزی «به‌نی‌به‌کر» بۆ ئەوه‌ بچن به‌ گژێ «خه‌زاعه» دا که هاوپه‌یمان بوون له‌گەڵ ئیوه‌دا وه له‌وه پیش قه‌س‌دی دەرکردنی پیغه‌مبەریان کرد له مه‌ککه‌دا وه ئەوان له‌ پیشا ده‌ستیان کرد به‌ دەربرینی عه‌داوت و دوژمنایه‌تی له‌گە‌لتانا؟

﴿ اتَّخَشَوْنَهُمْ فَأَلَّهَ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ ﴿۱۳﴾

ئایا ئیوه له‌وانه ئەترسن له‌گەڵ ئەوه‌دا قیمه‌تیان نییه له‌ لای شه‌وه‌کتی ئیسلاما ئیم‌رۆ؟ ئەگەر له‌وانه ئەترسن بزانی ئەوه کاریکی باش نییه؛ چونکه خودای ته‌عالا شیاوتره‌ بۆ ئەوه که لێی بترسن ئەگەر به‌ راستی موسولمانن و خاوه‌ن ئیمانن.

﴿ قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴾ ﴿۱۴﴾

برون بہ گزینا و جنگیان له گه لدا بکن، نه گهر ئیوه نه وه بکن خودا به دهستی
ئیوه سزایان نه دا و نه یان کوژی و رسوایان نه کا و ئیوه زال نه کا به سه ریانا و شیفای
ئیش و نازاری دلی نه و موسولمانانه نه دا که به دهستی نه وان تووشی نازار بوون.

﴿ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

حَكِيمٌ ﴿۱۵﴾

وه به هوی زالبونی ئیوه به سهر نه وانا نه و کینه و عداوته که له دلی موسولمانه کانا
بووه - له پیشدا - به هوی نامهردی نه و کافرانه وه هه مووی لا نه با، وه نه گهر که سی
له و کافرانه ته وه بی له کوفر و نامهردی کرد و گه رایه وه بو ئیسلام و کرده وهی چاکه،
خودای ته عالا ته وه بی لی قه بوول نه کا وه خودای ته عالا زانایه به راز و نیازی هه موو
که سی و خاوه ن حکمه ته له زالکردنی هه رکه سی وه یا هه ر قهومی به سهر که سی
یا قهومی ترا.

﴿ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ

وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةٍ وَاللَّهُ

خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾

نه م نایه ته خیتابه له گه ل نه و بازه موسولمانانه که مه یلیان له سهر جیهاد نه بووه،
واته، نایا ئیوه گومانتان وایه هه روا به ره لا بکرین وه داوای جیهاد و زه حمهت کیشانان
لی نه کری وه هیشتا ئیوه له ریگهی خودادا کاریکی واتان نه کردبێ خودا پئی خوش
بی و جیهادیکتان نه کردبێ له بهر بهرزکردنه وهی که لیمه ی حه قدا و عیلمی خودا
ته عه للوقی نه به سستی به کرده وه یه کی وه هاوه شیای ته قدیر بی؟ وه به و که سانه وه
که نه وه نده موخلیس و ساغن له خزمه تی دینا که غه یری خودا و پیغه مبه ری خودا

و موسولمانہ کان کہسی نہ کردبئی بہ مہ حرہمی ئەسراری خۆی بۆ ئەوہ کہ باسی
حالی موسولمانہ کان بگہ نہنی پتیمان وہ لە ئەسراری ناو ئیسلام ناگادار بن، وہ بزانی
کہ خودا ناگادارہ لەسەر ئەوہی ئیوہ ئەیکەن.

مہ بہست لەم ئایەتہ ئەمەیہ کہ پتویستہ ئینسانی موسولمان جیہاد بکا لە رینگہی
خودادا وہ نەفس و مالی خۆی بہ ساغی بکا بہ قوربانی دین، وہ لە گەل ئەمەدا
پتویستہ زۆر وریا و مہرد و بہ ئیدارہ بی، وہ «ولیحجۃ» دروست نہکا، واتہ نہبی بہ
دۆستی بازئی ئینسانی دەغەل کہ بہ جاسووسی دین قسہی لی وەرئەگرن و ئەسراری
موسولمانان ئەدزن، وہ یاخود ئەم موسولمانہ خۆی ئەوہندہ بۆش و ناساغ و بی ہۆش
بی بروا دۆستی بکا لە گەلیانا وہ ئەسراری موسولمانیان بی بلت بہ لکوو ئەمانہ وہ کوو
زۆلەک وان و ہزار جیہاد بکەن نرخی پیازیکی نییہ.

﴿ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ
بِالْكُفْرِ ۚ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴾

دروست نییہ و رەوا نییہ بۆ کافرہ موشریکہ کان کہ مزگەوت دروست بکەن یان
مزگەوتە کان ئاوەدان بکەنەوہ و خزمەتیان بکەن لە گەل ئەوہدا کہ شەھادەت بەدەن
لەسەر نەفسی خۆیان بہ کوفر و بیر و باوہری ئیشراکیان بی و کردەوہی کافرانہ
بکەن، ئەو جۆرہ ئینسانانہ مادام لەسەر ئەو حالہ ناشیرینہ بمرن ئەوہ ہەر کردەوہیہ کی،
بہ دیمەن چاکیان، کردبئی پووچ و بی نرخی و بی بایەخہ وہ لە ناگری دۆزەخدا ئەمینیئەوہ
ہەتا ہەتاہ.

﴿ إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ
يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴾

نەوہك راستە و خاوەن قیমে تە كردنەوہی مزگەوتەكانی خودا مەگەر لەو كەسانەوہ كە ئیمانیان هەیه بە خودای تاق و تەنیا، وە ئیمانیان هەیه بە رۆژی قیامەتی نەبراوہ وە بە وەرگرتنی جەزای بێر و باوەر و كردەوہی چاك و خراب، وە ئەو كەسانە كە دەوامیان كردووہ لەسەر بەجێهێنانی نوێژەكانیان، وە ئەو كەسانە كە زەكاتی مالی خۆیانیان داوہ بە خاوەن حەقەكان و لەگەڵ ئەم حالەتانەدا نەترسێ لە خودا نەبێ و ئیمان و باوەرێ وەها بێ خێر و شەر. هەر لە لای خوداوہ ئەبێ. جا ئەو كەسانە كە ئەم سیفەتانەیان تێدابی هیوا وایە لەوانە بێن شارەزا بێن بۆ رێگەیی رەزای خودا و بۆ پیرۆزی و بەختەوہری هەردوو دنیا.

﴿أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ﴾

ئایا ئیوہ قەراری ئەوہ تان داوہ كە ناوہدان كردنەوہ و دروستكردنی مزگەوتی حەرام و ئاودان بە حاجیان مالی خودا وەكوو بێر و باوەر و كردەوہی چاك و غەزاكردنی ئەوانەیه كە ئیمانیان هێناوہ بە دینی ئیسلام وە باوەرێ هەیه بە خودا و پێغەمبەری خودا و جیهادی كردووہ لە رێگەیی بەرزەوہكردنی كەلیمەیی تەوھیدا؟ قەراری وەها مەدەن؛ چونكە ئەم دوو تاقمە ئینسانە وەك یەك نین، موسولمانەكان موھتەدین و جێگەیی رێژن لای خودا و ئەوانی تر ستمكارن و خودا ستمكاران شارەزا ناكات بۆ خێر.

ریوایەت كراوہ: كاتی كە حەزەرەتی عەباس گێرا بە دێل، حەزەرەتی حەمزەیی مامی پێغەمبەر ﷺ بازی ناموناسیی لەگەڵدا كرد، ئەویش وتی: ئیمە وەكوو ئیوہین و خزمەتی كەعبەمان كردووہ و ئاومان داوہ بە حاجیان.

جا نم نایه ته نازل بوو بوئوه بزانتن كه نهو جوړه خه لكه له پيش ئيسلاما فارقیان له گه ل موسولمانانا وه كوو به ینی عهرز و عاسمانه.

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْثَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (۲۰)

نهو كه سانه كه ئيمانان هيتاوه و كوچيان كرووه له مه ككه وه بو مه دينه و مال و حالى خويان به جى هيتووه و جهاديان كرووه له ريگه ي خودادا به دارايي خويان و به پيشكش كړنى گياني خويان نه وانه زور گه ورتن له پايدا به لاي خوداوه، نهك هر گه ورتن به لكوو هر ته نيا نه وانن سه رفرز و گه يشتو به كه رامه ت له لاي خوداوه.

﴿يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتِ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ﴾ (۲۱)

خودا موژده يان نه داتن له روژي قيامه تا، له سر زماني فريشته كان يا به بانگي خو ي وه يا له دنيا دا له سر زماني پينغه مبه ر ﷺ يا به عيباراتي نايه ته كاني قورثاني پيروز، به وه كه ره حمه ت و نيعمه ت و كه ره مي خو ي نه گا پينان و موژده يان پي نه دا وه ها به چهن به هه شتي كه هه يه بو نه وان لهو به هه شتانه دا نيعمه تي دامه زراوي نه براوه.

﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾

كه نم موسولمانانه نه ميننه وه و نمرن لهو به هه شتانه دا هه تا هه تا يه.

﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (۲۲)

به راستي خوداي ته عالا پاداشي گه وره و به نرخی له لايه بو نه وانه.

﴿ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا لَا تَتَّخِذُوْا ءَاِبَاءَكُمْ وَاِخْوَانَكُمْ اَوْلِيَآءَ
 اِنْ اَسْتَحَبُّوْا الْكُفْرَ عَلٰى الْاِيْمٰنِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ
 هُمُ الظَّالِمُوْنَ ﴾

ئەم ئایەتە لەو کاتەدا ھاتە خوارەووە کە نو کەس لە عەرەبەکان کە ئیمانیان ھینا بوو پاشگەز بوونەووە و لە دین وەرگەرانیووە و رویشتنەووە پالیان دا بە کافرەکانی مەککەووە وە ئەمە لە پیش فەتھی مەککەدا نازل بوو.

وہ خودا ئەفەر مویت ھەرکەسێ ئیختیاری کوفر بکا بەسەر ئیمانان با باوک و برای خویشتان بن ئەوانە ستەمکارن، وە پیوستە تەرکیان بکەن و وازیان لێ بینن و دوستیان لەگەڵدا مەکەن و پەیوہندیان ببچرینن لەگەڵیان.

وہ بازئ فەرموویانە: ئەم ئایەتە ھاتوووە تە خوارەووە لەو کاتەدا کە ھەزرەت ﷺ فەرمانی دا بە کۆچکردنی موسولمانەکان لە مەککەووە بۆ مەدینە، جا لەو کاتەدا باوک و برا و خزمەکانیان دەستیان ئەھینایە ریگەیان و لێیان ئەپارانەووە و ئەیانوت: کۆچ مەکەن؛ چونکی ئەگەر ئیوہ لە مەککەدا نەمێنن ئیمە ژبواریمان نامینن و تیجارەت و کاسبیمان بۆ ناگرئ، جا ئایەتەکە ھاتە خوارەووە بۆ باسی ئەوہ کە پیوستە ئینسان مەسەلەئ ئیسلام و کۆچکردن لەبەر خزمەتی ئیسلام بخاتە پیش ھەموو ئیعتیاراتیکی ترەوہ و نابئ موسولمان موبالات بکا بەو برا و باوک و مندال و خزم و خویشە لە کاتیگدا کە ئەمانە بین بە مانع لە خزمەتکردنی ئاینی ئیسلام.

وہ بازئ فەرموویانە: کە ئەم ئایەتەیش پەیوہندی ھەبە بە ئەوہلی سوورەتەکەووە، واتە کاتی کە خودا ئیعلانی ئەوہی کرد ئەبئ موسولمانان بەری بن لە کافران و پەیمان و پەیوہندیان پیکەووە نەبئ، بازئ لە موسولمانەکان وتیان: چۆن ئەبئ بەم

جوړه په یوه نندی بېرین له گه‌ل نه وده‌دا که گه‌لی کار و فهرانمان به سراوه به یه که وه، وه نه‌وانه که به‌رانه‌تمان لې داوا کردوون زور په یوه نندی خزمايه تی و ژيوارمان پیکه وه یه؟ جا خودا فهرانموی: نهی موسولمانه کان ریعایه تی دینی ئیسلام و له ژووری هه‌موو ئیعتیباراتیکه وه و موسولمانی ساغ پیوسته ئیسلام بکا به ئامانجی خوی و له هه‌موو ئیعتیباراتیکی تر دوور بکه‌ویته وه.

واته: نهی که‌سانی که ئیمانان هیناوه به دینی ئیسلام باوک و براکانی خوتان مه‌گرن به دؤست و هاوپه‌یوه‌ند نه‌گه‌ر نه‌وان ئیختیاری کوفریان کرد به سهر ئیسلامدا وه هه‌رکه‌سی له ئیوه که نه‌وانه بکا به دؤست، له‌و کاته‌دا که نه‌وان کافرن، نه‌وه به راستی نه‌مانه ستم نه‌که‌ن له خویان و خویان نه‌هاونه ناو ناگری دؤزه‌خه‌وه.

﴿ قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴾

نهی پیغه‌مبهری خو‌شه‌ویست بفرموو به‌و موسولمانانه که وان له نزیکتا: نه‌گه‌ر باوکه‌کانتان و کوره‌کانتان و براکانتان و ژنه‌کانتان و تیره و قه‌یله‌که‌تان و نه‌و دارایی و ماله که په‌یداتان کردوو و نه‌و مالی تیجاره‌ته که ترستان هه‌یه نه‌فرؤشری و زیان بکا و نه‌و خانوو به‌ریه که دلتان پټیان رازییه، نه‌مانه خو‌شه‌ویسترن له لای ئیوه له خودا و پیغه‌مبهری خودا ﷺ و غه‌زاکردن له ریگه‌ی خودادا، ده‌ی راوه‌ستن هه‌تا خودا نه‌و عوقوبه‌ته و نه‌و نازاره که ئاماده‌ی کردوو بؤ نه‌و جوړه که‌سانه بیارینی به‌سهرتانا، نه‌که‌ن قه‌ت کاریکی وها بیی به‌هوی هاتنی سزای خودا بؤ سهرتان؛

چونكى نه گهر حالتان وه هابى به فاسق و خاريج له ريگه نه ژميرين و قهت ئيتير
 شاره زاي ريگه ي رزگارى نابن؛ چونكى خودا هيدايه تى كومه له ي فاسقه كان نادا.

﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ
 أَعَجَبْتُمْ كَـذَّبْتُمْ كَثْرَتَكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ
 عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُم مُّدْبِرِينَ ﴿٢٥﴾﴾

ئهى موسولمانه كان پيوسته ئيوه هه موو كاتى فرمانى خوداتان له هه موو شتى
 زياتر له لا به قيمهت بى وه پيوسته ئيوه سوپاسى خودا بكه ن له سه ر ئه وه كه له
 كوفر و تاريكى گومراهى ده رى كردن بو رووناكى ئيمان وه له بى ده ستى بو ده سه لات
 وه له چه ن كاتا خودا يارمه تى دان وه له چه ن ره زمگاي ناگريندا ده ستى پئوه گرتن
 و زالى كردن به سه ر دوژمنه كاندا، وه به تايه تى يارمه تى دان له روژى رووداوى
 «حونه ين» دا له و كاته دا كه زورى ژماره و زورى چهك و مايه ئيوه ي بايى كرد و
 بپيارتان وها دا كه كه س زال نابن به سه رتانا، كه چى ئه و زورى ژماره و دارايه
 به كارى هيج نه هات و ئيوه ي بى ئيحتاج نه كرد به هيج جوژى و زهوى رووى
 دنياتان ـ له گه ل ئه و گوشادى خوڤه دا ـ لى تهنگ بوو، وه يا خاكى حونه يتان
 له سه ر تهنگ بوو جيگه تان نه ده بووه وه تيايا له گه ل ئه و گوشاديه يه كه بووى. وه
 پاش ئه و دل تهنگيه پشتتان هه لكرد و راتان كرد.

﴿ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا
 لَمْ تَرَوْهَا﴾

له پاشان خودا خوڤراگرى و هيزى دلى نازل كرد بو سه ر پيغه مبه رى خووى وه بو سه ر
 موسولمانه كان وه سوپايه كى فريشته ي ناره خواره وه كه ئيوه ئه و سوپاتانه نه ئه بينى.

﴿وَعَذَابَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ ۲۶

وه سزای نهوانه‌ی دا کافر بوون وه ئیوه‌ی زال کرد به‌سه‌ریانا وه مال و دارایی و نه‌فسیان که‌وته ده‌ستان وه نهو جه‌زایه شیوه‌ی کافرانه.

﴿ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

۲۷

وه له پاش نهو کاره‌ساته خوداره‌حمه‌تی خو‌ی له قالبی قه‌بوولی ته‌وبه‌دا نه‌پژئی به‌سه‌ر نهو که‌سانه‌دا که رایان کرد له نه‌وو‌لی جه‌نگه‌وه وه به‌سه‌ر نه‌وانه‌دا که موسولمان بوون له کافره‌کان.

بزانن! رووداوی حونه‌ین به‌م جو‌ره بوو: له پاش نه‌وه که له سالی هه‌شتی کۆچیدا چه‌زرت عليه السلام فه‌تحی شاری مه‌ککه‌ی کرد له مانگی ره‌مه‌زانی پیروزا. له مه‌ککه مایه‌وه هه‌تا پاش جه‌ژن، وه له نه‌وه‌لی مانگی شه‌والدا بیستی که هۆزی «هوازن» که مالیکی کوری عه‌وف سه‌روکیان بوو وه هۆزیکی زۆر گه‌وره و خاوه‌ن ده‌ست بوو زۆر دل‌گران بوون له‌و فه‌تحی مه‌ککه و ته‌گیریان کرد بین جه‌نگی پاله‌وانانه و فیداکارانه بکه‌ن له‌گه‌ل چه‌زرتا، وه هه‌وازین و سه‌قیف هه‌موو سوپایان ری‌کخست و به‌ره‌و مه‌ککه هاتن هه‌تا گه‌یشتن به‌ حونه‌ین - که شوینتیکه له به‌ینی تانیف و مه‌ککه‌دا مه‌سافه‌ی سنی مه‌نزَل - .

که چه‌زرت عليه السلام نه‌مه‌ی بیست بۆیان ده‌رچوو له مه‌ککه‌ی موکه‌ره‌مه له روژی شه‌مه‌ی شه‌شی مانگی شه‌وال به‌ سوپایه‌کی گه‌وره‌وه که دوازه هه‌زار که‌س بوون له موسولمانان ده هه‌زاریان نه‌هلی شاری مه‌دینه بوون و دوو هه‌زاریان له‌وانه بوون که موسولمان بوو بوون له نه‌هلی مه‌ککه، وه چه‌زرت عوتابی کوری ئوسه‌یدی کرد

به عاملی له سهر مه ککه، وه شهوی سئ شه ممه ی دهی شه وال گه یشته حونهین و له ویدا جئ گیر بوو.

وه یه کئ له سوپای موسولمانه کان هات بو ناویان و وتی: من ده رچووم له ناوتانا و رویشتم بو ئه وه بزائم هه وازین و سه قیف چه ندیکن و چؤن، که ته ماشام کرد هه وازین به پیاو و ژن و مندال و مالیاته وه، له و شتر و مهر و حیوانات هه موو وان له فلانه شوینا له حونهین، چه زرهت ﷺ زهرده خه نه یئ گرتی و فه رمووی: هه موو سبه یئ به غه نیمه تی موسولمانان ئه بن. له ویدا پیاوی و تی: ئیمه قهت مه غلوب نابین (واته زورین)، چه زرهت قسه که ی پئ ناخؤش بوو؛ چونکی بیئنی ئه نانیه تی ئه دا.

وه سبه یئ چه زرهت له کاتی به ره به یانا دوو کراسی زرئی له بهر کرد و خووده ی کرده سهر و سواری هیستره سپیه که ی بوو که ناوی «دولدول» بوو وه رووی کرده سوپای هه وازین. که سوپای موسولمانان چوو ه پیشه وه هه وازین له هه موو شیونک و له هه موو دانه یه که وه هیرشیان هینا بو سه ریان (مه که ئه وان زوو خویان ناماده کردوه) به یه ک جار هه لمه تیان هینا، له ویا سواری به نی سوله ییم له مه ککه یی رایان کرد و باقی ئه هلی مه ککه به شوینانا رایان کرد، وه باقی سوپای مه دینه یه کانیش به شوینانا رایان کرد به راکردنیککی بی تفاق.

وه له و کاته دا له گه ل چه زرهت دا ﷺ نه مایه وه ده که س نه بی: عه باسی کورپی عه بدولموته لیب و، عه لی کورپی ئه بو وتالب و، فه زلی کورپی عه باس و ئه بو وسوفیانی کورپی حاریسی کورپی عه بدولموته لیب و، ئه بو وه کری سدیق و، عومه ری کورپی خه تاب و، ئوسامه ی کورپی زیدی کورپی حاریسه و چه ن که سئ له خزمانی چه زرهت ﷺ وه له بازی ریوایه تا هه شتا که س له موهاجیرین و ئه نسار له گه ل

حهزرتا عليه السلام مانه وه. عه باس لهو کاته دا له غاوی هیستره که ی گرتبوو بؤ ئه وه که
حهزرت عليه السلام په له نه کا برواته ناو دوژمنه کانه وه، وه ئه بووسوفیانی کوری حهرس
وهرزهنگی هیستره که ی گرتبوو، وه ههزرت عليه السلام ئه یفه رموو: «أنا النبي لا كذب، أنا
ابن عبدالمطلب» وه کافره کانیش تیریان رووبه پروویان ئه هاویشت.

جا ههزرت عليه السلام فهرمووی به عه باس: مامه بانگ بکه بلی: «يا معشر الأنصار
يا أصحاب السمره» واته: ئه ی کومه لئی ئه نساری مه دینه و ئه ی ئه و کومه لئی که له
ژیر دار «سمره» له واقیعه ی «حوده یبیه» دا به یعه تتان کرد لهو به یعه ته ی مه شهوور به
«بیعه الرضوان»! ئه ویش بانگی کردن، جارئ ئه یوت «يا أصحاب السمره» وه جارئ
«يا أصحاب سورة البقرة» له بهر ئیشارهت بؤ ئه ی ته ی: * کم من فئه قليلة غلبت فئه كثيرة
ياذن الله والله مع الصابرين * وه عه باس دهنگی بهرز و تیژ بوو دهنگی زور ئه پرویشت.
کاتئ عه باس وه ها بانگی کردن و ئه سحابه کان دهنگه که یان ئه ناسی، به جارئ
وتیان: «يا لبيك يا لبيك» به جارئ گه رانه وه بؤ لای ههزرت عليه السلام به په له په له هه تا
بازئ له وانه و لآخه کانیان باش نه ئه پرویشت خوئی له و لآخه که فره ئه دا و رای ئه کرد
ئه گه یشت به ههزرت و رژانه ناو هه وازین و جهنگ گه رم بوو له ویندا ههزرت
فهرمووی: «الآن همى الوطيس» واته: وا ئیسته ته نووری جهنگ گه رم بوو، وه ههزرت
مشتئ له خوئی ئه و عهرزه ی هه لگرت و فره ی دا به رووی کافره کانداه کوو واقیعه ی
به در و فهرمووی «شاهت الوجوه» وه بازئ ئه لئین ههزرت عليه السلام ئه مه ی له پیش
گه رانه وه ی ئه سحابه کانداه کرد.

وه ئه وه نده ی پئ نه چوو خودای ته عالا نه سره تی موسولمانه کانی دا و هه وازین
و سه قیف هه موو پشتیان هه لکرد؛ هه رچی کوژرا کوژرا و باقی پیاو و ژن و مال و

مندال و حه یوانات همموی به تالان و دیل گیران، وه خودای تهعالا لهم جهنگه یشدا سوپایه کی له مهلائیکه ناره خواره وه وه کوو فهرموویه تی: *وأنزل جنوداً لم ترها* وه هزرهت مهنعی نه سحابه ی کرد له کوشتنی ژن و مندال و پیاوی به زور هینراو، وه باقی یا رایان کرد یا گیران یا کوژران وه نه م هه شامه که وته دهستی نه سحابه کان. ته نانهت ریوایهت کراوه: که نه بووعامیری نه شعهری مامی نه بووموسای نه شعهری هزرهت ناردی به شوین نه وانهدا که رایان کردبوو له هه وازین و سهلمه ی کوری نه کوهعی له گه لا بوو وه گه یشتن به کومه لئی له هه وازین، نه بووعامیر نو که سی لی کوشتن به شیوه ی موبارهزه و مهیدان داری، پاش نه وه که بانگی نه کردن بو دینی نیسلام، وه نه بووعامیر هممو جاری نه یوت «اللهم اشهد علیه» له وانه یه کیکیان وتی: «اللهم لا تشهد علي» وه ده رچوو له پاشا موسولمان بوو به نیسلامیه تیکی زور ساغ، وه هزرهت عليه السلام هه کاتی چاوی پیتی نه که وت نه یفه رموو «هذا شريد أبي عامر» واته: نه مه رای کرد له دهستی نه بووعامیر و رزگار بوو. پاش نه وه دوو کوری عهلا کوری ههرسی کوری جهشم تیریان هاویت بو نه بووعامیر و شه هیدیان کرد. وه نه بووعامیر له پینش مردنا نه بووموسای نه شعهری که برازای خوئی بوو کردی به جیگه داری خوئی و سربه که قهبولیان کرد و نه بووموسا جهنگی کرد هه تا قاتله کانی نه بووعامیری کوشت و سوپا را کردوه که ی هه وازینی په ریشان کرد و هه رچی تالان له لای نه وانهدا بوو نه ویشیانه هممو گرت، له ناو نهو تالانهدا شهیمای کچی ههرسی کوری «عبدالغزی» ی «سعدیه» خوشکی شیری هزرهت بوو، وه لهم جهنگه دا نزیکه ی ههفتا کهس له کافره کان کوژران، وه نه م تالان و دیلانیهان هاورده وه بو لای هزرهت عليه السلام وه له ریگه دا هه رچهن شهیما نه یوت: من خوشکی شیری گه وره که تانم باوه ریان پی نه نه کرد هه تا هاتن بو خزمه تی هزرهت عليه السلام

لەوئ شەیمای عەرزی کرد: من خوشکی شیرى تۆم بەو نیشانە: تۆ بە کۆلمەووە بووی بە مندالی گازیکت گرت لە ناوشانم ئیستەش نیشانەى دیارە ، وە حەزرەت ناسییەووە و چاوی پر بوو لە ئاو و سەجادیەکی راخست بۆ شەیمای، وە حەزرەت فەرمووی: ئەتەوئ لای من دابنیشی ئەو ئیکرامت ئەگرم، وە ئەتەوئ بگەرپیتهووە و شتت بدەمئ هەر باشە، ئەویش عەرزی کرد: ئەمەوئ بگەرپیتمەووە، وە لەویدا شەیمای موسولمان بوو، وە حەزرەت عەبدیک و جارییەکی پێدا و دوو و شتر و بازی مەپیشی پێدا و ناردیەووە بۆ شوئینی خۆی، وە جارییەکی ماره کرد لە عەبدەکە و لە لای مانەووە هەتا شەیمای مرد، هەروا شەیمای داوای عەفوی «بجادی» ناوی کرد کە کابرایەکی کافر و خراپ بوو حەزرەت ئەویشی عەفو کرد.

وە ئەبووداود و ئەبوویەعلا و غەیری ئەوانیش روایەتیان کردووە کە: حەزرەت ﷺ لە «جعرانة» لە نزیکى شاری مەککەدا لە کاتیکدا مالی بەش ئەکردهووە ژنیکی بەدەوییه هات بۆ لای حەزرەت کە دایکی شیرى بوو، یانی «حەلیمەى سەعدییه» دایکی شەیمای، وە حەزرەت ریزی لى گرت، مەعناى وایە لەو کاتەدا حەلیمە ماووە و لە ژیاندا بوو.

خۆم ئەلیم: من لە سەفەرى حەجدا کاتى کە زیارەتى حەزرەتمان کرد روئشتین بۆ زیارەتى «جنة البقیع» و قەبرى حەلیمەیان نیشان دام لە خواری قەبرى حەزرەتى عوسمانى کورپی عەفانەووە ﷺ.

وە ریوایەت کراوە هەر لەم واقعەدا گەلى لە ئەشرفى هەوازین هاتن موسولمان بوون و رجای گێرانەووەى دیلەکان و تالانەکیان کرد لە حەزرەت ﷺ ئەویش فەرمووی: یا دیلەکان، یا مالهەکان، ئەوانیش وتیان: دیلەکانمان ئەوئ، جا حەزرەت خوتبەى خوئند بە ئاو ئەسحابەکانا، ئەوانیش دیلەکانیان ئازاد کرد و دایانەووە پێیان و گەرانەووە بۆ شوئینی خۆیان.

﴿يَتَّيِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اِنَّمَا الْمَشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا
 الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هٰذَا وَاِنْ خِفْتُمْ عِيْلَةً فَسَوْفَ
 يُغْنِيْكُمْ اللهُ مِنْ فَضْلِهٖۗۚ اِنْ شَاءَ اِنَّ اللهَ عَلِيْمٌ حَكِيْمٌ﴾

تهی که سانی که ئیمانان هیناوه به خودا و پیغه مبهری خودا! بزنان که تهو کافره
 موشریکانه، تهوانه که هاوری بؤ خودا بریار تهدهن له عیبادهت کردنا، پیسن له دلا؛
 چونکی بیر و باوهری نارہوا وا له دلئانا، پیسن له لهشا؛ له بهر تهوه که گوشتی پیس
 تهخون و خوارده مهنی نارہوا تهخون، وه پیسن له دهست و دهم و چاودا؛ چونکی
 مادام ئاینیکی ریک و دیاریان نییه که پیس و پاکیان بؤ جیا بکاته وه به زوری
 پیسن و تماشای پاکی دهست و ده میان ناکهن، مادام وه هایه نابئ لهم سال بهدواوه
 نزیکی مزگهوتی حهرام بکه ونه وه، واته دواى تهو ساله که سوره تی به رائهت هاته
 خواره وه تیا یا که سالی نؤی کؤچییه، یا خود تهم سالی داهاتووه که سالی دهی کؤچییه
 و «حجة الوداع» .

وه ته گهر به هوئى مهنی تهوانه وه له «مسجد الحرام» - که مالی که عبه و
 مزگهوته کانی دهوری تهوه - له وه ته ترسن گه دا بکه ون؛ چونکی تهو پاره و ماله
 لهوانه وه دهستان ته که وئ به هوئى تیجارهت و دیاری و ده ستاویژه وه نامینئ، بزنان
 که خودا - ته گهر بیه وئ - له مهولا بئ نیازتان ته کا له وان له ریگه ی رهوا و خاوهن
 نرخه وه له غه نائیم و تالانی جهنگ و له دهسکه وتی عالمی ئیسلام و باقی تیجارهت
 و که لکی شه رعیه وه ته گهر خواستی له سهر بئ، به راستی خودای تهعلا زانایه به
 هموو ریگایه کی بئ نیاز کردنی ناده میزاد و خاوهن حکمه ته له ناماده کردنیا بؤ تهو
 که سه مه یلی له سهر بئ.

عالمەکان لە باسی نەجاسەتی موشریکدا چەن بیرئیکیان ھەبە:

یە کەم: پیسن لەبەر جەنابەت؛ چونکی غوسلی لەشپیی دەرناکەن.

دووھەم: پیسن لەبەر پیسی بیر و باوهریان بۆیە زۆربە ی ئیمامەکان فەرموویانە: ھەر کافرئ موسولمان بوو واجبە لە پاش «تلفظ» بە دوو کەلیمە شەھادەت برۆا غوسل بکا بە نیەتی غوسلی دەرچوون لە کوفر بۆ ئیسلام. بەئێ ئیمامی شافیعی فەرموویەتی: ئەو غوسلە واجب نییە بەلکوو موستەحبەبە.

سێھەم: پیسن لەبەر ئەو پارێز ناکەن لە شتی پیس.

وہ لەسەر مەزھەبی ئیمامی مالیک دروست نییە کافر بچیتە ھیچ مزگەوتیکەوہ نە مزگەوتی حەرام لە مەککەدا و نە باقی مزگەوتەکانی ولاتی ئیسلام؛ چونکە عیلەت کە نەجاسەتی بیر و باوەرە مەوجودە و باقی مزگەوتەکانیش جینگە ی خوداناسین و مونسابی ئینسانی کافر نین. بەلکوو نابن بچنە خاکی حەرەمی مەککە، وە واجبە کە لە خاریجی حەرەمدا بمێنی، وە ئیمامی ئیسلام کەسێ بئیرئ بۆ لای قسە ی لەگەلا بکا.

وہ ئیمامی ئەبووحەنیفە ئەفەرمویت: ھەر موشریکین مەنە ئەکرین لە چوونی مزگەوتی حەرام ئیتر باقی یەھوود و نەسارا مەنە ناکرین نە لە «مسجدالحرام» نە لە باقی مزگەوتەکان.

وہ ئیمامی شافیعی فەرموویە: ھیچ کافرئ نارواتە «مسجدالحرام»؛ موشریک لەبەر نەسی ئایەتە کە و گاوری و جوولە کەیش - ئەگەر غەیرە موشریک بن - بە قیاس لەسەر موشریکەکان، بەلام دروستە ھەموو کافرئ برواتە ناو باقی مزگەوتەکانی ولاتی ئیسلام.

﴿ قَبِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾ ﴿٢٩﴾

واته: جهنگ بکهن له گهل نهو کهسانه دا که ئیمانان نییه به خودا و به روژی قیامت و له سهر نهو یاسا که خودا فرموویه تی و نهوی که خودا و پیغه مبهر حهرامی کردوو نهوان به حهرامی نازانن و رهفتار ناکهن به رهفتاری که موافیقی نیزامی خودایی بن، لهو تاقلمانه که کتیبی ئاسمانیان بو هاتوو ته خوار له گاور و جووله که هه تا جیزیه (سه رانه) تان نه ده نی دهست به دست و حالیان واین که گهردن که چ و فرمانبهرداری ئیوه بن.

مهزه بهی ئیمامی شافعی رحمه الله وه هایه که سه رانه له نه هلی کیتاب وهر نه گیری، واته گاور و جووله که - عه رب یا عه جه م بن - هه وه ها مه جووسیش سه رانه یان لی وهر نه گیری له سهر فرمووده ی حه زره ت که فرمووی: رهفتاریان له گهل دا بکهن وه کوو نه هلی کیتاب، وه له حه دیسی تر دا فرموویه تی: به لام ژنیان ماره مه کهن و نهو حه یوانه ی نهوان سه ری نه برن گوشتی مه خو ن.

که واین نه م سن تاقلمه نه بی یا: موسولمان بین، وه یا جهنگ بکهن، وه یا سه رانه بدن، به لام کافره غهیره کیتابییه کان یا ئیسلام یا جهنگ بو نهوان هه یه و سه رانه یان لی وهر نا گیری. وه ئیمامی مالیک فرموویه تی: جیزیه له هه موو کافرئ وهر نه گیری: کیتابی یا غهیره کیتابی، عه رب یا غهیری عه رب.

﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ﴾

بازی له جووله که کان نه‌لین: عوزه‌یر کوری خودایه و، بازی له گاوره‌کانیش نه‌لین: عیسای موله‌قهب به «مسیح» - له‌بهر نه‌وه که سه‌یاح و جیهان گهرد بووه - کوری خودا و پیغه‌مبهری نه‌وه! بناغهی نه‌م گومانه‌یشیان بۆ عوزه‌یر له‌سهر نه‌وه بووه پاش نه‌وه که سهد سال مردووه خودا زیندووی کردووه‌ته‌وه و ته‌وراتی له‌بهر بووه و خویندووویه‌تی‌ه‌وه بۆ خه‌لکه‌که. وه گومانه‌که بۆ عیسای مه‌سیح له‌سهر نه‌مه بووه که باوکی نه‌بووه.

﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾

وه نه‌و قسه که له‌وانه‌وه نه‌بیسن قسه‌یه‌که له ناو خۆیانا باوه و به‌دهم و زمانیا نا دئ و له‌سهر بناغهی ماریفت و زانیاری و به‌لگه‌نییه.

﴿يُضَاهِيهِمْ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾

نه‌م قسه‌ی نه‌مانه وینه‌ی قسه‌ی گاور و جووله‌که‌کانی زهمانی پیشووه له‌سهر نه‌و گومانه که باسمان کرد.

﴿قَالَهُمْ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ﴾

خودا بیان کوژی! چلۆن نه‌مانه دوور نه‌خرینه‌وه له ریگهی راست و روو نه‌که‌نه ناحق و حق ون نه‌که‌ن؟

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ
وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ﴾

نه‌و جووله‌که و گاورانه زاناکانی خۆیان و عابیده له خودا ترسه‌کانیان و مه‌سیح - عیسای کوری مه‌ریه‌میان - کردووه به‌ئهرباب و به‌مه‌رجه‌ع بۆ حه‌رامکردن و حه‌لال‌کردن و دامه‌زراندنی نه‌حکامی دین، وه هه‌رچی نه‌وان بیکه‌ن و هه‌رچی

ئهوان ته شریعی بکن و دای بمه زینن نه وه به شه ریعت دائه نین و به نیسبه ت بۆ عیسای کوری مه ریهم به کوری خودای دائه نین، که چی ثم نه وعه په یوه نده له گه ل ئه وانا هه له یه و نارپه وایه، وه حق ئه وه یه که ئینسان عیسای کوری مه ریهم به بنده ی خودا دابنی و بریاری ئه وه بدا که به بی باوک خودا دروستی کردوه وه کوو ئاده می به بی باوک و دایک دروست کردوه، وه ههر شه رعنی ئه وه هینای له لای خودا وه له ئینجیلدا هه مووی راسته و غیری ئه م پایه پایه ی تری نییه. وه به نیسبه تی زاناکانه وه نه گهر عالمی گه و ره نه بن حق وایه موبالات به قسه و باسیان نه کری و گوی به حه لاکردن و حه رامکردنیا ن نه درئی ئه وه نه بی هه له نه سی که لامی ئینجیل و ته وراتا هه یه، وه نه گهر عالمی گه و ره ییش بن ئه بی به شیوه یی که موافقی ته ورات و ئینجیل بی قسه بکن و له و خه ته لانه دن وه نه کرین به ده ستووری ته و او بۆ هه موو شه رعنی، وه نه بوو له سه ر موژده ی ئینجیل ئیمانیا ن بهینایه به حه زره ت ﷺ.

﴿وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

وه ل حال ئه مر نه کراوه و فه رمان نه دراوه به و جووله که و گا و رانه به وه نه بی که عیبا ده ت بکن بۆ خودایه ک که تا ق و ته نیایه و که س شیاوی عیبا ده ت بۆ کردن نییه ئه و نه بی، [دوو ره له هه موو عه یب و نو قسان ی و دوو ره له وه رگرتنی ئه و شه ریکانه که ئه وان بریار و ئیعتیباریا ن بی دا ون وه ئیما ن بینن به پیغه مبه ری ئاخ ر زه مان حه زره تی محمد ﷺ.

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾

نهو کافرانه خواستیان وه‌هایه که ریساله‌تی موحه‌مه‌دی عه‌ره‌بی و چرای ئیرشادی نهو بکوژیننه‌وه به ده‌می خوئیان، واته به ئینکاری زمانی و ده‌رپرینی بن‌باوه‌ری، وه یا به قسه و باسی بن‌بناغه و به‌تال.

﴿وَيَأْتِي اللَّهَ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ﴾

وه خودایش هیچی ناوی نه‌وه نه‌بی که نه‌م نووره ره‌سا بکا و بیگه‌یه‌نی به جیهانا و همه‌موی رووناک بکاته‌وه.

﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

هه‌رچه‌ن کافره‌کان حه‌ز به‌وه نه‌که‌ن وه بیان‌ه‌وی که نه‌گا به جیهانا.

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى

الدِّينِ كُلِّهِ، وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾

خودا خودایه‌کی وه‌هایه که پیغه‌مبه‌ری خوئی ناردووه له‌گه‌ل هیدایه‌ت و شاره‌زاکردنی هوشیاران بو ریگه‌ی راست و بو کرده‌وه‌ی موافیق بو واقع، بو نه‌وه که نهو پیغه‌مبه‌ره (یا دینه‌که‌ی) ده‌ربخا له‌عالم وه زالی بکا به‌سه‌ر همه‌موو دینتکدا هه‌رچه‌ند موشریکه‌کان پتیاان خوش نه‌بی.

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ الْأَجْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَأْكُلُونَ

أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَطْلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾

نه‌ی که‌سانی که ئیمان‌تان هه‌یه به دینی ئیسلام! بزنان گه‌لئ له‌زانیانی گاور و جووله‌که و له‌عابیده له‌خواترسه‌کانیان به‌گومانی خوئیان به‌راستی دارایی خه‌لک وه‌رئه‌گرن به‌یاسایه‌کی ناره‌وا و بی‌سوود وه‌منعی خه‌لک نه‌که‌ن له‌وه که بکه‌ونه سه‌ر ریگه‌ی راستی خوداداناو که ئیسلامه.

﴿وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَتَّبِعُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾

وہ بزائن نہو دارایی خہ لکھیش کہ وہری نہ گرن لهوان دەستیان تیی ناچئ کہ
له گہل خہ لکدا بیخون، وہ سہرفی ناکہن له ریگہی خزمہتی راستیدا وہ نہوانہیش
کہ حالیان وایہ وہ مالی دەست کہ وتوویمان بہ حق سہرف ناکہن وہ نہو ئالتوون و
زیوہ کہ له لایانہ گردی ئە کہنہوہ وہ ئەیکہن بہ خہزینہ له سندووق و گہنجینہ و
بانکدا دایئہننن وہ حەقی خودای لئ نادن وہ زہ کاتہکی دہرناکەن له ریگہی
رہزای خودادا ئەوہ موژدەیان بدەری بہ سزایہ کی نابار و دشوار.

﴿يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَأُظْهُرُهُمْ هَذَا مَا كَفَرْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾

ئەو سزا نابارانہ له روژیکدا یہ کہ ئەو ئالتوون و زیویانہ سوور ئەکریتەوہ له
ناگری دۆزەخا و ناوچاوان و تەنیشت و پشتیانن پی داخ ئەکری وە فریشتەیی عەزاب
پینان ئەلئیت: ئەم مادە سوورەوہ کراوہ کہ ئیوہی پی داخ ئەکری ئەو مالہ یہ کہ ئیوہ
گردتان کردبووہوہ بو خوتان، دە بچەژن تۆلہی ئەوہی کہ گردتان کردبووہوہ.
ئەم ئایە تە توندە کہ ہەرپەشە یہ له لایەنی خوداوہ ہەرچەند بو سەر زانا و عابیدە
بەرچاوہ کانی جوولە کہ و گاورەکانہ بەلام له مەعنادا بو ہەموو دەولەمەندی کہ کہ
مالئیکی زور گردبکاتەوہ و سہرفی نہکا له ریگہی خودادا، بەلام مەبەست له سہرفی
له ریگہی خودادا، ئەمە یہ کہ زہ کاتی شەری لئ دەر بکا نہک ہەمووی سہرف بکا
له ریگہی خودادا، بہ دەلیلی ئەوہ کاتی کہ ئەم ئایە تە ہاتە خواروہ موسولمانەکان

زور دلگران بوون وه چه زره تهی عومهری کوری خه تاب ﷺ ئەم باسهی گپراوه بو
 چه زرهت ﷺ له ویا ئەویش فەرمووی: «إن الله لم يفرض الزكاة إلا ليطيب بها ما بقي
 من أموالكم» واته به راستی خودای تهعالا زه کاتی مالی له بهر ئەوه واجب کردووه
 له سه ر ئیوه که باقی ماله که تانی پین پاک بکاته وه، وه ههم فەرمووی تهی: «ما أدى زكاته
 فليس بكنز» ههر مالی که زه کاتی لئ ده ربکری ئیتر ئەوه بهر مالی خه زینه کراو
 ناکه وی، وه زیاد له مانه گه لئ ده و له مهندی پاره داری زور بووه له نه سحابه کان که
 چه زرهت ﷺ غه پیری زه کاتی شه رعی داوای هیچی لئ نه کردوون وه نه گه ر شتیکیان
 له سه ر واجب بوایه داوای لئ نه کردن.

﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ
 فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً
 كَمَا يُقْتَلُونَكُمْ كَافَّةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾

واته به راستی ژماره ی مانگه کان له بریاری خودادا دوازدهن، له و روژه وه که خودا
 ناسمان و زهوی دروست کردووه و روژ و مانگی کردووه به هوی جوانی جیهان و
 شه و روژی پین دروست کردوون، چوار مانگ له و دوازده، خاوه ن قیمهت و خاوه ن
 نرخن و جهنگ و ناشوویی له وانا زورتر حه رام کردووه و له تاوانی مانگه کانی تری
 قورستر کردووه. وه ئەمه یاسای دینی راسته، که وایه له م مانگانه دا سته م له خوتان
 مه که ن و تاوانبار مه بن، وه جهنگ بکه ن له گه ل کافره کانا هه موویان وه کوو چو ن
 ئەوان جهنگ نه که ن له گه ل ئیوه دا به شیوه ی گشتی، وه بزانه که خودا به ره زامه ندی
 و یارمه تی له گه ل ئەوانه دایه که خو یان له تاوان و ناهه رمانی خودا نه پارێزن.

﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحَلِّونَهُ
عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِّئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ
زَيْنَ لَهُمْ سَوْءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

واتہ بہ راستی پاشخستنی مانگی لہو مانگانہ کہ حہرامن ۔ واتہ جہنگ لہوانہ دا
حہرامہ ۔ بو وہختی مانگی تر؛ مہسہلا «ذي القعدة» ببہیتہ شوینی «ذي الحجة» و
«ذي الحجة» ببہیتہ شوینی «محرم» و «محرم» ببہیتہ جینگہی «صفر» و «رجب»
بخہیتہ شوینی مانگی «شعبان» ئەم کردہوہ زیادہ پایہ یہ لہ کوفرا، بیجگہ لہو کوفرہ
کہ موشریکہ کان ہہیانہ ئەم گورینی یاسای خودایہ و ئەم پاشخستنی مانگہ حہرامانہ
زیادہ کوفریکی ترہ کافرہ موشریکہ کان ی زیاتر لہ پیتشوو پئی گومرا نہ کری۔

جا ئەوان چییان ئەکرد؟ بەلئی ئەوانہ یان ئەکرد کہ خودا فہرموویہ تی ئەو مانگہ
حہرامہ وہ کوو موحرہم بن مہسہلا لہ سالیئکدا حہلالیان ئەکرد و جہنگ و داوایان
تیدا دہکرد و مانگی تریان لہ باتی ئەومانگہ حہرام ئەکرد، وہ لہ سالیئکدا ئەو مانگہ
کہ زوو حہلالیان کردبوو حہرامیان ئەکرد بہ گویرہی مونسہبہی قازانجی ژیان ی
خویان بو ئەوہ بہ ناو لہسہر موافقہی چوار مانگہ حہرامہ قہدیمہ کہ برۆن، واتہ بہ
ناو پینان ئەوتن مانگی حہرام وہ لہ راستیدا لہو چوارہ نہبوون، وہ بہم شتوہ ئەو
مانگانہ کہ خودا حہرامی کردبوون حہلالیان ئەکردن، وہ بۆیان جوان کرابوو لہ
لایہنی شہیتانی ئیبلیسہوہ ناشیرینی کردہوہی خویان وہ گومرا بووبوون وہ لہ
واقیعا ئەوانہ کافر بوون وہ خودا ہیدایہ تی قہومی کافری وہا بی شوعوور نادا۔

بزانن! لیڤه‌دا چەن باسی هه‌یه:

یه‌که‌م: ئەم ئایە‌تانە داخڵی ئەو ژمارە ئایە‌تانەن که له سورەتی تەوبە‌دا نازل بوون، وه‌ هەزرەتی عەلی له‌ سالی نۆی کۆچیدا به‌ فەرمانی هەزرەت ﷺ خویندیه‌وه به‌ سەر ئەهلی حەجدا.

دوههم: له‌ کاتی‌که‌وه‌ خودا ئاسمان و زه‌وی و رۆژ و مانگی دروست کردووه‌ و شه‌و و رۆژی داناوه‌ له‌ ده‌رکه‌وتن و ون بوونی رۆژه‌وه‌ سالی مانگی وا داناوه‌ دوازده‌ جار مانگ تازه‌ بێته‌وه‌ و ده‌وره‌ی خۆی ته‌واو بکا، وه‌ سالی رۆژی‌شی وا داناوه‌ که له‌ هەر نوخته‌یه‌که‌وه‌ رۆژ هه‌ل بێ برۆا و بێته‌وه‌ بۆ ئەو نوخته‌یه‌، به‌م یاسا سالی مانگ بریتیه‌ له‌ سیسه‌د و په‌نج و پینج رۆژ، وه‌ سالی رۆژ بریتیه‌ له‌ سیسه‌د و شه‌ست و پینج رۆژ و چواریه‌که‌ رۆژی.

وه‌ له‌بەر ئەوه‌ که مانگ زوو‌وو تازه‌ نه‌بێته‌وه‌ وه‌ گۆرانی شیوه‌که‌ی وا له‌ پیش چاوا و هه‌موو که‌س نه‌یزانی، حسیب بۆ موعامه‌له‌ و ئادابی دین و غه‌یری ئەمانه‌ له‌سه‌ر سالی مانگ دانراوه‌ و به‌تایبه‌تی ئەم یاسا له‌ دینی هەزرەتی ئیبراهیمی خه‌لیل و هەزرەتی ئیسماعیلی کوریا زۆر بایه‌خی پێدراوه‌ وه‌ له‌ دینی ئەوانا له‌ هەر دوازده‌ مانگدا چوار مانگی حورمه‌تیان گیراوه‌ و جه‌نگ و ئاشووبیان تێدا حه‌رام کراوه‌، وه‌ ئەو چوار مانگه‌ سیانیان به‌ شوێن یه‌کا دین؛ «ذي القعدة» و «ذي الحجة» و «محرم» وه‌ مانگیکیان ته‌نیا به‌ که مانگی «رجب‌الله» یه‌. وه‌ ئادابی ئیحرام به‌ستن و حه‌جکردن ده‌ستی پێ کردووه‌ له‌ مانگی شه‌واله‌وه‌ و له‌ سیازده‌هه‌می مانگی «ذی‌الحجة»‌دا نیه‌یه‌تی هاتووه‌ و ته‌واو کراوه‌.

جا له‌بەر ئەوه‌ که مانگی «ذي‌الحجة» و ره‌فیه‌کانی له‌سه‌ر حسیبی سالی دوازده‌ مانگه‌ نه‌گۆرین و جار به‌ جار ئەوانه‌ نه‌که‌ونه‌ به‌هار و جار به‌ جار نه‌که‌ونه‌ زستان یا

پاییز یا هاوین، وه بهم یاسا کاته کان ئە گۆران وه مهسلهه تی عه ره به کان له تیجارهت و باقی کاری ترا و له عیبادە تکر دنا به ئاره زووی ئەوان جی به جی نه ده بوو، هاتن ده ستیان برد بو ئەم یاسایه و گۆرپیان و روسووماتی دین و مانگه به حورمه ته کانیان خسته سه ر حسیی سالی روژی، وه له بهر ئەوه که سالی روژی ده روژ و چاره کینکی له سالی مانگ زیاتره هه ر له چهن سالی کدا مانگیکیان زیاد ئە کرد و سالی مانگیان ئە کرد به سیازده مانگ وه ئەم جوړه ته سه ر پوهه خودا له قورئانی پیروژدا ناوی برد به «نسیء» چونکه ئە گه ر «نسیء» به مانای ته ئخیر و پاشخستن بگرن مه وسیمی حج و مانگه حه رامه کان له کاتی خو یان پاش ئە که وتن، وه ئە گه ر «نسیء» به مانا زیاد کردن بگرن ئە وه له م ته سه ر پوفاته دا جار به جار سالی مانگی ئە بوو به سیازده مانگ، وه ئەم له فزه له زمانی عه ره با به هه ردوو ماناکه هاتوو.

به هه رحال کافره کان خو یان زاته ن کوفری به مانا ئیشراکیان هه بوو وه به م کرده وه یش کوفره که یان زیاد بوو یانی بازه شتیکی وا که ئیمان قه بوولی ناکا و کوفر هه لی ئە گری به جیان هینا، وه خودا لۆمه ی کردن فه رمووی: ئەم کاره کاریکی ناهه موار و ناپه سه نده.

سپههم: ئە مه یه له سالی نۆی کۆچیدا که حه زره تی ئە بوو به کر «میرحج» بوو، مانگی «ذي القعدة» بوو بوو به کاتی حه جی عه ره ب و له سالی ده ی کۆچیدا که حه زره ت ﷺ حه جی کرد مه وسیمی حج که وته مانگی «ذي الحجه» وه به یاسای دینی حه زره تی ئیبراهیم. وه خودای ته عالا ئەم وه زعه ی نیشانی حه زره ت دا ﷺ بۆیه له خو تبه گرنگه که ی سالی «حجة الوداع» دا فه رمووی: «إن الزمان استدار كهیئته يوم خلق الله السموات والأرض: السنة اثنا عشر شهراً منها أربعة حرم؛ ثلاث متواليات ذوالقعدة، و ذوالحجة و المحرم، و رجب مضر الذي بين جهادي و شعبان. رواه الثلاثة».

واته: حه‌زرت ﷺ فه‌رمووی: زه‌مان هه‌لسو‌رپایه‌وه وه‌کوو سابق وه‌ که‌وته‌وه
 سه‌ر ئه‌و شیوه‌ که‌ خودای ته‌علا ناسمان و زه‌وی دروست کردوه و شه‌و و روژی
 داناوه (واته له‌سه‌ر حسینی ئه‌وانه که‌ ده‌ستیان دا له‌ مانگه‌کان وه‌ مانگه‌کان نه‌گوران
 و لایان ئه‌دا له‌ شوینی خوین و ئه‌هاتنه‌وه شوینی خوین) ئیمسال سالیکه‌ که‌ ئه‌و
 مانگانه‌ که‌وتونه‌ته‌وه شوینی خوین و مانگی «ذی‌الحجه» بووه به‌ مانگی راسته‌قینه‌ی
 به‌جیه‌تانی نادابی حه‌ج، وه‌ له‌ ئه‌مرۆ به‌ولاهه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ ئیوه له‌سه‌ر حسینی مانگ
 و سالی قه‌مه‌ری (مانگی) نادابی حه‌جی خو‌تان به‌جی بینن. «والحمد لله‌ علی‌ ذلک».
 بیدار بن! له‌به‌ر ئه‌وه که‌ قه‌بیلهی «مضر» زور حورمه‌تی مانگی ره‌جه‌یان نه‌گرت
 له‌م حه‌دیه‌دا حه‌زرت ﷺ نیزافه‌ی ره‌جه‌بی کرد بو‌ لای «مضر» فه‌رمووی «و
 رجب مضر» ئه‌گه‌رنا مانگی ره‌جه‌ب یه‌کینه‌ له‌ مانگه‌ به‌ حورمه‌ته‌کان به‌ نیسه‌به‌تی
 هه‌موو موسولمانانه‌وه بی‌جیاوازی.

چواره‌م: کۆم‌لی ئیمامانی دین له‌سه‌ر ئه‌و بیرهن که‌ ئه‌و چوار مانگه‌ به‌ حورمه‌ته‌
 حورمه‌ته‌که‌یان نه‌سخ کراوه‌ته‌وه له‌ جیهه‌تی جه‌نگکردن له‌گه‌ل کافرانا به‌ ده‌لیلی
 ئه‌وه له‌ سالی فه‌تحی مه‌که‌دا پیغه‌مه‌بر ﷺ نه‌ئه‌رپو‌یشته سه‌ر شاری «تائف» وه‌
 ماوه‌یه‌کی زور هه‌تا که‌وته مانگی «ذی‌القعه‌ده» له‌و شوینه‌دا مایه‌وه ئه‌وسا ته‌شریفی
 گه‌رپایه‌وه. وه‌ که‌می له‌ زاناکان فه‌رموویانه: نه‌خه‌یر ئه‌و حورمه‌ته‌ نه‌سخ نه‌بووه‌ته‌وه
 وه‌ ئه‌و جه‌نگه‌ وه‌ یا ئه‌و حه‌ساره که‌ حه‌زرت کردی به‌ ده‌وری «تائف» دا له‌ مه‌قامی
 مو‌دافه‌عه‌دا بوو؛ چونکی قه‌بایلی عه‌ره‌ب له‌و کاته‌دا به‌ ده‌وری تائفدا و له‌ تائف
 خویدا ناماده بوون بو‌ جه‌نگکردن له‌گه‌ل حه‌زرتا ﷺ ئه‌گه‌رنا له‌ خووه‌ دروست
 نییه بو‌ موسولمانان له‌م چوار مانگه‌دا جه‌نگ له‌گه‌ل کافرانا.

فهرموودهی خودا: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَالًا﴾

ئهم ئایه ته هاته خواره وه له کاتی غهزای «تهبووک» دا وه هۆی ئهم غهزا - وه کوو ئینوسه عد و غهیری ئه و ریوایه تیان کردوو - ئهمه یه: هه و آل گه یشت به حه زرت ﷺ که رۆم سوپایه کی زۆری گرد کردوو ته وه و تیره کانی «لخم» و «جذام» و غهیری ئه و انیشی بانگ کردوو و سوپایه کی گه و ره پیکه وه نراوه که نزیکه (۴۰) چل ههزار جهنگه ره حازره و، پینسره ویان گه یشتوو ته خاکی «بلقاء» و ئهمه له مانگی ره جه بدا بوو له سالی نۆی کۆچیدا و وه رز وه رزی هاوین بوو هه و ا زۆر گه رم بوو خه لکیش له کاتی قاتی و کهم نانیدا بوون و میوه و بهری مه دینه یشت گه یشتبوو، له بهر ئه وه حه زرت ﷺ به خیلافی جارانی تر ئه وه ی روون کرده وه که بو کوی ده چی بو جهنگ، تا ئه و که سانه که دین خو یان ئاماده بکن و له پاشا نه ئین ئیمه نه مانزانی بو کوی ئه رۆین و خو مان ئاماده نه کرد.

به کورتی ئهم غهزایه زۆر گران بوو له سه ره نفهس و جیگه ی ئیمتیحان و به راوردی ئیمان بوو، وه له م کاته دا هه ل بوو بو مو نافقه کان که په ریشانی بهاونه ناو ئه سحابه کانه وه و ئه یان وت: «لا تغفروا فی الحر»: له م کاته گه رمه دا مه رۆنه ده ر، وه بازیکی تر ئه یان وت به حه زرت ﷺ: ئیزنمان بده و مه مان خه ره ناو فیتنه وه، وه لئلا ئیمه به را بهر به ژنه رۆمییه وه خو مان نا گرین! وه حه زرت ئیزنی ئه و بازه ی دا که نه یه ن بو ئه و سه فه ره. وه له لایه کی تر وه عه بدو لئالی کوری ئوبه ی کوری سه لوول له گه ل کۆمه لئی له هاویری خویدا له قه راخی مه دینه دا سوپاکه ی گرد کرد بو وه وه، وه کاتی که حه زرت له مه دینه ده رچوو، ئه و گه راپه وه بو مه دینه و تیان: وه ختمان مو ناسبی ده رچوون نییه. به لام حه زرت ﷺ عه زمی جه زم کرد بوو وه مو سو لمانه کان له هه موو لایه که وه کرده وه بوون له حه زرت ﷺ وه ئه ویش ته رغیبی ده و له مه نده کانی دا له سه ر

سەرفی مأل بۆ ئەو جەنگە وە گەلئى لەوان ئەوھى بۆى رىنكەوت ھىناى، وە حەزرەتى عوسمان سەسەد وشتىرى بە جل و رەشمە و ھەوسارەوہ لە گەل ھەزار دینارا پيشكەشى حەزرەتى کرد، وە حەزرەت ﷺ فەرمووی: «لا یضر عثمان ما فعل بعد هذا» وە لە رىوایە تیکدا: «ما علی عثمان بعد الیوم شیء». وە عومەرى كورپی خەتاب وتی: ئەمرو من ئەكەومە پيش ئەبووبەكرەوہ نیوہى ھەموو دارایی خۆى ھىنا بۆ خزمەتى پىغەمبەر ﷺ وە حەزرەت فەرمووی: ئەى عومەر چیت بۆ خۆت ھىشتووہ تەوہ؟ عەرزى کرد: ئەوئەندەى ئەمە كە ھىناومە، ئەوئەندەىشى پى نەچوو حەزرەتى ئەبووبەكر ھەرچى پارەى بوو ھىناى بۆ خزمەتى پىغەمبەر ﷺ وە حەزرەت پىسارى لى کرد: چیت بەجى ھىشتووہ بۆ خۆتان؟ عەرزى کرد: خودا و پىغەمبەرى خودا. جا عومەر فەرمووی: من قەت پيش تۆ ناکەوم.

وہ كۆمەلئى لە پىاوانى سەحابە - كە مەشھورن بە «بكاون» - ھاتتە خزمەتى حەزرەت ﷺ داواى و لاخى سوارىيان لى کرد كە بۆ ئەو غەزا سوارى بىن، وە حەزرەت ﷺ فەرمووی: ھىچ و لاخى وام نىيە سوارى بىن، ئەوانىش گەرانەوہ و فرمىسك لە چاویان ئەبارى چونكە و لاخیان دەست نەكەوت و لەو جەنگە بى بەش بوون.

دواى ئەمانە حەزرەت لە گەل نزیكى (۳۰) سى ھەزار پىاوى بەكارى جەنگیدا رىكەوت بەرەو تەبووك و لەویدا چەن كەسى لە ئەسحابەكان بە بى ئەوہ كە شتى لە شوبھە و نىفاق لە دلئانا بى دواكەوتن لەو سەفەرە لەوانە «كەعبى كورپی مالك» و «مەرارەى كورپی رەبىع» و «ھىلالى كورپی ئومەييە» و «ئەبووخەيسەمە» ئەم پىاوانە موسولماننى راست بوون و ھىچ جۆرە گوماننى لە ئىمانيانا نەبوو، ئەبووخەيسەمە لە دوایدا ھەر روىشت و گەيشت بە حەزرەت.

تەبەرانی ئەلی: ئەبووخەیسەمە چەن رۆژ پاش سەفەرەکە ی حەزەرەت ﷺ لە رۆژنکی گەرما لە دەرەووە گەرایەووە بۆ مالمووە تەماشای کرد - دوو ژنی هەبوو - هەردوو [ژنەکە ی] وان لە ناو کەپرا لە ناو باخا و دەورو بەری خۆیان ئاورشین کردوو و ئاوی سارد و خواردەمەنی جوانیان ئامادە کردوووە بۆی، کە تەماشای ژنەکان و ئەو شوینە خۆشە و ئەو ئاو و خواردەمەنیە جوانە ی کرد و بیری ئەو ی کردوووە کە حەزەرەت ﷺ وا لە رینگە ی گەرما و لەبەر هەتاوا. وتی: بە خودا ئەمە ئینساف نییە من لەم خۆشییەدا و حەزەرەت لەو زەحمەت و گەرمادا بێ، وەللاهی من ناپۆمە مالی خۆم هەتا ئەگەم بە حەزەرەت ﷺ. وە هەستا سوار بوو کەوتە شوینی حەزەرەت ﷺ هەتا گەیشتە «تەبووک» کاتێ کە نزیک بوووە لە ئەسحاب، ئەسحابەکان وتیان: ئە ی پیغەمبەری خوا و سوارێ هات لە ئەبووخەیسەمە ئەچی کە هاتەبەرەووە و شترەکە ی یەخ دا و هات بۆ لای حەزەرەت ﷺ حەزەرەت فەرمووی: ئەم حالە باشترە بۆ تۆ لەووە لە جینگە ی خۆتا بوویتایی، خەیسەمەیش باسەکە ی بۆ حەزەرەت ﷺ گیراوە و حەزەرەت دوعای خیری بۆ کرد.

موسولمانەکان لەم سەفەرەدا زۆر زەحمەتیان پیگەیشت و جاری وابوو ئەووەندە تینوویان بوو لە و شترەکانیان سەرئەپری بۆ ئەووە کە ئاوی ورگی و شترەکان بخۆنەو! وە هەر لەو سەفەرەدا رۆژی زۆر برسیان بوو عەرزێ حەزەرەتیان کرد: با و شترەکان سەربرپن و گوشتەکیان بخۆن حەزەرەت فەرمووی: باشە، وە حەزەرەتی عومەر عەرزێ کرد: ئەگەر ئەمە ببێ بە یاسا و شترەکان کەم ئەبنەووە و ئەوانیش ناتوانن بە پیادە بگەرپن. تەگبیر ئەمە یە ئەم بفرمووی هەرکەسێ هەرچی خواردەمەنی هە یە هەمووی حازر بکەن و گردی بکەنەووە لە شوینیکدا و تۆیش دوعا بکە ی بەرەکەتی تی بکەوی، وە حەزەرەت ﷺ فەرمانی دا کە هەرچی هەبوو هینایان و کۆمەلیان

کرد وه چهزرت عليه السلام دعوی کرد به بهره‌کوت بۆ ئه و خوارده‌مه‌نییه، جا هه‌موویان له‌ویدا نه‌خوارد و تویش‌به‌ره‌ی خویمان لێ پر کرد و هیشتا زیاده‌ی مایه‌وه. له‌ویدا چهزرت عليه السلام فه‌رمووی: «أشهد أن لا إله إلا الله و أشهد أني رسول الله».

ئه‌له‌حاسل کاتی سوپای چهزرت گه‌یشته شوینی جه‌نگ ته‌ماشایان کرد که‌س دیار نییه، تمه‌ز هه‌موو ئه‌و که‌سانه که‌ ناماده بوون بۆ جه‌نگ به‌ بیستنی هاتنی سوپای نیسلام بلاوه‌یان کردوو له‌و مه‌رز و بوومه‌دا نه‌ماون.

وه له‌و سه‌رده‌مه‌دا «یوحنه» حاکمی «ئه‌یله» هات بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر عليه السلام وه چهزرت سوئحی له‌گه‌لدا کرد له‌سه‌ر ئه‌وه «جیزیه» بدا به‌ پیغه‌مبه‌ر. هه‌روا ئه‌هلی «جرباء» و «اذرح» هاتن ئه‌وانیش سه‌رانه‌یان دا به‌ چهزرت و چهزرت نامه‌ی سوئحی پێدان له‌سه‌ر سه‌رانه.

وه چهزرت عليه السلام له‌م سه‌فه‌رده‌دا له‌گه‌ل ئه‌سحابه‌کانیا دایان به‌ لای «حجر» دا که‌ ماوای قه‌ومی «سه‌موود» بوو وه ئه‌مری پێ فه‌رموون که‌ مه‌رۆن بۆ ناو ئه‌و شوینه که‌ وه‌ختی خۆی سه‌موودی تیدا بووه، نه‌کا له‌و غه‌زه‌به‌ هاتوو بۆ سه‌ر ئه‌وان بیت بۆ ئه‌مانیش - مه‌گه‌ر به‌ حالێ دۆل نه‌رمی و گریانه‌وه - وه چهزرت عليه السلام سه‌ری خۆی داپۆشی و په‌له‌په‌لی کرد له‌ ده‌رچوون له‌و ماوادا.

پاش ئه‌مانه چهزرت به‌ سه‌لامه‌تی له‌گه‌ل ئه‌سحابه‌کانیا گه‌رایه‌وه بۆ مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره، وه کاتی که‌ مه‌دینه‌یان دی فه‌رمووی: «هذه طابة، وهذا جبل أحد یحبنا و نحبه» وه فه‌رمووی به‌ یارانێ: «إن بالمدينة أقواماً ما سرتهم مسيراً، ولا قطعتم وادياً إلا كانوا معکم، قالوا: یا رسول الله وهم بالمدينة؟ قال: وهم بالمدينة حبسهم العذر».

فه‌رمووی: له‌ مه‌دینه‌دا تاقمی هه‌ن ئیوه هه‌ر شوینی گه‌رابن ئه‌وان له‌گه‌لتانا بوون له‌ پادا‌شدا، ئه‌وانیش عه‌رزیان کرد: له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که‌ له‌ مه‌دینه‌دا بوون؟ فه‌رمووی: به‌لێ عوزر مه‌نعی کردبوون له‌ هاتنیان له‌ گه‌لمانا، واته: چه‌یوانی سوارییان نه‌بوو.

حہزرت ﷺ لہ مانگی رہمہزانا گہیشتہوہ مہدینہ، واتہ دوو مانگیان پی چوو۔ جا کاتی حہزرت ﷺ چووہ ناو شاری مہدینہ لہ پیش ہموو شتیکدا رویشتہ مزگہوت و دوو رکات نوڑی تیدا کرد، جا دانیشٹ بو چاویپکہوتنی خہلک و خہلک ہاتن سہلامیان لی کرد، وہ نہوانہیش کہ پاش کہوتن لہو سہفہرہ و نہہاتبوون لہگہلیا، ہاتن عوزریان ہینایہوہ و حہزرت ﷺ عوزرہکانی قہبوول کردن، نہمانہ ہہشتا و نہوہندہ کہس بوون، بہلی قہبوولی تہوبہی کہعبی کوری مالیک و رہفیکہکانی پاش خست ہہتا ثایہت ہاتہ خواریہوہ بہ قہبوولکردنی تہوبہیان جا نہوانیش تہوبہیان قہبوول کرا۔

جا خودای تہعالا فہرموو:

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَالَكُمُ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ أَنَا قَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ﴾

نہی کہسانی کہ ٹیمانان ہیناویہ بہ خودا و پیغہمبہری خودا! نہوہ چیتان دہست نہکہوی کاتی لہ لایہنی پیغہمبہری خوداویہ پیتان بوتری: دہرچن بو جیہاد لہ ریگہی خودادا بو تہبووک خوتان قورس و گران نہگرن و خوتان نہلکینین بہ عہرزوہ و تہمہلی نشان نہدہن؟

﴿أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾

نایا ٹیوہ رازی بوون بہ ژیانی نہم دنیاہ کہ نہبریتہوہ لہ باتی ژیانی قیامہت کہ نابریتہوہ؟

﴿فَمَا مَتَعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾

تام و لہزہتی ژیانی دنیا بہ نیسبہتی ژیانی قیامہتہوہ شتیکی کہم و لہزہتیکی بی دہوامہ۔

﴿إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾﴾

ئه‌گه‌ر ئیوه نه‌پ‌ونه ده‌ره‌وه بۆ ئه‌و جیهاده که حه‌زه‌ت ئه‌مری پێ فه‌رمووه له‌سه‌ر ئه‌مری خودای ته‌عالا، خودا سزاتان ئه‌دا به‌ سزایه‌کی دشوار، وه‌کوو ناساغی گشتی، یا قاتی و وشکه‌سالی یا هیرشی دوژمنان به‌سه‌رتانا. وه‌ له‌ پاش فه‌وتاندنی ئیوه له‌ باتی ئیوه‌ کۆمه‌لیکی موسو‌لمانی راسا‌ل دینیتته‌ پیشه‌وه، وه‌کوو ئه‌هلی یه‌مه‌ن یا غه‌یری ئه‌وان، وه‌ له‌ عه‌ینی کاتا ئیوه‌ به‌و ناهه‌رمانییه‌ زیان له‌ خودا ناده‌ن؛ چونکی خودا ته‌وانایی هه‌یه‌ به‌سه‌ر کردنی هه‌موو شتی‌کدا وه‌ ئه‌توانی ئیوه‌ له‌ناو‌به‌ری له‌گه‌ل دوژمنانی دینا وه‌ حه‌زه‌ت ﷺ دینی ئیسلام به‌رز بکاته‌وه‌.

﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَىٰ وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾﴾

ئه‌گه‌ر ئیوه یارمه‌تی حه‌زه‌ته‌تی موحه‌مه‌د ﷺ نه‌ده‌ن و نه‌چن بۆ غه‌زای ته‌بووک و جیهاد نه‌که‌ن له‌ ریگه‌ی خودادا، بزنان خودا یارمه‌تی ئه‌دا له‌م غه‌زادا و له‌وه به‌دوایشه‌وه وه‌کوو چۆن له‌مه‌وپیش یارمه‌تی دا له‌و کاته‌دا که کافه‌ره‌کانی قورپه‌یش کاری وه‌هایان کرد بوون به‌ هۆی ئه‌وه که ده‌ریان کرد له‌ شاری مه‌که‌که، وه‌ حالی وه‌ها بوو یه‌کێ بوو له‌ دوو که‌س نه‌ سوپای موهاجیرین و نه‌ ئه‌نساری له‌گه‌لدا نه‌بوو به‌لکوو ته‌نیا دوو که‌س بوون له‌و کاته‌دا که له‌ ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌ی کیوی

«سهور» بوو له لای راستی - یه کئی له مه ککه وه بپروانی بۆ شیمال - به مه سافهی سه عاته ریگه یی. وه له و کاته دا که نه بووبه کری هاو پرتی چاوی کهوت به کافره کان که هاتبوون به شوینیا نا و نزیکي ده رگای نه شکه وته که بوونه وه و بیمی په یدا کرد له وه که بین بیان گرن و بیان کوژن، وه چه زرهت بۆ دلدانه وه یی نه بووبه کر فه رموی: دل گران مه به به راستی خودا وا له گه لمانا به یارمه تی و پاریزان، جا خودای ته عالا ئارامی دلی نارده خواره وه بۆ سه ر دلی به جوړی وه ها واته کانی دلی نه بووبه کریشیان نه ستور کرد. وه کافره کان پاش نه وه نزیك بوونه وه له ده رگای نه شکه وته که ته ماشایان کرد نیشانه ی چۆلی و بی ناوه دانیا نا هاته بهر چاو و شوینه که یان به جی هیشت. وه خودا بالی پیدا به هۆی سوپایه که وه که ئیوه به چاو نه تان بینون، واته به فریشته ی پیروز که له ده وری نه شکه وته که دا پاراستوویانن له مار و هار و درنده و دوژمنی نابار، وه یا پاش ده رچوونی له نه شکه وته که و گه یشتنی به مه دینه ی مونه ووه ره دهستی پیندا؛ چونکی هه رکه سی له نه هلی مه ککه شتیکی وای لابوایی که لئی بترسایین نه ببرد بۆ لای نه و دای نه نا له بهر نه و راستی و نه مانه ته که بووی.

وه نه بووبه کر نه مری کرد به عه بدۆلای کوری که نه گه ر باسیکی موهم ببوایه ناگاداریان بکات، وه نه مری کرد به عامیری کوری «فهیره» که به روژا مه ره کانی بله وه دینتی و ئیواران بیان هینتی بۆ لای نه شکه وتی «سهور» بۆ نه وه بازی شیریان بۆ ببا، وه نه مریشی کرد به نه سما ی کچی هه موو روژی به په نامه کی هه ر خواره ده مه نییه ک هه بی بۆیان بینتی له ئیواره دا، هه تا له ویا بن.

ئیمامی نه حمه د نه لئ: کاتی نه بووبه کر له گه ل چه زره تا ده رچوو بۆ نه شکه وتی سهور هه رچی نه ختینه ی هه بوو که عیباره ت بوو له پینج هه زار یا شهش هه زار دره م هه لی گرت و له گه ل خۆیا بردی.

ئەسماء ئەلئى: ھەر لەو شەھەدا كە باوكم دەرچوو «ابو قحافة»ى باپىرم ھات بۇ لامان كاتى ئاگادار بوو لە دەرچوونى باوكم وتى: ئەترسم تووشى ئازارى كردىن و ھەموو مالاكەى بردىن. منىش ەرزىم كرد: نە بابەگەرە خىرى زۆرى بۇ بەجى ھىشتووين، بىردم بۇ سەر شوئىنى پارەكەمان و بازى بەردم خستە ئەو شوئىنە و دام پۆشى و دەستىم خستە سەر شوئىنە پارەكە و وتم: ئەمە ھەمووى پارەيە لىرەدا ماوہتەوہ، ئەوئىش كوئىر بوو باوہرى بە قسەكەم كرد و ھاتە دەرەوہ و وتى: مادام وايە قەى ناكابا بروا ئىوہ بۇ خوتان ئەژىن.

وہ ھەر لەو شەھەدا باوكم لەگەل ھەزەرە تا رۆىشتن بۇ ئەشكەوتى سەور كافرەكان ھاتن بۇ دەرگای مالى ھەزەرەت چاوەروانى ھەلىان ئەكرد بۇ ئەوہ بىكوژن، بەلام ھەزەرەت ﷺ لەو كاتەدا دەرچووبوو خودا بەرچاوى كافرەكانى تارىك كىردبوو نەيان دىبوو وە كاتى ئەرۆنە مالاوہ بۇ سەرچىگەى نوستنەكەى تەماشائەكەن ھەر تەنبا ەلى لەويايە.

وہ ئەو شەوہ كە ھەزەرەت دەرچوو بۇ ئەشكەوتە كە «على الراجح» شەوى دووھەمى مانگى «ربيع الأول» بوو رىكەوتى (۲۰) بىستى ئەيلوول لە سالى شەشەد و بىست و دووى مىلادىدا، پاش ئەوہ كە سىازدە سأل لە بەعسەتى پىغەمبەر ﷺ رابورد.

كاتى گەىشتن بە نرىكى ئەشكەوتەكە ئەبووبەكر لە پىشدا رۆىشتە ژوورەوہ گەرا بە ناو ئەشكەوتەكەدا بزائى دىرندەين مارئى نازارى شتىكى تىدايە پاكى بكاتەوہ، وە ھەزەرەتىش رۆىشتە مالاوہ و سى شەو لەو ئەشكەوتەدا مانەوہ، وە ەبدوللاى كورى ئەبووبەكر ھەموو شەوئى ئەرۆىشت بۇ لاىان و ئاگادارى ئەكردن لە ئەخبارى مەككە و نرىكى بەيان دەرئەچوو ئەرۆىشتەوہ بۇ مال، وە عامىرى كورى «فھىرە» ھەموو ئىوارەين رانەكەى ئەبرد بۇ نرىكى ئەشكەوتەكە و شىرى بۇ ئەبردن و رانەكەى

بهسهر شوین پینی عهبدو لّادا نهبرد و شوینه که ی کویر نه کرده وه: وه له م غاره دا بوو مار دای به قاچی حهزرتی نه بووبه کره وه له کاتیکدا پینی دانابوو لهسهر کونئی له ترسی نه وه نهک شتی بیته دهروه و بدات به حهزرته وه. وه کافره کانیش پاش نه وه ناگادار بوون له ده رچوونی حهزرت دهستیان کرد به گه ران به ریگه کانا له نه ترافی مه که دا له ههر شوینئی گومانی نه وه یان نه برد که به و ریگه دا رویشتب، هه تا گه یشتنه نزیکئی نه و نه شکه و ته و دهنگی پینیان نه هات، له و ده مه دا نه بووبه کر ترسا و به په نامه کی عهرزی حهزرتی کرد: نه گه ر نیسته یه کنی له وان بروانی بو ژیر پینی خوی چاوی به ئیمه نه که وی، حهزرت عليه السلام له وه لاما فهرمووی: «یا ابا بکر ما ظنک بائین الله ثالثها؟».

وه خودای تهعالا چاوی نه و کافرانهی تاریک کرد له ده رکی ناوی نه شکه و ته که، وه به وه که هیلانه کوتر نیکیان له نزیکئی ده رگای نه شکه و ته که دا بینی هیلکه ی تیدا بوو وه له ده رگای نه شکه و ته که دا په رده ی ته راولی جو لایی که ره یان بینی، نه وانیش نه م شتانه یان کرد به ده لیل لهسهر نه وه نه و نه شکه و ته چۆله و شوینه که یان به جی هیشت و خودای تهعالا نه وانی پاراست.

کاتی که دنیا نارام بوو گومانیان برد ئیتر ناگه رین به شوینیان عهبدو لّایی کوری نه رقهت که له موشریکه کان بوو وه کاتی خوی واده له بهینانا بوو وه به کرییان گرتبوو بو نه وه که بیی به ده لیلیان له و ریگه دا هات بو لایان و له نه شکه و ته که ده رچوون وه به ریگه ی قه راخی ده ریادا له خواره وه ریگه ی مه دینه یان گرت بهر به رینومایی عهبدو لّایی کوری نه رقهت.

وه له روژی له و روژانه دا کومه ئی له به نی «مدلج» له مه جلیسدا بوون، وه سه راقه ی کوری خه سه م له ناویانا بوو ته ماشای کرد پیای هات بو ناویان وتی: کومه ئی

خه لکم دی له ریگه‌ی قهراخی ده‌ریاوه نه‌رؤیشتن گومانم وایه که موحه‌ممه‌د و هاورپیکانی بن، وه سه‌راقه تیگه‌یشت نه‌وانن به‌لام ویستی سه‌رکوپریان بکا، وتی: بابه تو فلان و فلانت چاو پیکه‌وتوو که له‌بهر چاوی ئیمه‌وه رؤیشتن، نه‌مه له کوئی و موحه‌ممه‌د و ره‌فیکانی له کوئی؟ به‌هه‌ر حال خه‌لکه‌که‌ی له‌و گومانه دوور خسته‌وه به‌لام خوی نه‌یزانی نه‌وانن.

پاش ماوه‌ین له‌و مه‌جلیسه هه‌ستا و رؤیشت سوار بوو وه که‌وته شوینیان هه‌تا لینیان نزیك که‌وته‌وه له‌ویدا چوارپه‌لی نه‌سپه‌که‌ی داچوو به‌ عه‌رزا و له‌ نه‌سپه‌که‌ی داکه‌وت و سوار بووه‌وه و رؤیشت هه‌تا ده‌نگی حه‌زرتی ﷺ بیست که‌ قورثانی نه‌خویند و لای نه‌ده‌کرده‌وه به‌لام نه‌بووه‌کر زور لای نه‌کرده‌وه دووباره چوار په‌لی نه‌سپه‌که‌ی داچوو به‌ عه‌رزا هه‌تا نه‌ژنوکان و سه‌راقه داکه‌وته‌وه له‌ نه‌سپه‌که‌ی، جا ده‌نگی دا و نه‌سپه‌که‌ی هه‌ستایه‌وه، به‌لام له‌ ژیرپی و ده‌ستی نه‌و نه‌سپه‌وه تو‌زیکی وه‌کوو دووکه‌ل ده‌رچوو و به‌رزه‌وه بوو بۆ ئاسمان و سه‌راقه حالی بوو که‌ ناتوانن ده‌سیان بۆ ببا، وه ترستیکی گه‌وره که‌وته دلپه‌وه و، حه‌زرت ﷺ راه‌ستا هه‌تا سه‌راقه گه‌یشت پیان و عوزری هینایه‌وه و داوای کرد که‌ داوای لی خوشبوونی بۆ بکا له‌ خودای ته‌عالا و بازی نان و خواره‌مه‌نی پیشکه‌ش کردن، حه‌زرت ﷺ فرموی: پیوستیمان به‌ خواره‌مه‌نی نییه، به‌لام باسمان مه‌که‌ نه‌ویش برپاری نه‌وه‌ی دا.

وه مه‌شه‌وره له‌ سیره‌تا که‌ حه‌زرت ﷺ موژده‌ی دا به‌ سه‌راقه که‌ سوپای نه‌و «مه‌دائین»ی کیسرا نه‌گرن و به‌رگی تایبه‌تی کیسرا بۆ توپه.

به‌ هه‌ر حال حه‌زرت ﷺ وه‌کوو مه‌شه‌وره به‌ چهن مه‌نزلی گه‌یشته «قبا» و خه‌لکی قوبا هه‌موو پیشوازیان کرد و حه‌زرت له‌ مالی «کولسوم» کوری «هه‌دم»

دابه زی و ماوه یین له قوبا مایه وه، وه له و ماوه دا حه زره تی عه لی له مه که که وه هات به شویتیا پاش نه وه که نه مانه ته کانی دایه وه به خواوه نیان. وه حه زره ت ﷺ له قوبادا مزگه وتیکی کرده وه و جومعه ی تیدا کرد، وه نه م مزگه وته یه که م مزگه وتیکه کراوه ته وه له پاش «کعبه الله» له حیجازا وه نه و نوژی جومعه یه که م نوژیکی جومعه بووه که به جی هینراوه له حیجازا، وه له شانی نه م مزگه وته دا نازل بووه: *مسجد أسس علی التقوی من أول يوم أحق أن تقوم فيه*.

پاش نه مانه ته شریفی ریکهوت بو مه دینه ی مونه وه وه و داخل ی مه دینه بوو له دوازه ی مانگی «ربیع الأول» دا، وه کوو مه سهوود له «مروج الذهب» دا وتوبه. وه نه نساری نه هلی مه دینه هاتن به پیشوازییه وه و هه رکه س ره شو ی و لاخه که ی نه گرت بو نه وه له مالی نه وان دابه زی، نه ویش نه یفه رموو: وازی لی بینن خو ی مه نمووره له کویدا بنویت، هه روا رویشت هه تا گه یشت به جیگه ی خه رمانی خورما (واته شویتنی خورمای تیدا وشک نه کریته وه) له نزیک ی مالی نه بوونه ییووبی نه نساریدا ﷺ له ویدا وشتره که نوست و حه زره ت ﷺ فه رموی: «هنا المنزل إن شاء الله».

جا نه بوونه ییووب هات شت و مه که کانی هه لگرت و بردی بو ماله وه و له ویدا دامه زرا.

وه پیشوازی که ران به نه شید نه یان خوینده وه:

«طلع البدر علينا من ثنات الوداع   وجب الشکر علينا ما دعا لله داع»

وه بازی له جارییه کانی «به نی نه جار» بو خوشی به م جوړه نه شیدیان نه خوینده وه:

«نحن جوار من بني النجار   یا حبذا محمد من جار»

ئەوئش فەرمووى: ھەز ئەكەن جەوتان بەدەمەوہ؟ وتیان: بەئى، فەرمووى: خودا ئەزانى بە دل خۆشم ئەوئىن.

﴿أَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا﴾

ئەى موسولمانانى دل پاك دەرچن بە گشتى بۆ تەبووك بۆ جىھادى رۆمىيەكان، خواھ لەشتان سووك بىن یا قورس، خىزان و مندالتان كەم بىن یا زۆر، عەلاقەى ژىوارى دنىياتان كەم بىن یا زۆر.

﴿وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

وہ کۆشش و جىھاد بکەن لە رىگەى خودادا بە بەختکردنى دارايى و گىانى خۆتان.

﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾

ئەم جىھادە گەلنى چاکترە بۆ ئىوہ بۆ دىن و دنىياتان ئەگەر بزائن لە ئەنجامى کارەکانى خۆتان و خوداتان، بۆ دنيا سەر بەرزى و بۆ قىامەت سەر فرازى گەلنى باشتەرە لە ملکەچى و خواوەن نيازى .

﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَٰكِن بَعْدَتْ عَلَيْهِمُ

الشُّقَّةُ﴾

ئەگەر ئەمە كە تۆ ئەو خەلكەى بۆ بانگ ئەكەى قازانج و مالىكى دنياىى وا بواىن بە ئاسانى دەست بکەوتايىن بۆيان هەموويان شوئنت ئەكەوتن، بەلام زۆر دوورە لەسەر ئەوان و گرانه لەسەر دلان برىنى ئەو مەسافە كە بە نارەحتى نەبى نابرى.

﴿وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾

وہ بە هەموو هیزى سوئند ئەخۆن بە خودا بۆ ئىوہ و ئەئىن: ئەگەر بمان توانايىن

ئەو سەفەرە لە گەلتانا دەرئەچووین بۆ غەزا.

﴿يَهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ ﴿٤٢﴾

نه فسی خوځیان نه هاونه سزاوه به و سوینده دروځانه که نه یخون، وه خودای ته علا نه زانئ به راستی نه وانه له م سوینده دا درو نه که ن.

﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَّ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾

﴿وَتَعَلَّمَ الْكَاذِبِينَ﴾ ﴿٤٣﴾

نهم نایه ته هاته خواره وه له شانی نه و موافقانه که هاتن عوزریان نه هیناوه له ده رچوونیان بو غزای ته بووک و نه یانوت بی تفاقین و کار و کاسییمان په ریشانه نيزنمان بده با له م سه فهرده دا نه یه یین له گه لئانا، وه چه زره تیش نيزنی پیدان و مانه وه. جا خودا نه فهرمویت: خودا عه فووت بکا، نه گهر نيزنیشت پی نه دا نایه هر نه ده هاتن. دهی بوچی نيزنت پیدان تا نه و نيزنه بی به به هانه ی مانه وه یان؟ وه نيزنت پی نه دا نایه باش بوو با له سهر ناره زووی خوځیان له ماله وه بمانایه نه وه وه نه وسا ده رنه که وت بو تو به فامی گشتی نه وانه که راستن و راسال و خاوه ن نیکلاس و جیانه بوونه وه له دروژنه کان و دروژنه کانت نه ناسی به شیوه یه کی وا که کهس شوبه ی نه میتی له دروژنی نه وانا.

﴿لَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ﴾

﴿يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ ﴿٤٤﴾

له و کاته دا که فرمان نه ده ی به ده رچوون بو جهاد داوای نيزن ناکا له تو نه و که سانه که نيمانیان هیناوه به خودا و به روژی قیامت له بو جهاد کردن به مال و نه فسی خوځیان له ریگه ی خودا؛ چونکی نه زانن نه گهر جهاده که پتویست نه بی خودا نه مری پی ناکا، وه نه و که سه ییش که خاوه ن نیمان نه زانئ نه و جهاد کردنه هه له بو نه و بگا به پیروژی دنیا و قیامت. وه خودا زانایه به وانه که له خودا نه ترسن.

﴿ إِنَّمَا يَسْتَعِذُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآزَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ ﴾ ﴿٤٥﴾

نه وهك داواى ئيزنت لى ده كه ن بۆ دهر نه چوون له بۆ ته بووك ئيللا نه و كه سانه كه ئيمانان نيه به خودا و به روژى پاشه روژ، وه دلان وا له ناو شوبهه و دوودلدا جا نه وانه هه ميشه له ناو نه و نه خو شينه دا هاتو چۆ نه كه ن و له دالغه دهر ناچن.

﴿ وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً ﴾

نه مانه نه گهر خواستيان له سه ر دهر چوون بو ايه بۆ ته بووك نه وهى پيوستى سه فهر بن زوو نامادهيان نه كرد.

﴿ وَلَٰكِن كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴾ ﴿٤٦﴾

به لام خودا زانا بوو به دلان و به بيري تاريكيان وه به وه كه دهر چوونيان زيان بوو بو تان له بهر نه مانه هه زى نه كرد به هه ستانان بۆ نه و سه فه ره و دايكوتانه وه له شوينى خو يانا و پيان و ترا: دانيشن له گه ل دانشتوانا.

﴿ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُضْعَوُا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَّاعُونَ لَهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمُ بِالظَّالِمِينَ ﴾

﴿٤٧﴾

سو پاسى خودا بكه ن كه نه هاتن له گه لتانا نه گهر دهر چوونايى له ناو ئيوه دا هيجيان بۆ زياد نه ده كردن سستى و تمه لى و بن عه زمى نه بى و په ريشانيان نه خسته ناوتان؛ چونكى هه ميشه نه وانه نه يانه وى ئيوه بى بايه و مايه بن و هه ز له جيايى دلان

تہ کەن بۆ ئیوہ بہ قسە ی پڕ و پالانتە و لە ناو ئیوہیشا چەن کەسێ وا بوون کە لەبەر سادەدلی گوییان بۆ ئەوان ئەگرت، وە خودایش زانایە بە ستەمکاران لە ئیوہ و لەوان.

﴿لَقَدْ ابْتَعُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّىٰ جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ﴾

ئەم موناڤقانە ھەر لەمەوپیئش لە ھەموو کاتیکیدا، بە تاییبەتی لە جەنگی ئوحودا، ھەزیان لە فیتنە ی پەریشانی و پاشکەوتن ھەبوو بۆ ئیوہ، وە چەن ئیشیان ھەلگێراپاھە. واتە چەن فرۆ فیلیان بۆ دۆزینەوہ، وە یا چەن راستیان گۆری و چەن درۆیان کرد بە راست و راستیان کرد بە درۆ و چەن دیعایەیان لەسەر کردن، ھەتا ئەوہی خودا بپاری دابوو ئەبێ - وە کوو نەسەرەتی ئیوہ - ھاتە جێ، وە مەبەستی خودا یا ئەوہی فەرمانی پیندا بوو - وە کوو بەرزەوہبوونی ئیسلام بێ - دەرکەوت وەلحال ئەوان زۆریان بێ ناخۆش بوو.

﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أُنْذِنَ لِي وَلَا نَفِيَّ إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾

وە بازی لەو موناڤقانە دین بۆ لات و بیئ ئەلین: ئیزنم بدە با لە مالی خۆما بمیئمەوہ و مەھاوہرە ناو فیتنە و پەریشانی دل یا ئارەزووی نەفس لە ھۆی ژنانەوہ، یا پەریشانی مال بە ھۆی زیانەوہ، بەلام ناگادار بە ئەمانە کە ئەم وتارە ئەلین خۆیان کەوتوونەتە ناو پەریشانییەکانەوہ و ئەو پەریشانی ئەوانە کە کوفر و نیڤاقە لە ھەموو پەریشانییەکان بەدترە، وە بە راستی دۆزەخ داگرە بۆ کافرەکان. وە ھەرگیز لە دائیرە ی ئەو دەرناچن.

﴿إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا
قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ﴾

نهم مونا فغانه دوژمنی تون و یاسای دوژمن ههیه لهوانا بهم شیوه نه گهر چاکه یی و رووداو یکی به سوود روو بدا بو تو و بو نوممه ته کت دلیان تاریک نه کا و بین ئاسایشیان نه کا، وه نه گهر مسیهت و به لاو مهینه تنی پیت بگات ئه لئین: به راستی ئیمه ته دبیری خویمان کرد له پیشا و نه رویشتن بو ئه و جهنگه و لهو به لا دوور بووین، وه یاخود ئه لئین: ئیمه ئه و ته دبیره ی که ئه وان کردیان به هه له مان زانی و له جیگه ی کۆبوونه وه و وتووێژ کردنه که یان هه لئه ستن و پستی تنی ئه که ن و نه روونه وه بو مالی خویمان و وه لحال شادمانن.

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾

تو ئه ی ره هه بری خوشه ویست بیان بلن: ئیمه بهم مسیه تانه چاومان ناترسی، چونکی ئیمه ئیمان و باوه رمان ههیه به قهراری قه تعی که ناگا به ئیمه ئیلا ئه و شته که خودا نووسیویه تنی بویمان، خودا گه وره ی ئیمه یه و فرمانه وایه له سه ر عالم، وه خودا یاریده دهر و دوستانه، هه ر نازاریکمان بدا سوودی تیا به بویمان له هه ردوو جیهانا، وه ئه وانه که خاوه ن ئیمانن ئه بی هه ر پال به میهره بانی خودا وه بدن و هه موو سوود و زیانی له وه وه بزائن.

﴿قُلْ هَلْ تَرْتَبِصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرْتَبِصُ بِكُمْ
أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بَأْيَدِنَا فَرْتَبِصُوا إِنَّا
مَعَكُمْ مَتَرْتَبِصُونَ﴾

تو ئہی پیغہمبہری خوشہویست بلئی بہو مونافقانہ: ئایا ئیوہ چاوپہرئی غہیری
 ئہم دوو شتہ ئہکەن بو ئیمہ کہ ہہردووکیان زور باشن و ہہرکاممان پی بگات
 یہکینکہ لہ دوو بہہری زور بہرزی زور جوان: یا مانہوہ بہ سہرہرزی و زالبوون
 بہسہر دارایی و مایہی دنیاہا، و ہ یا مردن و کوژران بہ شہیدی و پایہی بہرزی
 باشہرپوژ؟ و ہ ئیمہ بو ئیوہ چاوپہرئی ئہوہین کہ خودا بتان گری بہ سزایہکی تاییہتی
 لای خوئیہوہ بہ مردنیککی نابار بہ دہردیککی ناہہموار، یا بہ سزایی بہ دہستی ئیمہ
 بہ تیر و بہ شیر، جا چاوپہرئی بکہن ئیمہیش لہ گہل ئیوہدا چاوپہرئی ئہکەین.

﴿قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُنْقَبَلَ مِنْكُمْ إِنَّا كُنْتُمْ قَوْمًا
 فَاسِقِينَ﴾

ئہی رہہبہری سہرہرز تو بلئی بہو مونافقانہ: ئیمہ چاومان لہ مالی ئیوہوہ نییہ
 و ہ مالی خوٹان سہرف بکہن - بہ رہزامندی یا بہ نارہزایی - ہہر لئیان قہبوول
 ناگری؛ چونکی بہ راستی ئیوہ کوہمہلئی بوون خاریج لہ ریگہی راستی ئیسلامیہت
 و موسولمانان و ہ پیغہمبہری ئہوانتان خوش نہویستوہ.

﴿وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقَبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ
 وَرَسُولِهِ، وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَىٰ وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا
 وَهُمْ كَرِهُونَ﴾

و ہ ہیج شتنی مہنعی ئہوہی نہکردوہ کہ مہسرف لہوان و ہرہگیری ئہوہ نہبی
 ئہمانہ کافرن بہ خودا و بہ رہسولی خودا و نایہن بو نوپژکردن ئیلا بہ بن نیشاتی
 و بہ تہمہلییہوہ بہ شیوہی بیگاری پیکردن، و ہ مالیشیان سہرف ناکہن لہ ریگہی
 ئیسلامیہتا ئیلا لہ حالہتیکدا کہ ئہوان بہ دل نارازین بہو مہسرفہ. جا قہومی

وہا بن بیر و باوہریان نابار بن و کردہوہ و عیبادہ تی بہدہ نییان بہ زہوق نہ بن و سہرفی مالیشیان بہ ناحز بن تہ بن چؤن تہوانہ سایہ و پایہ و مہقامیکیان بیی لہ نیسلاما؟

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾

با تو نہ خاتہ تہ عہ جوب و قہدر گرتنہوہ دارایی و نہ تہوہ و کؤمہ لہ ی تہوان؛ چونکی تہم دارایی و نہ تہوہ ی زؤرہ مایہ ی بہدبہ ختی تہوانہ خوای تہعلا تہوہ ی تہوی کہ لہ دنیا دا سزایان بدا بہ ہوی پیدا کردنی تہو داراییہ و خزمہ تی و پاراستنی، چون نہ تہسلہ کہ ی پاکہ و نہ خزمہ تکر نہ کہ ی بہ ریگہ یہ کی مہشرووعہ و نہ پاراستنہ کہ ی بہ ہیوایہ کی باشہ، ہر وہا تہولادہ کانیشیان نہ بہ شیوہ یہ کی شہرعی پیدا بوون و نہ تہمی و تہربییہ تیکی باشیان کراوہ و نہ روویان لہ خیر و پیروزیہ. کہ ابوو ہموو تہمانہ مایہ ی سزای دنیا و بہدبہ ختی قیامہ تیشن و لہ تہنجاما کاتی گیانیان دہر تہ چئی گیانیان بہ کافری دہر تہ چئی.

﴿وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِيَّاهُمْ لِمَنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ﴾

وہ تہو موناقانہ بہ خودا سویتند تہخؤن: کہ بہ راستی لہ تیوہن و لہ موسولمانانن کہ چی تہوان لہ تیوہ نین و، بہلام تہوانہ کؤمہ لیکن لہ موسولمانہ کان تہترسن بہ نیفاق و پاریز لہ گہ لیانا رائہ بویرن.

﴿لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَغْرَبًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ﴾

تهگهر نهو مونافقانه پیاویکی گهورهی سهبرهخویانیان دهست بکهوتایین تهرویشتن بؤلای و جهنگیان له گهلدا نه کرد، وه یا نه گهر قه لایه کی مه حکه میان دهست بکهوتایه تهرویشتنه ناویه وه و نه یان کرد به پاریزگاری خویان، وه نه گهر چهن نه شکه وتیکیان بدؤزیایه ته وه له کیویکی سهختا که دهستان پییان نه گا تهرویشتن بؤلایان، وه نه گهر جیگه یه کی په ناداری نه بینراوی وه کوو ژیرزه مینیان شک ببردایه تهرویشتنه ناوی و دهستیان ده دایه یاخیتی و مله جری و سه رکیشی، که مادام نه مه ته بیعه تیانه ئیتر ئیعتیار به شیوهی فرمانبهری نه مانه نییه.

جا بزانی! نه م نایه تانه هه موویان له نایه تی چل و یه که وه تا کۆتایی نایه تی په نجا و حهوت به موناسه بهی غه زای ته بووکه وه هاتوونه ته خواره وه، به لام له سه ر چهن هویه کی جیاواز؛ بؤلینه دوو تا قم له غه زای ته بووک دواکه وتن؛ تا قمی له موسولمانان و، تا قمی له مونافقه کان، وه نه م مونافقانه بازیکیان نامؤزگاری بازیکیانی نه کرد به وه که نه رۆن بؤلوه و غه زایه و پییان نه وتن: له م کاتی گهر مادا ده رچوون بؤلوه سه فهره دوور و دریزه مه عنای نییه، جا خودای ته عالا له عیتابی موسولمانه دواکه تووه کانا ناردیه خواره وه:

﴿يا أيها الذين آمنوا ما لكم إذا قيل لكم انفروا في سبيل الله اناقلتم﴾ - هه تا - ... ﴿والله عزيز حكيم﴾

وه بؤلوه مر به موسولمانان بؤلجهاد له ریگهی خودادا ناردیه خواره وه: ﴿انفروا خفافاً و ثقلاً... الآية﴾ جا بؤلوه سه رزه نشتی نهو مونافقانه که له و غه زایه دواکه وتن و دانیشتن پاش نه وه که داوای ئیجازه یان کرد له حه زره ت ﷺ و چهن به هانه یه کیان نیشان دا و له راستیشدا و نه بوو له نایه تی: ﴿لو كان عرضاً قريباً وسفراً قاصداً لاتبعوك﴾ هه تا نایه تی: ﴿قل انفقوا طوعاً أو كرهاً﴾ هاته خواره وه.

به لئى نایه تى * عفا الله عنك * نازل بوو له خوسووسى ئیجازه ی حه زره ته وه (بئزیه) بوئو ته و بازه که سانه.

وه له و موافقانه بوو که سنى که بیانوی نه هیناوه به وه که پیاویکه زور ناره زووی له ژن هیه و ناتوانی منعی نه نفسی خو ی بکا و نه بوت: ناماده م بوئو وه که به مال و درایی خزمهت بکه م، جا خودای ته عالا * و منهم من یقول ائذن لی ولا تفتنی * و نایه تى * قل انفقوا طوعاً أو کرهاً * نازل کرد.

وه بازی له وانه که له مه دینه دا دوا که وتن و نه چوون بو غه زا که واتى درو و ده له سه یان هه لئه به ست و بلاویان نه کرده وه و نه یان وت: موحه ممه د و نه سحابه کانی لهم ریذا مه حو بوونه وه و ناساریان نه ما، وه خودا به دروی خسته نه وه و نه م نایه ته ی نازل کرد: * إن تصبک حسنة تسوهم *.

﴿ وَمِنْهُمْ مَّن يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ ﴾

وه له و ئینسانه ناساغانه یه که سینی وه ها که عه بیت لئى نه گری له به شکر دنه وه ی حقوقی واجیبه دا، جا نه گهر به شیان بدری له و خیراته رازی نه بن و بئ دهنگ نه بن، وه نه گهر به شیان نه درئ کوتوپر هه لئه چن و تووره نه بن و ده ست نه که ن به قسه ی پروبووچ.

﴿ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴾

وه نه گهر نه وانه رازی بوونایی به وه ی که خودا و پیغه مبه ری خودا پیتداون وه له مه قامی سوپاسکاریدا بیان وتایه: خودامان به سه و له مه ولا له دنیا دا و له قیامه تا

خودا بە فەزلی خۆی بەهەرەمەندمان ئەکا و بەشمان پێ ئەدا، وە ئیمە بە راستی رەغبەتمان و دلخوازمان لە بەشی خودایە، ئەو زۆر باشتەر ئەبوو لەو نارەزایی و رەخنەگیرییە کە لە تەقسیمی حەزەرەتا ئەیکەن.

زاناکان فەرموویانە: ئەم دوو ئایەتە لە «ابوالجواظ»ی موناظفا نازل بوون کە ئەبوت: تەماشای ئەم پێنەمبەرە ناکەن کە سەدەقەکان بەش ئەکاتەو بە ناو شوان و گاوان و وشرەوانا و گومانیشی وەهایە کە دادگەرە!.

وە بازی و توویانە: نازل بوون لە کورپی «ذو الخویصرە» گەرەوی «خوارج» دا کە کاتێ حەزەرەت لە «حنین» دا یا لە «جعرانە» دا غەنائیمی هەوازینی بەش ئەکردەو و بەشی زۆری ئەدا بە ئەهلی مەککە لە بەر ئەو دلیان خۆش بکا لەسەر ئیسلامییەت، ئەویش هات بۆ لای حەزەرەت عليه السلام وتی: «اعدل يا رسول الله! فقال: ويلك! إن لم أعدل فمن يعدل؟» وە لەو کاتەدا ئەو کابرا ئەو قسەي ئەکرد بەرمالێ بەسەر شانی حەزەرەتەو و بوو بەهێز رای کیشا وەها کە لاملی حەزەرەتی رووشاند. حەزەرەتی عومەر ئەمەي دی هات وتی: ئەي پێنەمبەری خودا ئیزنم بده بدهم لە گەردنی، فەرمووی: نەکەي! من ئەسحابەي خۆم ناکوژم، وە کاتێ کابرا رووشت حەزەرەت فەرمووی: لەمەولا لە پستی ئەمە نەتەوێن دەرنەچن کە لە دین دەرنەچن وەکوو تیر چۆن لە شوینی خۆی دەرنەچن.

وە ریبویەت کراوە لە ئەبووسەعیدی خدرییەو رضي الله عنه ئەلێ: لە یەمەنەو شتی رەوانە کرا بۆ لای حەزەرەت عليه السلام ئەویش بەشی کردەو لە بەینی چوار کەسا، جا پیاوی لەویدا بوو وتی: لەم بەشکردنەدا عەدالەت نەکرد! حەزەرەت فەرمووی: لە نەتەوێ ئەمە کۆمەلێ دەرنەچن کە لە دین دەرنەچن. ئەمە بوخاری شەریف ریبویەتی کردووە. وە ئەو شتە بریتی بوو لە میقداری ئالتوون حەزەرەتی عەلی لە یەمەنەو ناردیەو بۆ لای حەزەرەت عليه السلام ئەویش دای بە چوار کەس لە «مؤلفه» (دڵنەوایی کراو) کە

ئەمانە بوون: «ئەقرەعی کۆری حابسی حەزەلی» و «عوینەینی کۆری بەدری فەزاری» و «زەیدی تائی نەبھانی» و «عەلقەمەیی عامری کیلابی»، وە کابرا کە قسەکەیی کرد «ذوالخوینە»ی تەمیمی بوو ناوی «حرقوص» کۆری «زھیر» بوو، وە لە واقیعا خەواربجەکان کە چوون بە گۆز حەزرەتی عەلیدا لەو نەتەووە بوون.

جا خودای تەعالا ئایەتی نازل کرد بۆ بەیانی ئەو کەسانەیی کە سەدەقاتیان ئەدریستی و فەرمووی: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ ... الْآيَةَ﴾

لە پیش بەیانی تەفسیری ئەم ئایەتەدا بزانی ئەو ماله کە واجبە سەرف بکری لە بەر حەقی خودا پینج نەوعە: زەکات، فەیی، غەنیمە، کەفارەت، و فیدیە. فەیی: مالیکە بە بی جەنگ و داوا لە کافرانەو بەگا بە موسولمانان. وە غەنیمە مالیکە بە تالان بیگرین لە کافران. وە کەفارەت بە سویندی درۆ، زیھار، قەتلە، وە فیدیە ئەو یە ئەدری لە تۆلەیی واجباتی حەج و عومرەدا کە بھوتین، وە ھەر یەکی لەمانە لە شوینی خویا بەیان ئەکریت.

زەکات لە شەرعا ئەو ماله یە کە واجبە دەولەمەند بیدا بە موستەحەقەکان لەسەر یاسای دین. وە زەکات واجبە لە پینج مالدا: یە کەم نەخت، یانی ئالتوون و زیو. دووھەم: مالی تیجارەت. سێھەم: بەر و بوومی باخ. چوارەم: بەر و بوومی کشتوکال. پینجەم: حەییوانات لە وشر و گاو مەر و بز.

وە شەرتی واجب بوونی زەکات لە مالی نەختا ئیسلامیەتی خاوەن مال و، نازادیەتی، وە ئەبێ ئەو ماله لە مولکی تەواو بی، مەسەلا بەدەلی ئیجارە ھەتا ماوەی ئیجارە کە تەواو نەبێ نای بە مولکی تەواو. وە ئەبێ سالیکی بەسەرا بیتتەو، وە ئەبێ بەگاتە «نیساب» واتە حەدی زەکات. وە حەدی زەکات لە ئالتوون (۲۰) مسقَالَ و حەدی زەکات لە زیوا دووسەد درەمە، وە ئەمانە چل یەکیان واجبە، کە لە بیست مسقَالَ ئالتوون نیو مسقَالَ و لە دووسەد درەما پینج درەمە.

ئیسته لهم زه مانه دا ئالتون و زیو دیار نییه و حوکومه ته کان «باقه نهوت - رسید -» یان خستوو ته بازاره وه و ههر یه کئی موقابیل به و باقه نهوتانه میقداری ئالتون و زیوی له بانگی عالمییا داناوه وهختی خوئی له بهرانبهری مسقالی ئالتونی عیراقیه وه دوو دینار دانراوه. وه له سه ره ئه وه که بیستوو مانه له پیاوانی بانگ سیسه د و شهست دره می عیراقی میقداری دووسه دره می زیوی تیدایه. جا له بهر ئه وه نرخه دیناری کاغز کم و زیاد ئه کا ههر که سی له پاش ته واو بوونی سال قیمه تی بیست مسقال ئالتون دیناری بوو که ئه کاته چل دینار واجبه دیناریکی بدا به زه کاتا، وه ئه گهر له ئاخری سال مسقالی ئالتون سین دینار بژی پیویسته شهست دیناری بیی ئه وسا له بهرانبهری ئالتونا زه کاتی لئ ئه که وئی، به لام بو زیو مادام سیسه د و شهست دره می بوو پیویسته، به حسیبی چل یه ک، نو دره م بدا له زه کاتا، به م یاسا ههر که سی مامه له ی بیی غالبه ن زه کاتی له سه ره.

وه بزانه ئه و میقداره پاره نهخته که به دهسقهرز ئه درئی به که سی مادام بگا به حه دی نیساب زه کاتی تیا واجبه ئه بی له سه ر خاوه نه که ی به لام واجبه نییه زه کاته که ی بدا هه تا ئه و قهرزه وهر ئه گریته وه.

وه زه کاتیکی تری له سه ر کابرای قهرزار واجبه نابئ ههر چه ن که بووه به مالی و ته سه روفی تیدا ئه کا، به دوو دهلیل؛

یه که م: تا قه مالی له یه ک سالدا دوو جار زه کاتی تیدا نییه، وه مادام زه کاتی واجبه بوو له سه ر خاوه نه که ی ئیتر له سه ر قهرزاره که واجبه نابئ.

دوو هه م: کابرای قهرزار ههر چه ن بیی به مالیکی ئه و پاره یه به لام مولکی ساییتی نییه له بهر ئه وه واجبه وینه ی ئه وه ره د بکاته وه بو سه ر خاوه ن قهرزه که که ئه و ماله ی لئ وه رگرتوو.

وتمان شهرتی وجووبی زه کات له مائی نهختا ئیسلامیهت و نازادی خاونه که به تی،
وه مولکی سایته نه وهک به دهلی ئیجار له پیش ته واو بوونی موده که دا، وه گه یشتنه
به هدی نیساب و گه رانه وهی ساله به سه ریا.

وه حوکمی مائی تیجاره تیش وه کوو مائی نهخت وایه، به لام شهرت نییه نه
ماله له ته وای ماوهی ساله که دا هدی نیساب بن، واته نه گه مائی تیجاره ته که ت
له نه وهلی ساله وه بایی بیست مسقال ئالتوون بوو وه له پاش چهن مانگی نرخه که ی
شکا و بوو به ده مسقال و له ناخری ساله گه یشته وه به بیست مسقال نه وه واجبه
زه کاته که ی بدری، واته نیو مسقال بدا له زه کاتا.

وه هدی زه کات له واریداتی کشتوکال دا له واندا که بۆ قووت دهست نه دهن،
ههروه ها له واریداتی تری و خورمادا چونکی به قووت نه ژمیرین پینج ویسقه که
به کیشانه نه گاته هه وسه د و بیست کیلو، وه شهرتی زه کات له ماندا نه مه یه له وانه
بن که ناده میزاد نه یان چینی و ژیواری ئیختیاری بن و مولکی ته واو بن، به لام رابوردنی
سال به سه ریا نا ئیعتیار ناکری، وه نه گه نه مانه به ناوی ره سای خودایی ئاو بدرین
واجیبان ده یه که، وه نه گه به مه کینه و دۆلاب و هه لگوزان بی بیست یه که.

بیدار بن! نیساب له و دانه ویلاندا که له توئکلدا هه ئه گیرین وه کوو په رژه و
چه لتوک ده ویسقه یانی دوو قاتی گهنم و جو.

وه نه ماما هه یوانات: نه وه ل نیسابی و شتر پینجه له وه دا کاوړیکی یه که ساله
واجبه، وه له ده دا دوو کاوړ وه له پارده دا سنی کاوړ، وه له بیستا چوار کاوړ، وه له
بیست و پینجدا و شتریکی میچکه یه که ساله، وه له سی و شه شا میچکه یه کی دوو
ساله، وه له چل و شه ش میچکه یه کی سنی ساله، وه له شه ست و یه کا میچکه یه کی
چوار ساله، وه له هفتا و شه شا دوو میچکه یه دوو ساله، وه له نه وه د و یه کدا
دوو میچکه یه چوار ساله، وه له سه د و بیست و یه کدا سنی و شتری میچکه یه دوو

ساله، له مه بهره و ژوور له همموو چل و شتریکدا میچکه یه کی دوو ساله، وه یا له هر په نجادا و شتریکه میچکه یه سی ساله واجبه.

وه هدی زه کاتی گا و مانگا سی سه ره که گویره که یه کی یه ک ساله ی تیدا واجبه، وه له همموو چل سه ریکدا گویره که یه کی میچکه یه دوو ساله. وه له سه ره ئه حسیه هه تا زیاد ئه کا.

وه هدی زه کاتی مهر و بز چل سه ره، له م ژماره دا بهر خیکه یه ک ساله یا بزینیکه دوو ساله واجبه، وه له سه د و بیست و یه ک سه را دوو سه ر واجبه، وه له دوو سه د و یه ک سه را سی سه ر واجبه، وه له چوار سه د سه را چوار سه ر واجبه. پاش ئه مه له هر سه د سه را سه ری واجبه.

وه هر دوو مائی تیکه ل بکرین حوکمی یه ک مالیان هه یه، به م مهرجه له یه ک جیا نه کرینه وه له هوی مانه وه و ئیستیفاده لی وه رگرتنه وه، مه سه لا له حه یوانا تدا شوان و شیردوش و شوینی گرد کردنه وه ی روژ و شه و نیری و.. بی فه رق بن. وه هرچی په یدا بین له نه ندازه ی نیساب له ناو ساله حوکمی نه سه له کی هه یه، مه سه لا چل سه ر مه رت بوو وه به هوی زاینه وه گه یشتن به سه د و بیست و یه ک سه ر دوو سه ریان تیدا واجب ئه بی، وه ئه گه ر ئه و چل سه ره له ناو ساله که دا مردن به چکه کانیا ن بو نیساب له جینگه ی ئه وانا ئه ژمیرین.

جا خودای تهعالا بو ره دکرده وه ی داوای ئه و که سانه که به ناره و داوای زه کاتیا ن کردو وه فه رموو یه تی:

﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَفَةِ
فُلُوبِهِمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَرْمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ
فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴾

واته مالی زه کات خودای تهعلا دایناوه بۆ ههشت کۆمه ل له موسولمانان؛
یه کهم: ئهوانه که فهقیرن، یانی داراییان نییه و لاتن.

دووهم: ئهوانه که میسکینن وها مالیان ههیه بهلام رهسایى ناکا به ژیواریان،
یانی مانگی سی دینار دهراسته تی له کهسب و کار و واریداتا وه موحتاجه به چل
دینار.

سیههم: بۆ ئه و تاقمه که ئه م مالی زه کاته گرد ئه که نه وه له موسولمانان به فهرمانی
سهروکی ئیسلام.

چوارهم: بۆ ئه و که سانه که پتویسته دلیان خووش بکری به پاره و مال بۆ ئه وه که
ئیمانان به هیز بین وه یا به هوی ئهوانه وه عهشیره تی موسولمان بین، وه یا خه لک
به چاوی قه دره وه ته ماشای ئیسلام بکه ن.

پینجه م: بۆ ئه و به ندانه که پتویستیان ههیه به پاره بۆ نازاد بوونیان.

شه شه م: بۆ ئه و که سانه که قه رزار بوون بۆ میانه ریخستن له نیوان دوو تا قمی
موسولمانا که دوژمنایه تی له به بینا نا بیی، یا له ریگه ی خزمه تکردنی موسولمانانا
قه رزار بوون، یا له هوی مه سره فکردنی حه لالا بۆ خو یان قه رزار بوون.

حه وته م: بۆ ئهوانه که به بن کری له ریگه ی خودادا غه زا ئه که ن، وه یا له سنووری
ولاتی ئیسلامدا دائه نیشن.

هه شه تم: بۆ ئه و که سانه که وان له سه فه ری شه رعیدا و پاره یان بین نه ماوه. وه
خودای تهعلا زانایه به حالی موسته حه قه کان، پتویسته به درۆ داوا نه که ن و زیاد له
ئه ندازه ی شه رعی وهر نه گرن. وه زانایه به ده وله مه نده کان پتویسته ماله که یان نه شار نه وه
و حه قی موسته حه ق مه نع نه که ن، وه خاوه ن حیکمه ته له دامه زراندنی زه کاتا. چه ن
حیکمه تی داناوه له زه کاتدانا.

لیرہدا چہن باسئ ہہ یہ:

یہ کہم: دہرختنی ئیخلاص ساغیہ لہ دینا، ئەو کہسہ کہ داوا ی ئیسلامیہت ئەکا خوا بہراوردی ئەکا بہ عیبادہتی بہدہنی وەکوو نوئژ و روژوو، وە بہ عیبادہتی مائی وەکوو سہرفی زہکات، وە بہ عیبادہتی مال و بہدہن وەکوو حہج.

دووہم: خودا بریاری داوہ ئەم ئادہمیزادہ لہ ناو خۆيانا رەحم بکەن بە یەک بۆ ئەوہ کہ رشتہی یەکیہتی لہ ناویاندا قایم بئین، یەکتی فہقیرئکی چاو پینکەوت مائی دنیای پیدای ئەو کہسہ ئەکا بہ موخلیس و دۆستی خۆی، وە بہم ہۆوہ موسولمانان ئەبن بہ یەک مال و یەک حال.

سپہم: دامہزراندنی دہستہوام لہ ناو موسولمانانا، ہەر کۆمہ ئی لہ پیاوہتی و چاکہ کردنا یارمہتی یەکیان دا ئەوانہ دہوامدار ئەبن و نافہوتین؛ چونکی فہقیرہکیش بہ ہۆی مائی دہولہ مہندہکەوہ ئەبئ بہ دہولہ مہند.

چوارہم لہو باسانہ: ئەم زہکاتہ رەوانیہ بۆ ئەو کہسانہ کہ نەفہقہیان لہسەر خواوہن مالہکە یہ، کہ وابوو دروست نیہ باوک و باپیرہ و دایک و نەنہ زہکاتی مائی خۆیان بدن بہ نەتہوہی خۆیان، ہەر و پینچہوانہی ئەمہیش؛ چونکہ ئەمانہ خۆیان واجبہ لہسہریان گوزہرانی گہدای خۆیان بدن. وە دروست نیہ میردی ژن زہکاتی خۆی بدا بہ ژنہکە ی بۆ ژبواری، بە ئی ئەگەر ئەم ئەسل و فہرعہ یا ئەم ژنہ قہرزار بوو ئەوہ دروستہ زہکاتی بئین بدرئ بۆ دانہوہی ئەو قہرزہ.

پینجہم: فہقیر و میسکین ئەوہندہیان لہ زہکات بئین ئەدرئ لہو حالہتہ دہرچن، جا ئەگەر کہسابہ تیان بئین بکری ئەوہندہیان بئین ئەدرئ بکەونہ کاسبیہوہ بہ جوړئ بتوانن ژبواری بکەن، وە ئەگەر کاسب نەبوون دروستہ ژبواری سالتیکیان بئین بدرئ بە لکوو ئەگەر مائی زہکاتہکە زۆر بوو دروستہ ژبواری عومری غالییان بئین بدرئ.

شہ شہم: زہ کات نادری بہ نہ تہوی ہاشم کہ باپیری حہزرتہ (ﷺ) وہ بہ نہ تہوی «موتہ لیب» کہ برای باپیری تہی لہ بہر تہوہ تہم نہ تہویہ حہقیان والہ «خمس» دا واتہ «خمس الخمس» ی فہی ء و غنیمہ، بہ لآم لہم زہ مانہ دا کہ خموس نادری پتیان زاناکان فتویان داوہ کہ دروستہ، بہ لکوو واجبہ، زہ کاتیان پین بدری بؤ تہوہ کہ داماو نہ کہون و حورمہ تیان رابگیری ت.

حہوتہم: زہ کاتی ہر تاقمہ دہولہ مہندی واجبہ بدری بہ فقیر و ہہزاری شوتینی تہو دہولہ مہندہ، بہ لآم لہ فہرموودہ بہ کی تیمامی شافیعیدا و لہ فہرموودہ ی تیمامی حہنفی و بازی زانایانی دیندا دروستہ زہ کاتی مال نہ نقل بکری بؤ ولاتیکی تر و بدری بہ فقیری تہو ولاتہ، بہ تاییہ تہی تہ گہر خزم بین وہ یا کہ سن بین قازانجی بؤ دین بین.

﴿ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤَدُّونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤَدُّونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾

تہم تاییہ تہ نازل بووہ لہ شانی مونا فقہ کانا؛ دائہ نیشتن لہ ناو خوئیانا زہمی حہزرتہ تیان تہ کرد بہ جورئ شتی بین تہ ساس، یہ کیکیان وتی: باسی مہ کەن تہ ترسم خودای تہ علا خہ بہرداری بکا، وہ «جیلاسی کوری سوید» وتی: جا قہی ناکا تیمہ تہرؤین بؤ لای و سویندی بؤ تہ خوین کہ قسہی خراپمان نہ کردوہ تہویش باوہرمان پین تہ کا؛ چونکی ہر گوئیہ ہر قسہ یی بیسی باوہری پین تہ کا. وہ بازی تہ لین: ہر تہ سلی زہ مہ کہی تہوہ بوو تہ یانوت: مو حہ مہ مد ہر گوئیہ، ہرچی قسہی بؤ بکری باوہری پین تہ کا تیر شت لی ناداتہوہ بہ دل، بؤیہ جاری ناچن بہ گزی کہ سینکدا بیخاتہوہ بہ درتہوہا حل خودا تہ علا تہم ناچن تہی نارہم ہواروہ، تہ لیت:

وه لهو مونافقانه يه كه سانى كه نازارى دلى حه زره ت نه دن به بازي قسه ي پروپوچ، وه هر كاتى نهو قسانه نه بيسى دلى نازارى بى نه گا «من جمله» نه لىن: موحه ممد هر گوئيه و هر قسه نه بيسى و هر چى بيس تىتر ره دى ناكاته وه.

تو بللى نه ي پىغه مبهرى نازار: راسته موحه ممد گوئيه واته وتو وىژى ئيوه نه بيسى، به لام بيسه رىكى خيره و بيسه رىكى چا كه بو ئيوه، نه گهر نهو قسه كه ئيوه نه يكه ن باش بى و يارمه تيدانى بى نايده توه به روتانا و به دروتان ناخاته وه بو نهو ناشوب پيدا نه بى و نابرووتان نه چى. وه سپرى نه م خووه گوره نه مه يه كه موحه ممد ئىنسانى كه ئىمانى ته واوى به خودا هه يه، وه هر كه سى ئىمانى ته واوى بى به خودا نه گهر قسه ي باشى بيست وه رى نه گرى و نه گهر قسه ي خرابى بيست چا و پو شى نه كات و نايده توه به روى كابرادا. يا خود ئىمانى ته واوى هه يه به خوداى خوى كه يارمه تى دينه كه ي نه دا و قسه ي خه لك نابى به مانعى، ئىنسانى وه هاش نه بى و ابى خىر وه ربگرى و له شه ر چا و پو شى بكا.

وه ئىمانى شى هه يه به راستى و ئىخلاسى موسولمانه كان مادام با وه رى بى به ئيمان و ئىخلاسى نه وان هر قسه ي بكه ن وه رى نه گرى؛ نه گهر قسه كه به سوود بى كارى بى نه كا، وه نه گهر قسه يه كى بى سوودىش بى چونكى له ئىخلاسه وه هاتوه كابرا عاجز ناكا و ره دى ناكاته وه. وه هوى ره حمه ت و كه رم و ميه ره بانى به بو موسولمانه كانىش نه مه يش نه بى به هوى كه تابه تى بو نه وه كه قسه ي نابارى شيان به توندى و دژى ره د نه كاته وه، مادام نه م حاله بوو به خوو بوى نه گهر مونافقى كىش قسه ي خراب بكا هر ناچى به گزىا.

به لام نهو كه سانه كه نازارى دلى پىغه مبهرى خودا نه دن بو نه وان هه يه سزايه كى نابار و موسته حه قى نه وه ن مه گهر خودا عه فويان بكا، ئىتر با پىغه مبه ر ﷺ نازارىان نه دا و ره ديان نه كاته وه، له ده ستى خودا ده ر ناچن.

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ
إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾

وه نهو موناقدانه سيفه تینکی زور ناپه سه ندیان هه یه وه کوو نه وه بن له هه ر
مونا سه به یه کدا نی سه ته ره فتار و کرداری خرایان لئ بدرئ له سه ره زعی ناشیرینیان
دین به درو ده ست نه که ن به سویند خواردن به خودا بو نه وه که تو و موسولمانه کان
رازی بکه ن وه له م سوینده درویانه سوود وه رنا گرن؛ چونکه له راستیدا خودا و
پینغه مبه ری خودا له هه موو که س شیاوترن که رازیان بکه ن نه گه ر نه مانه موسولمان
بن، وه خودا و پینغه مبه ریش به واقعی راست رازی نه بن نه ک به درو و ده له سه.

﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُكَادِرُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، فَأَنْتَ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ
خَلِيدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾

نایا نه م دروزنه سویندی درو خورانه نازانن به راستی هه ر که سی به رانه رکنی و
کینه بازی له گه ل خودا و پینغه مبه ری خودادا بکا نه وه به راستی ناگری دوزخ بو
نه وه که تیایا نه بنی هه تا هه تا به؟ وه نه م حالته رسوایی بنی هه متای گه وره یه.

﴿يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي
قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَخِرُوا إِيَّاكَ اللَّهُ مُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ﴾

نه م نایه ته هاتوو ته خواره وه له شانی کۆمه لئ له مونا فقه کانا له کاتی غه زای
ته بو و کدا له ناو خویانا نه یان وت: بروانن بو نه م کابرایه چه ن بنی بیر و هوشه
نه یه وی فه تحی شام بکا و قه سه رکانی داگیر بکا و زال بیی به سه ر رۆمدا؟! وه نه م
قسانه یان به شیوه ی گالته و گه پ نه کرد و له عهینی کاتا بازیکیان له سه ر به راوردی
خویان ترسی نه وه یان بوو که خودای ته عالا پینغه مبه ری خوئی خه به ردار بکا، وه

ئەو کۆمەلە یە رسوا بکا لە سەر ئەم وتووێژەیان، وە لە واقیعا خودای تەعالا پێغەمبەری
 خۆی خەبەردار کرد لەم باسە و حەزەرەت بانگی کردن و فەرمووی: ئیوہ واتان وت
 و فلانە قسەتان کرد، ئەوانیش وتیان: لە واقیعا بازی لەم قسانەمان کردوو بەلام بە
 راستیمان نەبووہ و بەلکوو بە عادی خەلکی ئەرۆین بەرینگەدا و گالته ئەکەین و
 بازی قسە دئی بە دەمانا. جا خودای تەعالا ئەفەرمویت: موناققاکان قسە ی بی
 مەعنا و پڕوپووج ئەکەن دەربارە ی تۆ و موسولمانان و لە عینی وەختیشدا بازی
 لەوان ئەترسن ئەوہی هەمە کە نایەتی یا چەن نایەتی بە ئەندازە ی سۆرەتی بیتە
 خوارەوہ و ناگاداریان بکا لەسەر ئەوہی وا لە دلینا. جا ئە ی پێغەمبەری خۆشەویست
 بلئی پینان لە مەقامی سەرزەنشدا: قە ی ناکا گالته بکەن پینان بە راستی خودای
 تەعالا هەرچی کە ئیوہ ئەیلین و ئەیکەن دەری ئەخا، وە ترستان بوو لەوہ کە خودا
 دەری بخا هەمووی دەرئەخا.

﴿ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَلَيْسَ اللَّهُ

﴿ ٦٥ ﴾ وَعَآئِنَهُمْ وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

وہ بە راستی ئەگەر تۆ پرسیاریان لی بکە ی لەو قسە و باسە: بۆ چیتان ئەکرد؟
 ئەلین: ئیمە بە دل ئەو قسانمانە نەدە کرد وە هەر ئەو نەندە بوو کە ئیمە تۆزی کە یفی
 خۆمان جاخ ئەکرد و گالته مان ئەکرد. جا ئە ی پێغەمبەری خۆشەویست بلئی بەو
 کافرانە: نایا ئیوہ بە خودا و نایاتی خودا و پێغەمبەری خودا گالته ئەکەن؟

﴿ لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَآئِفَةٍ مِّنْكُمْ

﴿ ٦٦ ﴾ نَعَدَبَ طَآئِفَةٌ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

واتە ئیمرۆ مەشغوول مەبن بە عوزرەتینانەوہ لە لای من! بە راستی ئیوہ کافر بوون
 پاش ئەوہ کە لای من ئیمانتان هینا، جا ئیمرۆ ئەگەر تا قمنی لە ئیوہ عەفو بکەین

چونکی نهوان نه‌ساس نه‌بوون بۆ گالته و بی شهرمی سزای تاقمیکتان نه‌ده‌بین له‌بهر نه‌وه که تاوانبار بوون و هوی نیقدام‌کردنی باقی ره‌فیه‌کانیان بوون له‌سهر بی شهرمی و گالته‌کردن.

﴿ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴾ (۶۷)

ئه‌م مونافقانه پیاو و ژنیان هاوزه‌وق و هاوخوون وه‌کوو نه‌جزای شتیکی ته‌نیا وه‌خوویان له‌سهر نه‌وه‌یه ئه‌مر ئه‌که‌ن به‌شتی خراب و موخالیف بۆ دینی ئیسلام وه‌مه‌نعی کاری باش ئه‌که‌ن، به‌پینچه‌وانه‌ی خووی موسولمانی ساغ، وه‌ده‌ستیان نه‌قونجینن له‌که‌ره‌م و سه‌رفی مال، خودایان فه‌راموش کردووه، نه‌یاده به‌دل و نه‌باسه به‌زمان، خودایش نه‌وانی پاش خستوو، به‌راستی مونافقه‌کان نه‌وانن له‌تایین خاریج و له‌یاسا ده‌رچوو.

﴿ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفِقَاتِ وَالْكٰفِرٰنَ نَارَ جَهَنَّمَ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّ اللَّهُ لَهْمُ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴾ (۶۸)

خودا بریاری داوه به‌وینه‌ی وه‌عه‌دی حه‌ق بۆ پیاوانی به‌زمان موسولمانی به‌دل کافر وه‌بۆ ژنانی وه‌ها، ناگری دۆزه‌خ که‌حالیان وه‌ها بی ده‌وامدار بن له‌ناویا وه‌نه‌و ناگره‌کافییه و به‌سه‌بۆ نه‌وان وه‌خودا نه‌وانه‌ی دوورخستوو ته‌وه له‌ره‌حه‌مه‌تی خۆی وه‌بۆ نه‌وان هه‌یه‌سزایه‌کی دامه‌زراوی نه‌براو.

﴿ كٰلٰذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوْا اَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَّاكْثَرَ اَمْوَالًا وَّاَوْلٰدًا فَاَسْتَمْتَعُوْا بِمَخْلٰقِهِمْ فَاَسْتَمْتَعْتُمْ بِمَخْلٰقِكُمْ كَمَا اَسْتَمْتَعْتُمْ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ مَخْلَقِيهِمْ وَخُضِّمٌ كَالَّذِي خَاضُوا أَوْلِيَّتِكَ
حَاطَتْ أَعْمَلُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَوْلِيَّتِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

واته ئیوه ئه ی نه هلی کوفر و نیفاق و نه هلی توغیان و لادان له حهق وه کوو نه و
کافرانه له زهمانی پیشوودا که نه وان به هیتر بوون له ئیوه له دهسته لاتا، له زالبوون
به سهر ولاتا، له دارایی و ئیعتبارا له کاتی هات و نه هاتا وه له نه ته وه و خزم و
خویش که گرده وه نه بوون له کاره ساتا وه نه وان به ئاره زووی دلی خویمان خویشیان
وه رگرت به به شی خویمان وه له و کاته یسا که حسییان هاته پیشه وه که وتنه بهر چه پوکی
سه رئیشان و بهر بای ریشه کیشان به شیوه یی که س فریای که س نه که وت هه تا
شوینه واریان له جیهانا نه ما.

ئیه ییش به وینه ی نه وان خوشتیان وه رگرت به دنیای خوتان وه کوو نه وان له
پیش ئیوه دا به شی خویمان وه رگرت و روچوون به هه موو ده ریای نیعمه تیکدا وه کوو
چون نه وان روچوون له جاه و شانا و له چیش و نانا وه له ده ست وه شانن له
داماوان و له نافه رمانی پیاوه پیروزه کانا. جا نه و دوو چینه که باس کران له کون و
تازه نه وان یان هه ر به هه واوه مانه وه هه تا بای قاری خودا بردنی کرده وه کانیا ن پوچ
و بی بایه خ مایه وه له دنیا و قیامه تا و نه وان هه موو زیانبار و بی نه نجامن.

جا بو نه وه که نه و ئایه ته به هه بیه ت نه بی به حه واله له سهر شتی نادیا ری، خودا
بازی له و کومه له ناهه موارانه ی هینایه پیش چاویان و فه رمووی:

﴿الَّذِينَ يَأْتِيهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمٍ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَنْهُمْ رُسُلُهُمْ

يَا بَيِّنَاتٍ ۖ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

واته: نایا نه هاتووه ته لای ئەم مونا فغانی ناوی مه دینه هه والی کاره ساتی نه و کافرانه که له پیش زهمانی نه وانا بوون؟ که بریتین له قهومی نوح و له قهومی سألح که قهیلهی «سه موود»ه و له قهومی هوود که قهیلهی عاد بوون و، له قهومی ئیبراهیم که دهسته و بهستهی نه مروود بوون له عیراقا، وه له قهومی «شوعه یب» که نه هلی مه دینه بوون له «نه ردهن» دا، وه له کۆمه لى «لوط» که له «مؤتفکات» بوون واته له و لاتهدا بوون که ژیره و ژوور بوو به سه ریان وه به رده باران کران ئەمانه هه موویان پیغه مبه ره کانیا ن هاتن بو سه ریان وه له لایه نی خودا وه نامۆزگاریان کردن و داوای ریساله تی خوړیان ئیسات کرد به چهن موعجیزاتیکی خاریج له یاسای رۆژ و زه مان که چی ههر که چره وییان کرد و خودایش له تۆله ی نه وه دا به ربادی کردن، جا بزنان خودا له وانه نه بوو که سته م بکا له وانه به لآم نه وان سته میان له خوړیان کرد.

گه لی «نوح» فه وتان به توفانی ئاو
 «عاد» وا به رباد بوون به بای قاری حه ق
 «سه موود» به هیزی بای بومه له رزه
 قهومی «ئیبراهیم» له شکرى نه مروود
 کۆمه لى شوعه یب به گره ی گه رما
 قهومی «لوط» وه ها ژیر و ژوور کران
 پیشتر له مانه یش به وینه ی نه مان
 ئەم رووی جیهانه دادگای خه لقه
 که س زانا نییه به سوپای خودا
 ریشه که ن کران له عه رزا ته واو
 ئاساریان نه ما له عه رزا موتله ق
 ئاساریان نه ما له و بووم و عه رزه
 به فه نادا چوون وینه ی تۆز و دوود
 سووتان و فه وتان ئاساریان نه ما
 بوون به حیکایه ت بو نه هلی جیهان
 فه وتان، که ده رچوون له یاسای یه زدان
 جه زای تاوانبار فه رمووده ی حه قه
 له ژیره وه دین یا له لای سه ردا

ئهو کاتهی مرؤف مهس بووه بهخه و
 یا خو به هه رهس له رووی کۆساران
 یا به ناساغی بی وینه و میسأل
 یا به گازی هار، یا به ژاری مار
 ریشهی یهك ده رکهن له ساراو له کۆ
 قهت غافل مه بن نامان سه د نامان
 هات و نه هاتی رووی سه رباته
 ئیته جی بۆتان به دهستی خۆتان
 ئه ژین به بی ژان به بی دهنگوباس
 به سه مکاری و به حق نه ناسی
 باسیان گوم ئه کا له سه ر رووی عه رزا
 که کهس نه بیدیوه ئه و دهسته به خه و
 یا تاوی دلی پیاویکی داماو
 ئه م به سه بوونی گهرمی پر ته نسیر
 ئه م وه کوو شه رای مه ره زه ی به رمال
 بازی دیاره و بازیکی په نهان
 به گز به کا چوون به نائینسانی
 سه مکارییه له پیاوی بی دهس
 کوفری خودایه بی زانه یه قین
 بسایی کویریکی بی ره هه نموونه
 ون نابن ریره و به ریگه ی دینا

له نیوه رۆدا یا بسۆ نیوه شه و:
 به ئاو، یا ئاگر، یا به رده باران
 یا به گرانی و دهردی قاته سأل
 یا به هیژی سوپای سه مکار
 یا هه ر خو به خو به ر ببین له خو
 هه موو نامادهن بۆ په ره ی فه رمان
 مه ئین کاره سات به پی ولاته
 ئه و ده رده خودا ئه یتری بۆتان
 له سه ر به راورد گه لی خودا ناس
 کاتی ده سیان کرد به ناسوپاسی
 وا لیان ئه دا شه پلاخه ی قه زا
 به دهستی کهسی ئه فه وتین به شه و
 هه ناسه ی ساردی پیاوی لی قه وماو
 ئه و ئه بی به بای ساردی زه مه ره ریر
 ئه و وینه ی شه ئه له بۆ کشتوکال
 هۆی لی قه ومانی گه لانی جهان
 ئه وه ی دیاره و تۆ پی نازانی
 ئه وه ی به دتره لای زاتی ئه قدهس
 په نهانه کانی بۆ ناو ئه هلی دین
 له خوار کوفره وه هه ر بایی بوونه
 ئه مه ی حالی بوو «نامی» له ژینا

﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ

وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٧١﴾

وه موسولمانه ساغه كان، له پياو و ژن، بازنيكيان دوستی بازنيكيانن، واته هر بازنيكيان دوستی هر بازنيكه تهماشای بکمی به بن جياوازی؛ چونکه رشتهی په يوه نندی نه وانه له ناو خوينا نيمانه، وه حالی نمانه وه هایه نمر نه کن به واجب و سوننت و نهی نه کن له حرام و مه کرووه به نيسبه تی خه لکه وه، وه به ياسای شهرع نوپزه کان به جی دینن و زه کاتی مالی خوینان نه دن به موسته حقان و له هر کاریکدا روو بدا فرمانی خودا و پینغمه بیری خودا به جی دینن، جا نمانه به راستی خودا میهره بانیا ن له گه لدا نه کا، بیگومان خودا زاله به سهر خواستی خویدا و خاوه ن حکمه ته له کرده ودها.

﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ ﴿٧٢﴾

خودای ته عالا به میهره بانی و نیحسانی خوی وادهی داوه به موسولمانه ساغه کان، پياو و ژنیا ن، که چن به هه شتیکیان پی نه دا جو باری جوانی گه وارا له ژیر نه و به هه شتانه دا ره وان نه بی و حالیشیا ن وایه هه تا هه تابه نه میننه وه تیا یانا، وه له و به هه شتانه زیاتریش وادهی داوه که چن نیشتمانی پاکي رووناکی چاکیشیا ن پی نه دا له پایه ی نه و چینه دا که ناوی «جنات العدن» ه، وه ره زای خودا له وان که به شی نه وانه له هه موو پایه کان گه وره تر و به نرختره، وه نه م پایه زور گه وره به لای خودا؛ چونکی مایه ی هه موو پایه به که.

له فەرموودهی حەزرەتایە ﷺ خودا ئەفەرمویت بە ئەهلی بەهەشت: نایا رازی بوون بەو هی که پیتان دراوه؟ ئەلین، خودای ئیمە! چۆن رازی نەبین که تۆ ئەوه‌ندهت پیتاوین که به کهست نەداوه، جا خودا ئەفەرمویت: من له‌وانه زیاتر شتیکتان ئەده‌من که بریتیه له رهزای خۆم له ئیوه.

﴿يَأْتِيهَا النَّيُّ جَهْدِ الْكُفَّارِ وَالْمُنْفِقِينَ وَأَغْلَطُ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَيَسَّ الْمَصِيرُ﴾ (۷۳)

ئە هی پینغەمبەری پایەدار جیهاد بکه له‌گەڵ کافرە ناشکراکان به تیر و شیر وه له‌گەڵ موناqqه‌کانا به ئامۆژگاری و ئیلزامی ده‌لیل وه له‌مه‌ولا زبری به‌کار بینه له‌گه‌لیانا؛ چونکی.

له‌ئیم به‌نهرمی لیت ئەبێ به‌مار، که‌ریم به‌ئیکرام بۆت ئەبێ به‌یار
وه‌ ماوای پاشه‌رۆژی ئەمانه‌ دۆزه‌خه‌ و زۆر جیگه‌یه‌کی خراپه‌.

فەرمووده خودا: ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾

له‌ هۆی نازل‌بوونی ئەم نایه‌ته‌وه‌ تا جومله‌ی: *وه‌موا بها لم ینالوا* فەرموویانه: حەزرەت ﷺ مایه‌وه‌ له‌ قەرارگای ته‌بووکدا نزیکه‌ی دوو مانگ وه‌ قورئان ئەهاته‌ خواره‌وه‌ بۆ سه‌ری وه‌ پاشکه‌وتوو‌ه‌کانی عه‌بیدار ئەکرد له‌وێدا «جەلاسی کۆری سوید» که له‌ موناqqه‌کان بوو له‌و کاته‌دا وتی: ئەگەر ئەم قسانه‌ که موحه‌ممەد ده‌رباره‌ی براده‌ره‌کانمان ئەیلێت راست بن ئەبێ ئیمه‌ له‌ حه‌یوان خراپتر بین! وه‌ بازی قسه‌ی تری کرد، جا ئەمانه‌ گه‌یشتن به‌ حەزرەت ﷺ ئەویش ناردی به‌ شوینیا و سه‌ره‌نشی کرد، ئەویش سویندی خوارد که ئەو قسانه‌ی نەکردوو، وه‌ ئەم نایه‌تانه‌ نازل‌ بوون له‌ شانیا جا «جەلاس» ته‌وبه‌ی کرد و له‌سه‌ر ئیسلامیه‌تی ساغ ده‌وامی کرد.

وه له بهیانی * وهوا بیا لم ینالوا * دا ریویات کراوه که پازده کهس له مونافقه کان بریاریان دا کاتی گه پانه وه له ته بووک پیغه مبهه له وشره کهی بخه نه خواره وه له شه او بیکوژن، وه له نزیک می مدینه می مونه وه وهره دا که هاتنه وه شه و نه کومه له هاتن بۆ نزیک حه زره ت به و خه یال وه که وتمان، کاتی دهنگیان هات حوزه یفه ناگادار بوو دهنگی دان نه وانش رایان کرد و به مه بهستی خوینان نه گه یشتن.

هه روا جه لاس وه ختی خو می گه دا بوو له دواییدا عه بدیکی بوو کوژرا و حه زره ت دیه می نه و عه بده می بۆ وه رگرت که پازده هه زار دره م بوو وه کابرا ده وله مه ند بوو. جا خودای ته عالا به رابه ر به م رووداوانه نه فهرمویت:

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾

نه و مونافقانه سویند نه خوین به خودا که نه و قسه ناشیرینانه یان نه کردوه.

﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ﴾

وه به راستی واته می کوفریان به ده مدا هات وه له پاش نه وه که زوو ئیسلام بوون کافر بوون.

﴿وَهُمْ أُولُو بَأْسٍ ظَالِمٍ لِّمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾

وه قه سدی کاریکی ناهه مواریان کرد وه کوو کوشتنی حه زره ت بئ به لام پئی نه گه یشتن.

﴿وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾

وه نه مانه ره خه نیان نه بوو له و کرده وه چاکه نه بئ که بریتیه له وه خودا [و پیغه مبهه می] ده وله مه ندی کردن له که ره می خو می له پاش گه دایی و بئ دهستی.

﴿فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْ خَيْرًا لَّهُمْ﴾

جا نه گهر نه مانه تهوبه بکن له نوعه شته ناپه‌سه‌ندانه نه‌وه زور باشتر نه‌بی بویان.

﴿وَأِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾

وه نه‌گهر پشت هه‌لبکن له تهوبه و له ساغی، خودا سزایان نه‌دا به سزایه‌کی نابار له دنیا‌دا وه له پاشه‌روژا.

﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾

وه له‌سه‌ر عه‌رزا دوستی‌کیان نابی وه که‌سه‌ی نابی که یارمه‌تی نه‌وان بدا وه رزگاریان بکا له سزای خودای ته‌علا.

﴿وَمِنْهُمْ مَن عَاهَدَ اللَّهُ لَئِنْ آتَيْنَاهُم مِّن فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ

مِن الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾ فَلَمَّ آتَاهُمْ مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ

مُعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾﴾

وه له‌وانه‌یه که دین بو لای تو که‌سه‌ی که عه‌د و په‌یمان نه‌کا له‌گه‌ل خودا له‌سه‌ر ده‌ستی تودا وه سویند نه‌خوا: نه‌گهر خودا له مالی دنیا‌ی پین بدا به ته‌واوی زه‌کاتی مال‌ه‌که‌ی ده‌رته‌کا، وه یه‌کئی نه‌بی له پیاوه باشه‌کانی جیهان. که‌چی کاتی مالی پیدان له که‌ره‌می خو‌ی، رزدییان کرد و زه‌کاته‌که‌یان نه‌دا و پشتیان هه‌ل‌کرد له حه‌ق و به ته‌واوی لایان دا له واجبات.

﴿فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا

وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾﴾

جا خودای ته‌علا به هوی نه‌و پشت هه‌ل‌کردنیانه‌وه نيفاق و دوودلی دامه‌زراند له دلیانا وه نه‌مینیته‌وه هه‌تا نه‌و کاته نه‌گه‌ن به خودا به هوی نه‌وه‌وه که خیلافی

وه عده یان کرد له گه ل خودادا وه به هوی نه وه وه که به دروزن دهرچوون له وه عده دا دایان به خودا.

﴿ اَلَمْ يَعْلَمُوا اَنْ اَللّٰهُ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَاَنْ اَللّٰهُ عَلٰمُ الْغُیُوبِ ﴾

نایا نه وانه عالم نه بوون به وه که خودای تهعالا ناگاداره له وهی وا له دلایانا له نیفاق و دوودلی له نیسلامیه تا وه له وهی که به و توویژ نه یکن له ناو خوایانا له تانه دان له حه زرت ﷺ و له یاره کانی وه به وه که خودا به راستی زانای هه موو سپرپرئیکی په نامه کییه؟

نهم نایه تانه نازل بوون له «سهعله به» ی کورپی حاتبدا که کاتی خوئی گه دا بوو وه هات بو لای حه زرت ﷺ عه زری کرد: دوعام بو بکه که خودا مالم پین بدا منیش واجبی خووم به جی دینم، حه زرت ﷺ فهرمووی: مالی که می وا ئینسان سوپاسی خودای له سه ر بکا چاکتره له مالیکی زوری وا که ئینسان نه توانی حه قی به جی بینن. نه ویش هه ر پاراپه وه له حه زرت و عه هدی کرد له گه لیا: نه گه ر مالیکی زوری ده ست بکه وئ واجباته که ی به جی دینن. جا حه زرت ﷺ دو عای بو کرد وه پاش نه وه خودا نه وه نده مالیاتی پیدا له و شتر و مه ر و بز ن که ده روده شتی پر کرد. وه دوای نه وه حه زرت ﷺ دوو که سی نارد بو لای نه و و بو لای خه لکی بو زه کات وه خه لکه که هه موویان ئیستیقبالیان کرد و زه کاتیان دا به لام «سهعله به» دهستی کرد به راوه رپوی وتی: نهمه که ناوتان ناوه به زه کات سه رانه یه، وه ره وانیه ئینسانی نازاد نهم سه رانه بدا! نه وانیش هاتنه وه و قسه کانی «سهعله به» یان بو حه زرت گپراهه وه و نهم نایه تانه هاتنه خواره وه، جا «سهعله به» هات بو لای حه زرت ﷺ و زه کاته که ی بو هینا، به لام حه زرت وه ری نه گرت و فه رمووی: خودا مه نی کردووم

لەوێ که زەکاتت لێ وەر بگرم، ئەویش باز ئ گلی کرد بەسەر خۆیا و وتی: ئەمە ئەنجامی کردەوهی خۆمە. وە پاش وەفاتی حەزرت ﷺ زەکاتی هینا بۆ ئەبووبەکر، ئەویش وەری نەگرت، وە پاش ئەو هینای بۆ عومەر، ئەویش وەری نەگرت. تا لە زەمانی عوسمانا مرد و روشت بە رینگە ی خۆیا.

خوداوەند لەسەر ئەروانی بۆ دڵ   ئەزانێ خارە یا خۆ پەرە ی گۆل
 کەمی دڵ پاکان زۆرە و بێ خەوشە   ئەنویتی وینە ی پەرە ی وەنەوشە

فەرموودە ی خودا: ﴿الَّذِينَ يَلْمُزُونَ﴾

لە هۆی نوزوولی ئەم ئایەتەوه رێوایت کراوە که رۆژی حەزرت ﷺ زۆر تەرغیبی موسولمانەکانی دا لە سەر سەدەقە و خیرات لەویدا «عەبدوڕەحمانی کورپی عەوف» چوار هەزار درەمی هینا و عەرز ی کرد: که هەشت هەزار درەم بوو چوار هەزارم دا بە قەرز بە خودای تەعالا و چوار هەزاریشم راگرتوووە بۆ ماڵ و خیزانی خۆم. جا حەزرت فەرمووی: خودا بەرە کەت بخاتە ناو ئەوهی که هینات و لە ناو ئەوهیشدا که راگرتوووە بۆ خۆت. وە پاش ئەوه خودای تەعالا داراییەکی زۆری پێدا، وە کاتی که وەفاتی کرد دوو ژنی هەبوو، یەکنێ لەو دوو ژنە سولحی کرد لەسەر نیوهی هەشتیهکی خۆی بە هەشتا هەزار درەم، وە لە رێوایەتیکدا چوار ژنی بوون وە یەکنێ لەوانە «تماضر» ناو سولحی کرد بەو ئەندازە. وە «عاسمی کورپی عەدی» سەد ویسق خورمای هینا، (وە ویسق باری و شتریکە وەکوو لە حاشیە ی «مەهذب» دا لە کیتابی زەکاتا فەرموویەتی). وە ئەبووعەقیلی ئەنساری تاقە ساعی خورمای هینا، وە وتی: «یا رسول اللہ» ئیمشەو بە حیوان ناوم کیشاوە بە دوو ساع خورما وا ساعیکم هیناوە بۆ سەدەقە، وە حەزرت ﷺ ئەمری کرد ئەو ساعەیشیان کرد بەسەر سەدەقە کەدا.

وه عاده تی مونا فقه کانیش وابوو هه رکه سی له کاتی خیراتا شتی زوری بهینایه
 نه یانوت: نه مه بو ریا و بهرچاوی وا نه کا، وه هه رکه سی که می بهینایه نه یانوت:
 خودا چ موحتاجی نه م شته بن قیمه ته یه؟! وه گالته یان بن نه کرد.
 جا خودای ته علا، بو ره دی قسه ی نه م بن شوعوورانه نه م نایه ته ی نارد ه خواره وه
 فه رموی:

﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
 الصَّدَقَاتِ﴾

نه و که سانه که عیب نه گرن له و موسولمانانه که سه ده قات نه دن له ریگه ی
 خودادا.

﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ﴾

وه نه و مونا فقهانه ییش که ره خنه نه گرن له و موسولمانانه که مالی دنیا یان ده ست
 ناکه وی بیده ن له ریگه ی خودادا مه گه ر نه وه ی که به ره نجی شان په یدایان کردوو ه.

﴿فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ﴾

وه گالته یان بن نه کهن.

﴿سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

نه وه خودای ته علا گالته یان بن نه کا و له روژی قیامه تا سزایه کی سه ختیان هه یه.
 چونکی خودای ته علا داوای شتی خاریح له ته وانا و تا قهت ناکا، وه هه رکه سی
 هه ر شتیک بدا به دل ساعی و دل سافی له ریگه ی خودادا نه وه خودا لئی قه بوول نه کا.
 وه نه و مونا فقهانه گالته کردن و ره خنه گرته که یان له سه ر نه ساسی نه وه یه که ئیمان و
 باوه رپان به قورثانی پیروز نییه، نه گه رنا که م و زور له گه ل ئی خلا سدا به خیر نه ژمیر ری.

فہرموودہی خودا: ﴿اَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ﴾

ریوایت کراوہ ہوی نازلہوونی ئەم ئایہتہ ئەوہ بووہ عہدوللای کوری ئوبہیی کوری سہلول - سەرۆکی موناqqه کان - نہخۆش کہوت وہ عہدوللای کوری (ئەم عہدوللای کہ یەکی بوو لە ئەسحابہ راستەکان) ہات بۆ لای حەزرت کہ دووعای عەفو و لئ خۆش بوون بکا بۆ باوکی، وہ حەزرت دەستی کرد بە دوعاکردن بۆی، وہ ئەم ئایہتہ ہاتہ خوواروہ، جا حەزرت ﷺ فہرمووی: من لە حەفتا جار زیاتر ئیستیغفاری بۆ ئەکەم، جا ئەم ئایہتہی تر نازل بوو کہ ئەفہرموی: ﴿سواء علیہم اَسْتَغْفِرْتُمْ لَهُمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خودا ئەفہرمویت:

﴿اَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾

ئارەزووی خۆتہ داوای لئخۆشبوون بکہ بۆیان یا مەیکە، ئیمہ مانیع نابین لەو داوایہ، یاخود بئ سوودن.

﴿اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾

ئەگەر حەفتا جار داوای لئخۆشبوونیان بۆ بکەیی خودا لئیان خۆش نابئی بە ہیچ جۆری.

﴿ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖۗ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ﴾

ئەمەیش کہ خودا لئیان خۆش نابئی بە ہوی ئەوہوہیہ کہ ئەوانہ کوفری خودا و پیغەمبەری خودایان کردوہ، وہ خودا ہیدایہتی ئەو قەومہ نادا کہ لەسەر ئەساسی عەناد و سەرکیشی دەرچوون لە ریگہی راسالی و ئیسلامیہتیان وەرئەگرت.

﴿ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ ﴾

که یف خوش بوون نهو که سانه که نه رویشن بو غه زای ته بوک و له مه دینه دا مانه وه له پاش سه فهری حه زره ت و یاره کانی.

﴿ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﴾

وه حه زیان نه کرد له وه که جهاد بکن له ریگای خودادا به مال و نه فسی خویمان بو نه وه که ره زای خودایان ده ست بکه وی.

﴿ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ ﴾

وه بازیکیان نه یان وت به بازیکیان: له م کاتی گه رمای ناهه مواره دا له جیگه ی خویمان ده رمه چن.

﴿ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴾ (۸۱)

تو نه ی پیغه مبه ری خوشه ویست پیمان بلی: که ناگری دوزه خ گه رمتره له گه رمای هاوین، نه بوو نیوه بو خو یاراستن له و گه رما به تینه ی دوزه خ نه م گه رما سووکه تان قه بوول بکر دایه. وه یا خود مادام نه چوون بو غه زای ته بوک له ترسی گه رمای به تین، نیوه نه خرینه ناو دوزه خه وه که زور له هاوینه گه رمه گه رمتره؛ نه گه ر نه و مو نافقانه به م کاره یان بزانیاین نه م سه فهره یان ته رک نه ده کرد.

﴿ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾ (۸۲)

ده ی با که م پی بکنن و زور بگرین له قیامه تا له جه زای نه م وتار و کرده وه یاندا.

﴿ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَعَذَّكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ نَخْرُجَ مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ نُقَاتِلَ مَعِيَ عَدُوًّا ﴾

ئەگەر گەراییتەووە بۆ مەدینەیی مۆنەووەره بۆ لای تاقمیی لەو دواکەوتوانە کە لەبەر نیفاق دواکەوتن وە رێکەوت بۆ جەنگیکی تر بین داوای ئیجازەت لێ بکەن بۆ دەرچوون بۆ جەنگ، تۆ پێیان بلی: بە قەتعی ئیوہ لەگەڵ مندای دەرناچن بۆ جیهاد وە بە قەتعی جەنگ ناکەن لەگەڵ دوژمنەکانا.

﴿إِنكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوْلَ مَرْقُورٍ﴾

بە راستی ئیوہ رازی بوون بە دانێشتن لە مالی خوێتانا یە کەمجار.

﴿فَأَقْعُدُوا مَعَ الْخَلِيفِينَ﴾

دەیی دابنێشن لەگەڵ پاشکەوتووەکانا.

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا نَقَمًا عَلَى قَبْرِهِ﴾

وە بە قەتعی نوێژ مەکە لەسەر هەرکام لەو دواکەوتوانە کاتی کە مرد وە لەسەر قەبرەکەیی رامەووەستە بۆ دوعاکردن بۆی وە یا بۆ ئیحتیرام و تەشیعی، وە یا لە پاش ناستنی.

﴿إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾

چونکی ئەمانە کوفریان کردووە بە خودا و پیغەمبەری خودا و ئەمانە مردوون لە حالیکدا لە دین دەرچوون.

ریوایەت کراوە: ئەم ئایەتە نازل بوو کاتی کە حەزرت عليه السلام کراسی خوێ دا بە عەبدوللای کورپی ئوبەیی کورپی سەلۆول بۆ ئەو بیکەن بە کفن بۆ باوکی، وە زیاد لە مە عەبدوللای رجای کرد کە حەزرت عليه السلام نوێژی جەنازەیی باوکی بکا، وە حەزرت ویستی برۆا بۆ نوێژکردن لە سەری جا ئەم ئایەتە مەنعی کرد لەو نوێژ بکا لە سەری؛ چونکی نوێژی جەنازە دوای عەفوکردنی تیا بە بۆ مردووەکە وە

کافر بؤ نه وه ناشئ، به لآم مه منع نه کرا له ناردنی کراسه که ی؛ چونکی کراس ناردن له بابته تى سه خواوت و که ره مه، وه زاتى وه کوو حه زرت ﷺ مه منع ناکرئ لئى.

﴿وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ﴾

تو نه خاته سه رسورمانه وه دارایی و زوری نه ته وه ی ثم جوره کافرانه.

﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ﴾

چونکی خودای ته عالا هه ر خواستی نه وه یه که نه وانه به و داراییه سزا بدا له دنیا دا بؤ خزمه تکر دنی داراییه که و نه ولاده کان و بؤ پاسیان تا ماون له دنیا دا وه گیانیشیان ده رچن له حالیکدا که کافرن.

﴿وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطُّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ﴾

وه کاتئ چهن نایه تئ بیته خواره وه که نه مر بکهن به ئیمان به خودا و نه مر بکهن به جیهاد له گه ل پیغه مبهری خودادا ﷺ نه وانه یان که خاوهن دارایی و ده سته لاتن داواى ئیجازه ت لئ نه کهن و نه ئین: وازمان لئ بیته با ئیمه له گه ل دانیشتووه کانا له ولانا بمئینه وه.

﴿رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾

رازى بوون به وه که له گه ل ژنان و مندال و پاشکه وتوان بن.

﴿وَطَبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾

وه مؤر نراوه به سه ر دلئانا خیرئ بؤ ناچئ، وه نه گه ر بؤى پروا تئ ناچئ، جا

نه وان فامئ قازانج و سوودئ نه براوه یان نیه.

﴿ لٰكِنَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِيْنَ ءَامَنُوْا مَعَهُ جَاهِدُوْا بِاَمْوَالِهِمْ وَاَنْفُسِهِمْ وَاَوْلٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرٰتُ وَاَوْلٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ﴾

به‌لام پیغمبر و نهو نه‌سحابانه که نیمانیان هیناوه له‌گه‌لیا (واته نیمانیان هیناوه و وان له خزمه‌تیا) نه‌وانه جیهادیان کرد له ریگی خودادا به مال و حال و نه‌فسی خوئیان، نه‌مانه‌یان به‌خت کرد له بو به‌رزکردنه‌وی که لیمه‌ی ته‌وحد و نه‌وانه خیر و پیروزیان هه‌یه و، نه‌مانه‌ن رزگار بوو له دنیا و قیامه‌تا. به رووناکی دل له دنیا‌دا ساییرن له‌سه‌ر زه‌حمه‌ت و شاکیرن له‌سه‌ر نیعمه‌ت، وه به هوی ده‌وام له‌سه‌ر تا‌عه‌ت له قیامه‌تا رزگار و سه‌ره‌رزن.

﴿ اَعَدَّ اللهُ لَهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴾

خودا ناماده‌ی کردوو به‌ نه‌وانه چهن به‌هه‌شتن که ناوی رووباری جوان له ژیریانا ره‌وان نه‌بن و نه‌مانه نه‌مرن له‌و به‌هه‌شتانه‌دا هه‌تا هه‌تایه. نه‌مه‌یه گه‌یشتن به پایه‌ی گه‌وره بو هه‌رکه‌سی خودا پنی بدا.

جا کاتی خودای ته‌عالا باسی نه‌و مونافقانه‌ی کرد که له مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره‌دا بوون هات باسی نه‌و مونافقانه نه‌کا که له ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه‌دا بوون وه‌کوو قه‌یله‌ی «اسد» و «غطفان». کاتی چه‌زه‌ت عَلَيْهِ السَّلَام بانگی کردن بو غه‌زای ته‌بووک هاتن عوزریان هینایه‌وه به‌ چهن جوور؛ یه‌کئی له‌وانه نه‌وه بوو که نه‌گه‌ر شوینی خوئیان به‌جی بیلن دوژمنه‌کانیان دین به‌سه‌ریانا، وه یه‌کئی له‌وانه نه‌وه بوو که ولاخی سوارییان نییه، وه زوربه‌ی نه‌م خاوه‌ن عوزرانه دروئیان نه‌کرد و بازیکیان راست بوون، وه خودای ته‌عالا زه‌می خراپه دروژنه‌کانیان نه‌کا و فه‌رمووی:

﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾

ئەو کۆمەڵە که عوزریان هینایه‌وه له خزمەت پیغه‌مبەرا هاتن بۆ لای له بەر ئەوه ئیجازەیان پێ بدا بۆ دانێشتن له مالی خۆیان و نه‌یه‌ن بۆ غەزا، وه فی‌علەن دانێشتن له جینگە‌ی خۆیان، ئەو که‌سانه که درۆیان کرد له‌گە‌ڵ خودا و پیغه‌مبەری خودادا و به درۆ عوزریان هینایه‌وه.

﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

به راستی ئە‌گا به‌و که‌سانه که کافر بوون و عوزره‌که‌یان له‌سه‌ر ئە‌ساسی بێ ئیمانی بوو سزایه‌کی نابار له دنیا‌دا به‌ کوشتن و به‌لای دنیا‌یی و له قیامه‌تا به‌ ناگری دۆزه‌خ.

﴿لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾

نیه له‌سه‌ر ئە‌وانه لاوازن له‌ه‌شا و له‌سه‌ر ئە‌وانه که نه‌خۆشن و له‌سه‌ر ئە‌وانه که دارای مالی نین سه‌رفی بکه‌ن له‌ رینگه‌دا له‌سه‌ر ئە‌مانه هه‌موو تاوان نیه به‌ مه‌رجی که‌ ساغ بن و ئیخلاص به‌جی بینن له‌گە‌ڵ خودا و پیغه‌مبەرا و له‌ کاتی خۆیا یارمه‌تی دینی ئیسلام بده‌ن.

﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾

هیچ رینگایی نیه له‌ بۆ عیتاب و نازاردانی دڵ بۆ ئە‌و که‌سانه که‌ خواوه‌ن چاکه‌ن به‌ قه‌ی ئیمکان.

﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۹۱)

وه نه گهر شتیکی جوزئیش بیی له عهیب بو نهو که سانه، خودا تاوان به خش و میهره بانه.

﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ﴾ (۹۲)

ههروا تاوان نییه له سههه نه وانه کاتی هاتن بو لای تو بو نهوه که ههلیان بگری له سههه «نعال» و سؤلی سووک - واته پینلویان بدهیتی بیکه نه پینان - تا پینخاوس نه بن و بین بو جههاد وه تویش فهرموت: هیچ شک نابه لهو جووره شتانه که نیوهی له سههه ههلبگرم نه چه یوانی سواری و نه نهعل و کهوش، لهو کاته دا له دل پریدا پشتیان هه لکرد و چاوه کانیان فرمیسکی نه رشت له دل گرانیدا له بهر نهوه که شتی ایبان دهس نه کهوت سهرفی بکه ن و به هوی نهوه وه بچن بو جههاد.

ریوایهت کراوه که: چهوت کهس له نه نساار هاتن بو لای چه زرهت ﷺ و داوای که متر یارمه تی و که متر نه سباییان کرد بو خویمان و چه زرهت ﷺ مه جالی نه بوو و نه وانیش له دل پریدا گریان! نه مانه: «مه عقه لی کورپی یه سار» و «سه خری کورپی خه نساء» و «عه بدوللای کورپی که عب» و «سالمی کورپی عومه یر» و «سه عله بهی کورپی غه نه مه» و «عه بدوللای کورپی مه غفهل» و «عه لبهی کورپی زهید» بوون له نه نسااری مه دینهی مونه ووهره.

وه بازی و توویانه: نه وانه نه ولاده کانی «مقرن» بوون «مه عقه ل و سوید و نوعمان». وه بازی و توویانه: نه بوومووسا و ره فیه کانی بوون.

﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَعِدُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رِضْوَانًا

بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۳﴾

تاوانباری هر له سهر نه وانه یه که دین داوای نیجازه‌ی پاشکه وتن نه که ن له تو و که چی ده و له مه نندن و رازی بوون به وه که له گه ل زن و مندالانا بن، وه خودا مؤری داناوه له سهر دلّی نه وان نیتر نه وانه زانا نابن به ریگهی پیروزی و به ختیارای خو یان.

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ

عوزرتان بو دیننه وه کاتی هاتنه وه بو لایان.

﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكُمْ

تو نه ی خوشه ویست بفرموو: عوزرمان بو مه هیننه وه! نیمه نیتر باوهر به نیوه ناکه بن.

﴿قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ

خودای ته عالا به راستی نه حوالی نیوه ی بو گنپراوینه ته وه، دیاری و په نامه کی.

﴿وَسِيرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ

له مه ولا خودا و پیغه مبهری خودا کرده وه کانی نیوه نه بینن، مادام راست بکن و روتان له راستی بی دهر نه که وی نیتر نیسته پیویست به عوزر نییه.

﴿ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ

تَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

وه له پاش نه وه که مردن نه گه ریته وه بو لای نه و خودا که زانایه به نه سراری په نامه کی و شتی دیاری و له پاش حسیبی ره فتاره کان خه برتان پی نه دا به جهزای نه وه ی کردووتانه.

﴿ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لَتُعْرَضُوا عَنْهُمْ ﴾

به هیز و قووت سویندتان بو نهخون به خوا، کاتی گه رانه وه بو لایان، نهو سویندهیش بویه نهخون که ئیوه وازیان لی بینن.

﴿ فَأَعْرَضُوا عَنْهُمْ إِيَّاهُمْ رِجْسٌ ﴾

ئیوه واز لهوانه بینن و لومه یان مهکن به راستی نهوانه ناپاکن له دلدا و له بیر و باوه ردا، نه سویندیان راسته و نه به لومه بیر نه که نه وه و هر جوره وتاری له گهل نهوانه دا بی سووده.

﴿ وَمَا وَهُمْ مِنْكُمْ جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴾

وه ماوا و مه لهنندی پاشه پروریان دوزه خه له بهر جه زادانه وه یان به وهی که نهوان کردوویانه.

﴿ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لَتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا

يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴾

نهوانه سویندتان بو نهخون بو نهوه که ئیوه لیان رازی بن، جا نه گهر ئیوهیش لیان رازی بن به راستی خودا لیان رازی نابن، چونکی نهوانه له دینا نه ماون و له یاسای حقه به دهرن و خودایش رازی نابن له کومه لی له یاسای حقه ده رچوو.

﴿ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ

اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾

عه ره بی ده شته کی هاتو کافر بوون کوفری نهوان به هیزتره له کوفری هه موو شارستانییه کان، وه نه گهر موفاق و دوودل و ناساغ بن نهوه نهو نیفاقی نهوانه له نیفاقی خه لکی تاوه دانی شارستانی ناشیرینتره؛ چونکی نهمانه دوورن له شارستانی و

قسه‌یان وشکه و زمانیان زبره و بؤ‌ئوه ناشین ئینسان بیان‌کا به «خصم» و جیدالیان له‌گه‌لدا بکا، وه دوورن له فامی ده‌لیل، وه به‌س به زؤر یا خود به مائی دنیا یا خود به و ته‌قالیده که فیری بوون ئینسان ته‌توانی له‌گه‌لیانا بژی، وه هه‌موو ئه‌وانه زؤر شیاون به نه‌زانینی سنوور و یاسای ئه‌و دینه که خودا نازلّی کردوو ته‌سه‌ر پیغه‌مبهری خوئی، وه خودای ته‌علا زانایه به هه‌موو تا قمی و به هه‌موو حالّی و خاوه‌ن حیگمه‌ته له ره‌واداشتنی قسه‌کردن له‌گه‌ل خاوه‌ن شعورانا و پاریزکردن له نه‌فامان و نه‌زانان. ده‌ستار به ده‌ستی خه‌سته‌ی بریندار چاتره له وتار بؤ‌پیاوی نابار بزانت! که ئه‌م نایه‌ته هاته خواره‌وه له شانی هؤزی «اسد» و «غطفان» له عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی. وه بازیکیش ئه‌لین له‌وانه که حازری مه‌دینه‌ی مونه‌ووهره بوون.

﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا﴾

وه له عه‌ره‌بی ده‌شته‌کیه که سانی که هه‌رچی سه‌رف بکا به ناوی زه‌کاته‌وه به خه‌سار و زیان و باری که به‌سه‌ر شانا هاتین وای دانه‌نی و به قه‌تعی به واجبی دینی و به هؤی ره‌زامه‌ندی خودا و رزگاری قیامه‌تی ناژمیری.

﴿وَيَتَرَبَّصُّ بِكُرِّ الدَّوَابِّ﴾

وه ئه‌و جوّره که سانه چاوه‌پیی ئه‌وه ئه‌که‌ن که کاره‌ساتی بیت به‌سه‌رتانا که شوینه‌وارتان نه‌هیلّیته‌وه به‌لکوو له ژیر ئه‌م باری ناهه‌مواری واجباته ده‌رچن.

﴿عَلَيْهِمْ دَابِرَةُ السَّوِّءِ﴾

خودا بکا بینه‌سه‌ریان کاره‌ساتی نابار و خراپ که ئه‌وان مه‌حو بکاته‌وه.

﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

وه خودای ته‌علا قسه‌ی ئه‌وانه ئه‌یسی و زانایه به رازی دلّیان.

﴿ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ﴾^۹

وه له عره بی دهشته کییه که سائیکی وها باوره پان هه یه به خودا و روژی قیامت و، نهوی سهر فی نه کا له زه کات و له خیرات دای نه نی به هوی نزیک بوونه وه له خودا و له دعای خیری پیغه مبر ﷺ.

﴿ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ ﴾^{۱۰}

بیدار بنه وه نهو زه کاته و نهو خیراتی نهوانه خودا قه بوولی نه کا و نه یکا به هوی نزیک بوونه وه یان له خودا.

﴿ سَيَدْخُلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ﴾^{۱۱}

وه بی گومان خودای تهعالا نهوانه نهخاته ناو پرتهوی میهره بانی خو یه وه و دلیان رووناک نه کاته وه.

﴿ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾^{۹۹}

به راستی خودا تاوان بهخش و میهره بانه بو هه موو موسولمانی و به تایبه تی بو نهوانه.

﴿ وَالسَّيْقُوتِ الْأُولَىٰ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴾^{۱۰۰}

نهفه رمویت: نهو که سانه که پیشکه وتن له کوچکردنا له مه که کی مکه ره مه وه بو مه دینه می مونه ووره و نهو که سانه می که پیشکه وتن له یارمه تیدانی پیغه مبر ﷺ و

ئو کہ سانہی کہ بہ شوینی ئهوانا هاتن به بیر و باوہری باش و کردہوی چاک و خوو رہوشتی بہرز، خودای تہعالا لهوان رازیہ و ئهوانیش له خودا رازین؛ چونکی موسولمانی ساغ رہخنہی نیہ بہر بہر بہ تہسہر وفاتی خودای تہعالا، وہ خودا نامادہی کردووہ بویان چہن بہہشتی کہ له ژیر ئهوانا جزبار رهوان ئہین و ئهوان نہمرن له ناویانا ہتا ہتا، وہ ئہمہ گہیشتنیکی گہورہیہ بہ پایہی لای خودا.

بزانن! له تفسیری «سابقین» دا بازی فرموویانہ: «سابقین» له موہاجیرین ئهوانہن کہ نوژیان کردووہ بہرہو رووی «قبلتین» واتہ «بیت المقدس» و «کعبۃ اللہ» وہ بازی فرموویانہ: کہ «ئہسحابی بہدر»ن، وہ بازی فرموویانہ: ئہسحابی «بیعة الرضوان»ن، وہ بازی فرموویانہ: ئهوانہن کہ له پیش ہیجرہتا موسولمان بوون.

وہ «سابقین» له ئہنساہ بازی فرموویانہ: ئہلی عہقبہی یہ کہمن، کہ حہوت کہس بوون و له سالی یازدہہمی ریسالہتا چون بو مہککہ بو حج. وہ بازی فرموویانہ: ئہلی عہقبہی دووہمن کہ له سالی دوازدهی ریسالہتدا چون بو مہککہ بو حج، کہ حہفتا و دوو پایا و ژن بوون له گہل ئو کہ سانہدا کہ ئیسلاہ بوون له سہر دستی موسعہبی کوری عومہیری کوری ہیشامی کوری عہدولمہ نافدا کہ حہزرت ﷺ له گہل ئہلی عہقبہی دووہمدا ناردی بو مہدینہ بو تہعلیمی قورئانی پیروز.

وہ مہبہست له «تابعین» له جوملہی *والذین اتبعوہم یا حسان* دا باقی ئہسحابہکانی پیغہمبہرہ ﷺ له سہر ہموو مہعناکان کہ بہیان کران.

بہلام ئہوہ کہ بازی له موفہسیرہکان فرموویانہ کہ: مہبہست له «سابقین» ئهوانہن له پیش باقی موسولمانانی غہیری موہاجیرین و ئہنساہ موسولمان بوون، وہ مہبہست له *والذین اتبعوہم* ئهوانہن کہ دواي ئهوان موسولمان بوون له زہمانی حہزرتہ ﷺ واتہ ئہسحابہکان غہیری ئو دوو فیرقہ وہ باقی موسولمانانی دنیا کہ له پاش زہمانی

حہزرت ﷺ ہاتونہتہ دنیاوہ تا روژی قیامت بہ شہرتی ٹہوہ کہ تابعی سابقین بووبن لہ بیر و باوہر و کردہوہ و ٹہخلاقا، وہ ٹہم شہرتہ دیتہجی لہوانہدا کہ تابعی ٹیجماعی ٹوممہت وہ یا زوری ٹہوان بووبن لہ ٹیمامانی موجتہہیدین و لہ ٹومہرای عادیلین و عولہمای عامیلین و ٹہولیا و پیاوچاکان ہتا روژی کہ دنیا دہوامی بین.

﴿وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ﴾

وہ لہوانہن کہ وان لہ دہوری ٹیوہدا لہ عارہبی دہشتہکی دہوری مہدینہی مونہووہرہ کؤمہلی لہ مونافقان بہ زاہیر موسولمان و لہ دلدا کافرن کہ بریتین لہ قہیلہی «جہینہ» و «مزینہ» و «اسلم» و «اسجع» و «غفار».

﴿وَمِنَ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ﴾

وہ کوو چؤن لہ دہور و بہری مہدینہدا مونافق ہہیہ لہ ٹہہلی شاری مہدینہیش ہہروا ہہن کؤمہلی ٹہہلی نیفاق کہ لہسہر نیفاق دامہزراون تو ٹہو مونافقانی ٹہہلی مہدینہ ناناسی بہس ٹیمہ ٹہیانناسین؛ چونکی زؤر بہ حیلہ و وردہکارین لہ کاری خوینا.

﴿سَنُعَذِّبُهُمْ مَّرَّتَيْنِ﴾

ٹیمہ دوو جار سزای ٹہو مونافقانی مہدینہ ٹہدہین: جارئی بہ ٹاہرووبردن، وہ کوو ریوایہت کراوہ کہ حہزرت لہسہر مینبہر یہ کہ یہ کہ ناوی بردن و دہری کردن بو دہرہوہ. وہ جارئی لہ قہبرا لہ عالہمی بہرزہچدا.

﴿ثُمَّ يَرُدُّونَ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾

وہ لہ پاش ہاتنی روژی قیامت ٹہگیرینہوہ بو سزایہکی گہورہی ناہہموار.

﴿وَأَخْرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا﴾

وه له دواکه وتوان له غهزای ته بووکه کومه لیکي تر که ثیقاریان کردووه به تاوانباری خوینان له پاشکه وتنا و کرده ووه یه کی چاکیان تیکه ل کردووه له گه ل کرده ووه یه کی خراپدا، واته کرده ووه پیشووه کانیان باش بوو وه کوو جیهاد و حازربوون بو واجباتی دین وه کرده ووه دواپیه کانیان خراپ بوو وه کوو پاشکه وتن له غهزای ته بووک.

﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

هیواپه خودا ته ووبه یان لی قه بوول بکا؛ چونکه به راستی خودا تاوان به خش و میهره بانه.

نم نایه ته نازل بوو له نه بوولوبابه و ره فیه کانیا که ده که س یا ههشت یا پینج یا سی که س بوون که نه رویشتن بو غهزای ته بووک، کاتی حهزرت ﷺ له ته بووک هاته ووه بو مه دینه رویشتنه خزمه تی و پیمان له تاوانباری خوینان نا. وه نه بوولوبابه که ناوی «رفاعة» و کوری «ابو المنذر» بوو له نه هلی «صفة» بوو، خوی به سته ووه به کوله که بی له کوله که کانی مزگه وتی حهزرت ته ووه و سویندی خوارد نه بی حهزرت رزگاری بکا له و به سته ووه، وه له کاتی پیویست و نویژکردنا کچه که ی نه هات گوریسه که ی نه کرده ووه، پاش نه ووه نه یه سته ووه، جا کاتی نایه تی قه بوولی ته ووبه یان هاته خواره ووه، حهزرت ﷺ رویشتن خوی گوریسه که ی کرده ووه. وه له م به سته ووه دا دوازه روژ مایه ووه.

وه جاریکی تریش پیش نم رووداوه خوی به سته ووه و حهوت روژ مایه ووه تا ته ووبه که ی قه بوول بوو حهزرت ﷺ گوریسه که ی کرده ووه.

﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ

سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

واته: نهی پیغه مبهری خو شه ویست وه ربگره له دارایی ثم له جهنگ پاشکه وتوانه - نه بولوبابه و هاوړیکانی - مالی به شیوهی سه ده قه و که فارهت بو ثم تاوانه یان که نه و سه ده قه یه ته سلیم کرا تو نه و کومه له یه پاک نه که یته وه به و سه ده قه، واته نه و سه ده قه یه نه بی به هوی عه فوبوونیان له تاوانه که یان و بهر که ت و زور بوون بو مال که یان. وه دعای خیریشیان بو بکه؛ چونکی دعای خیری تو بو نه وان نه بی به مایه ی نارام و هیمنی دلی نه وان، وه خودای ته عالا بیسه ره بو واته ی خه لک و زانایه به راز و نیازی دلیان.

ریوایت کراوه حه زره ت ﷺ سینه کی دارایی نه وان ه ی وه رگرت به خشیه وه به سر فقیرانا.

﴿الْمُرَّيَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ
وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (۱۰۴)

نایا نازانن ثم خه لکه که خودای ته عالا ته وبه و په شیمانی وه رنه گری له بهنده ته وبه کاره کانی وه سه ده قه و خیرات و ده ستاویز وه رنه گری له خیر و مهندان له توله ی تاوانا بریدا یا هر بو نه جری روژی قیامت وه خودای ته عالا به راستی ته وبه وه رگره به شیوه یه کی ره سا و میهره بانه بو یان؟

﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسِرِّي اللَّهُ وَعْمَلِكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ﴾

تو نه ی پیغه مبهری خو شه ویست پیمان بلئی: چی نه که ن بیکه ن، یا خود کاری باش بیکه ن و له مه ولا به راستی خودا و پیغه مبهری خودا و موسولمانه کان کرده وه ی نیوه نه بینن.

﴿وَسَرُّدُونَ إِلَىٰ عَلِيٍّ الْعَلِيِّ وَالشَّهَدَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾

﴿۱۰۵﴾

وه له داهاتووی نزیکدا ئیوه نه‌گیپرینه‌وه بو لای ئه‌و خودایه که زانایه به په‌نامه‌کی و ناشکرای کرده‌وه‌کان، جا خه‌به‌ردارتان نه‌کا به تو‌له‌ی ئه‌وی که ئیوه کردووتانه.

﴿وَأَخْرُوتَ مُرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

وه چهن که‌سانیکی تر ههن له‌وانه که دو‌اکه‌وتن له غه‌زای ته‌بووک نه‌وانه ئیشیان ماتل کراوه بو حوکمی خودا له‌سه‌ر ئیقتیزای حالی خو‌یان: یا سزایان نه‌دا نه‌گه‌ر ده‌وام بکه‌ن له‌سه‌ر موخاله‌فه، وه یا ته‌وبه‌یان لی قه‌بوول نه‌کا مادام ته‌وبه بکه‌ن به دل، وه خودای ته‌عالا زانایه به‌حالیان و خاوه‌ن حی‌کمه‌ته له تو‌له‌ی کرده‌وه‌دا.

ئهم کۆمه‌له‌ سنی که‌س بوون مه‌راهی کورپی ره‌بیع و، که‌عبی کورپی مالیک و، هیلالی کورپی ئومه‌ییه، پاش که‌وتن له غه‌زای ته‌بووک نه‌ک له‌به‌ر نی‌فاق به‌لک‌وو له‌سه‌ر قه‌زا و قه‌ده‌ر و ته‌مه‌لی و بی‌ موبالاتی. کاتی‌ن حه‌زرت علیه‌السلام هاته‌وه له‌و غه‌زایه ئه‌مری کرد به ئه‌سحابه‌کان قسه‌یان له‌گه‌لدا نه‌که‌ن و سه‌لامیان لی نه‌که‌ن، وه کاتی‌ن ئه‌وانیش ئه‌و هه‌جر و ته‌رکه‌یان له‌وانه‌وه بی‌نی په‌شیمان بوونه‌وه له‌ کاری خو‌یان و نیه‌تی خو‌یان ساغ کرده‌وه بو خودا، جا خودا ره‌حمی بی‌ن کردن وه ئایه‌تی نازل کرد له هۆی عه‌فوی نه‌وانه‌وه و عه‌فو کران.

فهرمووده‌ی خودا: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا﴾

ری‌ویه‌ت کراوه: کاتی‌ن که به‌نی عه‌مری کورپی عه‌وف مزگه‌وتی قوبایان کرده‌وه هاتن بو خزمه‌تی حه‌زرت علیه‌السلام و بر‌دیان بو مزگه‌وته‌که و نو‌یژی کرد له مزگه‌وته‌که‌دا وه ئهم رووداوه بوو به هۆی ئه‌وه که کۆمه‌لی به‌نی غه‌نم به‌نی عه‌وف ئه‌وانیش

لەسەر موناڤەسەى خزمەکانیان مزگەوتیکیان کردووە، بەلام نیهتیان لەسەر ئیسلام و ئیخلاص نەبوو، بەلکوو مەقسەدیان زیانگەیاندن بوو بە دینی ئیسلام و هیزدان بە کوفر و چاوەرپی ئەبوو عامیری راهیبی ناپاکیشیان ئەکرد که لە شام بیتەووە بیکەن بە پیشەوای خۆیان، وە ئەم ئەبوو عامیرە وەختی خۆی مەسیحی و راهیب بوو وە مەشهور بوو لە ناو خەلکا، کاتێ حەزرەت ﷺ هات بۆ مەدینەى موناووەرە دەستی کرد بە موانەدە لەگەڵ حەزرەتا هەتا حەزرەت ﷺ لە جەنگی هەوازیندا سەرکەوت ئیتر ئەبوو عامیری ناموبارەك جینگەى بە خۆى نەگرت و چوو بۆ شام پەنای برد بە رۆمیەکان بە ناوی یارمەتى خواستن بۆ ئاینی مەسیح ﷺ.

وہ رای سپاردبوو بۆ لای ئەم کۆمەڵی بەنى غەنمی بەنى عەوفە که پاش ماوہیین بە هیزەووە دیمەووە و بەراہەرکێ ئەکەین لەگەڵ موخەممەدا و جینگەى پێ لێژ ئەکەین، کہ چی بە مورادی نەگەشت و لە فیتنەى «قینەسرین» دا بە بێ کەس مرد. جا ئەم کۆمەڵە نایاوە هاتن بە شوین حەزرەتا برۆا نوێژ بکا لە مزگەوتەکە یانا وەکوو رویشت لە مزگەوتی قوبادا نوێژی کرد، وە حەزرەت ویستی برۆا بۆ لایان، جا ئەم نایەتانه هاتنە خوارەووە و مەنعیان کرد و، خودا فەرمووی:

﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مَسْجِدًا﴾

وہ لە موناڤقەکانە ئەو کەسانەیش کە مزگەوتیکیان کردووە تەووە بە دیمەن عیبادەتخانە و لە واقیعا کردوویانە تەووە:

﴿ضُرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ﴾

بۆ زیاندان لە موسولمانانی مزگەوتی «قوبا» و بۆ هیزدان بە کوفر و بۆ چلوچۆبی و جیایی خستن لە ناو موسولمانانی ئەو شوینەدا بەم جۆرە بازیکیان بکەن بە هاویری

خویمان و برّون به گژی باقیه‌کانا، وه له‌بهر چاوه‌رپیکردنی نه‌بووعامیری راهیب نه‌و نامرده که چهن غه‌وغای کرد و چهن موعاره‌زه و موعانه‌دهی کرد و جه‌نگی کرد له‌گه‌ل خودا و پیغه‌مبه‌ری خودادا له پیش دروستکردنی نه‌و مزگه‌وته‌دا.

﴿وَلِيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ (۱۰۷)

وه له‌گه‌ل نه‌م هه‌موو نامرده‌ی و به‌دکاریه‌دا سویندی موئه‌ککه‌د نه‌خۆن که: خواستمان له دروستکردنی نه‌و مزگه‌وته‌دا هه‌ر نه‌عمالی چاکه بووه، وه‌کوو نوپژکردن و قورئان خویندن و زیکری خودا بووه تیا‌یا و خودای ته‌عالایش شه‌هادت نه‌دا: به راستی نه‌وانه هه‌موو درۆزن و مه‌به‌ست نه‌وانه نییه که داوای نه‌که‌ن.

﴿لَا نَقُومُ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ﴾ (۱۰۸)

به قه‌تعی نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست له‌و مزگه‌وتی نه‌وانه‌دا رامه‌وه‌سته بۆ نوپژ یا قورئان خویندن یا دهرس و ئامۆزگاری موسولمانان، وه به راستی نه‌و مزگه‌وته‌ی که بیناکراوه له‌سه‌ر ته‌قوا و له خودا ترسان له نه‌وه‌لی هاتنتان بۆ نه‌و عه‌رزه که مزگه‌وتی قوبایه، وه کاتی حه‌زره‌ت له سه‌فه‌ری کۆچدا گه‌یشته نه‌وی بناغه‌ی کرد وه له پاشا له‌م نزیکانه‌دا به‌نی عه‌مری به‌نی عه‌وف ته‌واویان کرد، نه‌وه شیاوه بۆ نه‌وه که تو تیا‌یا راوه‌ستی و نوپژی تیدا بکه‌ی بۆ خودای ته‌علا.

﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ (۱۰۸)

له‌و مزگه‌وته‌دا هه‌یه چهن پیاویکی موسولمانی ساغی وا که حه‌ز نه‌که‌ن خویمان باک بکه‌نه‌وه له‌گونا‌ه و تاوانباری و له ره‌زائیلی نه‌فس و له بئ‌ده‌سنوپیژی و له‌ش‌پییسی، وه خودا پیاوانی وای زۆر خۆش نه‌وی، لئیان رازی نه‌بئ و نزیکیان نه‌خاته‌وه له خۆی به ته‌وفیقدانیان بۆ ته‌زکیه‌ی نه‌فس و تاعه‌تکردنی مه‌قبوول.

نه هله که ی سته مکاره و نابارن بیرووخینن و بیسووتینن نه وائیش رویشتن ویرانیان کرد و سووتاندیان و شوینه که یان کرد به شوینی خهوش و خال و پیسایی ناوچه که.

﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرْفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

نایا که سنی بناغهی دینی خوی دامه زانددین له سهر ته قوا و ترس له خودای ته عالا وه کوو یه کنی وایه که بینای خوی دانابی له سهر قهراخی که ناویکی و ناوی لافاو دربیستی و نریک بی له وه وه برووخی و فیعلهن نه و بینایه برووخی و به و که سه وه بو ناو ناگری دوزهخ؟ وه وه لآمی نه م پرسیاره ئیستینکارییه نه مه یه نه ئیین: حاشا نه م دوو که سه خاوهن بینایه وه کوو یه کنین.

نه ویان بیناکهی و دامه زراوه   هه رگیز نارووخی تا دنیا ماوه
نه میان به بایی زوو به رباد نه بی   شوینی نامینن به رووی دنیاوه

له م نایه ته پیروزه دا خودای ته عالا به شیوهی ته مسیل ته شبیهی هه یه تی نه هلی ئیمان و ئیخلاس و موجهیدانی «فی سبیل الله» ی کردووه به هه یه تی پیاوی و بینایی به مادهی نه ستوور و یاسای میعماری هوشیار دروست کرابی له سهر شوینیکی ساغی سهختی پایه دار. وه ته شبیهی هه یه تی ئینسانی مونا فقی دوودل و دووروی بی ئیمان و خونه گرتوو له کاتی نه هاتیدا و ناسوپاس و له کاتی هاتیدا به هه یه تی که سنی بینایی بکاته وه له سهر قهراخی که ناویکی رووخه کی ناودامالیو که خه ریک بی له خوی وه هه رهس بیا و برووخی به رووی چه مه که دا چ جای نه وه که بوومه له رزه بی ئیی بدا.

وه سپری راستی ئەم ته مسیله ئەوهیه که بهشی یه کهم به دڵ دامهزراو و خواوه
 ئیمان و جینگه ی میهره بانی خودان، وه بهشی دووهم ناپیاو و دانه مهزراو و سته مکارن
 و خودایش هه رگیز سته مکار شارهزا ناکا بۆ مه بهستی باش و نه جامی پیروز هه تا
 هه تابه، بۆیه خودای تهعالا نه فهرمویت:

﴿لَا يَزَالُ بَيْنَهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبَهُمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾

واته به دهوام ئەو بینای مزگه وته درویننه که ئەوان دروستیان کرد هه ر گری و
 ژانه له دلیانا مه گه ر دله کانیان پارچه پارچه بکری و خواوه نه کانیان بمرن، وه خودای
 تهعالا زانایه به هه موو راز و نیاز و خواوه ن حیکمه ته له هه موو کاریکدا.

فهرمووده ی خودا: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ...﴾ الآية.

ریوایه ت کراوه له موحه ممه دی کوری که عبی قهره زییه وه، ئەلن: کاتن که نه نساره
 مه دینه ییه کان له شهوی عه قه به ی دووه ما به یعه تیان به حه زره ت کرد که ئەوانیش
 حه فتا پیاو بوون له گه ل دوو ژنا عه بدو لای کوری ره واحه وتی: یا ره سووله لای
 چی بریار ئەده ی بۆ خودا له سه رمان؟ فهرمووی: بریاری ئەوه ئەده م عیاده تی بۆ
 بکه ن و هاوړی بۆ قه رار نه دن. عه رزی کرد: ئە ی چی بۆ خۆت بریار ئەده ی؟
 فهرمووی: ئەوه بریار ئەده م که مه نعی ئەو زیانانه م لئ بکه ن که له خۆتانی مه ن
 نه کهن. وتی: ئەگه ر ئەمانه مان کرد ده سکه و تمان چی ئەبن؟ فهرمووی: ده سکه وتی
 ئیوه به هه شته. ئەوانیش وتیان: به خودا مامه لیه کی به سوود و پیروزه و قه ت لئی
 په شیمان نابینه وه. جا ئەم ئایه ته هاته خواره وه.

به گویره‌ی ئەم ریبویه‌ته ئەبێ ئەم نایه‌ته مه‌ککه‌یی بێ. وه‌ بازێ فه‌رموویانه: خودا که باسی حالێ موناغه‌کان و زه‌غیغه‌کانی کرد باسی موسولمانه‌ دین دامه‌زراوه‌کان ئەکا و جیهاده‌که‌یان وه‌ کوو موعامه‌له‌ وایه و قازانجه‌که‌یان ره‌زای خودا و به‌هه‌شتی نه‌براوویه. جا ئەفه‌رمویت:

﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَنِّلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْنَلُونَ وَيُقَنَّلُونَ وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

واته: خودای ته‌عالا کړیویه‌تی له‌ خاوه‌ن ئیمانیه‌کان گیانیان و داراییان به‌ مامه‌له‌ی سه‌له‌م که له‌ کاتی تابه‌تی دیاریکراوا به‌هه‌شتی به‌رزی به‌رێزیان بێ. و ه‌ ته‌سلیمی «رأس المال» ی نه‌ختی موسولمانه‌کان به‌ خودای ته‌عالا به‌وه‌یه که له‌ رێگه‌ی خودادا جیهاد بکه‌ن وه‌ کافره‌کان بکوژن و کافره‌کان بیانکوژن، وه‌ هه‌رکه‌سێ له‌وان ئەو په‌یمان و بریاری ته‌سلیمی «رأس المال» به‌جێ بێنێ با‌خۆش موژده‌ بن به‌و مامه‌له‌یه که کردوویانه و ئەنجامی ئەم مامه‌له‌ گه‌یشتنه‌ به‌ به‌هه‌شتی جاویدانی و ره‌زامه‌ندی خودای سه‌میع و عه‌لیم. وه‌ ئەم مامه‌له‌یه‌ بریارداوه‌ له‌ کتیبی عوهوودی قه‌دیمه‌دا وه‌ کوو ته‌ورات و ئینجیل و قورئانی پیرۆز. وه‌ خاوه‌ن کار خودایه‌ که فه‌رمانی له‌ هه‌موو شوێنیکدا ره‌وایه.

جا خودای ته‌عالا بۆ به‌یانی نیشانه‌ی ئەو موسولمانانه‌ که ئەو مامه‌له‌یان له‌ گه‌ل‌خوادا کردووه‌ فه‌رمووی:

﴿التَّيْبُوتُ﴾

نهو که سانه که په شیمان بوونه ته وه له کوفر و تاوانباری.

﴿الْمَعِيدُوتُ﴾

نهوانه که عیاده تی خودا نه کهن به ئیخلاص.

﴿الْحَمْدُوتُ﴾

سوپاسی نیعمه تی خودا نه کهن.

﴿السَّكِيحُوتُ﴾

نهوانه که بهر ژوون، وه یا نهوانه که نه پون به بیابان و سارای دوورا بو غه زاکردن له گهل کافران، وه یا بو وه گرگرتنی ده رسی عولوومی دینییه.

﴿الرَّكْعُوتُ السَّجْدُوتُ﴾

نهوانه که به دامه زرانی دل و له شه وه له نویژه کانا روکوع و سه جده نه بن.

﴿الْأَمْرُوتُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُوتُ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾

نهوانه که نه مر نه کهن به هر شتی ناسراو و قه بوول کراو بی له دینا له واجبات و موسته حه بات و نه هی نه کهن له هرچی نه ناسراو بی له دینا له حه رام و مه کرووه.

﴿وَالْحَفِظُوتُ لِحُدُودِ اللَّهِ﴾

وه خودوودی خودا نه پاریزن و یاسای دین رانه گرن به نفس و مال وه به هه موو وه سیله یه کی شهرعی.

بزانت! هه لئه گری مه به ست له خودوود هدی قه تل و زینا و دزی و بوهتان و شهرا بخوردن بی، اته سه عی نه کهن بو به جی هینانیاں له سه ر موسته حه ق. وه هه لئه گری مه به ست له خودوود هه موو نه حکامی دین بی.

﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾

وه مؤژده بده بهو موسولمانانه كه ثم سيفته بهرزانه یان ببی به بههشت.

فهرموودهی خودا: ﴿مَا كَانَتْ لِلنَّبِيِّ...﴾ الآية.

ریوایت کراوه له سه عیدی کوری موسه ییه بهوه نه ویش له باوکیه وه نه ئی: کاتی نه بووتالیب له مردن نریك بووه وه حه زرت عليه السلام رویشته لای فهرمووی: «قل لا إله إلا الله أحاج لك بها عند الله» وه له و کاته دا نه بووجه هل و عه بدوللای کوری نه بووتومه ییه له لای حازر بوون و پنیان وت: نایا لانه دهی له دینی باوک و باپیری خوت؟ وه گه لئ قسه یان له گه لا کرد هه تا ناخر قسه ی نه وه بوو وتی «أنا على ملة عبدالمطلب». جا حه زرت عليه السلام فهرمووی: «لأستغفرن لك ما لم أنه عنك». جا ثم نایه ته هاته خواره وه، وه ثم باسه ده لیله له سهر نه وه كه ثم نایه ته ویش مه ککی بی و خودا ده رباره ی نه بووتالیب نازلئ کرد: ﴿إنك لا تهدي من أحببت ولكن الله يهدي من يشاء﴾. وه ریوایت کراوه له عه لیه وه عليه السلام نه ئی: ئیخباری حه زرت تم عليه السلام کرد به مردنی نه بووتالیب، جا حه زرت عليه السلام فهرمووی: بیشوره و که فنی بکه و دای بیوشه خودا لئی خوش ببی. نه ویش نه وانهی جئ به جئ کرد، وه حه زرت عليه السلام چهن روژئ ئیستیغفاری بو کرد و له مال دهرنه چوو هه تا ثم نایه ته نازل بوو فهرمووی:

﴿مَا كَانَتْ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا أَن يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾

رہوا نہ بووہ و نییہ بؤ پیغہ مہر و بؤ ئەو کہ سانہ کہ ئیمانیاں هیناوه و لەسەر یاسای دین ئەرۆن، ئەمە کہ داوای لئ خۆش بوون بکەن لە خودای تەعالا بؤ کافرە موشریکەکان هەرچەن لەوانە بن کہ خاوەن پەيوەندی خزمایەتی و نزیکى رشتەن مادام دەرکەوت بۆیان ئەو کافرانە لە ئەھلی دۆزەخن.

کەوابێ دروست نییە ئینسان دوعا بکا بؤ کەسێ لەسەر کوفر مردبێ، وە بؤ زیندووێی کہ مەعلووم بێ لەسەر کوفر ئەبریتەوہ، وەکوو ئیبلیس و ئەو کافرانە خودا ئیخباری کردووین کہ بە کافرێ ئەمرن، وەکوو خودا فەرمووی بە حەزرتی نوح: ﴿إِنَّ لَنْ يَأْمَنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ﴾^۱ وە فەرمووی بە حەزرتی موحەممەد ﷺ: ﴿سَاءَ عَلَيْهِمْ أَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾^۲ بەلام دروستە دوعا بکەى بە هیدایەت بؤ کافرێ زیندوو مادام مەعلووم نەبێ کہ بە کافرێ ئەمرئ.

﴿وَمَا كَانَتْ أَسْتَغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا بَيَّنَّ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ﴾^{۱۱۴}

و ئەو داوای عەفوو چاوپۆشی لە تاوانە کہ حەزرتی ئیبراھیم ﷺ کردی بؤ «نازەر»ی باوکى، نەبوو ئیلا لەسەر وەفا بە وەعدەین کہ دابووی پێی وەکوو خودای تەعالا گێراویەتوہ بە جوملەى ﴿سَأَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي﴾^۳ وە لە پێش ئەویشا بووہ کہ بؤ ئیبراھیم دەرکەوئ کہ نازەرى باوکى بە کافرێ ئەمرئ، کاتیک کہ بؤی دەرکەوت نازەر کافرێکی ئەنجام شەرە، حەزرتی ئیبراھیم یەخەى لئ هەلئەکاند و ئیعلانی

۱. هود؛ ۳۶.

۲. البقرة؛ ۶.

۳. مريم؛ ۴۷.

دوورکه وتنه وهی لى کرد؛ چونکی ئیبراهیم ئینسانىکی زور دل نه رم و میهره بان و خاوه ن حيلم و حه وسه له یه.

﴿ وَمَا كَانُ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ
مَا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾

وه نهو که سانه له پیش ئیعلانی نه نایه ته دا دعای خیریان کردوو به بو باوک و دایک و خزمانیان له کافران نه وه بهو دعا و داوای لى خوش بوونه گونا هبار نه بوون؛ چونکی نه یان زانیوه حه رامه، وه خودای ته عالا له وانه نییه که نیسه ته ی گومراهی و خه تاباری بدا له قه ومى پاش نه وه که هیدایه تی دان بو دینی ئیسلام و موسولمان بوون هه تا به یان نه کا بو یان له چی خویان بپاریزن، واته چی حه رامه و چی حه لاله، جا له پاش به یانه که هه رکه سى له یاسای به یانی خودا ده ربچی نه وه به گومرا نه ناسرى. به کورتى: نهو موسولمانانه که له پیش نه م به یانه دا داوای لى خوش بوونیان بو مردوو کافراکانیان کردوو تا وانبار نه بوون و به گومرا ناسرىن؛ چونکه [به راستى خودا] به هه موو شتى نه زانى، به لام عیبادی خودا هه موو شتى نازانن پتویستیان به حالیکردن هه یه.

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يُحْيِي وَيُمِيتُ ۚ وَمَا لَكُمْ مِّنْ
دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴾

نه ی ئاده میزاد به راستى هه ر بو خودای ته عالا یه سه ردارى هه موو کائیناتی به رز و نزم، نه وه زیندوو نه کاته وه و نه مرینى و ئیوه بیجگه له خودا گه وره و یارمه تیده رتان نییه. که وایى پتویسته به دل و گیان ئاماده بن بو فرمانی په روه ردگاری خوتان و ئیتاعه ی بکه ن.

دلّیان که‌وته په‌ریشانیه‌وه له‌سه‌ر یاسای ئاده‌میزاد و نزیك بوو که بازیکیان به‌جاری
دلّیان لابدا له به‌جی هینانی نه‌و جیهاده گه‌وره له‌و کاته‌دا، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه که هیزی
ئیمانی دامه‌زراو هیرشی هینایه سه‌ریان ته‌وه‌کول به‌خودا دلّی پرکردن له رووناکی
و روویان کرده فیداکاری و رویشتن بۆ نه‌و جیهاده موقه‌ده‌سه. خودای ته‌عالا له
باره‌ی نه‌و ورده خه‌یالاته‌وه نه‌وانی عه‌فو کرد و، نه‌و ده‌ره‌جه به‌رزه که بریار دراوه بۆ
پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه بۆ یارانی به‌ته‌واوی هه‌مووی له لایه‌نی خوداوه جی‌به‌جی کرا.
وه هه‌ر وه‌کوو خودا ته‌وبه‌ی قه‌بوول کرد و ره‌حمه‌تی رژاند به‌سه‌ر نه‌وانا هه‌روا
ته‌وبه‌ی قه‌بوول کرد و ره‌حمه‌تی رژاند به‌سه‌ر نه‌و سێ که‌سه موسولمانه پاشکه‌وتوه‌دا
وه‌کوو نه‌فه‌رموئیت:

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوْا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ
عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾

واته ته‌وبه‌ی داباراند به‌سه‌ر نه‌و سێ که‌سه‌دا که پاش‌خران به‌ئاره‌زووی نه‌فس
هه‌تا وایان لی‌هات که نه‌م عه‌رزه‌یان له‌سه‌ر ته‌نگ بوو به‌و هه‌موو گوشادیه‌وه که
هه‌یه‌تی وه نه‌فسی خۆیان له‌سه‌ر ته‌نگ بوو (واته گیانیان لی‌بوو به‌بار)، وه باوه‌ری
راستیان هاته‌سه‌ر نه‌وه که په‌نا نییه له‌قاری خودای ته‌عالا به‌راکردن نه‌بێ بۆ لای
خودا خۆی؛ جا خودا له‌سه‌ر عینایه‌تی میه‌ره‌بانانه‌ی خۆی ئیله‌امی کردن که ده‌رگای
عه‌فو له‌سه‌ر پشته‌بینه‌وه ته‌وبه‌بکه‌ن، وه نه‌وانیش به‌و فه‌یزه قودسییه‌وه روویان کرده
قاپی که‌ره‌می خودا و ته‌وبه‌یان کرد له‌و تاوانانه که به‌سه‌ریانا هاتبوو، به‌راستی
خودای ته‌عالا ته‌وبه‌ قه‌بوول‌که‌ره بۆ داوای عه‌فوکه‌ران و میه‌ره‌بانه بۆ نه‌وانه په‌نای
بێ نه‌هینن.

ثیمامی بوخاری رضی اللہ عنہ ریوایه‌تی کردووه له که عبی کوری مالیکهوه رضی اللہ عنہ فرموویه: پاش نه که وتم له هیچ غه‌زایه کدا له حه‌زرت صلی اللہ علیہ و آله و سلم له غه‌زای «به‌در» دا نه‌بن، هه‌تا کاتی غه‌زای ته‌بووک که ناخر غه‌زایی بوو حه‌زرت به‌جیی هینا و بانگه‌وازی کرد به ناو خه‌لکدا بۆ بارکردن و سوار بوون بۆ ته‌بووک، وه حی‌کایه‌ته‌که‌ی به ته‌واوی گتپرایه‌وه وه له پاشان خودا ته‌وبه‌ی ئیمه‌ی نازل کرد به نایاتی: *لقد تاب الله على النبي...* تا ناخری دوو نایه‌ت هه‌تا: *ان الله هو التواب الرحيم* فرمووی: نایه‌تی.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾

هه‌ر له ئیمه‌دا نازل بوو واته: ئە‌ی که‌سانێ ئیمانتان هیناوه به دینی ئیسلام له خودا بترسن بۆ ئە‌دای هه‌موو واجباتی و ته‌رکی هه‌موو حه‌رامی بکه‌ن و له‌گه‌ل راستانا بن.

وه به‌سه‌رهاتی که‌عبی کوری مالیک، وه‌کوو بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کردووه، ئە‌مه‌یه:

که‌عب ئە‌لی: من قه‌ت له‌و کاته به‌هیزتر و به‌ده‌سته‌لاتر نه‌بووم که له غه‌زای ته‌بووک دواکه‌وتم، وام بۆ ری ئە‌که‌وت هه‌رچه‌ند خۆم ئە‌هاورده سه‌ر ناماده‌بوون بۆ ئە‌و سه‌فه‌ره بۆم ری نه‌ئه‌که‌وت، به‌لام له دلی خۆما ئە‌موت: قه‌ی ناکا هه‌ر سه‌عاتی ناره‌زووم کرد ری ئە‌که‌وم، هه‌تا حه‌زرت صلی اللہ علیہ و آله و سلم ری‌که‌وت و له مه‌دینه دوورکه‌وته‌وه، ئە‌مجار قه‌سدم کرد سواربم و بپۆم به شوینیا و بۆم ری نه‌که‌وت، پاش ئە‌وه هه‌رچه‌ن له مالی خۆم ئە‌هاتمه‌ ده‌ره‌وه له موفاق و دووروو به‌ولاوه که‌سم نه‌ده‌بینی، وه من به‌م وه‌زعه زۆر په‌ریشان ئە‌بووم که بۆچی وام به خۆم کرد. وه‌لحاسل به‌و جووره مامه‌وه هه‌تا بیستم وا حه‌زرت له‌گه‌ل سوپای خۆیا هاته‌وه.

کہ حذرہت گہیشتہ بہرہوہ قہرارم دا کہ برؤم بہ راستی قسہی لہ گہلدا بکہم، وہ فیعلہن رویشتم بؤ خزمہ تی و دانیشتم و سہلامم لی کرد، وہ کوو ئینسانیتیکی عاجز زہردہ خہنہ یہ کی کرد و فہرمووی: بؤچی پاش کہوتی لہ سہفہرہ کت تؤ تہ سبابت نامادہ بوون؟ منیش عہرزم کرد: تہ گہر لہ خزمہ تی تؤدا نہ بوومایہ بہ عوزر و بہانہ و بہ درؤ خؤم رزگار تہ کرد، بہ لام بہ خودا! لہ گہلئا درؤ ناکہم: من ہہموو تہ سبائیکم نامادہ بوو، ہیچ عوزرم نہ بوو، بہ لام موقہدہر واہات کہ بہشم لہم سہفہرہ دا نہ بوو! حذرہت ﷺ فہرمووی: تہمہ راست تہ کا، دہی ہہستہ برؤ ہہتا بزانیں خودا چی تہ فہرمووت؟

جا لہ مہ جلسہ کہ ہہستام و کؤمہ لی لہ «بنی سلمة» کہوتنہ شوینم لؤمہ یان تہ کردم کہ بؤچی عوزرت نہ ہاوردہ وہ؟ منیش پیم وتن: ئایا کہ سی تر ہہ یہ وہ کوو من بہ راستی قسہ یان کردی لہ خزمہ تی حذرہ تا؟ وتیان: بہ لی «مہرارہی کوری رہبیع» و «ہیلالی کوری ئومہ ییہ» کہ تہ وانیش موسولمانی ساغ و حازری غہزای بہدر بوو بوون.

جا حذرہت تہ سحابہ کانی مہنہ کرد لہ وہ قسہ بکہن لہ گہل تہم سنی کہ سہدا، وہ خہلکی ہہموو تہرکیان کردین بہ جورئ دنیا مان لی تاریک و تہنگ بوو، بہ لام من بؤ ہہموو نوئیڑئ تہرویشتم لہ مزگہوتا نوئیڑم تہ کرد و بہ بازارا تہ گہ پام، بہ لام کہس قسہی لہ گہلدا نہ دہ کردم و تہرویشتم بؤ مہ جلسی حذرہت ﷺ و سہلامم تہ کرد، بہ لام لہ دلی خؤما تہ موت: جوابی سہلامہ کہمی داوہ تہ وہ یا نہ؟ وہ جار بہ جار لہ نزبکی حذرہ تا نوئیڑم تہ کرد کاتی رووم تہ کردہ سوجدہ گاکہم تہو بہ لاچاو بؤی تہروانیم وہ کاتی من بہ لاچاو بؤ تہوم تہروانی تہو ئیتیر ئیعرازی لی تہ نام و لہ سہر تہم حالہ بہ دلتنگی و زویریہ وہ دہوامم کرد.

رۆژی له رۆژان له بازارا نه سوورامه وه ته ماشا نه کهم کابراین له عه ره بی «انباط» نزیکه شام پرسیاره من نه کا هه تا دۆزیمیه وه، هات نامه یه کی پیدام، بۆم هاتبوو له لای پاشای غه سانه وه، که ته ماشام کرد تیایا نووسراوه: بیستوومانه موحه ممه د له تو عاجزه و تو پیاویکی خاوه ن قه دره له لای ئیمه، هه تا زووتره بی بۆ لامان ئیمه موساعه ده ت نه که یه ن.

منیش وتم موباره ک نه بی! نه مه ش به لا و میحه نه تیکی تره. هاتمه وه ماله وه نامه کهم خسته ناو ته نوور و سووتانم.

ئهم وه زعه ده وامی کرد هه تا چل رۆژی به سه را چوو، جا ته ماشام کرد یه کئی له لایه نی حه زره ته وه هات وتی پیم: پیغه مبه ر نه مرت پین نه کا که له ژنه که ت دوور که ویته وه، وه منیش ژنه کهم نارده وه بۆ مائی باوکی هه تا ده رۆژ به سه ر چل رۆژه که دا چوو، له پاش نوژی سبه نیی له سه ر بانئ دانیشبووم زیکری خودام نه کرد به دلته نگیه وه، ده نگه شه خسته کم بیست بانگی نه کرد: نه ی که عبی کورپی مالیک موژده ت لئ بی! جا سوچه دی سوپاسی خودام برد و حالئ بووم که خودا میه ره بانئ کردووه، وه حه زره ت ﷺ له پاش نوژی به یانی نه و رۆژه ئیعلانی نه وه ی کردووه که خودا ته وه ی ئیمه ی قه بوول کردووه (واته هه ر سئ که سه که مان).

جا خه لکی نه هاتن موژده یان پین نه داین، وه کاتئ نه و که سه که موژده ی هینا هات پیم گه شت به رگه که ی خۆم دا که ند و له موژده دا پیم دا و به رگنیکم خواست کرده به رم و رویشتم بۆ خزمه تی حه زره ت ﷺ و ره فیقان کۆمه ل کۆمه ل پیم نه گه یشتن و موباره کبایان لئ نه کردم، وه چوومه مزگه وت و حه زره ت دانیشبوو و خه لک له ده وریا بوون و ته لحه ی کورپی «عئیدالله» به په له هات بۆ لام و ته وقه ی له گه ل کردم، له و زیاتر له موهاجیره کان که س هه لئه سا و ئهم مه حه به ته ی ته لحه فه رامۆش نا که م.

جا کاتنی سەلامم کرد لە حەزرەت ﷺ رووی موبارەکی لە جوانیدا بەرقی ئەدا و فەرمووی: موژدە بێ لە تو ئیمرو باشتر روژیکە لە ژیانی تۆدا کە بەسەر تۆدا هاتوو! منیش عەرزەم کرد: لە لایەنی تۆوە یا لە لایەنی خوداو؟ فەرمووی: لە لایەنی خوداو. جا عەرزەم کرد: ئەی پیغەمبەری خودا لە تەواوکردنی تەوبە کەمە کە لە هەموو دارایی خۆم دەسبەردار بێم بۆ موسوڵمانان! فەرمووی: نە، بازی لە ماله کەت بێلەرەووە بۆ خۆت باشترە. منیش وتم: ئەی پیغەمبەری خوا راستی منی نەجات دا وە لە تەواوی تەوبە کەمە هەتا ماوم بە راستی قسە بکەم. جا ئەم ئایە تانە هاتبوونە خوارەووە. *لقد تاب الله على النبي... الآيات* هەتا: *وكونوا مع الصادقين* مەعناى واىە ئینسان گیرۆدەى هەر شتێ بێی هەر بە رووی راستی بدوێ خودا رزگاری ئەکات.

ناوچاوی راستان نووری خودایە
 راستی لە دلدا داری بە بەرە
 یانی قسەى راست لە دلێ راستە
 راست گەشت بە راست «نور علی نور»
 هەر لە بەر راستی مەردی روشن دل
 فنجیناه من الغم بـیـین
 جا دەخیلتان بـم هەتا کوو ماون
 ئایاتی قورئان بخوین بە حەق
 راستی بە حەدیس ریگەى بەهەشته
 مایەى ئیعتیبار بانگی عالەمە
 دین: نەسیحەتە و راستییە و ئیخلاص
 یە کەم ناس بلی (رسول اللہ) یە
 سێهەم بۆ گشتی، بەلام بزانە
 بۆ شەوی تاریک وینەى چرایە
 بەرە کەى واتەى راستی بەشەرە
 کردەوێ چاکیش بۆ خوداناسە
 ئەبێ بە مایەى دلشادی و سروور
 چار ئەکا هەزار مەینەت و موشکول
 وذلك ننجي المؤمنین
 سەرتان لە قاپی راستان بساون
 ئەزانن سیدقە رزگاری موتلق
 تۆشەى غەریبی ریی دەرو دەشته
 تاجی شەرەفی سەرى ئادەمە
 بۆ خودا و کیتاب نەمجار لە بۆ ناس
 دووهم سەردازی بە پایە و مایە
 وردبـبـەرەووە لەو ئـیـنـسانانە

ئهوهی خزمه تی خزمه تی حقه   خزمه تی ئهوه فهردی موتهقه
 ئه مجار هه رکه سئ به میزانی خوئی   خزمه تی بکه وا شیاوه بوئی
 ژین بو راستیه و راستی بو خزمه ت   خزمه ت کلله بو قایی ره حمه ت
 ئه مه یه ده رسی تهفسیری قورئان   راستی نه ساسه بو به رزی ئینسان

﴿ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ۗ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَّوئُكَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴾

جا پاش باسی دواکه وتوان خودا عیتاب له دواکه وتوان نه گری و ته رغیبی موسولمانان
 نه کا که له مه و لا حازر و ناماده بن بو ئه وه له گه ل حه زره تا بن له هه موو جه نگی کدا
 و له هه موو سه فه ر و هات و نه هاتیکدا، وه ئه فه رمویت: ره وا و شایسته نه بوو بو
 ئه هلی شاری مه دینه و بو ئه وه که سانه وان به ده وری ئه وانا له ئه عراب که پاش
 بکه ون له هاوړیئی حه زره تی موحه ممه د ﷺ وه ره وا نه بوو بو یان که ئی عراز بئین
 و لابده ن له هاوړیئی پتغه مبه ر ﷺ به هوی خو شه ویستی نه فسی خو یانه وه وه
 له و پایه گه وره و له و نه جره زیاده و له و شه رافه ته خو یان نا ئومید و بی به ش بکه ن؛
 چونکی هه رکه س له گه ل ئه وایی تووشی هیج توویتی یا برسیتی یا ماندویتی نابن
 له ریگه ی خودادا و هه نگاو نائین به سه ر جیگه هه نگاو یکی وادا که کافره کان بخاته
 قاره وه، وه له دوژمنه کانه وه گیروده ی کاره ساتیکی نابار نابن وه کوو کوشتن یا به
 دیل چوون یا مال به تالان رویشن، ئیلا له لایه نی خودا وه بو یان نه نووسری به

جهزای کرده‌وهیه‌کی باش له‌بهر نه‌وه که به راستی خودا پاداش و نه‌جری خاوه‌ن ئیحسانه‌کان زایه‌ناکا، جا زور جینگه‌ی نه‌سه‌فه که ناده‌می نه‌م هم‌وو پیروزی و به‌ختیاریه به ده‌ستی خو‌ی به‌رباد بکا.

﴿وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۱﴾﴾

وه نه‌و که‌سانه که له‌گه‌ل حه‌زرها بوون قه‌ت مالتیک خه‌رج ناکه‌ن له ریگه‌ی خودادا، که‌م بی یا زور، وه‌کوو نه‌وه که عوسمانی کو‌ری عه‌فان و عه‌بدوره‌حمانی کو‌ری عه‌وف سه‌رفیان کرد له سوپای «جیش العسرة» دا وه هیچ شیو و دۆلئی نابرن به‌پیدا رویشتن ئیللا نووسراوه بۆیان و له نامه‌ی کرده‌وه‌دا نووسراوه بۆ نه‌وه که خودا جه‌زایان بداته‌وه به یاسای جه‌زای باشتین کارئ نه‌وان کردوو‌یانه. واته ته‌ماشای کرده‌وه‌کانیان نه‌کرئ کامیان زور زور جوان و به‌نرخه خودای ته‌عالا له‌سه‌ر میزانی نه‌وه جه‌زایان نه‌داته‌وه. وه‌لحاسل هم‌وو کرده‌وه‌کان نه‌نوو‌سین به باش کرده‌وه.

﴿وَمَا كَانِ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً﴾

وه هه‌ر وه‌کوو ره‌وا نه‌بوو بۆ موسولمانان که پاش بکه‌ون له سه‌فه‌ری غه‌زادا له حه‌زرت، وه‌ها ره‌وا نییه که هه‌موویشیان ده‌ربچن.

﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَنْفِقَهُوا فِي الدِّينِ﴾

نه‌وه بۆ ده‌رناچی له هه‌موو فیرقه‌یین له‌وان تا‌قمئ تاییه‌تی بۆ نه‌وه که فیری نه‌حکامی دین بین به‌جیددی به هه‌موو جو‌ری؟

﴿وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿۱۳۲﴾﴾

وه با برؤنهوه بؤ لای قهومه هاوزمانه که ی خوځیان وه ئینزاریان بکهن و بیان ترسینن له سزای خودا بؤ سهر جاهیلان و عالمانی عه مهل نه که ره به لکوه ئه وانیش بترسن له و سزایه و ده سبهرداری خراپه بین و روو بکهن له بیر و باوه ری باش و کرده وه ی چاک. ئیبنوئه بی حاتم ریوایهت ئه کا له عبده وللای کوری عوبه یدی کوری عومه یره وه ئه لی: موسولمانه کان ئه وه نده حیرسیان په یدا کرد له سهر جههاد کاتی حه زره ت ﷺ سریه کی بناردایه بؤ شوینن به جاری هموو ئه سحابه کان ده رئه چوون و حه زره تیان به جئ ئه هیشته، له ناو که من له ره فیقانا، جا خودا ئه م ئایه ته ی نازل کرد بؤ ئه وه که بازیکیش همیشه له گه ل حه زره تا حازر بن بؤ ئه وه له ئه حکامی دین ناگادار بین و حالی بین پاش ئه وه بیگه یه نن به قهومی خوځیان. له م ئایه ته وه رئه گیری که ده رس وه رگرتن بؤ دین واجیکی موقه دده سی ئیسلامه وه کوو جههاد شان به شان ئه روڤ، به لکوه له جههاد گرنگتره؛ چونکی عیلم خزمهت ئه کا به ته نویری دل بؤ وه رگرتن ئه حکام، وه یه کن له وه ئه حکامانه جههاد.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلظَةً وَعَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (١١٣)

واته، ئه ی که سانی که ئیمانان هیناوه جهنگ بکهن له گه ل ئه وانده که له نیشمانا نزیکن پیتان له کافره کان و با هه همیشه توندی و زبریتان تیندا بینن هه تا هه بیهت و هیزتان تیشکی خو ی بنخاته ناو دلپانه وه، وه به یه قین بزنان که به راستی خودا وا له گه ل ئه وانده که له خودا ئه ترسن و خوځیان ئه پاریزن له بی ئه مری خودا. ئه م ئایه ته وارید بووه بؤ ئه وه که موسولمانه کان ده وام بکهن له سهر جهنگ له گه ل دوژمنه کانا، وه له پیش هه موو شتیکا ده ور و به ری خوځیان پاک بکه نه وه له جووله که و گاور و کافره موشریکه کان له «جزیره العرب» دا ئه مجار به قه ی توانا جهنگ

بکن له گهل دوزمنی خورهه لاتی و دوزمنی خورنشینا دا که له و کاته‌دا ناماده بوون
بو نه‌وه زیان له میلله تی ئیسلام بدهن، وه به تاییه تی نه‌وانه که ده‌سته‌ویه خه‌ن له‌گه‌ل‌تانا.

﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيْكُمُ زَادَتْهُ هَذِهِ آيَمَانًا﴾

وه کاتی که سووره‌تی له قورنان یا پارچه‌یی له نایه‌تی قورنان نازل نه‌کری بو
خواره‌وه بازی له موناqqه‌کان نه‌لی به بازیکیان: کامتان نه‌م سووره‌ته بوو به‌هوی
زیادی ئیمانی؟ وه‌ته‌بعن نه‌مه‌یش به شتیوه‌ی گالته نه‌لین؛ چونکی موناqq ئیمانی
نییه هه‌تا نایاتی موزله ئیمانه‌که‌ی زیاد بکا.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فزَادَتْهُمْ ءِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (۱۲۴)

جا نه‌وه که‌سانه که ئیمانیان هه‌یه، به‌وه سووره‌ته ئیمانیان زیاد نه‌بی؛ چونکی نه‌وه
حوکه‌مه یا نه‌وه باسه له‌وه نایه‌ته‌دا نازل بووه له پیشا نه‌یان‌زانیه‌وه وه له پاش نوزوول
ئیمانیان پی په‌یدا کردووه، وه نه‌گه‌ر هه‌ر له مه‌وزووعاتی پیشووی موسولمانی باس
بکا نه‌بی به هوی هیزی باوه‌ره‌که‌یان به‌وه مه‌وزووعه و ئیمانیان قه‌بوولی زیاده نه‌کا.
به هه‌ر حال ئیمانیان زیاد نه‌بی به هوی نه‌وانه‌وه که نازل نه‌بن.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ
وَمَا تَوَّأَوْا وَهُمْ كَافِرُونَ﴾ (۱۲۵)

وه نه‌وه موناqqانه‌یش که نه‌خوشی کوفر و نیفاق وا له دلایانا نه‌وه هاته‌نه‌خواره‌وه‌ی
نه‌وه سووره‌ته نه‌خوشین زیاد نه‌کا و عه‌لاوه‌ی نه‌خوشینه پیشووه‌که‌ی نه‌کا، وه به‌وه
شتیوه نه‌مرن به حالی کوفره‌وه - په‌نا به خودا - .

﴿أُولَٰئِكَ يَرْوَنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ

ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ (۱۲۶)

عہ جہ با! بؤچی ئەمانہ لہ بەسەرہاتی خوڤیان عیبرەت ناگرن و پەند پەزیر نابن. ئایا نابینن و تەماشایا ناکەن ئەو تە پیئەمبەری خودا ﷺ ھاتوو تە مەدینە ی مۆنەووەرە و ھەر سائی جاری بؤ بازیکیان و دوو جار بؤ بازی تریان گیرۆدە ئەبن، وە ئەو فیتنە بریتیە لہ رسوا بوون و نابروو چوون بە دەرکەوتنی نیفایان، وە یا بە قاتی و گرانی وە یا بە ناساگی و مردن کەچی پاش ئەم ھەموو مەینە تە نە تەوہ ئەکەن لہ تاوانەکانیان بە ئیمان ھینانیکی ساغ - ئەگەر لەوانەبێ ئیمان بینن - وە نە بیر ئەکەنەوہ لہ کارەساتی جیھانا وە لہ میژووی رابوردوانا کە خودا ویستی گەلی بەرز بکاتەوہ ئیتر فرو فیل لہ گەل ئەو گەلەدا بێ سوودە!؟

﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفٌ﴾
 ﴿١٢٧﴾

وہ کاتی کە سوورەتی نازل بکری لہ لایەنی خوداوە وە ئەو کافرە مونافقانە لہ مەجلیسی ھەزرەتا ﷺ ھازرین بازیکیان نەروانن بؤ بازیکیان بە شیوہی گالته و غەمزەوہ وە ئەلین: ئایا کەس ھەبە لہ مەجلیسەدا و کەس ئیوہ ئەبینن ئەگەر لہم شوینە ھەستن؟ جا ئەگەر کەس بوو ئەوہ لہو شوینەدا ئەمییننەوہ بؤ ئەوہ ئەلین ئەمانە کافرن و ھەز لہ ھاتنەخوارەوہی ئایەت ناکەن، وە ئەگەر دەوری ھەزرەت چۆل بێ ئەوہ ئیتر دەرئەچن و نەروئە دەرەوہ لەبەر ئەوہ زۆر دلایان تەنگ ئەبێ لہ باسی قورئان و ئەحکامی ئیسلام. جا خودای تەعالا بە یاسای دوغای شەر ئەفەرموئ: خودا دلایان ھەلچەر خینن لہ دەرکی شتی بە سوود، وە ھەر لہ دەریای نەفامیدا بێ مەلە بکەن، وە ئەم وەزەعیشیان لەبەر ئەوہیە کە ئەو مونافقانە قەومیکن قامی ھەقایق ناکەن و سوود و زیانی خوڤیان جیانا کەنەوہ.

جا خودای ته‌علا به شیوهی ناموژگاری روو نه‌کاته عه‌ره‌به‌کان و به نوسلوبی
حه‌کیم نه‌فه‌رمویت:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ
حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾

نه‌ی حازرانی روژ به راستی هاتوو به‌ لای ئیوه له لایه‌نی خوداو به‌ پیغه‌مبه‌ریکی
ره‌هبری وا که دارای چهن سیفه‌تی وایه یه‌که یه‌که نه‌و سیفه‌تانه بو نه‌وه نه‌شین
بین به داعی بو ئیمان پیه‌تانی چ جای نه‌وه که هه‌موو بکه‌ونه یه‌که!

یه‌که‌م: له عونسوری خو‌تانه و کاتی ره‌هبر له عونسوری نه‌و چینه بوو حه‌ق
وایه زور خو‌شیان بوئ؛ چونکی وجودی نه‌وه نابی به هوی فه‌زلی قه‌ومیکی بیگانه
له سه‌ریان.

دوووه: زور نابار و ناهه‌مواره له‌سه‌ر دل‌ی نه‌و که ئیوه بفه‌وتین و به‌م شیوه له
عالمی نادانی و بی سامانی و بی ئیمانیدا بمیننه‌وه، وه پیغه‌مبه‌ری نه‌وه‌نده دل‌سوژ
بی حه‌ق وایه ئینسان بو نه‌و پیغه‌مبه‌ره بین به فیدایی.

سیه‌هه‌م: زور خاوون ره‌غبت و جیددییه‌ته له‌سه‌ر هیدایه‌ت و شاره‌زایی ئیوه، وه
که‌سی نییه به بی موبالاته‌نه ده‌عوه‌ت بکا به‌لکوو نه‌وه‌نده خو‌ی ماندوو نه‌کا بیتانه‌وه
که له‌وانه‌یه خودا به‌زه‌یی بیتته‌وه پیا‌یا بو‌یه پیی فه‌رموو: ﴿فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسًا عَلَىٰ
آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا﴾^۱

چواره‌م: دارای میه‌ره‌بانی و فه‌یزه‌خشی و نوور په‌خشانیه به‌سه‌ر موسولمانانا
و له باوکیان میه‌ره‌بانتره.

جا ئەمجار روو ئەکاتە حەزرەت (ﷺ) و ئەفەرمویت پیتی:

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾

جا ئەگەر ئەو کافرانە، موئافق و غەیرە موئافق، پشتیان لە ئیتاعەتی تۆ هەڵکرد و موسوڵمان نەبوون وە یاخود پشتیان هەڵکرد لە ئارامی و داوای جەنگیان کرد ئەو تۆ بەو وەزەحە دلت تێک نەچێ و لەسەر بانگ کردنی عالم دەوام بکە و بلی: ئەو خودایە کە منی دروست کرد لە نەبوون و لە نەزانی ئەحکامەوێ کردمی بە رەهنموون و لە بێ دەستی و بێ هێزییەوێ کردمی بە خاوەن سوپای فیدایی لە موهاجیرین و ئەنسار و غەیری ئەوان، هەر ئەو بەسە بۆ من بۆ یارمەتیدانم لە تەواوکردنی موھیممەتی خۆمدا و لە چارەتی دوژمنەکانما و لە چاودێریما بۆ خۆم و پەیرەوانم و هەر لەسەر ئەو ئیعتیقاد ئەکەم وە هەر پال بە پەنای ئەو وە ئەدەم، کەس شیاو نییە بۆ پەناداری و عیبادەت بۆ کردن و بۆ پەرورەدگاری ئەو نەبێ، لەسەر ئەو تەوێ کول ئەبەستم و ئەو پەرورەدگاری عەرشی گەورەبە.

سووره تی یوونس، مه ککه بییه، "۱۰۹" نایه ته

ریوایهت کراوه: ئەم سووره ته مه ککییه، نایاتی چل و، نهوه د و چوار و نهوه د و پینج و نهوه د و شەشی نه بێ، ئەمانه مه ده نین، وه نایه ته کانی، سه د و نو نایه تن و پاش سووره تی ئیسراء نازل بوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الرَّ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ﴾

مه عنای *الر* حه واله ی عیلمی زاتی خودایه، واته: ئەم نایه تانه که دینه خواره وه له م سووره ته دا نایاتی کتییکی خاوه ن قیمه ت و دامه زراو و نه فه وتا ون.

﴿أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ الْمُتَّبِعِينَ﴾

ریوایهت کراوه له ئینو عه باسه وه ﷺ: کاتی که خودا هه زره تی موحه ممه دی ﷺ کرد به پیغه مبه ر وه وانه ی کرد، عه رب ئینکاری پیغه مبه رایه تی نه ویان کرد و وتیان: خودا گه وره تره له وه فرستاده ی خو ی بکا به ئاده میزاد، جا خودا ئەم نایه ته ی نارد،

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾

به راستی په‌روه‌ردگاری ئیوه خودایه که که ناوی به‌رزی ئه و ئه‌للایه و ئه و خودایه ناسمانه‌کان و عه‌رزی دروست‌کردووه له ماوه‌ی شش‌رؤژا، وه پاش ئه‌وه بزائن که خودا عه‌رشی داگیر کردووه و حال و شیوه‌ی خودا وایه که ئوموورات و ئه‌وزاعی جیهان ئیداره ئه‌کا و ریکیان ئه‌خا به ئه‌مری ئیبداعی و ئیجادی خوی به بین ئه‌وه‌ی که که‌سنی په‌یوه‌ندی ببی به شیوه‌ی ته‌ئسیرکردن به و ته‌سه‌رپوفاته‌وه، وه هه‌رچی پیویست بی له خه‌لق و ئیجادی هه‌ر شتیکدا هه‌مووی به شیوه‌ی رابوردنی عاده‌ت و یاسای خودایه که ئه‌سباب و موسه‌به‌باتی داناوه. وه له جه‌زادانه‌وه‌ی هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کدا بو هه‌رکه‌سن هیچ که‌س نییه تکا بکا بو لابردنی تو‌له‌یین یا سووک‌کردنی یا زیاد کردنی پایه‌یین ئیللا له پاش ئیزن و ئیجازه‌ی خودا، ئا ئه‌م زاته‌یه - که ئه‌م کرده‌وه و شوئووناته‌ی به‌یان کرا - خودای ئیوه، ده‌ی هه‌ر عیباده‌ت و به‌نده‌گی بو ئه‌و بکه‌ن و له‌م ریگه لامه‌ده‌ن، ئایا پاش ئه‌م هه‌مووه به‌یاناته بیر ناکه‌نه‌وه به که‌م بیرکردنه‌وه‌یین هه‌تا بزائن هه‌ر ئه‌و «واجب الوجود» و هه‌ر ئه‌و په‌روه‌ردگاره و هه‌ر ئه‌و شیاوه بو ئه‌وه عیباده‌تی بو بکری.

له‌م ئایه‌ته گه‌وره‌دا چه‌ن باس هه‌یه:

یه که‌م: ئه‌م ئایه‌ته ده‌لیله له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له ئایه‌تی پیشوودا ده‌رکه‌وت که وه‌حی ناردنی خودایه بو ئینسانی له ناو ئینسانانا، واته خودایی که بتوانی ئه‌م ناسمان و عه‌رزه دروست بکا و خوی ته‌وانا بی به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا و که‌س مه‌جال

تکای نه بی بۆ کهس ههتا ئیزنی خۆی نه بی نهو خودایه ئەم جیهانهی به بی سوود دروست نه کردوو و نیزامی دین و پرسیاری پاشه پوژی قه راز داوه و نهو یاسایه پتویستیه به ره هه بهر، وه نهو ره هه بهریش نه گهر هه ره له ئینسانهکان نه بی ته می و ته ربیه به ئاسانی جی به جی نابی که وابی شتیکی زور شیرینه هه ره له نه فسی ئەم ئاده میزادانه خودا یه کئی ره وانه بکا بۆ ته علیماتی ئە حکامی خۆی وه نه گهر نهو کهسه له نه فسی نه ژادی نه وانیش بی جوانتره.

دوو هه م: ئە مه یه له پیش دروستکردنی ئاسمان و عه رزا مانگ و روژ نه بووه، ده ی ئە بی نهو شهش روژه که خودا بریاری داوه بۆ خه لقی ئاسمانهکان و عه رز ئە بی یا مه بهست ئە ندازه ی نهو شهش روژه بی، که خۆی زانایه پی، وه یا ئە بی نهو روژانه روژی ئەم جیهانی ئیمه نه بی به لکوو لهو روژانه بی که خۆی فه رموویه تی: ﴿وإن یوماً عند ربك کألف سنة ما تعدون﴾ به م پییه ئە بی چلۆنیه تی نهو دروستکردنی ئاسمان و عه رزه لهو ماوه دا حه والهی عیلمی زاتی خودای تهعالا بکری ئە گه رنا کهس به ته فسیلی نهوه نازانی.

سپهه م: خودای تهعالا هه رچه ن که ته وانایه هه ر شتی خواستی له سه ر بوونی بی به فه وری دروستی بکا به لام یاسای ته دربیج و ته ربیی کردوو به عاده تی خۆی نه گه رنا خهلق و ئیجادی هه ر شتی بۆ خودا ئاسانه و رابوردنی ماوه ی زه مانی پی ناوی. چواره م: جومله ی ﴿ثم استوی علی العرش﴾ و هاو وینه ی نهو له لای بازی له زانا گه وره کان له ئایه تی «مُتَشَابِه» یه و نابی زا هیره که ی موراد بی نه گه رنا نه گه ر دامه زرانی له سه ر عه رش له بهر نهوه بی که پتویستی به مه کان بی نهوه نه بی به هۆی چه ن ره خنه:

۱. ئىسباتى ئىحتىاجە بۆ خودا بە مەكان.
۲. ئەمەيە ئەبى خالىق ئەجزاى مەحدوودە بى بە قەى جىگەكەى يا كەمتر لەو جىگە.

۳. يا ئەبى عەرش قەدەيم بى لەگەل زاتى خودادا، وه يا ئەبى لە پىش خەلقى عەرشا خودا بى جىگە بووبى، وه ئەمانە هەموويان ئىعتىباريان بۆ زاتى بارى مەحاله. جا مادام زاھىرەكەى موراد نەبوو يا ئەبى وه كوو «سەلەف» - پىشىنانى زانايانى دىن - ئىمانيان پى بىنين و مەعناكەيان حەوالەى عىلمى خودا بکەين، وه يا ئەبى وه كوو «خەلەف» تەئويليان بکەين بە تەئويلى مونساب، مەسەلا بلىين: مەبەست لە «ئىستىوا لەسەر عەرش» دەربرىنى تەوانايى و زالبوونە بەسەر هەموو كائىناتا: چونكى چوونە سەر تەخت ماناي سەلتەنەتى «فوق العاده» يە.

وه لە لای بازى لە زاناکان وه كوو ئىمامى غەزالى رحمۃ اللہ علیہ ئەمانە لە ئاياتى مۆتەشايىهە نىن؛ چونكى ئەم نەوعە كەلامانە لە عورفدا ئىستىعمال ئەكرىن بۆ ئەو مەعنا مەجازىيانە كە فام ئەكرىن لىيان بە قەرىنەى حال و مەقام، ئىتر ناوترى ئەمانە لە مۆتەشايىهاتن بەلكوو مۆتەشايىهات عىبارەتن لە «فواتح السور» وه كوو «الم، المر، الر» وىنەى ئەوانە. وه وه كوو ئەو ئايەتانەى دەلالەت لەسەر ئەو مەعنايانە ئەكەن كە هەر خودا خۆى ئەيان زانى، وه كوو عومرى دنيا و، هاتنى رۆژى قىامەت و، سەرەتاي خەلقى عالم و، ژمارەى مەوجودات و، ئەستىرەكانى جىهان.

پىنچەم: تەدبىرى خودا بۆ ئوموورات مەعناى حەسرى تەئسىرە لە زاتى خۆيا وه حەسرى عىلم و تەوانايى رەسايە لە زاتى خۆيا، وه مانىع نىيە لەوه كە ئوموورات دابمەزرىنى لەسەر ياساى ئەسباب و موسەبەبات وه كوو فەرموويەتى: * و آتىناە من كل شىء سبباً ﴿٨٤﴾ فأتبع سبباً ﴿٨٥﴾*،^۱ وه هەر وه كوو فرىشتهكانى كردوو بە مەئموور

لهسه‌ر پاراستنی ئه‌شیا، وه‌کوو له‌قورئانا به‌تایبه‌تی له‌سوورتهی «مورسه‌لات» و «نازیعات» دا به‌یانی کردوو وه‌وه‌کوو یاسای ته‌ربیه‌تکردنی کشتوکال و په‌یدا بوونی دارایی و نیداره‌ی فه‌رمانه‌ره‌ویی و سوپا ریخستن و غه‌یری ئه‌مانه له‌جیهانا.

﴿إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾

هه‌ر بۆ لای ئه‌و خودایه ئه‌بێ گه‌رانه‌وه‌تان له‌روژی قیامه‌تا به‌شێوه‌ی گشتی، [واده و به‌ئینی خودا حه‌قه و راسته‌]; چونکی ئه‌و خودایه ده‌ستی کردوو به‌دروستکردنی ئیوه و پیشینانی ئیوه و ده‌ست ئه‌کا به‌دروستکردنی نه‌ته‌وه‌ی ئیوه له‌و ماده که خۆی ئاماده‌ی کردوو وه‌له‌پاش ئه‌وه که قه‌واره و هه‌یکه‌لی فه‌وتاندن دووباره‌دروستان ئه‌کاته‌وه بۆ ئه‌وه که ئه‌و که‌سانه ئیمانیا ن هه‌تاوه به‌خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا و، کرده‌وه‌ی باشیا ن کردوو جه‌زایان بداته‌وه به‌سوورته‌ی عه‌داله‌ت و راستکاری، وه‌ئو که‌سانه‌یش کافر بوون به‌خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا، هه‌یه بۆیا ن خوارده‌وه‌ی له‌ئاویکی گه‌رم و سزایه‌کی ئیسه‌گه‌یین به‌هۆی ئه‌وه‌وه که کوفری خودایان کردوو و ده‌یکه‌ن.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾

خودا ئه‌و خاوه‌ن قودره‌ته‌یه که روژی کردوو به‌خواه‌نی رووناکی زاتی (خۆبه‌خۆ)، وه‌مانگی کردوو به‌خواه‌ن رووناکی له‌روژه‌وه، وه‌هه‌ر کام له‌م روژ و مانگی

کردووو به خواوونی چەن جینگە و شوینی تاییەتی بو دەرکەوتنیان لە هەموو شەو و رۆژیکدا بو ئەووە کە بە هۆی ئەمانەووە شەو و رۆژ و حەفتە و مانگ و سأل و بەهار و هاوین و پایز و زستان و حیساباتی کات و مەوسیم بێتە جینگە، هەتا ئیوہ رایان بگرن وە ژمارەیی سالانی خۆتان و میزانی کار و کاسبی و حسیبی خۆتان بزانتن، وە هۆی ژیانتان بە یاسایەکی ریک بو ری بکەوی، خودای تەعالا ئەمانەیی دروست نەکردوووە لەگەڵ حیکمەت و راسالیدا نەبن، وە خودا نایاتی خۆی بە تەفسیل نازل ئەکا بو ئیوہ لە هەموو بابەتیکەووە بو ئەو قەومە کە ناگاداران و زانان و سوود وەرئەگرن لە نایاتی خودا.

﴿إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ﴾

بە راستی هەییە لە بەدوایی بەکەهانتی شەو و رۆژا و لە گۆرانیان و جیاوازیان لەیەک لە کورتی و درێژیدا، وە لەویدا کە خودا دروستی کردوون لە ئاسمانەکانا و لە عەرزا لە ئەستێرەیی هەزاران جۆر و هەزاران شیوہ وە لە فریشتە و لە مەوجاتی ئاوی دەریا و لە کشانەوویدا و لە کان و گیا و گیانلەبەران و لەو دەرمان و خەواسەدا کە لەم شتانەدا هەییە، چەن نیشانەییەکی گەورە و دیاری بو قەومی کە لە خودا ئەترسن و لە رووی ئیعتیبارەووە بیر لەم شتانە ئەکەنەووە.

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ﴿٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ مِنَ النَّارِ مِن مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾

بە راستی ئەو کەسانە کە چاوەرایی گەشتن بە ئیمنە ناکەن، واتە باوەریان بە خودا و بە یاسای دین و پاشەرۆژ و زیندوو بوونەووی موکەللەفەکان و پرسیار لێ

کردنیان نییه، وه ئەو کەسانە کە رازی بوون بەم ژیانی دنیاوە و دلایان دامەزارووە لەسەری و بە رۆح و گیان خزمەتی ئەکەن و ئەو کەسانە کە لە ئایاتی وەعد و وەعیدی ئیمە بێ ئاگان لەبەر ئەوە رۆچوون بە ئارەزووی خۆیان ئەمانە هەموو لە ئەنجاما ماوايان ناگرە بە هۆی ئەوەوە کە ئەیکەن و دەوامی لەسەر ئەکەن لە کردەوهی نابارو ناپەرەوا.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ﴾

بە راستی ئەو کەسانە کە ئیمانیاان هیناوە بە خودا و پیغەمبەری خودا و کردەوهی باشیاان کردوووە ئەوە خودای تەعالا بە پیرۆزی ئەو ئیمان و بیر و باوەرەیانەوه وە بە نووری ئەو کردەوه باشانەیانەوه شارەزایان ئەکا بۆ رینگەیی بەختەوهری هەمیشەیی کە بریتییه لە دەرکی حەقایق و بیرکردنەوه لە شتی بە سوود و دوورکەوتنەوه لە تاوان و هاوڕیتی پیاوی باش و ئیتیساف بە فەزایلی ئەخلاق وەکوو خودا فەرمووێت: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمِكُمُ اللَّهُ﴾ وە وەکوو حەزرت ﷺ فەرمووێت: «من عمل بما علم أورثه الله علم ما لم يعلم» واتە: هەرکەسێ رەفتار بکا بەوه کە ئەیزانی لە ئادابی ئیسلام ئەوه خودا پێی ئەدا زانستی ئەو شتانە کە وەختی خۆی نەیزانیوه، وە ئەوانە ئەرۆنە بەهەشتەوه ئەو بەهەشتە کە تاريف کراوه لە لایەنی خوداوه و لە ژێر قەسرەکانیانەوه جۆبار رەوان ئەبن لە بەهەشتی خواوەن نیعمەتا.

﴿دَعْوَتُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَنَحْمُكَ فِيهَا سَلَامٌ وَعَآخِرُ دَعْوَتُهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

دوعا و پارانەوہی ئەو بەھەشتیانە بەم عیبارەتە یە ئەلین: «سبحانک اللہم» وە سەلام کردنیان لە ناو خۆیانان بە عیبارەتی ئیسلامانە یە، واتە بە جوملە ی «السلام علیکم» وە یا سەلامی فریشتەکان لەوان بە جوملە ی: «سلام علیکم طبتم فادخلوها خالدین»^۱ ئەبێ، وە ناخر کە لامیان کە تەقدیمی ئەکەن. ئەمە یە ئەلین: «الحمد لله الذي صدقنا وعده و أورتنا الأرض تنبأ من الجنة حيث نشاء»^۲.

لە کەرەمی خودای میهرەبان داوا ئەکەین کە ئیمەش لە ریزی ئەم موسولمانانە دا قەرار بەدا بە خاتری خۆشەویستی خۆی کە حەزەرەتی «محمد المصطفى و شفیع المذنبین»ە.

﴿لَوْ يَعْلَمُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعَجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَفُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾

ئەگەر خودای تەعالا بە پەلە بەلا و مەینەت و موسیبەتی بناردایە بۆ سەر ئەوانە کە موستەحەقن بۆی، وە کوو ئەوە خیر و ناز و نەعمەتیان بۆ ئەنیرێ، لەو کاتە دا داوای ئەکەن بە پەلە و تالووکە، ئەوە زووبەزوو وادە ی ئاکامیان ئەهات بۆیان و حوکم ئەدرا بە سەریانان بە مردن و فەورەن پاش مردنە کەیشیان سزا ئەدران، بەلام پەلە ناکەین لە ناردنی بەلا و مەینەتا بۆیان وە ئەو کەسانە ئەهیلینەووە کە رجای لێقای ئیمەیان نییە لە ناو ئەو توغیان و گومراھییە دا با هەر سەرگەردان بمیننەووە.

۱. الزمر: ۷۳.

۲. الزمر: ۷۴.

﴿ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَن لَّمْ يَدْعُنَا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾

واته: تبعه تی ئینسانی کافر وایه کاتی که به‌لا و مهینه‌تیکی بچ بگا له نفسیا یا له نه‌ولادیا یا له پایه و مایه‌یا ده‌ست نه‌کا به پارانه‌وه لئیان له‌سهر ته‌نیشت وه به دانیشته‌وه وه به راوه‌ستانه‌وه. واته له هیچ کاتیکدا ده‌سبه‌ردار نابی له لاله و پاله که‌چی کاتی نه‌و به‌لامانه هه‌لگرت له‌سهری رانه‌بووری به ناو خه‌لکدا وه له بازار و ده‌را به ده‌ماره‌وه له‌گه‌ل فه‌راموش‌کردنی ناوی ئیمه‌دا وه‌کوو هه‌رگیز ئیمه‌ی بانگ نه‌کردبی بو ده‌فعی به‌لا و مهینه‌تی که پیی گه‌یشتبوو، وه به‌م شیوه جوان‌کراوه له کرده‌وه به‌رچاوی نه‌وانه‌دا که زیاده‌په‌وی نه‌کن له کار و کرده‌وه و خوو ره‌وشتی خویانا.

﴿ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴾

به راستی نه‌هلی نه‌و چه‌رخه پيشووه‌کانی پيش ئیوهم به فه‌نادا دان له کاتیکدا سه‌میان کرد و له ریگه‌ی راست لایان دا و پیغه‌مبه‌ره‌کانیان هاتن بو لایان له‌گه‌ل نایاتی دامه‌زراو و ده‌لیلی به‌هیز و موعجیزاتی دیاریدا، که‌چی له‌گه‌ل نه‌م هه‌مووه هوی ئیمان‌هینانیانه‌دا هه‌ر خویان ناماده نه‌کرد بو ئیمان وه له‌وانه نه‌بوون که ئیمان بینن، «کانه» ئیستیعدادی ئیمانیان نه‌ماوه. جا هه‌ر قه‌ومی تاوانبار و له ریگه‌لاده‌ر وه ئیستیعدادی زاتی کز کردووبن ئیمه وه‌ها نه‌یان فه‌وتینن شوینه‌واریان نه‌مینن.

﴿ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴾

له پاشان ئیوه‌مان کرد به جیگه نشینی ئه‌وان له عەرزا له پاش ئه‌وان بۆ ئه‌وه که تەماشاتان بکه‌ین چی ئه‌که‌ن و کرده‌وتان چۆن ئه‌بێ.

فەرمووده‌ی خودا: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا...﴾

موجاهید فەرموویه‌تی: ئەم ئایە تە نازل بوو له موشریکه‌کانی مەکه‌دا، وە موقاتیل ئەلئین: ئەوانە پینج که‌سن: عەبدوللای کورپی ئەبوونومەییە مەخزوومی و، وە لیدی کورپی موغیره و «مکرزی» کورپی «حفص» و، عەمری کورپی عەبدوللای کورپی ئەبووقوبەسی عامیری و، عاسی کورپی عامیر. ئەمانە بە حەزرە تیان (عليه السلام) و ت: قورئانیکی ترمان بۆ بینە باسی تەرکی عیبادەتی بته‌کانی تیا نەبێ، وە یاخود ئەو ئایە تانە که باسی ئه‌وان به خرابی ئه‌که‌ن بیانگۆرە. جا خودا ئه‌فەرمویت:

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ﴾

کاتی که ئایاتی رووناکی ئیمه ئه‌خوینرینه‌وه به‌سه‌ریانا ئه‌وه که‌سانه که رجای ئه‌وه‌یان نییه بگه‌ن به ئیمه (واته باوه‌ریان به خودا و به زیندوو بوونه‌وه نیه) ئەلئین: ئەی موحه‌مه‌د قورئانیکی ترمان بۆ بینە، غه‌یری ئه‌م قورئانه، که نه‌می نه‌کاله عیبادەتی «لات» و «عوزا»، وە یا ئه‌وه ئایە تانە که دژی بته‌کانن بیانگۆرە به ئایاتی که ریک بکه‌ون له گه‌لیانا.

﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ﴾

ئهی پیغه مبهری خو شه ویست تو بلئی: به قه تعی بو من نابئ و نا کرئ که نایه تی له م قورئانه له خو مه وه بگوړم هه تا خودا ئه مر م پئ نه کا، جا مادام نایه تی کم پئ نه گوړرئ چلون مومکین نه بیئ ئه م قورئانه بگوړم به قورئانیکئ تر؟ وه من تابع نابم به وه نه بیئ که به وه حی دئ بو لام.

﴿إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾

من به راستی نه ترسم - نه گهر نافه رمانی خودای خو م بکم - له سزایه کی گه وره له روژیکئ گه وره ی خاوه ن ترس و هه بیه تا.

﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ﴾

تو بلئی ئهی پیغه مبهری نازار: نه گهر خودا خواستی ببویه که من ئه م قورئانه م بو نازل نه بیئ وه یا من نه یخوئنه مه وه به سه رتانا ئه وه من نه مه خوئنده وه به سه رتانا وه خودایش ئیوه ی ناگادار و زانا نه ده کرد به م قورئانه.

﴿فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾

ئیه ئه زانن که من چهن سال له ژبانئ خو ما - پیش هاتنی ئه م قورئانه - له ناو ئیوه دا مامه وه و قورئانم نه خوئنده وه به سه ر ئیوه دا؛ چونکی خو م دارای نه و وه حییه نه بووم، نایا ئیوه بیر له م مه علو وماته ناکه نه وه؟

﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ﴾

ئەوە کێبە سته‌مکارتر بئی لەو کەسە کە درۆ هەلبەستی لەسەر خودا، واتە بە درۆ بلی: خودا وای فەرمووه. یا باوەڕ نەکا بە ئایاتی خودا وە بەرابەر بەوانە عەناد دەربرئی؟ تەبعەن کەس لەوانە سته‌مکارتر نییە؛ چونکی ئەو کەسانە کافرن و لە ژووری کافرە وە کەس نییە. وە ئەوانە بە راستی تاوانبارن و تاوانبارەکان رزگار نابن بە تاییبەتی ئەوانە کە عەقل بە کار نایەنن و تەنانەت عەناد لە گەڵ حەواسا ئەکەن؛ چونکی ئەو کافرانە ئەیانزانن کە موحەممەد ﷺ لە عومری چل سألەدا ئیعلانی ریسالەتی خۆی کرد، وە لە پیش ئەو ماوەدا بە قەتعی مەدرەسە و خۆیندنگای نەدیوێه لە مەککەدا و نەپۆیشتووێه تە دەرەوێه بۆ خۆیندن و شیعری دانەناوێه و پەییوێندی لە گەڵ خاوەن زانستەکانا نەبووێه، وە پایەیی ئەهلی مەککە دیارە و لەو خوتبە و شیعەرە مەشهورانە زیاتر نەبووێه. جا لە کوتوپرا یەکیکی مەشهور بە ئەمانەت و راستی بیت داوای پیغەمبەرایەتی بکا و لەسەر پێویست کەلامیکی وەها بەرزی بە مەعنای بێتەسەر کە عاقلان بێتێتە لەرزەوێه دیارە ئەوێه لە لایەنی خوداوەیە و پێویستە هۆشیاران تاییب بین بەو کەسە.

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ﴾

وێه لە گەڵ وجودی ئەم دەعوێه راستە و ئەم کەلامە راستەدا کە ئێتە خاوەنەوێه بۆ سەریان لەو حەقیقەتە لا ئەدەن وە عیبادەت ئەکەن لە غەیری خودای تەعالا بۆ دار و بەردی کە بە قەتعی ناتوانن زیانیان پێ بگەیهنن و ناتوانن سوودیان پێ بگەیهنن؛ چونکی ئەو شتانە دار و بەردیکی بە دەست دانراو و دامەزراو و، بە خواستی خۆیان ئەتوانن بیان شکێنن و بیان سووتێنن و، بە مەحزی هەوا ئەم کافرانە ئەلێن: ئەو بتانە تکاکاری ئێمەن لە لای خودای عالیەما.

﴿قُلْ أَتَنْتَبُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

تو ئہی پیغہمبہری خودا بفہرموو بہو کافرانہ: ئایا ئیوہ قسہیی ئہ کەن بو خودای
تہعلا و ئیخباری خودا ئہ کەن بہ شتی کہ عیلمی ئہو تہعہلوقی نہ بہستووہ پیئہوہ لہ
ئاسمان و زہویدا؟ واتہ راست نییہ و واقعی نییہ، خودا دوورہ و پاکہ لہ قہبوول کردنی
شہریک و ہاوری و تکاکار لہ لای ئہوا و پاکہ لہم باسہ کہ ئہمانہ دەری ئہ پرن و
باوہری پی ئہ کەن.

﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾

واتہ: ئہم ئادہمیزادہ ہہمووی ہیچ نہبوو ئیلا یہ ک ئوممہت و یہ ک چین بووہ
لہسہر فیترہت و غہریزہی پاکی ئینسانی ہہمووی ہاودل بوون لہسہر باوہر بہ
خودای تاق و تہنیا، وہ لہ پاش ئہوہ کہ زہمانی رابورد بہسہریانا و ہہواو ہہوہس و
ئارہزووبازی پەیدا بوو لہ ناو خوینا تیک چوون و بازیکیان لہسہر بیر و باوہری
راست مانہوہ و بازیکیان لہوہ لایان دا، وہ ئہمانہ بازیکیان باوہریان بہ ہیچ نہما،
واتہ بوون بہ «معتلہ» و، بازیکیان شہریکیان بو خودا دانا «مع آنہ» ہیچ مہوجوودی
رایہی بہ ہاوری پی ئہو ناکہوئی وہ ئہ گہر و تارئی لہ لایہنی خوداوہ رانہ بوردبوایہ بو
دواخستنی سزا و توئلہ لہم گہلہ فاسیدہ حوکم ئہدرا بہسہریانا لہ مہحوکردنہوہیان
لہسہر ئہرز، وہ ئہم جار حوکم ئہدرا بہسہریانا لہ جہزای ئہو شتہدا کہ ئہوان
ئیختیلافیان ہہ یہ تیایا.

﴿وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ
فَأَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾

ئو کافرانه ئەلین: ئەووە بۆچی نازل نەکرا بۆ سەر موحمەد ئایەتی لەوانە کە ئیمە داوامان کرد، وەکوو خەزینەیی لە جەواھیرات یا غەیری ئەو؟ جا ئەی پیغەمبەری خۆشەویست [پێیان بلێ: سیری ناردنی بازئ ئایات و نەناردنی بازئ، لەو شتانە یە کە غەیبین و پەنھانن لە ئیمە و ئەم غەیبە خودا ئەیزانی و بەس.

هەلئەگرئ سیری ئەووە بئ: مادام هەر شتئ ئەوان داوای ئەکەن ئیمە قەبوولی بکەین ئەووە باوەرکردنە کە ی ئەوان قیمەتی نەمینی و ریسالەت وەکوو شتیکی مادی و مەلمووسی لئ بئ. وە یا هەلئەگرئ ئەگەر ئەم دەرگا بکریتەووە ئەوێندە داوا زۆر ئەبئ لە لایەنی خەلکەووە شەو و روژ بەشی ئەووە ناکا. وە یا ئەووە بئ ئەگەر داوای هەرچی بکری خودا بیدا بەو رەسوولە و ئەوان تەماشای بکەن ئەوان بکەوونە فیتنە ی پیغەمبەر پەرستەووە و لە خودا لادەن. وە یا ئەووە بئ کە خودا وەختی خۆی بریاری داووە کە بازئ کەس بۆ بەهەشت و بازئ بۆ دۆزەخ بن، وە ئەگەر ئەم دلخوازانە هەموو بیتە جئ هەموو ئیمان بیتن وە ئەمەیش موخالەفە ی بریاری خودایە. وە ئیحتیمالی هە یە ئەگەر ئەو دلخوازانە ی ئەوان بیتە جئ و دلخوازی کەسی تر نە یە تە جئ فیتنە پەیدا ببئ لە ناو خەلکدا.

جا ئیووە چاوەرئ بکەن بزانین لە جوابی ئەم داواکراوانەدا چیمان بۆ دیت؟ ئایا رەحمەتە وە یاخود موسیبت و زەحمەت! [منیش لە گەل ئیووەدا لە چاوەرپێیان دەبم].

﴿وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا﴾

کاتی کە ئیمە بچەژنیین بە ئینسانی نەعمەت و لەزەتی لە لایەنی خۆمانەووە لە پاش گەلی موسیبت و، نەخۆشی و، نەبوونی و، کزی و، داماویدا، ئەووە لە باتی ئەووە کە زۆر سوپاسی خودا بکەن لەسەر ئەو نەعمەتانە کە جەر خەریکی فرۆ فیل

و پشت‌ه‌لکردن ئەبن له ئایاتی ئیمه و خاوهن ئایه‌ته‌کان. واته به‌رابەر به پیغه‌مبەر و به‌رابەر به‌و نیعمه‌تانه بێ‌شەرمی و بێ‌ئەده‌بی ئە‌که‌ن و ئە‌یان‌ه‌وێ ئایه‌ته‌کانی ئیمه رەد ب‌که‌نه‌وه.

﴿قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ﴾ (۲۱)

تۆ ئە‌ی پیغه‌مبەری خۆشه‌ویست ب‌لێ به‌وانه: که خودای ته‌ع‌الا گ‌ه‌لێ ئاماده‌تره له ئیوه بۆ زیان‌پینگه‌یان‌دن‌تان، وه به راستی فریشته مه‌ئمووره‌کانی ئیمه که وان به‌لاتانه‌وه ئە‌نووسن ئە‌وه‌ی ئیوه ئە‌یکه‌ن له مه‌کر و فرۆفیل بۆ موعاره‌زه و موقابه‌له‌ی پیغه‌مبەری من.

﴿هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾

خودای ته‌ع‌الا هەر ئە‌وه که هیزی داوه به ئیوه و ئە‌تان‌خاته هاتوچۆوه له وشکاندا و له ده‌ریادا، خواه هیزی له‌شی خۆتان بێ یاخود هیزی ئە‌و شته بێ که ئیوه ئە‌با به رینگه‌دا.

﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرِينِ بِرِمٍ طَيْبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنِ أُنجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ (۲۲)

تا کاتی که له ناو که‌شتیه‌که‌دا بوون، یا کاتی هاتنه ناو که‌شتیه‌وه و ئە‌و که‌شتیه‌ رای‌بواردن به‌سه‌ر رووی ده‌ریاکه‌دا به نه‌رمی و ئارامی به هیزی بایه‌کی خۆش‌وه‌ز وه شادمان بوون به‌و بایه له‌به‌ر ئارامی و یارمه‌تی ته‌کانی که‌شتیه‌که‌یان، کوتوپر هات دای له‌و که‌شتیه‌ بایه‌کی موخالیفی ناهه‌موار (که‌شتی‌کو) وه له‌ش‌کوت وه به

هوى ئەو با بهیژه وه شه پۆلى ئاویان بۆ هات له هه موو شویتیکه وه، گومانیان برد به مهینهت دهوره دراون و رزگار بوونیان نایابه، لهو کاته دا دهستیان کرد به سکالا و لاله و پاله له باره گای به رزی خودادا به نیازمه ندی و راسالییه وه و عهرزی باره گایان کرد: ئەگەر ئەم جاره رزگارت کردین له م مه رگ و مهینه ته ئیتر به گیان و دل و زمان سوپاس گوزاری ئە کهین.

﴿ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ﴾

که چی کاتی خودا به میهره بانی خوی رزگاری کردن لهو شه پۆلی مهینه ته و ده رچوون له ده ریا له باتی ئەوه ناگادار بینه وه بۆ وه فا به واده و بۆ عیبادت و سوپاس گوزاری خودا وه ند، دهستیان کرد به سته مکاری له عه رزا به ناحق و ناروایی.

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيَكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾

جا ئاوازی زه جر له لایه نی خودا وه له سه ر زوبانی هاتیفی په نامه کی و له لایه نی بیغه مبه رانی ئاشکرا وه هات بۆ ئەو سته مکارانه و گه یاندی: ئەی ئاده میزاده کان ئەم سته مکاری و ناهه مواریتانه له سه ر داماوان سته مکارییه له سه ر نه فسی خۆتان له به ر داوای ئاره زووی له زه تی ژینی دنیایی، وه بزانی هه رچه ن ئەم شه هوه ترانی و ئاره زوو باریتانه مه یدانی ببی به لام ئە بریته وه و ئە مرن و له گۆرا به داموای دائه میئن، جا زیندوو ئە کرینه وه به زینده گی راستی عاده تی وه ئە گه رینه وه بۆ لای خۆمان، جا خه به ردارتان ئە کهین له سه ر جه زای ئە وه یش که کردتان و له سه ر تۆله ی ئەو لادانه تان له ریگه ی عه داله ت و شارپگه ی راست.

﴿ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا

وَأَزَيَّنَّتْ وَظَرَ أَهْلَهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا أَتَمَّهَا أَمْرُنَا لَيْلًا
 أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَعْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَفْصِلُ
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَنْفَكُونَ ﴿٢٤﴾

جا خودای تەعالا بە شیوەیەکی گشتی و بە یاسای تەشبیھی تەمسیلی دیاری بە دیاری ئەفەرمویت: وینە ی ئەم ژبانی دنیا یە و ئەو شیوە کە دەرئەچنی لە جوانی و گەنجی و دەستەلات و دارایی و پیکهاتی هۆی رابواردن و شادمانی کردن لە هەموو بابەتیکەوه: لە نەفسەوه، لە داراییەوه، لە رووناکی روژ و تاریکی شەوانا، لە گەل بئ باکی و بئ نیازیدا بە کەس، نە ترسان لە کەس، پەیدا بوونی بانگی بیداری بە نازاری لەش و، کەمی بەش و، هیرشی دوزمنی دلپەش و، نە هیشتنی شوینەواری ئەو پایە و مایە و، بارەگا و قەرەبالغە و، سەرنەنانهوه بە لای بەردی ساردی گۆری تەنگی وینە ی شەو زەنگا، وینە ی ئەو شیوە تانی کە پەیدا ئەبێ لە ناوی نارامی بارانی بەهاران کە دای ئەپەرینینە خوارەوه لە ناسمانی بەرز ی بەخشنده یی خۆمانەوه جا بە هۆی ئەو ئاوهوه گیای رەنگامە ئەروپین لە عەرز و تیکەل دەبن لە سەوز و سوور و زەرد و شین و ئال لە هەموو جۆری لەو جۆرانە کە ئادەمی و گیانلەبەرانی تر ئەبخۆن و سوودی لێ وەرئەگرن هەتا کاتی کە عەرز بە هۆی ئەم ریزەنەوه بە پیت و پیروزییەوه بەشی خۆی وەرئەگرێ لە ئارایش و زینەت و زیبایی وە بازی دار هەلئەچنی و، بازی گۆل دانەچنی و، میوه دیتەبەر و، دانە ئەکەونەدەر و، هەموو کشتوکال نزیکی ئەوه ئەبنەوه بەپێرینەوه بۆ مال، وە خواوەنەکانیان دینە سەر ئەو بیر و باوەرە کە کاتی حاسلاتە و هەموو شتی گەیشتووەتە کاتی سوود لێ وەرگرتن وە ئەوان تەوانایان هەیه بەسەر سوود گرتن لەوانا بە هەموو باری لە لادێ و لە شارێ، کوتوپر فەرمانی قاری ئیمە رووی کردە ئەو باخ و بیستانە و ئەو کشتوکالە

بئى سامانە كە وا لە بەردەستانا و لیمان دا بە ناگری قار یا بە شەئەتی وەیشوومەى نابار، وە یا بە شەرای شوومی ناهەموار، وە ئەو گیا و کشتوکالە حەلألەمان دا بە عەرزا وە لە کەلکی خواردن و سوود لئى وەرگرتن کەوت «کائە» ئەمە لە دوینیدا هەر نەبوو و نەبیراوە وە یەكئى شارەزای شوینە کە نەبئى نازانئى ئەو شوینە شوینى کشتوکال بوو. ئاوا ئیمە بەیانى نیشانەى دەستەلاتى خۆمان ئەکەین بۆ کۆمەلئى کە بىر بکەنەو لە بەیانانئى خودادا.

بازئى وا ئەلئى ئەم شئووە جوانە
 عەینەن نیشانەى چەرخى جیهانە
 واتە ئەم دنیا گۆررا سەراسەر
 کەژ و کۆساران گشت بوون بە جادە
 سەیارەى ئارام بە دەشت و دەردا
 دنیا سەراسەر لەبەر کارەبا
 رادوئى و تەلفزىون بۆ سەیر و سەیران
 یانى ئارەزووى نەفسى ئەممارە
 دەى ئەوئەت زانى بۆرکانئى قەوى
 وا دای بە یەکا شوینئى نەمىنئى
 جا هەرچۆن بئى ئەم رووى دنیاىە
 بۆ ئەو ئەشى بە کردەوئى چاک
 خۆت حازر بکەى بۆ «دارالبقا»
 ئەم پایە پایەى ئەهلى سەفایە
 ئەوئى «نامى» یە لە ماوئى ژینا
 خوا بەیانى کرد بەم ئایەتانە
 یانى نیشانەى ئاخىر زەمانە
 بوو بە هیلکەى پاك بئى لەکە و کەدەر
 هەموو بۆ سەیر و سەیران نامادە
 خوار و ژوور ئەکا بە رى گوزەردا
 بوو بە چىراخان بە بئى ئىشتىبا
 وئىنەى سینهما وا لە ناو مالان
 هەموو نامادەن لەم سەر و خوارە
 رووى کردە کورەى سەما و سەرزەوى
 مەگەر خوداوەند عەرزئى تر بئىنئى
 ئەنجامى لەسەر مەحو و فەناىە
 بە ئىخلاسى دل بۆ خودای بئى پاك
 واتە رەوزەى فەوز بە نوورى لىقا
 بۆ تۆ ئەمىنئى هەتا هەتایە
 ژینى وا لە گەل «روح الامین» ا

وه ذاتی باری تهعلا عیادی خوئی - له جینن و ئینس - بانگ ئەکا بۆ رابواردن له خانوویه کدا که ناسراوه به «دارالسلام» ماوای هیمنی و رهزا و میهره بانئ، وه ههر که سیک خواستی له سهر بئ شاره زای ئەکا بۆ رویشان به ریگهی راستا که ریگهی یاسای بئ هاوتای ئایینی ئیسلامه.

﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ﴾

وه ههیه بۆ ئەو که سانه که به بیر و باوهری ئیسلام دلئ خویشان رازاندوو ته وه و به کردهوی باش و موافیقی حق جیهانیان جوان کردوو و به خوو و رهوشتی بهرز سهر زه وییان خووش کردوو، ههیه بۆ ئەمانه جهزای باش له بهههشتی نه براوه دا و له گهڵ ته وه دا زیاده باره و پایه یه کیشیان ههیه که له هه موو به شی فه زلی زیاتره که بریتیه له شادبوون به لیکای ذاتی خودای تهعلا، وه کوو چۆن یه کئ له ئیوه مانگی چوارده ئه بینئ کاتی ده رکه وتن.

﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ قَتْرٌ وَلَا ذِلَّةٌ﴾

وه رووی ئەوان داگیر ناکا توژی بئ حورمهتی و زیلله تی داموای، به لکوو به پیچه وانه وه به ئه نوعی شادمانی حه شر ته کرین و ئەگه ن به حوزووری ذاتی حق.

﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

ئهمانه که باسمان کردن خواهونی بهههشتی ره حمه تی خودان به فه زل و به ئیحسان وه ئەوان له و بهههشته دا ئەمیننه وه هه تا هه تابه.

﴿وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا﴾

وه ههیه بۆ ئەوانه یش که که سبی بیر و باوهری ناپه سهند و کردهوی ناشیرین و خوو و رهوشتی زشتیان کردوو ته لئه ی ئەو دهسکه وته ناهه موارانه به قهی وه زنی تاوانه کانیان.

﴿وَتَرَهُمْ ذُلَّةً﴾

وه له کاتی زیندوو بونوه‌دا بۆ حه‌شر دامای و رسوایی داگیریان نه‌کات.

﴿مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ﴾

وه له لایه‌نی خوداوه هیچ په‌ناهیان نییه.

﴿كَانَمَا أَغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا﴾

«کانه» روویان به‌چهن په‌رده‌به‌کی ره‌ش و تاریکی شه‌و داگیر کراوه و داپۆشراوه.

﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

نه‌مانه نه‌هلی ناگرن و تیایا نه‌بن هه‌تا هه‌تایه.

﴿وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا﴾

نه‌ی پینغه‌مهری خو‌شه‌ویست باسی نه‌و رۆژه بکه که نه‌م کافرانه‌ی تیدا گرد

نه‌که‌ینه‌وه له‌گه‌ل به‌کانیانا هه‌موویان.

﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ﴾

جا نه‌لین به‌و کافرانه که هاوریان بۆ خودای بی‌وینه بریار داوه: ئیوه و نه‌وانه‌ی

که کردووتانن به‌شهریک بۆ خودا له شوینی خو‌تانان مه‌جوولین.

﴿فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ﴾

وه له‌و کاته‌دا که راستیمان ده‌رخست بۆیان نه‌و په‌یوه‌نده که له دنیا‌دا له ناوبه‌ینیانا

بوو بریمان و نه‌و مه‌حه‌به‌ته له ناویانا نه‌ما و هه‌ردوو لایان بوون به‌دوژمنی یه‌کتر.

﴿وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِتَانًا تَعْبُدُونَ﴾

وه نه‌و بتانه که له دنیا‌دا نه‌یان په‌رستن و کردبوونیان به‌شهریک بۆ خودا، خودا

نه‌یان هه‌ینتته وتار و نه‌لین به‌کافره‌کان: قه‌ت ئیوه له دنیا‌دا عیبا‌ده‌تی ئیمه‌تان نه‌کردووه

به لکوو همووتان به دهوری ناز و نیازی خوٲتان و هه‌واو هه‌وه‌سی نه‌فسی خوٲتاندا
 نه‌گه‌ران و عیاده‌تی ئیمه‌تان کردبوو به به‌هانه بو‌گه‌یشتن به دل‌خوازی خوٲتان!

﴿فَكْفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ﴾

به‌سه خودای زانا و ناگادار بو‌شه‌هادت له‌سهر واقع و حقیقه‌ت له‌به‌ینی
 ئیمه و ئیوه‌دا.

﴿إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ﴾

به راستی ئیمه له‌عیاده‌تکردنی ئیوه‌بی‌ناگا‌بووین، وه له‌واقیعا‌ئم بتانه‌به‌ردی
 تاشراو بوون، به‌رد به‌رده، بی‌زانست و شو‌عووره، وه هه‌رک‌سه هه‌رچی به‌به‌ردا
 بخوینی به‌هه‌وادا نه‌یخوینی.

﴿هُنَالِكَ تَبْلَوْا كُلَّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ﴾

جا له‌و روژه ره‌شه‌دا هه‌رک‌سه‌تی‌تی‌نه‌گا له‌جه‌زای نه‌و کرده‌وانه که رای بو‌اردوو
 له‌کاتی دنیا‌دا.

﴿وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمُ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتُرُونَ﴾

وه له‌و روژه‌دا حه‌واله‌نه‌کرینه‌وه بو‌لای خودا که سه‌ردار و گه‌وره‌ی راستی
 نه‌وانه و له‌و روژه‌دا ون نه‌بی و زایه نه‌بی له‌دهستی نه‌وان نه‌و شه‌ریکانه که وه‌ختی
 خو‌ی به‌درو هه‌لیان نه‌به‌ستن و دایان نه‌نان به‌شه‌ریک و هاو‌پنی خودای ته‌علا.

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ
 وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تُنْقِنُونَ﴾

ئەى پىغەمبەرى خوۋشەويست تۆ ئەو كافرانە بدوینە و پىيان بلى: ئەى مەخلووقەكان ئىوھ ھەموو پىويستان بە رۆزى ھەيە ژىوارى پى بکەن، جا ئەوھ كىيە لە ئاسمانەوھ باران ئەبارىتى و با لە رووى سەرەرزە ھەلئەكا و ھەتاو ئەرژىتى بەسەر ھەموو گىا و لەوھرىكى لازمدا بۆ ئىوھ و بۆ گىانلەبەران؟ ياخود ئىوھ بە ھۆى چاوەكانتانەوھ بەرز و نزم و سووددار و بى سوود و دۆست و دوژمن فەرق ئەكەن و بە ھۆى گوچكەكانتانەوھ دەرسى تەمى و تەربىيە وەرئەگرن و دەنگى دۆست و دوژمن ئەبىسن وە ئەرۆن بۆ لای دۆست و لە دوژمن ھەلدىن، دەى بلىن كىيە ئەو چا و گوچكەيە داوھ بە ئىوھ؟ وە نەژادى ئىوھ سوودى لى وەرئەگرن وە كوو بزن و مەر و شتر و گا و ئەسپ و ماين و ئەو حەيوانانە گوشتيان ئەخورى و راويان ئەكەن، وە يا ئەو حەيوانانە كە ئىوھ بارىان پى ئەكىشن و سوارىان ئەبن وە كوو كەر و ھىسر و فىل... ئەمانە ھەموو كە زىندوو ئەبن و بە كارى ئىوھ دىن ھەموو لە ئاوىكى رەوانى بى گىان پەيدا ئەبن، بە مانای ئەوھ زىندوو لە مردوو پەيدا ئەبى و، ھەروا يەكە يەكە لەمانەيشەوھ نەتەوھى ئاوى دەرئەچى بە مانا مردوو لە زىندوو پەيدا ئەبى، پىم بلىن: كىيە ئەم كارانە لە جىھاندا ئەكا؟ وە ئەم رشتەى ژىن و ژىوارە ئەبا بە رىوھ؟ وە پاش ئەمە ھەموو ئەمانە باسمان كردن ئىدارەيان ئەوى و پاراستن و ژىوارىان ئەوى و جىگەى ئەمانە كە ئاسمان و زەوييە، بە وشكان و دەرپايەوھ، ھەموو تەدبىر و چاودىرى ئەوى، ئەمە ھەمووى كى ئەيكا؟ وە ئەگەر تۆ يەكى يا چەن كەسىكى ھۆشيارىان بانگ بکەى و پرسىارى خواھنى ئەم تەسەرپوفاتانەيان لى بکەن وەلاميان ھەر ئەمەيە كە بە دل ئەرۆنە ژىر و ئەلین: ساحىبى ئەمانە و «مدبر»ى ھەموويان خودايە و تەسەرپوفات بە دەستى ئەوھ، دە پىيان بلى: ھىشتا لە خودا ناترسن و دان نانين بەوھدا كە خودا شەرىكى نىيە و ساحىبى جىھان ھەر ئەو يەزدانە تاكە بى باكەيە؟

﴿فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ﴾

دهی بزائن نهو خاوهن هیز و ته‌وانایه «الله»یه که خودای په‌روه‌ردگار تانه به رووی راستی و حه‌قیقه‌ت.

﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾

جا له غه‌یری حه‌ق چی هه‌یه غه‌یری گو‌مراهی و غه‌یری په‌رستیاری هه‌وا و هه‌وه‌سیکی بی‌ئسه‌ل و بی‌ئسه‌س که که‌وته‌نه شو‌ینیان هه‌ر هوی گو‌مراهییه.

﴿فَأَنِّي تُصْرَفُونَ﴾

دهی چۆن ئیوه که هۆشیارن له حه‌ق لائه‌درین بۆ لای به‌تال و له‌سه‌ر حه‌ق دانامه‌زرین؟

﴿كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

دهی هه‌ر وه‌کوو سابه‌ته روژی‌ده‌ر له عه‌رز و ناسمانا هه‌ر خودایه و هیزده‌ر به‌چاو و گو‌یچکه هه‌ر خودایه، وه له مردوو زیندوو دروستکه‌ر و له زیندوو مردوو دروستکه‌ر هه‌ر خودایه، وه‌هایش فه‌رمانی خودا و ئیراده و خواستی خودا له‌سه‌ر یاسای عیلم و زانستی، وه زانستی له‌سه‌ر که‌شفی ته‌سه‌ر و فاتی فاسیده‌ی ئاده‌میزاد و باقی موکه‌لله‌فانی کائینات وه له‌سه‌ر ته‌وجیهی عه‌زمیان بۆ ریگه‌ی لابه‌ر سابت بووه له‌سه‌ر نهو کافره له حه‌ق ده‌رچوانه که به‌قه‌راری قه‌تعی ئیتر ئیمان نایه‌نن، ئیتر خۆت له‌گه‌ل نه‌وانا ماندوو مه‌که و خۆت زویر مه‌که.

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُوهُ قُلْ اللَّهُ يَكْبَدُوا الْخَلْقَ

ثُمَّ يَعْبُدُوهُ فَأَنِّي تُوَفَّكُونَ﴾

پاش ئەو خودای تەعالا دەلیلی ھینایەو لەسەر وجودی خۆی بەو کە رۆزی دەرە لە ئاسمان و عەرزهو و ھیزی دیتن و بیستن ئەدا و لە مردوو زیندوو لە زیندوو مردوو دەر ئەکا، ئەمجاری دووھەمە ئیستیدلال ئەکا لەسەر وجودی خۆی بەو ئەفەرموی بە خۆشەویستی تو پیتیان بلی: ئایا لەوانە ی کە ئیوہ دایان ئەنین بە شەریک و ھاوپی بۆ خودا کەسێ وەھا ھەبە دەست بکا بە ئیجاد و دروستکردنی مەخلوقات لە نەبوونەو و بە ھیزی خۆی لە کائیناتا شت دروست بکا و لە پاش تەواوکردنی ماوہی دانراو بیانفەوتینی و لە پاشا وەکوو ئەوہل جار دروستیان بکاتەو؟ تەبەن ئەلین: کەسێ وانیبە غەیری زاتی باری تەعالا، دە ی ئیتر چۆن لا ئەدرین لە راستەریگە؟

﴿قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ﴾

جا خودای تەعالا بۆ جاری سێھەم ئیستیدلال ئەکا لەسەر وجودی خۆی و گەورەیی و تەوانایی رەسای بەمە کە وەکوو مەخلوقات و ئادەمیزاد دروست ئەکا ھەموو نەوعی لە گیانلەبەرانیس ھیدایەت ئەدا و شارەزایان ئەکا بۆ ریگە ی پیروزی سەعادەت، واتە مەوجوداتی خواوہن شووور دوو ناحیەیان ھەبە، ناحیە ی لەش و تیکەلکردن و دامەزراندنی ریزی ئیسقان و رەگ و گوشت و شوینی ھاتوچوی خوین کە ئەمانە ھەموو خودای تەعالا بەجینی ھاوردوون بە نەوعی ژیرەکان لە دنیا دا ھەیران ماوون لەو دەستکارە، وە ناحیە ی رۆح و گیان کە ھیزی خواوہن دەرك و شووورە و سولتانی تەختی وجودە وە ئەم رۆحە بەم مەرچە ئەگا بە پیروزی کە مونەوەر بیی بە نووری مەعرفەت وە خودا شارەزای بکا بۆ عیلم بە زات و سیفات و واجبات و موحرەمات و ئەخلاق و رەوشت وە لە قورئانا لە گەلی شویندا باسی ئەمە کراوہ وەکوو لە باسی ئیبراھیمی خەلیلدا ئەفەرمویت: ﴿الذی خلقني فهو

یهدین*،^۱ وه له باسی مووسادا ئه‌فه‌رمویت: *ربنا الذي أعطى كل شيء خلقه ثم هدى*^۲،
 وه ئه‌مر نه‌کا به‌ حه‌زره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ و ئه‌فه‌رمویت: *سبح اسم ربك الأعلى
 الذي خلق فسوى^۳ والذی قدر فهدی*^۴

به‌ کورتی وه‌کوو ئیجاد و خه‌لق و دروستکردنی ماده‌ی له‌ش ده‌لیله له‌سه‌ر
 وجوودی خودا، هیدایه‌تدانی ئه‌رواحیش هه‌ر به‌ خودا ئه‌کرئ و ده‌لیله له‌سه‌ر
 وجوودی خودای تاقی ته‌نیای زانای ته‌وانا. جا ئه‌فه‌رمویت: ئه‌ی خو‌شه‌ویست
 بلی به‌و موشریکانه: ئایا له‌ ناو ئه‌وانه‌دا ئیوه‌ قه‌رارتان داوون بۆ خودا به‌ شه‌ریک و
 هاوړئ که‌سیان هه‌یه که‌ هیدایه‌تی ئاده‌میزاد بدا بۆ حه‌ق؟ ته‌بعه‌ن که‌سی وانییه و
 ئه‌مه‌یش له‌ هه‌موو ژیریک روونه جا هه‌ر خۆت جوابی پرسیاره‌که‌ی خۆت بده‌ره‌وه
 و بلی: خودای عالم هیدایه‌تی هه‌موو هۆشیاری ئه‌دا بۆ ریگه‌ی حه‌ق وه‌ بۆ عیلم
 و زانستی راست، هه‌روا هیدایه‌تی گیانله‌به‌ری تر ئه‌دا بۆ ریگه‌ی ژیان و سوود و
 زیانی خۆی، وه‌ ئه‌مه‌ ده‌لیلیکی گه‌وره‌یه له‌سه‌ر وجوودی خودای تاق و ته‌نیای
 ته‌وانای ئاگادار به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا وه‌ غه‌یری ئه‌و که‌س نییه ئه‌م ته‌سه‌روفا‌ته‌ی
 ئیوه‌ مومکین بئ.

جا پاش دامه‌زراندنی ئه‌وه که‌ هیدایه‌تدان هه‌ر له‌ لای خوداوه‌یه ئه‌فه‌رمویت:

﴿أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ مَنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا
 لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾

۱. الشعراء؛ ۷۸.

۲. طه؛ ۵۰.

۳. الأعلى؛ ۳ - ۱.

خودا نه فرمویت: پاش نه وه که زانیتان هر خودایه نه توانی هیدایه تی گیانداران
 بدا، نایا که سنی که هیدایه تی هوشیاران بدا بو ریگهی راست نه وه شیاوه به وه پهیره وی
 بکری؟ یا نه حبار و روهبانی به دیمه ن زانا و هوشیار وه له حهقیقه تا قابیلیه تی
 نه وانیهان نییه ریگهی راست وهر بگرن مه گهر به زور و هیزی خودا شاره زا بکرین؟
 وه یا خود نم بتانه که ئیوه نه یان په رستن و نه یان کهن به شهریک بو خودای
 بی شهریک دار و به ردیکی وشک و بی گیانن وه نه گهر گیانان بکری به به را هر
 موحتاجی خودان و شاره زا نابن بو ریگهی حهق به ئیرشادی خودا نه بی، جا ئیر
 خیلافی عقلی هوشیارانه ئینسان نه وه نه خوی نه فام بکا و نه روانی بو حهقیقه ت
 و له بهر ناره زووی نه فسی خوی بکه ویته [دوای] نم شته بی نرخانه، دهی چیتان
 بو نه بی له م یاسا ناشیرینه وه چلزون بیر و باوه ر وه رنه گرن و حوکم نه دهن به شتی
 که عقل وه ری نه گری؟

جا نه مجار خودا به ناشکرا به یانی نه وه نه کا نم بت په رستانه یا نم گاور و
 جووله کانه که که وتوونه ته شوین نم نه حبار و زانا نه زانانه وه یا که وتوونه ته په رستن
 نم بته بی گیانانه هر شوینی گومان که وتوون و نه فرموی:

﴿وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا﴾

وه زوره ی نه مانه پهیره وی هیچان نه کردوه ئیلا گومان نه بی، واته ئیعتقادی
 غهیره جازیم و نه مهیش بی سووده.

﴿إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾

وه گومان مویدی هیچ شتی نییه له حهق و حهقیقه ت.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾

موقه دیماتی نه کرین به دهلیل
 هؤنرابنه وه به رسته ی یه قین
 نه و جار بؤت نه بن به ئوستادی دین
 نه نا چون نه بن ئیشتیبا و گومان
 ئیمان و نه حکام دوو شوعبه ی به رزن
 ئیمان له یه قین بؤت په یدا نه بن
 که کوژایه وه چرا به باین
 نه حکامی دینیش یانی فہرعیات
 چونکه هر فہرعی یه قینی بؤت و
 عیلم بؤ ئیمان زہن له بؤت حکام
 باوہر عہقیده ی نه هلی تهقلیده
 هاتو سہرکہ وتی له پله ی تهقلید

له بؤ ئینسانی هؤشیاری جهلیل
 پاک بن له شوبه ی گومان و تخمین
 نه بن به مایه ی نه نواری یه قین
 بکرین به دهلیل بؤ دین و ئیمان
 هرکام مہربوتی یه ک تہور و تہزن
 دل به و ئیمانہ پر سہودا نه بن
 نه کہ ویتہ ناو چای ئیشتیباہن
 باش دائه مہ زرین له سہر زہنیات
 قہت مومکین نابن به سہد تہک و دہو
 ئیعتیار نه کرین به یاسای ئیسلام
 تهقلید بؤت حکام شیوہ ی سہعیدہ
 نه بن به پایوی سہرہرزی رہشید

جا پاش نه وه که به و چہن ئایه ته پینشوہ خودا ئیستیدلالی کرد له سہر وجودی
 زاتی خوئی و سیفاتی «عیلم» و «قودرہت» ی، لیرہدا بہم ئایه تانہ ییش ئیستیدلال نه کا
 له سہر ریسالہت و پایہ ی بلندی حہزرتی «محمد المصطفیٰ ﷺ» کہ نه و زاتہ
 خواہنی موعجزیہ ی قورئانہ و قورئان کہلامی خودایہ و هاتو وه ته خوار بؤتہ ئید و
 تہسدیقی پیغہ مہبری خودا بہ هؤی نه وه وه کہ ئہم کہلامہ بن شوبهہ کہلامی
 خودایہ و دوورہ له درؤ و دہلہ سہ و بوختان و فہرموی:

﴿ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ ﴾

واته قہت ئہم قورئانہ له وانہ نہ بوہ و له وانہ نیہ کہ هہلہ سرئ له لایہنی غہیری
 خودا وه خواہ کہلامی موحمہ مہد بن یا خود کہلامی کہ سیکی تر بن غہیری

موحمہ مہد ﷺ

﴿وَلَكِنْ تَصَدِّقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾

بەلام کەلامیکە قودسی و غەیبی و دارای ئیخبار بە غەیبی رابوردوو و غەیبی داھاتوو؛ چونکی تەسدیقی ریسالەتی پینغەمبەرە پیشووہکان و کتیبەکانیان ئەکا و ھەوآلەکانیان بە راستی ئەگێرێتەوہ وەکوو چۆن کارەساتی داھاتوو دەرئەخا لە بەرزەوہ بوونی دینی موحمەد و، فەوزی ئوممەتەکە ی و بلاوہ بوونی دینەکە ی لە جیھانا.

﴿وَتَقْضِیَ الْکِتَابِ﴾

وہ ھۆی بەیان و رووناک کردنەوہ ی ئەو بیر و باوہ و ئەحکامانە یە کە لە مەجموعی کتیبە پیشووہکانا ھاتوون و نازل بوون بۆ سەر پینغەمبەرەکان.

﴿لَا رِیْبَ فِیْهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾

وہ لەبەر فەساحەتی ئەلفازەکان و بەلاغەتی مەعنا ی جوملەکانی و دەربرینی کارەسات و ھەلکەوتە غەیبەکان و لەبەر دووری لە موبالغە ی موخالیف بۆ واقع و لەبەر جیاوازی ئوسلووبی رشتە ی ئەلفاز و مەعانی و تەئسیراتی رۆحییە بۆ ئەو کەسانە کە دلایان خالییە لە عەناد و داگرتنی بۆ یاسای خودا پەرستی و دنیا داری و چاودێری خزمایەتی و ئیحترامی کۆمەلایەتی و تەوجیھکردنی عالم بۆ خوو و رەوشتی بەرز... لەبەر ئەمانە و غەیری ئەمانە لە فەزائیل، قورئان بۆ ئەوہ ناشی کە ئینسانی ھۆشیار شک و گومانی تی بہاوی و بە مەترسییەوہ بۆی پروانی، وە عیلم و باوہری قەتعی پەیدا ئەکا بەوہ کە لە لایەنی پەرورەدگاری جیھانەوہ ھاتووہتە خواوہوہ.

﴿أَمْ یَقُولُونَ أَفْتَرْتَهُ﴾

یا خەیر ئەو کافرانە ھەر ئەلین: موحمەد خۆی ئەم کتیبە ی ھەلبەستووہ.

﴿قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ﴾

ئەى خۆشەويست تۆ بلى بەوانە كە وا ئەئين: ئەگەر راست ئەكەن بيسمىلا ئيوە لەگەل ئەوەدا خۆتان بە خاوەن زمان و فەساحەت و بەلاغەت ئەزانن تا قە سوورەتتىكى وەكوو قورئان بئىنن لە لاينى خۆتانەو و بە جوملە و ئايات قورئان موقايەسە بكەن لە بەينى ئەوەى كە خۆتان ئەبئىنن و لەگەل ئەو سوورەتەدا كە لە قورئانە.

﴿وَادْعُوا مَنْ آسَاطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾

وہ نہك تەنيا خۆتان بەلكوو ھەركەس كە ئەتوانن بانگى بكەن لە غەيرى خودا برون بانگى بكەن با بئىن بۆ موعارەزەى قورئان.

﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (۳۸)

ئەگەر راست ئەكەن لە داواى ئەوەدا كە قورئان دەستەلبەستە لە لاينى موخەممەدەو.

﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ﴾

نەخەير ئىنكارى ئەوانە بۆ قورئان لەبەر نوقسانى نىيە لە قورئان و لەبەر ئەوەيش نىيە كە بزائن لە لای غەيرى خوداوە ھاتوو بەلكوو ئەوانە بئىباوەرى دەرتەبرن بەرابەر بە ئاياتى كە ئەوەى لە موخكەماتە ئىحاثەيان نەداوە بە زانستى مەعناكەيا.

﴿وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾

وہ ئەوەيش كە لە موته شابىھاتە ھىشتا تەئويليان نەھاتوو بۆ لايان و نەگە پشتوو تە لايان.

﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾

هر بهم شیوه ینکاره و له‌سهر ئەم نه‌وعه ئیعتیاره ئەو کافرانه‌یش که له زه‌مانی پیش زه‌مانی ئەمانه‌دا بوون ته‌کزیبی که لاهه‌کانی خودایان کردوووه که نازل بوون بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌کانی، واته ئەوانه موحه‌کمه‌ت بوون ئیحه‌ته‌یان نه‌داوه به زانستی نایه‌ته‌کانیا وه ئەوانه‌یش له موته‌شابه‌هات بوون ته‌ئویله‌که‌یان نه‌زانیه وه حه‌قیان وابوو هه‌ر به بیستی ئەو که‌لامانه یا هه‌ر به بیستی ئەم قورئانه به بئ مائل بوون ئیمانیا به‌ئینایه پینان.

﴿فَانظُرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾

جا بیر بکه‌ره‌وه یا بپروانه بزانی ئەنجامی کرده‌وه و بیر و باوه‌ری ئەو سه‌ته‌مکارانه چۆن و چلۆن ئەبئ!

﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۗ﴾

وه ئەم کافرانه که به ناشکرا ئینکاری قورئان ئەکه‌ن و ئەلین که‌لامی خودا نییه بازیکیان له دلدا باوه‌ریان هه‌یه و ئیمانیا هه‌یه به‌وه که‌لامی خودایه به‌لام له‌به‌ر عه‌ناد و سه‌ته‌مکاری و به‌ده‌ختی ئینکاری ئەکه‌ن و بازیکیشیان هه‌ر باوه‌ریان نییه و له‌سه‌ر ئەو بیرون که ئەم قورئانه هه‌لبه‌سه‌راوه.

﴿وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ﴾

وه خودای ته‌عالا زاناره له‌وان به‌و که‌سانه که ئیفساد ئەکه‌ن له جیهانا نایا موحه‌مه‌د ئیفسادی دلئ ئاده‌میزاد ئەکا به هه‌لبه‌ستی قورئانی له لایه‌نی خۆیه‌وه و نیسه‌تی ئەدا بۆ لای خودا، یاخود ئەو کافرانه موفسید بوون بۆ دلئ عالم که ئەزانن ئەم قورئانه که‌لامی خودایه و عه‌ناد ئەکه‌ن و بئ باوه‌ری ده‌رئه‌پرن، وه یاخود موفسیدن بۆ حال و ئیستیعدا‌دی خۆیان که وردنابنه‌وه له جیهان هه‌تا بزانی ئینسانیکی وه‌کوو موحه‌مه‌د له ولاتی عه‌ره‌ستانی بوه‌درسه و دانشگا و بئ مامۆستادا

چۆن نه توانی که لامیکى وه ها فه سیح و به لیغ و جامع بو فه وائید و عیلم و عه مه ل و ناگادار له به سه ره اتی ئومه ته پیشوو ه کان و ته فسیلده ری حیکایه تیان و قسه کردوو له نه وزاعی سال و مانگ و حه فته و روژ و ته ماشا کردن له نیزامی نه ستیره کانی ئاسمان و ئومووری نیزامی و ئیداری و ئیجتیماعی و قانونی په یمانداری و یاسای عائيله و ریکه وتن و جیا بوونه وه یان له یه کتر بکا وه ئه مانه له خو یه وه ده ربړئ، حاشا ئه م عیلمه هه ر بو خودایه نه ک له سیفاتى ئه هلی دنیا به .

﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (٤١)

وه ئه گه ر ئه و کافرا نه هه ر ده وامیان کرد له سه ر باوه ر نه کردن به خودا و باوه ر نه کردن به ریساله تی تو له لایه نی خودا وه و به وه که قورئان که لامی خودایه تویش بفرمو و له مه قامی یه خه هه لته کاندن له وانا: من کرده وه ی خو م بو خو م و ئیوه یش کرده وه ی خو تان بو خو تان ئیوه بن عوه ده ن له وه ی من ئه یکم وه منیش بن عوه ده م له وه ی که ئیوه ئه یکن، واته وازیان لی بیته هه تا ئه گه ن به روژی ره شی خو یان له دنیا دا و به کاتی نه هاتی له پاشه روژا که هه موو حیسا بیکی تیندا نه بریته وه .

لیره دا چه ن باسی هه به :

[باسی] یه که م: ئایه تی: «وماکان هذا القرآن أن یفتری»^١ وارید بووه له ره دی ئه و کافرا نه دا که گومانیان وابوو قورئان که لامی حه زره ته ^{سوره} و خو ی دای ئه نی و نیسه ته ئه دا له خودای ته عالا و، خودای ته عالا چه ن ده لیلی باس ئه کا له سه ر ئه وه که قورئان که لامی خودایه :

۱. پیغمبەر ﷺ ئینسانئیکی نەخوئیندەوار بوو و تیکه‌لی خوئیندەوارانی نەکردوو و نەرۆیشتوو بۆ ئەو شارانە کە دەرسی عیلم و ئەدەبیان تیندا بلاو کردوو تەو و لە گەڵ ئەمەدا قورئان باسی سەرگوزەشتە ی قەومە پیشووکانی و پیغمبەرەکانیانی تیندایە بە شیوہیەکی رووناک و ئەگەر ئەم باسانە راست نەبویە ئەهلی کیتاب رەدیان ئەکردوو کەچی کەس نەیتوانی رەدیان بکاتەو، دە ی وادەرکەوت ئەم قورئانە کەلامی خودایە کە «عالم الغیب» نە کەلامی موخەممەد؛ چونکە ئەو غەیب نازانی و غەیبی نەزانیو.

۲. ئەو کتیبە قەدیمانە کە ئەهلی کیتاب ئیعتیرافیان بێ ئەکەن و ئیمانیان هەبە بیان هەموویان شەهادەت ئەدەن بەو بەشاراتە کە لە پیش هاتنی حەزەرەتا دراو بە هاتنی وە ئەو کتیبانە راستن، کە وایی هاتنی پیغمبەرئیکی ساحیب کیتاب لە لایەنی خوداو راستە و گومانی تیندا نییە خوئی پیغمبەرە و کتیبەکە ی کەلامی خودایە.

۳. ئەم قورئانە گەلێ ئەخباری تیندایە بە ئومووری پاشەرپۆژ، وەکوو مەسەلە ی غەلەبە ی رۆم بەسەر فارسدا، وە وەکوو ئیستیخلافی یارانی پیغمبەر ﷺ لە ولاتا تەواو بوونی دەعوەتی ئیسلام بە رەسایی... وە هەموویان هاتنە جینگە، کە وایی ئەو قورئانە کەلامی خودایە. ئەمانە هەموو دەرئەکەون لە عیبارەتی: *تصدق الذی بین یدیہ* وە.

۴. ئەمەبە کە ئەم قورئانە لەسەر زمانی ئەم ئینسانە نەخوئیندەوارە گەیشتوو بە عالم وەکوو دەریای «موحیت» وەها ئیحاتە ی داو بەو عیلمانەدا کە لە دینا پئیوستن، وە هەر کتیبێ وەها بێ ئیمکانی نییە عادەتەن لە ئادەمیزادیکەو بێ و پئیوستە لە خوداو بێ، ئەمما ئەوہی کە ئەم قورئانە هەموو عولوومی دینیە ی تیندایە، چونکی

عِلْمی دینی نه‌گهر ئیعتیقاده به خودا و فریشته و پیغمبه‌ران وه به‌و کتیبانه هاتون بو ئه‌وان وه ئیمان به رۆژی قیامت و به قه‌زا و قه‌ده‌ر و ئیمان به سیفاتی خودا و به کرده‌وهی ئه‌وه، ئه‌وه به تفسیل هه‌یه له قورئانا. وه نه‌گهر عولومی دینییه عیلمی ته‌کلیفاته واته عیلمی واجبات و موچه‌ره‌مات و غه‌یری ئه‌مانه‌یه ئه‌وه هه‌مووی له نایاتی قورئان وه‌رگیارون، وه نه‌گهر عیلمی پاک‌کردنه‌وهی نه‌فسه له سیفاتی ناپه‌سه‌ند و رازانه‌وهی به سیفاتی به‌رز ئه‌وه له قورئانا به درئیزی باسی ئه‌مانه هه‌یه وه‌کوو:

﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾^۱ ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾^۲ ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾^۳ ﴿وَلَا تَطْعَمْ مِنْ أَغْلَانَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبِعْ هَوَاهُ﴾^۴ ﴿وَهُ وَهْ كَوُو﴾^۵ ﴿وَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبِهِمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾^۶ ﴿وَهُ وَهْ كَوُو﴾^۷ ﴿خَذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾^۸ ﴿وَهُ وَهْ كَوُو﴾^۹ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾^{۱۰} ﴿وَهُ وَهْ كَوُو﴾^{۱۱} ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾^{۱۲} ﴿فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْهَٰوَىٰ﴾^{۱۳}.

وه نه‌گهر عیلمی دین عیبارته بن له عیلم به ئادابی ژن و پیاو به یه‌که‌وه وه ئیداره‌ی عائیله و ئه‌ولاد و چاودێرییان و سیله‌ی ره‌حم و ته‌ماشاکردنی سیاسه‌ی شار و ئاوه‌دانی و ژیاوری پیروژ له‌گه‌لیانا... ئه‌وه هه‌موو له قورئانا هه‌ن.

هه‌روا نه‌گهر عیلمی دین عیبارته بن له عیلمی ئیداره‌ی ئوممه‌تی ئیسلام به دانانی ئیمام و راویژ له کارانی خاوه‌ن نرخا و ناماده‌کردنی چه‌ك بو جه‌نگ و موعه‌ه‌ده و په‌یمان راگرتن ئه‌مه‌یش به نه‌وعی له قورئانا به‌یان کراون که له هه‌یج کتیبیکدا نییه، که وابن ئه‌م قورئانه ته‌فسیلی هه‌موو شتیکی تێدایه به جۆری به عاده‌ت

۱. یوسف؛ ۵۳. ۲. الشمس؛ ۱۰ - ۹. ۳. الکهف؛ ۲۸.
 ۴. الزمر؛ ۲۲. ۵. الأعراف؛ ۱۹۹. ۶. النحل؛ ۹۰.
 ۷. النازعات؛ ۴۱ - ۴۰.

قابل نییه که ئینسانئیکی نه خوئنده وار له ناو نوممه تیکی نه خوئنده وارا له ولاتیکی پاناوهری دوور و دریژ و دوور له ناوه دانی شاره وانی دا له لایه نی خوئیه وه کتییی وها دابنی، وا ده رکهوت قورئان که لامی خودایه.

باسی دووهه م: ئه مه یه که خودای تهعالا موعاریزه کانی بانگ کردووه بو ئه وه که وینه ی قورئان دابنن به ههشت جور:

۱. داوای موعاره زهی هه موو قورئانی کردووه و فهرموویه تی:

﴿قل: لئن اجتمعت الإنس والجن علی أن یأتوا بمثل هذا القرآن لا یأتون بمثلہ ولو کان بعضهم لبعض ظهیراً﴾^۱

۲. داوای موعاره زهی ده سووره تی کردووه و فهرموویه تی: ﴿فأتوا بعشر سور مثله مفتریات﴾^۲ واته: ده سووره تی هه لبه سراوی وه کوو قورئان بینن.

۳. داوای موعاره زهی یه ک سووره تی کردووه و فهرموویه تی: ﴿فأتوا بسورة من مثله﴾^۳ واته یه ک سووره تی وینه ی سووره تی قورئان بینن.

۴. داوای موعاره زهی کردووه به چه دیسی و وتاری و کوو قورئان و فهرموویه تی: ﴿فلیأتوا بحديث مثله﴾^۴ واته با وتاریکی وه کوو قورئان بینن. وه له سه ر ئه م ئه نوعی موعاره زیه جارئ خودا داوای ئه وه ئه کا که موعاره زهی چه زهت ﷻ بکا پیاویکی وینه ی چه زهت ﷻ نه خوئنده وار و دوور له مه داریس و مه عاهید، وه جارئ داوای ئه وه ئه کا که هه موو ئینسان گردبینه وه موعاره زهی قورئان بکه ن.

۱. الإسراء؛ ۸۸

۲. هود؛ ۱۳

۳. یونس؛ ۳۸

۴. الطور؛ ۳۴

وه بهم دهلیلانه بهیان کران ده رکهوت قورئان کهلامی خودایه و گهوره موعجیزه‌ی
 حهزره ته ﷺ و به دهوامی کات وه کوو خۆی ئەمیینته وه ههتا ههتایه، وه گهوره
 دهلیل لهسه ر ئەم مه بهسته ئەمهیه که خودای تهعالا واده‌ی داوه به پاراستنی وه
 فیعلهن له رۆژی نوزووله وه ههتا ئیمرۆ له گه‌ل زۆری دوزمنا ههروا به پارێزراوی
 ماوه تهوه، وه ئەگه ر ئەو ئایه ته کهلامی خودا نه بویه وه هابه ساغی و راستی پارێزه که‌ی
 نه ده هاته جی.

ئەم جار خودای تهعالا به ئایه تی: *بل کذبوا بام یحیطوا بعلمه.. الآیه* به یانی هۆی
 ئینکاری ئەو کافرا نه که با بۆ قورئانی که ریم، وه ئەم ئایه ته چهن شتی هه‌ئه گری:
 ١. هه ر کاتی ئەوان ئایه تیکیان ئەبیست که باسی سه رگوزه شتی قه ومه قه دیمه کان
 بکا ئەیان وت: ئەمه هه مووی ئوستووره و حیکایه تی کۆنه بیستوو یه تی و ئە یگێرته وه،
 وه فامی ئەوه یان نه بوو مه به ست له و گێرانه وه به س گێرانه وه‌ی واقیعاته که نه بوو،
 به‌ئکوو مه به ست ته و جیهی ئاده میزاد بوو بۆ به یانی قودره ت و ته و انایی خودا له سه ر
 ته سه روف له جیهانا که پاشایان کز ئەکا و دامانان به رز ئەکاته وه و کۆمه‌لی لائهبان
 و کۆمه‌لیکی تر دینینه پیشه وه، وه هه روا مه به ست په ندوه رگرته ئاده میزاد بوو که
 دنیا بۆ که س ده وامی نابێ له سه ر یه ک حال و پێویسته هه موو خاوه ن ده سه لاتی
 که وتتیکی ببی بۆ ئەوه که ئەوه نده به خۆیان با یی نه بن.

٢. هۆی ئینکاریان ئەوه بوو هه ر کاتی حورووفی هیجایان ئەبیست وه کوو «الم»
 و وینه‌ی ئەوه و مه عناکه‌ی حالی نه ده بوون گومانیان به قورئان کز ئەبوو، وه خودا
 جوابی ئەمه‌ی دایه وه به وه که قورئان «محکم» و «متشابه» ی هه یه و مانع نییه

ئەمانە كەس تەئویلیان نەزانن خودا نەبىن، وە یاخود زانا بەرزەكان تەئویلی بزائن كە ھەزرت ﷺ سەردارى زانا بەرزەكانە.

۳. لەبەر ئەووە كە قورئان بە تەدریج و جوملە جوملە ئەھاتە خوارەووە ئەوانیش لەووە نینگەران ئەبوون و ئەیانوت: ئەمە چىیە و بۆچى بە جارى نەھاتە خوارەووە؟ خودايش وەلامى ئەمەيشى داہەووە بەووە كە ھۆى ئەمە ئەووە دلى تو دابمەزرىتىن لەسەر ھەق و ئیمان ت رۆژ بە رۆژ بە مەعنەویاتی دینەكەت و ناجیحى خۆت زیاد بىن و ئەسحابەكانىشت و رده و رده پلە پلە قورئانەكەت فىر بىن و لەبەرى كەن و رەفتارى پىن بكن.

۴. لەبەر ئەووە كە قورئان باسى ھەشر و نەشرى زۆر تیا بوووە و ئەوانیش ئولفە تیان بە شتى مەحسووسەووە بوو نەك بە مەعاد و ئوموورى غەیبى [بۆیە] باوہ پریان نەدە كرد، وە خودايش ھەشرى بۆ ئىسبات ئەكردن بە دەلىلى ئىجادى ئەووە ل جارىان لە نەبوونەووە.

۵. لە قورئاندا زۆر ئەمر ھەبوو بە نوێژ و رۆژوو و عىبادەت، ئەوانیش ئەیانوت: خودا موحتاج نىیە بە عىبادەتى ئىمە ئەم عىبادەتانەى بۆ چىیە؟ ئەمانە درۆن! وە خوداى تەعالا بە مېھرەبانى جوابى ئەدانەووە، بە بەیانى ئەو ئاسارە كە لەو عىبادەتە بەدەنى و مالىیە پەیدا ئەبن و تەوجىھى ئەكردن بۆ ئەووە كە ئادەمیزاد بە عەبەس دروست نەكراووە و پىئویستە كە ئەنجامى پىرۆزى بىن و ئەیفەر موو مەسەلا: *أفحسبتم أنها خلقناكم عبثاً وأنكم إلينا لا ترجعون؟*

واتە: خوداى تەعالا لەگەل ناردنى ئایاتى بىر و باوہ و تاعەتا بە مونسابى شوین ئىشارەى ئەكرد بە ھىكەت بۆ ئەو عەقیدە و ئەھكامانە كە دای ئەمەزراندن و

توجیهی ئینسانی نه کرد بۆ ته ماشای جیهان و ته ماشای نه فسی ئینسانی و نه یفه رموو: «سزیم آیاتا فی الآفاق و فی أنفسهم»^۱. وه ئیرشادی نه کردن بۆ باوه‌رکردن به ذات و سیفاتی خودا و ئینسانی ناماده نه کرد بۆ وردبونه‌وه له خۆیا و حالی نه کرد که تو وینه‌ی بچووکی عالمی گه‌وره‌ی و ته ماشای خۆت بکه هه‌تا ئیحتیاجی و نیازمه‌ندیت به ذاتی خودای بئ نیاز ده‌رکه‌وی بۆت.

وه ئیرشادی نه کردن بۆ روژی قیامت و کاتی «معاد» به هۆی «مبدأ» وه واته: چۆنم دروستکردوون له نه‌بوون وه‌ها له پاش مردن و رزاندن زیندووتان نه‌که‌مه‌وه وه ئه‌م دووکاره به‌رابه‌ر به خودا یه‌کسانن.

وه ئیرشادی نه کردن بۆ نه‌وه قورئان که لامیکی غه‌یبیه و له لایه‌نی خوداوه هاتووته‌ خوار. وه فه‌ساحته و به‌لاغته و ره‌سایه‌ی باسه‌کانی و جوانی مه‌عناکانی ده‌لیله له‌سه‌ر نه‌وه که لامی خودایه.

وه له‌ عه‌ینی حالدا به‌رزی قورئانی نه‌کرد به‌ ده‌لیل له‌سه‌ر نه‌وه که موحه‌مه‌د صلى الله عليه وسلم پیغه‌مبه‌ری خودایه نه‌گه‌رنا ئینسانی نه‌خوینده‌وار بئ خه‌به‌ر له‌ دینا و له‌ نه‌وزاعی ئیداره و بئ‌ئاگاداری له‌ نیازم، ناتوانی که لامی وه‌ها له‌ لایه‌نی خۆیه‌وه دابئی.

وه نیشانی نه‌دان که فِرو فِیْل له‌ گه‌ل خودای زانای ته‌وانادا مایه‌ی زیانه بۆ ئینسان وه ئیخلاس و راستی مایه‌ی پیروزی و به‌ختیاریه له‌ جیهانا و له‌ روژی حسیبی کرده‌وه‌دا.

وه حالی نه‌کردن که نوێژکردن دل و رۆح نوورانی نه‌کا و دووری نه‌خاته‌وه له‌ کار و کرده‌وه‌ی فاحیشه و ناپه‌سه‌ند و له‌ سته‌مکاری و نزیکه‌ی نه‌کاته‌وه له‌ خودا؛ چونکه نه‌نجامی عیبادته‌ پاکه‌ی نه‌فسه و نه‌نجامی پاکه‌ی نه‌فس نزیك بوونه‌وه‌یه له‌

عالمی قودسی و به روژوو گرتن نفیس ئەشکێ و پاك ئەبیتەوه و لە زەكات و سەرفی مائ له ریگهی خودا یاسای یارمەتی له ناو نادەمیزادا دائەنرێ وە بە حج کردن یادی رەهبەران و دینداران تازه ئەبیتەوه.

هەر وەها خودای تەعالا لە گەل ناردنی ئایاتا بە قەی مونسایی وەزەح حیکمەتی دینی بۆ باس کردوون بۆ دامەزراندنی دلایان.

بە هۆی ئیستیدلال یا بە بەراورد
 باوەری ئەکرد بە پەر وەردگار
 ئەسراری وەها پێی ناگا ئەفکار
 پرتەوی هەتاو ئەرژێ بە سەریا
 لە رووی جیهانا ریزدران یە کسان
 بوو بە هۆی تەعمیر لە بۆ تەختی عەرز
 گەورە مەخلووقە لە رووی ئیمکانا
 جیهان بەوانە دیتە سەر تەکان
 یا دوو پیشکینکی خاوەن ئازارە
 بە سیرەت هاوڕێی فریشتە ی قودسە
 بێ خالیقێکی تەوانای قەوی
 بژیت و بمرێ و نەبەتۆ ئەوسا
 جەزایی نەبێ بۆ روژی قەرار
 ئەگەن بە پایە ی ریی بەختیاری
 حوکمیان ئەدرێ لە «دار القضا»
 وینە ی دینوانە ی بێ کار و ماتل
 بیتە سەر وەزنی ئینسانی بەد کام

خۆزگەم بەو کەسە بە بیرنکی ورد
 بە نفیس و ئافاق بە وەزعی ئاسار
 بزانی عالەم پەرە لە ئەسرار
 ئاسمان و زەوی، وشکان و دەریا
 کان و گیای سەوز حەیوان و ئینسان
 ئادەمی وینە ی تەلیسمینکی بەرز
 خەلیفە ی خودا لە رووی جیهانا
 وینە ی فریشتە ی ئاسمانەکان
 ئەگەر بەدخوو بێ هارە یا مارە
 ئەگەر خوش خوو بێ بە پەیکەر نینسە
 نابێ ئەم دەورە سەما و سەرزەوی
 نابێ ئادەمی بە ئەزم و یاسا
 حسین نەبێ بۆ کردەوه و کار
 مەردان بە هیزی سەعادەتکاری
 نامەردان بە حەق ئەگەن بە جەزا
 خیلانی عەقلە ئینسانی عاقل
 خیلانی عەقلە ئینسانی ئارام

هاوکیش بی له گەل شەقاوەی مەیدان
 ھەرگیز لە تاعەت خۆی نەکا غافل
 بە ئیخلاسی دڵ عیبادەت بکا
 بە رۆح بتۆشی دەوای قەزای ئەو
 نەفسی ئەمماوەی بۆ فەوزی کەمال
 پاش دووری و پارێز لە موحرەمات
 بیکا بە پایە ئایە و مایە خەیر
 لە پاش مردنیا ناوە کە نەمرئ
 سامی و «نامی» بی تا «یوم القرار»

خیلافی عەقلە مەردی بە ویزدان
 جا زۆر مەعقوله ئینسانی عاقل
 لەسەر تەوفیق و یارمەتی خودا
 بە دڵ بجۆشی لە بۆ رەزای ئەو
 پاڤ بکاتەو بە میزانی حال
 ھەروا پاش ئەدای ھەموو واجبات
 خزمەتی بکا بە پیروزی غەیر
 تا مومکین ئەبێ رینگەبی بگری
 ئەمە یە رینگە ی مەردی بەختیار

﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ﴾

لەو کافرانە یە کەسانێ کە دین گوێ لە تۆ ئەگرن لە کاتی خوێندنەوێ قورئانا یا
 لە کاتی ئامۆزگاری ئەسحابە کانتا بەلام بە نەوعێ کە سوود وەرئەگرن، واتە وتارە کەت
 بۆ ئەو نایبسن کە ئیمانی پێ بینن بەلکوو بۆ ئەو کە رەخنە ی لێ بگرن و رەدی
 بکەنەو، بە کورتی بیستینیکی زاھیری دوور لە حالی بوون لە مەعنای وتارە کە وھا
 «کأنه» نەیان بیستوو وە فامی مەعناکە یان نە کردوو.

﴿أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ الصَّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ﴾ (٤٢)

جا ئایا ئە ی خوێشەو یست تۆ ئەتوانی قسە ی بە سوود بەبیتە گوێچکە ی ئینسانی
 کەرەو و ھەرچەن ئەوان عەقلی ئەو یان نەبێ لە مەعناکە ی حالی بین؟ تەبعەن ناتوانی.

﴿وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ﴾

وہ لەو کافرانە یە کەسێ ئەروانی بۆ لای تۆ بەلام نەک بە تەماشایەکی بە سوود
 وەکوو بروانی بۆ رەھبەری کە سوودی لێ وەر بگری، بەلکوو بە تەماشایی وەکوو

مندالئی ته ماشای عهرزی بکا کانی زیر بی وه هیچ نه فامی نهو عهرزه چی تیابه. یا وه کوو دوزمنی بروائی بو ماموستایه کی بهرز به شیوهی فارو کینه. وه «کانه» توی نه دیوه و به رابه به زاتی تو کوپرو بی چاوه.

﴿۴۳﴾ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ

جا نایا تو نه توانی نهوانه که کوپرن شاره زایان بکهی بو ریگهی مه قسوود هه رچهن نهوان کوپر بن و به رده می خویمان نه بینن؟! تهبعن نه.

﴿۴۴﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

به راستی خودای تهعلا ستهم ناکا له ئاده میزاد به هیچ نهوعه ستهمی به لام ئاده میزاد ستهم له خویمان نه کهن وه نهو نه سباب و نه عزایه که پیمان داون وه کوو چاو و گوپچکه و هوش که وه کوو ناوینهی سافن و سوورتهی حقایق وه ره ئه گرن، به توی عه ناد و پشت هه لکردن له راستی بی سوودیان نه کهن و خویمان نه کهن به کهر و کوپر و نه فام و بی هوش و بی ئیختیار.

ئیننوقوته بیهی دینه وه ری له ئایه تی: * و منهم من يستمع إلیک * وه ئیستینباتی کردوه که گوپچکه به سوودتره له چاو بو ئینسان، به ده لیلی نهوه که گوپی له گه ل عه قلدا کردوه به هاومیزان و نهمانی گوپچکهی کردوه به هوی نهمانی عه قل. وه له ئایه تی دوایدا نهمانی چاوی کردوه به هوی نهمانی دیتن و بهس.

وه چهن ده لیلی تریشی هیناوه ته وه بو داواکهی وه کوو نهوه که بیستن دیته جی له هه موو جانینیکه وه به لام دیتن هه ر له به رانه ره وه یه، وه شاگرده کان سوود وه ره ئه گرن له ماموستا به بیستنی وتاره کانیان و، پینگه یشتن له که مالاتی عیلمیه دا به سراوه به بیستنه وه نهک به دیتنه وه، وه ئاده میزاد له بیستنی وتاری پیغه مبه رانه وه.

﴿۴۵﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ

وہ لەو رۆژەدا کہ خودای تەعالا ئەو کافرانە زیندوو ئەکاتەوہ و لە نوستنی بەرزەخ
 ھەلیان ئەستینی و گردیان ئەکاتەوہ لە کۆمەلگادا ئەوہ ماوہی ژبانی دنیایان یا ماوہی
 مانەوہیان لە گۆرا لە عالەمی بەرزەخدا وە یا ماوہی مانەوہیان لە ھەردوولایانا وا
 دیتە بەر چاویان «کائە» نەماونەتەوہ ماوہیەکی کەم نەبێ لە رۆژیکی درێژا وە لە
 ناو خۆیان لەو کاتە کەمەدا یەکتریان ناسیوہ و رایان بواردووہ.

﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ ﴿٤٥﴾

جا بە راستی حالی ئەبێ کە خەسارەت مەند بوون ئەو کەسانە باوەریان بە
 گەشتن بە حوزووری خودا لە قیامەتانییە و بە قەتعی شارەزا نەبوون بۆ رینگە
 مەقسوود.

﴿وَأَمَّا نُرِّيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِّيَنَّكَ فَاَلَيْتَنَا مَرَجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ
 عَلَيَّ مَا يَفْعَلُونَ﴾ ﴿٤٦﴾

ئەو پێغەمبەری خۆشەویست لە حالی ئەو کافرانە خۆت ماندوو مەکە و بزانی
 ھەرچیم بەیان کردووہ بۆ ئەنجامی ئەوان ھەمووی دیتە جێ، جا یا بازی لەو شتانە
 کە وادەم داوہ بیهێنم بەسەریانان نیشانە ئەدەم کە بە چاوی خۆت ببینی وەکوو
 شکانی بەدر و، فەتھی مەککە و، گرتنی ھەوازین و غەیری ئەوانەیش. وە یا خود
 تۆ ئەھیننەوہ بۆ لای خۆمان، واتە ئەتمرتین و گیانت وەرئەگرین و بەھەر حال
 گەرانەوہی ھەموو ئەوان بۆ لای ئیمەیە و لە پاشا خودا حسیبان ئەکیشی و خۆی
 ناگادارە لەسەر ئەو شتانە کە ئیستە ئەیکەن و لە خودا ون نابێ.

﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿٤٧﴾

بۆ هەر ئوممەتی له ئوممەتەکانی پیش تۆ وه کوو ئوممەتی بەنی ئیسرائیل و ئوممەتی قیبتی و، ئوممەتی هیندی و، ئوممەتی عەرەب و غەیری ئەمانە پیڤه مبهری رهوانه کراوه و له ماوهی ژيانا ئە حکامی خودای گه یاندوو پینان، جا کاتی پیڤه مبهره که یان هاتوو بۆ لایان له دنیا دا و نامۆزگاری کردوون و موعجیزاتی نیشان داون ئیشی تەبلیغاتی ئەوان تەواو کراوه بە عەدالەت، وه یاخود هەر ئوممەتی ره سوول و ره هبه ریکی بووه له دینا جا له رۆژی قیامەتا له کاتی حیسابا پیڤه مبهره که یان حازر ئە کری، جا کاتی پیڤه مبهره که یان هات و شە هاده تی دا له سەر رهفتار و بیر و باوهریان خودا به و جووره و له سەر ئەو شە هاده تی پیڤه مبهrane ئە پروا، چونکی عیلمی ههیه به وه راست ئەلین، وه حوکم ئەدری له بهینی ئەوانا له سەر شیوهی دادپەرسی و ئەوانه به قەتعی ستمیان لێ ناکری و جهزای بیر و باوهریان و کردهوهی باشیان زایه نابێ و، تاوانی کەس ناخریته سەر شانی کەس و هه رکەس به میزانی خۆی پاداش یا تۆلە ی بۆ برپار ئەدری و، کەس نامی نیتتوه له دۆزه خا له وانه که خاوهن دین بوون و ئیمانیا ن بووه به خودا و پیڤه مبهری خودا.

لیره دا چهن باسی ههیه:

[باسی] به کەم: ئەمەیه ئەمە که خودا فەرموویه تی هه موو ئوممەتی پیڤه مبهریکیان بووه، ریک ناکهوی له گەل ئەوه دا که مە شهووره زه مانی «فترة» = بێ پیڤه مبهری، بووه له ناو عەرەبا له بهینی زه مانی ئیسماعیل و زه مانی «محمد المصطفی» دا ﷺ. وه لامی ئەم شوبهه ئەمەیه: هه موو ئوممەتی پیڤه مبهری بۆ هاتوو، به ک، یا دوو، یا زیاتر له وه له زه مانی کدا یا به رودوا وه له سەر یاسای خودا که قەت زیاد له تاقەت تە کلیف له کەس ناکا، ئە گەر زه مانیکی زۆری وه ها رابوردبێ له بهینی دوو پیڤه مبهرا که ئادابی دینی پیشوو کویر بوو بیتتوه و ئە حکامی له بهرچاوی خەلکا له بیر

چوویتتهوه ئهوه خودا عیقاب لهو قهومه ناکا، وهکوو ئوممهتی عه‌ره‌ب له بهینی زه‌مانی حه‌زرتی ئیسماعیل و «محمد المصطفی» دا به تایه‌تی له به‌شی دواییدا له به‌رزکردنه‌وی حه‌زرتی عیساوه تا هاتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

بۆیه زانایانی ته‌فسیر ماوه‌ی به‌ینی ئیسماعیل و حه‌زرت که ده‌وری دوو هه‌زار سا‌له‌ کردوویانه به‌ سنی به‌شه‌وه، له به‌شی یه‌که‌مدا ته‌کیلفات سابت بووه و هه‌رکه‌س موخاله‌فه‌ی دینی ئیسماعیلی کردبێ کافر بووه، هه‌روا له ئه‌وه‌لی به‌شی دووه‌میشه‌وه که عه‌مری کورپی «لُحَی» رویشت بۆ شام و بتی هینا بۆ مه‌که‌ه و دایمه‌زراند، بۆیه حه‌زرت فه‌رموو‌یه‌تی: عه‌مری کورپی لوحه‌یم دی له ناگری دۆزه‌خا ریخۆله‌ی خۆی رائه‌کیشا! وه به‌شی سیه‌مه‌می له موافیقی زه‌مانی عیساوه تا زه‌مانی حه‌زرت ئادابی دین نه‌ماوه ئه‌گه‌ر شتی له ئوسوولی دین دائیر بووبی به‌ هۆی بت هینان و قیل و قاله‌وه له بیری خه‌لک ده‌رچووه، بۆیه بریار دراوه که ئاده‌میزادی عه‌ره‌ب لهو ماوه‌دا له ئه‌هلی «فترة» واته سستی و بچرانی وه‌حی ئه‌ناسرین و موکه‌لله‌ف نین به ئیمان و به کافر نانسرین و سزایان نییه، وه‌کوو خودا فه‌رموو‌یه‌تی:

وما کنا معذبین حتی نبعث رسولاً^١ وه فه‌رموو‌یه: *رسلاً مبشیرین و منذرین لثلا یكون للناس علی الله حجة بعد الرسل*^٢ وه فه‌رموو‌یه‌تی: *ولو أنا أهلکناهم بعذاب من قبله لقالوا ربنا لولا أرسلت إلینا رسولاً*^٣.

به کورتی ره‌وانه‌کردنی پیغه‌مبه‌ر بۆ سه‌ر ئوممه‌تی مونا‌فی نییه بۆ په‌یدا بوونی عه‌ده‌ی فه‌تره‌ت، چونکی مادام ماوه زۆر بوو زانایانی دین که‌م بوون و ته‌بلیغات ره‌سا نه‌بوو ئه‌وه لهو چه‌رخه‌دا دین ون ئه‌بی و ئاده‌میزاد ئیستیفاده‌ناکه‌ن.

١. الإسراء؛ ١٥.

٢. النساء؛ ٦٥.

٣. طه؛ ١٣٤.

ھەروا ئەو ئوممەتانە كە لە پىش ئەم زەمانى ئىمەدا لە جەزىرە دوورەكانى ناو دەريادا بوون و لە كىو بەرزەكانا بوون و ئادابى دىنيان پى نەگەشىتووه... ئەوانەيش موكلەلەف نەبوون بەلام لە زەمانى ئىمەدا تەبليغات بە ھۆى قورئانى ئىزگەكان و رۆژنامەوہ ئەھلى فەترە كەم بوونەتەوہ يا ھەر نەماون.

باسى دووہم: خودای تەعالا فەرموويە: *يا أهل الكتاب قد جاءكم رسولنا بين لكم على فترة من الرسل أن تقولوا ما جاءنا من بشير ولا نذير، فقد جاءكم بشير و نذير والله على كل شيء قدير* (ئايەتى نۆزدەى سوورەتى مائىدە) واتە: ئەى ئەھلى كىتاب! ئەى ئەھلى تەورات و ئىنجىل وا بە راستى پىغەمبەرى ئىمە موھەممەد ھات بۆ لاتان لە كاتى سستى و برانەوہى تەبليغاتى دىن لە لايەنى پىغەمبەرانەوہ و ئەو پىغەمبەرىش بۆ ئەو ھات نەبادا عوزر بىننەوہ لە وەختى حسيبا بلين: ئىمە مەعزورين و موكلەلەف نين؛ چونكى رەھبەرى موژدەدەر بە فەرمانبەر و ترستىنەر ھات بۆ لاتان ئىتر عوزرتان نەما لە لای خودا.

ئەم ئايەتە نەسە لەو ھەدا كە پىغەمبەرى ئىمە ﷺ لە زەمانى فەترەتدا رەوانە كراوہ و زەمانى فەترەت عىبارەتە لەو زەمانە كە ياساى عەقىدە و ئەحكام بە رىكى نەماين و بە ھۆى دەست بۆ بردن و ھەوا بازىيەوہ تىك چووین، ئەگەرنا ديارە كە ئوسوولى دىنى موسا ﷺ وە ياساى دىنى عيسا لە ناو كىتابىيەكانا ماوہتەوہ بەلام بە دەست بۆ براوى. جا لە شكى ئەوہ ئەو چەرخە زەمانى فەترەت بووبى بۆ ئەوان كە دوورى لە ئوممەتەكەيەوہ دەورى شەسەد سأل و كوسوور بووہ بە «طريق الأولى» نىسبەت بە عەرب كە دىنى ئىسماعيل ﷺ بە رووناكى نەمابووہ دەورى فەترەتيان موھەققەق بووہ و مەسئولىيەتى دىنى نەماوہ بۆ ئەوان. وە بە نەسى: *أن تقولوا ما جاءنا من بشير ولا نذير* دەرئەكەوئ لەو چەرخەدا كە چەرخى بچرانی وەحى بووہ مەجالى

ته‌کلیف نه‌ماوه. جا له‌م موقه‌دیما ته‌تعییه‌وه ده‌رکه‌وت که عه‌ره‌بی جاهیلییه‌ت له‌ ماوه‌ی شه‌شسه‌د سال‌ پیش ره‌وانه‌کردنی پی‌غه‌مبه‌ر عليه‌السلام له‌ عه‌ده‌ی فتره‌تدا بوون و به‌ کافر نانا‌سرین به‌ مه‌عنای مون‌کیری ده‌عه‌وتی پی‌غه‌مبه‌ر، وه‌ له‌ پاش مردن جینگه‌یان به‌ه‌شته‌ هه‌رچه‌ند پایه‌یان که‌تر بی‌ له‌ پایه‌ی موسول‌مانه‌کان به‌ چه‌ند پایه‌.

وه‌ ئاشکرایه‌ باوک و باپیره‌ی چه‌زرت عليه‌السلام له‌و ماوه‌دا له‌ نه‌هلی فه‌تره‌ت بوون، وه‌ عه‌بدو‌ل‌لای باوکی چل سال‌ وه‌ ئامینه‌ی دایکی سی‌و‌چوار سال‌ له‌ پیش بوونی مو‌حه‌مه‌دا به‌ پی‌غه‌مبه‌ر مردوون و به‌ قه‌تعی نه‌مانه‌ به‌ موشریک و به‌ کافر نانا‌سرین و، ئیستیغفار که‌ دروست نیه‌ بو‌ موشریکین بو‌ نه‌و موشریکانه‌یه‌ که‌ کوفر و ئیشاراکیان مه‌علووم بی‌، وه‌ کوو خودا فه‌رموویه‌تی: *من بعد ما تبين له‌ أنهم أصحاب الجحيم* (نایه‌تی ۱۱۳ی ته‌وبه‌). وه‌ هه‌ر حوکمی مو‌خالیقی نه‌مه‌بی مه‌ردوود و بی‌بایه‌خه‌ چونکی مو‌خالیقی نوسوسه‌، وه‌ هه‌ر ریوایه‌تی کرابی له‌م هه‌وه‌ له‌سه‌ر سزای نه‌هلی فه‌تره‌ت یا ئیسناده‌که‌ی زه‌عیفه‌ وه‌ یا ئیسناده‌که‌یشی هی‌زی بی‌ ره‌فتاری بی‌ ناکری له‌ بیر و باوه‌را؛ چونکی ده‌لیلی ئیعتیقا‌دیات نه‌بی قه‌تعی بی‌ و نه‌خباری ئاحاد مو‌وجیبین بو‌ «زه‌ن» وه‌ خودا فه‌رموویه‌تی: *إن الظن لا یغنی من الحق شیئاً*^۱ وه‌ نه‌مه‌ دیاره‌ ئیعتیقاد له‌سه‌ر عیلم و بوره‌انه‌ وه‌ نه‌حکامی عه‌مه‌لی له‌سه‌ر ته‌قیلد و ئیجتیهاد و «زه‌نه».

وه‌ عه‌لامه‌ نه‌حمه‌دی کوری نه‌بووبه‌کری خه‌تیبی قه‌سته‌لانی له‌ کتیبی «المواهب اللدنیة» جوزئی یه‌که‌م لاپه‌ره‌ (۳۵) دا به‌یانی نه‌وه‌ی کردووه‌ که‌ فه‌رمووده‌ی ئیمامی نه‌وه‌وی عليه‌السلام له‌ باسی سزای نه‌هلی فه‌تره‌تدا مه‌قبوول نیه‌.

وه ته رجومهی مه واهیب ئەمهیه ئەفه رمویت: به راستی زانای زۆر بهرز
 ئەبوو عەبدوللای مالیکی له حاشیهی سه حیحی موسلیمدا ته عقیبی فه رموودهی
 ئیمامی نه وه وی کردوو له وه دا که یه کئی له ئەهلی فه ترهت له سه ر بته رستی مردبێ
 وا له ناو ئاگری دۆزه خا. ئەلئی: بروانه بۆ ئەو ته نافییه وا له که لامی نه وه ویدا! خه لکی
 قسه یان له ئەهلی فه ترهت له وه به شه دایه که ده عوه تیان پێ نه گه یشتبێ به ره وانی و
 راستی، وه ئەوانه که ده عوه تیان پێگه یشتوو به راستی له ئەهلی فه ترهت ناژمیررین؛
 چونکی فه ترهت ئەو ئوممه تانهن که وان له بهینی زه مانی برانه وهی ته بلیغاتی پێغه مبه ره
 پیشوو ه کان و پیش زه مانی هانتی پێغه مبه ری تازه دا، وه کوو ئەو ئەعرا بانه که عیسا
 ره وانه نه کراوه بۆ لایان و نه یسگه یشتوون به زه مانی ریساله تی «محمد المصطفی» دا.
 وه فه ترهت به م معنا شامله بۆ مابهینی هه موو دوو پێغه مبه ری که ته بلیغات له
 به یینانا برابیته وه وه کوو مابهینی نوح و هود عليهما السلام به لام فو قه ها که باسی فه ترهت
 ئەکه ن ئەوه مه به ستیان مابهینی زه مانی حه زره تی عیسا و حه زره تی مو حه ممه ده عليه السلام
 وه بو خاری عليه السلام نه قل ئەکا له سه لمانه وه عليه السلام که ئەو به یینه شه شسه د سأل بو وه وه
 ئەدیله ی قاتیعه ده لاله ت ئەکه ن له سه ر ئەوه سزا نییه هه تا حوجه ت دیته سه ر
 قه ومه که به ته بلیغاتی پێغه مبه ران.

جا ئەگه ر تۆ ئەلئی چهن حه دیسی سه حیح هه یه له سه ر سزای ئەهلی فه ترهت،
 وه کوو حه دیسی: «رأيت عمرو بن لحي يجر قصبه في النار»، «ورأيت صاحب المحجن في النار،
 وهو الذي يسرق الحاج بمجنه فإذا بصر به قال: إنما تعلق بمجني» ... ئەلئیم: جو ابدر او نه وه
 به چهن جواب:

یه که م: ئەمانه ئەخباری ئاحادن و هیزی مو عاره زه ی ده لیلی قه تعییان نییه.
 دو وه م: ئەوه یه که سزا به س بۆ ئەو چهن که سه بو وه له بهر ده لیلی تایبه تی.

دووم له خاوهن ته‌بدیل و ته‌زلیل و دین دروستکهری گومراه، وه ئه‌م به‌شه هه‌موو به موشریک و کوفار ناوبراون له قورئانا، ته‌ماشا نه‌که‌ین ئه‌و که‌سانه که به‌حیره و، وه‌سیله و سائیه و حامیان کردووه خودا به کافری ناو بردوون، وه‌کوو فه‌رموویه: ﴿ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة﴾^۱ له پاشا ئه‌لیت: ﴿ولكن الذين كفروا يفترون على الله الكذب وأكثرهم لا يعقلون﴾^۲.

وه به‌شی سیه‌هم: به راستی ئه‌وانه ئه‌هلی فه‌تره‌ت بوون و به هیچ شی‌وه‌یی سزایان نه‌بووه.

به‌لام به‌شی یه‌که‌م وه‌کوو «قه‌سی کورپی ساعیده» و «زه‌یدی کورپی عه‌مری کورپی نوفیل» ئه‌وه حه‌زره‌ت ﷺ فه‌رموویه‌تی ده‌رحه‌ق به هه‌رکامیان «إنه یبعث أمة واحدة»، به‌لام عوسمانی کورپی حوه‌یریس و وه‌ره‌قه‌ی کورپی نه‌وفه‌ل ئه‌وانه داخلی دینی حه‌ق بوون که دینی خودایی بوو، وه نه‌گه‌یشتون به دینی ئیسلامی عه‌هدی حه‌زره‌ت و، ئه‌وانه شو‌به‌ه نییه که وه‌کوو باقی ئه‌هلی دین له موسولمانان هه‌تا ئه‌گه‌ن به دینی ناسیخ بو ئه‌و دینه. (لیره‌دا ته‌رجه‌مه‌ی عیباره‌تی «المواهب اللدنیة» براه‌وه).

وه‌لحاسل گه‌لی ده‌لیلی رووناکی بی‌شو‌به‌ه له ئایه‌تی قورئانی پیروزا هه‌یه که حه‌زره‌ت ﷺ له عه‌هدی فه‌تره‌ت‌دا ره‌وانه کراوه و ئه‌و ئوممه‌ته که له پیش هاتنی ئه‌ودا له ولاتا بوون ئه‌هلی فه‌تره‌ت بوون:

یه‌که‌م: ئایه‌تی: ﴿يا أهل الكتاب قد جاءكم رسولنا یبیین لکم علی فترة من الرسل...﴾
 ئایه‌تی (۱۹) سووره‌تی مائیده.

۱. المائدة؛ ۱۰۳.

۲. المائدة؛ ۱۰۳.

دووه‌م: ئایه‌تی: *لتنذر قوماً ما أتتهم من نذیر من قبلك لعلمهم یتدون * ئایه‌تی (۳) سووره‌تی سه‌جده.

سیته‌م: ئایه‌تی: *لتنذر قوماً ما أنذر آباؤهم فهم غافلون * ئایه‌تی (۶) سووره‌تی یاسین.

وه چهن ئایه‌ت ههن ده‌لیلن له‌سه‌ر ئه‌وه که ئه‌هلی فه‌تره‌ت سزا نادرین وه‌کوو ئایه‌تی: *وما کنا معذبین حتی نبعث رسولاً * ئایه‌تی (۱۵) سووره‌تی ئیسراء. وه وه‌کوو ئایه‌تی: *لئلا یكون للناس علی الله حجة بعد الرسل * ئایه‌تی (۱۶۵) سووره‌تی مائیده.

جا له‌م مه‌قامه‌دا ده‌لیلیکی قه‌تعی له‌ شکلی ئه‌وه‌ل دروست ئه‌بن له‌سه‌ر ئه‌وه که باوک و دایکی چه‌زره‌ت و غه‌یری ئه‌وانیش له‌وانه که له‌ عه‌هدی فه‌تره‌تدا بوون سزایان نه‌بووه و نییه، ته‌قریری ئه‌و ده‌لیله به‌م شیوه‌تانی: باوک و دایکی چه‌زره‌ت ﷺ و وینه‌ی ئه‌وان ئه‌هلی فه‌تره‌ت بوون وه‌هه‌رکه‌س له‌ عه‌هدی فه‌تره‌تدا بووبی سزای نییه، نه‌تیجه ئه‌دا که باوک و دایکی چه‌زره‌ت ﷺ سزایان نییه. ده‌لیلی موقه‌ددیمه‌ی یه‌که‌م سێ ئایه‌ته پێشووه‌که‌یه و ده‌لیلی موقه‌ددیمه‌ی دووه‌میش دوو ئایه‌ته دواییه‌که‌یه.

وه ئه‌و چه‌دیسانه که ریوایه‌ت کراون له‌ عایشه‌وه رضی الله عنها که له‌ سالی «حجة‌الوداع»دا پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ رینگه‌دا رویشته «چه‌جون» به‌ زویری و گه‌راپه‌وه به‌ خو‌شی و شادی و گێراپه‌وه بۆ عایشه‌ که خودای ته‌عالا ئامینه‌ی دایکی بۆ زیندوو کرده‌وه و ئیمانی پێ هینا. «رواه الطبرانی بسنده».

وه ئه‌و چه‌دیسه‌یش که سه‌وه‌یلی و خه‌تیب ریوایه‌تیان کردووه له‌ عایشه‌وه که خودای ته‌عالا باوک و دایکی چه‌زره‌تی زیندوو کرده‌وه ته‌وه بۆی و ئیمانیا پێ

هیناوه نه‌وه نه‌و زیندوو‌کردنه‌وه و ئیمان‌هینانه له‌به‌ر ده‌فعی عه‌زاب نه‌بووه له‌وان و به‌لکوو له‌به‌ر ته‌شرف و ریزیان بووه له‌به‌ر پایه‌ی حه‌زرت که بگه‌ن به‌شرفی ئیسلام و ببن به‌دوان له‌نه‌فرا‌دی ئوممه‌تی حه‌زرت ﷺ چونکی ئیسباتمان کرد که به‌شی سیه‌م له‌نه‌هلی فه‌تره‌ت موکه‌لله‌ف نه‌بوون.

وه نه‌و قسانه‌که و تراوه: به‌زیندوو‌کردنه‌وه له‌پاش مردن نه‌حکام ناگۆرری نه‌وه پووجه؛ چونکی ئیمه‌ ئیعتیاری ئیحیا ناکه‌ین به‌وه‌سیله‌بو ده‌فعی عه‌زاب و حوکمی عه‌زاب له‌سه‌ر نه‌وان نه‌بووه، به‌لکوو نه‌م زیندوو‌کردنه‌وه له‌به‌ر ریز و ته‌شرف بووه به‌شیوه‌ی «خرق‌العاده» وه‌کوو زیندوو‌کردنه‌وه‌ی مردوو بو عیسا ﷺ.

وه هه‌ر شتی موخالیفی ئەمانه‌ ریوایه‌ت کرابی جیگه‌ی ئیعتیار نین له‌به‌ر نه‌وه که نه‌سی قاتیع هه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه عه‌هدی به‌شی ناخه‌ر له‌عه‌ره‌بی جاهیلیه‌ به‌شی فه‌تره‌ته و نه‌و به‌شه‌ موکه‌لله‌ف نه‌بوون، وه‌ حه‌دیه‌سی ئاحاد موعه‌ره‌زی قاتیع نا‌کا. وه‌ به‌تایبه‌تی نه‌و ریوایه‌ته‌که له‌عائیشه‌وه کراوه بو زیندوو‌کردنه‌وه‌یان له‌سالی «حجة‌الوداع» بووه که که‌وتووته زه‌مانی دامه‌زرانی فوتوحات بو حه‌زرت ﷺ و زه‌مانی باراندنی بارانی ره‌حه‌مت بووه به‌زۆری له‌سه‌ر حه‌زرتا ﷺ وه‌ له‌سه‌ر نه‌تباع و په‌یوه‌نده‌کانی ﷺ.

له‌ریوایه‌ت و ئایاتی جه‌لیل ته‌حقیق بو ئیسان مایه‌ی که‌ماله‌ که‌ی هه‌یزی به‌قه‌ی نه‌سی ئایه‌ته؟ نه‌م یه‌که‌م له‌فزی نه‌سی قه‌تعیه‌ له‌سه‌ر خوسووما نه‌بن به‌قاهیر بکه‌وته ناو زه‌عیفی ئیمان گۆل کاتی دره‌به‌سته‌ی موشکۆله‌

نه‌مه‌ی باس‌م کرد نه‌ی برای جه‌لیل مه‌به‌ستم ته‌نیا ته‌حقیقی حاله‌ ریوایه‌ت هه‌رچه‌ند به‌عینایه‌ته‌ نه‌و مه‌تنی زه‌نی و مه‌عنای زه‌نیه‌ مه‌عنایشی کاتی نه‌س بوو یا زاهیر ئیتر پیت ناوی به‌تۆزی گومان ناگات له‌خۆت بن نه‌م باسه‌ گۆله‌

عاتفه نییه رووی حقیقه ته
 دین و دامه زرا له بو نیعتیقاد
 بهیره وی نوسووس له شه ریعه ته
 هر قاتیع نه بن به مایه ی ره شاد
 مه وزووعی نیمه گه لی نازاره
 لادان له ریگه ی مایه ی نازاره

﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ۴۸

وه کافره کان به شیوه ی گالته پیکردن نه لین: له چ کاتیکدا نه و سزایه که نیمه ی
 بی نه ترسینن دیته جی؟ ده نه گهر راست نه که ن پیمان بلین!

﴿قُلْ لَا أَمْرٌ لِّكَ لِغَفْلَةٍ صَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾

نه ی خو شه ویست له وه لا ما پیمان بلی: من خاوه نی هیچ زیان و سوودی نیم بو
 خو م چ جایی بو نیوه؟ ده ی وه کوو ناتوانم له خو مه وه نه خو شینن یا رزگاری له
 نازاری بو خو م ده رده ست بکه م بو نیوه یس هیچم له ده ستا نییه مه گهر خودا خواستی
 له سه ر شتی بین له سوود یا له زیان وه به نه مری نه و بیت به سه رما به لام نه وه نده
 بزنان که:

﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَجِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ ۴۹

له بو نه مانی هه موو نوممه تی واده بین بریار دراوه له عیلمی خودادا، کاتی نه و
 واده و نه و کاته هات ئیتر مه یدانی بهر و دوای نییه و ناتوانن بیخه نه کاتی دواوه
 وه کوو ناتوانن بیخه نه پیشه وه. واته نه و نه جه له قابیلی گوړان نییه.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ﴾

﴿الْمُجْرِمُونَ﴾ ۵۰

تو بلی، نه ی خو شه ویست، به و کافرانه: نیم بلین: نه گهر نه و سزا دیاری کراوه بیت
 بو تان له شه وای له روژا کامیان به لاتانه وه جوانه و مونسبی حاله و نه و موجریمان

که ئیوهن خواستان له سهر زوو هاتنی کامیانه؟ دیاره ئینسان هیچ سزایه کی ناوی. واته نه و په له په له که له ئیمه ی نه کهن له بهر نه وه یه گالته مان پئی نه کهن و وا نه زانن که درو نه کهین، نه گهر بتانزانیایه راست نه کهین په له په لتان نه ده کرد؛ چونکی ئینسان له حالی خو یا حه ز له هیچ بازار و بیزاری ناکا.

﴿ اِنَّهُمْ اِذَا مَا وَقَعَ اٰمَنُكُمْ بِهِ ؕ اَلَا اَنْتَ وَاَلٰتُكَ تَقُولْنَ اِنَّا نَحْنُ مُسْلِمُونَ ﴿۵۱﴾ ﴾

ئایا له بهر نه وه په له نه کهن کاتی که عه زابه که بیته سهرتان ئیمان و باوه رتان نه هیئا به وه که نه وه عه زابه مه و عووده که یه و وه عده که ی خودا راست بووه و ئیمانتان پئی نه هیئا نه وه سوودی نابیی بو ئیوه؛ چونکی خودا له و کاته دا نه فه رمویت، به ئیستینکاره وه: ئا ئیسته باوه ری پئی نه کهن وه ل حال له پیشدا په له په لتان نه کرد له رووی گالته پیکردنه وه و له رووی بئی باوه رییه وه؟!

واته نه گهر باوه رتان به عه زابه که باوه ری خو شه ویستییه نه وه مه حاله؛ چونکی کهس خواستی له سهر تازاری خو ی نییه، وه نه گهر بو نه وه یه له و کاته دا دیت باوه ری پئی بکهن نه وه نه و باوه ره بئی سووده.

﴿ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ ﴾

له پاش نه وه که قیامه تیان بو هات نه وتری به و که سانه که سته میان له خو یان کرد به هوی ئینکاری خودا و پیغه مبه ره وه: بچه ژن سزای نه بر او وه هه میشه یی.

﴿ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۵۲﴾ ﴾

ئایا ئیوه جهزا نه درینه وه مه گهر به و کرده وانه و به و بیر و باوه رانه که وه رتان نه گرت و نه تان کرد و به باوه ری راست و کرده وه ی باستان نه زانین؟

﴿ وَیَسْتَسْتَعِیْنُونَكَ اَحَقُّ هُوَ ﴾

وه له پاش ئه‌وه که ئیسباتمان کرد و جوودی خودای په‌روه‌ردگار حه‌قه و ریساله‌تی

پیتغه‌مبه‌ر راسته، پرسپارت لی‌ن ته‌که‌ن: ئایا ئه‌وه‌ی برپارتان دا راسته؟

﴿قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾

تۆ له وه‌لامی ئه‌م پرسپاره‌ی ئه‌وانا دلگران مه‌به و مه‌لی له پاش ئه‌وه بۆمان ئیسبات کردن ئیتر بۆچی پرسپار ته‌که‌ن و، به شیوه‌ی خۆیان که بۆ هیزدان به وتاری خۆیان سویندی له‌گه‌لا نه‌خۆن تۆیش سویند بخۆ و بلی: به‌لی ئه‌وه‌ی به‌یانمان کرد بۆتان قه‌سه‌م به په‌روه‌ردگاری خۆم! راسته و له‌سه‌ر عه‌ناد و ئینکاره‌که‌یشتان خودا ئازارتان ئه‌دا و ئیوه له‌وانه نین که خودا ماندوو بکه‌ن له به‌جیه‌یتانی ئه‌وه‌ی برپاری داوه.

﴿وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ﴾

جا بزانه ئه‌ی خۆشه‌ویست ته‌گه‌ر بۆ هه‌ر نه‌فسی له نفووسی ئه‌و کافرا‌نه که سته‌میان له خۆیان کردوو به عه‌ناد له‌گه‌ل خودا و پیتغه‌مبه‌ری خودادا هه‌موو خه‌زینه و دارایی عه‌رز بیی ئه‌یدا به فیده‌ی رزگاری خۆی له عه‌زاب.

﴿وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾

وه پر به دلی خۆیان په‌شیمانی ته‌خۆنه‌وه و په‌شیمان ته‌بنه‌وه له‌و بیر و باوه‌ره ناباره و له‌و کرده‌وه ناهه‌موارانه که له دنیا‌دا کردوو یانه له کاتیکدا سزای خۆیان و هاووینه‌ی خۆیانان چاو پینکه‌وت.

﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾

به‌لام ئه‌و په‌شیمانیه له‌و رۆژهدا سوودیان پین نادا و حوکم ئه‌دری له ناویانا به عه‌داله‌ت.

﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾

وه به هیچ شیوه بی ستم میان لی ناکری؛ چونکه خودا عادل و دادگری راسته و تولهی کرده و ویش له جینسی کرده و ویه و نهو بیر و باوره ناشیرینی نهوانه و نهو کرده و ناپه سندانه نه بی جهزای وایی که نهوان نه بیین.

﴿الَا اِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾

ناگادار بن به راستی هرچی وا له ناسمانه کانا و هرچی وا له عهرزا مولکی خودایه.

﴿الَا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ﴾

وه ناگادار بن که وه عدهی خودا به جهزای نهوانه که ته بلیغات کراون به یاسای دین حقه و راسته.

﴿وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾

به لام زوربهی نهوانه نه مه نازان.

﴿هُوَ يَحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ﴾

خودا نه وهنده خاوهن دهسته لاته مردوو زیندوو نه کا و زیندوو نه مرینی و ئیوه بو لای نهو نه گیرینه وه.

﴿يَتَّيْبُهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَشَفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُوْرِ

وَهْدٰى وَّرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِيْنَ﴾

نهی ناده میزاد وا به راستی له لایه نی خودای میهره بانه وه کتیبیکتان بو هات که ناموزگاریه بو ئیوه و زه جرتان نه کا له وه که دل بدن به له زه تی نه فسانی بی ده وام، وه بیهستن به تیکه لی نهو کرده وه ناشرینانه که تووشی رسوایی جیهان و نازاری قیامهتتان نه کا، وه به هوی ته ئسیری دهرمانی ناموزگاریه وه نه بی به شیفا و رزگاری

لهو نهخوشینه نهفسیانه که له علاقاتی فاسیده پهیدا نهبن و جینگه گیر بوون له ناو دل و دهروون و سینه تانا، وه پاش نهوه که شیفاتان بو بوو و هاتنهوه سهر خوتان ههر نهو کتیابه نهبی به هوی هیدایهت و شاره زاکردن بو نهو که سانه که نامادهن بو نهوه برونه ناو ریزی خاوهن ئیمانانهوه.

له هوی نهخوشی پاریزی بگری	که سی نهخوش بی سهرزه نش نه کری
تا له و نازاره رزگاری بگری	جامی دهرمانی وه های پی نه دری
دیته قازانجدان به من و به تو	که شیفای بو هات هاتنهوه سهرخو
بوو به دهواناس له رهش و له سوور	چونکا نهخوش بوو چاکتر له دوکتور
بو چاری ناساغ له دهزدی مردن	قول هه لئه مالن بو دهرمانکردن

﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾

تو نهی خوشهویست بلن پیمان با ههر به فەزل و رحمهتی خودا و به دهوای نایاتی قودسی و چاری نهخوشینی نهفسی دلیان شاد بی و که یفیان خوش بی.

﴿هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾

نهو فەزلی خودایه و نهو دهوایه که هوی شیفایه زور چاتره لهو دارایه که گردی نهکه نهوه که له دنیا دا نهبی به عار و له پاشه پوژا نهبی به عذاب. لیره دا عذاب و لهویدا عذاب.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ إِنَّ اللَّهَ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ﴾

نهی خوشهویست تو پیمان بلن: نهوان که ریگهی ئیمه به باش نازانن ههرچهن عالم بانگ نهکا بو رویشن به ریگهی ئیتاعهی خودادا نهی بو ته ماشای حالی

خۆتان ناکەن و بۆ خەبەرمان نادنێ لە تەقسیمی ئەو رۆژیەدا کە خودا بۆی ناردوونەتە خوارەوه؟ واتە ئاوی باراندوووەتە خوارەوه، گیای رواندوووە بۆ گیانلەبه‌ران، وه باخی پیگە یاندوووە به میوه و به‌ری ره‌نگامه‌ی جوان و کشتوکالی هیناوه‌تە حاسلات بۆ ژێوار و ژیان وه مالیاتی پێ به‌خێو ئەکا بۆتان بۆ ئەوه به‌ شیر و ماست و دۆ و رۆن و پهنیر و کەشکە که‌یان قنیات بکەن وه له‌ خوری و موو مه‌ره‌ز و کورک و به‌رگنه‌که‌یان به‌رگ و پۆشاک و نوین و رایه‌خ و سه‌رین دروست بکەن، که‌چی ئیوه له‌ باتی ئیستیفاده‌کردن و سوپاس‌گوزاری خودا هاتن بازیکتان حه‌رام کرد و بازیکتان حه‌لال کرد ئایا ئیوه خودا ئیجازه‌ی پێدان وا بکەن یا هه‌ر درۆ هه‌لته‌به‌ستن به‌ ناوی خوداوه؟

﴿ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ﴾

ئەوه گومانی ئەو کەسانە بە حالی خۆیان لە رۆژی قیامەتدا چۆنە کە درۆ هه‌لته‌به‌ستن له‌سه‌ر خودا؟ ئایا وا ئەزانن مه‌سئول نابن؟

﴿إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾

به‌ راستی خودای ته‌عالا فه‌زل و نيعمه‌تی زۆره‌ له‌سه‌ر ئاده‌میزاد به‌لام زۆربه‌یان سوپاسی ئەو نيعمه‌تانه‌ی خودا ناکەن. وه‌ له‌و نيعمه‌تانه‌یه‌ که‌ زوو حه‌قیان لێ ناسینی به‌لکوو ته‌وبه‌ بکەن.

جا ئەمجار خودای ته‌عالا دلخۆشی حه‌زرت ئەداته‌وه به‌وه که‌ هه‌موو کار و بارینکی که‌م و زۆر هه‌موو خودا ناگاداره‌ له‌سه‌ریان و ئەیانکا به‌ هۆی پایه‌ و مایه‌ی دنیا و قیامه‌ت و ئەیانکا به‌ هۆی مه‌حه‌به‌ت و چاودێری و نوورانی کردنی دلێ و پاککردنه‌وه‌ی له‌ ئەحوالی ناباری ئاده‌میزاد و فه‌رمووی:

﴿ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا

كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ ﴾

واته قهت تو مشغوولی کارئی نابی و ناخوینتته‌وه لهو قورئانه کهم یا زور، وه هیچ کرده‌وه‌یین ناکهن له ریگهی به‌رزکردنه‌وه‌ی که‌لیمه‌ی ته‌وحیدا ئیللا ئیمه حازر و ناگادارین له‌سه‌ری لهو کاته‌دا مه‌شغوولی نه‌یین.

﴿وَمَا يَعْرُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾

وه قهت ون نابی له خودای ته‌علا نه‌ندازه‌ی مسقاله زه‌ره‌یی له ناسمانه‌کانا و له عه‌رزا.

﴿وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾

وه که‌متر له مسقاله زه‌ره‌ نییه وه زیاتر و گه‌وره‌تر له‌وه نییه ئیللا و له ناو کتیبیکی رووناکی روشن خه‌تا که به ره‌وانی دیاره و نه‌خوینرتته‌وه بو‌خواهون چاو، وه نه‌و کتیبه «لوح‌المحفوظ» یا عیلمی خودایه، وه ناوی به کیتاب له‌به‌ر ته‌ماشاکردنی نه‌وه‌یه که قابیله بنووسری. یا خو‌ی به یاسای زمانی عه‌ره‌ب «کتیابه» وه نه‌و که‌سانه وه‌ها مه‌شغوولی فه‌رمانبردنی خودان نه‌گه‌ر له پیغه‌مبه‌رانیس بن بیجگه له پایه‌ی ریساله‌ت و ره‌ه‌به‌ری، هم نه‌ولیا و دوستی خودان و پایه‌یان و له‌م ئایه‌ته‌دا که نه‌فه‌رمو‌یت:

﴿الْآيَاتِ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾

ناگادار بن! نه‌وانه که دوستی خودان له‌به‌ر نه‌وه که وان له فه‌رمانبه‌رداری نه‌وا حالیان وای لیدئ که نه‌ترس و بیمیان له هیچ شتی دئ به‌سه‌را و نه له‌سه‌ر نه‌مانی شتی زویر نه‌بن؛ چونکی خو‌یان و هم‌وو عه‌لاقه‌یان ته‌سلیم کردوو به خودا. یاخود له روژی قیامه‌تا نه ترسیان دئ به‌سه‌را له سزا و نه عاجز و زویرن له فه‌وتانی شتی؛ چونکی هه‌رچی ئاره‌زوو بکه‌ن ئاماده‌یه و هه‌رچی لئی بترسن نییه و هه‌رچی کائینات هه‌یه له لای نه‌وانا قیমে‌تی نییه. وه نه‌م زاته گه‌ورانه نه‌وانه‌ن که خودا نه‌فه‌رمو‌یت:

﴿ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴾ (۶۳)

ئه‌وانه‌ن كه ئيمانيان هه‌یه به خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا به ئیمانیکه دامه‌زراو و حالیان وایه له خودا نه‌ترسن و خو‌یان نه‌پاریژن له کوفر و له تاوان و له ئیشی په‌ستی جیهان.

﴿ لَهُمُ الْبَشْرَىٰ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ ﴾

بۆ ئه‌و دۆستانی خودایه كه خاوه‌ن ئیمان و خاوه‌ن ته‌قوا و پارێژن موژده له ماوه‌ی ژيانی دنیادا به هۆی موکاشه‌فاتی رۆحیه و ئیلهاماتی ئیلاهییه و خه‌وینین به شیوه‌ی ئیلقای خو‌شی و شادمانی و به‌یانی ئه‌وه كه رزگار ئه‌بن له دهرد و مه‌ینهت وه به تایبه‌تی له کاتی ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی به‌سه‌رهاتا و له کاتی سه‌ره‌مه‌رگا وه‌کوو دهرکه‌وتوووه بۆمان گه‌لێ ئینسانی موسولمان له وه‌ختی سه‌ره‌مه‌رگا بانگ ئه‌که‌ن له عه‌لاقه‌دارانی: ئه‌وا فلان که‌س و فلان که‌س که هاتن بۆ لام یانی ئه‌رواحی ئه‌سفیا دین بۆ لایان و موژده‌ی خو‌شیان پێ ئه‌ده‌ن.

وه له رۆژی قیامه‌تیشا فریشته‌ی ره‌حمه‌ت دین خه‌به‌ریان پێ ئه‌ده‌ن که ئیوه ئیتر ئازار نابینن و به هه‌موو جو‌ری رزگار بوون.

﴿ لَا بُدَّیْلَ لِكَلِمَاتِ اللّٰهِ ﴾

جا خودا ئه‌فه‌رمو‌یت: ئه‌وه‌ی که بریارمان دا بۆ ئه‌هلی ویلایهت واته ئه‌هلی ته‌قوا و ئیمان، راسته و دیتته جی و گۆرین نییه بۆ فه‌رمووده‌ی خودا و بۆ ئه‌و شتانه که قه‌راری داون.

﴿ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴾ (۶۴)

وه گه‌یشتن به پایه‌ی موژده‌وه‌رگرتن گه‌یشتنه به مه‌قامیکه گه‌وره له لای خودادا.

﴿ وَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ ﴾

ده خیل با قسهی ئەو کافرانە که ئەلێن خودا نییە، یا شەریکی هەیه، یا موخەممەد پیغەمبەر نییە، یا قورئان کەلامی خودا نییە، تۆ زویر و دلگرا نەکا؛ چونکی تۆ مۆژدەیی خۆت لە خودا وەرگرتوو و بە قسهی ئەوان کز و داماو ناکهوی.

﴿ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴾

سەر بەرزی هەموو مولکی خودایە بە هەر کەسی بەدا ئەیدا و بەشی هەر کەس بەدا کەس ناتوانی بیگۆڕی.

﴿ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾

خودا بیسەرە بۆ قسهی ئەوان و زانایە بە رازی دلێان.

﴿ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ ﴾

بێدار بینهو! چ جای ئەووە کە عیززەت و سیفاتی بەرز بە دەستی خودایە، هەموو زاتیکی عاقل و هۆشیار کە لە ئاسمانەکانا هەیه لە فریشتەکان و لە پیغەمبەرەکان، - وەکوو عیسای مەسیح و ئیدریس، بینا لەسەر ئەووە کە ئەویش وا لە ئاسمانا - وە هەرچی لە عەرزا هەیه وەکوو پیغەمبەران و ئەولیا و دۆستان و غەیری ئەوان لە باقی مەخلووقاتی خاوەن شوعوورو فام، هەموو مولکی خودان؛ چونکە هەمووی مەخلووقی ئەوان و زات و سیفاتیان لە خوداوەیه.

﴿ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ ﴾

و ئەو کەسانە کە غەیری خودا بانگ ئەکەن و عیبادهتی بۆ ئەکەن تاییع نابن بۆ کەسانی کە قیمەت و نرخینکیان بێی لە واقیعا.

﴿ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴾

ئه‌وان هەر تایبع ئەبن به بازی شتی وه‌همی و ته‌خمینی و ئه‌وان هیچ نین ئیلا ئینسانیکی وه‌ها له‌سه‌ر ته‌خمین ئه‌رۆن.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾^ع

خودا خودایه‌که که کاتی ئیوه‌ی کردووه به دوو به‌شه‌وه: به‌شیکی تاریکه هه‌تاوی تیدا ونه بو ئه‌وه که له‌و به‌شه‌دا له‌ها توچۆ بکه‌ون و ئاسایشی بگرن و هیزیی وه‌ربگرن بو هه‌ولی رزق و رۆزی، وه به‌شیکی بو رووناک کردوون به هه‌تاو بو ئه‌وه هه‌موو شویتیک ده‌رکه‌وی بۆتان و پیوستی خۆتانی تیدا بینن.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾^{٦٧}

به راستی هه‌یه له‌م ته‌سه‌ر وفاته‌دا گه‌لی نیشانه بو گه‌وره‌یی خودا له لای ئه‌وانه که ئه‌فامن و ئه‌بین و گوئی رانه‌گرن بو ئامۆژگاری.

﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحٰنَهُ ۗ هُوَ الْغَنِيُّ ۗ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾

ئه‌و کافرانه وتیان - به ته‌قلیدی باوک و باپه‌ره بن بیره‌کانیان - : خودای ته‌علا رۆله‌ی بو خۆی وه‌رگرتووه؛ گاواره‌کان وتیان: عیسی‌ی کرد به کورپی خۆی، وه جووله‌که‌کان وتیان: عوزه‌یری کرد به کورپی خۆی، وه موشریکه‌کان وتیان: فریشته‌کانی کردووه به کچی خۆی! خودا دووره له‌م ئیعتیاراته؛ چونکی ئه‌و به راستی بن‌نیازه له نه‌ته‌وه و نه‌ته‌وه بو جینگه‌داری باوکی فه‌وتاوه و بو ده‌وامدانه به ئامانجی به‌رز، خودا هه‌ر بووه و هه‌ر ئه‌بن، به هیز و ته‌وانایه، بن‌نیازه له‌عالم له ئه‌زه‌له‌وه تا ئه‌به‌د و هه‌موو ئاسمانان و عه‌رز و هه‌رچی له‌وانایه بو خودایه.

﴿إِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا﴾^ع

ده‌عوایه که دوور بن له به‌داهه‌ته‌وه به بن دلیل ناکری و ئیوه هیچ ده‌لیلیکی به هیزتان لا نییه بهم کاره و له‌سه‌ر نه‌م ده‌عوایه.

﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ۶۸

نایا ئیوه جه‌ساره‌ت نه‌که‌ن هه‌تا بلین له‌سه‌ر خودای بی‌نیاز شتیکی وا که خوتان ناتوانن فامی بکه‌ن و نایزانن؟

﴿قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ﴾ ۶۹

ئهی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست تو بلین: به راستی ئه‌وانه‌ی ئیفتیرا نه‌که‌ن له‌سه‌ر خودا و دروی له‌سه‌ر هه‌له‌به‌سه‌تن رزگار نابن له دنیا‌دا؛ چونکی داواکه‌یان بو دانامه‌زری و دروکه‌یان لئ وه‌رناگیری، وه له قیامه‌تیشا؛ چونکی مادام به کافری مردن ئه‌وه جه‌زایان ئه‌بی بدریته‌وه.

﴿مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ ۷۰

خو‌شی و رابواردنی که‌میان هه‌یه له دنیا‌دا وه له پاشان هه‌موو دینه‌وه بو لای من، وه بو لای ئیمه‌یه هاتنه‌وه‌ی ئه‌وان و له دوا‌ییدا نازاری ناباریان پین ئه‌چیژین به هوی ئه‌و کوفره‌وه ئه‌یانکرد.

﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَتَقَوُّوا إِنَّ كَانِ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذِكْرِي بَشَائِطِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنظِرُون﴾ ۷۱

ئهی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویست تو بخو‌ینه‌ره‌وه به‌سه‌ر ئه‌و کافرا‌نه‌دا باسی پیغه‌مبه‌ری خواهن هیممه‌ت و خواهن عه‌زم (نوح) که یه‌که پیغه‌مبه‌ریکی ناودار بوو له پاش

ئیدریس له «جزیره العرب» و ساکین بوو له لای باکووریه وه له و کاته‌دا که ره‌وانه‌مان کرد بو سهر ناده‌میزادی نهو ولاته و فهرمووی به گه‌له‌که‌ی: بین خودا بپه‌رستن و له بت‌په‌رستی دووربکه‌ونه‌وه. نه‌وانیش ئیتاعه‌یان نه‌کرد و نوح پیی فهرموون: مادام نه‌م ده‌عوته و ئیرشادی منه له‌سهر شانی ئیوه قورسه و له‌سهر دل‌تان گرانه‌مانه‌وه‌م له ناوتانا و ئاموژگاری کردنتان به خویندنه‌وه‌ی ئایاتی خودا به‌سهرتانا و نه‌تانه‌وی دوزمنایه‌تیم بکه‌ن و برۆن به‌گژما، نه‌وه بزنان من ههر له‌سهر خودا ئیعتیما‌د و ته‌وه‌کول نه‌که‌م و بین ئیشی خو‌تان گردبکه‌نه‌وه له‌گه‌ل نه‌و بتانه‌دا که به‌شهریکی خودایان دانه‌نین وه له پاشان با ئیشه‌که‌تان به‌شپوه‌ی په‌نامه‌کی نه‌بی له‌سهرتان وه هه‌موو خه‌به‌ر بدن به‌یه‌کتر که چی نه‌که‌ن، له پاشان هه‌موو به‌جاری بین بو سهر من بو کوشتن و له ناوبردنم و مؤله‌تم مه‌ده‌ن.

﴿فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾

جا پاش نه‌وه که ههر شتیکتان له ده‌ست هات به‌جیتان هینا نه‌گه‌ر زال بوون به‌سهر من و ده‌سته‌که‌ما و ئیمه‌تان فه‌وتاند نه‌وا خو‌تان رزگار کرد، وه نه‌گه‌ر موسو‌لمان بوون نه‌وه نه‌نجام پیروزییه بو خو‌تان، وه نه‌گه‌ر له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که نه‌تانتوانی ئیمه‌ بغه‌وتینن و موسو‌لمانی‌ش نه‌بوون ههر پشتتان هه‌لکرد و دوور که‌وته‌نه‌وه له من نه‌وه من هیچ زیانی ناکه‌م؛ چونکی من داوای هیچ ده‌ست و ده‌هه‌نده‌یین یا مزد و تو‌له‌یه‌که‌م له ئیوه نه‌کردوو و تو‌له‌ی من له‌سهر خودایه و روو نه‌که‌مه‌وه لای نه‌و، وه مه‌شغو‌ولی فه‌رمانبه‌ری خودای خو‌م نه‌بم و نه‌رم پی کراوه که له‌وانه‌ بم ملیان راکیشاوه بو خودا و موسو‌لمان بوون.

﴿فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَعْرَفْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿۷۳﴾﴾

جا ئه و قه‌ومه هيچ زيانيكيان پڼ نه‌درا له نوح و موسولمانيش نه‌بوون و ده‌واميان
کرد له‌سهر ئينکار و ته‌کزيب جا فه‌رمانمان دا به نوح که شتييه کی دروست کرد
بو خۆی و نه‌تباعه‌که‌ی و فه‌رمانمان دا به ناسمان بارانی به خورزمی رژاند به‌سهر
ولآتا و وتمان به عهرز هه‌تا ناوی ناوخۆی بخاته سه‌ره‌وه تا به جارئ ناو له هه‌موو
ده‌شت و دهر و کهژ و کيو و هه‌رده‌يکه‌وه سه‌ری کرد و عهرز ون بوو له ناوا و
ئه‌مرمان دا به نوح تا خۆی و ده‌سته و دايه‌ره و گيانله‌به‌ران له ههر نه‌وعئ جوتئ
هه‌لبگريئ و هه‌موو له‌سهر فه‌رماني من ره‌فتاريان کرد جا نوح و ده‌سته و به‌سته‌که‌يمان
رزگار کرد له توفان و دوژمنه‌کانمان له ناوا خنکاند و ده‌سته‌ی نووحممان کرد به
پاشماوه و جئ‌نشيني وه‌جاخی ناده‌میزاد و جيهانی تازه‌مان پيکه‌وه نا، وه نه‌وانه که
ناياتی ئيمه‌يان به دروډا نه‌خسته‌وه غه‌رقمان کرد، بپروانه چۆن بوو نه‌نجامي نه‌وانه
که ترسيئران له سزای خودا و موبالاتيان نه‌کرد هه‌تا خودا واده‌ی خۆی به‌جئ‌هينا
به رزگاري دوستان و فه‌وتاندني دوژمنان.

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ﴿۷۴﴾﴾

له پاش ئه‌و کاره‌ساته هات به‌سهر قه‌ومی نووحدا و له پاش ئه‌وه که نوح
ماوه‌يئ له‌گه‌ل ده‌سته‌که‌يا ده‌وامی کرد و پاش وه‌فاتی ئه‌و و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی عه‌هدی
ريساله‌ت و ئيحتياجی ناده‌میزاد به ناردنی ره‌به‌ران، چه‌ن پيغه‌مبه‌ريکمان به‌ر و دوا
ناردن بو لای قه‌ومه‌کانيان، واته: هوودمان نارد بو لای قه‌ومی عاد له ولآتی يه‌مه‌ندا

له و خاڪه نهرمه حاصل خیزه‌دا، وه سألحمان پاش ئه و نارد بۆ سهر قهومی سه‌موود له بهینی حیجاز و شاما، واته له ئه‌رده‌ن و ئه‌ترافی ئه‌رده‌ندا، وه ئیبراهیم و لووتی برزای بۆ لای ئه‌هلی فه‌له‌ستین و ئه‌ترافی ئه‌و ولاته ئه‌وانیش هه‌رکام له کاتی خۆیا هاتن بۆ لای گه‌له‌کانیان به موعجیزات و ثاباتی خوداوه و ئه‌و گه‌لانه‌یش ئه‌وه‌نده دور که‌وتبوونه‌وه له خودا و دین‌په‌رستی هه‌ر له‌وانه نه‌بوون ئیمان بینن به‌و خودا ته‌نهایه که له پیشا پیشینه‌که‌یان باوه‌ریان پین نه‌کردبوون ئه‌وه‌نده دلّیان ره‌ش بووبووه‌وه، وه ئیمه‌یش ئاوه‌ها مؤر دانه‌نین به‌سهر ده‌رگای دلّی ئه‌و کافرانه‌دا که زۆر له ریگه لانه‌ده‌ن و ته‌جاوز ئه‌که‌ن له‌سهر خودوودی خودای په‌روه‌ردگار.

وه له پاش ئیبراهیم و لووت، ئیسماعیل و ئیسه‌حاق و یه‌عقوب و یوسف و ئه‌یوب و شوعه‌ییمان ره‌وانه کرد هه‌رکام بۆ قه‌ومی؛ ئیسماعیلمان نارد بۆ سهر عه‌ره‌ب له ولاتی حیجازا و ئیسه‌حاق و یه‌عقوبیمان نارد بۆ سهر ئه‌و قه‌ومه که ئیبراهیم له ناویانا بوو، وه یوسفمان نارد بۆ گه‌لی «ئه‌قبات» و به‌نی ئیسرائیل و، ئه‌یوبیمان نارد بۆ سهر به‌نی ئیسرائیل و، شوعه‌یب بۆ ئه‌هلی مه‌دیّه.

﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا﴾

پاش زه‌مانی ئه‌وان موسا و هاروونمان ره‌وانه کرد بۆ سهر فیره‌ون و کۆمه‌له‌که‌ی به‌نۆ نیشانه‌گه‌وره‌کانمانه‌وه و بانگیان کرد بۆ ئیمان هیتان به‌ خودای تاکی بێ‌نیازی بێ‌باک.

﴿فَأَسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾

ئه‌وانیش ئیمانیه‌کانمان له‌به‌ر ئه‌وه‌ خۆیان به‌ گه‌وره‌تر له‌وه‌ دانا که‌ فه‌رمانی خودا و پیغه‌مه‌رانی وه‌ریگرن وه کۆمه‌له‌یه‌کی تاوانبار بوون.

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لِسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾

جا کاتی موعجیزه ی من به شیوه ی واقعی گه یشت به وان و تیگه یشتن، دانیان نه نا به وه دا که نه وه موعجیزه یه له لای منه وه نیزهار کراوه بو نیسباتی ریساله تی موسا و هاروون به لکوو وتیان: به راستی نه موعجیزه یه - وه کوو بوونی داری دهستی به مارو، پرته ودانه وه ی دهستی موسا وه کوو چرای پرته ودار - جادووه و شتیکه به دیمهن وایه، نه نا حقیقه تی نییه، واته له بهر سووکی زانستیان حه قیان لی گؤرا به ناحه ق.

﴿ قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ ﴾
 ﴿٧٧﴾

جا حه زره تی موسا به نیستیفهامی نینکاری و لومه ی دیاری فه رموی پتیا ن: نایا نیوه نه ونه سه ر لی شیواون به و حه قه ی که له لایه نی خوداوه دیت بو تان باوه ر ناکه ن به پرسیار نه لئین: نایا نه مه جادووه؟! له گه ل نه وه دا جادووگه ران قه ت رزگار نابن و پیغه مبه رانی خودا ره به ری راستن و رزگارن.

﴿ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءِآبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ ﴾

وتیان: نه ی موسا نایا تو له گه ل براکه تا هاتووی بو لامان بو نه وه هه لمان سوورپتی له و بیر و باوه ره که نیمه له سه ری دامه زراوین و باوک و باپیره ی خو مانمان دهست که وتووه له سه ری و نیمه کز بکه ی وه له نایینی خو مان لامان بده ی و بمانکه ی به پهیره وانی خو تان و قیاده و زه مام و رشته ی سه روکی و پایه داری هه ر بو خو تان بیت.

﴿ وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ ﴾
 ﴿٧٨﴾

وله‌حالّ ئیّمه قهت بؤ تو ئیمان ناهئین، واته نابین به بچووک و په‌یره‌وی تو،
وه یا له‌بهر قسه‌ی تو ئیمان به خودای ته‌نیا ناهئین.

﴿ وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَنْوِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴾

وه فیرعه‌ون فرمائی دا به وه‌زیری کار و ده‌ست و دائیره‌ی ده‌ربار: برؤن هه‌ر
جادووگه‌ریکی فه‌ننان و زانا هه‌یه له ولاتی میسر‌دا بیان هئین بؤ لام.

﴿ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ ﴾

کاتی جادووگه‌ره‌کان هاتن و له لایا حازر بوون موسا فرمووی: ده‌ی ئه‌وه‌ی
فره‌ی ئه‌ده‌ن فره‌ی بده‌ن! واتا هه‌رچیتان له ده‌ست دئی بیکن.

﴿ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُّوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ ﴾

جا کاتی که جادووگه‌ره‌کان جادووی خو‌یان ده‌رکرد و نیشانی میله‌تیا‌ن دا،
موسا ع‌ل‌ی‌ه‌س‌ل‌م زانی به‌وه که ئه‌م کارانه بازی شتی رووکه‌ش و بی‌بایه‌خ و بی‌نرخن، وه
فرمووی: ئه‌وه‌ی که ئیوه کردتان ئه‌وه‌یه جادوو نه‌که ئه‌وه‌ی که فیرعه‌ون به جادووی
دانا وه‌ک موعجیزه‌ی خودای ته‌عالا که دای به ئیّمه.

﴿ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُمْ ﴾

وه به راستی خودای ته‌عالا تیکی ئه‌دا و له‌بهر موعجیزه‌ی خو‌یدا کریان ئه‌کا.

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴾

به راستی خودای ته‌عالا کاری ناباری ساخته‌کاران ته‌ئید ناکا و یارمه‌تیا‌ن نادا.

﴿ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴾

وه ئه‌وه‌ی که حه‌ق بی و واقیعی بی خودا هئیزی بی ئه‌دا و ته‌ئیدی ئه‌کا به
موعجیزاتی خو‌ی، وه یا ئه‌و کاره که موعجیزه بی له لایه‌نی خوداوه ته‌ئیدی ئه‌کا

و له لای خه‌لکی جیهان به ته‌ئسیری خوئی دایته‌مه‌زیرینی هه‌رچه‌ن تاوانباره‌کان پنیان ناخووش بی.

﴿فَمَا آمَنَ لِمُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ﴾

جا له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که موعجیزه‌ی موسا سه‌رکه‌وت و عاساکه‌ی موسا ع بوو به‌ماریکی نه‌ژده‌های گه‌وره و هه‌رچی جادووی جادووگه‌ره‌کان بوو قووتی دا، که‌س نیمانی نه‌هینا به‌موسا و نه‌که‌وته شوینی کۆمه‌لی نه‌بن له‌جوانانی به‌نی‌ئیسرائیل له‌ترسی فیرعه‌ون و کۆمه‌له‌زه‌بانیه‌که‌ی، مه‌بادا گیرۆده‌ی سزا و نازاری ناهه‌مواریان بکه‌ن.

﴿وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ﴾

وه‌حه‌قیان بوو بترسن؛ چونکه به‌راستی فیرعه‌ون زۆر ده‌ست رویشتوو بوو له‌ولاتا و به‌راستی له‌وانه‌بوو که له‌حه‌دی عاده‌ت لای دا له‌بیر و باوه‌ردا له‌به‌ر نه‌وه که داوای خودایی نه‌کرد، له‌سیاسه‌تا؛ چونکی چوارمیخه‌ی خه‌لکی نه‌کیشایه‌وه، وه‌له‌ئیداره‌دا؛ چونکی ئیستیدادی کردبوو به‌یاسای خوئی.

﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ ءَامِنُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّسْلِمِينَ﴾

﴿۸۴﴾

وه‌کاتی که موسا ته‌ماشای کرد موسولمانه‌کانی گه‌له‌که‌ی که‌وته‌ن نازار و ترس له‌ده‌سته‌ی فیرعه‌ون، فه‌رمووی پنیان: نه‌ی کۆمه‌لی من نه‌گه‌ر نیمانتان هیناوه به‌خودای په‌روه‌ردگار و به‌ته‌وانایی نه‌و، ده‌ی هه‌ر له‌سه‌ر نه‌و ئیعتیما‌د بده‌ن و پال به‌یارمه‌تی نه‌وه‌وه‌بده‌ن نه‌گه‌ر به‌راستی ملتان بو خودای ته‌عالا راکیشاوه.

﴿فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٨٥﴾

ئەوانیش وتیان: ھەر لەسەر خودا ئیعتیقاد و تەوہ کولمان ھەبە و پارانەوہ و وتیان: ئەبەر دەستی ئەو کۆمەلە ستەمکارانەدا.

﴿وَمِنْحًا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿٨٦﴾

وہ رزگارمان بکە بە میھرەبانی خۆت لەو کۆمەلە کافرە خودا نەناسە.

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكَمَا بَمِصْرَ بِيُوتًا وَأَجْعَلُوا

بِيُوتِكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٨٧﴾

جا پاش ئەوہ کە ھەزرەتی موسا و ھاروون ریسالەتی خۆیان دەربەری و موەجیزەیان نیشان دا و زال بوون بەسەر جادووگەرەکانا، فیرەھون کەوتە بەکار ھینانی قەساوت و ستەمکاری بەرابەر بە بەنی ئیسرائیل و ھەرەشەیی لیکردن: نابێ گەردبەنەوہ لە شویتیکدا بۆ عیبادەت کردن نەکا بە ناوی عیبادەتکردنەوہ گەردبەنەوہ و لە ناوخۆتانان باسی خۆبووتن بکەن و بەنی ئیسرائیلیەکان لەو رووہوہ کەوتنە تەنگیەوہ، لێرەدا ھەزرەتی موسا و ھاروون خودا وەحی بۆ کردن و فەرمووی پێیان: کە قەومەکەیی خۆتان دا بھەزرێنن لە چەن خانوویە کدا و نەفسی ئەو خانووانە وای دروست بکەن کە بەرەو قیبلە بن جا نوێژەکانتان بکەن بەرەو «قودس» کە شویتیی ئیسحاق و یەعقوب بوو، و، موزدە بدە بە خاوەن ئیمانەکان کە بە ھۆی دەوام لەسەر عیبادەتی خوداوە رزگار ئەبن لە ستەمی فیرەھون.

بزائن! لەم ئایەتەدا گەلێن مەعنا و تەفسیر بەیان کراوە، وە ئەم مەعنا بە مەن نووسیم موافیقی فەرموودەیی عالمە بەرزەکانە؛ چونکی بەنی ئیسرائیلیەکان لەو چەرخیەدا

هموویان خاوهن مأل بوون و مه‌عبه‌دیشیان بووه که به جه‌ماعهت گردبینه‌وه تیا‌یا. به‌س ئه‌وه‌نده هه‌یه له‌و چه‌رخه‌دا له‌ ترسی ده‌سته‌ی فیرعه‌ون نه‌یان‌ئه‌توانی له‌ مه‌عبه‌دی مه‌شهورا گردبینه‌وه، جا خودا وه‌حی کرد بۆ مووسا و هاروون که هه‌رکه‌سی له‌و خاوهن مالانه هۆده‌یی به‌ دم ماله‌که‌یه‌وه بکاته‌وه و یا هۆده‌یی له‌ ماله‌که‌ی جیا‌بکاته‌وه بۆ عیبادهت و وایان دروست بکه‌ن که روویان له‌ قیبله‌ بی، له‌به‌ر به‌جی هینانی عیبادهت له‌گه‌ل نادابی قودسییه‌تیا، ئه‌وانیش نه‌مه‌یان کرد و ته‌رکی هاتوچۆی عیباده‌تخانه‌ی گه‌وره‌یان کرد.

﴿ وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَن سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴾

کاتی که مووسا و هاروون ناگادار بوون له‌سه‌ر سه‌مه‌کاری و ده‌ماری فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی، زۆر دل‌یان داگیرساو قاری کرد و به‌ دل‌ پارانه‌وه و مووسا فه‌رموی: ئه‌ی په‌روه‌ردگار تۆ دیمه‌ن و ئارایشیکی زۆرت داوه به‌ فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی له‌: به‌رگی نایاب و له‌ که‌مه‌ربه‌ندی به‌ نرخ و، ئه‌سپی چالاک و، داراییه‌کی زۆریشته‌ پینداون له‌: پاره‌ی نه‌خت و، کشتوکال و، باخ و بیستان و، تیه‌جاره‌ت و، باخچه‌و ته‌خت... بۆ رابواردنی ژیا‌نی دنیا‌یان تۆ نه‌مه‌ت بۆ ئه‌وه‌ پینداون که ریگه‌ی موافیقی عه‌قل و هۆشی سالم و ئه‌خلاق و خوو و ره‌وشتی به‌رز بگرن، که‌چی ئه‌ونه‌ به‌دبه‌خت و سیا‌چاره‌ن که ریگه‌ی بیر و باوه‌ری تاریک و کرده‌وه‌ی ناشیرینیان وه‌رگرتوه «کانه» تۆ ئه‌م ماله‌ و ئه‌و مه‌قامه‌ت له‌به‌ر ئه‌وه‌ پینداون که خۆیان گومرا‌ه ببن و خه‌لکیش گومرا‌ه بکه‌ن و له‌ ریگه‌ی دامه‌زراوی راستی تۆ لایان بده‌ن. جا مادام ئه‌وان وه‌ها ناسویاس بوون په‌روه‌ردگارا تۆیش دارایی و ماله‌که‌یان «طمس» بکه‌ و

مه‌حوی بکه‌روه و بیفه‌وتینه و، دلّیان به‌سته با هه‌ناسه‌ی ئاسایش و گوشایش نه‌رواته ناوی هه‌تا وه‌ها دلّیان ره‌ش بیته‌وه به بیع هیژی به‌رچا‌و‌که‌وتنی سزایه‌کی نابار ئیمان نه‌ینن، هه‌رچهن له‌و کاته‌دا ئیمان سوودی نییه، وه‌له‌و کاته‌دا که‌هزره‌تی موسا ئهم دو‌عایانه‌ی نه‌کرد هزره‌تی هاروونی برای ئامینی له‌سه‌ر دو‌عاکان نه‌کرد.

﴿قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ فَاَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾

جا خودا وه‌حی بۆ کردن و فه‌رمووی: وا به‌ راستی دو‌عاکه‌تان قه‌بوول کرا، ده‌ی ئیوه‌هه‌روا وه‌کوو ده‌وامتان کردوه‌ ده‌وام بکه‌ن له‌سه‌ر کاری خۆتان و به‌نی ئیسرائیل بانگ بکه‌ن بۆ لای خودا و هه‌رگیز مه‌که‌ونه شوین نه‌وانه که‌ ئیمان ناهینن به‌ خودای خۆیان.

﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدْوًا﴾

جا ئه‌مرمان کرد به‌ موسا که‌ خۆی و هاروونی برای له‌گه‌ل به‌نی ئیسرائیلدا له‌و شاره‌ ده‌رچن وه‌ فیعلهن هه‌موو ده‌رچوون رامن بواردن له‌ ده‌ریای نیل و ئاوی نیل بۆیان بوو به‌ ده‌شتی سارا و، کاتی که‌ فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی به‌م په‌رینه‌وه‌یان زانی خۆی و سوپاکه‌ی که‌وتنه‌ شوین موسا و هاروون و به‌نی ئیسرائیلیه‌کان بۆ ئه‌وه‌ که‌ بیان بگهن و سته‌میان لێ بکه‌ن و ته‌جاوز بکه‌ن له‌سه‌ریان به‌ کوشتنیان یا بیانگێرنه‌وه‌ بۆ میسر بۆ ئه‌وه‌ خزمه‌تی خۆیانیان پێ بکه‌ن وه‌کوو به‌نده، جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ خودا ئهم کاره‌ی بۆ ئه‌وه‌ ریکخست که‌ فیرعه‌ون له‌ ناو به‌رئ به‌ خۆی و ده‌سته‌ و به‌سته‌که‌یه‌وه‌ له‌ ئاوی نیلدا خنکاندن.

﴿حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ ءَأَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمِنْتُ

بِهِ، بَنُوا إِسْرَائِيلَ﴾

لهو کاته تنگه‌دا که ئاوه که ئهو و دهسته که ی داگیر کرد و خه‌ریک بوون بخنکیتن و گیانیان دهرچی، فیرعه‌ون وتی: ئیمانم هینا بهو که سه و بهو خودایه که به‌نی ئیسرائیلیه‌کان ئیمانیاں پی هیناوه و هیچ خودایی نییه ئهو نه‌بی.

﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ۹۰

وه من لهو که‌سانم که فه‌رمانبه‌رداران و ملیان راکیشاوه بو ئیتاعه‌ی خودای به‌نی ئیسرائیل.

﴿ءَاَلَكُنَّ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾ ۹۱

جا خودا فه‌رمووی به موسا و هاروون: من ئهو ته‌سلیمه قه‌بوول نا که م له‌حالی ناچاریدا، ئایا ئیسته ئیمان دینی له‌م ناعیلاجیه‌دا؟! [که‌چی له‌مه‌وپی‌ش ملت بادا و نافه‌رمانیت کرد وه تو له‌موفسیدان و خراب‌کاران بووی].

﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِيَدِنَا لِنَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً﴾

واته جا ئیمرو هه‌رچه‌ن ئهم دهریا وه یا ئهم رووباره گه‌وره له‌وانه‌یه گه‌لێ شتی گه‌وره‌ی تیدا ون ببی به‌لام ئیمه تو رزگار ئه‌که‌ین له‌ون بوون و نه‌تخه‌ینه سه‌ر «نه‌جوه» یی واته «ناورپه‌وان» یا «کورگه» هه‌تا له‌شه‌که‌ت بناسری و ئهم کاره‌ساته که هات به‌سه‌ر تودا ببی به‌نیشانه له‌سه‌ر گه‌وره‌یی و ته‌وانایی من بو ئه‌وانه که له‌پاش زه‌مانی ئیوه‌دا ئه‌بن.

وه یاخود ناسراوی له‌شه‌که‌ت و راگرتنی به‌هۆی دهرمانه‌وه ئه‌بی به‌ده‌لیل بو باشکه‌وتوان له‌سه‌ر وجوودی تو و سه‌ته‌مکاریت و فه‌وتان و نه‌مانتان له‌سه‌ر ته‌ختی پایه‌داری خو‌تان.

﴿وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ﴾ ۹۲

وه به راستی گه‌لئ له ئاده‌میزاد له ته‌ماشاکردن و عیبه‌رت و په‌ندوه‌رگرتن له کاره‌کانی
من غافل و بی‌هوشن و فه‌رامۆشکارن.

﴿وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مُبَوَّأً صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا
أَخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾

به راستی ئیمه به‌نی ئیسرائیلیمان دانا له قه‌رارگایه‌کی به‌رزنی به‌پێژا که هه‌رکه‌س
تاریفی بکردایه راستی نه‌کرد و رۆزیمان پێدان له خوارده‌مه‌نی دلخوازی په‌سه‌ند
که‌چی ئه‌وان له بیر و باوه‌را و له کرده‌وه باشه‌کانا نه‌هاتن به‌یه‌کا و تیک نه‌چوون
هه‌تا کاتێ که عیلم و زانستی راستیان ده‌ستکه‌وت واته له‌و کاته‌دا که بوون به‌ زانیار
ئهبوو هۆشیار بن و سوپاس‌گوزاری خودای گه‌وره‌ بن که‌چی له‌و کاته‌دا دایانه
دواوه و تیکچوون و له‌ دین لایان دا.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾

به راستی خودای تۆ حوکم ئه‌دا له به‌نیانا و تاوانبار و بی‌تاوان جیا ئه‌کاته‌وه و
هه‌ر یه‌کێ له‌وانه ئه‌گه‌یه‌نێ به‌ جه‌زای خۆی به‌رامبه‌ر به‌و بیر و باوه‌رانه و ئه‌و کرده‌وانه
که نیه‌ختیالیان بووه‌ تیايانا.

ئهم ئایه‌ته‌ پێرۆزه به‌ کورتی ئه‌حوالی به‌نی ئیسرائیل نیشان ئه‌دا؛ چونکی گه‌لئ
کاتی وایان به‌سه‌را هاتوو زۆر داماو بوون و نه‌زان بوون پاش ئه‌وه خودا رزگاری
کردن له‌ نه‌زانی بۆ زانست و له‌ داماوێ بۆ به‌رزنی ئه‌وسا له‌ حوکمی خودا لایان داوه
وه‌کوو لادانیان له‌ ته‌وحید و خوا په‌رستی بۆ گوێره‌که په‌رستی پاش رزگاربوونیان
له‌ فیرعه‌ون و وه‌کوو ده‌رچوونیان له‌ حوکمی پیغه‌مبه‌ره‌کانی خۆیان له‌ زه‌مانی موسادا
له‌ ته‌یه‌دا و وه‌کوو لادانیان له‌ زه‌مانی پیش جه‌نگی به‌خته‌نه‌سردا و لادانیان له‌ زه‌مانی

حه‌ززه‌ تا ۱۱:۱۱

جا خودای ته‌علا به شیوه‌ی خیتاب له‌گه‌ل حه‌زره‌تا عَلَيْهِ السَّلَامُ وه مه‌به‌ست نه‌و
که‌سانه‌ بی که دلیان دانه‌مه‌زراوه له‌سه‌ر باوه‌ر به قورئان فه‌رمووی:

﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكَ﴾

نه‌گه‌ر تو‌وای له‌شکدا له‌راستی نه‌وه‌ی که ناردوومانه‌ته‌خواره‌وه بو‌لای تو، ده‌ی
پرسیار بکه له‌و پی‌اوه راستانه‌ی وا که کتیبی ناسمانییان بو‌هاتووه و خویندوو‌یانه‌ته‌وه
و نه‌یخویننه‌وه هه‌تا باش حالی بیی که نه‌م قورئانه‌راسته و حه‌قه و له‌گه‌ل کتیبه
پیشووه‌کانا هاوقه‌ولن له‌ئیمان به‌خودا و پی‌غه‌مبه‌ران و روژی قیامه‌ت و جه‌زای
کرده‌وه‌دا.

﴿لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾

قه‌سه‌م نه‌خۆم که حه‌ق و نه‌حکامی واقعی هاتووه بو‌لای تو له‌لای خودای
خۆته‌وه.

﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾ (۹۴)

ئیت‌ر قه‌ت له‌وانه مه‌به که له‌م بابه‌ته‌دا وان له‌شکدا. هه‌روا له‌سه‌ر نه‌م شیوه‌یه
خیتاب له‌ئایه‌تی:

﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

(۹۵)

وه تو له‌وانه مه‌به که باوه‌ریان نه‌کردوو به‌ئایاتی خودا هه‌تا بیی به‌وانه که له
ژیانی خۆیانا زیانیان کردوو.

﴿إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۹۶)

به راستی نهو که‌سانه که که‌لیمه‌ی عذاب دامه‌زراوه له‌سه‌ریان، واته بریار دراوه که سزا درین له‌بهر به‌دکاری خو‌یان. نه‌وانه ئیمان ناهینن.

﴿وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾

هرچهن که ههر نایه‌تی هه‌یه مونسبی حالی نه‌وان بیته خواره‌وه بو ناموزگاری نه‌وان ههر ئیمان نایه‌نن هه‌تا به چاوی خو‌یان سزای ناباری ناهه‌موار نه‌بینن.

﴿فَلَوْلَا كَانَتْ قَرِيبَةً ءَامَنْتُمْ فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمٌ يُّؤْسُ لَمَّآ ءَامَنُوا﴾

﴿كَشَفْنَا عَنْهُمْ ءَعَذَابَ الْآخِرِي فِي الْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ﴾

نه‌وه بوچی هیچ نه‌هلی دینی نه‌بوو که ئیمان بینن و ئیمان‌ه‌که‌ی سوودی بین بدا ئیلا کومه‌له‌که‌ی حه‌زرتی یونس نه‌بین نه‌وان کاتی ئیمانان هینا نه‌وه عه‌زابه‌ی که هوی رسوایی دنیا بوو لامان برد له‌سه‌ریان و پاش نه‌وه‌یش خاوه‌ن به‌ش و باره‌م کردن به خو‌شی تا ماوه‌یین؟

واته: هیچ قوم‌ی له نه‌هلی ولاته تاوانباره‌کان له کاتی ئیستیحقاقی عه‌زابه‌ی ئیمانان نه‌هینا به نه‌وعی بین به هوی ده‌فعی نه‌وه عه‌زابه، قوم‌ی یونس نه‌بین. نه‌وان له‌و کاته‌دا که نزیك بوو سزا داباری به‌سه‌ریانا له تاوانباری په‌شیمان بوونه‌وه و ته‌وبه‌یان کرد و خودای ته‌عالا به میهره‌بانی خو‌ی ته‌وبه‌که‌ی لی قه‌بوول کردن و سزاکه‌ی نه‌نارد بو‌یان و به ئاسایش زیان تا ماوه‌ی خو‌ی.

ریوایه‌ت کراوه: که حه‌زرتی یونس علیه‌السلام مه‌شه‌وره به یونس‌ی کوری «مه‌تی» که مه‌تی ناوی دایکی بووه له پینغه‌مبه‌رانی به‌نی‌ئیسرائیل بووه و له کاتی «طوائف الملوك» دا له پاش وه‌فاتی نه‌سکه‌نده‌ری رومی که سیسه‌د و سی سال پیش له دایکبوونی عیسا دنیای داگرتووه و له پیش له دایکبوونی عیسا داعیه‌السلام خودای ته‌عالا ره‌وانه‌ی کردووه بو‌لان نه‌هلی www.iqra.ahkamotada.com شاری موسلی

ئیمپرویه، ئەوانیش باوەریان پێ نه‌کرد و حەزەرته‌تی یونس له‌ لایه‌نی خوداوه‌ واده‌ی دا به‌ سزا و ترساندنی له‌ رۆژیکێ تایبه‌تیدا، وه‌ له‌و رۆژه‌دا که‌ له‌ ئاسمانه‌وه‌ نیشانه‌ی قاری خودا په‌یدا بوو ته‌م و هه‌ور و تۆز دنیای داگرت حەزەرته‌تی یونس عه‌قیده‌ی هاته‌سه‌ر ئەوه‌ که‌ سزا دێته‌خواره‌وه‌ بۆ سه‌ر ئەو قه‌ومه‌، به‌ حاله‌تیکێ عاجزی و قار له‌و قه‌ومه‌ که‌ ئیمانیان نه‌هینا، وه‌ عه‌زاب هات بۆیان، له‌و شوێنه‌ ده‌رچوو رووی کرده‌ رووباری گه‌وره‌ی «دجله‌» و سواری که‌شتی بوو، وه‌ له‌ کاتی تایبه‌تیدا که‌شتیه‌که‌ وه‌ستا و که‌شتیوانه‌که‌یش له‌سه‌ر به‌راوردی خۆیان بریاری دا که‌ ئینسانیکێ تاوانبار - واته‌ به‌نده‌یه‌کی له‌ سه‌ید راکردوو - وا له‌و که‌شتیه‌دا پێویسته‌ بخریته‌ ناو ئەو ده‌ریاوه‌، کاتی قورعه‌یان خست به‌ ناوی «یونس» هه‌و ده‌رچوو وه‌ یونسیان خسته‌ ناو ده‌ریاکه‌وه‌، به‌ ئەمری خودا «حووت» ئی له‌ ده‌ریادا بوو قووتی دا و حەزەرته‌ی یونس له‌ په‌ریشانی خۆیدا هیشتا به‌ گه‌رمایی ناوسکی ماسیه‌که‌ نه‌سووتابوو هاواری کرد له‌ خودا و پارپایه‌وه‌ و فه‌رمووی: *لا إله إلا أنت سبحانک إني كنت من الظالمین* .
به‌ ئەمری خودا حووته‌که‌ لووتی برده‌ نزیکێ قه‌راخی ده‌جله‌ و یونسی فه‌دایه‌ ده‌ره‌وه‌، ئەویش به‌ نیوه‌گیانیکه‌وه‌ خۆی راکیشا بۆ وشکان و راکشا و خودای ته‌عالا داری کووله‌که‌ی له‌سه‌ر رواند و له‌ سینه‌ری ئەو داره‌دا مایه‌وه‌ هه‌تا له‌شی هاته‌وه‌ سه‌ر خۆی.

له‌ولایشه‌وه‌ قه‌ومه‌که‌ی کاتی چاویان که‌وت به‌و هه‌ور و ته‌م و تۆز و په‌ریشانییه‌ هه‌موو حالی بوون ئەمه‌ سزایه‌ و له‌سه‌ر وه‌عه‌ده‌که‌ی یونس دێته‌ خواره‌وه‌ و گه‌ران به‌ شوێنیا نه‌یان دۆزییه‌وه‌ و خۆیان هه‌موو پیر و جوان و مندال گه‌ردبوونه‌وه‌ هاواریان کرد له‌ خودا و ته‌وبه‌یان کرد و خودا سزاکه‌ی له‌سه‌ر لا‌بردن.

یا پاش ئەوێ که یوونس عَلَيْهِ السَّلَامُ ھاتەوێ سەرخۆ ھاتەوێ بۆ نەینەوا و بە ئەمری خودا دەستی کردەوێ بە نامۆزگاری ئەو قەومە و ئیمانیاں پێ ھێنا و باوەرپیان کرد کہ پیغەمبەری خودایە و، بینا لەسەر ئایەت ئەو قەومە ژمارەیان لە سەدھەزار کەس زیاتر بوو. ھەرwa مانەوێ تا کاتی خودا برپاری دابوو بۆیان و لەسەر دینداری دەوامیان کرد.

وہ لە ریوایەتی ترا یوونس رویشت بۆ شاری «یافا» لە ولاتی فەلەستیندا و لەوێ رویشتە دەریا و سواری کەشتی بوو کەشتییە کە لە دەریادا وەستا و یوونس بە قورعە خرایە دەریاکەوێ.

جا خودای تەعالا دلخۆشی ھەزرەتی موھەممەد ﷺ ئەکا بەوێ کہ خودا خۆی یاسایەکی داناوێ عەقل و ھۆشیکی داوێ بە ئادەمیزاد و، پیغەمبەران رەوانە ئەکا بۆ سەریان، جا ھەرکەسێ ئیمانی ھێنا ئەوێ بە بەختیاری ئەمری ئەوانەیش ئیمانیاں نەھێنا بە خواست و خواھیشی خۆیان ئەوێ بە بەدبەختی ئەمرن، ئیتر پیغەمبەران نابێ خۆیان زویر بکەن لە ئینکار و سەریچی ئەو ئادەمیانە؛ چونکی خۆیان ئیختیاری خۆیان وەھا سەرف ئەکەن ھەرچەن کہ خودا ئەگەر بیەوێ ئەتوانی وا بکا ھەموو ئیمان بینن، بەلام ئەوێ ئەبێ بە ئیمانی ناچاری بۆ ئەوان و سوودی نادا بەوان، و ئەوێ بە سوود بێ ئیمان ھێنانە بە ئارەزوو و دلخوازی خۆیان، جا بۆ گەیاندنێ ئەم مەبەستە خودای تەعالا ئەفەرموێت:

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا﴾

ئەگەر خودای تۆ خواستی ببوایە ھەرچی ئادەمیزادێ وا لەسەر عەرزا ھەموو ئیمانیاں نەھێنا.

مادام ئەو خواستەیی نییە و ئەو خەڵکەیی حەوالەیی ئیختیاری خۆیان کردوو و ئەوان ئیمان نایەنن، ئایا ئەی پیغەمبەری خۆشەویست تۆ زۆر ئەکەیی لە خەڵک هەتا ئەوان ئیمان بێنن بە زۆر لەگەڵ ئەوەدا کە ئەو زۆرکارییە هیچ سوودی نییە بۆیان؟! نەخەیر زۆرکاری بێ سوودە و تۆیش ئەم کارە بدەرە دەستی خۆیان؛ هەرکەسێ ئیمانی هینا ئەو زۆر موبارەکە و پیروزی خۆی وەرئەگرێ، وە هەرکەسێکی ئیمان نایەنن ئەو ئەروا بۆ خۆی چی ئەکا ئەیکا هەتا ئەمرێ ئەوسا هەرکام لەم دوو نەوعە ئادەمیزادە جەزای خۆی وەرئەگرێ.

﴿وَمَا كَانَتْ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾

قەت رێک ناکەوێ بۆ هیچ نەفسێ کە ئیمان بێنن بە خواستی خودا نەبێ، وە خواستی خودایش لەسەر ئیعلاناتی خۆی بۆ ئەو کەسانە ئەبێ کە بە ئەدەب و شوعوور وردبێنەو و بیری بکەنەو لە حاڵی خۆیان کە نەبوون و خودا دروستی کردوون، وە ئەم لەش و هۆش و شیو و قەوارە بە خۆپایە دروست نەکراو و پتویستە ئینسان پەروەردگاری خۆی بناسن و بیپەرستی و ئیمانی بێ بەینن، جا مادام ئەوان وایان کرد خودایش لە ئاسمانی میهرەبانی خۆیەو بارانی پیروزی و ئیمان ئەبارینن بەسەر دلایان.

﴿وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾

وە خودای تەعالا بە قاری خۆی بەرابەر ئەوانەیش کە بە دەمارن و بیرناکەنەو لە حاڵی خۆیان هەتا خودا بناسن و لا ئەدەن لە پەیمانی پیغەمبەران بارانی ژاراوی پیسی بێ ئیمانی ئەرژینن بەسەر ئەوانەدا کە نەفامن.

﴿قُلْ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾

ئەى خۆشه‌ويست تۆ بفرموو پييان: ئەى ئادەمیزاد بپوانن و وردببنه‌وه چى هه‌يه له ئاسمانه‌كانا له ئەستيره و له عه‌جائيبى ئەشكال و دائيره و جازيبه و چى هه‌يه له عه‌رزا به وشك و ته‌رپه‌وه به سارا و ده‌رياوه، به كه‌ژ و كۆسارپه‌وه له ئەنواعى كان و دار و گيا و گوڵ و گوڵزاري ره‌نگامه. ئەمانه يه‌كه يه‌كه و به شينوهى تينكراپى ئەبن به ده‌ليلى رووناكى بى‌گومان له‌سه‌ر وجودى خودايه‌كى ته‌نياى زيندووى زاناى ته‌وانا. هه‌تا له نه‌فامى و نه‌زانين ده‌رچن و تى‌بگن ئەم جيهانه به خۆراپى دروست نه‌كراوه و ياساى شه‌رى خودا راسته.

﴿وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

وه به‌يانى ئەوه‌يش بکه که موعجيزات و ئامۆزگارى و موژده‌دان به ئەهلى فه‌رمان و ترساندنى ئينسانه بى‌باوه‌ره‌كان هيج سوودى نادا و كه‌لكى نيبه بۆ ده‌فعى عه‌زاب له كۆمه‌لئىكى وه‌ها كه له عىلمى خودادا رابوردووه ئەوانه خۆيان ماندوو ناكه‌ن له دۆزينه‌وهى ريگه‌ى راستا و ئيمان ناهينن.

﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾

ئايا ئەوانه كه وه‌ها دل‌ره‌ق و دل‌ره‌شن و موبالات ناكه‌ن به ئاياتى خودا چاوه‌په‌رى نه‌كه‌ن مه‌گه‌ر بۆ ويته‌ى ئەو كاره‌ساتانه كه روويان دا له زه‌مانى ئەو كه‌سانه‌دا كه رابوردوون له پيش ئەمانا؟ ئەلبه‌ته هه‌ر چاوه‌په‌رى ئەوه ئەكه‌ن.

﴿قُلْ فَانظُرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ﴾

جا تۆ پييان بفرموو: مادام وايه ده‌ى ئيوه چاوه‌په‌رى بكه‌ن مينش له‌گه‌ل ئيوه‌دا له‌وانه‌م كه چاوه‌په‌رى ئەمى خوداى ته‌وانا ئەكه‌م تا بزائين چى ئەكا.

﴿ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿١٣﴾

پاش تہوہ کہ سزاکہمان نارد بو فہوتاندنی تہو کافرانہ پیغہمبہرہ کانمان رزگار تہکین و موسولمانہ کانیش ہہروا رزگار تہکین لہو سزایہ؛ چونکہ برپارمان داوہ لہسہر یاسای خویمان کہ موسولمانہ کان رزگار تہکین.

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكِّ مِّنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ ﴾

تو تہی خویشہویست بفرموی: تہی ئادہ میزادہ کان تہگہر ئیوہ وان لہ گومانا و دووڈن لہ قہبوولی دینہکہی مندا ئیوہ بی گومان بزانتن کہ من لہ دینی خووما دووڈن نیم و عبادہ تی تہو بتانہ ناکہم کہ ئیوہ عبادہ تیان بو تہکین و لہ خودا لائہدہن.

﴿ وَلٰكِنْ اَعْبُدُ اللّٰهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ ﴾

بہ لام عبادہت تہکہم بو تہو خودایہ کہ رُوحی ئیوہ وہر تہ گری و گیانتان تہ کیشی.

﴿ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ ﴾ (١٠٤)

وہ تہمرم پی کراوہ کہ من لہ موسولمانہ دامہ زراوہ کان بم.

﴿ وَاَنْ اَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَّلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴾ (١٠٥)

وہ من تہمرم پیکراوہ لہ لایہنی خودای خوئمہوہ: کہ رووی خووت راست ہہلسوورینہ بو لای خودای خووت و، شہ خسیہ تی خووت راگرہ بو بہ جیہتانی ئادابی دین بہ حالیکہوہ دہرکہوی کہ تو لات داوہ لہ ہہموو نایینی پروپووج و رووت کردوہ لہ خودای گہورہ کہ پہرورہ دگاری جیہانہ، وہ پیتم و تراوہ: کہ بہ قہتعی لہ کافرہ موشریکہ کان مہبہ کہ ہاوری بو خودا برپار تہدہن.

﴿ وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ﴾

وه پیم و تراوه: که بانگی کهس مه که له غیری خودا که بانگ کراوه که شتیکی وایه نه نه توانی سوودت پین بدا و نه نه توانی زیانت پین بگه نی.

﴿فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۰۶)

نه گهر تو بانگ بکهی له کهس نه سوود و نه زیانی لی پیدا نابی لهم کاته دا بزانه که به راستی تو له وانهی که سته میان له خویمان کردووه.

﴿وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾

خودای تو خودایه کی وه هایه نه گهر تو بگری به زیانی له نه فسدا یا له مال وه یا له نه ولادا نه وه کهس ناتوانی نه و زیانه لایا خوی نه بی.

﴿وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾

﴿هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (۱۰۷)

وه نه گهر خواستی خیر و پیرۆزی و ناسایشت بو بکا دیسان کهس ناتوانی به رابه ری بکا له گه لیا و منعی نه و خیره بکا، نهیدا به هه رکهسی مه یلی لیبی هه یه، به راستی خودا تاوانه خوش و میهره بانه.

﴿قُلْ يَتَّبِعُوا النَّاسَ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ﴾

﴿۱۰۸﴾

نه ی پیغه مبهری خوشه ویست تو بفرموو: نه ی ناده میزادی که گردبوونه ته وه لهم سه ر عه زه دا لهم کات و زه مانه دا، به راستی کتیبی راست و دینی راست و پیغه مبهری راست له لایه نی خودا وه هات بو لاتان، جا هه رکهس له سه ر خه تی نه و

کتیبە و ئەو پیغەمبەرە رینگە ئەگری و ئەروا بە رینگەدا ئەووە شارەزای خیر بوووە بۆ
 خۆی و سوودەکە ی بۆ خۆیەتی وە هەر کەسیکیش لەسەر رووناکی ئەو کتیبە و
 فەرموودە ی ئەو پیغەمبەرە ناروا گومرا ئەبێ ئەووە ئەو گومراهییه ی هەر زیانی بۆ
 خۆیەتی و من نیگابان و مورا قیب نیم لەسەر ئیو.

﴿وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۗ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾

وە بکەوەرە شوینی ئەووە ی کە وەحی کراووە بۆ لات و خۆت بگرە بەرابەر بە نازاری
 دوژمنایەتی کافرەکان هەتا خودا خۆی فەرمان ئەدا بە ئەنجامی هەردوو لاکەتان، وە
 بزانه خودا باشتەر و عادلتر فەرمانبەرێکە لە عاله‌ما.

سوورەتی ھوود، مەككە ییبە، ئایەتەکانی "۱۲" و "۱۷" و "۱۱۴" نەبی،
ئەمانە مەدینەیین، لە پاش سوورەتی یوونس ھاتوووەتە خوارەووە و "۱۲۳" ئایەتە

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿الرَّ﴾

ئەم سوورەتە کە بەم حەرفانە ناوبراوە.

﴿كُتِبَ أَحْكَمَتْ أَيْنَهُ﴾

کۆتیبکە ئایەتەکانی بە نەوعی دامەزراون کە عەبیان تیا نییە.

﴿ثُمَّ فَصَّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ﴾

حەرفی «ثم» بۆ ماوەیە لە قەدر و میزان، واتە ئەم سوورەتە ئایەتەکانی بە بێ
عەیبی نازل کراون بۆ عەرز بۆ لای پیغەمبەر و دارژاوان لە مەوزووعاتی خواوەن نرخی
نیعتیادیات و عەمەلیاتدا لە لایەنی خودایەکەووە کە خواوەن حیکمەتە و ئاگاذاوە
لەسەر ھەموو شتێ.

﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾

کە ئەمە ئەگەیهنن عیبادەت و بەندەیی و پەرستیاری مەکەن مەگەر بۆ ئەو زاتە
«واجب الوجود»ە کە ناوی «اللہ»یە و بە راستی بزانتن کە من بۆ ئێوە مۆژدەدەر و
ترسێنەرم لە لایەنی ئەووە.

﴿وَأَنْ أَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمْنِعْكُمْ مِّنَّا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾

وه ئه مەیش ئەگە یەنێ که ئیوه ئەی هۆشیاران داوای عهفوی تاوانه کانتان له پهروهردگاری خۆتان بکهن و هه مووتان دهسبهرداری گوناح بین و بگه رینه وه بۆ لای ئەو جا ئەگەر ئاوا بکهن له زهت و خۆشیتان پێ ئەدا به شتیه یه کی عه دل و رێک هه تا واده و کاتیکی دیاریکراو.

﴿وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ﴾

وه خودا ئەدا به هه موو خاوه ن زیاده عیاده تی زیاده ئەجریکی خۆی.

﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾

وه ئەگەر ئەو گه له که ئەم کتیبه یان به سه را ئەخوینتیه وه پشت هه لکه ن له حه ق ئەوه به راستی بزانه ن خودا لێیان عاجز ئەبێ و من ئەترسم که نازاری روژێکی گه وریان به سه ردا بێ که روژی قیامه ته، وه یا روژی قار گرتنی خودایه له سه ریان له دنیا دا.

﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾

ئەي هۆشیاران بایي مەبن به خۆتان، له ئەنجاما گه رانه وه تان هه ر بۆ لای خودایه و ئەو خودایه ته وانیه به سه ر هه موو شتی کدا که له دائیره ی ئیمکاندا بێ.

﴿أَلَا إِنَّهُمْ يَنْتُونُ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ

يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

جا ئەلێ: ناگادار به ئەي پێغه مبه ری خۆم، به راستی ئەو کافرانه سینه ی خۆیان هه لته سوورپێن بۆ ئەوه که خۆ بشارنه وه له موحه ممه د ﷺ وه یا له خودای موحه ممه د، به لام بێ سووده.

بیدار بن! له و کاته‌دا که خزیاں دانه پووشن به بهرگه که‌یان، واته به نوینی کاتی
 نوستیان خودای ته‌علا عالمه و زانایه له‌سهر نه و خه‌یالاته دایته پووشن له دلایانا و
 له‌سهر نه و وتار و کرده‌وه ده‌ری نه‌خه‌ن؛ چونکی به راستی خودا ناگاداره به و خه‌یالاته
 هاتوچو نه‌کا به سینه‌دا.

﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾

وه هیچ گیانله‌به‌ری نییه بر‌وا به‌سهر عه‌رزا و دامه‌زراو بن له عه‌رزا نیلا خودا
 ناگاداره له‌سهری و ژبواری له‌سهر خودایه.

﴿وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا﴾

وه نه‌زانئ به شوینی مانه‌وه‌ی ده‌وامداری وه‌کوو نیشتمانی هه‌موو کاتی، وه
 ناگاداره له شوینی نه‌مانه‌تی واته شوینی وه‌ختی وه‌کوو مه‌نزلی له کاتی هاتوچو به
 ولاتا و هاتوچوی بو به‌جیه‌ینانی پیوستی خوی.

﴿كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾

هه‌موو نه‌مانه وان له کتیبکی رووناکا که «لوح‌المحفوظ»، یا وان له ده‌فته‌ری
 تایبه‌تی لای فریشته‌دا.

﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ
 عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ
 إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا
 إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾

بیدار به‌روه! نیبوعه‌باس ﷺ نه‌فه‌رمویت: ئەم ئایه‌ته نازل بووه له شانی که‌سانیکدا
 که شه‌رمیان نه‌کرد بر‌ون بو‌قه‌زای حاجه‌ت و خو‌یان ده‌ربخه‌ن وه یا بر‌ون له‌گه‌ل

ژنه کانیانا بنوون و گیانیان ده رکه وی. جا نازل بوو بۆ ئه وه که خودا لهم کارانه دا عیتاب ناکا و زیانیان نییه.

وه ریویاهت کراوه له عهبدو لّای کوری شه داده وه: که نازل بووه له شانی بازی له مو نافقه کانا که رانه بورده به لای حه زره تا خۆی پیچ ئه دا بۆ ئه وه حه زرهت ﷺ نه بیستی. وه ئه مه مو عاره زه ی کراوه به وه که ئه م سوورته مه ککیه و مو نافقه کان له مه دینه دا بوون.

وه ریویاهت کراوه که ئه مه له شانی بازی له موشریکه کانا نازل بووه، ئه یان وت: ئیمه که خۆمان وا دابپۆشین خه لک پیمان نه زانی مو حه ممه د چۆن له ئه حوالی ئیمه حالی ئه بی؟

به هه ر حال ئه م ئایه ته ده لیله له سه ر ئه وه که خودا ئاگاداره له هه موو عالم و کهس له خودا ون نابی جا ئه و موسو لمانانه هه رچۆن بژین خودا ئاگاداره لیان به لام ئیجازه ی داوه که به عاده تی شه رعی له گه ل ژن و عائیله ی خۆیاندا رابوین. (ئه مه ئه گه ر ئه م ئایه ته ده رحه ق موسو لمانان نازل بووبی).

وه ئه گه ر له شانی کافره کانا نازل بووبی مه عنای وایه: ئه و کافرانه خۆیان له پیغه مبه ر بشارنه وه، وه یا بیان ه وی له خودا خۆیان ون بکه ن خودا ئاگاداره له سه ریان و چاک و خراب له ئه سراری دّل و وتاری دیاری و کرده وه یان له لای خودا ئاشکرایه. ئه و خودایه خودایه که که ئاسمانه کان و عهرز (واته ئه وه ی به نیسه ته ی ئیمه وه له ژووره و ئه وه ی له خواره) دروستی کردوون له نه بوون له ماوه ی شهش رۆژا له رۆژه عاده تییه که ی خۆمان، وه یا له پیش دروستکردنی ئه مانا «عه رشی خودا له سه ر ئاو بوو» واته غه یری عه رش و ماده ی ئاو ه یچی تر نه بوو وه کوو له پیش دروستکردنی ئه وانیشدا هه ر ته نیا خودای ته عالا بووه، وه کوو ریویاهت کراوه له حه زره ته وه ﷺ «کان الله و ما کان معه شیء، ثم کان عرشه علی الهاء»

وہ کاکلہی بہ یانی دروستکردنی عەرش لەسەر ئاو ئەوہ یە کہ ئەم ھۆشیارانە
 حالی بکا لەوہ کہ وجودی مومکینات گەورە و بچووک (ذاتاً و صفۃ) بەسراوہ بە
 خواستی خودا و بە تەوانایی ئەوہوہ و ھیچ شتی مەرج نییە بۆ دروستکردنی ھیچ
 شتی بە پیتی یاسای عادەتی نەبێ، ئەگەرنا ئەتوانی ھەرچی خواستی بێ بە تەنیا
 دروستی بکا وە خودای تەعالا ئەم ئاسمان و عەرزە و ئەم عەرشە بەرزە ی بۆ ئەوہ
 دروستکردوہ کہ عالەمیکی کامل و رەسا دروست بکا و ئادەمیزادی تیدا دروست
 بکا و پیغەمبەران رەوانە بکا بۆ لایان و تەکلیفیان لێ بکا کہ لەسەر دەستووری ئەو
 پیغەمبەرە رەفتار بکەن بۆ ئەوہ کہ لە عالەمی شەھادەتی بيسراو و بینراوہ [وہ]
 بەراوردتان بکا کہ کام کەس لە ئیوہ باشترە لە کەسیکی تر لە ھۆی رەفتارەوہ، وە
 ئەوسا جەزای ئەو رەفتارانە بەداتەوہ وەکوو فەرموویەتی: ﴿وما خلقت الجن والانس إلا
 ليعبدون﴾^۱ وە لە گەل دەرخستنی ئەم ھەموو ئاسارە گەورەدا کہ دەلیلن لەسەر تەوانایی
 خودا و لەسەر ئەوہ «مەعاد» ئاسانە وەکوو «مەبدە» بە راستی ئەی خۆشەویست
 ئەگەر تۆ بلیتی بەو کافرانە بە راستی ئیوہ زیندوو ئەکرتنەوہ لە پاش مردن بۆ ئەوہ
 جەزای رەفتارتان دەست بکەوێ ئەو کافرانە زۆر بە ئیھتیمام رەدی ئەو قسە ئەکەنەوہ
 و وەلام ئەدەنەوہ، ئەو کافرانە ئەلین: ئەم باسی زیندوو بوونەوہی پاش مردنە بە تال
 و پرۆبووچە و وەك جادووی جادووگەران وایە کہ جادووہ کەیان روون و دیار بێ.
 ﴿وَلَيْنَٰ أَخْرَأَنَّهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَّيْقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ﴾^۲
 وە بە راستی ئەگەر عەزابدان و نازاری ئەو کافرانە دوا بخەین ھەتا ماوہ یەکی
 ژمیرا و ئەو کافرانە بە تانەدانەوہ ئەلین: ئەوہ چی نەبێ بە ھۆی دواخستنی ئەو
 عەزابە؟

﴿أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسٌ مَّصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ﴾

ناگدار بن! نهو روژه و نهو کاته که نهو عهزایی ئیمه حه واله نه کری و دیته سه ریان به هیچ جور لا نادا لیان و نهو عهزابه گالته ی بی نه کن دهوره یان نه دا.

﴿وَلَيْنِ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكْفُرُ
كَفُورًا﴾

وه له گهل نه وه دا که ئینسان به رانه بر به ئیتاعه ی خودای خو ی سست و دلر ه ق و سه رکیشه له حال ی زاتی خو یشیا بی ته مکین و دانه مه زراوه، بو وینه نه گهر له که ره می خو مان ره حمه تیکی بی بده یین و تامی کام و خو شیه کی بی بچیژین و ماوه بی به شادی بژی و له پاشا نهو ره حمه ته ی لی وه برگرینه وه به راستی لهو کاته دا نا نومید و بی هیوا و دلگیراو و به رچاو تنگ و بی باوه ربه به خودا «کانه» نهو خودایه که زوو نهو هه موو نیعمه ته ی بی داوه بهو حاله نه ماوه!

﴿وَلَيْنِ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضِرَاءٍ مَسْتَه لِيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ
عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ﴾

وه نه گهر له پاش په ریشانی و نه خو شی، ته ندروستی و له ش ساغیه کی بی بده یین نه مجار به ده مار و فیزیکه وه نه لی: نهوه وه زعه ناهه مواره کان رابوردن له سه رم و ئیتر نایه نه وه، جا به راستی ناده میزاد نهو عیکی بایی به خو شی و ده مار که ره به شادییه، وه نه م بی ئیستیقامه تی و گورانی حاله وه کوو خیهت هه لدراره به سه ر هه موو که سیکدا له ناده می.

﴿إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾

ئو موسولمانانه نه بن که خوگرن له بهر باری نابارا و کرده وهی باش نه کهن له هموو کات و حالیکدا، وه له کاتی ناخوشیدا هیوای میهره بانی و که ره می خودایان زوره و، له کاتی خوشی و بهرزیدا بیمی لاچوونی ئو و حاله یان ههیه و هه میسه چاوایان وا له خوداوه ئه وه ئه م جوړه که سانه نه گهر له سهر ته بیعه تی ئاده میزاد گوناحی بکهن ئه وه خودا عه فویان ئه کا، وه نه گهر کاریکی باش بکهن پاداشیکی گه وره یان ههیه.

﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ﴾

ئیمه که ته ماشای دلزویری تو ئه که بن له کاتیکدا ئایاتی ره وانه نه که بن که موافیقی زهوقی کافره کان نییه و حالت وای لی دئی که بازی له و ئایه تانه وه حی کراون بو تو به خیلانی زهوقی کافره کان ته رکیان بکهی و دلت به وانه تنگ نه بن له ترسی ئه وه ئه وان بلین ئه وه بوچی خه زینه یه ک ئالتوون و زیوی بو ره وانه نه کراوه بو سهر عهرز؟ یاخود بو فریشته یه کی له گه لدا نه هاتوو که ببی به دهلیل له سهر ئه وه که وای پیغه مبهری خودایه؟ نه کهی ده خیله! دلت زویر مه که و، هه رگیز موبالات به زهوقی کافره کان مه که تو حه قت به سهر هیچه وه نییه بهس ئه وه نده ههیه له لایه نی خوداوه ره وانه کراوی به ترسینه ری له سزا.

﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

تو هه ر نه زیری و بهس و خودا نیگابانه له سهر هه موو شتیک، نه گهر ئه و کافرا نه هه زار شت داوا بکهن و خودا بو یان نه کا تو خوت دلته نگ مه که.

﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾

یا خود نه و کافرانه نه‌ئین: موحه‌ممه‌د نه‌م قورئانه‌ی داناوه و به دروْ نه‌ئی که لامی خودایه.

﴿قُلْ فَاتُوا بَعْشِرَ سُورٍ مِّثْلِهِ، مَفْتَرِيَتْ﴾

تو نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوْشه‌ویست بلئی به‌و کافره بوختانکه‌رانه: ده‌ی ئیوه نه‌گه‌ر راست نه‌که‌ن له‌م داوا‌دا که قورئان که لامی ناده‌میزاده فه‌رموون! بین ده‌ سووره‌تی وه‌کوو سووره‌ته‌کانی قورئان هه‌لبه‌ستن و بیان‌خویننه‌وه.

﴿وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

وه هه‌رکه‌سیش ده‌ستان پیی نه‌گا و نه‌توانن بانگیان بکه‌ن بو به‌جیهینانی نه‌م مه‌به‌سته، بیان‌هینن نه‌گه‌ر راست نه‌که‌ن و نه‌گه‌ر ئیوه له‌ پیاوه راسته‌کانن.

﴿فَالَّذِي يَسْتَجِيبُ لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾

﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

جا نه‌گه‌ر نه‌و کافرانه به‌ گوئیان نه‌کردن و نه‌و سووره‌ته‌یان نه‌هینا، وه یاخود نه‌گه‌ر نه‌و که‌سانه که بانگیان نه‌که‌ن بو یارمه‌تی له‌سه‌ر نینشا‌کردنی ده‌ سووره‌ت وه‌کوو سووره‌ته‌کانی قورئان نه‌هاتن و که‌س نه‌هات بو یارمه‌تیدانیان، بزائن هه‌مووتان که نه‌م قورئانه‌ نازل کراوه به‌ زانیاری خودا و ته‌وانایی نه‌وه‌وه و په‌یوه‌ندی به‌ ناده‌میزاده‌وه نییه‌ و، بیشزانن که خودا نییه‌ له‌ جیهانا نه‌و خودا نه‌بی که نه‌و قورئانه‌ی ناردوه‌ته‌ خوواره‌وه. جا ئیتر نایا ئیوه‌ پاش نه‌وه ده‌لیلتان ده‌س که‌وت له‌سه‌ر نه‌و خودایه‌ موسولمان نه‌بن و له‌م شه‌قاوه‌ته‌ ده‌سبه‌ردار نه‌بن؟

جا خودای ته‌عالا لانه‌کاته‌وه به‌ لای پیغه‌مبه‌را ﷺ و ناموژگاری نه‌کات و نه‌فه‌رموئیت:

﴿ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ

فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ﴿١٥﴾

هه‌رک‌ه‌سی هه‌ر ئه‌م زینانی دنیا‌یه ئه‌وئ و به شوینی ئه‌م جوانی ژیاره‌دا ئه‌گه‌رئ
ئه‌وه ئیمه له‌سه‌ر خواستی خۆمان به‌قه‌ی کرده‌وه‌ی کابرا جه‌زای ئه‌و کرده‌وانه‌ی
ئه‌ده‌ینه‌وه، تیجاره‌ت و ئالوویر ئه‌کا قازانجی پین ئه‌ده‌ین، وه باخ و بیستان ئه‌نیژئ یا
کشتوکال ئه‌کا، وه یا چۆداری ئه‌کا له‌سه‌ر یاسای خۆمان له‌جیهانا ئه‌رۆین له‌گه‌لیا
له‌م دنیا‌دا، وه ئه‌وانه له‌ دنیا‌دا غالبه‌ن زیان ناکه‌ن، واته له‌سه‌ر عاده‌تی ئاده‌میزاد ئه‌ژین.

﴿ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا

فِيهَا وَبَطِلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

به‌لام ئه‌و جوړه‌که‌سانه‌که هه‌ر دنیا‌یان ئه‌وئ و موبالات به‌فه‌رمانی خودای
ته‌علا ناکه‌ن ئه‌وانه له‌قیامه‌تا له‌ناگری دۆزه‌خ به‌ولاره‌و به‌شتیکیان نییه، وه هه‌ر
کرده‌وه‌پین له‌ دنیا‌دا کردوو‌یانه بی‌سوود و بی‌بایه‌خه؛ چونکی به‌هیوای ئه‌جر و جه‌زای
روژی قیامه‌ت نه‌یان کردوو‌ه و له‌زاتی خۆیشیا ئه‌و کرده‌وه‌شتیکی پووچ و بی‌قیمه‌تی
دینی بووه؛ چونکی هه‌ر کرده‌وه‌یه له‌گه‌ل نییه‌تی ره‌زای خودا و له‌به‌ر فه‌رمانبه‌رداری
خودا نه‌بێ وه‌کوو کرده‌وه‌ی باقی گیانه‌به‌ره‌ه بی‌عه‌قله‌کان وایه.

﴿ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ، وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ

مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ﴿١٧﴾

ئه‌م ئایه‌ته موقابیلی ئایه‌تی پێشوه، واته: ئایا که‌سی که له‌سه‌ر ده‌لیل و بو‌رهانی
بێ له‌لایه‌نی خودای خۆیه‌وه (واته پێغه‌مبه‌رئ وه‌کوو موحه‌ممه‌د ﷺ) که خودا دلئ
رووناک کردوو‌ه ته‌وه له‌سه‌ر دینی ئیسلام) یاخود کۆمه‌له‌ ئوممه‌تی که خودای ته‌علا

دلی رووناك كردوونه ته وه له سهر دینی نیسلام و به شوینی نه و دلر ووناکیه یشدا شاهیدی و پالپشتی له لایه نی خوداوه بیت بویان وه کوو قورثانی پیروز که نه خبری پیشینان و نه حوالی جیهانی تیدایی و له پیش نه و شاهیده یشدا ته وراتی موسا عَلَيْهِ السَّلَام هاتبی بۆ سهر عهرز که پیشه و بووبن بۆ پیغه مبه رانی به نی ئیسرائیل و رحمت و نور بن له لایه نی خوداوه وه باسی نه م پیغه مبه ره خاوه ن شاهیده ی کردبی به رووناکی، نایا نه م پیغه مبه ره و نه م نوممه ته که ئیمانیا ن به و هیناوه چۆن نه بن به وانه که له دنیا دا هه ر ژیا نی دنیا و زینه تی دنیا یان نه ویست و به س؟ هه رگیز وه کوو یه ك نابن. نه وان کافر بوون و دوور بوون له ره حمه ت و نه مان موئمین و موسولمانن و سه رچاوه ی ره حمه تی خودای ته علان.

﴿أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾

نه م کۆمه له به حورمه ته خاوه ن پایه، ده وامیا ن هه یه له سه ر ئیمان به خودا و بلا و کردنه وه ی دین و نه خلاق و ره وشتی پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام

﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ، مِنَ الْأَحْزَابِ، فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ﴾

وه هه رکه سه ی کوفر بکا به خودا یا به و قورثانه که شاهیدی پیغه مبه ری خودایه له و کۆمه لانه که قه ره بالغی نه کن له سه ر دوژمنا یه تی - له نه هلی مه ککه و نه ترافی مه ککه - نه وه ناگری دۆزه خ دانراوه به کاتی واده به جیهیتانی سزادانی نه وانه.

﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّنْهُ﴾

نه وه تو هه یچ شو به و و گومانی خیلافت نه بی له گه یشتنی نه و کافرانه به و وه عده یه.

﴿إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾

به راستی نه و وه عده یه حه قه و سابه ت و دیته جی له لایه نی خودای تو وه.

﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾

به‌لام زۆربه‌ی ئەو کۆمه‌له‌ی ئەه‌لی مه‌ککه و ئەترافی مه‌ککه وه یا زۆربه‌ی ئاده‌میزاد له‌ عاله‌ما ئیمان نایهنن به‌ خودا یا به‌ قورئانی پیرۆز، یا به‌ هاتنی ئاگری دۆزه‌خه، له‌بهر ئەوه که ئاره‌زووی دنیا زāl بووه به‌سه‌ریانا، مه‌یدانی بیرکردنه‌وه‌یان نییه له‌ قورئانا یا له‌ ده‌لیلی راستی دینا و هاتنی قیامه‌تا و سزادانی کافرانا به‌ ئاگری دۆزه‌خ.

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾

ئوه کێیه که سته‌مکارتر بێ له‌و که‌سه که درۆ له‌سه‌ر خودای ته‌عالا هه‌لبه‌سن و ئەوه‌ی خودا نه‌یفه‌رموو به‌ بیکا به‌ فه‌رموو ده‌ی ئەو و ئەوه‌ی که ئەو فه‌رموو به‌تی بێ فه‌رموو ده‌ی ئەو نییه؟! ئەو سته‌مکارانه له‌ روژی قیامه‌تا رانه‌نوێرین له‌ حوزووری خودای خۆيانا.

﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾

وه شاهیده‌کانی کرده‌وه‌ی له‌ روژی قیامه‌تا له‌ پیغه‌مبه‌ران و له‌ فریشته‌کانی نووسه‌ری ئەعمال و سألحانی ئوممه‌تی، وه یا ئەعزای له‌شی خۆیان ئەلین: ئا ئەو کۆمه‌له‌ بوون که درۆیان له‌سه‌ر خودای خۆیان هه‌لبه‌ست. بزائن! که له‌عنه‌ت و نه‌فرینی خودا له‌سه‌ر سته‌مکارانه و له‌سه‌ر درۆزنانه و له‌سه‌ر بێ‌ئیمانانه.

﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ

ئەو کەسانە کە خەلکی دوورنەخەنەو و مەنعیان ئەکەن لە روێشتن بە ریڤگای خودادا کە دینی ئیسلام و مەنەه جی قورئانە و ئەم ریڤگە یە بە لار و ناریک نیشان ئەدەن و ئەم کۆمەلە یە کافرن بە هاتنی روژی قیامەت.

﴿أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾

ئەو کۆمەلە کە ئەو سیفە تانە یان هە یە کۆمەلە بەکی وەها نین کە بە رانبەری خودا بکەن و نە یە لێن خودا ئیسی خۆی بکا و حەق لەوانە بسینتی، بە لکوو ئەوانە روژی دیتە پێشەو بە تۆلە لێ سەندنەو یان و غەیری خودایش دۆست و یارمە تیدەریان نییە، وە تەبعەن خودایش یارمە تی ئەوانە نادا؛ چونکی دوژمنی دینی ئەون.

﴿يُضَعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾

و لە روژی قیامەتا سزایان لەسەر دووقات ئەکرێتەو؛ قاتیکی لەسەر کوفری خۆیان و قاتیکی لەسەر ئەو کە مەنعی خەلکیان کردوو لە روێشتن بە ریڤگە ی خودادا.

﴿مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ﴾

و ئەوانە نامەرد بوون و لە دنیا دا ئەوەندە دوژمنی دینی خودا بوون تاقت و تەوانای بیستنی ئایە تی خودایان نەبوو وە تاقت و تەوانای تەماشاکردنی رووداو و موعجیزاتی پێغەمبەریان نەبوو.

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾

ئەو کۆمەلە ئەوانەن کە نەفسی خۆیان لە دەست دەرچوو و ئەو درۆ و دەلەسە کە ئەیانکرد و ن بوو لێیان و سوودی پێ نەدان.

﴿ لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ﴾ ۲۲

جا گومان لەوەدا نییە کە ئەوانە لە روژی قیامەتا لە هەموو کەس لە کافرەکان زیانکارتر و خەسارەتبارترن؛ چونکی باقی کافرەکان هەر تاوانی خۆیانمان لەسەر بەلام ئەمان تاوانی خۆیان و خەلکیان لەسەرە.

﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴾ ۲۳

بە راستی ئەو کەسانە کە ئیمانمان هیناوە بە خودا و پیغەمبەری خودا و کردەوێ، مواناسی دین ئەکەن و ملیان راکیشاوە بۆ خودای خۆیان ئەوانە خەلکی بەهەشتن، ئەوانە لەو بەهەشتەدا ئەمێننەو هەتا هەتایە.

﴿ مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ﴾ ۲۴

وێنەى ئەم دوو تاقمی موسولمان و کافرانە وەکوو تاقمیکی خاوەن [چا و] گۆیە لە موقاییلی تاقمیکی کۆیر و کەرەو.

﴿ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا ﴾ ۲۴

ئەم دوو تاقمە قەت ئەبن بە وێنە بۆ یەک لە سیفەت و حالدا؟ حاشا وە کەللا!

﴿ أَفَلَا نَذَكَّرُونَ ﴾ ۲۴

نایا بیر ناکەنەو لە حالی ئەم دوو تاقمەدا هەتا حالی بین کە ئینسانی چاودار و گۆنډار ژینیکی پیرۆزی هەیه و ئەوانی موخالیف ژینیکی پر لە ژان و، ئەوان وێنەى موسولمانن و ئەمان وێنەى کافران؟

﴿ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾ ۲۵

خودای ته‌علا دلخووشی چه‌زرت نه‌داته‌وه به‌وه که له زه‌مانی پیشوودا گه‌لن له پیغه‌مبه‌رانی ناردوو به‌لای ئاده‌میزاد و گه‌لن چه‌ولیان داوه بی‌سوود ده‌رچووه و گه‌لن سزای خاوه‌ن ده‌هش‌هت و ئازاری ره‌وانه کردوو به‌سهریان و مه‌حوی کردوو نه‌ته‌وه، تویش نه‌گه‌ر بازئ زه‌حمه‌ت و ناره‌حه‌تی بیینی پیویسته خوئ بگری و نه‌نجامی خیر بو تویه، نه‌فه‌رموئیت: (من جمله) له زه‌مانی پیشوودا پیغه‌مبه‌ریکی خاوه‌ن پایه به‌ناوی نوح که له نه‌ته‌وه‌ی چه‌زرتی ئیدریس بو ره‌وانه‌مان کرد بو سهر قه‌ومه‌که‌ی که بته‌هرست بوون و نیسته‌جیگه‌ی جه‌زیره و، سه‌نچار و، موسل و، ولاتی بابل بوون و، فه‌رمووی به‌قه‌ومه‌که‌ی: من بو ئیوه ره‌وانه کراوم له لایه‌نی خوداوه و نه‌تان‌ترسینم له سزای خودا، مادام له سهر نه‌م بته‌هرستیه ده‌وام بکه‌ن خودا قارتان لی نه‌گری. وه من له لایه‌نی خوداوه ره‌وانه کراوم:

﴿ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ إِلِيمٍ ﴾ ۲۶

وه ئینزرتان نه‌که‌م ئیتر له‌مه‌ولا عیباده‌ت مه‌که‌ن بو غه‌یری خودا، به‌راستی من ترسم هه‌یه که سزا و ئازاریکی زور نابارتان بیته‌سهر له روژیکی ناهه‌موارا.

﴿ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرْنَكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرْنَكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِادِّئِ الرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكُمْ

عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْظُرُكُمْ كَذِبًا ﴾ ۲۷

نه‌و کومه‌له ئومه‌ته که سه‌رکرده و ده‌مراستی نه‌و ئومه‌ته بوون له‌و چه‌رخه‌دا هاتن وه‌لامی چه‌زرتی نووحيان دایه‌وه و به‌رانبه‌ری ریساله‌تی نه‌ویان کرد به‌چوار

شو‌بهه:

یه کهم: ئەمە که نووح ئادەمیزادیکە وەکوو ئەوان لە بیئە و عائیلە و رشتەیی نەتەوایەتیدا وە ئینسانی وا ناگاتە پایەیی سەرداری مەعنەوی و ریسالەت بۆ سەر ئەو قەومە.

دووهم: ئەوانەیی کهوتوونەتە شوین ئەو کۆمەڵیککی لات و بێن حال و بێن دەستەلاتن و ئەمانە زۆرتر لە کۆمەڵی ئەچن که لە برسا موشاغەبەیی دروست بکەن و ئیمە تاقەتی هاوپیی ئەوانەمان نییە.

سێهەم: ئەمە که پایە و شانێ نایین بۆ نووح و پەیرەووەکانی لەسەر خۆیان هەتا بێی بە هۆی ئەو که ئەمان بتوانن و دلایان بێتە سەر ئەو خۆیان بکەن بە ئوممەتی نووح و لەگەڵ ئەودا بژین.

چوارەم: ئەمە یە ئیمە و ئەزانین که تۆ لەم داوای رەهەبری و پیغەمبەراییەتیدا درۆ ئەکەیی و ئیمە ناکەوینە شوین پیاوی درۆزن.

﴿ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّي وَعَٰئِنِّي رَحْمَةً مِّن عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمُوهَا وَأَنزِم لَهَا كَرِهُونَ ﴿٢٨﴾ ﴾

جا حەزرەتی نووح عليه السلام دەستی کرد بە وەلامدانەوێ شوبهەکانیان بە تەرتیب، وە بۆ رەدی شوبهەیی یە کهم فەرمووی: ئەی قەومی خۆم پێم بلێن: (سَلَّمْنَا) مەن ئادەمیزادیکم وەکوو ئیوێ لە شێوێ و قەوارە و خواردن و نووستندا بەلام ئایا ئەگەر لەم موساواتەدا خودا منی جیا کردبیتەوێ بە چەن پایەیی، وەکوو ئەوێ که مەن لەسەر دلرووناکی و سێنە گوشادی بێم لە لایەنی خوداوە نەک وەکوو ئیوێ دلئاریک و سێنە تەنگ، وە خودای تەعالا بە کەرەم رەحمەتیککی دابی بە مەن بە هۆی سیفەتی ریسالەت و رەهەرییەوێ و عیلمیککی هاویتیبتە دلمەوێ که لە کاری خۆما دل ئەستوور بێم، بەلام ئەو سیفەتە لە لای ئیوێ زۆر نادیار و بێن وجود و جینگەیی شوبهە بێ، مەن

چی بکهم له گه‌ل ئیوه‌دا؟ نایا من ئیقرار به‌و سیفته‌ته به‌ زور نه‌دم به‌سه‌ر ئیوه‌دا له‌ حالیکدا ئیوه‌ توانای وه‌رگرتنی نه‌وتانه‌ نه‌بی به‌لکوو رقتان لئی بی؟
به‌ کورتی راسته‌ وه‌کوو ئیوه‌م له‌م سووره‌ته‌دا به‌لام وه‌کوو ئیوه‌ نیم له‌ سیره‌تا و
من ره‌ه‌به‌رم، به‌لام ئیوه‌ مادام ته‌نازول نه‌که‌ن له‌و ده‌ماره‌ پووچه‌ که‌ هه‌تانه‌ سوود
وه‌رناگرن له‌ من وه‌ له‌م خوسوسه‌وه‌ ئیوه‌ خوتان زیان نه‌ده‌ن له‌ خوتان.

﴿وَيَقَوْمٍ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ إِنِ اجْرِيْ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَمَا اَنَا بِطَارِدٍ
الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا اِنَّهُمْ مُّلتَقَوْنَ رَبِّهْمْ وَلِكِفٰی ءَارِكُمْ قَوْمًا يَّجْهَلُوْنَ﴾ (۲۹)

وه‌ بۆ ره‌دی شوبه‌هی دووه‌میان فه‌رمووی: من له‌م مه‌به‌سته‌مدا که‌ ده‌عه‌تی
ئیه‌یه‌ بۆ دینی خودا و ته‌وحیدی نه‌و وه‌نه‌بی داوای مال و دارایی له‌ ئیوه‌ بکهم هه‌تا
بۆ خاتری نه‌و مال و داراییه‌ که‌ له‌ ئیوه‌وه‌ ده‌ستم بکه‌وی نه‌و په‌یره‌وه‌ فه‌قیرانه‌ی
خۆم له‌ خۆم دوور بخه‌مه‌وه‌ و دلێ ئیوه‌ به‌جی بینم، به‌لکوو نه‌جری من به‌راه‌ر
به‌م مه‌به‌سته‌م له‌سه‌ر خودایه‌ و ده‌وله‌ت و سامان له‌ لای من قیمه‌تی نییه‌، به‌لکوو
مه‌به‌ستم بلاوکردنه‌وه‌ی ته‌وحیده‌ و، نه‌و موسولمانانه‌ مادام نه‌هلی ته‌وحیدن من
قه‌ت نه‌وانه‌ ده‌رناکه‌م؛ چونکی غایه‌ی من به‌وان به‌جی هاتوو و نه‌وان گه‌یشتوون
به‌ ناسینی خودای خۆیان و ئیمانیا هیناوه‌ به‌و خودایه‌ که‌ تاق و ته‌نیا به‌ و زانا و
ته‌وانایه‌، به‌لام من باوه‌رم وایه‌ که‌ ئیوه‌ قه‌ومینکن جاهیل و نه‌زانن و نازانن ئاده‌میزاد
به‌ قه‌واره‌ و دارایی له‌ لای خودادا به‌رز نابیته‌وه‌ به‌لکوو به‌ دین و نه‌خلاق و ته‌وازوعی
نه‌فس نه‌بی به‌ ئینسانیکی به‌ حورمه‌ت و نه‌و فه‌قیرانه‌ له‌سه‌ر نه‌و حاله‌ن نه‌ک ئیوه‌.

﴿وَيَقَوْمٍ مِّنْ يَّضُرُّنِي مِنَ اللّٰهِ اِنِ طَرَدْتُهُمْ اَفْلَا تَذَكَّرُوْنَ﴾ (۳۰)

وه‌ بۆ ته‌ئکیدێ ده‌فعی شوبه‌هی دووه‌میان فه‌رمووی: نه‌ی قه‌ومی من ده‌للی
دینی زۆره‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ واجبه‌ ئینسان ریز له‌و که‌سانه‌ بگریئ نه‌خلاقیا باشه‌ و به‌راه‌ر

به‌فرمانی خودا فه‌رمان‌به‌ردارن، «بناء علیه» واجبه من به‌دل و زاهیر حورمه‌تی نه‌و په‌یره‌وه فه‌قیرانه بگرم، وه نه‌گه‌ر ده‌ریان بکه‌م خودا قارم لی نه‌گری، جا کئی نه‌توانی یارمه‌تیم بدا و له‌قاری خودا رزگارم بکا نه‌گه‌ر من نه‌وانه ده‌رکه‌م و نازاری دلّیان بده‌م؟ عه‌جه‌با ئیوه بوچی بیرناکه‌نه‌وه هه‌تا حالی بین که ده‌مار و فیزی ئیوه به‌سه‌ر نه‌وانا بن‌جینگه‌یه و له‌سه‌ر باوه‌رئیکی به‌تاله‌؟!

﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ
وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي
أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾

وه بو‌وه‌لامی شوبه‌هی سیه‌ه‌م و چواره‌م بیتان نه‌لیم: ئیوه له‌لاتان وایه که شه‌رافه‌ت و پایه و شان نه‌وه‌یه ئینسان مالی دنیا و زیر و زیو و چه‌یوانات و دارایی بی، وه یا نه‌وه‌یه که ئینسان غه‌بیزان بی و سپری په‌نامه‌کی ده‌ربخا، وه یا به‌وه نه‌بی که زاته‌ن له‌عالمه‌مئکی له‌تیف و ناسک بی و له‌به‌ر چاوا نه‌بی وه‌کوو فریشته‌ی خودا، به‌لام نه‌م شتانه بو‌نه‌وه ناشین بین به‌پایه‌ی به‌رزی له‌عالمدا، نه‌مما فریشته‌ نه‌وه قه‌ومئکن خودا به‌بن‌قاییلیه‌ت بو‌تاوان دروستی کردوون و ناتوانن گوناح بکه‌ن له‌به‌ر نه‌وه پایه‌یان نه‌وه‌نده به‌رز نییه که له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ران و ره‌ه‌به‌رانی گیروده‌ی نه‌فس و زه‌حمه‌تی خو‌یان و غه‌یری خو‌یان ته‌شریف بکرتن، وه مالی دنیا‌یش نه‌وه نه‌بی که نه‌زان ئیعتیمادی بداته سه‌ر ئیتر قیمه‌تئیکی نییه و که‌شفی ئومووری غه‌یبی (بالذات) هه‌ر له‌شانی خودادایه، که واین من ئیعلان نه‌که‌م و بیتان نه‌لیم: من خه‌زینه‌ی داراییم له‌لانییه و به‌وانه‌یش نانا‌زم و غه‌یب و نه‌سرار و په‌نامه‌کی نازانم مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی خودا پی‌م نیشان بدا له‌سه‌ر حیکمه‌تی خوی و له‌جینسی فریشته‌یش نیم، وه وا‌حالی مه‌بن که ریساله‌ت و ره‌ه‌به‌ری له‌سه‌ر نه‌مانه دامه‌زراوه، به‌لکوو ره‌ه‌به‌ری

ئهمه‌یه خودا ئاده‌میزادی ئیختیار بکا و دلی نورانی بکا و شرع و دینی نیشان بدا و ره‌وانه‌ی بکا بۆ لای قه‌ومیکی نه‌زانی دوور له‌ ئه‌خلاق و ئاداب ئیرشادیان بکا و به‌ هۆی ته‌می و ته‌ربیه‌ته‌وه بیان بکا به‌ قه‌ومی که له‌ ژبانی دنیا‌دا سوود وهریگرن بۆ خو‌ریان و بین به‌ چرای رووناکی دلی ته‌وانه‌یش له‌ پاش ته‌وان دین.

که وابین ته‌و شتانه ئیوه به‌ هۆی پایه‌ی شه‌رافه‌تیان نه‌زانن وه‌ها نین و شه‌رافه‌ت ته‌وه‌یه ئینسان دلی نورانی بی به‌ ئیمان و نه‌فسی رازابیتته‌وه به‌ خوو و ره‌وشتی باش. به‌ گو‌یره‌ی ئهمه‌ی بۆم به‌یان کردن قه‌ت نالیم به‌و فه‌قیرانه که چاوی ئیوه به‌ سووکی بۆیان نه‌روانی که خودا خه‌ریان ناداتین، به‌لکوو خودا فی‌علهن خه‌یری پینداون به‌وه که هیدایه‌تی داون بۆ دینی ته‌وحید، وه خودا خو‌یشی زاناتره له‌ ئیمه به‌و نووره وا له‌ دلایان، مومکینه هه‌رکام له‌وان پایه‌یه‌کی زۆر به‌رزی هه‌بێ.

وه ته‌گه‌ر من بلیم ته‌و فه‌قیرانه خاوه‌ن پایه‌ نین و پایه‌ی ئیمان و ته‌وحیده‌که‌یان ته‌قدیر ته‌که‌م، من به‌ راستی ته‌بێ له‌ تاوانباران بم، چونکه ره‌هه‌ر ته‌شی راستی نیشان بدا نه‌ک حه‌ق ون بکا، وه مادام حه‌قی ونکرد ته‌وه تاوانباره و سته‌می له‌ خه‌لک کردووه که حه‌قی لی ون کردوون، وه سته‌میشی له‌ خو‌ی کردووه که وه‌زیفه‌ی خو‌ی جی‌به‌جی نه‌کردووه.

﴿ قَالُوا يَنْبُحُ قَدْ جَدَلْتَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَأَيْنَا بِمَا تَعْدُنَا إِنْ

كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٣٢﴾

جا قه‌ومه‌که‌ی حه‌زره‌تی نووح له‌ مه‌قامی دلگه‌رانی و دوور که‌وته‌وه لئی وتیان: ته‌ی نووح تو موجداه‌له‌ت له‌گه‌ل ئیمه‌دا کرد و جیدالینکی زۆریشته کرد، جیدالت کرد بۆ خو‌ت و بۆ قه‌ومه‌که‌ت، وه هه‌ر شو‌بهه‌یین که هه‌رکه‌سی له‌ ئیمه ده‌ری‌په‌ری بوو تو قسه‌ت له‌سه‌ر کرد ئیتر ئیمه تاقه‌تی جیدالمان نییه ته‌گه‌ر راست ته‌که‌ی تو له‌لای

خوداوه هاتووی و نه توانی شتی بنوینی به ئیمه فهرموو نه‌گه‌ر تو له راسته راساله‌کانی هه‌تا پایت ده‌رکه‌وی.

﴿ قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴾ (۳۳)

حه‌زهره‌تی نووح فهرمووی: نه‌ی قهومی من ئیوه‌غه‌شیمن، من که‌ی وتوومه‌من سزاتان بو دیتیم؟! حاشا! ئه‌وه‌هه‌ر خودایه‌ئه‌توانی سزاتان بو ره‌وانه‌بکا نه‌گه‌ر خواستی له‌سه‌ر بی‌وه‌کاتیکیش که‌سزای نارد بو سه‌رتان ئیوه‌ناتوان به‌ره‌ره‌ستی بوه‌ستن و ده‌فعی ئه‌و سزا بکه‌ن.

﴿ وَلَا يَفْعَلُكُمْ نَصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أُنصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ ﴾

وه‌به‌هیچ شیوه‌یی نامۆزگاری من سوود نادا به‌ئیوه‌ئه‌گه‌ر خواستم بیته‌نامۆزگاری کردنتان به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر خودا خواستی له‌سه‌ر ئه‌وه‌بی به‌رابه‌ر به‌م هه‌موو بی‌ئه‌ده‌بی و ناسزاییه‌که‌کردتان بیه‌وی گومراتان بکا.

﴿ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴾ (۳۴)

خودا په‌روه‌ردگاری ئیوه‌به‌وه‌بو لای ئه‌و نه‌گه‌رینه‌وه‌و خۆی نه‌زانێ چیتان لێ بکا و چیتان به‌سه‌را بینێ.

﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ، فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا يُخْتَرُونَ ﴾ (۳۵)

یا خه‌یر کافره‌کانی قهومی نووح نه‌لین: نووح خۆی ئه‌م نامۆزگارییه‌ی هه‌له‌سته‌وه‌به‌زمانی خوداوه‌! تو بلی: نه‌گه‌ر من ئه‌و وتارانم هه‌له‌سته‌بێ. ئه‌وه‌تاوانی خۆم له‌سه‌ر خۆمه‌و له‌سه‌ر ئیوه‌نییه‌، ئیوه‌دوورن له‌تاوانی من و منیش دوورم له‌تاوانی ئیوه‌.

﴿وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ ءَامَنَ فَلَا
تُبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (۳۶)

جا وه حی کرا بو لای نوح عاشا: به راستی کهس ئیمان نایه نئی لهم قهومی تویه
ئهوانه نه بی که لهمه و پیش ئیمانیان هیناوه ئیتر دلگران مه به له ههر شتی ئه یکن.

﴿وَأَصْنَعِ الْفُلَکَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
مُغْرَقُونَ﴾ (۳۷)

پاش ئه وه که چه زه تی نوح عاشا ماوه یه کی زور له ناو قهومه که یا مایه وه و
بانگی کردن بو ته وحید و ئه وان موبالاتیان نه کرد و به ئه نوعی ریگه دا ته حقیری
ئه تباعیان ئه کرد، نوح دو عای شه پی کرد له وه قهومه و پاراپیه وه له خودا که گیانداریان
له سه ر عه رزا ببری، وه خودا وه حی بو کرد که وا من بریارم دا ئه وه قهومه غه رق
بکه م و پیویسته تو که شتییه ک دروست بکه یت بو خوت و مندال و ژن و په یوه ندت
له گه ل ئه وانه دا که ئیمانیان هیناوه، جا خودای ته عالا به ئیشاره ت بو لای ئه وه که شتییه
که بریاری داوه دروست بکری بو خوی و په یوه ندی فه رموی به چه زه تی نوح:
تو دروست بکه ئه وه که شتییه که بریارمان دا به چاودیری من که نه یه لم دوژمنه کان
بیشکینن و له سه ر وه حی و ته علماتی من که چونی دروست بکه ی که به کاری
ژیواری ئه وانه بی که ئه پرۆنه ناوی، که وابی مه به ست له که لیمه ی «أعین» چاودیری
و پاسکرده له لایه نی خوداوه به وه شیوه که خوی فه رمانی داوه و مه به ست له
«وحی» ته علمکردنی چه زه تی نووچه بو به ستنی ته خته کان و داری رایه له ی ئه م
لا و لا و سه ر و ژیری که شتییه که که ریگه ستنی ئه وانه پیویستی به ئیرشادیکی
ره سایه.

وه فہرموی: قسه و تکا و رجام له گہلدا مه که بو رزگار کردنی ئەوانه که سته میان له خویمان کرد به کوفر و له غهیری خویمان به ریگه گرتن لیان بو موسولمان بوون، به راستی ئەوانه حوکم دراوه به سه‌ریانا که له‌وانه غه‌رق بکرین.

﴿وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ﴾

وه حه‌زرتی نوح مه‌شغولی بوو، پاش ئەو ئەمره به قه‌ی ته‌وانا ئەو که‌شتیه‌ی دروست ئەکرد.

﴿وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ^٤﴾

وه ههر کاتی به ده‌وام که کۆمه‌لی له قه‌ومه‌که‌ی رانه‌بوردن به‌لایا گالته‌یان پین ئەکرد، به ئیعتیباری ئەوه که نوح نازانی که‌شتی دروست بکا یا ناتوانی دروستی بکات وه یا دروستکردنه‌که‌ی پین‌سووده، یاخود به گالته‌وه پینان ئەوت: تو پیغه‌مبه‌ر بووی وا بووی به دارتاش!

﴿قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٨﴾﴾

ئه‌ویش له وه‌لامیانا نه‌یفه‌رموو: ئە‌گه‌ر ئیوه گالته‌ئه‌که‌ن به ئیمه ئیمه‌یش له‌مه‌ولا کاتی که نزیک بوونه‌وه له خنکان گالته‌تان پین ئە‌که‌ین وه‌کوو ئیسته ئیوه گالته‌ به ئیمه ئە‌که‌ن.

﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾

کافره‌کان باوه‌ریان نه‌بوو به‌وه که نوح پیغه‌مبه‌ره و قسه‌که‌ی راسته و روژی دی که ئەوان به که‌شتی رزگار ئەبن و ئەمان گیرۆده‌ی سزای دنیا ئەبن به غه‌رق و تووشی سزای قیامه‌ت ئەبن.

به کورتی لایان وا نه بوو که کهس ههیه گیرۆده ببین، جا نووحیش فهرمووی: له پاشه کاتی نزدیکدا حالی ئه بن و ئه زانن کئی سزایه کی تووش ئه بن رسوای بکا له دنیا دا و دیته سه ری سزایه کی به دهوام له قیامه تا.

﴿ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ آتَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ ﴾

خودای تهعالا وه حی کرد بو چه زه تهی نوح: نیشانه ی کاتی توفان و به رزبوونه وهی ئاو به سه ر دنیا دا ئه وه یه که ئاو له ته نووری نان کردنه که تانه وه ده رنه چی به هیز. وه پاش ئه وه که چه زه تهی نوح که شتییه که ی ته واو کرد و چاوه پئی نیشانه که ی کرد له ماله وه هاتن خه به ریان پیدا که: ئاو له ته نووره که مانه وه ده رنه چی ئه ویش فه رمانی دا په پیره وه کانی حازر بین وه خودا ئه وه حیوانانه که له هیلکه په یدا ئه بن، وه یا به زایین ئه زین جووت جووت حازری کردن. وه کوو ئه فه رمویت: تا کاتی ئه مرمان دا به توفان و، بارانی خورزم له ئاسمانه وه رزایه سه ر عه رز و زه وی که وته ته کان و ئاوی فره ئه دایه سه ره وه و ته نووره که ی مالی نوح ئاوی لی هه لقولا، وتمان به نوح: هه لبگه ره له که شتییه که دا له هه موو هاو لفتیک دوان، واته نیر و مییه ک، وه ئه هل و مندال و ژن و په یوه ندی خۆت هه لبگه ره - ئه وانه نه بن که واته ی من رابورد وه بو خنکاندنیان که بریتییه له که نغانی کوپی و دایکی که نغان که له بیر و رادا له گه ل کافره کانا بوون و نووحیان به شیت دانه نا - وه هه لبگه ره له که شتییه که دا هه رکه س که ئیمانی هیناوه به تو، وه له حال ژماره یه کی که م ئیمانیان پی هینا بوو! جا ئه مانه چوونه ئاو که شتییه که وه.

﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ جَمْرَتَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾﴾

وه چه زره تی نوح فہرمووی: پیروزی ناوی خودا هوی جوولان و هاتوچوی که شتییه که بن تا کاتی جوولانی، وه هوی راوهستانی بن کاتی راوهستانی، به راستی خودای من تاوانه خش و میهره بانه.

﴿وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْرَلٍ يَبُنَىٰ اَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٢﴾﴾

واته نهو که شتییه ییش نهونه قایم و باش دروست کرابوو که قهومه که ههرچی تیدا بوو نه ییردن به سهر ناوه که دا له ناو شه پؤلی ناوی وادا وه کوو کتوو بهرز بوون و به قهد کتوو نه بوون، واته که شتییه که له بهرز بوون وه و داپه پیندا خراب نه ده بوو، وه یا له و کاته دا سواری بوون که شتییه که نهو عالمه می وا له ناویا رای نه په راندن له ناو شه پؤلی بهرزی به قه می کتوو گوره دا. وه نوح علیه السلام له کاتی سوار بوونی که شتییه که دا بانگی کرد له که نعان می کور می - و نهویش له که ناریکدا راوه ستابوو - : نه می کور می خوشه ویستم سواری که شتی ببه له گهل ئیمه دا وه له گهل کافره کانا مبه هه تا له گهل یانا نه فه وتی.

وه نه م بانگ کرد نه می له پاش نه می خودا که فہرمووی: ﴿إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ له سهر نهو نه ساسه بوو که چه زره تی نوح وای نه زانی که نعان بهر نهو جیا کرد نه وه نه که وتوو، یا له و کاته دا سواری که شتییه که بوون و ئاده می زاد که وتنه بیم و لهرز و په ریشانی و ترسی گیانه وه، نوح و هها حالی بوو که نعان له حالی خو می په شیمان بووه ته وه، وه یا له بهر عاتیفه و مه چه به تی باو کیتی خستییه نهو خه یا له وه به لکوو لای خودای ته عالا له بهر که ره می زوری مه جالی عه فوی بیی.

﴿قَالَ سَأُوۡىٓ اِلٰى جَبَلٍ يَّعَصِمُنِي مِنَ الْمَآءِۙ﴾

که نعان به بن باکیه وه وتی: وا له م کاته وه نه روم بو سهر کینوکی به رزی وا له توفان بمپاریزی.

﴿قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَۙ﴾

حه زره تی نووح فه رموی: خاوه ن عیسمه ت و پاریزراو نیه نیمرو له م قاری خودا و له م توفانه که سی نه بی که خودا ره حمی بی کرد بی و له م که شتییه دا داینابی.

﴿وَحَالٌ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ ﴿٤٣﴾﴾

وه له و کاته دا شه پو لیکتی ناوی زور هات و که وته به بینی نووح و که نعان وه و له ناوه که دا خنکا.

﴿وَقِيلَ يَا اَرْضُ ابْلَعِي مَآءَكَ وَاسْمَأْۤءِ اَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَآءِ وَقُضِيَ الْاَمْرُ

وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظّٰلِمِينَ ﴿٤٤﴾﴾

وه له پاش نه وه که خودای ته عالا به و توفانه کافره کانی کوشت و قاره که ی برابه وه، له لایه نی په روه ردگاره وه به بانگی ته نسیر و ته سخیر وترا: نه ی خاک ناوی خوت بخوره وه و قووتی بدهر وه زووبه زوو، وه نه ی ناسمان ده سبه ردار بیه له ناو رزاندن! وه فه رمانی خودا جی به جی بوو: زه وی دهستی کرد به قووتدانی ناوه که ی و، ناسمان ناوی و یسایه وه و، که شتییه که له سهر کینوی «جوودی» - له نزیکی شاری «موسل» دا - راوه ستا و له لایه نی خودا و مه لاتیکه ی مه ئمووره وه وترا: با هر دوور بکه ونه وه نه و قهومه کافره سته مکارانه.

﴿وَنَادَى نُوحٌ رَّبَّهُ فَقَالَ رَبِّ اِنَّ ابْنِي مِنْ اَهْلِي وَاِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ

وَانتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِينَ ﴿٤٥﴾﴾

وه چه زره‌تی نوح پاش نه‌وه که له وه‌حی خوداوه نه‌مری نه‌وه‌ی پیگه‌یشت که هه‌موو نه‌هلی خو‌ی بهاویته ناو که‌شتیه‌که‌وه * إلا من سبق علیه القول * وه به‌بیری خو‌ی وای‌زانی که نه‌و جیا‌کردنه‌وه هه‌ر دایکی که‌نعانی به‌رئه‌که‌وئ، بانگی کرد و پاراپه‌وه له خودای ته‌عالا: نه‌ی خودا! که‌نعانی کورم له نه‌هلی منه و تو‌یش وه‌عه‌ده‌ت داوه به‌رزگار‌کردنی نه‌هلی من و تو‌خواه‌ن حکمه‌تی له هه‌موو کار‌یکدا.

﴿قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْتَأْنِنُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ﴾

خودا وه‌لامی نوو‌حی داوه و فه‌رمووی: نه‌ی نوح به‌راستی که‌نعانی کور‌ت له نه‌هلی تو‌نییه؛ چونکی کوفر رسته‌ی مه‌حه‌به‌ت نه‌برئ و، به‌راستی که‌نعان نه‌وه‌نده خراپه «کانه» هه‌ر کرده‌وه‌ی ناشرینه، ئیتر پرسیار مه‌که و داوای شتیکی وا مه‌که که نه‌زانی بوونه‌که‌ی حکمه‌ت و سه‌وابه. وه من ناموزگار‌یت نه‌که‌م له‌به‌ر نه‌وه چه‌ز ناکه‌م بکه‌ویته زومره‌ی نه‌وانه‌ی که نه‌زانکارن.

﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ﴾

جا چه‌زره‌تی نوح بی‌دار بووه‌وه و خه‌به‌ردار بوو له واقیعی حال و عیلمی په‌یدا کرد که که‌نعانی کور‌ی له‌گه‌ل «واعله»‌ی دایکیا له نه‌هلی نه‌و جیا بوونه‌ته‌وه و حوکم دراوه به‌خنکاندنیان، وه زانی که که‌نعان له کاتی سواربوونی گیانه‌له‌به‌ره‌کانا بو ناو که‌شتیه‌که هیچ بیر و باوه‌ری نه‌گوزراوه و له‌سه‌ر حالی کوفری پیشووی ماوه، جا پاراپه‌وه له خودا و سکالای کرد که سه‌رفی نه‌زه‌ری لی بکا و فه‌رمووی: ئیتر په‌نا نه‌گرم به‌تو له‌وه که له‌مه‌ولا داوای شتیکت لی بکه‌م که نه‌زانم بوونه‌که‌ی حکمه‌ته، وه نه‌گه‌ر داوای شتی بکه‌م نه‌ئیم: خودایه نه‌گه‌ر نه‌و شته خار‌یج نییه له دائیره‌ی خواستی خو‌ت بو‌مان جی‌به‌جی بکه.

﴿وَالَا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ (۴۷)

وه نه گهر چاوپوشیم لئ نه که ی و میهره بانی به کار نه یه نی له گه لئا بو چاوپوشی له م داواکرده دا به راستی داخلی کومه لی زیانکاران نه بم.

﴿قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ﴾

جا له لایه نی خوداوه ده رگای میهره بانی تاییه تی کرایه وه و خودا سهرفی نه زهری کرد له نوح له بابه تی نه و داوایانه وه کرد بووی و وه حی هات بو لای نوح و فرمانی پین درا که: له که شتییه که ت بیره خواره وه له گه ل هیمنی و پیروزی و بهختیاری له لایه نی ئیمه وه بو تان و له گه ل فهر و بهر ه کاتی له سه ر خوت و له سه ر نه و ئوممه تانه وان له گه لئا له سه فینه که دا.

﴿وَأُمَمٌ سَمِعَتْهُمْ ثُمَّ يَمْسُهُمْ مَتَاعَ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ (۴۸)

وه له نه ته وه ی ئیوه دا چه ن ئوممه تی هه ن که له مه ولا ژبواری خویشیان پین نه ده پین تا ده وام نه که ن له سه ر تا عه ت و فه رمان به رداری و له پاشا ده ست نه که ن به سه رکیشی و یاخی بوون جا له سه ر یا سا و سونه تی خووم به رابه ر به سه رکیشه کان سزایه کی سهخت و ناگه واریان بو چه واله نه کرئ و لییان نه دا.

ریوایه ت کراوه: که شوینی نه و که شتی دروستکرده ی چه زره تی نوح «کووفه» بووه. وه بازی نه لین: له ولاتی «جهزیره» بووه له شیمالی موسله وه، وه نه م ریوایه ته نزیکتره له واقیعه ی دابه زینی که شتییه که ی له سه ر کئوی «جوودی» له نزیککی موسلدا. وه ریوایه ت کراوه ماوه ی شه ش مانگ یانی له ده ی ره جه به وه تا ده ی موچه رهم نه و که شتییه به سه ر ئاوی توفانه وه بووه نه وسا له سه ر کئوی جوودی دامه زراوه.

﴿تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ﴾

﴿مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَقِيبَةَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۴۹)

نائو باسی حه‌زرتی نووچه و قه‌ومه‌که‌ی و باسی توفان و که‌شتی و هیشتنه‌وه‌ی بازیک و کوشتنی بازئی له‌وان، بازئی بوو له هه‌والئی په‌نامه‌کی به وه‌حی به تۆمان راگه‌یاند، تۆ له‌مه‌وپیئش نه‌و باسانه‌ت نه‌ئه‌زانی و قه‌ومه‌که‌یشت نه‌یان‌ئه‌زانی له پیش نه‌م به‌یانی ئیمه‌دا. جا مادام خودا تۆی کرد به جینگه‌ی زانستی هه‌والئی په‌نامه‌کی و تۆی کرد به ره‌به‌ر خۆت بگره له‌سه‌ر ئازاری قه‌ومه‌که‌ت و بزانه نه‌نجامی خیر و که‌یشتن به مه‌رام بو نه‌و که‌سانه‌یه که له خودا نه‌ترسن و له‌سه‌ر فه‌رمانی نه‌و نه‌رۆن.

﴿وَالِی عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ یَقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَکُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَیْرِهٖؕ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُونَ﴾

ره‌وانه‌مان کرد بو لای قه‌ومی «عاد» برای خۆیان «هوود»، نه‌ویش مه‌نعی کردن له بته‌پرستی و پیتی فه‌رموون: به‌نده‌یی بکه‌ن بو زاتی پاکی خودا و ئیوه غه‌یری نه‌و خوداتان نییه و ئیوه له‌م کاری ناباری بته‌پرستییه‌دا کۆمه‌لئیکی درۆزن و درۆه‌ه‌لّه‌سن و به درۆ نه‌لین خودا شه‌ریکی هه‌یه.

ئه‌لین: هوود کورپی عه‌بدوئلای، کورپی ره‌باحی، کورپی خولوودی، کورپی عادى، کورپی عه‌وسى، کورپی ئیره‌می، کورپی سامی کورپی نووح عَلَيْهِ السَّلَام بووه، وه قه‌ومی هوود بته‌پرست بوون و بته‌که‌یان ناوی «هتار» بوو، وه ولاته‌که‌یان خاکی «ئه‌حقاف» بوو له شیمالی «حه‌زره‌مووت» دا، وه زه‌وی «روبعی خالی» بئ‌ئاوه‌دانى وا له شیمالی ئه‌حقافه‌وه و عومان که‌وتووته خۆره‌ه‌لاتیانه‌وه، وه ولاته‌که‌یان هه‌روا به چولئی ماوه‌ته‌وه، وه تا ئیسته ده‌ست نه‌براوو بو که‌شف کردنی.

﴿یَقَوْمِ لَا اَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ اَجْرًا اِنْ اَجْرِیْ اِلَّا عَلٰی الَّذِیْ فَطَرَنِیْٓ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾

وه هوود فہرمووی: ئەی قەومی خۆم من لەسەر ئەم بانگ کردنی ئیوہ بۆ تەوھید داوای پاداش و ھەقی ھاتوچۆ لە ئیوہ ناکەم، من پاداشم نییە لەسەر ئەو خودایە نەبییە کە منی لە نەبوون دروستکردووە، ئایا ئیوہ ناتوانن عەقل و ھۆشی خۆتان بە کار بێنن بۆ ئەو بزانن کە ئیمە بە دلێکی پاک ئیوہ بانگ ئەکەین بۆ رینگە ی رووناک و لەو رینگەوہ ئیوہ ئەتوانن بگەن بە مەقسوودی حەق.

﴿وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَىٰ قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ﴾

وه فہرمووی: ئەی گەلی خۆم داوای تاوانبەخشی لە خودا بکەن با لەم کردوہە خراپانەدا و لەم بیر و باوہرە ناشیرینانە عەفوتان بکا، پاش ئەوہ بە باشی و ساغی بگەرێنەوہ بۆ لای خودا ئەویش لەسەر وەعدی خۆی ئاسمانتان بۆ رەوانە ئەکا بە بارانرێژی، وە ھیزی تەرتان بۆ زیاد ئەکا لەسەر ئەو ھیزە کە ئیستە ھەتانە وە پشت لە خودا و لە دەرسی رەھبەری راست ھەل مەکەن و بە تاوانباری مەمێنەوہ.

﴿قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِ هٰٓهِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِيْنَ﴾

ئەوانیش لە وەلامی ھوودا وتیان: ئەی ھوود تۆ ھێچ دەلیل و شاھیدیکی راسالت نەھیناوە بۆ ئیمە بێی بە دەلیل لەسەر ئەوہ کە تۆ رەھبەری و ئیمە تەرکی پەرستیاری ئەم بتانی خۆمانە ناکەین لەسەر وتاری تۆ و ئیمە باوہرمان نییە پیت.

﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْرَبْنَاكَ بَعْضَ آلِهَتِنَا بِسُوٓءٍ﴾

بەلکوو زیاد لەوہ کە قسەکانت وەرناگرین ھەر ئەمە بە تۆ ئەلێین کە تۆ لە گەل بەتەکانی ئیمەدا میانەت نییە و بە سووکی باسیان ئەکە ی و بازی لەوانیش دەستیان لێ وەشانوو ی و شیتیان کردووی.

﴿قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٥٤﴾ مِنْ دُونِهِ
فَكِيدُونِي جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنظِرُونِ ﴿٥٥﴾﴾

حه‌زره‌تی هوود فه‌رمووی به‌ قه‌ومه‌که‌ی: به‌ راستی من خودای عالم نه‌که‌م به‌ شایه‌ت و ئیوه‌یش شایه‌تی بده‌ن که: من به‌ریم و دوورم له‌و بتانه‌ی ئیوه‌ که‌ نه‌یانکه‌ن به‌ هاوړپیی خودا و نه‌یان په‌رستن و له‌ خودا لائه‌ده‌ن، دوورم له‌وان له‌وه‌دا نرخیان بؤ دابنیم، وه‌ دوورم له‌وه‌ بیان په‌رستم، وه‌ دوورم له‌وه‌یش به‌ شتیکی وایان بزائم باسیان بکه‌م؛ چونکی نه‌وانه‌ به‌رد و داریکی بن‌ئاسار و بن‌ئازارن و دوورن له‌هموو نرخ و قیمة‌تی، جا فه‌رموون! ئیوه‌ زور و من که‌م و ئیوه‌ خاوه‌ن هیز و من بن‌هیز و من بن‌ده‌سته‌لات، بین به‌ هموو نه‌وعه‌ حیله‌ و فیلی بؤ نازاردانی من، وه‌ هیچ مؤله‌تم مه‌ده‌ن بزائم نه‌توانن زیانیتکم لی بده‌ن!

﴿إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾

به‌ راستی من ئیعتیمادم داوه‌ له‌سه‌ر زاتی خودا که‌ په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه.

﴿مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٥٦﴾﴾

ئیوه‌ نافامن و نازان! هیچ گیاندارئ نییه‌ بړوا به‌سه‌ر زه‌ویدا ئیلا خودای ته‌علا پیشی سه‌ری نه‌و گیانله‌به‌ره‌ی گرتووه‌ (واته‌ هه‌ر خودا ناگاداری نه‌کا و نه‌پیاریزی). به‌ راستی خودای من که‌ په‌روه‌ردگاری عالمه‌ له‌سه‌ر ریگه‌یه‌کی راست و له‌سه‌ر یاسایه‌که‌ شیاو بن‌ به‌ ته‌وانایی و زانایی خوئی، که‌س ناتوانئ نه‌و یاسا بگورئ و به‌رانبه‌ری خودا بکا.

﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِۦٓ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّا رَبِّي عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٥٧﴾﴾

جا نه گهر ئیوه پشت هه‌ل بکه‌ن له حه‌ق و ده‌رسی ره‌ه‌به‌ر وه‌رنه‌گرن من مه‌قسه‌دم نییه؛ چونکی من وه‌زیفه‌ی خووم که ناموژگاری و گه‌یاندنی په‌یامه‌ به‌جیم هینا و گه‌یاندنم بیتان نه‌وه‌ی که ره‌وانه‌ کراوم پیی، وه‌ بزانه‌ن مادام پشت هه‌لبکه‌ن له‌ په‌یامی خودای ته‌علا خودا ئیوه‌ نه‌فه‌وتینی و قه‌ومی‌تر له‌ پاش ئیوه‌ دینی، [وه‌ ئیوه‌ (به‌م پشت هه‌ل‌کردنه‌) که‌مترین زیانیک به‌ خودا ناگه‌یه‌نن]؛ چونکی به‌ راستی خودای من له‌سه‌ر هه‌موو شتییک ناگادار و نیگابانه‌ نه‌زانی به‌ کرده‌وه‌تان، وه‌ نه‌توانی‌ توله‌تان لی وه‌ریگری.

﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِّنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٨﴾﴾

وه‌ کاتی که‌ فه‌رمانمان ده‌رکرد بو له‌ ناوبردن قه‌ومی عاد به‌ سزا، هوود و نه‌وانه‌ ئیمانیا‌ن هینابوو له‌گه‌لیا رزگارم کردن به‌ میه‌ره‌بانی خوومان وه‌ رزگارم کردن له‌و سزا زور زبهر ناباره، وه‌ سه‌موومی گه‌رمی ژاراویم نارد بو‌یان نه‌چوو به‌ لووت و ده‌ماخیانا و ناوسکیانی نه‌کولاند و نه‌مردن، وه‌ قه‌ومی عاد - نه‌وانه‌ نه‌بی که‌ ئیمانیا‌ن هینا بوو به‌ هوود - هه‌مووم به‌م ده‌رده‌ خراپه‌ له‌ ناوبرد.

﴿وَتِلْكَ ءَايَاتُ حَقِّ حُدُودِ رَبِّهِمْ وَعَصُوا رُسُلَهُۥٓ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿٥٩﴾﴾

ئا نه‌وه‌ باسما‌ن کردن قه‌ومی عاد بوون ئینکاری نایاتی خودایان کرد و نافه‌رمانی ره‌ه‌به‌ره‌کانیا‌ن کرد (واته‌ هوود و موسولمانه‌کان وه‌ یا نه‌وه‌ی که‌ نافه‌رمانی پیغه‌مه‌ری

بکا نافرمانی هموو پیغه مبه رانی کردووه) وه که وتنه شوین فەرمانی ناره وای هموو سته مکارینکی سه رکیشی بی هوشی بایی و ناسزا و دژی دادگه ری و یاسای خودایی.

﴿وَأْتِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾

وه له م دنیا دا له عننت و دژوین و نه فرین که وته شوینیان (واته نه فرین به شوینیان حواله کرا) وه له رژی قیامه تیشا هر له لایه نی فریشته کانه وه نه فرین حواله نه کری به دوا یانا.

﴿الْأَيْنَ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بَعْدَ لِعَادٍ قَوْمٍ هُودٍ﴾

بیدار بنه وه که قهومی عاد کوفری خودای خوینیان کرد، بیدار بن یاخوا دوری له فەر و پیروزی بو عادی قهومی هوود بی.

﴿وَالَّذِينَ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾

وه ره وانمان کرد بو لای قهومی سه موود برای خوین سألحی کوری عوبه یدی، کوری نه سه فی، کوری ماشخی، کوری عوبه یدی، کوری حازری، کوری سه موودی، کوری عادی، کوری عوسی، کوری ئیرم.

نهم قهومی سه مووده نه رونه وه سه ر عاد و له پاش فهوتانی قهومی عاد له نه حقا فدا هاتن له ولاتی «حیجر» له بهینی حیجاز و شامدا له جهنوبی شەرقی عەرزى «مه دین» که هاوسنووری خه لیجی عه قه به یه، جیگه یان گرت و له کیوه کانا هۆده یان له به رد نه تاشی و ده سکاری به رد تاشی باو بوو له ناویانا، وه «مه دائینی سألح» ئیمرویش شوینه وار و نیشانه ی به زوری دیاره و ماوه ته وه، وه جیگه شاره که یان ئیسته مه شهووره به «فج الناقه» و گه لئ شوینه واری تیدا ماوه ته وه و ته ئریخی نه مانه له پیش زه مانى چه زه رته ئیبراهیمدا علیاً بووه و ئایینیان بته رستی بووه.

﴿قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾

فهرموی: ئەی قەومی خۆم عیباده تی پهروهردگاری تاق و ته نیا بکهن که ناوی «الله» یه و بیجگه لهو خواتان نییه.

﴿هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾

هه ر ئەو ئیوهی له عه رزا دروست کردوو و کردوونی به خاوهن عومر و ژیان وه یا کردوونی به خاوهن ئاوه دانی و مهعموره له عه رزا، واته هیز و دهسته لاتی پیداون که ولاته که تان ئاوه دان کردوو ته وه به جزری که له هوی ژیان و بهرگری دوژمندا پیوستان به خه لک نییه بۆیه وا توغیانتان کردوو و بایی بوون به خۆتان و ده سدریژی ئە کهن به سه ر دراوسی کانتانا.

﴿فَاسْتَغْفِرُوا ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ﴾

جاری به ر له هه موو شتیک داوای به خشی نی تاوانه کانتانی لی بکهن، وه پاش ئەوه به ساغی بگه رینه وه بۆ لای و عیباده تی ئەو بکهن به ته نیا و بکهونه شوین یاسای دامه زراوی خودایی.

﴿إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ﴾

به راستی خودای من نزیکه له هه موو که سیکه وه و لاله و پالهی هه موو کهس ئەبین و دو عای ئەوان قه بوول ئەکا.

﴿قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا﴾

ئه وانیش له وه لامی ئەوا وتیان: ئەی سالح به راستی تو له مه و پیش له ناو ئیمه دا ئینسانیکی باش بووی وه ها که ئومیدی پیروزیمان بوو به تو و ئەمان وت: له روژی کدا به کارمان دئ و سوودی ئەبی بۆمان.

﴿أَنْهَمَنَا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾

ئىستە لە باتى ئەوە يارمە تيمان بدەى مەنعمان ئەكەى لەوہ كە دىنى خویمان بە جىن يىنين و عىبادەتى ئەو بتانە بكەين كە باوك و باپىرەمان عىبادەتيان بۆ كرددون؟

﴿وَإِنَّا لَفِي شَكِّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾

وہ جگہ لەوہ كە ئىمە تۆ لەسەر حەق نازاين تۆيش بەلگە يەكت نىيە لەسەر راستى ئەو دىنە كە ئىمەى بۆ بانگ ئەكەى و ئىمە واين لە گومان و دوودلیدا لەم دىنە، دوودلئىيەكى زۆر نابارى ناھەموار.

﴿قَالَ يَنْقُومِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَءَاتَانِي مِنْهُ رَحْمَةً﴾

﴿فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ، فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ﴾

جا حەزەرەتى سالىح فەرمووى: ئەى قەومى خوۆم پىم بلئىن ئەگەر من كە داواى رىسالەت ئەكەم لەسەر بورھان و دەلىلى خوۆم بووم و خودا لە لاىەنى خوۆبەوہ رەحمەت و رەھبەرىيەكى دابى بە من؟ لەم سوورەتەدا من چۆن ئەتوانم بى دەنگ بىم لە مەنعى بىتەرستى و دەعوەتى ئىوہ بۆ دىنى تەوھىد؟ وە ئەگەر من بكەومە شوين ئىوہ زيان زياتر ھىچم بۆ زىاد ناكەن. جا من قەت ناتوانم بى دەنگ بىم لە تەبلىغ، چونكى ئەگەر بى ئەمرى خودا بكەم كەس نىيە من رزگار بكا لە سزای خودا.

ھەروا سالىح بانگى ئەكردن بۆ خوداپەرستى ھەتا لە رۆژىكى جەژنى گشتىدا قەومەكەى ھەموو حازر بووبوون ئەوئىش رۆيشت بۆ ناويان و بە شىوہى گشتى دەعوەتى كردن بۆ تەوھىد، لەوئىدا گەورەبەكەيان بوو ناوى «جندع» بوو وتى: ئەگەر تۆ راستە پىغەمبەرى خوداى موەجىزەبەكەمان بۆ دەربخە! سالىح فەرمووى: چىتان ئەوى؟ «جندع» ئىشارەتى كرد بۆ بەردىكى گەورە لەو شوئىنەدا، وتى: لەو بەردە

گهوره و شتریکمان بۆ دهر بکه که ناوس بی و ده مانگ لهسه ر سکه که ی رابورد بی، جا حه زره تی سألح دهستی کرد به پارانه وه له خودا و خودا دوعا که ی قه بوول کرد و به وشپوه ئه وان ویستیان خوا و شتریکی له و به رده دهر کرد، لهسه ر ئه م موعجیزه «جندع» و بازی له قه ومه که ی موسولمان بو و بازیکیان هر لهسه ر کوفری خودا مانه وه.

﴿وَيَقَوْمٍ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي
أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا إِسْوَاءً فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ﴾

جا حه زره تی سألح لهسه ر تهعلیماتی خودا رووی کرده قه ومه که ی و فه رمووی: نه ی قه ومی من نا ئه وه به چاو ئه بیبنن ئه و وشتره یه که داواتان کرد و خودا بۆی دروستکردن، وازی لی بیبنن بله وه ری له م زه وی خودادا و دهستی بۆ مه بن به سته م و ئازاردان، ئه نا زوو به زوو خودا سزاتان ئه داته وه لهسه ر ئه وه که له نایاتی تردا باس کراوه، سألح فه رمووی: ئه بی ناوی حه یواناتی ئیوه به ش بکری رۆژی بۆ ئه م وشتره بی و رۆژی بۆ هه موو حه یوانه کانی ئیوه بی و تا چهن رۆژی لهسه ر ئه م وه زعه ده وامیان کرد.

﴿فَعَقَرُوهَا﴾

جا چهن که س له و قه ومه بریاریان دا که ئه و وشتره بکوژن، وه «قدار» ی کوپی «سالف» یان نارد چوارپه لی وشتره که ی بری لهسه ر ئه مری ئه وان، بۆیه خودا نیسه ته ی کاره که ی داوه له هه موویان، وه گۆشته که یان به ش کرده وه و خواردیان، وه سألح له و کاته دا حازر نه بوو، پاش ئه وه که به رووداوه که ی زانی هات بۆ ناویان و هه ره شه ی لی کردن.

﴿فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ﴾

فه‌رمووی: رابویرن به ناره‌زووی خوٚتان له مالی خوٚتانا تا ماوهی سنی روژ، چوارشه‌ممه و، پینج‌شه‌ممه و، جومعه، وه له پاش ئه‌و روژانه به‌هیلاک ئه‌چن.

﴿ذَلِكَ وَعَدُّ غَيْرُ مَكْذُوبٍ﴾

ئه‌و وه‌عه‌دی سنی روژه که بۆمان دانان و فه‌وتانیان دوای ئه‌و وه‌عه‌ده، وه‌عه‌ده‌یه‌کی راسته و درۆی تیدا نییه.

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ

مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾

جا کاتی فه‌رمانمان ده‌رکرد به له ناو بردنی قهومی صالح، صالح و ئه‌وانه ئیمانیان هینا بوو له‌گه‌لیا رزگارمان کرد به هۆی میهره‌بانی خوٚمانه‌وه له سزای روژی قیامت و له رسوایی ئه‌و روژه، به راستی خودای تو خاوه‌ن ته‌وانایه و زاله به‌سه‌ر خواستی خویدا.

﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾

وه ئه‌و کۆمه‌له‌سه‌مکارانه‌ی گرت ده‌نگی به هه‌یه‌تی فریشته و به بوومه‌له‌رزهی عه‌رز ولاته‌که‌یان ژیره‌و‌زوور بوو.

﴿فَأَصْبَحُوا فِي دِيَرِهِمْ جُثُمٍ﴾

وه له ولاته‌کانیانا مانه‌وه به له‌شی بی‌گیانی که‌وتوو؛ بازی له‌سه‌ر عه‌رز و، به‌شنی له ژیر عه‌رزا.

﴿كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾

وایان به‌سهرات «کانه» نهو قه‌ومه ههر له ولاتا نه‌بوون و سوودیکیان نه‌بووه تیایا.

﴿أَلَا إِنَّ ثَمُودًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بَعْدَ الثَّمُودِ﴾

بیدار بنه‌وه که نه‌م کاره‌ساته بی‌هو نه‌بوو، به‌لکوو له‌سهر نه‌وه بوو که قه‌ومی سه‌موود کوفری خودای خویانیان کرد، بیدار ببنه‌وه! یاخودا دووری له ژین و ژبوور بو قه‌ومی سه‌موود بی.

﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلْنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا سَلَمًا قَالَ سَلَامٌ فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعَجَلٍ حَنِيدٍ﴾

وه به راستی فریشته مه‌ئمووره‌کانم هاتن بو لای ئیبراهیمی خه‌لیل له‌گه‌ل موژده‌ی په‌یدا بوونی مندال بو ساره خاتوون حه‌ره‌می ئیبراهیم، وه کاتی گه‌یشتنه مه‌نزل سه‌لامیان کرد له حه‌زرتی ئیبراهیم نه‌ویش زور به ئیه‌تیمام و گه‌رمی دل جوابی دانه‌وه و رویشت نه‌وه‌نده‌ی بی نه‌چوو هاته‌وه بو لایان گویره‌که‌یه‌کی له‌سهر به‌رد برژاوی وای بو هینان که به روئی چه‌وری خوی عه‌ره‌قی کردبوو، له به‌رده‌میانا داینابوو فه‌رموی: بیسمیلا بخون!

﴿فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ﴾

کاتی که ته‌ماشای کرد ده‌سیان نابهن بو گۆشته‌که و نایخون به پیاوی باشی نه‌زانین و له دلی خویا لیان ترسا و وا هاته به‌رچاوی که دوژمنن و خه‌یالیان خراپه، نه‌وانیش له‌و حاله‌دا عه‌رزیان کرد: مه‌ترسه! ئیمه خه‌یالی خراپه‌مان نییه و ئیمه مه‌ئمووری خوداین ره‌وانه کراوین بو سه‌ر قه‌ومی لووتی برزات.

﴿وَأَمْرَانَهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكْتُمْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ﴾

﴿۷۱﴾

وه لهو کاته‌دا ژنه‌که‌ی حه‌زره‌تی ئیبراهیم راوه‌ستا بوو له پستی په‌رده‌یه‌که‌وه پیکه‌نی له بیستی وتاری فریشته‌کان له‌بهر ئه‌وه که ترسیان له دلدا نه‌ما، یا له‌بهر ئه‌وه که ناگادار بوو له‌سهر مه‌حو کرده‌وه‌ی قه‌ومی لووت که قه‌ومیکه‌ی بی‌حه‌یا و بی‌ئه‌ده‌ب بوون و به شوینی ئه‌و شادمانییه‌دا له‌سهر زمانی فریشته‌کانمان موژده‌مان پیندا به‌وه کوریکه‌ی نه‌بی ناوی نه‌نین ئیسحاق و له ئیسحاقیش کوریکه‌ی نه‌بی ناوی نه‌نین به‌عقوب.

﴿قَالَتْ يَوْنٰی لَیْ ءَاۤلِدُ وَاَنَا عَجُوْزٌ وَّهٰذَا بَعْلِی شَیْخًا ۗ اِنَّ هٰذَا لَشَیْءٌ

عَجِیْبٌ﴾

ساره خاتوون که ئه‌و موژده‌یه بیست له فریشته‌کان فه‌رمووی: ئه‌ی هاوارم چۆن من منداڵم ئه‌بی وه‌لحال من پیره‌ژنیکم له سکوزا که وتووم و ئه‌مه‌یش می‌رده‌که‌مه به‌م پیرییه؟! به راستی ئه‌مه شتیکی عه‌جیبه!

﴿قَالُوْۤا اَتَعْجَبِیْنَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ رَحْمَتُ اللّٰهِ وَبَرَکٰتُهُ عَلَیْكُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ

اِنَّهُ حَمِیْدٌ مُّجِیْدٌ﴾

ئه‌وانیش وتیان: ئایا تو سه‌رت سوپه‌مین له کاری خودای ته‌وانا؟ ره‌حمه‌ت و بیستی به‌ختیاریتان به‌سه‌را برژی ئه‌ی ئه‌هلی خانه‌واده‌ی ره‌هه‌ری. نه، نه، ته‌عه‌جوب مه‌که‌ن به راستی خودا خاوه‌نی هه‌موو نیعه‌تیکه که شیایو سه‌نایه له هه‌موو هوشیاریکه‌وه و خیر و به‌ره‌که‌تی زوره.

﴿ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ يُجْدِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴾

﴿ ۷۴ ﴾

کاتی که ترس و بیم لایدا له دلی ئیبراهیم و موژدهیشی بۆ هات به پهیدا بوونی مندال لهو ته مه نه دا وه له خوئی هیمن بووه وه دهستی کرد به رهد و به ده لکردن له گه ل نهو فریشتانه دا که چۆن نه بی نهو قه و مه مه حو بکه نه وه؟ له گه ل نه وه دا لووت وا له ناویانا و چهن مندالی بی تاوانیان هه یه و چهن ژن و فه قیری بی تاوانیان له ناویه!

﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴾ ﴿ ۷۵ ﴾

به راستی ئیبراهیم ئینسانیکی به حه و سه له و نه سه ف خوژه له سه ر تاوان وه زۆر گه پراویه بۆ لای خودا؛ چونکی له عهینی کاتا که داوای مؤله تی نه کرد بۆ قهومی لووت به لکوو بیر بکه نه وه و تۆبه بکه ن، دلگرائشه لیان له سه ر تاوانه کانیان.

﴿ يٰۤإِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هٰذَا ۖ ﴾

وه حی بۆ هات له باره گای خودا وه یا عهرزی کرا له لایه نی فریشته کانه وه وتیان: نه ی ئیبراهیم واز بیته له م تکا و لاله و پاله؛ چونکی کاتی نه ماوه.

﴿ إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ رَبِّكَ ۖ ﴾

به راستی که فرمانی خودا سادر بووه له سه ر سزای نهو قه و مه.

﴿ وَإِنَّمْ ءَاتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرَ مَرْدُودٍ ﴾ ﴿ ۷۶ ﴾

وه به راستی هات بۆ نهو قهومی لووته سزایه کی نه گه پراوه و ئیشه که ته واو بووه.

﴿ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئًا بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا ۖ ﴾

جا کاتی نهو فریشته ره وانه کرا وانه هاتن بۆ مالی حه زره تی لووت به هوی هاتی نه وانه وه دلی زویر بوو به هاتنیان؛ چونکی نه وان هاتنه پیشه وه له شیوه ی ئاده میزادی

جوانی سهر و سیمادارا، وه بیمی بوو که قهومه کهی له سهر یاسای ناشیرینی خوئیان بین بوئو میوانانه.

﴿ وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴾ (۷۷)

وه فهرمووی: ئیمرو روژنیکی نابار و ناهه مواره.

﴿ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ ﴾

وه پاش دانیشتنی میوانه کان قهومه نامهرده کانی وا به پهله هاتن بو لای مالی حهزرتی لووت «کانه» دهستیان پیوه ئه نری.

﴿ وَمَنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ ﴾

وه پیش ئه مهیش ههر به دهوام کرده وهی خراپه یان ئه کرد.

﴿ قَالَ يَنْقَوْمَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ ﴾

حهزرتی لووت ﷺ له بهر ریعایه تی شهره فی خوئی که ئه و که سانه هاتوونه ته مالی ئه و، فهرمووی به و قهومه فاسیده: ئا ئه وانه که ئه یان بینن کچی منن و ماره یان ئه کهم لیتان و ئه وان که ماره کران له سهر یاسای دین پاکترن و مونسبترن بو ئیوه نه که ئه و کرده وه ناپه سه نده که ئیوه ئه یکه ن. وه یا خود مه به ست له کچه کانی ژنه کانی ئه و قهومه یه، واته ئیوه خوئان ژنتان هه یه و ژنه کانتان که وه کوو کچی ئیمه وه هانه باشترن بو ئیوه و ته مه توع به وان مونسبتره له ته مه توع به و پیاوه میوانانه، ده له خودا بترسن و خوئان بیاریزن له نافهرمانی خودا.

﴿ وَلَا تَحْزُونِ فِي ضَيْفِي ﴾

گیرۆدهی رسواییم مه کهن و رسوام مه کهن له بی حورمه تکر دنی میوانه کانما.

﴿ أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ ﴾ (۷۸)

ثایا له ناو ئیوه‌دا پیاویکی مه‌ردی خاوه‌ن که‌رامه‌ت و خاوه‌ن ناموس نییه که مه‌سله‌حه‌تی خۆی و دراوسێ و میوان رابگری و کاری شه‌رمئاوه‌ر نه‌کا؟

﴿قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكُمْ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَنَعْلَمُ مَا نُرِيدُ﴾ (۷۹)

ئه‌وانیش وتیان: تو خۆت زانیوته و نه‌زانی که ئیمه هیچ حه‌قی و دلخوازی‌کمان ده‌رباره‌ی که‌چه‌کانت نییه و به راستی نه‌زانی ئیمه چیمان ئه‌وی و ئیتر سوود لهم وتارانهدا نییه!

﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِيَ إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ (۸۰)

حه‌زه‌ته‌تی لووت پاش ناومید بوون له‌و بێ که‌رامه‌تانه‌ فه‌رمووی: کاشکی من خۆم هه‌تیزیکم ببوایه هه‌تا چاره‌ی نه‌م بێ شه‌رمی و زیاده‌ره‌وی ئیوه‌مه پێ بکهدایه، وه یاخود گه‌وره و سه‌رۆکیکی به ناموس و خاوه‌ن ده‌سته‌لات نه‌بوو لهم ولاته‌دا که برۆشتمایه بو لای و په‌نام پێ ببردایه! وه‌کوو ئه‌لین: (با خۆت مه‌رد به، یا له په‌نای مه‌ردا به).

﴿قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾

جا فریشته‌کان وتیان به لووت: ئه‌ی لووت ئیمه ئاده‌میزاد نین، به‌لکوو ئیمه فریشته‌ین و ره‌وانه‌ کراوانی خودای توین، وه بو به‌جیه‌ننانی فه‌رمان هاتووین، وه دلنیا به ئه‌م کافرانه‌ ناگه‌ن به مالی تو و ناتوانن ده‌س درێژ بکه‌ن بو ئیمه به بێ حه‌یایی.

﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ﴾

ده تو هه‌موو ئه‌هلی خۆت به شه‌وا ده‌ریکه و بیان به‌ره‌ دووری ئه‌م ولاته‌وه له بازی کاتی ئه‌م شه‌وه‌دا.

﴿وَلَا يُلْقِفْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا نَّكَرًا إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾

وه كهس له ئيوه كاتى ده رچوون له مهنزلى خوٲان لامه كه نه وه به لاي ولاته كه تانا نه كا به هوئى ئه وه وه كه چاوٲان ئه كه وئى به وه زعئى كه به سه ريا بيٲ ئيوه ترس و بيم برواته دلٲانه وه و بهم جوړه ئه هلى تو هموو رزگار ئه بن ژنه كه ت نه بن، ئه و له گه ل خوٲانا مه به؛ چونكى به راستى ئه و له گه ل قه ومه كه دايه و هاوده رديانه و چى به وان بگات به وئيش ئه گات.

﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ (۸۱)

كاتى فه وتاندى ئه وان كاتى به يانه، ئايا ئه و كاته نريك نيبه؟ به لئى نزيكه و وه عده ي خودايش گومانى تيدا نيبه كه دٲته جئى.

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ مَّنْضُودٍ﴾ (۸۲) مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ

﴿بَعِيدٍ﴾ (۸۳)

جا كاتى واده ي سزاكه مان هات بو قه ومى لووت ولاته كه يانمان سه ره وژير كرد و باراندمان به سه ر ئه و ولاته دا چه ند به ردئى كه له جوړى به رد و گلى جو شخواردوو بوون، وه بازي ئه جزا و ماده ي ئه و به ردانه لكابوون به بازيكيانه وه، وه ئه و به ردانه ديارى كرا بوون له عيلم و زانستى خوداى تو دا بو ئه و شوئنه، وه باراندى ئه و جوړه به ردانه دوور نيبه له سته مكاره كانه وه، خوا به ردى عاده تى بن وه كوو ئه وه كه له زه مانى پيشوودا بووه، يا خود ماده ي ئاسن و وه رشه و بن وه كوو گولله بارانى ئه مړو به سه ر هه ر قه وميكددا بكه ونه ژير بارانى گولله ي تفه نگ يا گولله ي توپ يا بو مباى ژاراوى، وه كوو ئه بيئين و ئه بييسين.

وه له حاسل له سبه يئى ئه و روژه دا كه بريار درابوو بو له ناو بردنى قه ومى لووت فرشته ي مه نموورى به هئز ئه رزى ئه و ولاته ي به رزه وه كرد و كوتايه وه به عه رزا

به بن مولاچه‌زی ته‌رتیبی پیشوو بهو جزره که خواستی خودا بوو له ویرانکردنیا. وه بن‌گومان ئەم رووداوانه هیزکی غه‌بیبیان له‌گه‌لدايه، وه هیچ کاره‌ساتی له جیهانا بن‌هیزی خودایی نایته جی، وه زیاد لهو ژیره‌وژووره به‌رده‌بارانمان کردن بهو ورده به‌ردانه‌وه که له هیزی ته‌کانه‌که‌وه به‌رزوه بوون یاخود به‌نوعه به‌ردیکی تر که خودا باراندوویه‌تی به‌سه‌ر ئەو شوپنه‌دا، وه غه‌یری لووت و ئەهلی لووت که‌س لهو ولاته دهرنه‌چوون، وه ئەمه یاسای په‌روه‌ردگاره له رۆزگارا.

﴿وَالِی مَدِیْنِ اَخَاهُرْ شُعَیْبًا﴾^۱

وه ره‌وانه‌مان کرد بو لای ئەهلی شاری مه‌دیه‌ن، که شاری بووه له سنووری ولاتی حیجازا و هاوسنووری شامات، وه ختی خۆی مه‌دیه‌ن کوپی حه‌زره‌تی ئیبراهیم^۱ دروستی کردوو (یانی کردوویه‌تی به‌نیشتمانی خۆی و دارو ده‌سته‌که‌ی). وه ئەم قه‌ومه له ماوه‌یه‌کدا زۆر تیجاره‌ت و ئالوویریکی باشیان بوو له به‌ینی شامات و ولاتی حیجاز و یه‌مه‌ندا، وه داراییه‌کی زۆریان گرد کرده‌وه به‌لام له دینی ته‌وحید، که دینی حه‌زره‌تی ئیبراهیم و ئەولاده‌کانی بوو، لایان‌دا و ده‌ستیان کرد به‌بتپه‌رستی و له تیجاره‌تیشا ده‌ستیان کرد به‌غش و خیانه‌ت، هه‌ر مالئیکیان پیوانه یا کیشانه ئەکرد بوو فرۆشتن به‌خه‌لک به‌که‌م و کووری ته‌سلیمیان ئەکردن، وه ئەگه‌ر بوو کپین بوایه به‌زیاده‌وه وه‌ریان ئەگرت، وه ئەم نوعه موعامه‌له ناپه‌سه‌نده په‌ره‌ی گرت له ناو ئەهلی ئەو ولاته‌دا، جا خودای ته‌عالا شوعه‌یب - که یه‌کئ بوو له

[۱] مه‌دیه‌ن کوپی حه‌زره‌تی ئیبراهیمه له ژنی سته‌همی که ناوی «قطورا» بووه و زاوای حه‌زره‌تی لووت بووه. که له ولاتی شامات (سوریه و ئەردنه‌ی ئەمرۆ) تا که‌ناری ده‌ریای سوور نیشته‌جی بووه و که‌وتووته‌نیوان هه‌ردوو براکه‌ی، واته: حه‌زره‌تی ئیسه‌حاق و حه‌زره‌تی ئیسماعیل. بره‌وانه ته‌فسیری «التحریر و التنویر»، سووره‌تی هوود، ئایه‌تی ۸۳. - بلاوکرده‌وه‌ی کوردستان].

رشته‌ی نه‌سه‌بی خوْیان و ئینسانیتکی خاوه‌ن قابیلیه‌ت و کارامه بوو - ره‌وانه‌ی کرد بو سهریان و کردی به پیغه‌مبه‌ر بو ته‌علیمی دین و گه‌رانه‌وه‌یان بو سهر ته‌وحید و نیزامی عه‌دآله‌ت و دادگه‌ری ، وه‌کوو خودا نه‌فه‌رمویت:

﴿قَالَ يَنْقُورِ اَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرْسِكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ﴾

حه‌زره‌تی شو‌عه‌یب عَالِيهَا له‌سه‌ر فه‌رمانی خودای ته‌علاا فه‌رمووی: نه‌ی قه‌ومی من به‌ر له‌هه‌موو شتی عیباده‌ت و به‌نده‌یی بکه‌ن بو نه‌و زاته تاك و ته‌نیا‌یه که ناوی «الله» یه وه‌غه‌یری نه‌و هه‌یچ مه‌عبوودیکتان نییه، وه‌پاش ته‌وحیدی خودا له‌مو‌عامه‌لاتا کیشانه و پی‌وانه‌تان که‌م و کووری مه‌که‌ن له‌خه‌لك، ئینسانی هوشیار پی‌ویسته و یژدانی بین و زیان بو که‌س ره‌وا نه‌بینی، من به‌راستی وام‌چاوپین نه‌که‌وی ئیوه‌خاوه‌نی دارایی و مالن و حه‌ز نه‌که‌م شت بده‌ن به‌داماوا نه‌ك شت به‌ناحق وه‌ر‌بگرن، وه‌به‌راستی له‌سه‌ر یاسای خودا له‌روژگارا نه‌ترسم له‌وه‌که‌له‌روژیکدا سزابه‌کی گشتی بیت به‌سه‌رتانا که‌هه‌مووتان داگیر بکا و ته‌ر و وشك به‌یه‌که‌وه بسووتینی.

﴿وَيَنْقُورِ اَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾

نه‌ی قه‌ومی خوْم به‌تایبه‌تی پیتان نه‌ئیم که‌پی‌وانه و کیشانه‌تان ته‌واو بکه‌ن به‌شیه‌وی عه‌دآله‌ت به‌بن فه‌رق له‌به‌ینی گه‌دا و دارا و پی‌اوی خاوه‌ن شان و داماوا، وه‌نه‌ك هه‌ر کیشانه و پی‌وانه به‌لکوو به‌هه‌یچ شیه‌ویی هه‌ر شتی په‌یوه‌ندی به‌هه‌ر

جا ئه و قهومه به دبه خته نامهردانه له باتی ئه وه که به دل بیر بکه نه وه له ناموزگار ییه کانی
 حه زره تی شو عیب و به راستی وه ریان بگرن، لایان دا له ریگه ی بیر کردنه وه و
 فامی حه قیقه ت و له رووی گالتوه وتیان: ئه ی شو عیب ئایا نو یژه کانت وه ها تو ی
 بایی کردوه و ئه مرت پین ئه کهن که تو به ئیمه بلئیت هه تا ته رک ی عیاده تی ئه و
 بتانه بکه ین که باوک و با پیره کانمان په رستوو یانن یا ته رک ی ته سه روف له دارایی
 خو مانا به ئاره زووی خو مان؟ ماشه لالا ماشه لالا هه ر تو له م و لات ه دا ئینسانی خاوه ن
 هو ش و خاوه ن روشد و ماریفه تی له ئاشکرا و په نهاندا وه ها ئه ته وئ که ئی سلا حی
 مه عنه و یات و مادیاتی ئیمه بکه ی؟ هه لسه لا چۆ له لامانا، جار یکی تر ئه م قسانه
 نه که ی!

﴿ قَالَ يٰقَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُمْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّيْ وَرَزَقْنِيْ مِنْهُ رِزْقًا
 حَسَنًا وَّمَا اُرِيْدُ اَنْ اُخَالِفْكُمْ اِلٰى مَا اَنْهٰكُمْ عَنْهُ اِنْ اُرِيْدُ اِلَّا
 الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِيْ اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴾

جا حه زره تی شو عیب که وته وتاره وه له گه لئانا به نه رمی و فه رمووی: قسه ی
 که سی وه رنا گیرئ که ده لیلی راستی نه بی وه یا ده ر بکه وئ له وتاره که ی که نیبه تی
 خراب بن، من وه ها نیم، پیم بلئین: ئه گه ر من له سه ر ده لیلیکی راست و ریگه یه کی
 مه عقوول بم له لایه نی خودای خو مه وه و رزقیکی جوانی رو حیی دابن پیم و منی
 کردبئ به پیغه مبه ری خو ی و رزقیکی ژبواری دنیا یشی پین دابم که داوای دارایی
 له که س نه که م؟ وه له م لایشه وه نامه وئ که من خو م دابنیم له شو ی نی ئه وه دا بو
 به جیه ئینانی ئه و شتانه که مه نع ی ئه وه ی لی ئه که م، واته نامه وئ بته رستی بکه م یا
 کلله وانی باره گای بته کان بم تا ئه وه بلئین که شو عیب خو ی ئه یه وئ گه و ره ی

رۆحانی بی، ئایا هیشتا ئیوه هەر قسه کانی من وه رناگرن؟ بزنان من هیچ دلخوازیکم نییه چاک کردن و ریکخستنی ریگهی بیر و باوهر و کردهوی ئیوه نه بی، ئه وه نده که بتوانم، وه من یارمه تی و کۆمه کیم نییه له خوداوه نه بی، هەر به و پشت نه به ستم و هەر بۆ لای ئه و نه گهریمه وه.

﴿وَيَقَوْمٍ لَا يُجْرِمَنَّا أَن يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِّنْكُمْ بِبَعِيدٍ﴾ (۸۹)

ئه ی قهومی خۆم رجاتان لئ ئه کهم با عاجزیتان له من و ناحهزیتان له گه ل مندا هه لتان نه نئ بۆ ئه وه که ده ست بکه ن به نافهرمانی خودا و به بی شهرمی و سه رکیشی هه تا بی به هۆی ئه وه که بیت به سه ر ئیوه یشا ئه و به لایه که هات به سه ر قهومی نووحدا، یا وینه ی ئه وه ی هات به سه ر قهومی هوودا، یا وینه ی ئه وه ی هات به سه ر قهومی سالحدا و له ناو بچن، خۆ قهومی لوت دوور نین له ئیوه وه نه له شوینه وارا و نه له زه مانا، حق وه هابه که به کاره ساتی ئه م قهومه عیبه رت بگرن.

﴿وَأَسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ﴾ (۹۰)

وه داوای لئ خۆشبوون بکه ن له خودای خۆتان ئه مجار باش بگهرینه وه بۆ لای ئه و به راستی خودای من میهره بان و خاوه ن مه حه به ته و لیتان خۆش ئه بی.

﴿قَالُوا يَنْشَعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا

وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْنَاكَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْنَا بَعِزٌّ﴾ (۹۱)

جا ئه و قهومه نامهرده له به ر ئه وه که عاده تیان گرتبوو به بیر و باوهری ناپه سه ند و کردهوی ناره واره وه ماوه یه کیش له ولاته که دا به ئاره زووی خۆیان ده وامیان کردبوو، زیهنیان دوور که وتبووه وه له وه که مه زموونیککی موخالیف بۆ عاده تی خۆیان به

حقیقه‌ت وهر بگرن و له قسه‌ی شوعه‌یب تی بگهن. له‌بهر نه‌وه وتیان: نه‌ی شوعه‌یب
 ئیمه له‌گه‌لی واتهی تو حالی نابین و مه‌زمونی ته‌وحید و ته‌رکی مه‌عبودی خو‌مان
 ناچیتته دل‌مانه‌وه، هه‌روا فامی نه‌وه ناکه‌ین که واجبه پایه‌ی ئیمه له‌گه‌ل پایه‌ی خه‌لکی
 بیگانه‌دا یه‌ک نه‌وع بی، وه هه‌رچی بو ئیمه ره‌وا بی بو نه‌وانیش ره‌وا بی، به‌لکوو
 ئیمه خو‌مان به «شه‌عی موختار» نه‌زانین و هه‌رچی پیوستی خو‌مان بی نه‌بی ره‌وا
 بی. وه ئیمه که ته‌ماشای تو نه‌که‌ین تو له پایه‌ی خو‌مانا نابین هه‌تا به نارزه‌وی
 تو ره‌فتار بکه‌ین، وه نه‌گه‌ر له‌بهر دل‌راگرتنی قه‌ومه‌که‌ت نه‌بوایه که خزمه‌تمان نه‌که‌ن
 و له‌سه‌ر دینی ئیمه‌ن و نامانه‌وی دل‌یان نازار بده‌ین تو‌مان به‌رده‌باران نه‌کرد و، تو
 له‌سه‌ر دلی ئیمه‌دا ئینسانیتکی خاوه‌ن عیززه‌ت و مه‌قام نیت هه‌تا نه‌م جو‌ره و تارانته
 وهر بگرتن.

﴿ قَالَ يٰقَوْمِ اَرْهَطِيْٓ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِّنَ اللّٰهِ وَاَتَّخِذْتُمُوْهُ وِرَآءَ كُمْ
 ظَهْرًا اِنَّ رَبِّيْٓ بِمَا تَعْمَلُوْنَ مُحِيْطٌ ﴾ (۹۲)

جا‌حه‌زه‌تی شوعه‌یب ﷺ فه‌رمووی: وا ده‌ر نه‌که‌وی که ئیوه ئیعتیاری دنیا‌یتان
 له‌لاوه مه‌قبوول و جوانه! نه‌گه‌رنا چو‌ن قسه‌ی وه‌ها نه‌که‌ن؟ ئایا لای ئیوه نه‌م چه‌ن
 که‌سه له‌خزم و خویشی من به‌قیمه‌تته‌ره له‌خودای عاله‌م؟ و ریعایه‌تی نه‌وانه نه‌که‌ن
 و فه‌رمانی خودا نه‌خه‌نه پشته‌ی خو‌تانه‌وه و موبالاتی پی ناکه‌ن؟ به‌راستی خودا
 ناگای له‌هه‌موو کرده‌وه‌یه‌که‌تانه.

﴿ وَيٰقَوْمِ اَعْمَلُوْا عَلٰٓی مٰكٰنِكُمْ اِنِّيْٓ اَعْمَلُ سُوْفَ تَعْمَلُوْنَ مِّنْ
 يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كٰذِبٌ وَّاٰرْتَقِبُوْٓا اِنِّيْٓ مَعَكُمْ
 رَقِيْبٌ ﴾ (۹۳)

وه نه‌ی قهومی خۆم من ئاگادار بووم له نه‌فسیه‌تی ئیوه که بایی بوون و موبالات ناکهن به ده‌رسی ره‌هه‌ران، جا فه‌رموون! چی نه‌که‌ن بیکهن و منیش ئیشی خۆم نه‌که‌م که راگه‌یانندی فه‌رمانی خودایه وه له کاتی ئاینده‌ی نزیکدا نه‌زانن کام تاقم وه یا کام که‌س سزایه‌کی وه‌های بو دئی که له جیهانا رسوای بکا و، حالی نه‌بن کئی درۆزنه و قسه‌ی ناحق نه‌کا، چاودێری بکه‌ن، منیش له‌گه‌ل ئیوه‌دا چاوه‌پروانم.

﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِئَرِهِمْ حٰثِمِينَ﴾

وه له کاتی‌کدا فه‌رمانی ئیمه ده‌رچوو به له‌ناو‌بردنی قهومی شو‌عیب به‌س شو‌عیب و نه‌و که‌سانه که ئیمانیان هیناوه له‌گه‌ل‌یا رزگارمان کردن به میه‌ره‌بانی خۆمان، وه ده‌نگینکی ناهه‌مواری خودایی و خوداناردوو نه‌و سته‌مکارانه‌ی گرت و هه‌موو له ناو خانووه‌کانی خۆیانا به‌مردوویی که‌وتن.

﴿كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا بَعْدَ لَمَدَيْنَ كَمَا بَعَدَتْ شَمُودُ﴾

وه ئاسار و هیز و گازیان به‌رباد بوو وایان لێ‌هات وه‌ک نه‌وه که نه‌و قهومه له ولاتا نیشته‌جئ نه‌بوون، بیدار‌بنه‌وه! دووری له پایه‌ی وجود و له مه‌قامی عیززه‌ت بو ئه‌هلی مه‌دیه‌ن بئ، وه‌کوو چۆن قهومی سه‌موودیش دوور که‌وته‌نه‌وه له مه‌یدانی ریز و پایه‌داری.

موفه‌سیره‌کان فه‌رموویانه: مونا‌سه‌به‌ی قهومی مه‌دیه‌ن، که قهومی شو‌عیب بوون، له‌گه‌ل قهومی سه‌موودا که قهومی سالح بوون، نه‌وه‌یه که له ولاتا نزیکی یه‌ک بوون؛ چونکی جیگه‌ی قهومی شو‌عیب هه‌م له نزیکی خه‌لیجی عه‌قه‌به‌دا بووه له‌سه‌ر ده‌ریای سوور که مه‌شه‌هوره به «قولزم» و هه‌شت مه‌نزل مه‌سافه‌ بووه له به‌ینی ئه‌وان

و سنووری میسرا، وه هم هردوو لایان به دهنگ و گرمه فهوتان، به لام سه یحی قهومی سه موود له ژیر عهزه وه هات وه کوو سه یحی بورکان و سه یحی قهومی شوعه یب له ناسمانه وه هات وه کوو هه وه تریشقه ی گشتی.

وه به مونساه به ی نه وه وه که حهزه تی مووسا ع زاوی حهزه تی شوعه یب بوو باسی مووسا و فیره ونیشی له پال نه ودا کرد و فه رموی:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٩٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِۦ فَاتَّبَعُوْا أَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ﴿٩٧﴾﴾

واته به راستی مووسای کوپی عیمرانمان ره وانه کرد بو سه فیره ون و کوومه له که ی له گه ل فه رمان و چهن موعجیزه یه کی قاهیره دا به تاییه تی نه وه عسایه که هیزی ناشکرا بوو وه هه موو جادوو گه ره کانی ترساند، که چی له گه ل نه وه هه موو حوجه تانه دا دهسته ی فیره ون که وتنه شوینی فه رمانی فیره ون و عیسیانیان کرد له مووسا به لام کاری فیره ون و یاخی بوونی له نه مری مووسا کاریکی سوودمه ند و پیروز نه بوو.

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ وَيَبْسُ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ﴾

﴿٩٨﴾

فیره ون له روژی قیامه تا نه که ویته پیش کوومه له که یه وه و دایان نه په ریئنی به سه ر ناگری دوژه خدا، وه گه لن نابار و ناهه مواره نه و شوینه و نه و جیگه ی ناسایشه که بوو به ماوای فیره ون و قهومه که ی.

سه رقه تارئ له سارای گه رمی گه رمایانا دهسته و دایه ره ی خوی نه با بو سه ر ناو و چه شمه ی حه یاتی که بیان ژینیتته وه، وه فیره ون قهومه که ی برد بو سه ر کووره ی ناگری که هه موو بیان سووتینی و بیان کولینیتته وه.

﴿وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يئس الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ﴾ ﴿۹۹﴾

وه حه و آله كرا به دواى فيرعهون و دهسته كه يا لهم دنيا دا له عنه ت و نه فرين وه له روژى قيامه تيشا گه لى ناپه سه ند بوو نهو بهش و باره يه كه درا به فيرعهون و دهسته و دايه ره كه ي.

﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقُصُّهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ﴾ ﴿۱۰۰﴾

نهم باسه دريژه كه ناردم بو ت له هه و آل و رووداوى ديها تى پينغه مبه ران بو م گي راي ته وه ئيسته بازي له و ديها ته خانووه كانيان راوه ستاوه به پينوه، وه كو و خانووى ماواى سه موود؛ چونكى خانووه كانيان گه ليكيان له به رد تاشراون و به دريژى زه مان نه ميننه وه، وه بازيكشيان كه وتووه و كو تراوه ته وه وه كو و خانووه كانى قه ومى شوعه يب.

﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾

وه ئيمه به له ناوبردنى نه وان سته م و بى داديمان لى نه كردن، به لام نه وان سته ميان له خو يان كرد به هوى بير و باوه پى بن فه ر و به هوى كرده وه ي ناپه سه ند و له خو يابى بوونيان.

﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آيَاتِنَا الَّتِي يُدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمَّا

جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَيْبٍ﴾ ﴿۱۰۱﴾

وه هيچ نه وعه سوودى كى نه دا به وان و بى نيازي نه كردن نه و بتانه كه نه يان په رستن و بانگيان لى نه كردن و له خودا دوور نه كه وتنه وه هيچ ئيشيكيان بو نه كردن كاتى كه فه رمانى خودا ده رچوو له سه ر مه حو كردنه وه ي نه وان، وه نه و بتانه يان هيچيان زياد نه كرد بو نه وان ئيلا كو تان دن به زه وي دا [نه بى].

وه نيسبه تي نهم زياد كردنه بو بته‌كان نيسنادي مه‌جازييه، واته له‌بهر نه‌وه باوه‌ري
كافره‌كان بهو بتانه بايي كردن و لايان دا له‌حق و خودايش نه‌واني فه‌وتاند، وه‌ك
بته‌كان نه‌وانيان فه‌وتاندين وايه.

﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقَرْيَ وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾

هه‌روه‌ها پاش مؤلته و زه‌مانيكه هاتني سزا و به‌كه‌متر كاتيكه قارگرتني خودا
له‌كاتيكه قار بگري له‌نه‌هلي ديهاتني كه‌سته‌مكار بن.

﴿إِنَّ أَخْذَهُ أَلِيمٌ شَدِيدٌ﴾

به‌راستي گرتني خودا بو‌سته‌مكاران زور نيشگه‌يبن و به‌شيدده‌ته.

﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَهُ

النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ﴾

به‌راستي هه‌يه له‌و به‌لا و سزانه‌دا كه‌ناردمانن بو‌سه‌ر نه‌و قه‌ومه‌سته‌مكاره
نيشانه‌يه‌كي گه‌وره‌ي وه‌ها كه‌بني به‌هوي پهنده‌رگرتن بو‌نه‌وكه‌سانه‌كه‌له‌سزاي
روزي قيامت نه‌ترسن، وه‌نه‌و روزي قيامته‌روزيكه‌هه‌موو جينن و نيسن و
په‌ري تيدا گرد نه‌كرينه‌وه و روزيكه‌گه‌لي عالمي تيا حازر نه‌كري و پيغه‌مبه‌ره‌كان
و پياوه‌خواهون نيعتباره‌كان و نه‌هلي ناسمانه‌كان و عه‌رزي تيا حازر نه‌بن.

﴿وَمَا تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مَّعْدُودٍ﴾

وه‌نه‌و روزي قيامته‌دوا ناخه‌ين بو‌واده‌يه‌كي ژميرراوي كه‌م نه‌بن، بني‌گومان
ديته‌جني و دپته‌روو.

﴿يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ سُقَىٰ وَسَعِيدٌ﴾

وہ ئەو کەسانەیش کە خاوەن سەعادەت و بەختیارن ئەو وە وان لە بەهەشتا دەوام ئەکەن مادام ئاسمان و عەرزی بەهەشت دەوام بکا ئیلا ئەو ماوە نەبی کە مەشغوولن بە حەشر و مانەو و بۆ حسیب و پرسیار و رابوردن بەسەر پردی سیراتا، وە ئەم جۆرە کارە بەخششیکە لە لایەنی خوداوە برانەووی نییە.

بزانی! لەم نایەتەدا دوو شت هەبە.

یەكەم: تەفسیری «سماوات و أرض» بە ئاسمان و زەوی بەهەشت و دۆزەخ، وە ئەم تەفسیرە موافیقی تەفسیری گەلێ لە زاناکانە، لەبەر ئەوە کە هەرچەن لە رۆژی قیامەتا ئەم زەوی و ئاسمانە نەمیتن بەلام عەلمی بەهەشت و دۆزەخ خۆیان عەلمی عەرزیا نەبە کە خەلکە کە بەسەرەوێ و عەلمی ئاسمانیشیان هەبە کەوا بە راسەریانەو. وە بازئ فەرموویانە: مەبەست لە: * ما دامت السماوات والأرض * هەر تەعبیریکی کینایە لە خولوود و مانەو هەتا هەتایە، ئیتر مەبەست نەفسی ئاسمان و زەوی نییە و ئەم جۆرە کینایە زۆر جار بەکار نەبرین.

دووهم: کە لەفزی «شقی» کافر و موسولمان بگریتهو ئەو کاتە: * إلا ما شاء ربك * هەر بۆ ئەو موسولمانانە یە کە تاوانبار بوون و ماوەی سزاکیان تەواو بوو، یا خود بەر تکای تکاکار کەوتوون و لە دۆزەخ دەرچوون. وە مادام لەفزی «سعید» هەر بۆ موسولمانی بی تاوان بی ئەو ئیستیسنا کە جینگە نامیتن مەگەر بە ئیعتیباری زەمانی پیش چوونە بەهەشت کە لە زیندوو بوونەووەیە هەتا کاتی ئەرۆنە ناو بەهەشت، وە ئیستیسنا لە زەمان دروستە بە ئیعتیباری ئەووەل و بە ئیعتیباری ئاخر بی فەرق و تەفاوت.

﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَتُولًا﴾

ئەي خۆشه‌ويست شكت نه‌بين له به‌تالی و بئ سوودی عبادەتی ئەو گەله بۆ
بته‌كان.

﴿ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِّن قَبْلُ ﴾

ئەمانە عبادەت ناکەن بۆ بته‌كان ئیلا وە کوو عبادەتی باوک و باپیره‌کانیان به
شیوه‌ی شیرک و گومرایی له زەمانە پیشووه‌کانا، واتە رچه‌یه‌که بۆیان کیشراوه له‌سه‌ر
ئاره‌زووی نەفس و هه‌وابازی وە ئەسل و ئەساسی نییه؛ چونکی هه‌ر کارێ ئینسان
بیکات ئەبێ له‌سه‌ر عەقل بێ، وە کاری بئ سامان دووره له ئینسانه‌وه.

﴿ وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ﴿١٠٩﴾ ﴾

و‌ه به راستی ئیمه به‌شی خۆیان له ئازاری دۆزه‌خ بێ ئەده‌ین به ره‌سایی به بئ
نوقسان. وە ئەمه هه‌ره‌شه‌یه‌کی زۆر به هه‌یه‌ته - په‌نا به خودا! - .

﴿ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَأَخْلَفَ فِيهِ ﴾

و‌ه به راستی ته‌وراتمان دا به مووسای کوپی عیمران، که‌چی جیاوازی په‌یدا
بوو له ئیمان و باوه‌رکردن به‌و کیتابه‌دا له قه‌ومی فیرعه‌ون، واتە له قیبتیه‌کان که‌می
ئیمانیان هینا و باقی هه‌موو ئینکاریان کرد، وە له قه‌ومی به‌نی ئیسرائیل وەختی خۆی
زۆر که‌سیان ئیمانی بێ هینا و که‌می له‌وان باوه‌ری بێ نه‌کرد یاخود وەرگه‌رايه‌وه له
دین وە کوو سامیری و په‌یره‌وه‌کانی، وە له پاش زەمانی مووسا بازی له به‌نی ئیسرائیل
باوه‌ریان بوو به‌و کتیبه و بازیکیان ئیمانیان بێ نه‌بوو.

﴿ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ﴾

و‌ه ئەگه‌ر نه‌مری مۆله‌تدانیان سادر نه‌بوایه له لایه‌نی خودای تۆوه هه‌ر وەختی
خۆی حوکم ئەدرا به‌سه‌ریانا به ناردنی سزا بۆ سه‌ر کافره‌کان.

﴿وَأَتَتْهُمْ لِفَى شَكِّ مِّنْهُ مُرِيبٌ ﴿۱۱۰﴾﴾

وه به راستى نهو کافرانه که باوه پریان نییه بهم کیتابه پیروزه که نازل بووه بو سهر تو وان له ناو شک و خه یالاتیکی زور تاریکی ناباری وادا دلی پر کردووه له نازار.

﴿وَإِنَّا كَلَّمْنَا لِيُوقِنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلَهُمْ إِنَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۱۱﴾﴾

وه به راستى هه موو نهوانه ی که جیاوازیان بووه له کتیبی موسای کوری عیمرانا وه یا باوه پریان به کتیبی تو نییه به بی گومان خودای تهعلا جهزای نه عملیان به تهواوی بی نه داتهوه و به راستى خودا ناگاداری نهوه یه نهوان نهیکه ن.

﴿فَأَسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ ﴿۱۱۲﴾﴾

دهی دهوام بکه له سهر بیر و باوه پری خوت و له سهر کرده وه کانی خوت و له سهر خوو و رهوشتی خوت له گهل نهو که سانه دا که گه پراونه تهوه بو لای خودا له گهل تودا وه کوو خودا فه رمانی پینداوی و نه مری بی کردووی.

﴿وَلَا تَطْفَرُوا ﴿۱۱۳﴾﴾

وه زیاده رهوی مه کن و لامه دن لهو نه ندازه خودا بو ی داناون.

﴿إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۱۱۴﴾﴾

به راستى خودای تهعلا بینایه به کرده وه ی نیوه.

﴿وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَمَسَّكُمُ النَّارُ ﴿۱۱۵﴾﴾

وه به قه تعی به دل ره غهبت و مهیل مه کن بو لای نهو که سانه که سته م نه کن له خویمان به بیر و باوه پری کوفر و به کرده وه ی ناپه سه ند، وه یارمه تی سته مکار مه دن و خوشتان نهوین نه نا به قه ی نهو مه یله ناگری دوزه خ لیتان نه دا.

﴿وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿۱۱۶﴾﴾

وہ بۆ ئیوہ جگہ لە خودا هیچ دۆست و یارمە تیدەر یکتان نییە، وە پاش ئەوہ کہ توغیانتان کرد هەرچەند بتانەوئێ کہ سئێ بیت بۆ کۆمەکتان ئەوہ بئێ سوودە و یارمەتیتان نادری؛ چونکی کہس نییە مەجالێ یارمەتیدانی بئێ.

﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّكِرِينَ﴾

واتە ئەو پێغەمبەری خۆشەویست لە دوو جانیبی رۆژا و لە چەن کاتیکی نزیک بە رۆژ لە کاتی شەوا نوێژ بکە - کہ لە کردەوہ باشەکانە - وە کردەوہ باشەکان تاوانی کردەوہ خراپەکان لائەبەن، وە ئەم نوێژکردنە لەو کاتانەدا هۆی بێرکردنەوہیە لە خودا و یاسای دین بۆ ئەوانە کہ ئامادەن بۆ بێرکردنەوہ.

خاوەن تەفسیرەکان دوو تەرەفی رۆژیان تەفسیر کردووە تەوہ بە بەیانی و ئیوارە بە کہمی رۆژ و نیوہی دووہەمی رۆژ لەسەر ئەم شێوہ کہ لە ئەووەلی نیوہی یە کہمدا نوێژی بەیانی و لە نیوہی دووہەمیشدا نوێژی نیوہەرۆ و نوێژی عەسر بکری، وە لە بەر ئەوہ ئەم دوو نوێژە کہ وتوونەتە یەک؛ چونکی لە کاتی «جەمەع»دا یا نیوہەرۆ ئەبری بۆ لای نوێژی عەسر وە یا نوێژی عەسر ئەهینری بۆ لا نوێژی نیوہەرۆ، وە لە غەیری جەمەعیشدا وەکوو دروستە نوێژی نیوہەرۆ لە پاش زەوال بکری هەروا دروستە لە ئاخری وەختا بکری و نزیک بخریتەوہ لە نوێژی عەسر، بەهەر حال پاش کاتی زەوال کاتی نوێژی نیوہەرۆ و نوێژی عەسرە، وە بە ئیعتیباری ئەوہ کہ پاش زەوال ئیوارە یە ئەم دوو نوێژە ئەکەونە لایە کہوہ.

وہ ئەو کاتانەیش کہ نزیک رۆژن لە شەودا عیبارەتن لە کاتی پاش رۆژ ئاوابوون کہ وەختی مەغریبە و کاتی ون بوونی رووناکی کہ ناری ئاسمانە کہ وەختی نوێژی عیشایە، وە بەم شێوہ هەموو فەرزەکان لەم ئایەتە وەرئەگیرین.

﴿وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (۱۱۵)

وه خوٲ بگره له سهر ئازارى به جى هينانى ئه م نوٲزانه و به جى هينانى شهرت و نادايان له ده سنوٲز گرتن و غوسل كردن له كاتى گه رما و سه رمادا و له كاتى ساغى و نه خوٲشيدا و له كاتى مه جالدارى و بن مه جاليدا؛ چونكى به به جى هينانى ئه مانه ئينسان ئه بى به «محسن» و خوداى ته علا جه زاي خاوه ن ئي حسانان زايه ناكا.

﴿فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَنَّهُوَتِ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنجَيْنَا مِنْهُمْ﴾

ئه وه بوٲجى نه بوو له ئه هلى قه رنه كان له پيش زه مانى ئيوه دا كو مه لى خاوه ن بىر و هوٲش وه يا خاوه ن قه در و قيمه ت كه مه نعى خه لك بكه ن له فه سادى بىر و باوه ر و له فه سادى كرده وه و له فه سادى ره وشت له رووى عه رزا مه گه ر كه من نه بى له وانه كه رزگارمان كردوون له سزا و له قارى خوٲمان؟

﴿وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أَتَرَفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ﴾ (۱۱۶)

وه غه بىر ئه م تا قمه كه مه باقى ئينسانه كان كه سته ميان له خوٲيان كرد كه وتنه دواى ئاره زووى نه فس له و مال و داراييه دا و له و پايه و شانهدا كه بوٲيان ريك خراوه و له زه تيان تيدا ده ست كه وتووه، وه هه موو به تا وانبار و خه تاكار ده رچوون، وه خوداى ته علا له سهر ئه و تا وانانه ئه وانى فه وتان.

﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلِهَا مُصْلِحُونَ﴾

(۱۱۷)

ئه گه رنا خوداى تو به قه تعى له وانه نبه كه ئه هلى ئه و ديها ته و ئه و ئاوه دانبيه كو مه لا يه تببه بفه وتينى به بىدادى وه لخال ئه هله كه ي ميانه ي خوٲيان له گه ل خودا

رَبِّكَ بَخْعَن و نه فسی خۆیان چاك بكن و له ناو عالهما باش بجوولینه‌وه و چاری کاری خه‌لكی بكن.

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۗ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿۱۱۸﴾
إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۗ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ ۗ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لِأَمْلَانِ جَهَنَّمَ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۱۹﴾﴾

باش گێژانه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره‌ خاوه‌ن قه‌درانه‌ له‌ گه‌ل ئوممه‌ته‌ سه‌ركیشه‌كانا و فه‌وتاندنیان چین له‌ پاش چین و هه‌یج چینی له‌وانه‌ عه‌یبه‌تیان نه‌گرت به‌ سزای چینی پێشوویان، خودای ته‌عالا به‌ پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست ئه‌فه‌رموی: ئه‌گه‌ر خودای ته‌عالا خواستی ببوایه‌ هه‌رچی ئاده‌میزاده‌ هه‌مووی ئه‌کردن به‌ یه‌ك ئوممه‌ت له‌سه‌ر رێگه‌ی ئیسلام و هه‌موو موسولمانه‌کانیشی ئه‌کرد به‌ هاو‌هه‌فتار و هاو‌بیر و باوهر، به‌لام ئه‌مه‌ی نه‌کرد؛ چونکی خودا وستی جین و ئینس دروست بکا بۆ به‌نده‌گی زاتی ئه‌و، وه‌ به‌نده‌بیش له‌ کاتێکدا نرخی هه‌یه‌ که به‌ ئیختیاری به‌نده‌که‌ بێ نه‌ك به‌ زۆر و به‌ شێوه‌یێ که کابرا چاری لادانی نه‌بێ، له‌به‌ر ئه‌مه‌ هات هه‌یز و ئیستیعدا‌ی چاکه‌ و خراپه‌ی له‌ هه‌موویانا دروست کرد و عه‌قل و خواست و ئاره‌زووی پێدان بۆ ئه‌وه‌ که به‌ ئاره‌زووی خۆیان هه‌رچی ئه‌که‌ن بیه‌کن، وه‌ له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دا رێگه‌ی چاك و خراپیشی بۆ به‌یان کردن له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ره‌ دلسۆزه‌کان وه‌ ئه‌وانیش له‌سه‌ر ئاره‌زووی خۆیان هه‌رکس رێگه‌ی هه‌لئه‌بژێری، (بناء علیه‌) هه‌میشه‌ ئاده‌میزاد بێر و باوهریان له‌ یه‌ك جیا ئه‌بێ مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ که به‌ میه‌ره‌بانی خۆی هه‌یدایه‌تی دابن بۆ هه‌لئێژاردنی رێگه‌ی به‌ختیاری، وه‌ بزانی که خودا له‌سه‌ر ئه‌ساسی عه‌لمی موحیتی به‌ کائیناتا و به‌ ئه‌حوالی عیبادی خۆیا که ته‌سه‌رپوفاتیان

چۆنە بۇ ئەوھى دروست کردوون بازىكىان رىگەى چاكە و بازىكىان رىگەى خراپە ھەلبۇزىرەن. ۋە پاداشى يەكەم بەھەشت و تۆلەى دووھەم دۆزەخ بى و سوئندى خودا تەۋاۋ بوو كە سوئندى خوارد و فەرموۋى: بى گومان دۆزەخ پىر ئەكەم لە پەرى و ئادەمىزاد ھەموۋىيان، ھەروا بەھەشتىش بەوانە كە بە ئارەزوۋى خۇيان رىگەى بەختيارىيان ھەلبۇزاردوۋە؛ چونكى ئەو دوو چىنە ھەردوۋىيان خاۋەن ئىستىعدادن بۇ چاكە و خراپە و ھەردوۋ لايان ناگادار كراون لە چاك و خراپ، كە ۋابى ئەگەر ئىعتىبار بە باۋەر و كرده ۋەيان نەبى ئەبى ھەرچى ياساى خودايە لە ناردنى رەھبەران و مامۇسايان و خاۋەن بىران و ئامۇزگەرى كەران بى سوود بى، ۋە ئەمەيش خىلافى ياساى راستە، ۋە كەوتنە شوئىن نىزامى رەھبەران ئەبى ۋاجب بى.

﴿وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ﴾

ۋە ئىمە ئەگىرىنەۋە بۇ تۆ بازىكى خاۋەن قىمەت لە ھەۋالى پىنغەمبەرەكان و ئوممەتەكانىيان؛ دلسۇزى ئەمان و، بى موبالاتى ئەوان و، عىلم و ھەۋسەلەى ئەمان و، سەركىشى و نەفامى ئەوان و، ھەرپەشە و ئىنزار لە لايەنى رەھبەرانەۋە و، گالئەكردن و بايى بوون لە لايەنى ئوممەتەكانەۋە و، لە ئەنجامدا سەركەۋتنى پىنغەمبەرەكان و مەھوبوۋنەۋەى ئوممەتە بى ئىتاعەكان ئەۋەندەت بۇ ئەگىرىنەۋە كە دلى توى پى دامەزراۋ بكەين لەسەر تەبلىغاتى ئوممەت و تىكۇشىن لە بلاۋكردنەۋەى دىندا ۋە موبالات نەكردن بە سەركىشى ئوممەتەكەت؛ چونكى ئەنجامى خىر بۇ توى و بۇ پەپرەۋانى تۆ بە ئىخلاص و ئىستىقامەت و دەۋام.

﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾

ۋە ھات بۇ لاي تۆ لە باسى ئەخبارى پىنغەمبەرەكان ئەۋ ھوكمەى كە راستە و موافىقى واقىعە لە باۋەر بە خودا و پىنغەمبەران و دەرسى ئەوان، ۋە شتى كە ئامۇزگارى

بن بۆ ئوممه ته كه ت و بئى به هۆى ده سبه ردار بوونى كوفر و گومراهى و به دكر دارىيان، وه كاره ساتىنكىش كه هۆى بىر كردنه وهى موسولمانانه له ئه نجامى ههردوو لادا به تايبه تى ئه و موسولمانانه كه هۆشى بىر كردنه وه يان هه يه .

﴿ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ ﴿١٢١﴾ وَأَنْظِرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿١٢٢﴾ ﴾

وه بلئى به و كه سانه كه ئيمان ناهيئن: ئيش بكه ن به قه ي دهسته لاتی خۆتان ئيمه يش به راستى ئيش نه كه ين، وه چاوه رپئى ئه نجام بكه ن ئيمه يش چاوه رپئى نه كه ين.

﴿ وَاللَّهُ غِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ ﴾

هه ر بۆ خودايه ئاگادارى به سه ر ئه وه دا كه شاراوه ته وه له ئاسمانه كان و له زه ويذا و هه رچى كار و كرداره ئه گه ر بۆ موسولمانه و ئه گه ر بۆ كافره هه ر بۆ لای ئه و ئه گه ر پته وه . وه ئه و جه زای هه ردوو لا ئه داته وه، واته هه ر خودايه زانايه به هه موو بىر و باوه رپئى و كار و كرده وه يئى و هه ر خودايه ته وانايه له سه ر هه موو شتى، وه ئه م دوو سيفه ته بۆ زاتى خودا ئه بن به هۆى به نده يى كردن بۆى و ته وه كۆل له سه رى بۆيه فه رمووى:

﴿ فَأَعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ﴾

به نده يى به راستى و ئىخلاص بۆ خودا بكه و پال و پشت و هيژى دلت له سه ر ئه و بئى.

﴿ وَمَا رَبُّكَ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢٣﴾ ﴾

وه خودای تو بئى ئاگا نيه له وه كه ئيوه نه يكه ن له موسولمان و كافران و جه زايشيان هه ر ئه و ئه يدا ته وه به دۆزه خ و به هه شت.

له خودام ئهوی که به میهره بانی خوئی ته و فیکمان بدا له سهر عیلم و زانستی به سوود و، له سهر کرده وهی به ره و مهقسوود و، بمان خاته بهر تکای خاوه نی مهقامی مهحموود.

له نووسراوه کانی دیکه ی مامۆستا مه لا
عه بدولکه ریمی موده پریس
که بلاوکردنه وه ی کوردستان له چاپی داوه:

شهریعه تی ئیسلام

به پیتی مه زهه بی ئیمامی شافیعی رحمه الله

انتشارات کوردستان

سنه

له نووسراوه کانی دیکه ی مامۆستا مه لا

عه بدولکه ریمی موده پرپیس

که بلاوکردنه وه ی کوردستان له چاپی داوه:

سه رچاوه ی ئایین

انتشارت کوردستان

سنه